

Journal of Modern Learning Development

ISSN 2673-074X (Print)

ISSN 2697-455X (Online)

Journal of Modern Learning Development

ISSN 2673-074X (Print)

ISSN 2697-455X (Online)

ปีที่ 8 ฉบับที่ 4 ประจำเดือนเมษายน 2566

วัตถุประสงค์

Journal of Modern Learning Development เป็นวารสารวิชาการราย 1 เดือน มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการแก่นักวิจัย นักวิชาการ คณาจารย์ และนักศึกษา ด้านศาสนา ปรัชญา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาศาสตร์ การศึกษาเชิงประยุกต์ รวมถึงสหวิทยาการอื่นๆ

บทความที่ได้รับการพิจารณาให้ตีพิมพ์เผยแพร่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย 2 ท่าน พิจารณาตีพิมพ์บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ทัศนะและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ Journal of Modern Learning Development ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนะของกองบรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development ไม่สงวนลิขสิทธิ์การคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแสดงที่มา

กำหนดการเผยแพร่ 12 ฉบับ

- ฉบับที่ 1 มกราคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มกราคม)
- ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)
- ฉบับที่ 3 มีนาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มีนาคม)
- ฉบับที่ 4 เมษายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)
- ฉบับที่ 5 พฤษภาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 พฤษภาคม)
- ฉบับที่ 6 มิถุนายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)
- ฉบับที่ 7 กรกฎาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 กรกฎาคม)
- ฉบับที่ 8 สิงหาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)
- ฉบับที่ 9 กันยายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 กันยายน)
- ฉบับที่ 10 ตุลาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)
- ฉบับที่ 11 พฤศจิกายน (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 พฤศจิกายน)
- ฉบับที่ 12 ธันวาคม (เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

เกณฑ์การพิจารณาและคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) อย่างน้อย 2 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการก่อนตีพิมพ์ โดยการพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความไม่ทราบข้อมูลของผู้เขียนบทความ เช่น ชื่อหรือประวัติการทำงาน และผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อผู้พิจารณาบทความ (Double-Blind Peer Review)

บทความที่ส่งมาขอเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตีพิมพ์ในวารสารอื่น ผู้เขียนบทความต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความของวารสาร และต้องให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดไว้

ทัศนคติและความคิดเห็นของผู้เขียนบทความ ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือทัศนคติความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

เจ้าของ

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

บก.พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

เลขที่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190

<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/index>

E-mail: journal1990jmsd@gmail.com

บรรณาธิการ

ดร.ธีรรัตน์ กัปโก

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.ธีระพงษ์ มีไธสง

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผศ.ดร.สมชาย ปโยโค

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.หอมหวล บัวระภา

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.สมพงษ์ เกษานุช

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review)

ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก

รศ.ดร.รัตน์ ปัญญาภา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

รศ.ดร.สัญญา เคนาภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

รศ.ดร.พรชัย เจดามาน

นักวิชาการอิสระ

ผศ.ดร.กุลจิรา รักชนคร

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ผศ.ดร.เสกสรรค์ สนวา

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

ผศ.ดร.ภูมิภควัชร ภูมิพงศ์ชศร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผศ.ธีระวัฒน์ หินแก้ว

วิทยาลัยพิษณุพนิติต

พระมหาพิสิฐ วิสิษฐปัญญ,ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ดร.รัชดา ภักดิ์ยิ่ง

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ดร.ลักขณา อินทร์บึง

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ว่าที่ร้อยตรี ดร. สุริยะ หาญพิชัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ดร.สาคร มหาหิงค์

นักวิชาการอิสระ

ดร.อดิสร หนันคำจร

นักวิชาการอิสระ

ดร.กิตติพงษ์ พิพิธกุล

นักวิชาการอิสระ

ดร.ภาณุวัฒน์ กิตติกรวรรณ รัตน์พิมลพลแสน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ดร.ศิวาพัชญ์ บำรุงเศรษฐพงษ์

นักวิชาการอิสระ

ผู้จัดการวารสาร

นางสาวนัยนา กัปโก

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

สารบัญ

บทความวิจัย

- ➔การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก ลบ คูณ หาร 1
เศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนิคมสงเคราะห์
คณิตศา ศรีสุขใส และ อภิชา แดงจำรูญ
- ➔การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยหนังสือ 11
อิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ในวิชาเปิดโลกเวียดนาม ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
ธาริณี ทองศรี และ อรุณข ลิมตศิริ
- ➔ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสั่งอาหาร แบบเดลิเวอรี่ผ่าน 25
แอปพลิเคชัน
กัลย์สุดา มีณวี, บุญทอง เอื้อศิริบุญานนท์ และ พุฒิธร จิรายุส
- ➔ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา 40
ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) กรม
เสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
ณัฐนันท์ สุขอ่วม, สมเกียรติ เกียรติเจริญ และ รังสรรค์ อินทน์จันทร์
- ➔สมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มี 55
อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
แดนไพโร แก้วเวฬุ, วชิรินทร์ สุทธิชัย, สิทธิพรร์ สุนทร และ รังสรรค์ อินทน์จันทร์
- ➔ความสัมพันธ์ของปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงาน กับ 70
ประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ
จิรธร สีสั่งข์, สิทธิพรร์ สุนทร, เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา และ ธัญญิกานต์ คำวิเศษนธธรณ์
- ➔ความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน 90
ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2
อติพร ยางเขียว และ ทศนะ ศรีปัดดา

- ➔ ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ระดับ 102
มัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง
นฤตม เอ่งฉ้วน และ จิตติมา วรรณศรี
- ➔ ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการสานต่ออาชีพเกษตรกรของทายาท 113
ฐานกร กันต์แจ่ม และ อมรรวรรณ รังกุล
- ➔ Research status of the innovation ability of township enterprises 123
Deng Wei
- ➔ ภาวะผู้นำกับการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอปักธงชัย จังหวัด 132
นครราชสีมา
พระครูวินัยธร บุลากร ฐานากโร (ผือฮีเขวา), พระปลัดจักรกฤษณ์ จิตตทนโต (พุ่มบุรี),
สุพจน์ พิมพ์สาร และ จักรกฤษณ์ กลุ่มยา
- ➔ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ : การสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์ “เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย” ใน 150
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
ภาณุสรณ์ ฐักศรี, เกียรติศักดิ์ ล้วนมงคล และ กิตติมา เก่งเขตรกิจ
- ➔ การพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา 160
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จารุกิตติ์ สายสิงห์

บทความวิชาการ

- ➔ The Electone Improvisation Teaching and Learning Technique in China 174
Zeng Yawen, Nicha Pattananon and Niwat Vannatham
- ➔ Teaching “Leibo Yi” Traditional Ethnic Folk Songs in China 183
Wu Xiaodi, Panya Roongruang , Chuchat Pinpart
- ➔ การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล ในการปกครองท้องถิ่นของ 191
ประเทศไทย
ณภัทร พันภัย, จิรัฏฐภัทร ทราฤทธิ์, ปรางทิพย์ กระตุกฤษ, พลอยชมพู ทับเฒ และ
โชติ บดีรัฐ
- ➔ การส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นภายใต้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย 4.0 206
อารีรัตน์ แก่นลิม, ฐิตาภา จันทโรจน์, วีรวัฒน์ วรสิริวัฒนนนท์, จิรเมธ จันทโชติ และ
โชติ บดีรัฐ

➔ การบริหารงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศแบบบูรณาการ	219
สุรพงษ์ ปราบปราม, ศุภฤกษ์ รีมใหม่, จิรกร เจียมสกุล, ภณธศร ปู้ดหน้อย และ โชติ บดีรัฐ	
➔ กระบวนทัศน์ในการบริหารท้องถิ่นยุคใหม่	233
กิตติรัตน์ จันทร์หอม, ศุภวรรณ คงเสมา, นภาพร ตาแก้ว, สุภาษา บุญยงค์ และ โชติ บดีรัฐ	
➔The China's Aesthetic Education Reform in High School Music Education	246
Zhao Yue, Nicha Pattananon and Priwan Nanongkham	
➔The Teaching of Piano Skills and Training Methods in China	256
He Zhifei, Nicha Pattananon and Nopadon Poonsawat	
➔The Teaching of Chorus Courses in Chinese Higher Education	264
Lin Xiaofang, Nicha Pattananon and Thanomsri Saengthong	
➔ Pop Singing Education in Music Universities and Conservatories of China	273
Li Yun, Chutasiri Yodwised and Pattararin Sirirat	
➔Applying Carl Orff Method in Preschool Music Education in China	283
Liu Qiuju, Nicha Pattananon, Songphon Sukhumvat	
➔ Analysis of the Teaching Artistic Characteristics of the Love Trilogy of the Opera "Sorrowful Death"	291
Ni Jing, Panya Roongruang and Wirat Leangsomboon	
➔Philosophical reflections on Study in Chinese bamboo Flute in China	300
Shi Shou, Sakchai Hirunrux and Nayos Sartjinpong	
➔Phleng-ruang Mahori : A New Invention Thai Musical Genre	306
Panya Roongruang, Pakorn Rodchangphoen , Arthorn Thanawat	
➔ การบริหารงานท้องถิ่นภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง	321
ไพฑูรย์ สนสาย, รัฐภูมิ มีศิริ, มณีนุช จุ้ยเอี่ยม, ปราโมทย์ สีสินลา และ โชติ บดีรัฐ	
➔ แผนพัฒนาท้องถิ่น : หลักการ วิธีการ และกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	335
นพพล อินทรีย์, ปาณิสรา นาคเลิศ, ชีรพล เขียวเหลือง และ โชติ บดีรัฐ	
➔ การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่น ที่มีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน	348
ปาริชาติ ละดาใส, กนกกาญจน์ คำบุญชู, ศรสวรรค์ ราบบำเพ็ญ, ศิริประภา รอดแก้ว และ โชติ บดีรัฐ	

บทวิจารณ์หนังสือ

- ➔บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) เรื่อง “ธัมมิกสังคมเนียม”
พระครูลีริปภัตสรคุณ (ปาสุสโร)

362

ภาคผนวก

371

การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก ลบ คูณ
หารเศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนิคมสงเคราะห์
**Development of Electronic Book (E-Book) in Mathematics Subjects on
topic of Addition, Subtraction, Multiplication, Division of Fractions
for Prathomsuksa 6 students at Nikhom Songkhro School**

คณิตศา ศรีสุขใส และ อภิชา แดงจำรูญ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Khanitsa Srisuksai and Apicha Dangchamrun

Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-Mail: 6314442019@rumail.ru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนระหว่างวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วนการสอนโดยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
กับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
โรงเรียนนิคมสงเคราะห์ โดยการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 76 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียน
ใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 43 คน และกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัย ได้แก่ 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ชุด การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3)
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี
ประสิทธิภาพเท่ากับ 81.47/80.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน

คำสำคัญ : หนังสืออิเล็กทรอนิกส์; คณิตศาสตร์; การบวก ลบ คูณหารเศษส่วน; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstracts

The objectives of this research 1) are to develop an electronic book on topic of addition, subtraction, multiplication, division of fractions of the Prathomsuksa 6 students, having of efficiency according to the 80/80 criteria. 2) to compare the learning achievement between of Mathematics Subject on topic of addition, subtraction, multiplication, and division of fractions teaching by using the electronic book and a normal teaching method.

The sample group used in research, using the students in Prathomsuksa 6, in the number one semester academic year 2022 of Nikhom Songkhro School by using a specific random sampling method of 2 classrooms, a total of 76 students, divided into an experimental groups who study by using electronic book (E-books) of 43 students, and the control groups by using a normal teaching method of 43 students. The research tools are 1) an electronic book, a set of addition, subtraction, multiplication, and division of fractions 2) a learning management plan 3) an learning achievement test with confidence value of the test of the whole version 0.91. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and t-test for independent Samples.

The results of this research found that

1) Electronic book on topic of addition, subtraction, multiplication and division of fractions of the Prathomsuksa 6 students indicated the efficiency of 81.47/80.17, which following the specified criteria. 2) The learning achievement for Prathomsuksa 6 students who taught by using an electronic book after studying is higher than a normal teaching method with statistical significance at the .05 level, which was consistent with the hypothesis.

Keywords: Electronic Book; Mathematics; Addition Subtraction Multiplication and Division of Fractions; Learning Achievement

บทนำ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดเป็น 3 สาระได้แก่ จำนวนและพีชคณิต การวัดและเรขาคณิต และสถิติและความน่าจะเป็น โดยได้แยกทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ออกจากสาระการเรียนรู้ซึ่งทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ยังคงประกอบไปด้วย 5 ทักษะเดิม ได้แก่ การแก้ปัญหา การสื่อสารและการสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ การเชื่อมโยง การให้เหตุผล และการคิดสร้างสรรค์ โดยกำหนดให้มีการประเมินความสามารถ ด้านทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ควบคู่ไปกับการประเมินด้านเนื้อหาสาระ ดังจะเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงของตัวชี้วัดที่ระบุไว้ในหลักสูตร ในระดับประถมศึกษา มีการเปลี่ยนแปลงด้านเนื้อหาคณิตศาสตร์ให้มีความเป็นสากลและมีความสอดคล้องกันมากขึ้น ซึ่งคำนึงถึงความเหมาะสมของเนื้อหาคณิตศาสตร์ในระดับชั้นต่าง ๆ โดยพิจารณาจากหลักสูตรของหลายประเทศ และเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ที่ใช้เป็นกรอบในการประเมินผลนานาชาติ เช่น TIMSS เป็นต้น จึงได้มีการเพิ่มเนื้อหาบางเรื่องที่มีความจำเป็น

เลื่อนไหล บางเนื้อหาให้มีความเหมาะสม ตัดเนื้อหาบางเรื่องที่มีความซ้ำซ้อนกับเนื้อหา วิชาอื่น และเน้นให้มีความเชื่อมโยงเนื้อหาคณิตศาสตร์กับการแก้ปัญหาในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 153)

การศึกษาคณิตศาสตร์จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงพ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดทำขึ้นโดยคำนึงถึงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นสำคัญนั่นคือ การเตรียมผู้เรียนให้มีทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหาคิดสร้างสรรค์ การใช้เทคโนโลยี การสื่อสารและการร่วมมือ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม สามารถแข่งขันและอยู่ร่วมกับประชาคมโลกได้ ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่ประสบความสำเร็จนั้น จะต้องเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ พร้อมทั้งจะประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษา หรือสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นสถานศึกษาควรจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 127)

จากการศึกษาผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-Net) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชาคณิตศาสตร์ 3 ปีซ้อนหลัง พบว่าคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ คือ สาระที่ 1 จำนวนและพีชคณิต มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจความหลากหลายของการแสดงจำนวน ระบบจำนวน การดำเนินการของจำนวน ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ สมบัติของการดำเนินการ และนำไปใช้ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับต่ำกว่าทุกสาระ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สอบถามนักเรียนในโรงเรียนทำให้ทราบว่ามาตรฐาน ค.1.1 เนื้อหาที่มีความซับซ้อนทำให้ขาดผู้เรียนขาดทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ อีกทั้งนักเรียนมองไม่เห็นภาพ ที่ชัดเจน หากมีสื่อนวัตกรรมที่ทำให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาการบวก ลบ คูณ หารเศษส่วนที่เห็นเป็นรูปธรรมได้อย่างชัดเจน อาจทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะต้องมีสื่อการสอนที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดี ผู้วิจัยจึงได้เลือกผลิตสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นหนังสือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งในปัจจุบันได้มีการนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อการสอนที่ผู้สอนที่ผู้สอนใช้ประกอบการสอนในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสะดวกอ่านได้ทุกที่ ทุกเวลา ตามที่ต้องการเรียนรู้ และสามารถเลือกเรียนเนื้อหาตามความสนใจและความต้องการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เพิ่มขึ้นจากปกติ โดยสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องการบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน

ผู้วิจัยในฐานะของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ตระหนักถึงความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากสภาพปัญหาของปัญหาจึงให้ผู้ได้คิดหาสื่อนวัตกรรมที่สามารถสร้างความสนใจให้กับนักเรียน เพื่อนำมาใช้ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน และสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนสูงยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการสอนแบบปกติ

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนนิคมสงเคราะห์ อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง จำนวน 3 ห้อง มีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 135 คน

ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนนิคมสงเคราะห์ โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 76 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 43 คน และกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนแบบปกติ จำนวน 43 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 เล่มที่มีการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และนำมาทดสอบประสิทธิภาพ 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การทดลองครั้งที่ 1 เป็นการทดลองกับกลุ่มทดสอบแบบรายบุคคล จำนวน 3 คน โดยเป็นนักเรียนที่มีระดับสติปัญญา เก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน อ่อน 1 คน ผลที่ได้มีค่าเท่ากับ 80.67/81.67 2) การทดลองครั้งที่ 2 เป็นการทดลองกับกลุ่มทดสอบแบบกลุ่มย่อย จำนวน 9 คน โดยเป็นนักเรียนที่มีระดับสติปัญญา เก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน อ่อน 3 คน ผลที่ได้มีค่าเท่ากับ 80.56/80.83 3) การทดลองครั้งที่ 3 เป็นการทดลองกับกลุ่มทดสอบแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน โดยเป็นนักเรียนที่มีระดับสติปัญญา เก่ง 10 คน ปานกลาง 10 คน อ่อน 10 คน ผลที่ได้มีค่าเท่ากับ 81.47/80.17

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน รายวิชาคณิตศาสตร์ ประกอบด้วย 2 รูปแบบ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 5 แผน 10 ชั่วโมง ที่ผ่านการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การสอนแบบปกติ จำนวน 5 แผน 10 ชั่วโมง ที่ผ่านการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่า KR - 20 เท่ากับ 0.91 แปลผลว่าได้แบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นสูง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วนแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มควบคุมสอนแบบปกติ โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที

4.2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน คือ กลุ่มทดลองโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มควบคุมสอนแบบปกติ โดยใช้เวลาเรียนคาบละ 60 นาที

4.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน จำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และกลุ่มควบคุมสอนแบบปกติ โดยใช้เวลาในการทำแบบทดสอบเป็นเวลา 60 นาที

4.4 นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

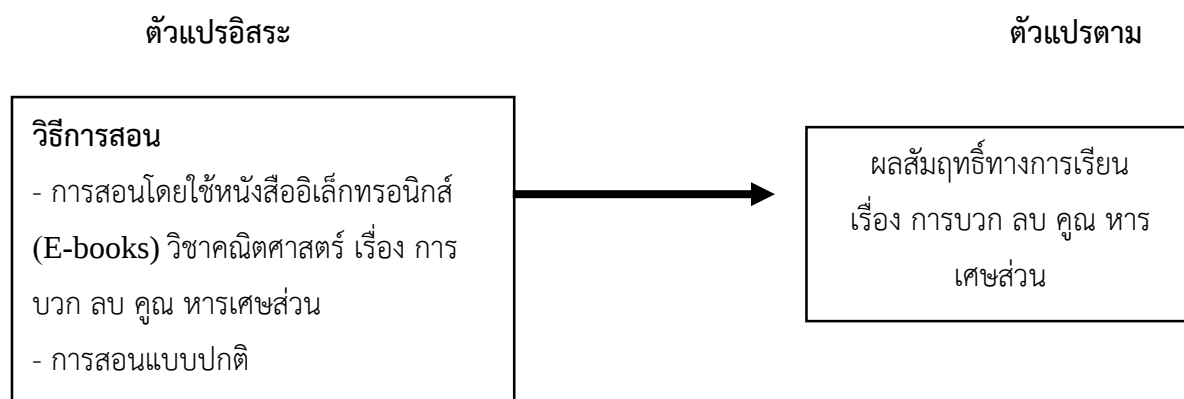
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 หาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์ 80/80

5.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการสอนแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการทดสอบค่าที (t-test for Independent Samples)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. การทดสอบประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน

การทดสอบ	จำนวน นักเรียน(คน)	คะแนนระหว่างเรียน		แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์		ค่า ประสิทธิภาพ
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ(E_1)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ(E_2)	E_1/E_2
รายบุคคล	3	40.33	80.67	2.08	81.67	80.67/81.67
กลุ่มย่อย	9	41.00	82.00	16.11	80.56	82.00/80.56
ภาคสนาม	30	40.73	81.47	16.03	80.17	81.47/80.17

จากตารางที่ 1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ครบทั้ง 3 ขั้นตอน พบว่า ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบประสิทธิภาพแบบรายบุคคลมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.67/81.67 ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบ

ประสิทธิภาพแบบกลุ่มย่อยมีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.56/80.83 และขั้นตอนที่ 3 การทดสอบประสิทธิภาพ แบบภาคสนามมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.47/80.17 จะเห็นได้ว่า ประสิทธิภาพของของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วนของนักเรียนที่สอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการสอนแบบปกติ

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน ของนักเรียนที่สอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน (กลุ่มทดลอง)	43	4.70	2.39	.048	.962
ก่อนเรียน (กลุ่มควบคุม)	43	4.67	2.14		

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนของนักเรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ การสอนแบบปกติวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน ชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 มีคะแนนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความรู้พื้นฐานไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วนของนักเรียนที่สอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการสอนแบบปกติ

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารเศษส่วน ของนักเรียนที่สอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig
หลังเรียน(กลุ่มทดลอง)	43	12.79	3.31	3.336	.001
หลังเรียน(กลุ่มควบคุม)	43	10.65	2.59		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลังเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 แสดงว่า การสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การทดสอบประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.47/80.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ของ E_1/E_2 คือ 80/80 ตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญช่วยส่งเสริมทักษะในการอ่าน ดึงดูดความสนใจทำให้เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจต่อการทำความเข้าใจ ตลอดจนคำแนะนำที่ดีจากผู้เชี่ยวชาญและนักเรียนที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการปรับปรุงจึงส่งผลให้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน มีประสิทธิภาพเหมาะที่จะนำไปใช้ประกอบประกอบการเรียนรู้ที่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอภิชา แดงจำรูญ (2563 : 24) กล่าวว่า การสร้างสื่อนวัตกรรมตามหลักการของ Allen คือแรงจูงใจยกกำลังสอง แรงจูงใจเป็นตัวแรกที่สำคัญที่สุด ดังนั้น สื่อมันต้องมีความแปลกใหม่ สร้างสรรค์ เต็มไปด้วยจินตนาการจึงจะมีความน่าสนใจ ดังนั้นการนำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ มาสร้างให้เป็นเรื่องราว ดำเนินการให้เข้าใจได้ง่ายจากนามธรรมเป็นรูปธรรม นำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อเรื่องกระชับ สนุก และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสื่อกับผู้ชม หรือทำอย่างไรให้ผู้ชมมีความรู้สึกร่วม อื่น และพินไปกับสื่อที่ได้รับชม และสอดคล้องกับงานวิจัย ณัฐสุดา สุวรรณมา และอภิชา แดงจำรูญ (2564 : 270-280) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีวิชัย พบว่า 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรคสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.93/81.25 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย จิตราภา กาวิชัย และอภิชา แดงจำรูญ (2564 : 238-251) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องเศษส่วน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองหนองใหญ่ (ทองคำ ปานขำอนุสรณ์) พบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องเศษส่วน วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.73/81.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ หาร เศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์กับการสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 โดยนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.79 และนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ย 10.65 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของผู้เรียน

โดยผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการสร้างองค์ความรู้ โดยมีเทคนิคและสื่อการสอนเป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ในการกระตุ้นความสนใจให้กับนักเรียน ซึ่งนำภาพที่นักเรียนสนใจมาเล่าเป็นเรื่องราวให้เกิดความสนุกสนานเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย รัตนภรณ์ มামীโย, และกรวิภา สรรพกิจจำนง (2564 : 341-354) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ชุดหนูบัวเบิกบานธรรมกับการสอนแบบปกติ ได้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ชุดหนูบัวเบิกบานธรรม สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เช่นเดียวกับงานวิจัย เกษณีย์ กลุ่มศิลป์ และอรนุช ลิ้มตศิริ (2565 : 184-193) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ วิชาภาษาอังกฤษเรื่อง At the Weekend ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมาบโพธิ์ พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ชุด At the weekend ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 13.82 คะแนน คะแนนหลังเรียนเท่ากับ 22.64 คะแนน นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพัทธ์ธีรา เพชรหิรัญพงศ์ และ อัมพร วัจนะ (2564 : 116-125) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสุริยะและดาวบริวาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องระบบสุริยะและดาวบริวาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนเพราะจะทำให้นักเรียนเข้าถึงเนื้อหาของผู้วิจัยได้

1.2 โรงเรียนควรเล็งเห็นถึงความสำคัญของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนสอนให้กับนักเรียนเพื่อลดจำนวนหนังสือเรียนให้กับนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดความสุขเพิ่มมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- เกษนี้อย์ กลุ้มศิลป์ และอรนุช ลิมตศิริ. (2565). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง **At the Weekend** ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมาบโพธิ์. *Journal of Roi Kaensarn Academ*, 7 (6), 184-193.
- จิตราภา กาวิชัย และอภิชา แดงจำรูญ. (2563). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องเศษส่วน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคลองหนองใหญ่ (ทองคำ ปานขำอนุสรณ์). *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 5 (2), 238-251.
- ณัฐสุตา สุวรรณมา และอภิชา แดงจำรูญ. (2564). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรียาภัย. *Journal of Roi Kaensarn Academi*. 7 (5), 270-280.
- พัทธ์ธีรา เพชรหิรัญพงศ์ และอัมพร วัจนะ. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบสุริยะและดาวบริวาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. *Journal of Roi Kaensarn Academ*, 7 (1), 116-125.
- รัตนภรณ์ มามีโย และกรวิภา สรรพกิจจานง. (2564). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) ชุดหนูบัวเบิกบานธรรม กับการสอนแบบปกติ. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 5 (2), 341-354.
- อภิชา แดงจำรูญ. (2563). *ทักษะชีวิต: หนังสือชุดครูผู้สร้างแรงบันดาลใจ*. (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดย
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ในวิชาเปิดโลกเวียดนาม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

**The Study Vietnamese achievement of Grade 8 Students at
Srinakharinwirot University Demonstration
School (Prasarnmit) learning by E-book
(Web-Flipsnack)**

ธาริณี ทองศรี และ อรนุช ลิมตศิริ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Tharinee Thongsri and Oranuch Limtasiri
Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-Mail: thanhmarak@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ภาษาเวียดนามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ใช้กับกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ(Web-Flipsnack)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยแบ่งกลุ่ม ดังนี้ 1.กลุ่มทดลอง 30 คน 2.กลุ่มตัวอย่างที่หาประสิทธิภาพแบบรายบุคคล 3 คน กลุ่มย่อย 9 คน ภาคสนาม 30 คน ซึ่งได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 10 คาบ ภาคเรียนที่ 2/2564 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาเวียดนาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (FlipSnack) วิชาภาษาเวียดนามมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/80.00 (แบบรายบุคคล) 80.56/81.11 (แบบกลุ่มย่อย) และ 80.50/81.22 (แบบภาคสนาม) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาเวียดนามหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: คำศัพท์; หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack)

Abstracts

The purposes of this research were 1) to create and find the efficiency of Vietnamese vocabulary E-book by Web-Flipsnack of grade 8 students aimed to meet the standardized criteria of 80/80, and 2) to compare Vietnamese vocabulary knowledge of grade 8 students pre-test and post-test with learning by E-book Web-Flipsnack.

The samples selected students by Simple Random Sampling which has been divide into 4 groups this following : experiment 30 students, the individual group: 3 students, the small group: 9 students and the field group: 30 students in grade 8 students of Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (secondary) learning by E-book Web-Flipsnack. The instruments employed in the research consist of 4 lesson plans and an Vietnamese vocabulary knowledge tests. The experiment lasted 10 periods in semester 2/2564 pre-test and post-test. The findings were analyzed by means of percentage, mean, standard deviation and t-test.

The research findings were as follows; 1) The efficiency of E-book by Web-Flipsnack based on the standardized criteria at 80.50/81.22 2) The students' scores after learning through Vietnamese E-book by (Web-Flipsnack) were higher than before learning at .05 level of significance.

Keywords: Vocabulary; E-book by (Web-Flipsnack); Vietnamese Language Teaching

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานการเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพการคิด การทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจ ในการที่สื่อสารกับชาวต่างประเทศโดยยังคงความภูมิใจ ภาษาและวัฒนธรรมไทย ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาสำคัญของโลก ปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อระหว่างกันเป็นหลัก ไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกคนทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจู้วิชา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาตลอดชีวิต การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประการแรกน่าจะใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ จะเห็นได้ว่าภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการอนุรักษ์และพัฒนาประเทศ ในปัจจุบันประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asean Economic Community) ทำให้การเรียนรู้ภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนมีความสำคัญ มากยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 54)

นอกจากภาษาแม่และภาษาอังกฤษแล้วประชาชนของอาเซียนควรเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ ที่ใช้ ในอาเซียนเป็นภาษาที่ 3 อีกด้วย ความสำคัญของภาษาเวียดนาม ภาษาเวียดนามถือเป็นภาษาราชการของประเทศเวียดนามและยังเป็นหลักภาษาที่ใช้สื่อสารกันในประเทศเวียดนาม รวมทั้งชาวเวียดนามในต่างประเทศ เช่น อเมริกา ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย จีน ทัมพูชา ลาว แคนาดาและอีกหลายประเทศทั่วโลก นอกจากนั้นภาษาเวียดนามยังเป็นภาษาแม่ (Mother tongue) ของชาติพันธุ์ viet หรือ Kinh ซึ่งเป็นชาติพันธุ์ที่มีจำนวนถึง 85% ประชากรเวียดนามทั้งหมด (มนิรา ราโท, 2555 : 7) เนื่องด้วยประเทศเวียดนามจะมีถึง 54 ชาติพันธุ์ และบางชาติพันธุ์ก็ยังมีภาษาเป็นของตนเอง จึงทำให้ภาษาเวียดนามกลายเป็นภาษาที่ 2 ของชนกลุ่มน้อยในเวียดนามอีกด้วย ภาษาเวียดนามเป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ (Tonal language) และเป็นภาษาโดด (monosyllabic language) จัดอยู่ในตระกูลภาษาออสโตรเอเชียติก (Austro-Asiatic language family) ตระกูลย่อยมอญ-เขมร (Mon-Khmer Subfamily) สาขาเวียดนาม-เหมื่อง (Viet-Muong branch) ซึ่งในตระกูลภาษาออสโตรเอเชียติก ประกอบด้วยภาษามอญ เขมร และเวียดนาม

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร(ฝ่ายมัธยม) ได้มีการเรียนการสอนเปิดเป็นวิชาเลือกภาษาเวียดนามในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและเปิดวิชาเอกอังกฤษ-อาเซียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปลาย ได้แก่ อังกฤษ-เวียดนาม และอังกฤษ-เมียนมา มีการเรียนการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ.2558 จนถึงปัจจุบัน ในการเรียนการสอนภาษาเวียดนามเริ่มจากการสอนเบื้องต้น ตั้งแต่ตัวอักษร สระ วรรณยุกต์ การประสมคำ การสนทนาเบื้องต้น ภาษาเวียดนามแบ่งออกเป็น 3 ถิ่นใหญ่ๆ คือ ภาษาเวียดนามเหนือ(ฮานอย) กลาง (ฮั่ว) และใต้ (โฮจิมินห์) โดยการเรียนการสอนนั้นได้สอนตามภาษาถิ่นเหนือเป็นหลัก ภาษาเวียดนามจัดอยู่ในสาขา เวียดนาม - เหมื่อง (Việt – Mường) ตระกูลย่อยมอญ - เขมร (Mon-khmer Subfamily) ตระกูลภาษาออสโตรเอเชียติก (Austroasiatic Language Family) โดยใช้ภาษาเวียดนามด้วยอักษรก๊วก หั่ง (โรมัน) หรือสัทอักษร ความยากในการสอนภาษาเวียดนามคือ ผู้เรียนไม่มีพื้นฐานในการเรียนภาษานี้มาก่อนประกอบกับภาษาเวียดนามยังไม่เป็นที่นิยมสำหรับการเริ่มเรียนเป็นภาษาที่สามของนักเรียนไทยจึงทำให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาเวียดนาม ซึ่งในการเริ่มเรียนภาษาขั้นพื้นฐานผู้เรียนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้จักสัญลักษณ์ที่สำคัญในการอ่าน คือพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เพื่อนำมาประสมแล้วสามารถแปลงเสียงคำ ๆ นั้น เพื่อทำความเข้าใจกับความหมายของคำนั้นๆ โดยโยงประสบการณ์ของตนเข้ามาช่วยเสริมให้เข้าใจยิ่งขึ้น ดังนั้นการอ่านจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ผู้สอนจะต้องสอนให้แก่ผู้เรียน จึงต้องใช้วิธีสอนหลากหลายวิธีผสมผสานกันตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละวัยและพิจารณาถึงความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมการอ่านเป็นทักษะที่

ผู้สอนจะต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนจนเกิดความชำนาญ และฝึกฝนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ (ปีตินันท์ สุทธสาร, 2559 : 8) ส่งเสริมให้ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาของผู้เรียนในวันต่างๆ พัฒนาอย่างเหมาะสม ซึ่งประสิทธิภาพในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบ แรงจูงใจเป็นแรงเสริมที่เกิดจากทั้งภายในและภายนอก ผู้สอนสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้านต่างๆ ของนักเรียนให้บังเกิดผลดีได้โดยการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน รวมทั้งการให้บทเรียนที่เหมาะสม กับสติปัญญาความสามารถของผู้เรียน สื่อการสอนมีบทบาทและความจำเป็นอย่างมากในการเรียนการสอนและการแสวงหาความรู้ของผู้เรียน เพราะเป็นเครื่องมือที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนควรเลือกให้มีความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการสร้างสื่อการสอน เพื่อให้มีความน่าสนใจดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เนื้อหาที่น่าสนใจ และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้มากที่สุด การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการผลิตสื่อการเรียนการสอน ถือเป็นทางเลือกที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และยังสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาทุกสถานที่

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์หรือ E-book นับเป็นสื่ออีกรูปแบบหนึ่งที่รวบรวมเนื้อหาการเรียนการสอนในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีทั้งภาพและเสียง โดยเนื้อหาความรู้ใน E-book จะเหมือนกับหนังสือที่พิมพ์เป็นเล่ม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สามารถนำมาพัฒนาการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ดังที่มีผลงานวิจัยหลายเรื่องพบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ลักษณะนาม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแสดงว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ลักษณะนาม มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มาก เพราะนักเรียนไม่เคยเรียนด้วยสื่อการสอนประเภทนี้มาก่อน การได้ศึกษาด้วยตนเองย่อมทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจและความกระตือรือร้นที่จะเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และการตั้งใจเรียนจึงส่งผลให้นักเรียนทำข้อสอบได้ถูกต้องก็เป็นแรงผลักดันให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง (แวววิไล จำปาศักดิ์ (2560 : 7) ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนของผู้เรียน การใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ตั้งไว้ ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความรู้ ความจำ ความเข้าใจหลังจากที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) กล่าวคือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) เป็นทางเลือกแนวใหม่สำหรับการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เนื่องจากโครงสร้างของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์(e-book) เป็นสื่อประสมที่รวมทั้งภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว กราฟิก เสียง ข้อความ ตัวอักษร ผู้เรียนสามารถที่จะนำไปเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ช่วยตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี สามารถทบทวนเนื้อหาบทเรียนได้ตามความต้องการ รวมทั้งยังสามารถให้ผลป้อนกลับ (Feed Back) ที่เป็นคะแนน หรือคำชมต่างๆ ทั้งที่เป็นเสียงหรือข้อความที่ช่วยเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยผ่านการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว (พิชชา อินทร์ศรี, 2555 : 887)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ในวิชาเปิดโลกเวียดนาม เพื่อจะนำไปทดลองสอนให้นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ในวิชาภาษาเวียดนามสำหรับนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ภาษาเวียดนามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack)

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 กลุ่ม ด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างง่าย (Sample Random Sampling) ดังนี้

1) กลุ่มทดลองเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 30 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 3 ขั้นตอนดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาประสิทธิภาพแบบรายบุคคล (1:1:1) จำนวน 3 คน ประกอบด้วยนักเรียนกลุ่มเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาประสิทธิภาพกลุ่มย่อย (3:3:3) จำนวน 9 คน ประกอบด้วยนักเรียนกลุ่มเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 3 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร

2.3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาประสิทธิภาพภาคสนาม (10:10:10) จำนวน 30 คน ประกอบด้วยนักเรียนกลุ่มเก่ง 10 คน ปานกลาง 10 คน และอ่อน 10 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยได้สร้างแผนจัดการเรียนรู้ประกอบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ขึ้นมาจำนวน 4 แผน โดยในแต่ละแผนจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) โดยผู้วิจัยจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 Bà ngoại khỏe không? (คุณยายสบายดีไหม) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 Chị thích ăn gì? (คุณชอบกินอะไร) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Ba đang ở đâu? (พ่อกำลังไปที่ไหน) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Bạn đang làm gì? (เพื่อนกำลังทำอะไร) โดยผลการประเมิน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.83

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการปรับภาษาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้เกิดความน่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน และปรับปรุงกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา รวมถึงเพิ่มการคิดวิเคราะห์ในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการคิดมากยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ผู้วิจัยสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ขึ้นมาจำนวน 4 เล่ม ได้แก่ เล่มที่ 1 Bà ngoại khỏe không? (คุณยายสบายดีไหม) เล่มที่ 2 Chị thích ăn gì? (คุณชอบกินอะไร) เล่มที่ 3 Ba đang ở đâu? (พ่อกำลังไปที่ไหน) เล่มที่ 4 Bạn đang làm gì? (เพื่อนกำลังทำอะไร) จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินหาคุณภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) โดยมีประเด็นการประเมินทั้งหมด 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการออกแบบ ด้านเนื้อหา ด้านภาษา และด้านการวัดและประเมินผล โดยผลการประเมิน พบว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ที่ 1 เรื่อง Bà ngoại khỏe không? (คุณยายสบายดีไหม) มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) เล่มที่ 2 เรื่อง Chị thích ăn gì? (คุณชอบกินอะไร) มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับเท่ากับ 3.08 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) เล่มที่ 3 เรื่อง 3 Ba đang ở đâu? (พ่อกำลังไปที่ไหน) มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) เล่มที่ 4 เรื่อง Bạn đang làm gì? (เพื่อนกำลังทำอะไร) มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03

2.3 แบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลอง (Try out) ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 20 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 คนแล้วนำมาตรวจให้คะแนน นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความรู้ทางการเรียน โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-1.00 (สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, บุญมี พันธุ์ไทย และ สมจิตรา เรืองศรี, 2559 : 4) นำแบบทดสอบที่หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 30 ข้อไปทดลอง (Try out) ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 20 คน แล้วนำมาตรวจคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อสอบทั้งฉบับโดยคำนวณจากสูตรของ Kurder - Richardson หรือ KR-20 (นพพร ธนะชัยพันธ์, 2552 : 64) โดยใช้สูตร KR-20 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.94 หมายความว่า ข้อสอบชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้กับกลุ่มทดลอง และนำแบบทดสอบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง แบบ 1 กลุ่ม เปรียบเทียบโดยมีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (pretest and posttest design) โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง และดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ทั้งหมด 4 แผน โดยใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 10 คาบ โดยทำการทดลองในคาบปกติที่ผู้วิจัยทำการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 90 คน รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลจริงด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ 2564 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.2564 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังต่อไปนี้

3.1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ที่มีคุณภาพไปหาประสิทธิภาพ ในครั้งที่ 1 จำนวน 3 คน และหาประสิทธิภาพครั้งที่ 2 จำนวน 9 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง จากนั้นนำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ที่ได้ทำการแก้ไขข้อบกพร่องสมบูรณ์แล้ว นำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มภาคสนาม จำนวน 30 คน โดยให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาในบทเรียนแต่ละหัวข้อและทำแบบฝึกหัดย่อยและกิจกรรมระหว่างเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) หลังจากให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาครบทุกหัวข้อ จึงให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยทำแบบทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน โดยการชี้แจงการเรียนรู้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) เมื่อนักเรียนเรียนครบทั้ง 4 แผนการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาเวียดนามโดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน

3.3 ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป

3.4 นำข้อมูลจากการทดลองมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน สรุป และอภิปรายผลการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและเพื่อสรุปการทดลองดังนี้

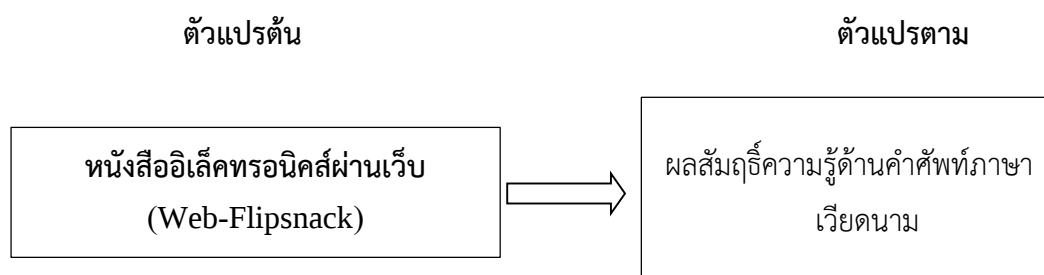
4.1 หาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของกระบวนการที่จะเอาไว้ในหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) คิดเป็นร้อยละโดยใช้สูตร E1/E2

4.2 วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น

4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) โดยใช้ t-test dependent

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ(Web-Flipsnack) ภาษาเวียดนาม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ภาษาเวียดนาม วิชาเปิดโลกเวียดนาม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และได้ทำการทดลองหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตาราง 1 การวิเคราะห์ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ภาษาเวียดนาม วิชาเปิดโลกเวียดนาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การหา ประสิทธิภาพ	จำนวน นักเรียน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (30 คะแนน)		ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (30 คะแนน)	
		คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (%)	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (%)
รายบุคคล	3	32.00	80.00	24.00	80.00
แบบกลุ่มย่อย	9	32.22	80.56	24.33	81.11
แบบภาคสนาม	30	32.20	80.50	24.37	81.22

จากตาราง 1 พบว่า ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) วิชาเปิดโลกเวียดนามที่นำไปทดลองกับนักเรียน จำนวน 3 คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/80.00 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) มาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพแบบกลุ่ม จำนวน 9 คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.56/81.11 และได้นำไปทดสอบหาประสิทธิภาพแบบภาคสนาม จำนวน 30 คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.50/81.22 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเปิดโลกเวียดนามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนโดยการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ภาษาเวียดนาม

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	Sig.
ก่อนเรียน	30	19.90	1.90	-14.14*	0.00
หลังเรียน	30	24.57	0.85		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเปิดโลกเวียดนามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ก่อนเรียนโดยการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 19.90 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.90 ส่วนผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 24.57 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.85 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเปิดโลกเวียดนามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ที่เรียนโดยการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ภาษาเวียดนาม ผลปรากฏว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการดำเนินการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ(Web-Flipsnack) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ(Web-Flipsnack) ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) วิชาเปิดโลก ที่นำไปหาค่าประสิทธิภาพกับนักเรียนแบบรายบุคคลได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/80.00 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) มาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มย่อยได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.56/81.11 และได้้นำไปหาประสิทธิภาพแบบภาคสนามได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.50/81.22 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเปิดโลกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาเวียดนามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) วิชาเปิดโลกเวียดนามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามขั้นตอนกระบวนการในการสร้างและหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/80.00 (แบบเดี่ยว) 80.56/81.11 (แบบกลุ่ม) และ 80.50/81.22 (แบบภาคสนาม) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจมาจากสาเหตุดังนี้

1.1 เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ที่ใช้พัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาเวียดนาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ได้นำคำศัพท์มาพัฒนาเป็นรูปแบบของการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์โดยผ่าน(Web-Flipsnack) นักเรียนได้เห็นมุมมองใหม่ๆของภาษาเวียดนามและที่สำคัญนักเรียนเข้าถึงภาษาได้ง่ายขึ้นและส่งเสริมการเรียนภาษาในประเทศอาเซียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาสร้างเป็นเนื้อหาในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม อารมณ์ความรู้สึก หรือสถานที่ต่างๆ จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาเวียดนามของนักเรียน โดยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี สามารถสรุปได้ดังนี้ ด้านการออกแบบนวัตกรรม พบว่ามีความยืดหยุ่นและสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการจัดองค์ประกอบทางศิลปะมีความเหมาะสม สะดุดตา น่าสนใจ ขวนติดตา สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมเพราะผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง รวมทั้งนวัตกรรมมีความคงทนและคุ้มค่ากับการใช้งาน ด้านเนื้อหาพบว่า เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โครงสร้างของเนื้อหามีความชัดเจนถูกต้องตามหลักวิชา และมีความทันสมัย น่าใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ด้านภาษา พบว่า การออกแบบให้มีคำอ่านทำให้นักเรียนสามารถกล้าออกเสียงคำศัพท์มากขึ้น การสื่อความหมายได้ชัดเจน มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และขนาดของตัวอักษรที่ใช้ในบทเรียนมีความเหมาะสม ด้านรูปภาพประกอบ พบว่า รูปภาพประกอบสื่อความหมายได้ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาและส่งเสริมการเรียนรู้ ขนาดรูปภาพมีขนาดเหมาะสมมีความสวยงาม น่าสนใจ และดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้ ด้านการใช้สี พบว่า การใช้สีบนพื้นหลัง มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนให้ความสนใจได้เป็นอย่างดี สุดท้าย คือ ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีการเสริมสร้างผู้เรียนอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยแวววิไล จำปาศักดิ์ (2560 : 7) ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ลักษณะนาม สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 81.06/82.84 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 โดยนักเรียนที่เรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ลักษณะนาม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเปิดโลกเวียดนามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Web-Flipsnack) พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องมาจากการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Web-Flipsnack) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการจัดคำศัพท์ไว้เป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน มีการเชื่อมโยงระหว่างรูปภาพกับคำศัพท์ ทำให้นักเรียนเกิดจินตนาการ และเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ทั้งนี้การที่จะเรียนคำศัพท์ให้ได้ดี รูปภาพเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะบางครั้งการดูจากภาพสามารถอธิบายให้เราเข้าใจและจำได้มากกว่าวิธีอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ทศนกร สมใจหวัง (2558 : 177-190) การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์บนแท็บเล็ต เรื่อง ความรู้สู่อาเซียน สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าผลการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์บนแท็บเล็ต

ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Web-Flipsnack) ถือว่าเป็นสื่อที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น ทั้งนี้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Web-Flipsnack) อาจจะไม่ใช่อะไรใหม่แต่ก็ไม่ใช่อะไรเก่า และยังคงเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณค่ากับครูผู้สอนเสมอ เพราะถือว่าเป็นสื่อที่ยังคงเห็นตามเว็บไซต์ต่างๆ และสามารถช่วยในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้ได้ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Web-Flipsnack) จะน่าสนใจมากหรือน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับการออกแบบ หรือการสร้างของครูผู้สอนเองด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลสรุปและการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1. การเรียนการสอนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (Web-Flipsnack) อาจเป็นการเรื่องที่ธรรมดา และไม่แปลกใหม่ ดังนั้น ครูควรหากิจกรรมหรือรูปแบบการสอนเพิ่มเติมในการสอดแทรกไปกับการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างความน่าสนใจและดึงดูดให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

2. ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดจากความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริง

3. ควรมีการพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้มีความน่าสนใจ และเพิ่มเติมข้อมูลให้มากกว่านี้ เช่น สอดแทรกจำพวก คำเหมือน คำตรงกันข้าม การอ่านออกเสียง หรือตัวอย่างประโยค เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ประโยชน์จากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ได้จริง และให้คุ้มค่าที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เพื่อให้ได้ผลที่ดีขึ้น จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ควรเพิ่มระยะเวลาในการศึกษาวิจัย เพราะผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้เวลาในการทำความเข้าใจไม่เท่ากัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมที่ครอบคลุม

2. เนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ รูปแบบการวิจัยจึงน่าจะเป็นประโยชน์เพราะสามารถเข้าถึงได้เพียงทุกคนมีอินเทอร์เน็ต สามารถเรียนผ่านมือถือ แท็บเล็ต แล็บท็อปได้อย่างง่ายดาย นอกจากนี้ยังสามารถประเมินผู้เรียนได้ว่าการเรียนนักเรียนได้ศึกษามาก่อนหรือไม่และนำข้อบกพร่องในระหว่างการทำนิพนธ์มาแก้ไขปรับปรุงให้งานวิจัยดีขึ้นได้

3. ควรมีการศึกษาช่วงอายุ และความสามารถของนักเรียน ถึงผลกระทบใดบ้างที่เกิดขึ้นในระหว่างการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อจะได้แก้ไขหรือประยุกต์ใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ผ่านเว็บ (Web-Flipsnack) ให้เหมาะสมกับนักเรียนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทัศนกร สมใจหวัง. (2558). การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์บนแท็บเล็ต เรื่อง ความรู้สู่อาเซียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. 9 (3), 177-190.
- นพพร ณะชยจันทร์. (2552). *สถิติเพื่อการวิจัย*. เชียงราย : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- ปิตินันท์ สุทธสาร. (2559). *คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- พัชชา อินทรศมี. (2555). *การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) เรื่อง การใช้ห้องสมุดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. สารนิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มนิธรา ราโท. (2555). *ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- แหวววิไล จำปาศักดิ์. (2560). *การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่องลักษณะนาม กลุ่ม สารการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร*
- สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ บุญมี พันธุ์ไทย และสมจิตรา เรืองศรี. (2559). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.*
- อรชุนา หลิมศิริวงศ์. (2544). *การส่งเสริมความคำศัพท์ความคงทนในการจำคำศัพท์และ ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สมุดจด คำศัพท์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสั่งอาหาร
แบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน
**Marketing Mix Factors Affecting the choice of Food Ordering Service
Delivery Through the Application**

กัลย์สุดา มีฉวี,
บุญทอง เอื้อหิรัญญานนท์ และ พุฒิธร จิรายุส

มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

**Kansuda Meechawee,
Boonthong Uahrunyanon and Puttithorn Jirayus**
Southeast Asia University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: S6341410015@sau.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยด้านส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน และเพื่อนำเสนอปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการในเขตสมุทรสาครที่เลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน T-Test one-way ANOVA และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการในเขตสมุทรสาครที่เลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชันไม่แตกต่างกัน ส่วนและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชันแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ 0.05 ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ: ส่วนประสมทางการตลาด; การเลือกใช้บริการ; ผ่านแอปพลิเคชัน

Abstracts

This research aims to study the personal factors affecting the choice of food ordering service via the app. and to present the marketing mix factors that affect the choice of food delivery service via the app. The research employs a quantitative method. The study sample consisted of 400 consumers or service users in Samut Sakhon area who chose to order food delivery service via the application. The research instrument was a statistical questionnaire used to analyze the data. These were frequency, percentage, mean, standard deviation, T-Test one-way ANOVA and multiple linear regression analysis.

The results showed that Consumers or service users in Samut Sakhon who choose to order food delivery service through the application with personal factors such as gender, age, educational level, and different occupations that affect the decision to choose a food delivery service via the application is not different. The portion and the average monthly income affect the decision to choose a food delivery service through the application differently. 0.05 The marketing mix factor was positively correlated with the decision to choose a food ordering service via the app with a statistical significance of 0.05. Therefore, it was concluded that Marketing mix factors influenced the decision to choose a food delivery service via app with a statistical significance of 0.05.

Keywords: Marketing Mix; Service Selection; Through Application

บทนำ

จากสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ผู้ประกอบการมีการพัฒนา Platform ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในชีวิตมากขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ และความสะดวกสบายต่อผู้บริโภค อีกทั้งยังสามารถเพิ่มช่องทางรายได้ให้กับผู้ประกอบการได้ ผ่านบริการแอปพลิเคชันสั่งอาหารไปยังบ้านพัก หรือสถานที่ทำงาน โดยสิ่งเหล่านี้สามารถยกระดับการแข่งขันในตลาดผู้ให้บริการแพลตฟอร์มการจัดส่งอาหาร ซึ่งในปัจจุบันมีผู้ประกอบการรายหลักจำนวน 4 รายที่เข้ามาแย่งส่วนแบ่งทางการตลาด คือ Line Man, Grab, Foodpanda and Get อีกทั้งในสถานการณ์วิกฤตโควิด-19 ส่งผลให้ผู้ประกอบการและผู้บริโภคเข้ามาพึ่งพาช่องทางออนไลน์กันมากขึ้น ซึ่งข้อดีของการสั่งอาหารแบบออนไลน์นั้นมีการเข้าถึงอาหารได้ง่ายมากขึ้น ประหยัดเวลาในการยืนรออาหารเป็นเวลานาน หลีกเลี่ยงการจราจรติดขัด ขนานออกไปซื้ออาหาร โดยมูลค่าตลาดของ Food Delivery ในปีในประเทศไทยมีการเติบโตไปในทิศทางเดียวกัน โดยในปี 2563 มีมูลค่า 68,000 ล้านบาท (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2565 : ออนไลน์) แต่แม้ว่าตลาดการบริการส่งอาหารจะมีการเติบโตที่สูงและมีการแข่งขันสูงมาก แต่ยังมีปัญหาที่ถูกร้องเรียนในเรื่องของแพลตฟอร์มผู้ให้บริการ Food Delivery ต่าง ๆ ปรับขึ้นค่าส่วนแบ่งรายได้ (Commission Fee หรือ Gross Profit (GP)) หรือ ค่าคอมมิชชั่นจากผู้ประกอบการร้านอาหารสูงมากถึง 30% ของยอดขาย จนส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค (Euromonitor, 2020 : Online) นอกจากนี้มีการคาดการณ์ว่ามูลค่าตลาด E-Commerce ของไทยจะเติบโตอย่างต่อเนื่องจาก 69,444 ล้านบาทในปี 2557 เพิ่มมูลค่าเป็น 200,592 ล้านบาทในปี 2563 (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2564 : ออนไลน์)

จากการเพิ่มขึ้นของปริมาณการสั่งและราคาดังกล่าวทำให้ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ประเมินว่า มูลค่าตลาดการสั่งอาหารยังที่ปักในปี 2565 จะมีมูลค่าประมาณ 7.9 หมื่น ล้านบาท หรือขยายตัว 4.5% ชะลอลงจากฐานที่แข็งแกร่งในปี 2564 ที่ผ่านมาอย่างไรก็ดี ในกรณีที่ Omicron มีการระบาดรุนแรง ตลาดการจัดส่งอาหารไปยังที่ปักน่าจะขยายตัวได้เพิ่มขึ้นกว่าคาด โดยกลุ่มร้านอาหารที่มีโอกาสเติบโตได้มากกว่าภาพรวม ได้แก่ ร้านอาหาร Limited Service (เช่น เบอร์เกอร์ พิชซ่า ไก่ทอด เป็นต้น) และ Street Food ซึ่งเป็นกลุ่มที่ผู้ให้บริการแอปพลิเคชันจัดส่งอาหารไปยังที่ปักให้ความสำคัญในการทำการตลาดและขยายพอร์ตร้านอาหารบนแพลตฟอร์มของตน ขณะที่กลุ่มร้านอาหารเต็มรูปแบบ และกลุ่มร้านเครื่องดื่ม เบเกอรี่ อาจเป็นกลุ่มที่ชะลอลงภายใต้เงื่อนไขที่โควิดยังอยู่แต่ไม่รุนแรง ทำให้ประชาชนบางส่วนออกไปทานนอกบ้านมากขึ้น และบางกิจการทยอยให้พนักงานกลับเข้าทำงานที่ออฟฟิศ อย่างไรก็ตามรายได้สุทธิของแต่ละร้านอาหาร คงขึ้นอยู่กับปัจจัยเฉพาะของแต่ละราย (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2565 : ออนไลน์)

เมื่อพิจารณาถึงการเติบโตของการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่จะเห็นได้ว่าธุรกิจการบริการ Food Delivery มีปัจจัยสนับสนุนด้านการเจริญเติบโตของธุรกิจร้านอาหาร และปัจจัยด้านเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมากขึ้น แต่ธุรกิจร้านอาหารที่ขยายช่องทางการจัดจำหน่ายโดยมีการบริการการจัดส่งเอง และพฤติกรรมของผู้บริโภค อาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินกิจการ และผลประโยชน์ อีกทั้งยังมีการแข่งขันการทำกำไรในธุรกิจ จึงมีธุรกิจการบริการ Food Delivery โดยอาศัยระบบออนไลน์ เช่น Line Man, Grab, Foodpanda and Get ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือที่เป็นตัวกลางในการซื้อ และจัดส่งอาหารถึงมือผู้บริโภคโดยมีการคิดค่าอาหารตามจริง และคิดค่าจัดส่งตามระยะทาง ซึ่งผู้บริโภคสามารถเลือกสั่งอาหารจากร้านที่มีอยู่ในรายการอาหารของร้าน นอกจากนี้แล้วปัจจุบันร้านอาหารต่าง ๆ ก็เริ่มมีการใช้ระบบการสั่งอาหารผ่านช่องทางออนไลน์ ทั้งทางเว็บไซต์หรืออาศัยระบบจากผู้ให้บริการ ด้วยเหตุนี้ผู้ทำการวิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน ในด้านปัจจัยประชากรศาสตร์ และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยผลของการทำวิจัยในครั้งนี้อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการทั้งในส่วนธุรกิจร้านอาหาร และธุรกิจการบริการ Food Delivery สามารถนำไปปรับปรุงหรือพัฒนาเพื่อให้การบริการที่ครบวงจรมากยิ่งขึ้น รวมถึงเพิ่มขีดความสามารถให้กับผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้และสร้างโอกาสทางธุรกิจสำหรับผู้สนใจธุรกิจการบริการ Food Delivery ในการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจ และวางแผนกลยุทธ์การตลาดในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน
2. เพื่อนำเสนอปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยที่มีขอบเขตและรายละเอียด ในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการในเขตสมุทรสาครที่เลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน ซึ่งผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการในเขตสมุทรสาครที่เลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรของ Cochran et al., (1953: 700) สามารถแสดงได้ดังนี้

$$\text{จากสูตร} \quad n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

เมื่อ n แทนค่าของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

P แทนค่าสัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการสุ่ม (0.5)

Z แทนค่าความมั่นใจระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ Z มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่มีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95% (0.05)

d แทนค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างที่เกิดขึ้น = 0.05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{0.5(1-0.5)(1.96)^2}{(0.05)^2} \\ &= 384.16 \end{aligned}$$

ซึ่งจากการคำนวณได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จำนวน 385 คน แต่เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนจากการเก็บแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงศึกษาประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 400 คน ด้วยวิธีการอาศัยความน่าจะเป็น (Probability sampling) โดยการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ (Multiple Choice)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน โดยลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ (Multiple Choice)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย 1) ผลิตภัณฑ์/บริการ 2) ราคา 3) ช่องทางการจัดจำหน่าย 4) การส่งเสริมการตลาด 5) บุคคล 6) กระบวนการ และ 7) ลักษณะทางกายภาพ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน โดยตอนที่ 3-4 มีลักษณะข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความคิดเห็น มี 5 ระดับ ของ Likert Scale, (1932: 4) สามารถอธิบายได้ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ผลคะแนนที่ได้จากการสำรวจนั้น จะนำมาทำการวิเคราะห์และแปลผลความหมายค่าเฉลี่ยตามระดับความสำคัญ โดยการให้คะแนนแต่ละระดับ มีเกณฑ์ดังต่อไปนี้ Best, (1977: 14)

$$\text{ความห่างของอัตราภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5} = \frac{4}{5} = 0.80$$

เกณฑ์การวัดผลค่าคะแนนเฉลี่ย

ผลเฉลี่ย	4.21–5.00	ระดับมากที่สุด
ผลเฉลี่ย	3.41–4.20	ระดับมาก
ผลเฉลี่ย	2.61–3.40	ระดับปานกลาง
ผลเฉลี่ย	1.81–2.60	ระดับน้อย
ผลเฉลี่ย	1.00–1.80	ระดับน้อยที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยโดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการสร้างแบบสอบถามขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ภายใต้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และนำแบบสอบถามไปตรวจสอบคุณภาพ IOC จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน โดยการค่า IOC ควรมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยในการค่า IOC ครั้งนี้ได้ข้อคำถามอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ทุกข้อคำถาม ซึ่งสามารถนำไปใช้งานได้

2. นำแบบสอบถามผ่านการตรวจ IOC แล้ว ไปทดลองตอบ (Try-Out) กับผู้ทดลอง 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรายข้อ โดยการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามควรมีค่ามากกว่า 0.7 ขึ้นไป ซึ่งในการเก็บค่าความเที่ยงตรงของส่วนประสมทางการตลาด และการตัดสินใจเลือกใช้บริการ อยู่ที่ .894 และ .912 ตามลำดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำในระหว่างเดือน มิถุนายน-สิงหาคม 2565 ได้แบบสอบถามจำนวน 400 ฉบับตอบกลับมาครบจำนวน ซึ่งคิดเป็นอัตราตอบกลับอยู่ที่ 100 เปอร์เซ็นต์

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

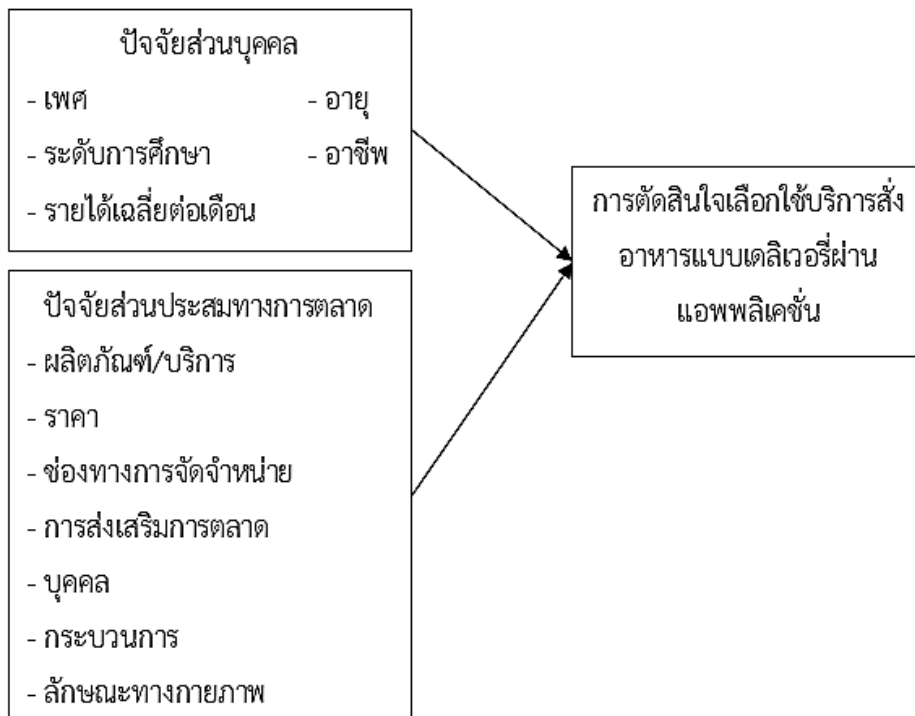
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นเองจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย โดยหลังการเก็บแบบสอบถามตามขนาดกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมที่ได้มาประมวลผล วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและทำแบบสอบถาม เพื่อทำตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Description Statistic) สำหรับข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์หาค่าการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) และสำหรับระดับของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ด้วย t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวน F-test โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และใช้การวิเคราะห์ Multiple regression analysis แบบ Enter เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ของตัวแปรส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ “ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน” ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสาร แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สร้างเป็นกรอบแนวคิดการศึกษา ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. **ปัจจัยส่วนบุคคล** พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 208 คน (ร้อยละ 52.0) อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 200 คน (ร้อยละ 50.0) ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 261 คน (ร้อยละ 65.3) เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 91 คน (ร้อยละ 22.8) มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-20,000 บาท จำนวน 214 คน (ร้อยละ 53.5)

2. **ผลการวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด** ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับส่วนประสมทางการตลาด แสดงได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยส่วน ประสมทางการตลาด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ผลิตภัณฑ์	4.17	0.65	มาก
ราคา	4.17	0.66	มาก
ช่องทางการจัดจำหน่าย	4.14	0.65	มาก
การส่งเสริมการตลาด	4.21	0.64	มากที่สุด
บุคคล	4.23	0.63	มากที่สุด
ลักษณะทางกายภาพ	4.01	0.59	มาก
กระบวนการ	3.71	0.77	มาก
รวม	4.09	0.52	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับส่วนประสมทางการตลาด อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{X}=4.09$, S.D.=0.52) เมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปน้อยสามารถกล่าวได้ว่า มากที่สุดในด้านบุคคล ($\bar{X}=4.23$, S.D.=0.63) รองลงมา คือ การส่งเสริมการตลาด ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.64) ด้านราคา ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.65) ผลิตภัณฑ์ ($\bar{X}=4.17$, S.D.=0.65) ช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X}=4.14$, S.D.=0.65) ลักษณะทางกายภาพ ($\bar{X}=4.04$, S.D.=0.59) และกระบวนการ ($\bar{X}=3.71$, S.D.=0.77) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกใช้บริการ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการตัดสินใจเลือกใช้บริการ แสดงได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยการตัดสินใจเลือกใช้บริการ

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัจจัยการ ตัดสินใจเลือกใช้บริการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.ท่านเลือกซื้ออุปกรณ์ระดับยนต์ผ่านทางธุรกิจพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์เนื่องจากตอบโจทย์ความต้องการ และมีความ สะดวกสบาย	3.71	.82	มาก
2.ท่านค้นหาข้อมูลหรือคำวิจารณ์ของสินค้าจากอินเทอร์เน็ตเพื่อ ช่วยในการตัดสินใจซื้อ	3.73	.90	มาก
3.ท่านเปรียบเทียบข้อมูลอุปกรณ์ระดับยนต์ ด้านคุณสมบัติ ความ น่าเชื่อถือ ราคา และโปรโมชั่น เพื่อเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด	3.65	.84	มาก

4.ท่านใช้ระยะเวลาไม่นานในการเลือกซื้ออุปกรณ์ระดับยนต์ผ่านทางธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	3.78	1.01	มาก
5.ท่านมักจะวิจารณ์ประสบการณ์ที่ได้รับหลังจากการซื้ออุปกรณ์ระดับยนต์ลงบนอินเทอร์เน็ต	3.67	1.01	มาก
6.ท่านรู้สึกพึงพอใจการซื้ออุปกรณ์ระดับยนต์ผ่านทางธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะมีการแนะนำผู้อื่นและต้องการกลับมาซื้อซ้ำอีกครั้ง	3.71	.96	มาก
การตัดสินใจเลือกใช้บริการ	3.71	0.75	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับการตัดสินใจเลือกใช้บริการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ ($\bar{X}=3.71$, $S.D.=0.75$) เมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านใช้ระยะเวลาไม่นานในการเลือกซื้ออุปกรณ์ระดับยนต์ผ่านทางธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ($\bar{X}=3.78$, $S.D.=1.01$) รองลงมาคือ ท่านค้นหาข้อมูลหรือคำวิจารณ์ของสินค้าจากอินเทอร์เน็ตเพื่อช่วยในการตัดสินใจซื้อ ($\bar{X}=3.73$, $S.D.=0.90$) ท่านรู้สึกพึงพอใจการซื้ออุปกรณ์ระดับยนต์ผ่านทางธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจะมีการแนะนำผู้อื่นและต้องการกลับมาซื้อซ้ำอีกครั้ง ($\bar{X}=3.71$, $S.D.=0.96$) ท่านเลือกซื้ออุปกรณ์ระดับยนต์ผ่านทางธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์เนื่องจากตอบโจทย์ความต้องการ และมีความสะดวกสบาย ($\bar{X}=3.71$, $S.D.=0.82$) ท่านมักจะวิจารณ์ประสบการณ์ที่ได้รับหลังจากการซื้ออุปกรณ์ระดับยนต์ลงบนอินเทอร์เน็ต ($\bar{X}=3.67$, $S.D.=1.01$) และท่านเปรียบเทียบข้อมูลอุปกรณ์ระดับยนต์ ด้านคุณสมบัติ ความน่าเชื่อถือ ราคา และโปรโมชั่น เพื่อเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ($\bar{X}=3.65$, $S.D.=0.84$) ตามลำดับ

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน

สมมติฐานข้อที่ 1 การตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน จะมีการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชันที่ต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน โดยรวม

ปัจจัยส่วนบุคคล	t	F	การตัดสินใจเลือกใช้บริการ (Sig.)
เพศ	.468		.640
อายุ		1.139	.333
ระดับการศึกษา		1.368	.256

อาชีพ	.298	.879
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	3.015	.030*

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐาน ในขณะที่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐาน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อนำเสนอปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบ เดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ (Enter Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	Unstandardized Coefficient B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.475	.163		2.907	.004
ผลิตภัณฑ์ (X1)	-.031	.061	-.026	-.499	.618
ราคา (X2)	-.091	.070	-.080	-1.298	.195
ช่องทางการจัดจำหน่าย (X3)	.028	.064	.025	.443	.658
การส่งเสริมการตลาด (X4)	-.056	.069	-.048	-.813	.417
บุคคล (X5)	.004	.071	.004	.060	.952
ลักษณะทางกายภาพ (X6)	.324	.072	.255	4.522	.000*
กระบวนการ (X7)	.682	.038	.698	17.815	.000*
R=.849		R ² =.721	F=144.474		
SE _{est} =.400		R ² _{adj} =.716	a=.475		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 องค์ประกอบ คือ ด้านลักษณะทางกายภาพ ($X_1=.324$) และด้านกระบวนการ ($X_2=.682$) ซึ่งส่งผลทางบวก โดยสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y=a +b(X_1) +b(X_2) +b(X_3) +b(X_4) +b(X_5) +b(X_6) +b(X_7)$$

แทนค่าได้ดังนี้

$$Y=.475 -.031(X_1) -.091(X_2) +.028(X_3) -.056(X_4) +.004(X_5) +.324(X_6) +.682(X_7)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z=-.026(Z_1) -.080(Z_2) .025(Z_3) -.048(Z_4) +.004(Z_5) +.324(Z_6) +.682(Z_7)$$

สามารถสรุปได้ว่า ส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด บุคคล ลักษณะทางกายภาพ และกระบวนการ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน ในภาพรวมจากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายจากการปรับแก้ของ $R\text{ Square}^2 (R^2)$ โดยมีค่าเท่ากับ .721 หรือคิดเป็น 72.10 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายผลการวิจัยและตีความข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็น 2 ส่วน คือ 1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน และ 2. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน
ผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการในเขตสมุทรสาครที่เลือกใช้บริการ สั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีการตัดสินใจมีการเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 พบว่า บุคคลที่มีรายได้มากกว่า จะมีการตัดสินใจเลือกใช้บริการจากความสะดวกสบาย ลดระยะเวลาในการไปรอคิวด้วยตนเอง และต้องการใช้ชีวิตในการทำงาน หรืออยู่กับครอบครัวมากกว่าการเดินทางไปเพื่อเข้าร้านอาหาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ วสุตา รังสิเสนา ณ อยุธยา (2560 : 5) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการสั่งอาหารผ่านสื่อออนไลน์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผลวิจัย พบว่าปัจจัยด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการสั่งอาหารผ่านสื่อออนไลน์ประกอบด้วย อายุ รายได้และสถานภาพที่แตกต่างกันโดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือนักเรียน/นักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของสันต์จุฑา จารุณวัฒน์ (2559 : 9) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้บริการร้านอาหารประเภทฟู้ดทรัค (Food Truck) ของผู้บริโภค

ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านอาหารประเภทฟู้ดทรัค (Food Truck) ของผู้บริโภคเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

2. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชัน

ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดในภาพรวมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสั่งอาหารแบบเดลิเวอรี่ผ่านแอปพลิเคชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า การทำตลาด 7 ด้านของแอปพลิเคชันส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าใช้บริการจากรีวิวราคาที่เหมาะสม ผลไม่แพงเกินจากการเดินทางไปรับประทานที่หน้าร้าน การบริการที่รวดเร็ว ไม่ซับซ้อน คุณภาพของสินค้า อาหาร รสชาติ ระยะเวลาในการรอคอยไม่นาน โดยสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเหตุผลหลักต่อการตัดสินใจใช้บริการ ดังนั้นถ้าทางแอปพลิเคชันและร้านอาหารเพิ่มระดับในการทำส่วนประสมทางการตลาดมากขึ้น 1 หน่วย บุคคลจะตัดสินใจเพิ่มขึ้นไปในทิศทางเดียวกันอีก 1 หน่วย สอดคล้องกับงานวิจัยของวชิรดา วิทยามัย (2563 : 12) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคในการตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารออนไลน์บนแอปพลิเคชันแกร็บฟู้ด (Grab Food) กรณีศึกษาเขตตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บริการแอปพลิเคชัน แกร็บฟู้ดของผู้บริโภคคือปัจจัยด้านราคาส่งผลทางบวกต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับเมนูอาหารที่ระบุราคาชัดเจน ราคาสั่งเดลิเวอรี่เท่ากับที่ร้าน ค่าจัดส่งมีความเหมาะสมผลและมีกำหนดการสั่งซื้อขั้นต่ำ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจักรกฤษณ์ นาคประเสริฐ (2556 : 24) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการร้านพรีเมียมในศูนย์การค้าเซ็นทรัล พลาซ่า เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้า และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎา ตรีวิเชียร (2560 : 45) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของผู้บริโภคในการใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นในศูนย์การค้า เซ็นทรัล เวิลด์ พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากที่สุด คือ ปัจจัยราคา โดยผู้บริโภครู้สึกได้ถึงคุณค่าของเงินที่จ่ายไป และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรวิทย์ สิริวิทยาวาณิช (2559 : 11) ได้ทำการศึกษาเรื่องความพึงใจ การใช้บริการธุรกิจขนส่งภายในประเทศบริษัทเคอรี่เอ็กซ์เพรสในเขตหนองแขม ผลการวิจัยที่สำคัญพบว่า การบริการลูกค้าส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้ให้บริการมากที่สุด โดยการตอบสนองอย่างรวดเร็วส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้ให้บริการ ราคาส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้ให้บริการและลักษณะองค์กรผู้ให้บริการส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกผู้ให้บริการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ด้านผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการที่ให้บริการด้านการรับซื้อและจัดส่งอาหารควรมีการปรับเปลี่ยนเมนูรายการอาหารอย่างสม่ำเสมอติดต่อกับร้านค้าที่มีชื่อเสียงชั้นนำแบรนด์ต่าง ๆ ให้เข้ามาเป็นคู่ค้าให้มากยิ่งขึ้น สำหรับผู้ประกอบการด้านผู้ผลิตอาหารที่ร่วมกับผู้ให้บริการควรรักษามาตรฐานให้คงที่ควบคุมคุณภาพของอาหารให้เหมือนกันจะเป็นการดึงดูด ผู้บริโภคหันมาใช้บริการสั่งอาหารออนไลน์กันมากยิ่งขึ้น
2. ด้านราคา ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ผลิตอาหารควรคำนวณปริมาณวัตถุดิบในการผลิตให้เกิดความเหมาะสมต่อการใช้งาน ไม่ให้มากหรือน้อยจนเกินไป เนื่องจากส่งผลกับต้นทุนในการผลิต อาหารและกำหนดราคาขายเพราะถ้าต้นทุนต่ำก็จะได้สามารถตั้งราคาขายได้ต่ำ สร้างความได้เปรียบ ในการแข่งขัน สำหรับผู้ให้บริการด้านการรับซื้อและจัดส่งอาหารควรสำรวจพื้นที่หรือโซนที่ผู้บริโภคใช้บริการว่าบริเวณให้มีการใช้บริการมากหรือน้อยแตกต่างกันอย่างไรเพื่อนำข้อมูลมาคำนวณปรับเปลี่ยนอัตราการค่าบริการในการจัดส่งอาหารที่เหมาะสมตามระยะทางและไม่แพงจนเกินไป
3. ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ผู้ประกอบการที่ให้บริการด้านการรับซื้อและจัดส่งอาหารควรอัปเดตข้อมูลบนเว็บไซต์หรือพัฒนาปรับปรุงแอปพลิเคชัน ให้มีความทันสมัยใช้งานง่ายอยู่ตลอดเวลา สำหรับผู้ประกอบการด้านผู้ผลิตอาหารควรเพิ่มสาขาหรือกระจายจุดจำหน่ายอาหารให้ครอบคลุมในหลาย ๆ พื้นที่มากยิ่งขึ้น เพื่อรองรับผู้บริโภคที่ใช้บริการสั่งอาหารออนไลน์
4. ด้านการส่งเสริมทางการตลาด ผู้ประกอบการที่เป็นผู้ผลิตอาหารควรประสานกับผู้ให้บริการด้านการรับซื้อและจัดส่งอาหารจัดแคมเปญพิเศษ สำหรับการสั่งซื้อผ่านช่องทางออนไลน์เท่านั้น เช่น ชุดเซทอาหารในราคาสุดคุ้ม, ได้คูปองส่วนลด, ฟรีค่าจัดส่ง หรือ ซื้อ 1 แถม 1 เป็นต้น
5. ด้านบุคลากร ผู้ประกอบการควรเพิ่มจำนวนพนักงานให้มากขึ้น เพื่อให้สามารถจัดส่งอาหารทันต่อความต้องการของผู้บริโภค และควรปรับปรุงอบรมพนักงานให้มีใจบริการ เพื่อให้ผู้บริโภคกลับมาใช้บริการในครั้งต่อไป
6. ด้านลักษณะทางกายภาพ ผู้ประกอบการควรแอปพลิเคชันให้มีความดึงดูดใจผู้บริโภค เพื่อกะตุ้นให้ผู้บริโภคใช้บริการสั่งอาหาร เช่น ตกแต่งแอปพลิเคชันให้สวยงาม รูปภาพเมนูอาหาร สวยงามน่ารับประทาน เป็นต้น
7. ด้านกระบวนการให้บริการ ผู้ประกอบการควรขยายพื้นที่จัดส่งให้มีพื้นที่กว้างมากขึ้น เนื่องจากพื้นที่จัดส่งอาหารมีแคในอำเภอเมืองเท่านั้น และคิดอัตราค่าบริการส่งอาหารที่มีความเหมาะสม เพื่อสร้างความพึงพอใจต่อผู้บริโภคให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะขยายขอบเขตงานวิจัยให้กว้างขึ้นไปยังองค์กรต่าง ๆ ในจังหวัดอื่นที่มีการให้บริการ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่นำมาทำการวิเคราะห์สามารถนำมาใช้เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากรได้ดียิ่งขึ้น
2. หากมีขอบเขตระยะเวลาการเพิ่มเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ เช่น การสัมภาษณ์เจาะลึก หรือ การจัดสนทนากลุ่ม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายหรือเฉพาะเจาะจงมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2564). สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปนั้น ผู้ประกอบการมีการพัฒนา Platform. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2565. แหล่งที่มา: https://www.dbd.go.th/more_news.php?cid=1083.
- กฤษฎา ตรูวิเชียร. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการของผู้บริโภคในการใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นในศูนย์การค้า เซ็นทรัล เวิลด์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จักรกฤษณ์ นาคประเสริฐ. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการร้านอาหารไอศกรีมพรีเมียมในศูนย์การค้า เซ็นทรัล พลาซ่า เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นิรวิทย์ สิริวิทยาวาณิช. (2557). ความพึงพอใจในการใช้บริการธุรกิจขนส่งภายในประเทศบริษัทเคอรี่เอ็กซ์เพรสในเขตหนองแขม. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสยาม.
- วสุดา รังสิเสนา ณ อยุธยา. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภคในการใช้บริการสั่งอาหารผ่านสื่อออนไลน์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมรดกวัฒนธรรมและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วชิรดา วิชาภักย์. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคในการตัดสินใจใช้บริการสั่งอาหารออนไลน์บนแอปพลิเคชันแกร็บฟู้ด (Grab Food) กรณีศึกษาเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2565). ปริมาณการสั่งและราคา. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2565. แหล่งที่มา: <https://www.kasikornresearch.com/th>.
- สันต์จุฑา จารุญวัฒน์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้บริการร้านอาหารประเภทฟู้ดทรัค (Food Truck) ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- Best, J. W. (1977). *Research in Education*. (3rd ed). New Jersey: Prentice-hall Inc.
- Cochran, W. G., Mosteller, F., & Tukey, J. W. (1953). Statistical problems of the Kinsey report. *Journal of the American Statistical Association*, 48(264), 673-716.
- Euromonitor. (2020). Top 10 Global Consumer Trends 2020. *Online*. Retrieved August 10, 2022, from: <https://go.euromonitor.com/white-paper-EC-2020-Top-10-Global-ConsumerTrends.html>.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of psychology*. 22(140), 1-55.

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้าน
กีฬาตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว
(SHA) กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

**Marketing Mix Factors Affecting Efficiency of Sports Welfare Services
According to Amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA),
Secretariat Department, Office of the Permanent Secretary for Defense**

ณัฐนันท์ สุขอ่วม,

สมเกียรติ เกียรติเจริญ และ รังสรรค์ อินทน์จันทน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Natthan Sukaom,

Somkiat Kiatchareon and Rungsun Injun

Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand

Corresponding Author, E-Mail: E-mail : thantikan22@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา(1) ระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรี
สมาน (2) ระดับประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับ
กิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน (3) ความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่
ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการ
ด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน และ (4) ข้อเสนอแนะการเพิ่มประสิทธิภาพการรับบริการ
สวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์
กีฬาพื้นที่ ศรีสมาน กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม โดยเป็นการวิจัยเชิงผสม ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้
ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนทั่วไป เจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมส่งเสริมการค้า ครอบคลุมข้าราชการ และข้าราชการ
ทหาร รวมจำนวน 316 คน ด้วยการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.973 และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การแจกแจง
ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สำหรับ
กลุ่มเป้าหมายสำหรับการให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 4 คน ได้แก่ ประชาชนทั่วไป เจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมส่งเสริม
การค้า ครอบคลุมข้าราชการ และข้าราชการทหาร

ผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า (1) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านกระบวนการ (2) ประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย สำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ มาตรฐานด้านสถานที่ประกอบการสวสน้ำ/สวสนัก มาตรฐานด้านผู้รับบริการ และมาตรฐานด้านผู้ให้บริการ และ (3) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า ข้อเสนอแนะปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสัชนา สรุปได้ดังนี้ ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสัชนามีการให้บริการที่หลากหลายและให้บริการแบบครบวงจรทั้งการออกกำลังกาย การจัดแข่งขันกีฬา รวมถึงการจัดประชุม และจัดเลี้ยง ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสัชนามีค่าใช้จ่ายบริการที่เหมาะสม และไม่ก่อให้เกิดภาระทางการเงินมากเกินไป ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสัชนาอยู่ในทำเลที่เข้าถึงได้ง่าย เดินทางมาสะดวก ผู้ใช้บริการได้ข้อมูลการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

คำสำคัญ : ส่วนประสมทางการตลาด; สวัสดิการ; ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสัชนา

Abstracts

The objectives of this research were (1) the level of marketing mix factors of the Srisaman Sports Center; (2) the level of efficiency of sports welfare services according to Amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA) in the Srisaman Sports Center; (3) to study the relationship of marketing mix factors affecting the efficiency of sports welfare services according to Amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA) in the Srisaman Sports Center; and (4) to study the recommendations for increasing the efficiency of sports welfare services according to Amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA) in the Srisaman Sports Center, Secretariat Department, Office of the Permanent Secretary for Defense. This study was mixed method research, the quantitative samples used in this study were general public, officers under the Secretariat Department, families and members of the military civil servant, a total of 316 people, were calculated by using the formula of Taro Yamane (1973 : 727). The research instrument was the 5-Scale Likert's estimation questionnaire, the result of the reliability of instrument analysis was 0.973. The statistics used in the research were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and the Pearson product-moment correlation coefficient. The Key informants for qualitative study were general public, officer under the Secretariat Department, family and member of the military civil servant.

The results of the quantitative research found that, (1) the overall average of marketing mix factors, was at high level, when classified in each aspect by sort descending of average, were as follows: Place, Product, Price, Promotion, People, Physical Evidence, and Process; (2) the overall average of efficiency of sports welfare services Amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA), was at high level, when classified in each aspect by sort descending of average, were as follows: Standards for establishments of water parks/amusements, Standards for Service Recipient, and Standards for Service Provider; and (3) marketing mix factors affecting the efficiency of sports welfare services Amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA), had positive correlated statistically significant in moderate level at 0.01 level.

The results of the qualitative research found that the recommendation on marketing mix factors of the Srisaman Sports Center can be summarized as follows: The Srisaman Sports Center offers a variety of services and provides a one-stop services, including exercise, organizing sporting events, meetings and banquets. The Sri Saman Area Sports Center has a reasonable service fee and has not caused the financial problem; the Srisaman Sports Center is located in an easily accessible location, convenience to travel and clients could observe the information about various activities on the publicity boards within the center.

Keywords: Marketing Mix; Welfare; The Srisaman Sports Center

บทนำ

การจัดสวัสดิการเป็นกระบวนการสร้างขวัญและกำลังใจที่สำคัญในการบริหารงานบุคคลของทุกหน่วยงาน โดยการจัดสวัสดิการที่ดีจะช่วยให้บุคลากรเกิดความสะดวกสบาย และความพึงพอใจในการทำงาน ตลอดจนทำให้เกิดกำลังใจในการทำงาน โดยเชื่อมั่นว่าหน่วยงานจะดูแลบุคลากรและครอบครัวเป็นอย่างดี トラบเท่านั้นยังอยู่ในองค์กรนั้น จึงทำให้งานสวัสดิการเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จ และเสริมสร้างสมรรถภาพ รวมถึงขวัญ กำลังใจของบุคลากรได้เป็นอย่างดี กรมเสมียนตรา สำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาหน่วยงานโดยการสร้างสมดุลยภาพระหว่าง ชีวิตและการทำงาน (Work-Life-Balance) จึงมีความพยายามเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความสุข ความพึงพอใจ และความผูกพันของของบุคลากร สู่การเป็น “องค์กรต้นแบบสุขภาวะภาครัฐ” และ “กรมเสมียนตรา แห่งความสุข” ดังเห็นได้จากการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2564 เพื่อขับเคลื่อน คุณภาพชีวิต ความสุข และความผูกพันของกำลังพล เพื่อให้เป็น ทหารอาชีพที่มีความสง่างาม เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศตามแนวคิดที่กล่าวว่า กองทัพไทยใส่ใจความสุขกำลังพล เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ผลิตกำลังพลแห่งความสุขกรมเสมียนตราได้ดำเนินการจัดสวัสดิการอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนคุณภาพชีวิตในด้านต่างๆ ของบุคลากร โดยเฉพาะในเรื่องของการมีศูนย์ กีฬาพื้นที่ศรีสมาน เพื่อให้บริการสวัสดิการด้านกีฬาแก่ข้าราชการทหาร ครอบครัวข้าราชการทหาร และเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมเสมียนตรา รวมถึงให้บริการแก่ประชาชนทั่วไปที่เข้ามาใช้บริการอีกด้วย เนื่องจากใน

ปัจจุบันประชาชนทุกช่วงวัยต่างให้สนใจที่จะออกกำลังกายมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการที่ภาครัฐจัดให้มีสวนสาธารณะ และสถานที่ออกกำลังกายที่หลากหลายไว้ให้บริการแก่ประชาชน รวมถึงมีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายที่หลากหลาย อย่างไรก็ตามการจัดให้บริการสวนสาธารณะ และสถานที่ออกกำลังกายจำเป็นต้องมีการบำรุงรักษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้อย่างปลอดภัย จึงจำเป็นต้องมีการเก็บค่าใช้บริการเพื่อเป็นเงินค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา ซึ่งเมื่อมีผู้มาใช้บริการมากขึ้นก็ย่อมทำให้มีงบประมาณมากขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาสถานที่ออกกำลังกายให้มีคุณภาพได้มากขึ้น และมีบริการที่ดีขึ้น ดังนั้น การใช้แนวคิดเรื่องการตลาดเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการในการดำเนินกิจกรรมบริการสวัสดิการด้านกีฬา รวมถึงศึกษา วิเคราะห์ ความต้องการของข้าราชการทหาร ครอบครัวข้าราชการทหาร เจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมเสมียนตรา รวมถึงประชาชนทั่วไปที่เข้ามาใช้บริการ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานต้องมีการดำเนินการ เพื่อให้เกิดรูปแบบบริการสวัสดิการด้านกีฬาที่สอดคล้องกับผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามภายใต้สถานการณ์การระบาดของ COVID-19 ที่ทำให้ทุกสถานประกอบการยังคงต้องดำเนินการภายใต้มาตรฐาน Amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA) เพื่อสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยด้านสุขอนามัย และสร้างมาตรฐานการให้บริการที่มีคุณภาพของสถานประกอบการ เพื่อลดความเสี่ยงและป้องกันการแพร่ระบาดของโรคไวรัส COVID-19

ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานอยู่ในศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน ซึ่งอยู่ในสังกัดกรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการจัดบริการสวัสดิการด้านกีฬา เพื่อสร้างความน่าสนใจในการใช้บริการสวัสดิการด้านกีฬาของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน และพัฒนาคุณภาพของงานบริการสวัสดิการด้านกีฬาตามแนวทางส่วนประสมทางการตลาดทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) การจัดจำหน่าย (Place) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) บุคลากร (People) ลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) และกระบวนการ (Process) รวมถึงการปรับปรุงคุณภาพของการให้บริการสวัสดิการด้านกีฬาของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน SHA ประเภทนันทนาการ และสถานที่ท่องเที่ยว ทั้ง 3 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานด้านสถานที่ประกอบการสวนน้ำ / สวนสนุก มาตรฐานด้านผู้ให้บริการ มาตรฐานด้านผู้รับบริการ จะช่วยให้ข้าราชการทหาร ครอบครัวข้าราชการทหาร และเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมเสมียนตรา รวมถึงประชาชนทั่วไปที่เข้ามาใช้บริการที่เข้ามาใช้บริการเกิดความมั่นใจ และใช้บริการสวัสดิการด้านกีฬาของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานด้วยความสุขมีสมดุยภาพระหว่างชีวิตและการทำงาน เพื่อนำไปสู่การเป็น “องค์กรต้นแบบสุขภาวะภาครัฐ” และ “กรมเสมียนตราแห่งความสุข” ของกองทัพไทย ที่สามารถขับเคลื่อนงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีอาชีพ และเป็นทหารอาชีพที่มีความสง่างาม เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศสืบไป ดังนั้น การวิจัยเรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬาตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) กรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่มาจากการสะท้อนความคิดเห็นของข้าราชการทหาร ครอบครัวข้าราชการทหาร และเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรม

เสมียนตรา รวมถึงประชาชนทั่วไปที่เข้ามาใช้บริการ เกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และการปรับปรุงบริการของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลตั้งต้น สำหรับการพัฒนาการจัดบริการสวัสดิการด้านกีฬาของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน รวมทั้งช่วยสนับสนุนการสร้างองค์กรแห่งความสุขที่ช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จนบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีคุณภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการให้บริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบเป็นการวิจัยแบบผสมเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้รับบริการสวัสดิการด้านกีฬาจากศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ได้แก่ ประชาชนทั่วไป ข้าราชการทหาร ครอบครัว ข้าราชการทหาร และเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมเสมียนตรา ที่เข้ามาใช้บริการ จำนวน 1,500 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้รับบริการสวัสดิการด้านกีฬาจากศูนย์กีฬาพื้นที่ ศรีสมาน กรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ได้แก่ ประชาชนทั่วไป ข้าราชการทหาร ครอบครัว ข้าราชการทหาร และเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมเสมียนตรา ที่เข้ามาใช้บริการ จำนวน 316 คน โดยการหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973 : 727) ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างของผู้ใช้บริการแต่ละประเภท ซึ่งจากข้อมูลยอดจำนวนผู้บริการศูนย์กีฬาในพื้นที่ศรีสมานพบว่า มี 3 ประเภทกีฬาที่มีผู้บริการมากที่สุด ได้แก่ วัยน้ำ แบดมินตัน และห้องออกกำลังกาย สำหรับประเภทกีฬา เทเบิลเทนนิส ฟุตบอล สควอช บาสเกตบอล กอล์ฟซิมูเลเตอร์ และพัตต์กอล์ฟ มีจำนวนน้อย ดังนั้น จึงคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มด้วยสูตร จากนั้นสุ่มตัวอย่างโดย

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตามระดับชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งกลุ่มประชากรออกเป็นแต่ละประเภทกีฬา แล้วสุ่มตัวอย่างจากทุกประเภทกีฬาด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ใช้บริการเล่นกีฬาในพื้นที่ศรีสมาน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาใช้บริการ และได้เล่นกีฬาเสร็จแล้วจนครบตามจำนวนสัดส่วน

1.3 เครื่องมือการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามให้เลือกตอบ แบ่งเป็น 5 ระดับตามเกณฑ์วัดของ Likert Scale โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย (1) ประเภทกลุ่มผู้ใช้บริการ (2) อายุ (3) ความถี่ของการใช้บริการต่อเดือน และ (4) ประเภทกีฬาที่เข้ามาใช้บริการเป็นประจำ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด จำนวน 7 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) 2) ด้านราคา (Price) 3) ด้านการจัดจำหน่าย (Place) 4) ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) 5) ด้านบุคลากร (People) 6) ด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) 7) ด้านกระบวนการ (Process) ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) จำนวน 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) มาตรฐานด้านสถานที่ประกอบการสวนน้ำ/สวนสนุก 2) มาตรฐานด้านผู้ให้บริการ 3) มาตรฐานด้านผู้รับบริการ และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ โดยผู้วิจัยได้การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบเขตของคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์และเนื้อหาของวิจัย สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง และนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา การวัดผลประเมิณผล และภาษา โดยหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยวิธีพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence หรือ IOC) ข้อคำถามใดที่มีค่า IOC ที่มากกว่า 0.67 ขึ้นไป จะถูกเลือกไว้พร้อมปรับปรุงด้านภาษาและความชัดเจนของข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ สำหรับข้อคำถามที่ไม่ผ่านค่า IOC (0.65 ลงมา) จะทำการปรับปรุงแก้ไขและนำไปให้ขอความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งเพื่อหาค่า IOC ใหม่ และดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือ ด้วยการทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 40 คน หาค่าอำนาจจำแนก ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายรายข้อ และโดยรวมทุกข้อ (Item – Total Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 102) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .973

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการ กรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยแต่งตั้งผู้ช่วยผู้วิจัย 3 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจะชี้แจงวิธีการ และขั้นตอนให้กับผู้ช่วยผู้วิจัยก่อนลงมือเก็บ

ข้อมูล ในการเก็บข้อมูลได้คัดเลือกผู้ใช้บริการเล่นกีฬาในพื้นที่ศรีสมานที่สามารถตอบคำถามได้จริง โดยกำหนดระยะเวลาการเก็บข้อมูลรวม 90 วัน เมื่อเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปต่อไป

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ 2) สถิติที่ใช้บรรยายลักษณะและทิศทางข้อมูลของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม โดยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 3) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดกับประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) โดยวิธี Enter อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการเพิ่มประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม กลุ่มเป้าหมายสำหรับการให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ จำนวน 4 คน ได้แก่ ตัวแทนประชาชนทั่วไป 1 คน ข้าราชการทหาร 1 คน ครอบครัวข้าราชการทหาร 1 คน และเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรมส่งเสริมการค้า โดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุม และตรงตามวัตถุประสงค์ โดยจะดำเนินการสัมภาษณ์ ควบคู่กับการวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้คือ แบบสัมภาษณ์ด้วยคำถามปลายเปิด สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (In-depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย และทำให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือเพิ่มมากขึ้น ซึ่งแบบสัมภาษณ์ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

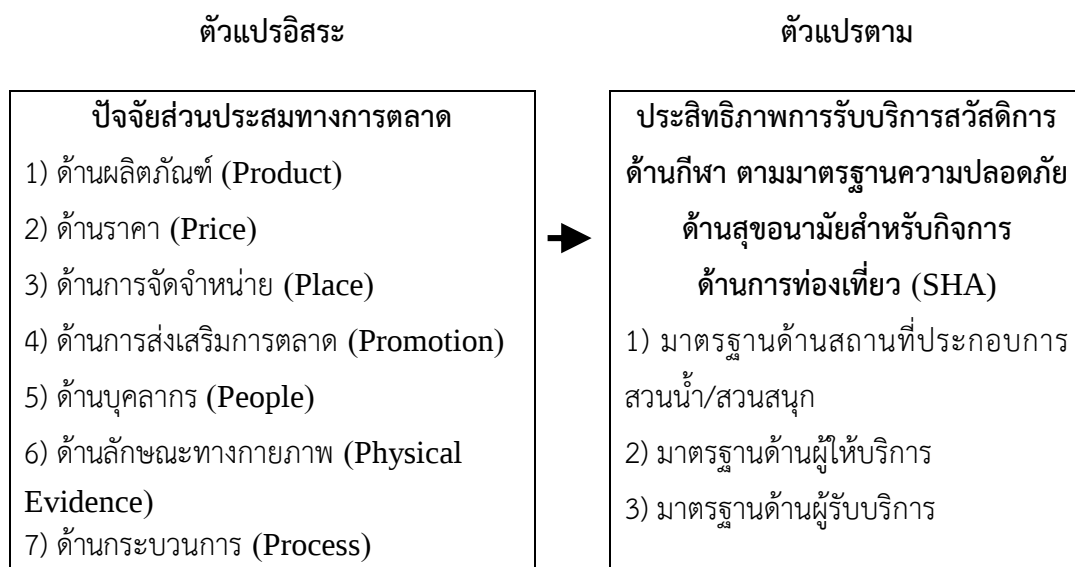
ผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีการเก็บข้อมูลที่หลากหลายเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่สมบูรณ์และมีความน่าเชื่อถือในระดับสูง โดยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเตรียมการสัมภาษณ์ศึกษาประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ โดยคัดเลือกความสัมพันธ์ที่มีต่อประสิทธิภาพการให้บริการด้านกีฬาตามมาตรฐาน SHA ประเภท

นันทนาการ และสถานที่ท่องเที่ยว ที่ปรากฏในการวิจัยเชิงปริมาณ นัดหมายวันเวลาที่จะสัมภาษณ์ กลุ่มเป้าหมายและดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการสนทนาเรียงตามลำดับของข้อความในแบบสัมภาษณ์ โดยการเชื่อมโยงคำตอบให้ตรงตามประเด็นที่ต้องการจนครบทุกประเด็น

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจัดบันทึกการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของ ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Inductive Analysis) โดยนำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงในรูปแบบของ ข้อความโดยการจัดกลุ่มประเด็น (Grouping) และทำการวิเคราะห์ตามประเด็นของข้อมูลโดยการอธิบาย ความ (Explanation) และการตีความข้อมูล (Interpretation) ที่ได้โดยเชื่อมโยงกับทฤษฎี ที่นำมาใช้ในการ วิเคราะห์ อภิปรายผลพร้อมพรรณนาความ (Description) ข้อมูลตามทฤษฎีและปรากฏการณ์เพื่อสร้าง ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬาตาม มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) กรมส่งเสริมการค้า สำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม ได้กำหนดตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนประสม ทางการตลาด โดยปรับปรุงจากแนวคิดของ Kotler, (2011 : 434-438) จำนวน 7 ด้าน สำหรับ ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้าน กีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) โดยปรับปรุงจาก มาตรฐาน Amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA) ประเภทนันทนาการ และ สถานที่ท่องเที่ยว (2564 : 20-24) จำนวน 3 ด้าน ดังกรอบแนวคิดต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

	ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านผลิตภัณฑ์ (Product)	4.02	0.66	มาก
2.	ด้านราคา (Price)	3.95	0.75	มาก
3.	ด้านการจัดจำหน่าย (Place)	4.17	0.56	มาก
4.	ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion)	3.87	0.74	มาก
5.	ด้านบุคลากร (People)	3.79	0.64	มาก
4.	ด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence)	3.66	0.78	มาก
5.	ด้านกระบวนการ (Process)	3.52	0.58	มาก
	รวม	3.85	0.67	มาก

จากตารางพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 7 ด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย (Place) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ปัจจัยด้านราคา (Price) ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) ปัจจัยด้านบุคลากร (People) ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) และปัจจัยด้านกระบวนการ (Process) ตามลำดับ

2. ระดับประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา				
	ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัย สำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA)	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.	มาตรฐานด้านสถานที่ประกอบการสันทนาการ/สวนสนุก	3.78	0.67	มาก
2.	มาตรฐานด้านผู้ให้บริการ	3.48	0.78	มาก
3.	มาตรฐานด้านผู้รับบริการ	3.48	0.78	มาก
	รวม	3.63	0.64	มาก

จากตารางพบว่า ประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ มาตรฐานด้านสถานที่ประกอบการส่วนน้ำ/สวนสนุก รองลงมาคือ มาตรฐานด้านผู้รับบริการ และมาตรฐานด้านผู้ให้บริการ ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสรมาน กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X	Y
X1	1	.297**	.282*	.249**	.293**	.195**	.092*	.623**	.403**
X2		1	.230**	.452**	.313**	.215**	.102*	.707**	.373*
X3			1	.248**	.263**	.112*	.114*	.503**	.558**
X4				1	.317**	.249**	.012*	.609**	.259*
X5					1	.191**	.097*	.512**	.229**
X6						1	.097*	.512**	.159*
X7							1	.512**	.117**
X								1	.525**
Y									1

จากตารางพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (X) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) (Y) มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (0.525) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ส่วนประสมทางการตลาดทั้ง 7 ตัวแปร เรียงตามลำดับความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการจัดจำหน่าย (Place) (X3), ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) (X1), ด้านราคา (Price) (X2), ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion) (X4), ด้านบุคลากร (People) (X5), ด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical Evidence) (X6), และด้านกระบวนการ (Process) (X7)

4. ข้อเสนอแนะประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

สรุปได้ดังนี้ ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานมีการให้บริการที่หลากหลายและให้บริการแบบครบวงจรทั้งการออกกำลังกาย การจัดการแข่งขันกีฬา รวมถึงการจัดประชุม และจัดเลี้ยง ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานมีค่าใช้จ่ายบริการที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดภาระทางการเงินมากเกินไป ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานอยู่ในทำเลที่เข้าถึงได้ง่าย เดินทางมาสะดวก ผู้ใช้บริการได้ข้อมูลการจัดกิจกรรมต่าง ๆ จากป้ายประชาสัมพันธ์ภายในศูนย์ ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานมีเจ้าหน้าที่ดูแล ให้คำแนะนำ และให้บริการแก่ผู้ให้บริการเป็นอย่างดี ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานมีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีทำให้รู้สึกปลอดภัย และน่าเข้ามาใช้บริการ และศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานมีการพัฒนาขั้นตอน กระบวนการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา เรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬาตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมส่งเสริมการค้า สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเป็นผลเนื่องมาจากศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานมีการปรับกลยุทธ์ในการให้บริการอย่างต่อเนื่องเพื่อปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) และสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้รับบริการ จนนำไปสู่ความพึงพอใจต่อการให้บริการที่เกิดขึ้น จึงส่งผลให้ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการศึกษารั้งนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามแนวคิดของเสรี วงษ์มณฑา (2542 : 11) ที่กล่าวว่า ส่วนประสมทางการตลาดจะทำให้มีสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้ ขยายในราคาที่สามารถยอมรับได้ และผู้บริโภคยินดีจ่ายเพราะเห็นว่าคุ้ม รวมถึงมีการจัดจำหน่ายกระจายสินค้าให้สอดคล้องกับพฤติกรรมในการซื้อหาเพื่อความสะดวกแก่ลูกค้า ด้วยความพยายามจึงให้เกิดความชอบในสินค้าและเกิดพฤติกรรมอย่างถูกต้อง ผลวิจัยในภาพรวมมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของชาคร จันทน์โชติวงศ์ (2560 : 7) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (7Ps) ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการรับชมกีฬาอีสปอร์ต (E-Sport) ผ่านระบบออนไลน์ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยพบว่าปัจจัยทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการตลาด ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านกระบวนการ และปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อนำมาอภิปรายผลรายปัจจัยได้ดังนี้ (1) ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยมีเรื่องประเภทกีฬาที่ศูนย์

กีฬาพื้นที่ศรีสมานมีให้บริการมีความหลากหลาย น่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดในปัจจัยด้านนี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานมีการให้บริการที่หลากหลายและให้บริการแบบครบวงจรทั้งการออกกำลังกาย การจัดแข่งขันกีฬา รวมถึงการจัดประชุม และจัดเลี้ยง โดยเป็นผลเนื่องมาจากศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ที่มีเป้าหมายในการจัดสวัสดิการเพื่อส่งเสริมให้กำลังพลและครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมถึงการจัดทำศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างครอบคลุมทุกด้าน ผลวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของระพีพรรณ คำหอม (2549 : 22-25) ที่กล่าวว่าสวัสดิการเป็นบริการที่หน่วยงานกำหนดขึ้นตามความต้องการของลูกค้า เช่น กีฬาศูนย์สุขภาพ ทัศนจร เลี้ยงสัตว์ในโอกาสต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่ง Kotler, Philip (2003 : 16) ได้กล่าวว่า องค์กรต้องมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อให้การบริการมีลักษณะใหม่และปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งต้องสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ผลวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) มีค่าอยู่ในระดับมาก โดยเป็นผลเนื่องมาจากศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของ COVID-19 อย่างเคร่งครัด จึงส่งผลให้ผู้รับบริการเกิดความเชื่อมั่นต่อแนวทางการให้บริการที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพจากแง่มุมของกระบวนการบริหารที่ ดิน ปรัชญาพทุธิ์และไกรยุทธ ธีรยาคินันท์ (2537 : 12-14) ได้กล่าวไว้ว่าประสิทธิภาพเป็นการทำงานด้วยวิธีการหรือเทคนิคที่สะดวกสบายกว่าเดิมหรือทำงานด้วยความรวดเร็ว และถูกต้องตามระเบียบขั้นตอนขององค์กร จึงทำให้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงคุณภาพที่พบว่า ผู้ใช้บริการปฏิบัติตามแนวทางการป้องกันการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด โดยศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานมีการจัดเตรียมเครื่องตรวจวัดอุณหภูมิร่างกาย และบริการเจลแอลกอฮอล์เจลอย่างเพียงพอ โดยเป็นผลเนื่องมาจากศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานมีการกำหนดให้ผู้ใช้บริการสวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยเข้าใช้บริการ และมีการวัดอุณหภูมิร่างกายทุกราย ผลวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของโครงการแนวทางการความปลอดภัยด้านสาธารณสุข (2562 : 2) ที่กำหนดให้สถานบริการอนุญาตให้เฉพาะผู้รับบริการที่สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยเข้าใช้บริการเท่านั้น นอกจากนี้ ผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของภักดี กลั่นภักดี (2564 : 7) ที่ศึกษาเรื่องคุณภาพบริการกลยุทธ์การตลาดบริการ และความพึงพอใจต่อบริการวิถีใหม่ (New Normal) ที่ส่งผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ใช้บริการสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากลในประเทศไทย โดยพบว่ามาตรการด้านการป้องกันโรค ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการสวมหน้ากากอนามัยตลอดการใช้บริการ

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) ของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม ผลวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬา ตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานตามแนวทางปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ทั้งในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีทำให้รู้สึกปลอดภัย และนำเข้ามาใช้บริการ รวมถึงมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการได้อย่างเหมาะสม ทำให้มีการปฏิบัติงานตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของ COVID-19 อย่างเคร่งครัด จึงทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความมั่นใจเมื่อเข้ามาใช้บริการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักดี กลั่นภักดี (2564 : 7) ที่ได้ศึกษาเรื่องคุณภาพบริการ กลยุทธ์การตลาดบริการ และความพึงพอใจต่อบริการวิถีใหม่ (New Normal) ที่ส่งผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ใช้บริการสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากลในประเทศไทย โดยพบว่า กลยุทธ์การตลาดบริการ (ส่วนประสมทางการตลาด) ของผู้ประกอบการส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเลือกใช้บริการสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากลในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความพึงพอใจต่อการบริการวิถีใหม่ (New Normal) ของสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากลในประเทศไทย ได้แก่ มาตรการทำความสะอาด มาตรการคัดกรองอาการป่วย และมาตรการในการป้องกันโรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับบริการสวัสดิการด้านกีฬาตามมาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยสำหรับกิจการด้านการท่องเที่ยว (SHA) กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ควรสำรวจความต้องการของผู้ใช้บริการ และกระแสวิพากษ์ที่อยู่ในตลาด เพื่อนำมาพัฒนาประเภทกีฬาใหม่ ๆ ที่ช่วยดึงดูดให้คนเข้ามาใช้บริการ
2. ควรจัดโปรโมชั่นลดค่าบริการของประเภทกีฬาบางชนิดที่มีราคาแพงในบางช่วงเวลา รวมถึงจัดแพ็คเกจส่วนลดค่าบริการ และเพิ่มของแถมในการเข้าสถานที่จัดแข่งกีฬา จัดประชุม และงานเลี้ยง เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ของหน่วยงาน และก่อให้เกิดความรู้สึกคุ้มค่า
3. ควรมีการพัฒนาระบบรับรองประเภทกีฬาผ่าน Facebook หรือไลน์กลุ่ม
4. ควรเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่น่าสนใจของศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานผ่าน Facebook เพิ่มเติม

5. ควรมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับประเภทกีฬาที่เปิดให้บริการ โดยเฉพาะการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้กอล์ฟซิมูเลเตอร์ รวมถึงมีการให้คำแนะนำผู้มาใช้บริการรายใหม่เกี่ยวกับการให้บริการ
6. ควรมีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมบำรุงรักษาอุปกรณ์การกีฬา รวมถึงแนะนำอุปกรณ์การกีฬาใหม่ พร้อมวิธีการใช้งานผ่านช่องทางต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของหน่วยงาน
7. ควรมีการศึกษาปัญหาข้อขัดข้องที่ทำให้กระบวนการให้บริการล่าช้า พร้อมทั้งศึกษาดูงานเพื่อหาวิธีการพัฒนากระบวนการให้บริการที่มีความสะดวก รวดเร็ว
8. ควรเพิ่มพื้นที่สำหรับรอคิวเข้าใช้บริการของกีฬาแต่ละประเภท โดยมีป้ายประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ และข้อแนะนำเพื่อลดความเสี่ยง และป้องกันโรคติดต่อเชื้อ COVID-19 เนื่องจากกีฬาบางประเภทมีคนต้องการใช้บริการจำนวนมาก
9. ควรพัฒนาระบบโอนเงินผ่านทางบัญชีธนาคาร เพื่อลดการจับต้องเงิน
10. ควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้ใช้บริการปฏิบัติตามแนวทางการป้องกันการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่ศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมานกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยสาเหตุที่ทำให้เลือกใช้บริการจากศูนย์กีฬาพื้นที่ ศรีสมาน กรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
2. ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาศูนย์กีฬาพื้นที่ศรีสมาน กรมเสมียนตรา สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม เพื่อนำมาสู่การพัฒนาตัวแบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- โครงการแนวทางการปลอดภัยด้านสาธารณสุข. (2564). *แผนการดำเนินงานโครงการแนวทางการปลอดภัยด้านสุขอนามัย Amazing Thailand Safety and Health Administration (SHA)*. กรุงเทพมหานคร: มปพ.
- ชาคร จันทน์โชติวงศ์. (2560). *ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (7Ps) ที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการรับชมกีฬาอีสปอร์ต (E-Sport) ผ่านระบบออนไลน์ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล*. การค้นคว้าอิสระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ติน ปรัชญาพทธี และไกรยุทธ ธีรตยาสินันท์. (2537). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือน*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ระพีพรรณ คำหอม. (2549). *สวัสดิการสังคมกับสังคมไทย*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

ภักดี กลั่นภักดี. (2564). *คุณภาพการบริการกลยุทธ์การตลาดบริการ และความพึงพอใจต่อการบริการวิถีใหม่ (New Normal) ที่ส่งผลต่อความภักดีของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ใช้บริการสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพระดับสากลในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.*

เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพมหานคร: อีระฟิล์มและโซเท็กซ์.

Kotler, P. (2011). *Marketing Management : Analysis Planning Implementation and control*. New jersey : Prentice Hall International, Inc.

Yamane, T. (1967). *Statistics: An Introductory Analysis*. New York: Harper & Row.

Kotler, P. (2003). *Marketing Management*. 11th Edition, Prentice-Hall, Upper Saddle River.

สมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
**Competency of Immigration Police in the Northeastern Region of
Thailand 4.0 Era that Influences Operational Achievement**

แดนไพร แก้วเวהל, วชิรินทร์ สุทธิชัย,
สิทธิพร สุนทร และ รังสรรค์ อินทน์จันทน์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

**Danpri Kaewwehon, Watcharin Sutthisai,
Sithiporn Soonthorn and Rungsun Injun**
Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail: E-mail : thantikan22@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมือง 2) ระดับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง 3) สมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 4) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือยุคไทยแลนด์ 4.0 เป็นการวิจัยแบบผสมเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 267 คน หาคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของยามานะ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ โดยวิธี Stepwise อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 18 คน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ระดับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) สมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานทั้งหมด 12 ตัวแปร คือ ปัจจัยการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ปัจจัยการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม ปัจจัยการเข้าถึงและการประเมิณสารสนเทศปัจจัยความรู้เทคโนโลยี ปัจจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและประเมินผลงาน ปัจจัยความสามารถในการสืบสวน สอบสวน การข่าวฯ ปัจจัยความรู้ด้านระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยด้านการใช้ภาษาที่ 3 ปัจจัยด้านทักษะใช้ภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านเปิดกว้าง ปัจจัย

* วันที่รับบทความ : 31 ตุลาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 9 ธันวาคม 2565; วันที่ตอบรับบทความ :17 ธันวาคม 2565

Received: October 31, 2022; Revised: December 9, 2022; Accepted: December 17, 2022

ด้านความฉลาดและความคิดริเริ่ม ปัจจัยความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมของประชาชน 4) รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือยุคไทยแลนด์ 4.0 มีทั้งหมด 13 ปัจจัย ดังนี้ ปัจจัยธรรมาภิบาล ปัจจัยความกล้า ปัจจัยการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ปัจจัยการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม ปัจจัยความรู้เทคโนโลยี ปัจจัยความรู้ด้านระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยความสามารถในการสืบสวน สอบสวน การข่าวฯ ปัจจัยด้านการใช้ภาษาถิ่นและภาษาที่ 3 ปัจจัยด้านทักษะใช้ภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านเปิดกว้าง ปัจจัยด้านความฉลาดและความคิดริเริ่ม ปัจจัยความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมของประชาชน และปัจจัยการยึดหยุ่นทันต่อสถานการณ์

คำสำคัญ : สมรรถนะ; ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง; ไทยแลนด์ 4.0

Abstracts

The purposes of this research were 1) to study the level of competencies in the immigration police, 2) to investigate the level of performance achievement of the immigration police, 3) to analyze the competencies of the immigration police inspecting Immigrants in the Northeastern region in the Thailand 4.0 era affecting the performance achievement, and 4) to design a model for developing the competencies of the immigration police in the regional area Northeastern Thailand in the 4.0 era. The mixed research method of quantitative and qualitative research. Was employed for the study. The samples were two hundred and sixty seven research participants for the quantitative research. The sample size was calculating by using the Taro Yamane formula. The research instrument was a questionnaire. The research statistics used were frequency, percentage, mean, and standard deviation. Pearson's correlation coefficient was employed for hypothesis testing at the .05 level of the statistical significance, and the stepwise multiple regression analysis was used for qualitative research at the .01 level of the statistical significance. The qualitative data was collected by in-depth interview of eighteen key informants.

The research results showed that 1) the overall competency of the immigration police was at a very high level. 2) The average achievement of the immigration police in the performance was at a high level. 3) Twelve factors affecting the performance achievement of the immigration police in the northeastern region of Thailand in the 4.0 era consisted of achievement motivation (X1), integrity and ethics (X4), information accessibility and assessment (X8), knowledge of information technology (X6), application of information technology for management and performance assessment (X10), ability in investigating and reporting news (X12), regulations and laws relating to (X11), knowledge and use of foreign languages or the 3rd languages (X15), English skills (X14), open mind factor (X16), intelligence and creativity (X17), and knowledge and understanding about the culture of people (X19). 4) The model for competency development of the immigration police in the northeastern region of Thailand in the 4.0 era included thirteen factors: good governance, achievement motivation, integrity and ethics, knowledg of technology, knowledge of regulations and laws relating to, ability in investigation and reporting news, knowledge and use of dialect languages and 3rd languages, English skills, open minded factor, intelligence and creativity, knowledge and understanding about the culture of people, and flexibility.

Keywords : Competencies; Immigration Police; Thailand 4.0

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม การเมืองด้วยเทคโนโลยีที่มีความ สลับซับซ้อนอย่างมากในปัจจุบันในเวลานี้ ได้ส่งผลให้หลายประเทศต้องเร่งปรับตัวรองรับให้ทันต่อ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่เป็นลักษณะไร้พรมแดน ประเทศไทยเองก็จำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง โดยได้การปรับตัวด้วยการกำหนดนโยบายและวิสัยทัศน์ของประเทศในการตั้งเป้าหมายในการนำพาประเทศเข้าสู่โมเดล “ประเทศไทย4.0”ที่จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยเปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และ นวัตกรรมด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ระบบราชการ 4.0 เป็นแนวทางหนึ่งของ รัฐบาลที่จะนำพาการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ ของภาครัฐให้ปรับตัวเข้ากับการดำเนินกิจกรรมทาง เศรษฐกิจและสังคมในยุคดิจิทัลนี้ ซึ่งจะเห็นได้จากบทบัญญัติการปฏิรูปประเทศในรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ด้านการบริหารราชการแผ่นดินที่ได้กำหนดให้มีการนำระบบ เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินและอำนวยความสะดวก ให้แก่ประชาชน โดยการบูรณาการระบบฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกัน รวมถึง การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารงานบุคคลภาครัฐ เพื่อมุ่งให้ข้าราชการเป็นมีความรู้ ความสามารถ ให้มีความคิดสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติราชการ

แนวคิดเรื่องสมรรถนะเริ่มเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในช่วงต้นทศวรรษที่ 2540 โดยเริ่มมีการนำมาปรับใช้ในกระบวนการบริหารบุคคลภาครัฐไทย โดยมีเป้าหมายสำคัญใน การพัฒนา สมรรถนะในการแข่งขันเป็นหลัก ซึ่งในยุคสมัยนั้นการแข่งขันดังกล่าวมุ่งเน้นไปยังการแข่งขันกันเอง ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และการแข่งขันกับภาคเอกชน อย่างไรก็ตามในโลกยุคปัจจุบันเวที การแข่งขัน ดังกล่าวได้เคลื่อนตัวจากการแข่งขันภายในประเทศเป็นระหว่างประเทศยิ่งเมื่อมีปรากฏการณ์ การ จัดตั้งประชาคมอาเซียน ยิ่งทำให้ประเทศไทยต้องพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน ตลอดจนพัฒนา ความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการของหน่วยงานที่ ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อระหว่างประเทศ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นข้าราชการที่มีหน้าที่หลักในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน และสังคมที่ได้รับผลกระทบภายใต้การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และได้รับแรง กดดันจากความหวังของประชาชนอย่างสูง ตามกระแสการพัฒนาที่มุ่งการให้บริการโดยให้ประชาชน เป็นศูนย์กลาง ได้ส่งผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเข้าไปมีบทบาทหลายประการเพิ่มเติมจากหน้าที่ ประจำอีกหลายประการ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีความตระหนักถึงความคาดหวังที่สังคมมีต่อ ตำรวจ จึงได้มีการกำหนดแนวทางการยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติการหลักเพื่อ ตอบสนองนโยบายรัฐบาล พัฒนางานตำรวจให้โปร่งใส มีมาตรฐาน แต่โดยแม้ว่ามีผลผลิต (output)

การปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ก็ตาม ก็ยังมักจะพบว่าผล การปฏิบัติงาน (out comes) และกระบวนการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจยังมักจะถูกวิพากษ์และไม่ได้ รับการ ยอมรับจากสังคม โดยเฉพาะปัญหามนุษยสัมพันธ์จริยธรรม และทักษะการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้เกิดปัญหาการขาดความเชื่อมั่นศรัทธาในองค์กรตำรวจไทย

สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเอง เป็นหน่วยงานประเทศไทยในสังกัดของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่และภารกิจสำคัญในการตรวจบุคคลและยานพาหนะที่เดินทางเข้ามาในและ ออกไปนอก ราชอาณาจักร เปรียบเสมือนประตูของประเทศ รวมทั้งให้บริการคนต่างด้าวขณะพำนัก อยู่ และเป็นแนวหน้า ในการรักษาความมั่นคงของพรมแดนประเทศ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นหน่วยงานที่มี ภาระกิจสำคัญยิ่ง ทั้งงานการ ให้บริการในการเดินทางข้ามแดนและการรักษาความมั่นคงในการสกัด กั้นบุคคลต้องห้ามหรือไม่พึงประสงค์ มิ ให้เข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ รวมทั้งป้องกันภัยคุกคามต่อความมั่นคงในรูปแบบต่าง ๆ (กองบัญชาการศึกษา, สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2561 : 43)

อย่างไร ก็ตามจากผลการประเมินสมรรถนะทั่วไปของเจ้าหน้าที่ฝ่ายตรวจคนเข้าเมืองขาเข้าที่ ผ่านมา หลายครั้ง เช่น ในปี พ.ศ. 2559 ได้มีการพบว่าสมรรถนะบางตัว เช่น การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การ บริการที่ดี และ ความชำนาญในอาชีพ (Expertise) อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าระดับที่พึงประสงค์ (คณะกรรมการพัฒนาระบบงาน ตำรวจ, 2560) ความรวดเร็วของการเปลี่ยนแปลงยุคเทคโนโลยีทำให้สังคมต้องปรับตัว ตำรวจตรวจคนเข้า เมืองก็มีความจำเป็นต้องปรับตัว เพราะขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและทักษะที่จำเป็นต่อการนำระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ เกี่ยวข้องมาใช้เป็นอย่างมาก เช่น ระบบไบโอเมทริกซ์ ระบบฟิสิก ซึ่งเป็นระบบ เทคโนโลยี สารสนเทศที่ใช้สำหรับตรวจบันทึกคนเข้าออก และมีอยู่ประจำในรถสายตรวจอู่ธนริยะ (รถสาย ตรวจ ตาม.) ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองส่วนใหญ่จะยังไม่มี ความเข้าใจและมีความรู้เท่าที่ควรต่อ (กองบังคับการอำนวยการ, สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 2559 : 1)การจำเป็นและสำคัญ ที่จะต้องการวิจัยเพื่อ ศึกษาถึง สมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีอิทธิพล ต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน อันจะนำไปสู่การเข้าใจถึงสภาพปัจจุบันของ สมรรถนะและผลสัมฤทธิ์ในการ ปฏิบัติงานของตำรวจตรวจคนเข้าเมือง และนำไปสู่การสร้างรูปแบบ การพัฒนาสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้า เมืองพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือยุคไทยแลนด์ 4.0

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุคไทยแลนด์ 4.0
2. เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
4. เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุคไทยแลนด์ 4.0

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการตำรวจในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด พ.ศ. 2563 จำนวนทั้งสิ้น 800 นาย (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 2563 : 1)

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการตำรวจในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 จังหวัด พ.ศ. 2563 จำนวนทั้งสิ้น 800 นาย จำนวนทั้งสิ้น 267 นาย ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตร Taro Yamane (1973 : 32)

1.3 เครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัย มีลักษณะปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ อายุงานและลำดับชั้นยศ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดระดับสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุคไทยแลนด์ 4.0 ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 96 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับที่ใช้วัดระดับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด จำนวน 37 ข้อ โดยผู้วิจัยได้การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบเขตของคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์และเนื้อหาของการวิจัย สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง พบที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หาความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยวิธีพิจารณาความสอดคล้อง

ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence หรือ IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน และดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือ ด้วยการทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 40 คน หาค่าอำนาจจำแนก ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายรายข้อ และโดยรวมทุกข้อ (Item – Total Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการ Cronbach (วัชรินทร์ สุทธิชัย, สิทธิพรพร สุนทร และคณะ, 2563 : 37-38) ได้ค่าเชื่อมั่น .841

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลปฐมภูมิ ด้วยการใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง 267 คน กำหนดให้มีผู้ช่วยวิจัย 5 คน และเก็บข้อมูลทุติยภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำรา หนังสือ รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์และสื่อพิมพ์ออนไลน์ต่างๆ

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ 2) ระดับสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองและสัมฤทธิ์ผลในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือยุคไทยแล้ว 4.0 ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และ 4) การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) โดยวิธี Enter ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ Stepwise ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

การสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อดำเนินการยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณระยะที่ 1 วิจัยเชิงปริมาณ จำนวน 18 คน ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนโยบายประกอบด้วย ผู้บังคับการตรวจคนเข้าเมืองภาค 4 และ/หรือรองผู้บังคับการตรวจคนเข้าเมืองภาค 4 จำนวน 2 คน ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มขับเคลื่อนนโยบายได้แก่ ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่มี ตำแหน่งเป็นสารวัตรตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด จำนวน 4 คน ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มปฏิบัติตามคำสั่ง/นโยบายได้แก่ ข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่ ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่ง/นโยบาย ของผู้ให้ข้อมูลตาม 1) และ 2) จำนวน 4 คน ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย ประกอบด้วย ตัวแทน หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงจังหวัด ตัวแทนศาลการจจังหวัด ตัวแทนสาธารณสุขจังหวัด และ ตัวแทนแขวงการทางจังหวัด แห่งละ 1 คน รวม 4 คน ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มภาคเอกชนและภาคประชาชน ประกอบด้วย ตัวแทนจาก หอการค้า จังหวัด 1 คน ตัวแทนจากอุตสาหกรรมจังหวัด 1 คน ตัวแทนภาคประชาชน 2 คน และ ตัวแทนกิจการ ห้างร้าน บริษัทซึ่งประกอบการในลักษณะ Agency 1 คน รวมจำนวน 4 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง (Structure Indept Interview) และ การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจัดบันทึกการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย (Inductive Analysis) โดยกำหนดขั้นตอนการวิเคราะห์ นำข้อมูลที่ได้มาเรียบเรียงในรูปแบบของข้อความโดยการจัดกลุ่มประเด็น (Grouping) ทำการวิเคราะห์ตามประเด็นของข้อมูล โดยการอธิบายความและการตีความ

ข้อมูลที่ได้โดยเชื่อมโยงกับทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ อภิปรายผลพร้อมพรรณนาความ ข้อมูลตามทฤษฎี และปรากฏการณ์เพื่อสร้างข้อสรุปและข้อเสนอแนะ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษา เรื่องสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประยุกต์จาก คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน คณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน, 2548 : 8, 2552 : 98) และแนวคิดเกี่ยวกับการ ประเมินสมรรถนะการ ปฏิบัติราชการ ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (กองบังคับการอำนวยการ, 2559 : 1) กรอบการ ประเมินผลการปฏิบัติ ราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 (สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, 2559 : 1) และตามพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 66 และพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 (สำนักตรวจคนเข้าเมือง, 2552 : 9) ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยประกอบด้วย

ตัวแปรต้น
(Independent Variables)

**สมรรถนะตำรวจคนเข้าเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ยุคไทยแลนด์ 4.0**

1. ปัจจัยการมุ่งผลสัมฤทธิ์
2. ปัจจัยการบริการที่ดี
3. ปัจจัยการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ
4. ปัจจัยการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม
5. ปัจจัยการทำงานเป็นทีม
6. ปัจจัยความรู้เทคโนโลยี
7. ปัจจัยเทคโนโลยีเพื่อการติดต่อสื่อสาร
8. ปัจจัยการเข้าถึงและประเมินสารสนเทศ
9. ปัจจัยการผลิตและสร้างสรรค์สื่อสารสนเทศ
10. ปัจจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและประเมินผลงาน
11. ปัจจัยความรู้ด้านระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
12. ปัจจัยความสามารถในการสืบสวน สอบสวน การข่าว และการตรวจสอบประวัติพฤติกรรมบุคคล
13. ปัจจัยความเข้าใจในภารกิจของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองและกระบวนการทำงาน
14. ปัจจัยด้านทักษะใช้ภาษาอังกฤษ
15. ปัจจัยด้านการใช้ภาษาที่ 3 (ภาษาต่างประเทศอื่นๆ)
16. ปัจจัยด้านเปิดกว้าง
17. ปัจจัยด้านความฉลาดและความคิดริเริ่ม
18. ปัจจัยด้านการมีภาวะผู้นำ
19. ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมของประชาชน

ตัวแปรตาม
(Dependent Variables)

**ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจ
ตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่
ตะวันออกเฉียงเหนือ**

1. ด้านงานประจำตามระเบียบและงานที่ได้รับมอบหมาย
2. ด้านคุณภาพของงาน
3. ด้านความเอาใจใส่กระตือรือร้น
4. ด้านความสนใจที่จะพัฒนาตัวเอง
5. ด้านการมีส่วนร่วมในงานตามหน้าที่
6. ด้านการรักษาระเบียบวินัยของข้าราชการตำรวจ
7. ด้านความประพฤติ
8. ด้านการปกครองบังคับบัญชา

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 13 ปัจจัย และอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 2 อันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยความรู้ทางด้านระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.57$) และปัจจัยความยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม และจริยธรรม ($\bar{X} = 4.54$)

2. ระดับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 ด้าน และอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 2 อันดับแรก ได้แก่ ด้านคุณภาพของงาน ($\bar{X} = 4.28$) และด้านการรักษาระเบียบวินัยของข้าราชการตำรวจ ($\bar{X} = 4.23$)

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ของตัวแปรอิสระ (X) จำนวน 19 ตัวแปรมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Y_{Total}) ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้ ตัวแปรอิสระ (X) จำนวนทั้ง 19 ตัวแปร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเท่ากับ 691 ($R = .691$)

4. การวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม ทั้ง 19 ตัวแปร สามารถอธิบายได้ดังนี้

4.1 สมรรถนะหลัก 4.0 (X_{Main}) โดยรวมทั้ง 2 ตัว สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อย่างถูกต้องร้อยละ 40.30 โดยมีค่า $R^2 = .403$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\alpha < .05$) โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการของตัวแปรตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ ปัจจัยการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($X1 \text{ Beta} = .220$) ปัจจัยการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม และจริยธรรม ($X4 \text{ Beta} = .200$) ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุปัจจัยสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สมรรถนะหลัก 4.0 ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ} \quad \hat{Y} = 3.151 + (.116X1) + (.102X4)$$

$$\text{สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน} \quad \hat{Z} = .220Z1 + .200Z4$$

4.2 สมรรถนะกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ 4.0 (XIT) โดยรวมทั้ง 3 ตัว สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อย่างถูกต้องร้อยละ 45.90 โดยมีค่า $R^2 = .459$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\alpha < .05$) โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการของตัวแปรตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ ปัจจัยการเข้าถึงและการประเมินสารสนเทศ (X8 Beta = .261) ปัจจัยความรู้เทคโนโลยี (X6 Beta = .225) ปัจจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและประเมินผลงาน (X10 Beta = .166) สมรรถนะกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ 4.0 ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ} \quad \hat{Y} = 3.012 + (.089X8) + (.094X6) + (.079X10)$$

$$\text{สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน} \quad \hat{Z} = .261Z8 + .225Z6 + .166Z10$$

4.3 สมรรถนะกลุ่มความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับงาน 4.0 (XKnow) โดยรวมทั้ง 2 ตัว สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อย่างถูกต้องร้อยละ 37.00 โดยมีค่า $R^2 = .370$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\alpha < .05$) โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการของตัวแปรตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ ปัจจัยความสามารถในการสืบสวน สอบสวน การข่าว (X12 Beta = .182) ปัจจัยความรู้ด้านระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (X11 Beta = .169) ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุ สมรรถนะกลุ่มความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับงาน 4.0 ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ} \quad \hat{Y} = 3.369 + (.083X12) + (.084X11)$$

$$\text{สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน} \quad \hat{Z} = .182Z12 + .169Z11$$

4.4 สมรรถนะกลุ่มภาษาต่างประเทศที่จำเป็น 4.0 (XForeigL) โดยรวมทั้ง 2 ตัว สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อย่างถูกต้องร้อยละ 42.80 โดยมีค่า $R^2 = .428$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\alpha < .05$) โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการของตัวแปรตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ ปัจจัยด้านการใช้ภาษาที่ 3 (X15 Beta = .284) ปัจจัยด้านทักษะใช้

ภาษาอังกฤษ (X14 Beta = .199) ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุปัจจัย สมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการ ปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สมรรถนะกลุ่มภาษาต่างประเทศที่จำเป็น 4.0 ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } \hat{Y} = 3.251 + (.121X15) + (.081X14)$$

$$\text{สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน } \hat{Z} = .284Z15 + .199Z14$$

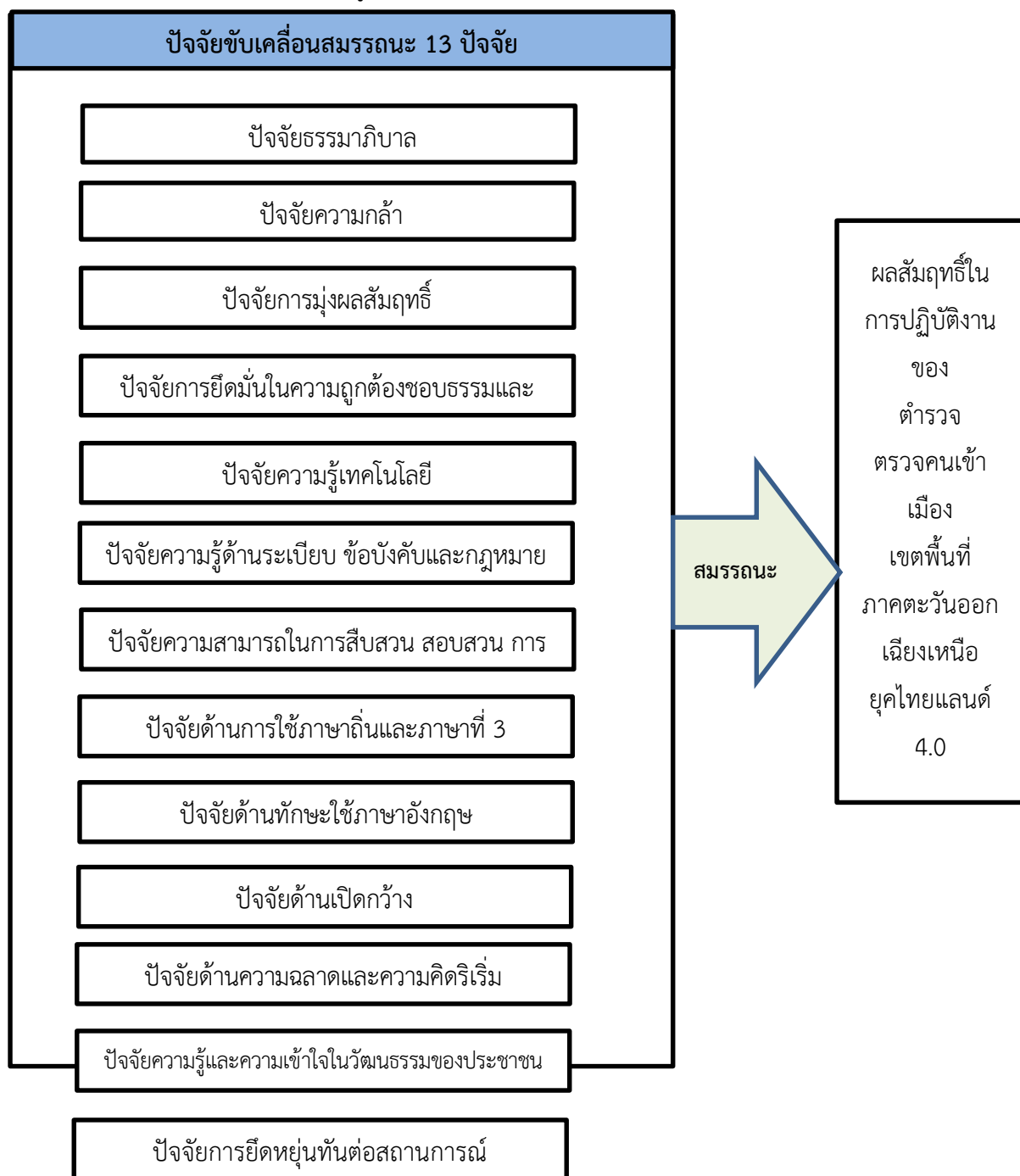
4.5 สมรรถนะตามคุณลักษณะระบบราชการ 4.0 (XBureaucracy) โดยรวมทั้ง 3 ตัว สามารถ พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อย่าง ถูกต้องร้อยละ 46.40 โดยมีค่า $R^2 = .464$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\alpha < .05$) โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการของตัวแปรตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ ปัจจัยด้านเปิดกว้าง (X16 Beta = .280) ปัจจัยด้านความฉลาดและความคิดริเริ่ม (X17 Beta = .209) ปัจจัยความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมของ ประชาชน (X19 Beta = .192) ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุ สมรรถนะตาม คุณลักษณะระบบราชการ 4.0 ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } \hat{Y} = 2.825 + (.107X16) + (.102X17) + (.089X19)$$

$$\text{สมการถดถอยคะแนนมาตรฐาน } \hat{Z} = .280Z16 + .209Z17 + .192Z19$$

5. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุคไทย แลนด์ 4.0 มีทั้งหมด 13 ปัจจัย ดังนี้ ปัจจัยธรรมาภิบาล ปัจจัยความกล้า ปัจจัยความกล้าปัจจัยการมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ ปัจจัยการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม ปัจจัยความรู้เทคโนโลยี ปัจจัยความรู้ด้าน ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยความสามารถในการสืบสวน สอบสวน การข่าวฯ ปัจจัยด้านการ ใช้ภาษาถิ่นและภาษาที่ 3 ปัจจัยด้านทักษะใช้ภาษาอังกฤษ ปัจจัยด้านเปิดกว้าง ปัจจัยด้านความฉลาดและ ความคิดริเริ่ม ปัจจัยความรู้และความเข้าใจในวัฒนธรรมของประชาชน และปัจจัยการยึดหยุ่นทันต่อสถานการณ์

สามารถเขียนเป็นแผนภาพรูปแบบ ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 2 รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมือง
เขตพื้นที่ภาคตะวันออก เฉิงเหนือ ยุคไทยแลนด์ 4.0

อภิปรายผลการวิจัย

โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นที่สำคัญสามารถอภิปรายผลตามสมมติฐาน ดังนี้

1. สมมติฐานที่ 1 ระดับสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยอยู่ในระดับมากที่สุด ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในจากผลการวิจัยเชิงปริมาณ ทั้ง 4 ด้านมีผลมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน 12 ปัจจัย พิจารณาได้จากตารางที่ 4.2-4.17 โดยระดับสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 13 ปัจจัย และอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ปัจจัย โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 2 อันดับแรก ได้แก่ ปัจจัยความรู้ทางด้านระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยความยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม และจริยธรรม ระดับสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ ยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้านสมรรถนะหลัก 4.0 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. สมมติฐานที่ 2 ระดับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง เขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 2 อันดับแรก ได้แก่ ด้านคุณภาพของงาน ($\bar{X} = 4.28$) และด้านการรักษา ระเบียบวินัยของข้าราชการตำรวจ ($\bar{X} = 4.23$) ในทุกๆ ด้าน ตามตารางที่ 4.18 จึงสะท้อนให้เห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์ ที่สอดคล้องกับสมมติฐาน เช่น ด้านงานประจำตามระเบียบและงานที่ได้รับมอบหมาย

3. สมมติฐานที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า มี 12 ปัจจัยที่เป็นไปตามสมมติฐาน สมรรถนะหลัก 4.0 (XMain) โดยรวมทั้ง 2 ตัว สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือโดยรวม อย่างถูกต้องร้อยละ 40.30 โดยมีค่า $R^2 = .403$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\alpha < .05$) โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการของตัวแปรตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ ปัจจัยการมุ่งผลสัมฤทธิ์ (X1 Beta = .220) ปัจจัยการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม (X4 Beta = .200) ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุปัจจัยสมรรถนะตำรวจตรวจคนเข้าเมืองภาคตะวันออกเฉิยงเหนือยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือ สมรรถนะหลัก 4.0 สมรรถนะกลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ 4.0 (XIT) โดยรวมทั้ง 3 ตัว สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉิยงเหนือโดยรวม อย่างถูกต้องร้อยละ 45.90 โดยมีค่า $R^2 = .459$ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\alpha < .05$) โดยเรียงลำดับ

การเข้าสู่สมการของตัวแปรตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ ปัจจัยการเข้าถึงและการประเมินสารสนเทศ(X8 Beta = .261) ปัจจัยความรู้เทคโนโลยี (X6 Beta = .225)

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1) มีกฎหมาย แนวปฏิบัติและนโยบายที่ชัดเจน สามารถปฏิบัติตามได้ และไม่เปลี่ยนแปลงบ่อย
1.2) ได้รับการสนับสนุนที่ดีจากรัฐบาล ผู้บริหารและหน่วยงานทั้งในระดับประเทศ ระดับส่วนกลาง ระดับภูมิภาคในการปฏิบัติงานของตำรวจตรวจคนเข้าเมือง เช่น งบประมาณ กำลังพล วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี เป็นต้น

1.3) ประชาสัมพันธ์ ทำความเข้าใจ ชี้แจงและประสานหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหรือประชาชนให้ทราบในระดับมหภาค

2) ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

2.1) ควรส่งเสริมสนับสนุนการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ ในเรื่องประสบการณ์ความรู้ความสามารถของตนจนสามารถนำมาใช้ทำงานและสร้างผลลัพธ์ที่ดี มีประสิทธิภาพให้แก่องค์กร เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ในงานตลอดเวลา การทำงานที่หลากหลายและเป็นสหวิทยาการในงานตำรวจ และการถ่ายทอดความเชี่ยวชาญอาชีพสู่รุ่นน้องหรือเพื่อนร่วมงาน เป็นต้น

2.2) ควรส่งเสริมสนับสนุนการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม เช่น การมีโครงการอบรมเพิ่มพูนในการปฏิบัติงานให้ถูกต้องและชอบธรรม การสร้างวินัยข้าราชการตำรวจให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และหน้าที่อย่างเคร่งครัด มีการรักษาคำพูด มีสัจจะ และเชื่อถือได้ โดยแสดงให้เห็นถึงความมีจิตสำนึกในความเป็นข้าราชการตำรวจตรวจคนเข้าเมือง และมีความเสียสละ เอื้อเฟื้อในทางที่ถูกต้องตามกฎหมายและจริยธรรมอย่างเหมาะสม เป็นต้น

2.3) ควรส่งเสริมสนับสนุนการบริการที่ดี เช่น การจัดตั้งระบบการบริการที่รวดเร็ว คล่องตัวและถูกต้องทั้งแบบ Onsite หรือ Online การพัฒนาอบรมหรือดูงานของตำรวจตรวจคนเข้าเมือง หน่วยงาน การส่งเสริมความพึงพอใจตลอดเวลา กระตือรือร้นในการให้บริการ เป็นต้น

2.4) ควรส่งเสริมสนับสนุนการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ เช่น ความรู้ทางด้านระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ภาษาที่จำเป็นทั้งภาษาถิ่น ภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 เทคโนโลยีต่างๆ ในการใช้ให้ทันสมัย ประสิทธิภาพประสิทธิผลในการสืบสวน สอบสวน การข่าว และการตรวจสอบประวัติพฤติกรรมบุคคล

เอกสารอ้างอิง

- กองบังคับการอำนวยการ, สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. (2559). *คู่มือการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการ ปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559* ของ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- กองบังคับการอำนวยการ, สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง. (2563). *รายงานจำนวนกำลังพล ประจำปี พ.ศ. 2563*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ตำรวจ. กองบัญชาการศึกษา.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์และภารกิจของสำนักงานตรวจ คนเข้าเมือง*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2548). *สมรรถนะต้นแบบ (Competency Model) สำหรับ ข้าราชการพลเรือนไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- คณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน. (2552). *มาตรฐานและแนวทางการกำหนดความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่ จำเป็นสำหรับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- วัชรินทร์ สุทธิชัย, สิทธิพร สุนทร และคณะ. (2563). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของ บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 1 ของ ประเทศไทย. *วารสารเซนต์จอห์น มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น*. 33 (23), 37-38.
- Yamane. (1973). *Statistics an Introductory Analysis*. New York: Harper and Row.

ความสัมพันธ์ของปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงาน
กับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

**Relationship between Personal Factors, Atmosphere, and Work Inspiration
with Work Efficiency of the Staff in the Provincial Electric Authority
in the Northeastern of Thailand**

จิรธร สีสังข์, สิทธิพรร์ สุนทร,
เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา และ ธันฏิกานต์ คำวิเศษธนธรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
**Jiratron Seesung, Sitthiporn Soonthorn,
Sauwaluck Nikornpittaya and Thantikan Khamwisettanathon**
Rajabhat Maha Sarakham University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail: E-mail : thantikan22@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงาน 2) ศึกษาประสิทธิภาพในการทำงาน 3) ความสัมพันธ์ของปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิภาพการทำงาน 4) ปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 5) ข้อเสนอแนะแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ใช้ไฟฟ้าในเขตอำเภอเมืองร้อยเอ็ด จำนวนทั้งสิ้น 301 คน ซึ่งได้จากการคำนวณด้วยสูตรของ Yamane สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติสัมประสิทธิ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเชิงเส้นตรง โดยวิธี Stepwise โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และข้อเสนอแนะผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแจงความถี่ และพรรณนาความ

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อยู่ในระดับมาก 2) ระดับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อม

* วันที่รับบทความ : 20 ตุลาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 13 พฤศจิกายน 2565; วันที่ตอบรับบทความ : 14 พฤศจิกายน 2565

Received: October 20, 2022; Revised: November 13, 2022; Accepted: November 14, 2022

และแรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสัมพันธ์เชิงบวกโดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเท่ากับ .512 ($R = .512$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม มีจำนวน 6 ตัวแปร สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 48.50 มีค่า $R^2 = .485$ และมีค่าของ F เท่ากับ 46.093 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 5) ข้อเสนอแนะแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้ ควรมีการพิจารณาบุคคลให้เหมาะสมกับงานที่ทำ โดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญของบุคคลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมสัมพันธ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีม ควรเปิดโอกาสหรือมีช่องทางให้ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานได้อย่างอิสระมากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ควรมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบัน

คำสำคัญ : สภาพแวดล้อมในการทำงาน; แรงจูงใจในการทำงาน; ประสิทธิภาพการทำงาน; การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

Abstracts

The purposes of the study were 1) the level of personal factors, atmosphere, and work inspiration, 2) to investigate the level of work efficiency, 3) to explore the relationship between personal factors, atmosphere, and work inspiration with work efficiency, 4) to study personal factors, atmosphere, and work inspiration with work efficiency of the staff in the Provincial Electric Authority in the Northeastern of Thailand, and 5) to explore suggestions and ways to increase the efficiency of the staff in the Provincial Electric Authority in the Northeastern of Thailand. This study is a quantitative research. The research instruments were the questionnaires. The sample groups were 301 electricity users in Roi-et district which determinate by calculation formula of Yamane. The statistic used were frequency distribution, average, mean, standard deviation, Pearson's product moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression which significantly at .01. Moreover, the suggestions were analyzed through the frequency distribution and the descriptive technique.

The results shown that 1) the level of personal factors, atmosphere, and work inspiration of the staff in the Provincial Electric Authority in the Northeastern of Thailand was in high level, 2) the level of work efficiency of the staff in the Provincial Electric Authority in the Northeastern of Thailand was in high level, 3) the relationship between personal factors, atmosphere, and work inspiration with work efficiency of the staff in the Provincial Electric Authority in the Northeastern of Thailand was positively in medium level and the correlation coefficient between the independent variables and dependent variables was .512 ($R = .512$)

which significantly at .01, 4) there were 6 variables of personal factors, atmosphere, and work inspiration with work efficiency of the staff in the Provincial Electric Authority in the Northeastern of Thailand explaining dependent variables were work efficiencies of the staff in the Provincial Electric Authority in the Northeastern of Thailand averagely at 69.60, $R^2 = .696$ and $F = 46.093$ significantly at .01. 5) suggestions and ways to increase the efficiency of the staff in the Provincial Electric Authority in the Northeastern of Thailand should consider from personal knowledge, abilities, and skills in order to increase their work effectiveness. Moreover, there should be activities that enhance their work relationship in order to growth their teamwork, and there should be chances to share their idea on doing their work independently to rise their work competence.

Keywords: Work Atmosphere; Work Inspiration; Work Efficiency; Provincial Electric Authority of Thailand

บทนำ

การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เป็นรัฐวิสาหกิจด้านสาธารณูปโภค ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงพลังงาน จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินภารกิจหลักด้านการจัดหาพลังงานไฟฟ้า ให้เพียงพอต่อความต้องการของคนไทย รวมถึงการรักษาเสถียรภาพของระบบไฟฟ้าในประเทศให้มีความมั่นคง โดยมีจุดมุ่งหมายสูงสุดคือ ให้บริการด้านพลังงานที่มีคุณภาพเชื่อถือได้ในราคาที่เหมาะสมเป็นธรรม และให้ความสำคัญต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม เพื่อสรรค์สร้าง พัฒนาคุณภาพชีวิต และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ภายใต้ระบบการกำกับดูแลกิจการที่ดี (พระราชบัญญัติการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2511) โดยการจัดโครงสร้างและกลไกการบริหารจัดการภายในองค์กร เพื่อส่งเสริมสนับสนุนภารกิจให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายทรัพยากรบุคคล ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยถือว่าบุคลากรเป็นทรัพยากรสำคัญและมีคุณค่ายิ่งต่อความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของ กฟผ. ผู้ว่าการจึงมีนโยบายทรัพยากรบุคคลของ กฟผ. ดังนี้ 1) มุ่งเน้นให้บุคลากรประพฤติปฏิบัติตนตามค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร กฟผ. โดยยึดถือหลักธรรมาภิบาล และคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) ส่งเสริมให้บุคลากรประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ได้รับการยอมรับและเป็นที่ไว้วางใจจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน 3) ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้เป็นผู้มีความสามารถ มีความคล่องตัวในการทำงาน มุ่งมั่นสร้างสรรค์นวัตกรรมและผลงานที่เป็นเลิศ 4) บริหารจัดการให้บุคลากรได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เป็นธรรมและเหมาะสม มีคุณภาพชีวิตที่ดี และปลอดภัย 5) บริหารจัดการให้บุคลากรมีความก้าวหน้าในการทำงานตามความสามารถ และให้ได้รับการยกย่องชมเชย (ประกาศการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ 1/2562 เรื่อง นโยบายทรัพยากรบุคคล กฟผ.)

จากการดำเนินกิจการด้านพลังงานไฟฟ้าเพื่อความสุขของคนไทยมาเป็นเวลานานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ผลแห่งความสำเร็จขององค์กรมาจากการประพฤติปฏิบัติของคนในองค์กรที่สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น จนหล่อหลอมเป็นค่านิยมองค์กร ซึ่งมีการเปลี่ยนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 จึงทบทวนค่านิยมองค์กรใหม่ โดยพิจารณาจากวัฒนธรรมองค์กร คือ “รักองค์กร มุ่งงาน

เลิศ เทิดคุณธรรม” มาเป็นค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร จึงเพิ่มเติมข้อความจากเดิม คือ “นำด้วยนวัตกรรม ทำประโยชน์เพื่อสังคม” กฟผ. ได้รวมค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กรเป็นตัวเดียวกันเพื่อผู้ปฏิบัติงาน กฟผ. ทุกคนยึดถือและประพฤติปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งก็คือ “ร้กองค์การ มุ่งงานเลิศ เทิดคุณธรรม นำด้วยนวัตกรรม ทำประโยชน์เพื่อสังคม” (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย, 2561 : 1-2)

ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด เพื่อให้เกิดความพร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หลักสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือการพัฒนาความรู้ที่ทันสมัย การเพิ่มพูนประสบการณ์ ทางด้านวิชาการ การฝึกอบรม รวมทั้งการปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรม บุคลากรที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือและเสียสละในการทำงานอย่างจริงจังของบุคคลในองค์กร ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากหลายประการ สาเหตุที่สำคัญ คือ แรงจูงใจในการทำงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานของบุคลากรภายในองค์กร เพราะสาเหตุดังกล่าวจะเป็นแรงผลักดันให้บุคคลทำงานด้วยความกระตือรือร้น ด้วยความสมัครใจและมีความเต็มใจในการปฏิบัติงาน ทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิภาพในที่สุด แรงจูงใจในการทำงานและสภาพแวดล้อมในการทำงานจึงมีความสำคัญสำหรับผู้ปฏิบัติงานทุกคน ผู้บริหารทุกระดับจึงควรให้ความสนใจและนำมาเป็นองค์ประกอบในการวิเคราะห์งาน และการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดความพึงพอใจในงาน อันจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และเกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมทั้งนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การที่จะรักษาคคนให้อยู่ในองค์กรและทำงานให้กับองค์กรด้วยความกระตือรือร้น ทุ่มความสามารถในการทำงานนั้น จำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงาน สร้างความพึงพอใจ ตลอดจนจัดสภาพแวดล้อมให้อยากทำงานมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานมี 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านสังคม ด้านจิตใจในการทำงาน และด้านความปลอดภัยในการทำงาน ส่วนปัจจัยแรงจูงใจ ก็มี 4 ด้าน เช่นกัน คือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบในงาน และความก้าวหน้าในอาชีพ

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานสูงสุด อันจะทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิภาพการทำงาน of พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
4. เพื่อศึกษาปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
5. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย โรงไฟฟ้าพลังน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 477 คน โรงไฟฟ้าน้ำพอง จำนวน 181 คน ฝ่ายปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 555 คน (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (2562 : 5) รายงานอัตรากำลังการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) รวมมีจำนวนทั้งสิ้น 1,213 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 301 คน คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตร Yamane (1973 : 727) โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเจาะจงแจกแบบสอบถามให้กับพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ทำงานภายในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3 ฝ่าย โดยการกำหนดโควตา (Quota Sampling) ดังนี้ 1) โรงไฟฟ้าพลังน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 118 คน 2) โรงไฟฟ้าน้ำพอง จำนวน 45 คน 3) ฝ่ายปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 138 คน รวมทั้งหมดจำนวน 301 คน จากนั้นใช้การสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่จัดเตรียมไว้ กับพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ทำงานภายในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

1.3 เครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัย มีลักษณะปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล

ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน (อายุงาน) ลักษณะเป็นแบบสำรวจ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน (อายุงาน) ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับสภาพแวดล้อมในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยฯ ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยฯ ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยฯ ลักษณะของข้อคำถามในตอนที่ 2-5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และตอนที่ 6 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำมาปรับปรุงงานบริการต่อไป โดยผู้วิจัยได้การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือวิจัย ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดขอบเขตของคำถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์และเนื้อหาของวิจัย สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง และนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา การวัดผลประเมินผล และภาษา โดยหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือโดยวิธีพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item - Objective Congruence หรือ IOC) และดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือ ด้วยการทดลองใช้ (Try Out) จำนวน 40 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของ Cronbach's Alpha Coefficient (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546 : 449) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .949

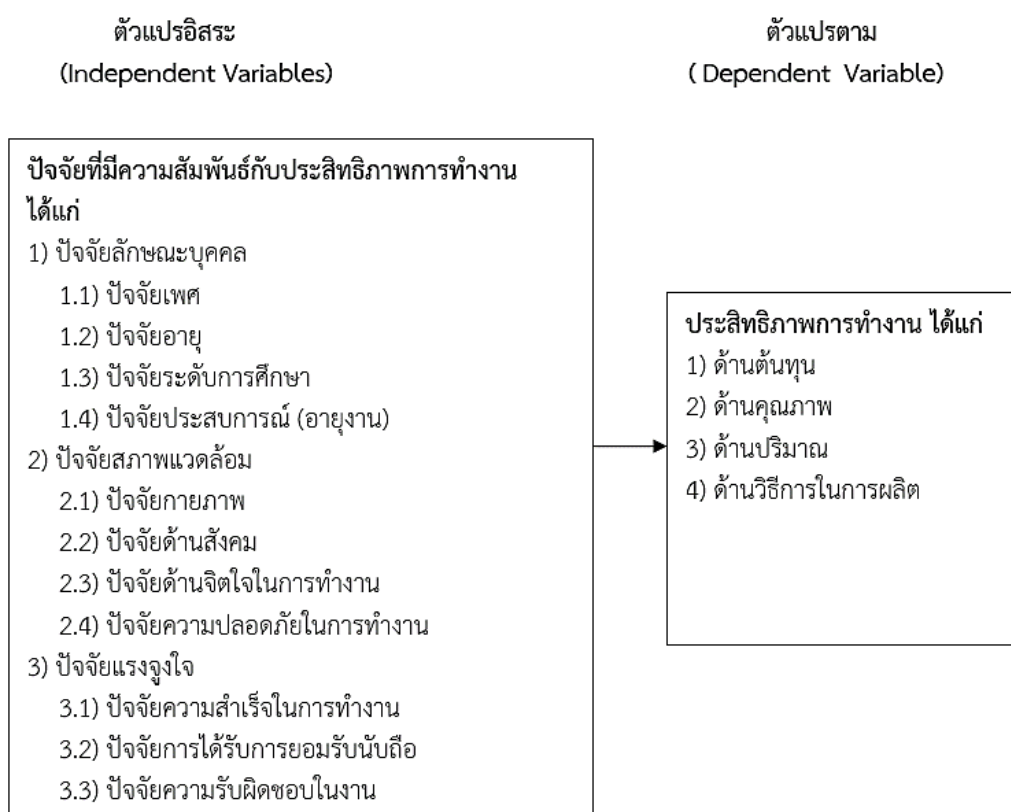
1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือแนะนำตัวจากคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึง ผู้อำนวยการโรงไฟฟ้าพลังน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และผู้อำนวยการโรงไฟฟ้าน้ำพอง เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ทำงานภายในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3 ฝ่าย ได้แก่ โรงไฟฟ้าพลังน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โรงไฟฟ้าน้ำพอง และฝ่ายปฏิบัติการภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยการแจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถาม และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปต่อไป

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ 1) ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ 2) การวิเคราะห์ระดับปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานและระดับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยฯ ผู้วิจัยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่ง

ประเทศไทยฯ โดยใช้สถิติการหาความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 4) การวิเคราะห์ทดสอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาวัดแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยใช้ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) โดยวิธี Stepwise โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 5) ข้อเสนอแนะแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยฯ ผู้วิจัยใช้วิธีการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และพรรณนาความ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล จากแนวคิดของ พรนพ พุกกะพันธ์ (2544 : 239), ธัญญา ผลอนันต์ (2546 : 77-78) แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม จากแนวคิดของวิไลพร มณีพันธ์ (2539 : 22) ละออ หุตางกูร (2544 : 102) วานิภา ว่องวัจนะ (2536 : 32) แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานจากแนวคิดของ เนตรพัฒนา ยาวีราช (2546 : 92) พรนพ พุกกะพันธ์ (2544 : 239) เทพพนม เมืองแมน (2540 : 56-61) และประสิทธิภาพการทำงาน นำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยนำแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการทำงานของ Elmore Peterson and E. Grostenor Plowman (ครวคิต ชโลธรรังสี, 2542 : 5) ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 301 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 65.10 และเพศหญิง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุ ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 28.90 รองลงมาคือ อายุ 41-50 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 รองลงมาคือ อายุ 31-40 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 และอายุ 21-30 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 14.60 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน (อายุงาน) ส่วนใหญ่อยู่ที่ 11 ปีขึ้นไป จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาคือ 9-10 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 รองลงมาคือ 6-8 ปี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 รองลงมาคือ 3-5 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.30

2. ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจ ในการทำงานของพนักงานไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
1. ปัจจัยเพศ	3.63	0.66	มาก
2. ปัจจัยอายุ	3.60	0.70	มาก
3. ปัจจัยระดับการศึกษา	3.72	0.65	มาก
4. ปัจจัยประสบการณ์ (อายุงาน)	3.93	0.55	มาก
5. ปัจจัยกายภาพ	4.29	0.50	มากที่สุด
6. ปัจจัยด้านสังคม	4.30	0.51	มากที่สุด
7. ปัจจัยด้านจิตใจในการทำงาน	4.21	0.50	มากที่สุด
8. ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน	4.36	0.60	มากที่สุด
9. ปัจจัยความสำเร็จในการทำงาน	4.25	0.55	มากที่สุด
10. ปัจจัยการได้รับการยอมรับนับถือ	4.29	0.56	มากที่สุด

11. ปัจจัยความรับผิดชอบในงาน	4.27	0.52	มากที่สุด
12. ปัจจัยความก้าวหน้าในอาชีพ	4.24	0.57	มากที่สุด
โดยรวม	4.09	0.35	มาก

จากตารางพบว่า ระดับปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 8 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน รองลงมาคือ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยกายภาพ ปัจจัยการได้รับการยอมรับนับถือ ปัจจัยความรับผิดชอบในงาน ปัจจัยความสำเร็จในการทำงาน ปัจจัยความก้าวหน้าในอาชีพ ปัจจัยด้านจิตใจในการทำงาน และอยู่ในระดับมากจำนวน 4 ด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยประสบการณ์ (อายุงาน) รองลงมาคือ ปัจจัยระดับการศึกษา ปัจจัยเพศ และปัจจัยอายุ

3. ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	$\bar{X}$	SD	การแปลผล
1. ด้านต้นทุน	3.95	0.65	มาก
2. ด้านคุณภาพ	4.29	0.57	มากที่สุด
3. ด้านปริมาณงาน	4.28	0.52	มากที่สุด
4. ด้านวิธีการในการผลิต	4.19	0.63	มาก
โดยรวม	4.18	0.47	มาก

จากตารางพบว่า ระดับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 2 ด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านคุณภาพ รองลงมาคือด้านปริมาณงาน และอยู่ในระดับมากจำนวน 2 ด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านวิธีการในการผลิต และด้านต้นทุน

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (X * Y Correlation)

$\hat{Y}$	X	ชื่อตัวแปรอิสระ	R	ความสัมพันธ์
ประสิทธิภาพการทำงาน ของพนักงาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิต แห่งประเทศไทย ใน เขตพื้นที่ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	X ₁	ปัจจัยเพศ	.332*	ต่ำ
	X ₂	ปัจจัยอายุ	.363*	ต่ำ
	X ₃	ปัจจัยระดับการศึกษา	.320*	ต่ำ
	X ₄	ปัจจัยประสบการณ์ (อายุงาน)	.397*	ต่ำ
	X ₅	ปัจจัยกายภาพ	.496**	ต่ำ
	X ₆	ปัจจัยด้านสังคม	.536**	ปานกลาง
	X ₇	ปัจจัยด้านจิตใจในการทำงาน	.427**	ต่ำ
	X ₈	ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน	.598**	ปานกลาง
	X ₉	ปัจจัยความสำเร็จในการทำงาน	.544**	ปานกลาง
	X ₁₀	ปัจจัยการได้รับการยอมรับนับถือ	.507**	ต่ำ
	X ₁₁	ปัจจัยความรับผิดชอบในงาน	.411**	ต่ำ
	X ₁₂	ปัจจัยความก้าวหน้าในอาชีพ	.463**	ต่ำ
รวม		X ปัจจัยลักษณะบุคคลฯ โดยรวม	.512**	ปานกลาง

หมายเหตุ **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงาน (X) กับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ($\hat{Y}$) มีความสัมพันธ์เชิงบวกโดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเท่ากับ .512 ($R = .512$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงาน ทั้ง 12 ตัวแปร เรียงตามลำดับความสัมพันธ์จากมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน (X8) ปัจจัยความสำเร็จในการทำงาน (X9) ปัจจัยสังคม (X6) ปัจจัยการได้รับการยอมรับนับถือ (X10) ปัจจัยกายภาพ (X5) ปัจจัยความก้าวหน้าในอาชีพ (X12) ปัจจัยด้านจิตใจในการทำงาน (X7) ปัจจัยความรับผิดชอบในงาน (X11) ปัจจัยประสบการณ์ (อายุงาน) (X4) ปัจจัยอายุ (X2) ปัจจัยเพศ (X1) และปัจจัยระดับการศึกษา (X3)

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

ตัวแปร	Regression Coefficient					
	B	beta	B	beta	t	Sig
ปัจจัยเพศ (X1)	.090	.124	-	-	-	-
ปัจจัยอายุ (X2)	.027	.039	-	-	-	-
ปัจจัยระดับการศึกษา (X3)	-.063	-.086	-	-	-	-
ปัจจัยประสบการณ์ (X4)	-.162	-.186	-.147	-.169	-3.890	.000**
ปัจจัยกายภาพ (X5)	.169	.178	.214	.226	4.240	.000**
ปัจจัยด้านสังคม (X6)	.137	.147	-	-	-	-
ปัจจัยด้านจิตใจในการทำงาน (X7)	-.299	-.314	-.225	-.237	-3.486	.001**
ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน (X8)	.303	.383	.309	.391	6.433	.000**
ปัจจัยความสำเร็จในการทำงาน (X9)	.138	.162	.163	.192	3.107	.002**
ปัจจัยการได้รับการยอมรับนับถือ (X10)	-.031	-.037	-	-	-	-
ปัจจัยความรับผิดชอบในงาน (X11)	.090	.100	-	-	-	-
ปัจจัยความก้าวหน้าในอาชีพ (X12)	.226	.275	.236	.287	4.951	.000**
ค่าคงที่ (Constant)	1.459				1.747	
Multiple R	.709				.696	
R ²	.503				.485	
Adjusted R ²	.482				.474	
R ² Change	.503				.017	
F	24.241				46.093	

จากตารางพบว่า ปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 12 ตัวแปร พบว่า มีจำนวนปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 จำนวน 6 ตัว สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม ได้ร้อยละ 48.50 มีค่า $R^2 = .485$ และมีค่าของ F เท่ากับ 46.093 เมื่อพิจารณาตัวแปรย่อย พบว่า ตัวแปรที่จะอธิบายประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเรียงลำดับการเข้าสู่สมการตามความสัมพันธ์ดังต่อไปนี้ คือ ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน (X8) ปัจจัยความก้าวหน้าในอาชีพ (X12) ปัจจัยด้านจิตใจในการทำงาน (X7) ปัจจัยกายภาพ (X5) ปัจจัยความสำเร็จในการทำงาน (X9) และตัวแปรตัวสุดท้ายที่เข้าสู่สมการที่ดีที่สุดของการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ได้แก่ ปัจจัยประสบการณ์ (X4) ดังนั้นเมื่อทราบค่าคงที่ และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ จะสามารถสร้างสมการถดถอยเชิงเส้นตรงในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนดิบ } \hat{Y} = 1.747 + (.309X8) + (.236X12) + (-.225X7) + (.214X5) + (.163X9) + (-.1474)$$

$$\text{สมการถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน } \hat{Z} = .391Z8 + .287Z12 - .237Z7 + .226Z5 + .192Z9 - .169Z4$$

6. ข้อเสนอแนะแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

ข้อเสนอแนะแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้ ควรมีการพิจารณาบุคคลให้เหมาะสมกับงานที่ทำ โดยพิจารณาจากความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญของบุคคลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมสัมพันธ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หน่วยงานควรเปิดโอกาสหรือมีช่องทางให้ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานได้อย่างอิสระมากขึ้น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ควรมีการวางแผนการดำเนินงานในแต่ละงาน แต่ละโครงการที่จะปฏิบัติเพื่อประสิทธิภาพของงานที่ดีขึ้น ควรมีการเน้นเรื่องการประสานงาน การติดต่อสื่อสารในส่วนงานที่เกี่ยวข้องให้มีความเข้าใจกันมากยิ่งขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ควรมีการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในการเพิ่ม-ลดบุคลากร ควรมีการสำรวจในส่วนงานต่าง ๆ ก่อนเสมอเพื่อทราบความจำเป็นและความต้องการที่แท้จริง ควรมีการมอบหมายงานที่มีความชัดเจน เพื่อลดความซ้ำซ้อนของงาน และลดการหลีกเลี่ยงงาน และควรมีสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงานและมีสวัสดิการที่ดี เพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษา ความสัมพันธ์ของปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากผลการวิจัยระดับปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยถ้าพิจารณาเป็นรายด้านแล้วจะพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 8 ปัจจัย โดยทั้ง 8 ปัจจัยเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงาน และเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงาน ทั้งนี้ผลวิจัยดังกล่าวเป็นผลมาจากการมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดีทั้งทางกายภาพ ทางจิตใจ ทางสังคมและที่สำคัญคือมีความปลอดภัยในการทำงานอยู่เสมออันจะทำให้พนักงานมีความพร้อม ความมั่นใจในการทำงานมากยิ่งขึ้น ทั้งสถานที่ทำงานมีความพร้อม ปลอดภัย สะดวก สะอาด มีสภาพแวดล้อมของสังคมการทำงานที่ดีมีการช่วยเหลือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและมีหัวหน้างานที่คอยปรับปรุงคำปรึกษาที่ดี โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จารุณี สารนอก (2553 : 131-134) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้า เขต 3 จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยแรงจูงใจของพนักงานการไฟฟ้า พบว่าพนักงานการไฟฟ้าเขต 3 มีแรงจูงใจโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจัยแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเป็นปัจจัยเกี่ยวแรงจูงใจและสภาพแวดล้อมในที่ทำงานสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณ พาทิติน (2559 : 87-94) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ตราด การศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ตราด ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา เป็นอันดับแรก มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสภาพภาพในการทำงาน ด้านการควบคุมดูแลของหัวหน้างาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพในการทำงาน เป็นต้น

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากผลการวิจัยระดับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ผลวิจัยดังกล่าวเป็นผลมาจากการที่หน่วยงานมีการบริหารจัดการในหน่วยงานที่ดี ทั้งทางด้านคุณภาพ ด้านปริมาณงาน ด้านวิธีการในการผลิต และด้านต้นทุน ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีผลการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน ทั้งนี้พนักงานการ

ไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็มีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติให้มีคุณภาพมากขึ้นโดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยอดชาย ภูโป่ง (2554 : 53-56) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของพนักงานกรมสรรพากร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สรรพากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เจ้าหน้าที่มักจะมียุติในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน มักจะมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีมเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครเดช ไม้จันทร์ (2560 : 87-94) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มอุตสาหกรรมติดตั้งเครื่องจักรสายการผลิตในจังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า ในการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มอุตสาหกรรมติดตั้งเครื่องจักรสายการผลิตในจังหวัดสงขลา ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ความรวดเร็วในการทำงาน รองลงมาคือ คุณภาพงาน และปริมาณการผลิต

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงาน กับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสัมพันธ์เชิงบวกโดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเท่ากับ .512 ($R = .512$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาระดับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงาน ทั้ง 12 ตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงาน of พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นอันดับแรก ทั้งนี้ผลวิจัยดังกล่าวเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในหน่วยงานถือเป็นสิ่งสำคัญอันจะมีส่วนเกื้อกูลหรือส่งเสริมการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ ตลอดจนมีนโยบายหรือมาตรการในการรักษาความปลอดภัยในการทำงานไม่ว่าจะเป็นการป้องกันการบาดเจ็บในระหว่างการทำงาน การมีเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ช่วยป้องกันอันตรายในการทำงานได้เป็นอย่างดี และรองลงมาเป็นปัจจัยความสำเร็จในการทำงาน ปัจจัยสังคม ปัจจัยการได้รับการยอมรับนับถือ รองลงมาตามลำดับ ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการทำงาน of พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในเชิงบวก จะเห็นได้ว่าปัจจัยต่างๆ จะเป็นหนึ่งในแรงขับที่จะส่งเสริมให้พนักงานเกิดแรงผลักดันให้บุคคลทำงานด้วยความกระตือรือร้น ด้วยความสมัครใจและมีความเต็มใจในการปฏิบัติงาน ทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิภาพในที่สุด โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ สุไต้ทอง (2550 : 117-129) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการปฏิบัติงานกับประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง

บุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการปฏิบัติงานรายด้าน คือ ด้านความ พร้อมของบุคลากร ด้านงบประมาณ สวัสดิการ ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ ด้านการประสานงาน และด้านกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ กับประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุณี สารนอก (2553 : 131-134) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้า เขต 3 จังหวัด นครราชสีมาผลการวิจัยพบว่าปัจจัยแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .83$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความสำเร็จ ด้านการยอมรับ ด้านความรับผิดชอบที่ได้รับด้านความก้าวหน้า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อศึกษาปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากผลการวิจัยปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม มีจำนวน 6 ตัวแปร สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 48.50 มีค่า $R^2 = .485$ และมีค่าของ F เท่ากับ 46.093 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยสามารถอภิปรายผลการวิจัยที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

1. ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงานส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมด้านความปลอดภัยในการทำงานที่ไม่มีอันตรายและไม่เสี่ยงต่อสภาพที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุในการทำงานหรือไม่ก่อให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ได้แก่การบาดเจ็บพิการหรือตายเป็นโรคหรือการเจ็บป่วยและเสียหายของทรัพย์สินของผู้ปฏิบัติงานเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้นในหน่วยงานควรมีนโยบาย ระบบการจัดการด้านความปลอดภัย มีเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ช่วยป้องกันอันตรายจากการทำงานได้เป็นอย่างดีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของพนักงาน สอดคล้องกับแนวคิดของมาสโลว์ (อ้างถึงใน ชันดา โตใหญ่ดี, 2554 : 23) ว่าเป็นแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ ซึ่งหากความต้องการเหล่านี้ได้รับการตอบสนองก็จะช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน ความต้องการพื้นฐานของมาสโลว์ในขั้นที่ 2 คือนมนุษย์มีความต้องการความมั่นคงปลอดภัย

2. ปัจจัยความก้าวหน้าในอาชีพส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความก้าวหน้าในอาชีพเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้า

ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการที่หน่วยงานจะตระหนักและให้ความสำคัญกับพนักงานทั้งในเรื่องการพัฒนาศักยภาพความเชี่ยวชาญ การศึกษา การฝึกอบรม การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งล้วนเป็นแรงขับเคลื่อนการทำงานก่อให้เกิดประสิทธิภาพการทำงานที่สูงยิ่งขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Litwin & Stringer (1968 : 45-65) ได้ให้ความสำคัญขององค์ประกอบของสภาพองค์กรที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรได้นั้นคือ ความก้าวหน้าและความมั่นคงซึ่งหมายรวมถึงโอกาสในการพัฒนาความรู้ทักษะและความสามารถ รวมทั้งรู้สึกถึงความมั่นคงในการทำงาน

3. ปัจจัยด้านจิตใจในการทำงานส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะในการทำงานนอกเหนือจากสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพแล้วยังมีปัจจัยสำคัญคือทางด้านจิตใจที่จะเป็นตัวกระตุ้นประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ดีขึ้นได้ ทั้งในเรื่องของสวัสดิการ ค่าตอบแทนที่เป็นในรูปตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน การส่งเสริมบรรยากาศให้เกิดการทำงานเหล่านี้จะช่วยให้การทำงานของพนักงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เนตรพัฒนา ยาวีราข (2546 : 92) ได้กล่าวถึงการจูงใจ ซึ่งก็คือพลังผลักดันจากภายในจิตใจของพนักงานให้แสดงพฤติกรรมที่จะเป็นแรงขับทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามต้องการ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ฉายศิลป์ เชี่ยวชาญพิพัฒน์ และคณะ (2547 : 219) กล่าวว่าแรงจูงใจ คือแรงดันภายในร่างกายที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่งอันมีสาเหตุเกิดจากร่างกายหรือจิตใจมีความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งตัวอย่างของสิ่งที่ร่างกายต้องการ สิ่งจิตใจต้องการคือการได้รับความสำเร็จในชีวิต เกียรติยศชื่อเสียง การยกย่อง และสถานภาพ

4. ปัจจัยกายภาพส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสถานที่ในการทำงานที่มีความพร้อม สะดวก สะอาด น่าอยู่ มีเครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในหน่วยงาน มีความทันสมัย มีแสงสว่างและอากาศถ่ายเทได้สะดวกเหล่านี้จะทำให้การทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ พรนพ พุกกะพันธ์ (2544 : 239) ที่กล่าวถึงสภาพแวดล้อมในการทำงานเป็นสภาพที่มีอิทธิพลทำให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานหรือทำให้เกิดความพอใจในงานอย่างยิ่ง ซึ่งตัวแปรที่สำคัญนั้นคือสภาพการณ์ทางกายภาพ เช่น วิธีการทำงาน เครื่องมือเครื่องใช้ ในสำนักงาน การจัดสภาพแวดล้อมและเนื้อที่ใช้สอยในการทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร สถานที่ ลักษณะของหน่วยงาน การควบคุมดูแลสำนักงาน เป็นต้น

5. ปัจจัยความสำเร็จในการทำงานส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการที่พนักงานสามารถปฏิบัติงานให้เสร็จตามที่ได้รับมอบหมาย ภายในเวลาที่กำหนด และ

สามารถแก้ไข ปรับปรุงปรังงานของตนเองให้ดีขึ้นได้จึงเป็นอีกปัจจัยที่สำคัญที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Stauss & Sayles (1960, p. 7 อ้างถึงใน ผ่องพิศ รักษาธรรม, 2553 : 15) กล่าวว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคคลจะมีขึ้นต่อเมื่องานที่ปฏิบัติงานนั้นสามารถตอบสนองความต้องการได้ 3 ประการ คือ 1) ความต้องการ ทางด้านร่างกายและความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย 2) ความต้องการทางด้านสังคม เช่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับยกย่องและนับถือ 3) ความต้องการแสดงออก เช่น ต้องการความอิสระในการปฏิบัติงาน ต้องการให้งานที่ตนปฏิบัติพบความสำเร็จ

6. ปัจจัยประสพการณ์ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยส่วนบุคคลที่เกิดจากประสพการณ์การทำงานหรือคนที่มีอายุงานมากจะทำให้ผลการทำงานมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นสูงขึ้นตามระดับประสพการณ์ของพนักงานแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เทพพนม เมืองแมน (2540 : 56-61) ที่กล่าวถึง โอกาสในด้านความเจริญเติบโตทางด้านส่วนตัว ที่จะมีการเจริญงอกงามหรือเติบโตทางด้านทักษะความสามารถทางด้านวิชาชีพหรือประสพการณ์ เครื่องมือของการจูงใจที่ดี คือการให้คำมั่นสัญญาและดำเนินการตามสัญญานั้นๆ ในเรื่องโอกาส ส่วนบุคคลที่จะมีการเจริญเติบโต มีทักษะ อันมีผลเนื่องมาจากการมีประสพการณ์ในการทำงานนั่นเอง ความปรารถนาที่จะมีความเจริญเติบโตหรือมีความเจริญงอกงามนั้น จะผู้เน้นกับความจริง ที่ว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีจุดมุ่งหมาย มีเป้าหมาย องค์กรต่างๆ ที่มีการให้การฝึกอบรมและมี โครงการการศึกษา การเดินทางเพื่อดูงานนอกสถานที่ การหมุนเวียนงาน และการสร้างประสพการณ์การทำงานจากเครื่องมือต่างๆ ล้วนแต่ใช้วิธีการในการให้โอกาสด้านความเจริญงอกงามส่วนบุคคลเป็นแรงจูงใจในการปฏิบัติงานทั้งนั้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ของปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานกับประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีข้อเสนอแนะเป็นดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยระดับปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานฯ พบว่า ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับแรก ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมให้สภาพแวดล้อมในที่ทำงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความโดดเด่นและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควรมีการส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมในหน่วยงานให้มีความสะดวกต่อการทำงาน ความปลอดภัยและสวยงามเพื่อให้พนักงานเกิดความมั่นใจและกระตุ้นการปฏิบัติงานของบุคลากร

1.2 จากผลการวิจัยระดับปัจจัยลักษณะบุคคล สภาพแวดล้อมและแรงจูงใจในการทำงานของพนักงาน พบว่า ระดับแรงจูงใจในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยความสำเร็จในการทำงาน ปัจจัยการได้รับการยอมรับนับถือ ปัจจัยความรับผิดชอบในงาน ปัจจัยความก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ในดับมากที่สุดทุกปัจจัย การไฟฟ้าฝ่ายผลิตในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรมีการตระหนักถึงสิ่งที่จะเป็นแรงจูงใจในการทำงานเพื่อผลลัพธ์การปฏิบัติงานของพนักงานที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้นควรมีการส่งเสริมในเรื่องของการตอบแทน การให้รางวัล คำชมเชยสำหรับผู้ที่มีการปฏิบัติงานดี ให้มีขวัญกำลังใจและรู้สึกว่าตนเองมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาถึงแนวทางในการยกระดับแรงจูงใจในการทำงานและสภาพแวดล้อมในการทำงาน อันจะนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

2.2 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยในพื้นที่อื่นๆ เพื่อเปรียบเทียบและนำผลวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในเขตพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. (2562). รายงานอัตรากำลังการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. ฝ่ายทรัพยากรบุคคลและพัฒนาองค์กร. นนทบุรี: การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2546). การใช้ SPSS for Window ในการวิเคราะห์ข้อมูล (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมสาร.
- ควรคิด ชโลธรรังสี. (2542). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสุขภาพจิต จังหวัดอุบลราชธานี. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม). กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จารุณี สารนอก. (2553). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้าเขต 3 จังหวัดนครราชสีมา. ภาคนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ฉายศิลป์ เชี่ยวชาญพิพัฒน์ และคณะ. (2547). ภาวะผู้นำและบทบาทของผู้นำในองค์การบริหาร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- ชนันดา โตใหญ่ดี. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการติดต่อสื่อสารของผู้บริหารสถานศึกษากับแรงจูงใจในการทำงานของครู กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1*. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. งานนิพนธ์การศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เทพนม เมืองแมน และ สวิง สุวรรณ. (2540). *พฤติกรรมองค์กร*. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธัญญา ผลอนันต์. (2546). *การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลแนวทางการสร้างความพึงพอใจแก่พนักงาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: อินโนกราฟฟิกส์.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2546). *การจัดการสมัยใหม่* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: เซ็นทรัลเอ็กเพรส.
- ผ่องพิศ รักษาธรรม. (2553). *แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานครู สังกัดเทศบาลเมืองชลบุรี*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรนพ พุกกะพันธ์. (2544). *ภาวะผู้นำและแรงจูงใจ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จามจุรีโปรดักท์.
- ยอดชาย ภูโป่ง. (2554). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของพนักงานกรมสรรพากร*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ละออ หุตางกูร (2544). *หลักพื้นฐานเพื่อการพยาบาลชีวิต-สังคม*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต.
- วนิภา ว่องวัจนะ. (2536). *ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการทำงาน ความเครียดในงานภูมิหลัง กับความสามารถในการทำงานตามการรับรู้ตนเองของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลพร มณีพันธ์. (2539). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ สุไธทอน. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมในการปฏิบัติงานกับประสิทธิภาพในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจ สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ ร.บ.ม. สาขารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อัครเดช ไม้จันทร์. (2560). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มอุตสาหกรรมติดตั้งเครื่องจักรสายการผลิตในจังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- อรนุช พาทีทิน. (2559). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ตราด. งาน
นิพนธ์การศึกษารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Litwin, G.H., & Stringer, R.A. (1968). *Motivation and Organizational Climate Boston* :
Division of Research Harvard Business School.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics an Introductory Analysis*. 3rd ed. New York : Harper & Row.

ความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2
**Needs of Internal Supervision of School Administrators of Opportunity
Expansion School Under the Primary Educational Service
Area Office 2 Kamphaeng Phet**

ธิติพร ยางเขียว และ ทศนะ ศรีปัตตา

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Titiporn Yangkeaw and Tussana Siputta

Naresuan University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: milkchockmoc@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนโรงเรียนขยายโอกาส ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 จำนวน 254 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่มีรูปแบบการตอบสนองแบบรายคู่ การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ในภาพรวมเท่ากับ 0.074 นอกจากนี้ พบว่า ด้านการให้ความช่วยเหลือครู มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด (PNI modified = 0.084) และด้านการพัฒนาวิชาชีพ มีดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด (PNI modified = 0.058)

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น; นิเทศภายในสถานศึกษา; โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

Abstracts

The objectives of this research article were to study the priority need of index of Internal Supervision Of School Administrators Of Opportunity Expansion School Under The Primary Educational Service Area Office 2, Kamphaeng Phet. The sample of this research consisted of 254 teachers in educational opportunity extension school under The Primary Educational Service Area Office 2, Kamphaeng Phet. In this regard, sample selection was done by stratified random sampling. Instruments used in the study were classified which consisted of dual-response format. The data were analyzed through frequency, percentage, standard deviation and the priority need of index modified (PNI_{modified}).

The results were shown: The overall needs assessment index of supervision within the school of the school administrators to expand educational opportunities Under the Office of Kamphaeng Phet Primary Education Area 2 was 0.074. The results were as followed to study the priority need of index of Internal Supervision Of School Administrators Of Opportunity Expansion School Under The Primary Educational Service Area Office 2, Kamphaeng Phet as a whole were 0.074. The following was further found: The aspect of the PNI_{modified} at the first rank was Direct Assistance (PNI_{modified} = 0.084). Lastly was Professional Development (PNI_{modified} = 0.058).

Keywords: Needs; Supervision with in educational institutions; Opportunity Expansion School

บทนำ

การนิเทศภายใน เป็นการนิเทศภายในสถานศึกษาที่ดำเนินการโดยผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูผู้สอน ตลอดจนบุคลากรภายในสถานศึกษาร่วมมือกันปรับปรุงงานด้านต่าง ๆ หัวใจหลักสำคัญของการนิเทศการศึกษาคืองานบริหารวิชาการ เพื่อเป็นการส่งเสริมและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้ อันจะนำมาซึ่งคุณภาพของสถานศึกษาและของผู้เรียนให้อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ การนิเทศภายในสถานศึกษานับว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสนับสนุนการเรียนการสอนภายในสถานศึกษาให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ คุณภาพของผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับ การนิเทศภายในสถานศึกษา หากบุคลากรในสถานศึกษาได้รับการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ ก็จะสามารถพบเจอสิ่งที่ต้องพัฒนาในตนเองเพื่อส่งเสริมให้การทำงานในสถานศึกษาดียิ่งขึ้นไป

วิธีการนิเทศการศึกษามีความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาการทำงาน ทั้งยังเป็นกระบวนการที่มุ่งส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการศึกษา Glickman, Gordon and Ross-Gordon (2007 : 75) กล่าวไว้ว่า การนิเทศแบบพัฒนาการมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยครูผู้สอนให้สามารถปรับปรุงพัฒนาตนเองและงานในวิชาชีพของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง และเป็นการกระตุ้นให้เกิดความเจริญงอกงามในวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ (จิตติมา วรรณศรี, 2557 : 107) ที่กล่าวว่า การนิเทศภายในเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนการ

พัฒนาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการปฏิบัติงานของครูผู้สอนและบุคลากรให้สามารถปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเองให้ดีขึ้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ได้มีการนิเทศ กำกับ ติดตาม การดำเนินงานของสถานศึกษา มีนโยบายในการนิเทศ ติดตาม การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดตั้งโครงการพัฒนาระบบติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการนิเทศการศึกษาและโครงการนิเทศบูรณาการเพื่อขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา และจากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 (0-NET) อยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ (รายงานการสังเคราะห์ผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2563, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 : 97) และจากรายงานผลการวิจัยของสำนักงานทดสอบระดับชาติ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2552 : 92-93) พบว่าสาเหตุของผล O-NET ต่ำเกิดจากหลายปัจจัย ปัจจัยหลัก คือ ครูผู้สอน ซึ่งโรงเรียนจำนวนหนึ่งขาดแคลนครูผู้สอน บางแห่งไม่มีครูผู้สอนสอนเฉพาะวิชา หรืออาจเกิดจากหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เน้นการท่องจำ ไม่เน้นการฝึกภาคปฏิบัติ

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การนิเทศภายในสถานศึกษาของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จึงมีความสำคัญและจำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลถึงคุณภาพการศึกษาและคุณภาพนักเรียนให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 เพื่อที่จะนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับการนิเทศภายในของสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 721 คน จากโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ทั้งหมด 49 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 254 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางของ Krejcie & Morgan ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นและกำหนดสัดส่วนตามจำนวนครู แต่ละโรงเรียน

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา วิทยฐานะ และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 ระดับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามตอบสนองรายการคู่ (Dual response) 5 ระดับ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการให้ความช่วยเหลือครู ด้านการพัฒนาการทำงานกลุ่ม ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ด้านการพัฒนาหลักสูตร และ ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน จำนวน 33 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามการศึกษาความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดรูปแบบและโครงสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ตามแนวคิด กลิคแมน, กอร์ดอนและรอสกอร์ดอน (Glickman, Gordon and Ross-Gordon) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

ด้านการให้ความช่วยเหลือครู ด้านการพัฒนาการทำงานกลุ่ม ด้านการพัฒนาวิชาชีพ ด้านการพัฒนาหลักสูตร และ ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามภายใต้ขอบเขตการวิจัย และสร้างแบบสอบถามฉบับร่างให้ครอบคลุมตามขอบเขตเนื้อหา กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ ตามความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ทั้ง 5 ด้าน

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษา และความชัดเจนในข้อความ แล้วนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง ตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาเสนอแนะ

5. แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้ว แล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อความ และปรับปรุงแก้ไขให้แบบสอบถามมีคุณภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

6. นำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความกับนิยามศัพท์เฉพาะโดยใช้เทคนิค จากนั้นเลือกข้อความเฉพาะที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50 - 1.00 มาใช้ ซึ่งปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความตั้งแต่ 0.67

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของข้อความอีกครั้งหนึ่ง แบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างกระจายไปตามสถานศึกษา รวมทั้งสิ้น 30 คน

8. นำแบบสอบถามทั้งฉบับมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

9. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้ว มาปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 โดยวิธี Priority Needs Index แบบปรับปรุง (สุวิมล ว่องวานิช, 2562 : 279) ซึ่งเป็นการหาผลต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์โดยมีสูตรในการคำนวณ

$$PNI_{\text{modified}} = \frac{I-D}{D}$$

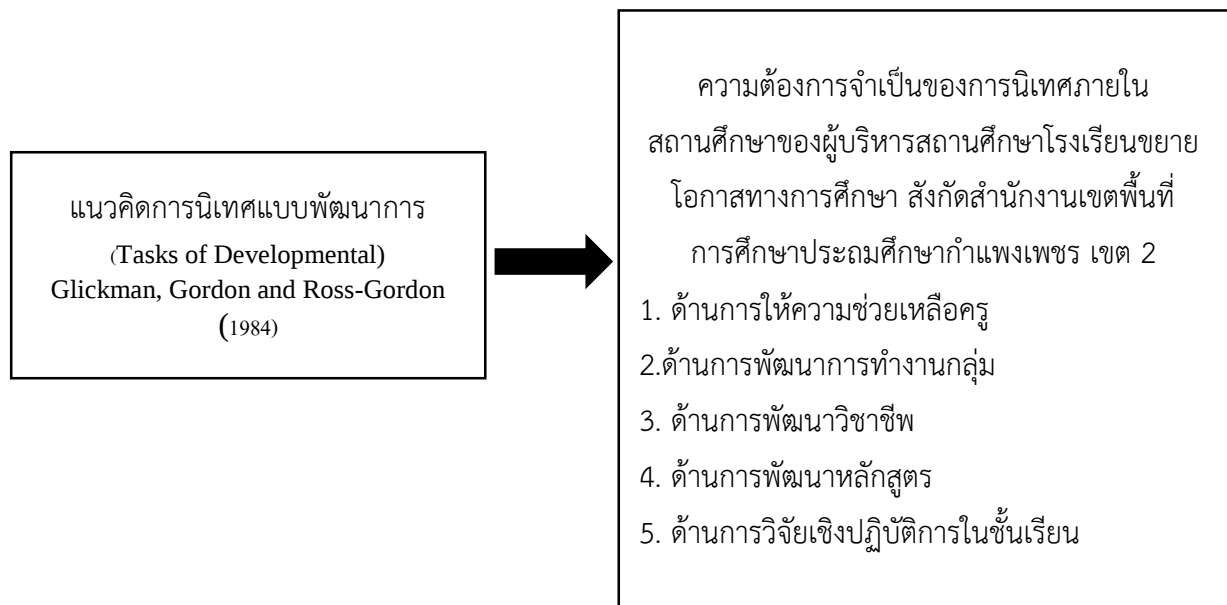
เมื่อ PNI_{modified} หมายถึง ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

I หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ (Importance)

D หมายถึง สภาพปัจจุบัน (Degree of success)

4. จัดลำดับความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 โดยเรียงค่าดัชนีความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 แสดงดังตาราง 1 ตาราง 1 แสดงสภาพปัจจุบันและสภาพอันพึงประสงค์ และดัชนีความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ในภาพรวม

ที่	รายการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI Modified	อันดับ
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1	ด้านการให้ความช่วยเหลือครู	4.10	0.70	มาก	4.44	0.58	มาก	0.084	1
2	ด้านการพัฒนาการทำงานเป็นกลุ่ม	4.21	0.71	มาก	4.53	0.57	มากที่สุด	0.075	3
3	ด้านการพัฒนาวิชาชีพ	4.32	0.65	มาก	4.57	0.54	มากที่สุด	0.058	5
4	ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.19	0.67	มาก	4.50	0.60	มาก	0.074	4
5	ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน	4.14	0.75	มาก	4.45	0.62	มากที่สุด	0.121	2
รวม		4.19	0.63	มาก	4.50	0.53	มาก	0.074	

จากตาราง 1 พบว่า ภาพรวมของสภาพปัจจุบันของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาการทำงานเป็นกลุ่ม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$)

ภาพรวมของสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาการทำงานเป็นกลุ่ม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการให้ความช่วยเหลือครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$)

การประเมินความต้องการจำเป็น พบว่า ดัชนีความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ในภาพรวมเท่ากับ 0.074 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการให้ความช่วยเหลือครู มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด (PNI modified = 0.084) รองลงมา คือ ด้านการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (PNI modified = 0.12) และด้านการพัฒนาวิชาชีพ มีดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด (PNI modified = 0.058)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2

ภาพรวมของสภาพปัจจุบันของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีคุณธรรม จริยธรรม และผู้บริหารปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ครูอย่างสม่ำเสมอ และยังได้รับการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง อีกทั้งยังส่งเสริมให้ครูนำเทคนิควิธีการสอนมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและส่งเสริมให้ครูมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัย ของ อัญชัน ขุนนาแก้ว (2560 : 63-64) ที่พบว่า ครูในโรงเรียนได้รับการอบรมครูเพื่อพัฒนาวิชาชีพทั้งด้านเทคนิคการสอนและการส่งเสริมให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ทั้งภายในสถานศึกษาและได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ด้วยการจัดอบรมสัมมนาแล้วนำเทคนิควิธีการสอนที่ตรงกับวิชาที่สอนมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ทั้งนี้กลิคแมน; กอร์ดอน; และรอส-กอร์ดอน (Glickman; Gordon & Ross-Gordon, 2009 : 243) ได้เสนอแนวคิดให้มีการจัดกิจกรรมการอบรม เพื่อพัฒนาครูในการพัฒนาทางวิชาชีพเพื่อปรับปรุงการสอนของครูให้ส่งผลไปสู่ให้นักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการส่งเสริมให้ครูมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครูให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีความคิดสร้างสรรค์มีคุณธรรม จริยธรรมด้วยการจัดอบรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับวิชาชีพ โดยการสอดแทรกข้อคิดเพื่อให้ครูมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครูอยู่เสมอ อีกทั้งส่งเสริมให้ครูมีคุณธรรม จริยธรรมทุกครั้งที่มีการอบรม สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิสิษฐ์ แก้ววรรณ และคณะ (2558 : ออนไลน์) ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญาด้านการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วย

ปัญญา พบว่า ครูที่ผ่านการอบรมส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียนแก่ผู้วิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนสูงขึ้น ผลการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยปัญญา พบว่า ด้านความรู้ครูเข้าใจการอบรมทุกคนมีความก้าวหน้าในด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา ด้านเจตคติครูผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจต่อการอบรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ภาพรวมของสภาพที่พึงประสงค์ของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุดอาจเนื่องจากครูจำเป็นต้องพัฒนาตนเองตลอดเวลา เพราะปัจจุบันมีองค์ความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ด้วยกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง ครูจึงมีความจำเป็นที่ต้องรู้เท่าทันและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ดังนั้นผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้รู้จักการใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับบัญญัติว่า สฐป้อมและคณะ (2563 : 15-16) ที่ศึกษาเรื่องครูกับเทคโนโลยีการสอนในศตวรรษที่ 21 กล่าวสรุปว่า “ครู” ในยุคนี้ ต้องมีคุณลักษณะที่เรียกว่า E-Teacher มีความเข้าใจสื่อเทคโนโลยี มีทักษะในการใช้และถ่ายทอดหรือขยายความรู้ของตนเอง ไปสู่นักเรียนผ่านสื่อเทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแสวงหาและคัดเลือกเนื้อหาความรู้ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนผ่านทางสื่อเทคโนโลยี สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในฐานะผู้ผลิตและผู้กระจายความรู้ไปสู่ศิษย์ ได้อย่างงดงามและมั่นคงตลอดไป สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) (2561-2565 : 15) ได้กล่าวไว้ในกิจกรรมปฏิรูปที่ 3 การปฏิรูปกลไกและระบบการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐาน ครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการทุกคนจะต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นของแต่ละบุคคล ทั้งด้านการใช้หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ การวัดประเมินผลและการใช้สื่อการเรียนรู้สมัยใหม่ที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุก ทักษะการสร้างสรรคการวิจัยและนวัตกรรมและการสร้างผลงานทางวิชาการ การบริหารจัดการศึกษาและ การนิเทศการศึกษา รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีและการสร้างนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง (Applying) และยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณครูอย่างเข้มแข็ง ซึ่งเป็นพื้นฐานของวิชาชีพครูที่สำคัญที่สุด ครูและบุคลากรทางการศึกษาควรได้รับการอบรมให้มีสมรรถนะในการพัฒนาวิชาชีพด้วยระบบ PLC&CPD (Professional Learning Community & Continuous Professional Development)

การประเมินความต้องการจำเป็น พบว่า ดัชนีความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ในภาพรวมเท่ากับ 0.074 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการให้ความช่วยเหลือครู มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด อาจเนื่องมาจากการนิเทศภายในสถานศึกษาเป็นการส่งเสริมสนับสนุน

ช่วยเหลือครูผู้สอนให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับปัญหาความต้องการของครูผู้สอน และนักเรียน โดยเป็นการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้พื้นที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในการนิเทศภายในสถานศึกษา ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมีความต้องการหรือมีความจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมในด้านการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพ ต้องการให้ผู้พื้นที่แนะนำเทคนิควิธีการสอน จัดงบประมาณเพื่อสนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนให้ครูผู้สอนมีเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการวางแผนงานและได้รับคำปรึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกันกับผู้บริหารสถานศึกษา สายวินิตย์ ดวงสนาม (2561 : 20) ได้กล่าวว่า การนิเทศภายในสถานศึกษา คือ การดำเนินงานที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือของผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ร่วมกันปรึกษาหารือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุผลสำเร็จ ในการที่จะนำมาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมและวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับ วัชรรา เล่าเรียนดี (2553 : 7) กล่าวว่า การนิเทศการสอนคือ การให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ให้ความรู้และการฝึกปฏิบัติในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อให้ครูสามารถปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ เป็นการพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพครูที่ส่งผลโดยตรงต่อผลการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับ สุวิมล ว่องวานิช (2548 : 22) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่าเป็นการวิจัยที่จะต้องมีการดำเนินงานที่เป็นวงจรต่อเนื่อง มีกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม และเป็นกระบวนการที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานปกติ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่สามารถปฏิบัติได้จริง สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับที่ 2 (2545 : 14-15) หมวด 4 และมาตรา 24 (5) ได้กล่าวเกี่ยวกับการทำวิจัยว่าต้องส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน การสอนและอำนวยความสะดวกให้เกิดกับการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ไปพร้อมกันกับสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ สอดคล้องกับ ยุพิน ยืนยง (2553: 257) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พบว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้พื้นที่ ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ ครูผู้พื้นที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการใช้รูปแบบการนิเทศ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้พื้นที่ได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญที่มีวิธีการฝึกอบรมที่เป็นขั้นตอน มีการบรรยาย มีการสาธิต ฝึกปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ สามารถเข้าใจได้ง่าย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรแนะนำเทคนิควิธีการสอน จัดงบประมาณเพื่อสนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน วางแผนและให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เข้าไปมีส่วนร่วมกับครูผู้สอนเพื่อช่วยเหลือ แนะนำ ครูผู้สอนให้ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนแลกเปลี่ยนเรียนรู้การวิจัยในชั้นเรียน ให้คำปรึกษา แนะนำแก่ครูให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำงานวิจัยในชั้นเรียน และสนับสนุนการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ให้ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการวิจัยที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อผู้เรียน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรหาแนวทางในการพัฒนาการนิเทศภายในสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ตามลำดับความต้องการจำเป็น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบด้านการดูแลช่วยเหลือครูโดยตรง ของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา. (2561). *แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) 2561-2565*. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2565. แหล่งที่มา : [http://แผนการปฏิรูปประเทศ - NSCR \(nesdc.go.th\)](http://แผนการปฏิรูปประเทศ - NSCR (nesdc.go.th))

จิตติมา วรณศรี. (2557). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์ 3.

ฐิติวัธส์ สุขป้อม ญัฏฐกรณ ปะพาน ปิยาภรณ์ เตชะเรืองรอง และอุดม ตะหนอง. (2563) ครูกับเทคโนโลยีการสอนในศตวรรษที่ 21. *วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม*. 15 (2), 15-16.

- พิสิษฐ์, แก้ววรรณ เกตุมณี มากมี และสำเนา หมิ่นแจ่ม. (2558). เรื่อง การพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญาด้านการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์ด้วยปัญญา. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 24 ตุลาคม 2565. แหล่งที่มา: <http://cmruir.cmru.ac.th/handle/123456789/1600?locale=th>
- ยุพิน ยืนยง. (2553). การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2553). การนิเทศการสอน: Supervision of Instruction. (พิมพ์ครั้งที่ 7). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สายวินิตย์ ดวงสนาม. (2561). การนิเทศภายในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2. (2564). รายงานการสังเคราะห์ผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2563. กำแพงเพชร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2548). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชัน ขุนนาแก้ว. (2560). การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในสถานศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ประเภทสามัญ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในจังหวัดชลบุรี. วารสารวิจัยรำพรรณี. 11 (3), 63-64.
- Glickman, Carl D., Stephen P. Gordon, and Jovita M. Ross-Gordon. (2007). *Supervision and Instructional Leadership: A Developmental approach*. (7th ed). Boston: Allyn & Bacon.
- Glickman, Gordon, Ross-Gordon. (2009). *The basic guide to supervision and instruction leadership*. (3rd ed). The United States of America.

ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง

**Relationship Between Digital Leadership and the Academic Administration
of Secondary School in Angthong Province**

นฤดม เอ่งฉ้วน และ จิตติมา วรณศรี

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Narudom Engchuan and Jitima Wannasee

Naresuan University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: j.engchuan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา 2) ระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา 3) ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาของจังหวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง จำนวน 242 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า 1. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล รองลงมา คือ ด้านความร่วมมือ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสร้างแรงจูงใจ 2. การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล; การบริหารงานวิชาการ; ผู้บริหารสถานศึกษา

* วันที่รับบทความ : 22 ตุลาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 14 พฤศจิกายน 2565; วันที่ตอบรับบทความ :15 พฤศจิกายน 2565

Received: October 22, 2022; Revised: November 14, 2022; Accepted: November 15, 2022

Abstracts

The purposes of this research were to study 1) administrators' digital leadership of secondary school 2) the academic administration of secondary school 3) relationship between digital leadership and the academic administration of secondary school. The sample consisted of 242 teachers in secondary school in Angthong Province. The tool used for collecting data was a 5 rating scale questionnaires. The statistics that used to analyze data were frequency, percentage, mean, Standard Deviation, and Pearson's Correlation Coefficient

The result revealed that ; 1. administrators' digital leadership of secondary school in Angthong Province was overall at a high level. When considering each aspect, it was found that digital vision was the highest mean, followed by cooperation while motivation was the lowest mean. 2. the academic administration of secondary school in Angthong Province was overall at a high level. When considering each aspect, it was found that the learning process development was the highest mean, followed by the curriculum development while the researching for the development of quality education was the lowest mean and 3. the relationship between digital leadership and the academic administration of secondary school in Angthong Province. There was found positive and a high relation.

Keywords: Digital leadership; Academic administration; School administrators

บทนำ

สภาพสังคมโลกปัจจุบัน มีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด มีการเชื่อมโยงถึงกันทุกพื้นที่ และมีการส่งข้อมูลขนาดใหญ่ได้เร็วขึ้น ทำให้โลกที่ดูกว้างใหญ่กลับเล็กลง สามารถสื่อสารถึงกันและกันได้ ไม่ว่าอยู่ในมุมไหนของโลกใบนี้ (ปัญญทัต กาญจนวสิท, 2560 : 3) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรวดเร็วในยุคดิจิทัลได้ส่งผลกระทบต่อกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก มุ่งสร้างสมรรถนะที่จำเป็น ร่วมไปกับการใช้ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าไปช่วยในการศึกษา

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 การศึกษาไทยเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิม เริ่มมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้และเข้าใจ มีการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่โลกยุคดิจิทัล ต้องมีมุมมองทัศนคติ แนวคิด วิสัยทัศน์ที่ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อที่สถานศึกษาจะได้เติบโตอย่างมีคุณภาพในทุก ๆ ด้าน

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษา เพื่อให้เกิดนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ ๆ ที่ก้าวทันโลกเทคโนโลยีดิจิทัล มีการพัฒนาตนเองและเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ไม่กลัวเทคโนโลยีใหม่ ๆ พร้อมทั้งจะทดลองเสมอ และเป็นผู้ให้ความสำคัญกับเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการเปิดโอกาสให้ครูได้รับการอบรม และพัฒนาตนเองตามความต้องการของแต่ละคน (สุวิมล โพธิ์กลิ่น, 2564 : 983-984)

การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร และต้องมีวิสัยทัศน์และแนวคิดใหม่ ๆ ในการพัฒนางาน ประกอบกับที่ผลการทดสอบ ทางการศึกษาในระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2563 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของจังหวัดอ่างทอง มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ ทั้งมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการ เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาภาวะผู้นำและคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาของจังหวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 630 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาของจังหวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง จำนวน 242 คน จากการเปิดตารางคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซี่และมอร์แกน และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเรื่องความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในจังหวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน

ตอนที่ 3 การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ประกอบด้วย 7 ด้าน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถาม เรื่อง ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัล และการบริหารงานวิชาการ
2. กำหนดกรอบแนวคิด กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ และสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง
3. นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
4. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้องของ

แบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถาม โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง 1.00

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำ

6. นำแบบสอบถามไปทดลอง (try-out) กับครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาของจังหวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alphacoefficient) ของคอนบาค (Cronbach) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.96

7. นำข้อมูลจากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

8. จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

2. ส่งแบบสอบถามพร้อมกับหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และประสานขอความร่วมมือจากครูในสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาของจังหวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง ตอบแบบสอบถามในรูปแบบของเอกสารและ google form

3. รวบรวมข้อมูลกลับคืน ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 242 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในจังหวัดอ่างทอง และข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร

สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแปลความหมายของคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

และหาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

มากกว่า 0.90	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
0.71 – 0.90	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
0.30 – 0.70	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
ต่ำกว่า 0.30	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
0.00	หมายถึง	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

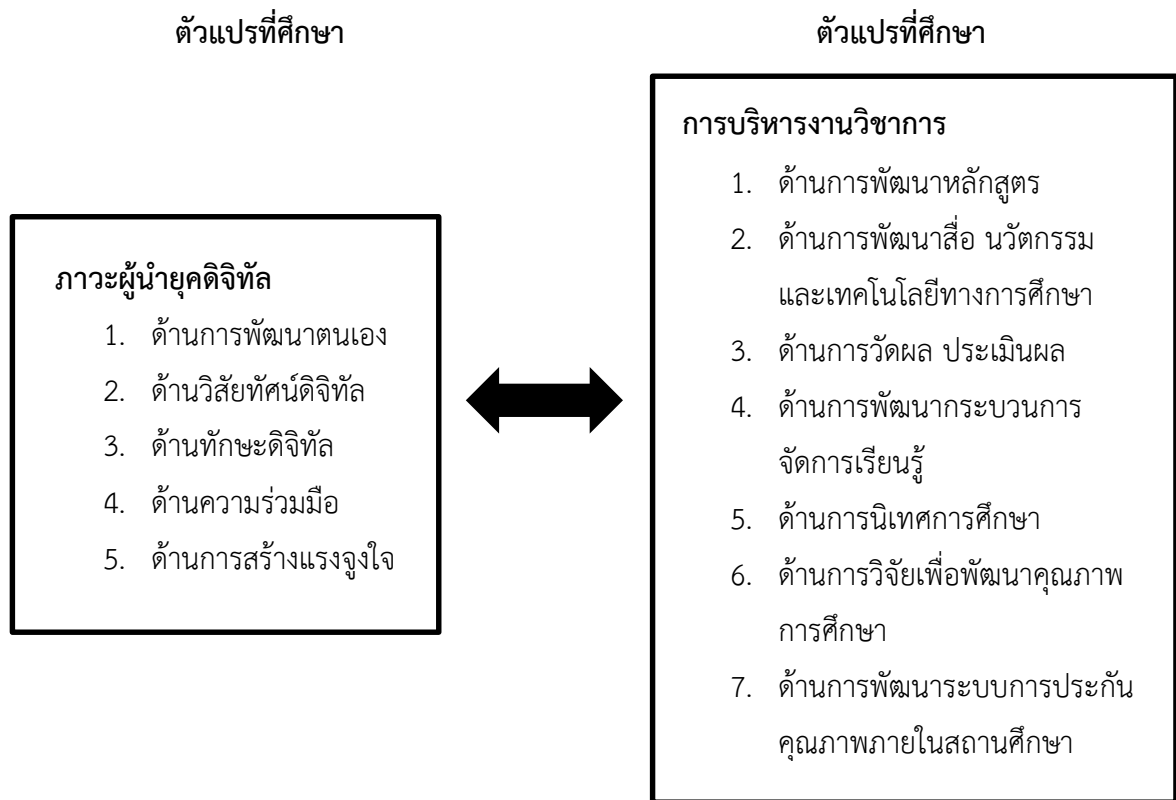
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของ สุจรรยา ขาวสกุล (2563 : 51-53), พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับความเป็นผู้นำที่สามารถบริหารจัดการสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพตามเป้าหมาย และก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 1) ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) ด้านทักษะดิจิทัล 3) ด้านความร่วมมือ 4) ด้านการสร้างแรงจูงใจ และ 5) ด้านการพัฒนาตนเอง

2. การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการศึกษาของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ

เทคโนโลยีทางการศึกษา 4) ด้านการวัดผล ประเมินผล 5) ด้านการนิเทศการศึกษา 6) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และ 7) ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดและตัวแปรในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง ในภาพรวม

ที่	ภาวะผู้นำยุคดิจิทัล	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล		ระดับ
		(n = 242)		
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล	3.89	0.75	มาก
2	ด้านทักษะดิจิทัล	3.86	0.72	มาก
3	ด้านความร่วมมือ	3.87	0.77	มาก

4	ด้านการสร้างแรงจูงใจ	3.85	0.75	มาก
5	ด้านการพัฒนาตนเอง	3.86	0.75	มาก
รวม		3.87	0.69	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.87$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าภาวะผู้นำยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X}=3.89$) ด้านความร่วมมือ ($\bar{X}=3.87$) ด้านทักษะดิจิทัล ($\bar{X}=3.86$) ด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{X}=3.86$) และด้านการสร้างแรงจูงใจ ($\bar{X}=3.85$) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง ในภาพรวม

ที่	การบริหารงานวิชาการ	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล (n = 242)		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตร	3.93	0.80	มาก
2	ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้	3.94	0.76	มาก
3	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	3.91	0.79	มาก
4	ด้านการวัดผล ประเมินผล	3.90	0.72	มาก
5	ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา	3.92	0.74	มาก
6	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	3.89	0.74	มาก
7	ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.90	0.70	มาก
รวม		3.91	0.66	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าการบริหารงานวิชาการ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.94$) ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X}=3.93$) ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ($\bar{X}=3.92$) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{X}=3.91$) ด้านการวัดผล ประเมินผล ($\bar{X}=3.90$) ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ($\bar{X}=3.90$) และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

($\bar{X}$ = 3.89) ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง

ตารางที่ 3 แสดงค่าสหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง

ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา	การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา							รวม (Y)
	ด้านการพัฒนาหลักสูตร (Y1)	ด้านการพัฒนากระบวนการ จัดการเรียนรู้ (Y2)	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา (Y3)	ด้านการวัดผล ประเมินผล (Y4)	ด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา (Y5)	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา (Y6)	ด้านการพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา (Y7)	
ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X1)	0.78**	0.77**	0.76**	0.75**	0.73**	0.70**	0.74**	0.85**
ด้านทักษะดิจิทัล (X2)	0.69**	0.72**	0.71**	0.70**	0.70**	0.69**	0.72**	0.80**
ด้านความร่วมมือ (X3)	0.75**	0.73**	0.75**	0.79**	0.71**	0.71**	0.77**	0.84**
ด้านการสร้างแรงจูงใจ (X4)	0.71**	0.72**	0.72**	0.74**	0.72**	0.67**	0.79**	0.82**
ด้านการพัฒนาตนเอง (X5)	0.68**	0.74**	0.76**	0.75**	0.74**	0.70**	0.74**	0.83**
รวม (X)	0.79**	0.80**	0.81**	0.81**	0.78**	0.76**	0.82**	0.90**

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = 0.90$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($r = 0.85$)

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง ในภาพรวม พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสนใจต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในปัจจุบัน และมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน สนับสนุนบุคลากรที่มีความคิดสร้างสรรค์ ไม่ติดกรอบการทำงานมากเกินไป และมีการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานที่ง่ายและสะดวกต่อการปฏิบัติ สอดคล้องกับรุ่งรัตน์ พลชัย (2563 : 53-62) ที่กล่าวว่า ผู้นำในยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ต้องเป็นผู้นำที่สามารถพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย มีการกระตุ้นให้บุคลากรมีการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เลอศักดิ์ ตามา (2563 : 230-231) ได้ศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด

2. ผลการศึกษการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง ในภาพรวม พบว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทองมีครูที่สอนตรงตามวุฒิการศึกษา และมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่ตนเองสอน และผู้บริหารสถานศึกษามีการให้ความสำคัญต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีการสนับสนุนครูจัดทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และมีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสมของนักเรียน ครู และโรงเรียน

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันมีการปรับตัวตามเทคโนโลยีในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และมีการเรียนรู้ ยอมรับเทคโนโลยีต่าง ๆ พร้อมกับนำมาปรับใช้ในสถานศึกษาในการบริหารงานในด้านต่าง ๆ และสะดวกต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาวิช เชาวน์เกษม และคณะ (2562 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง ด้านการสร้างแรงจูงใจ เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการโน้มน้าวบุคลากรให้รู้สึกมีแรงจูงใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน สร้างบรรยากาศในการทำงานที่กระตุ้นให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษาอาจจะสร้างภาพลักษณ์เป็นตัวอย่างที่ดี หรือแสดงความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการทำงาน และแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อเป็นการจูงใจบุคลากรอีกทางหนึ่ง

2. จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความตระหนักแก่บุคลากรให้เห็นความสำคัญของการวิจัย และการนำผลวิจัยมาแก้ปัญหาต่าง ๆ รวมถึงพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน พัฒนาคุณภาพนักเรียน ส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผลงานวิจัย เพื่อสามารถนำมาทำวิจัยและสร้างหรือพัฒนานวัตกรรม เพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้อของผู้เรียน และการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา

3. จากผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง ด้านทักษะดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการ มีความสัมพันธ์กันน้อยสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรเสริมสร้างความรู้และพัฒนาทักษะความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้มากขึ้น เพื่อจะได้เกิดการตัดสินใจที่รวดเร็วและสามารถนำข้อมูลไปใช้งานได้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุด และตอบสนองต่อการทำงานในยุคปัจจุบันที่เน้นทักษะทางเทคโนโลยีดิจิทัล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานอื่น ๆ เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบริหารทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อค้นพบเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา

2. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการเพิ่มเติมในสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาของจังหวัดอ่างทองในสังกัดอื่น ๆ เช่น สถานศึกษาในสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียนกีฬาสังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

เอกสารอ้างอิง

- ปิ่นนัทธ์ กาญจนะวสิต. (2560). *โลกยุค 4.0 World 4.0*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการกองทัพบก.
- รุ่งรัตน์ พลชัย. (2563). ภาวะผู้นำกับการบริหารในยุคดิจิทัล. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน*. 1 (3), 53-62.
- เลอศักดิ์ ตามา. (2563). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. *ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศษ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยนครพนม*.
- สุจรรยา ขาวสกุล และคณะ. (2560). *ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล*. ลำปาง: รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยชาติ (Conference Proceedings) ครุศาสตร์วิจัย ครั้งที่ 3 : 2560 นวัตกรรมแห่งการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- สุภาวิช เขาวนเกษม และคณะ. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวิมล โพธิ์กลิ่น. (2564). นวัตกรรมการบริหารสถานศึกษายุคใหม่. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*. 6 (3), 975-984.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการสานต่ออาชีพเกษตรกรของทายาท

Determinants of Inheriting on Agricultural Occupation of Descendants

ฐากร กันต์แจ่ม และ อมรรวณ รังกุล

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Thakorn Kanjam and Amornwan Rangkoon

College of Graduate Study in Management Khon Kaen University

Corresponding Author, E-mail: vivadhbh@kkumail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มุ่งศึกษาในสองประเด็นหลักได้แก่การศึกษาถึงสภาพปัญหาเชิงประจักษ์จากการประกอบอาชีพเกษตรกรและการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการสานต่ออาชีพเกษตรกรของทายาท เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานโยบายเชิงปฏิบัติการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาถูกเก็บรวบรวมจากครอบครัวเกษตรกรในจังหวัดเพชรบูรณ์จำนวน 220 รายด้วยแบบสอบถามออนไลน์ และชี้วัดปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการสานต่ออาชีพเกษตรกรของทายาทด้วยสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ ซึ่งข้อค้นพบสำคัญในการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า การสนับสนุนจากนโยบายเศรษฐกิจ การสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐ และการสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีสำหรับการผลิต มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสานต่ออาชีพเกษตรกรของทายาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: เกษตรกร; การสานต่ออาชีพ; ทายาท; ปัจจัย

Abstracts

This study was set 2 major purposes follow: to explore the overall situation of agricultural occupation and determine the factor effect of Inheriting on the agricultural occupation of descendants for enhancing practical policy of related organizations with efficiency. The data was collected among farmer-family in Phetchabun province out of 220 individuals by using an online questionnaire. Analyzing data by descriptive statistics to summarize overall characteristics and using the coefficient of determination to determine the factor effect of Inheriting on the agricultural occupation of descendants. The empirical result reveals that economic policy support, political policy support, and production technology support affect to Inheriting of agricultural occupation of descendants at statistically significant.

Keywords: Farmer; Occupation Inheriting; Descendant; Factors

* วันที่รับบทความ : 25 ตุลาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 4 พฤศจิกายน 2565; วันที่ตอบรับบทความ :5 พฤศจิกายน 2565

Received: October 25, 2022; Revised: November 4, 2022; Accepted: November 5, 2022

บทนำ

การพัฒนาการเกษตรเป็นเครื่องมือสำคัญในการบรรเทาปัญหาความยากจนขั้นพื้นฐานของทุกประเทศทั่วโลก เนื่องด้วยการเกษตรเป็นรากฐานสำคัญของปัจจัยการผลิตอื่นๆ ในภาคอุตสาหกรรมระดับขยายขนาด ซึ่งการขยายตัวและการพัฒนาที่เพิ่มขึ้นของภาคการเกษตร สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายรายได้ของประเทศให้สูงขึ้นประมาณ 2 ถึง 4 เท่า เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมอื่นๆ อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์ฐานข้อมูลทั่วโลกในปี ค.ศ. 2016 (พ.ศ. 2559) ยังพบว่ามีประชากรกว่า 1.4 พันล้านคนทั่วโลกที่ประกอบอาชีพเกษตรกรและยังคงมีเศรษฐกิจในระดับที่ยากจน (Central Intelligence Agency, 2016 : online) ทำให้รัฐบาลทั่วโลกได้ตระหนักถึงปัญหาและเริ่มดำเนินนโยบายด้านการพัฒนาการเกษตรโดยเฉพาะด้านการผลิตเพื่อแก้ไขปัญหาด้านความยากจนและเสริมความมั่นคงทางอาหารของประเทศ สำหรับประเทศไทยที่ได้รับสมญานามว่าเป็นครัวของโลกนั้น ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่องและตระหนักถึงปัญหาความเปราะบางของระบบการเกษตรที่ประเทศกำลังเผชิญเป็นอย่างมาก เพราะภาคการเกษตรเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจของประเทศเกิดการเติบโต โดยในปีที่ผ่านมาสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้สูงถึง 1,584,612 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 22 ของมูลค่าส่งออกสินค้าทั้งหมดของประเทศ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2564 : ออนไลน์)

อนึ่ง เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างกำลังแรงงานในภาคเกษตรจะ พบว่า จำนวนแรงงานที่เป็นกำลังหลักในการผลิตนั้นมีเพียงร้อยละ 17 ของประชากรทั้งหมดซึ่งมีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 51 ปี (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดนครศรีธรรมราช, 2563 : ออนไลน์) และคาดว่าฐานอายุเฉลี่ยมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเนื่องจากขาดการสานต่อจากทายาทพร้อมกับการย้ายถิ่นของทายาทเกษตรกรทำให้แนวโน้มการประกอบอาชีพเปลี่ยนไปทำงานนอกภาคเกษตรมากขึ้น ตลอดจนการได้รับการศึกษาที่เพิ่มสูงขึ้นของทายาทเกษตรกรไม่ได้ถูกนำมาใช้เพื่อยกระดับการผลิตทางการเกษตร ส่งผลให้ภาคการเกษตรสูญเสียฐานแรงงานและขาดการถ่ายทอดเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อปฏิรูปการผลิตให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการพัฒนาของโลก

โดยในช่วงที่ผ่านมาหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องได้เริ่มโครงการสนับสนุนที่ทำให้คนรุ่นใหม่มีจิตสำนึกให้คืนสู่ท้องถิ่นและสืบต่ออาชีพเกษตรกรที่เพิ่มขึ้น เพื่อสนับสนุนความพร้อมของทายาทเกษตรกรที่สนใจ ไม่ว่าจะเป็น โครงการทายาทเกษตรกร และ โครงการเกษตรกรรุ่นใหม่ ซึ่งจากตัวอย่างโครงการดังกล่าวจะช่วยสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ให้สามารถประกอบอาชีพเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดเป็นเครือข่ายเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความเข้มแข็ง สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยแก้ไขปัญหาห้วงก้นภายในเครือข่าย และลดการพึ่งพิงจากภาครัฐในส่วนที่ไม่จำเป็น โดยเป็นไปตามนโยบายการพัฒนาภาคการเกษตรให้มีศักยภาพและขีดความสามารถทางการแข่งขันของแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2563 : ออนไลน์) ซึ่งผลลัพธ์เชิงประจักษ์นั้นไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยมีเกษตรกรเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบการเกษตรโดยนำนวัตกรรมมาร่วมใช้ในการผลิต

อย่างไรก็ตาม ปัญหาด้านการเกษตรยังคงต้องได้รับการแก้ไขปัญหา เพื่อความอยู่ดีมีสุขของเกษตรกรในประเทศ ดังนั้น กระบวนการในการพัฒนาระบบการเกษตรด้วยฐานนวัตกรรมที่เหมาะสมจึงยังคงเป็นประเด็นที่ท้าทายต่อผู้กำหนดนโยบายของประเทศ ด้วยภาคการเกษตรนั้นมีความซับซ้อนเชิงโครงสร้างในหน่วยย่อยที่ไม่ชัดเจน ผสมกับปัจจุบันยังอาศัยกำลังแรงงานในการผลิตเป็นหลัก และเมื่อเกิดการแทรกแซงระบบการผลิตกะทันหันอาจนำมาซึ่งความล้มเหลวของนโยบายโดยทันที ทั้งนี้ เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่มีความกังวลในเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่อาจมีความซับซ้อนและอาจให้ผลลัพธ์ไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้น การให้ทนายของเกษตรกรเป็นผู้ขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้การดำเนินโครงการและนโยบายของภาครัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สุริยะ หาญพิชัย และ พีรพล ไทยทอง, 2661 : 1-16.)

เป้าหมายหลักในการศึกษานี้ได้วางไว้เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการสานต่ออาชีพเกษตรกรของทนาย เพื่อเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำผลการศึกษานี้ไปใช้ในการปรับปรุงนโยบายเชิงปฏิบัติการในการผลักดันและสนับสนุนอย่างถูกต้องตรงจุด ทั้งนี้ เพื่อให้ผลลัพธ์การพัฒนาสามารถความอยู่ดีมีสุขของเกษตรกรไทยได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเชิงประจักษ์จากการประกอบอาชีพเกษตรกร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการสานต่ออาชีพเกษตรกรของทนาย

ระเบียบวิธีวิจัย

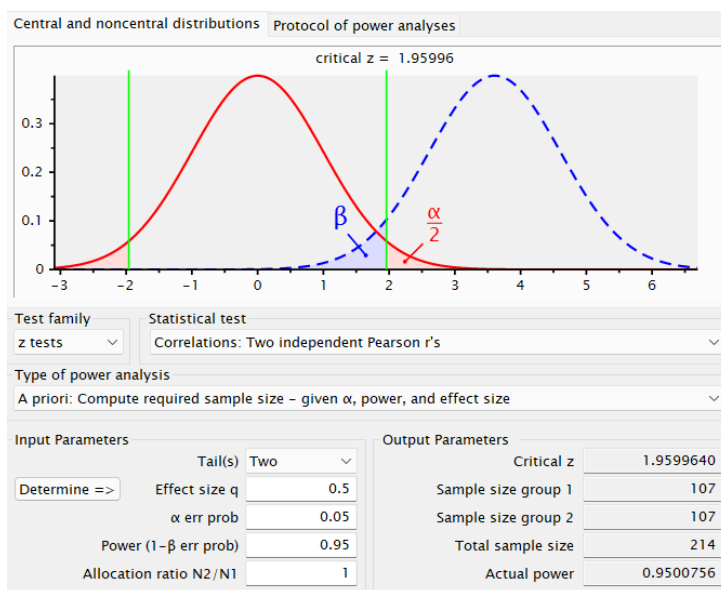
1. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยจะทำการแปลงข้อมูลเชิงสำรวจด้วยแบบสอบถามเป็นรหัส (Coding) และรวบรวมบันทึกไว้เป็นฐานข้อมูล (Database) จากนั้นผู้วิจัยจะนำฐานข้อมูลที่บันทึกข้อมูลของแบบสอบถามเข้าสู่การวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อบรรยายถึงผลการศึกษาต่อไป

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ถูกใช้ในการศึกษานี้เป็นกลุ่มครัวเรือนเกษตรกรในจังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งในการวิจัยนี้จะพิจารณาเฉพาะทนายเกษตรกรเท่านั้น โดยการที่จะได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาผู้วิจัยได้เลือกการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป G*Power ซึ่งใช้การพิจารณาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้เกิดนัยสำคัญของค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่าง 2 ตัวแปร ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และมีขนาดอิทธิพลทางการศึกษาที่ 0.5 (Faul et al., 2007 : 175-191)

โดยจากการวิเคราะห์ผลแสดงให้เห็นว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการวิจัยนี้มีขนาดเท่ากับ 214 ตัวอย่าง และเพื่อให้การวิเคราะห์ผลการศึกษาก่อเกิดประสิทธิภาพในการประมาณค่าสูงสุด ผู้วิจัยจึงปรับเพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการวิเคราะห์ในตอนต้นเป็น 220 ตัวอย่าง และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Sampling) ในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูล

ภาพที่ 1 แสดงการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3. เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้คือแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยเนื้อหาภายในแบบสอบถามถูกแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และข้อคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) อันประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ
- 2) ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันและสภาพปัญหาของการประกอบอาชีพเกษตรกร ซึ่งได้จากการประยุกต์แนวคิดการวิเคราะห์ SWOT มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และข้อคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) อันประกอบไปด้วย ความเพียงพอต่อการเลี้ยงชีพจากการทำการเกษตร จำนวนและความเพียงพอของพื้นที่เพาะปลูก การเข้าถึงแหล่งชลประทานเพื่อการเกษตร การช่วยเหลือจากภาครัฐ การได้รับองค์ความรู้และการส่งเสริมทางการเกษตรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 3) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการประกอบอาชีพเกษตรกรของทายาท ซึ่งได้จากการประยุกต์แนวคิดการวิเคราะห์ PESTEL มีลักษณะเป็นแบบประเมินความเห็น (Rating Scale) 7 ระดับ อัน

ประกอบไปด้วย การสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐ การสนับสนุนจากนโยบายเศรษฐกิจ การสนับสนุนจากสังคมและค่านิยม การสนับสนุนด้านเทคโนโลยี การสนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อม และการสนับสนุนด้านกฎหมาย

4.การวิเคราะห์ข้อมูล

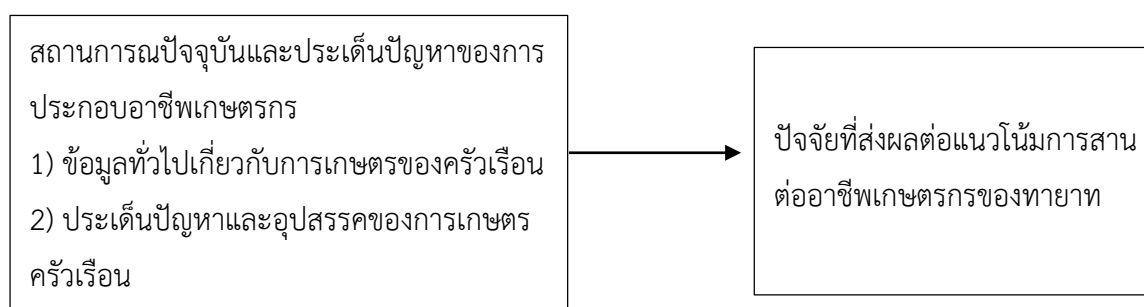
สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมดังในข้างต้น ผู้วิจัยได้วางแนวทางวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบของงานวิจัยดังนี้

1) การวิเคราะห์คุณลักษณะและความเชื่อมั่นของข้อมูลที่ได้จากการเก็บสำรวจ ใช้การทดสอบความแปรปรวนของข้อสอบถามโดยแสดงผ่านค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบราซ (Cronbach's Alpha) ซึ่งค่าที่เหมาะสมจะต้องมีค่า 0.7 ขึ้นไป (ศุภกฤต ปิติพัฒน์, 2561 : 78-90 ; ปราการ พิพัฒน์สูงเนิน, 2560 : 31-58) จึงจะถือว่าข้อมูลที่ได้จากการเก็บสำรวจนั้นมีการกระจายตัวที่ดีและสามารถสะท้อนปรากฏการณ์ทางพฤติกรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ

2) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันและสภาพปัญหาของการประกอบอาชีพเกษตรกรจะใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ในการบรรยายถึงลักษณะในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง และทำการแสดงผลในรูปแบบตาราง ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Std. Deviation)

3) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการประกอบอาชีพเกษตรกรของทายาท ได้เลือกใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ด้วยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างสองตัวแปร คือ ค่าเฉลี่ยของปัจจัยจูงใจรวม และ ค่าที่ได้จากการเก็บสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง เพื่อบอกระดับและทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (ฐนิฐ วงศ์สายเชื้อ, 2559 : ออนไลน์ ; ภูมิฐาน รังकुณวัฒน์, 2558 : 65)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจำนวน 220 ชุด และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อสรุปภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมซึ่งมีค่าอยู่ที่ 0.753 อันเป็นไปตามเกณฑ์ปกติของงานวิจัยเชิงสำรวจ ผลการศึกษาปรากฏว่าทายาทเกษตรกรโดยส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 29 ปี สถานภาพโสด มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ 285,671.20 บาท ซึ่งแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของทายาทเกษตรกร		ความถี่	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
เพศ	ชาย	116	52.51		
	หญิง	104	47.49		
	อายุ (ปี)			28.72	4.65
สถานภาพ	โสด	177	80.82		
	สมรส	43	19.18		
การศึกษา	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	7	3.20		
	อนุปริญญา/ปวส.	22	9.59		
	ปริญญาตรี	191	87.21		
	อาชีพ				
	ว่างงาน	9	4.11		
	พนักงานเอกชน	74	33.79		
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	55	25.11		
	เกษตรกร	27	12.33		
	ธุรกิจส่วนตัว	47	21.46		
	อาชีพอิสระ	8	3.2		
รายได้เฉลี่ย (บาท/ปี)				285,671.20	137,116.10

สำหรับสภาพปัญหาเชิงประจักษ์ของเกษตรกรในมุมมองของทนายท พบว่า เกษตรกรโดยส่วนใหญ่ไม่ได้มี
กรรมสิทธิ์ในพื้นที่การเกษตรของตนเอง และยังขาดการเข้าถึงแหล่งชลประทาน ซึ่งเมื่อได้รับผลกระทบใดๆจะ
ได้รับการช่วยเหลือจากภาครัฐเพียงบางส่วนเท่านั้น นอกจากนี้ยังค้นพบว่าเกษตรกรไม่เคยได้รับความรู้ทาง
การเกษตรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และไม่มีการรวมกลุ่มทางการเกษตรเพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองราคา
วัตถุดิบ โดยข้อมูลทั้งหมดจะปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลสภาพปัญหาของเกษตรกร

ข้อมูลสภาพปัญหาของเกษตรกร	ความถี่	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน
ความเพียงพอของพื้นที่การเกษตร				
เพียงพอ	168	76.71		
ไม่เพียงพอ	52	23.29		
กรรมสิทธิ์ในพื้นที่การเกษตร				
มีกรรมสิทธิ์ในพื้นที่	21	9.13		
ไม่มีกรรมสิทธิ์ในพื้นที่	199	90.87		
ความเพียงพอของแหล่งชลประทาน				
เพียงพอ	93	42.01		
ไม่เพียงพอ	127	57.99		
การเยียวยาจากภาครัฐเมื่อประสบปัญหา				
ได้รับการช่วยเหลืออย่างเต็มที่	21	9.59		
ได้รับการช่วยเหลือบ้างบางส่วน	136	62.10		
ไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆ	62	28.31		
การได้รับความรู้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง				
เคยได้รับความรู้ทางการเกษตร	68	30.59		
ไม่เคยได้รับความรู้ทางการเกษตร	152	69.41		
การถูกกีดกันการเข้าถึงตลาดเพื่อจำหน่ายผลผลิต				
เคยถูกกีดกันการเข้าถึงตลาด	73	32.88		
ไม่เคยถูกกีดกันการเข้าถึงตลาด	147	67.12		

ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการประกอบอาชีพเกษตรกรของทนายท ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการประเมิน
สภาพแวดล้อมภายนอกมารวมในการศึกษา และ ชีวมิติอิทธิพลของปัจจัยจากสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ โดยผล
การศึกษาชี้ชัดให้เห็นว่า การสนับสนุนจากนโยบายเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการประกอบอาชีพ

เกษตรกรของทนายสูงถึง ร้อยละ 73.3 รองลงมา คือ การสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐ มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการประกอบอาชีพเกษตรกรของทนาย ร้อยละ 59.8 และ การสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีสำหรับการผลิต มีอิทธิพลต่อแนวโน้มการประกอบอาชีพเกษตรกรของทนาย ร้อยละ 48.9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์การตัดสินใจปัจจัยที่ส่งผลต่อแนวโน้มการประกอบอาชีพเกษตรกร

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อแนวโน้ม การประกอบอาชีพเกษตรกรของทนาย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	R-Squared	
การสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐ	5.24	1.45	0.598	***
การสนับสนุนจากนโยบายเศรษฐกิจ	4.50	1.67	0.733	***
การสนับสนุนจากสังคมและค่านิยม	4.21	1.08	0.367	***
การสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีสำหรับการผลิต	4.26	1.23	0.489	***
การสนับสนุนด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับการเกษตร	5.29	1.05	0.377	**
การสนับสนุนทางด้านกฎหมายและข้อบังคับ	3.48	1.09	0.299	***
ภาพรวมการสนับสนุน	4.50	0.77		

ที่มา: จากการคำนวณ

หมายเหตุ: ***,** แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 และ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

ตลอดการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ว่า ในการตัดสินใจที่จะดำเนินการสานต่อ การเกษตรของครัวเรือนทนายเกษตรกรจะพิจารณาถึงช่องทางและแนวทางในการเติบโตในอนาคตเป็นหลักเพื่อ ใช้ประโยชน์จากการสนับสนุนนั้นให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยปัจจัยสำคัญ 3 ด้านที่มีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจในกลุ่มทนายเกษตรกรประกอบด้วย ปัจจัยการสนับสนุนจากนโยบายเศรษฐกิจ ปัจจัยการสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐ และ ปัจจัยการสนับสนุนทางเทคโนโลยี อันเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญในการคงอยู่ภายใต้วัฏจักรธุรกิจ โดยพิจารณาจากอุปสงค์และอุปทานในตลาด หากภาครัฐให้การสนับสนุนในผลผลิต เกษตรใด หรือส่งเสริมให้เกิดการปลูกพืชใดเป็นสำคัญ ย่อมจะทำให้แนวโน้มการผลิตในสินค้านั้นๆ เพิ่มขึ้นตามไปด้วย (Herding Behavior) ทั้งนี้ การยกระดับผลผลิตจะเกิดประสิทธิผลสูงสุดหรือไม่ขึ้นขึ้นกับความพร้อมทางเทคโนโลยีที่เกษตรกรถือครอง ในกรณีที่เกษตรกรมีความพร้อมทางเทคโนโลยีที่สูงมีความเป็นไปได้ว่า ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยจะน้อยกว่า กลุ่มเกษตรกรที่มีความพร้อมทางเทคโนโลยีที่ต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานศึกษาของ จิตติมา จันทรหอม และคณะ (2562 : 137-146) ที่พบว่า นโยบายสนับสนุนจากภาครัฐมีผลสนับสนุนให้เกิดการประกอบอาชีพเกษตรกรที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการศึกษาของ จักรพงษ์

พวงงามชื่น และคณะ (2562 : 135-156) ; ศันสนีย์ กระจ่างโฉม และคณะ (2559 : 29-38) ที่ค้นพบว่า การสนับสนุนจากภาครัฐในเชิงนโยบายเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ดึงดูดให้ทายาทเกษตรกร กลับมาสานต่อการเกษตรของครัวเรือน

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบในการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อใช้ในการพัฒนานโยบายเชิงปฏิบัติการ โดย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานที่มีเป้าประสงค์ในการส่งเสริมระบบการเกษตรของประเทศควรศึกษาสถานการณ์และแนวโน้มของนโยบายเศรษฐกิจเป็นสำคัญ เพราะจะช่วยให้เกษตรกรผู้ปลูกสามารถกระจายผลผลิตให้สอดคล้องกับอุปสงค์ของตลาดทั้งในและต่างประเทศได้อย่างสมดุล ลดปัญหาสินค้าราคาตกต่ำอันเนื่องมาจากผลผลิตล้นตลาดได้ เมื่อปัญหาด้านราคาผลผลิตหมดไปอาจส่งผลต่อแนวโน้มการกลับมาสานต่อการเกษตรของทายาทได้มากขึ้น ผลสืบเนื่องที่อาจเกิดขึ้นคือองค์ความรู้ของทายาทเกษตรกรจะสามารถช่วยให้ภาพรวมเศรษฐกิจฐานรากพัฒนาและเกิดความเข้มแข็งยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จักรพงษ์ พวงงามชื่น, รกัสสรณ์ คงธนจารุอนันต์ และ ทองเลียน บัวจุม. (2563). เหตุจูงใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรหลังการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. 17 (3), 135-156.
- จิตติมา จันทรหอม สุรพล เศรษฐบุตร จุฑาทิพย์ เฉลิมพล และ พรสิริ สืบพงษ์สังข์. (2562). แรงจูงใจของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันภัยพืชผลการเกษตรของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารเกษตร*. 35 (1), 137-146.
- ฐณัฐ วงศ์สายเชื้อ. (2559). การใช้สถิติสหสัมพันธ์ในงานวิจัย. *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2565. แหล่งที่มา: <https://www.youtube.com/watch?v=cooXxH7tZMs>
- ปราการ พิพัฒน์สูงเนิน. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความเป็นเมืองน่าอยู่: การประยุกต์ใช้แบบจำลองการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*. 4 (1), 31-58
- ภูมิฐาน รังคกุลนวนัน. (2558). *เศรษฐกิจเบื้องต้น*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศันสนีย์ กระจ่างโฉม, สุदारัตน์ อุทธารัตน์, ณัฐสิทธิ์ ศรีนุรักษ์ และ อุบลรัตน์ หยาไส้. (2559). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจของทายาทเกษตรกรในการสานต่ออาชีพเกษตรในอำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารวิชาการของคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. 32 (1), 29-38.

- ศุภกฤต ปิติพัฒน์. (2561). ตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความเป็นเมืองน่าอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*. 10 (1), 78-90
- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดนครศรีธรรมราช. (2563). รายงานเศรษฐกิจการเกษตร ประจำปี 2563. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2565. แหล่งที่มา <https://www.opsmoac.go.th/nakhonsithammarat-download-publications>
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (2564). รายงานประจำปีของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ประจำปี 2564. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2565. แหล่งที่มา <https://www.oae.go.th/view/1/เอกสารเผยแพร่/TH-TH>
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2563). ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 9 มีนาคม 2565, แหล่งที่มา https://www.nesdc.go.th/more_news.php?cid=74
- สุริยะ หาญพิชัย และ ไพรพล ไทยทอง. (2661). การพัฒนาชาวนาไทยรุ่นใหม่เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์*. 5 (2), 1-16.
- Central Intelligence Agency. (2016). Income among farmer across the world. *Online*. Retrieve on 20 Mar, 2022. From : <https://www.cia.gov/>
- Faul, F., Erdfelder, E., Lang, A. G., & Buchner, A. (2007). G* Power 3: A flexible statistical power analysis program for the social, behavioral, and biomedical sciences. *Behavior research methods*. 39 (2), 175-191.

Research status of the innovation ability of township enterprises

Deng Wei

Chinese Graduate School, Panyapiwat Institute of Management, Thailand

E-mail: 415568313@qq.com

Abstracts

Nowadays, with the deterioration of the international trade environment and the impact of COVID-19, most township enterprises in China are struggling and facing great risks. It is urgent to improve the innovation ability of township enterprises. This paper sorts out the latest progress of the relevant research in the innovation capacity of township enterprises at home and abroad, and points out the advantages and disadvantages of the existing research. This paper helps to explore how to reasonably develop the innovation ability of township enterprises themselves, and to make some exploration and contribution to promoting the development of township enterprises in China. The finding found that domestic and foreign research has a more mature research on entrepreneurs' ability, and also pays attention to innovation ability, but the innovation ability of township enterprises is rarely studied.

Keywords: Research status; Innovation ability; Township enterprises

Introduction

On October 18, 2017, General Secretary Xi Jinping put forward the great strategy of revitalizing towns and towns in his report to the 19th CPC National Congress, and "agriculture, rural areas and farmers" has become an important part of realizing common prosperity and the great rejuvenation of the Chinese nation. As the epitome of China's rural economy, the development and reform of township enterprises have become problems that cannot be ignored. Township enterprises are the concentrated embodiment of the socialist economic system with Chinese characteristics in rural areas, which provides a strong guarantee for the nearby solution of rural employment, the development of agricultural economy and township revitalization. Township enterprises have become the most solid pillar supporting the rural economy. Then, with the advent of the era of knowledge economy and digital economy, innovation ability has become the key for enterprises to maintain long-term and stable core competitiveness. Most of the township enterprises in China belong to the planting and breeding, transportation, construction services, primary processing and other industries. The innovation ability and technology content are relatively low, so the competition is fierce, and the anti-risk ability is very poor.

Research Objectives

This paper helps to explore how to reasonably develop the innovation ability of township enterprises themselves, and to make some exploration and contribution to promoting the development of township enterprises in China.

* Received: October 26, 2022; Revised: November 14, 2022; Accepted: November 15, 2022

Research Methodology

The paper applies the literature research method. In order to comprehensively review the relevant research of township enterprises, this paper focuses on the search of Web of Science (WOS), and other international authoritative foreign language database and the National Knowledge Network of China (CNKI) database, with "Rural Entrepreneurs", "Township Entrepreneurs" and "Village Entrepreneurs" as the key words for the article title and theme search in the foreign language database. "Township enterprises" was searched in the China National Knowledge Network (CNKI) database.

Research Conceptual framework

Township enterprises research status quo

From the literature years of publication, foreign research on rural / town enterprises started early, and mainly individual private enterprises; our research on township enterprises began after the reform and opening up, in 2000-2002 peak, and then gradually fell, in recent years, less research, but the importance of township enterprises increased, so it is necessary to strengthen the research in this respect. The content of research on township enterprises in China mainly covers farmers' income, transfer of rural surplus labor, urban construction and other aspects.

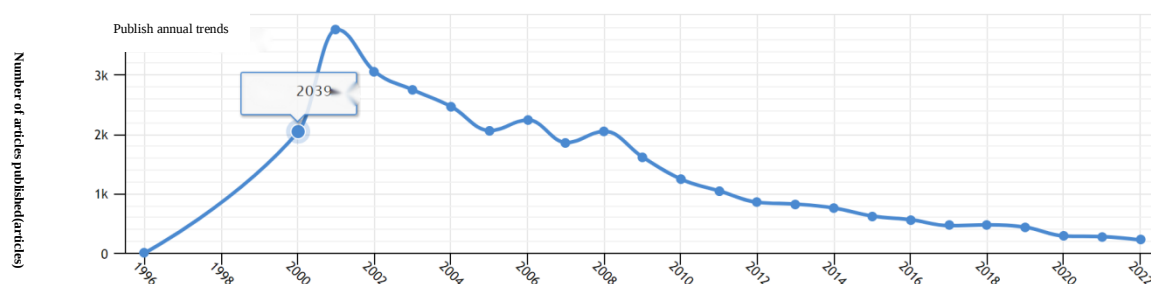

Figure 1 Publication of research literature on "township enterprises" in China

1. Research on the meaning of township enterprises

As the rural revitalization of the attention of the township economic development, township enterprise development has become an important research issues in the field of domestic social science in recent years, economics, sociology, management and other fields of scholars from different perspectives of township enterprises, but due to the different focus of different researchers, research distribution is scattered, the definition of township enterprises also has some controversy. Township enterprises were originally public-owned social team enterprises established by rural production brigades or people's communes. Later, due to the promotion of rural economic reform, in addition to the enterprises established by township and village cooperative economic organizations, township enterprises also included those local enterprises located in counties (low-level cities, districts), towns and villages, and established by individual township citizens or engaged in public-private joint ventures (Wu Yiqi, 2006 : 561-565). Jiang Chunhai (2003 : 43) believes that due to the reform of rural property rights system, the concept and characteristics of rural enterprises have changed greatly, not only the local government as the main investor and supporting farmers. Pei Xiaolin (1999) put forward from the geographical scope, township enterprises are all enterprises located within the geographical boundary of towns. In addition to defining township enterprises from the perspective of geographical location, there are also scholars who define township enterprises

from the development process. Deer League and Huo Guoqing (2007) pointed out that China's township enterprises have experienced three stages, from the social security and team enterprises under the people's commune system, to the township enterprises under the background of the household contract responsibility system, and then to the modern township enterprises under the market economy environment. Later, The State Council officially defined township enterprises as "enterprises held by townships and villages, cooperative enterprises jointly operated by some members, and other forms of cooperative industries and individual enterprises". With the deepening of the reform and development of township enterprises, some scholars believe that the concept of township enterprises needs to be redefined (Tang Pengzhu, 2011). Zheng Fengtian et al. (2011 : 44) believe that township enterprises are a comprehensive concept, involving factors such as ownership, scale, personnel composition and geographical restrictions.

As a special institutional arrangement and enterprise organization form, township enterprises have multiple characteristics in their own development, with multiple functions such as politics, economy, society and so on. Compared with other enterprises under the state of ownership system, township enterprises do not only take the goal of maximizing profits, but also achieve market goals more to serve non-market goals, such as poverty alleviation, transferring surplus labor force, and reducing the gap between urban and rural areas. Strengthening the performance of social responsibility of township enterprises is one of the key issues of deepening the reform of township enterprises, requiring township enterprises to highlight the active consciousness of fulfilling social responsibility, to achieve economic, social, environmental and other aspects of the development. Township enterprises achieve their own non-market goals through non-market strategies. According to the functional positioning of township enterprises, the non-market strategy of township enterprises also integrates the two sub-strategies of political activities and social activities. Township enterprises are not just a pure economic organization, but a unity of politics and economy. The party's leadership system over township enterprises is gradually formed and developed in the process of deepening the reform of township enterprises under the background of China's economic and social system.

With the process of urbanization in China, Qian Wenrong and Wu Jingqiong (2003: 561-565) analyzed the willingness and influencing factors of township enterprises to migrate. Xu and yuan hongqing (2011:6) through empirical analysis found that the technical efficiency of township enterprises in China is gradually rising, but the overall low and convergence characteristics are obvious, and regional township enterprise technology efficiency difference, from east to west, unlike the eastern region, in the central and western regions of villages and towns enterprises technology efficiency gap decreased significantly, convergence characteristics are also obvious. There are also scholars in the investigation after the reform of township enterprises organizational change and development, marketing and research and development strategy and change on the impact of the overall performance, believe that the change and development is driven by the local government plan and market forces, and its managers usually lack the necessary skills in marketing and business management, and may resist organizational change, may township enterprises into low cost, low technology product cycle, thus hinder any breakthrough in the development of their own quality brand. He Julian (2022) tested the effect of targeted training of backflow human capital to promote the innovation output of township enterprises through theoretical analysis and empirical evidence. The results showed that the better the targeting of backflow human capital training, the stronger the independent innovation ability, and the stronger the innovation ability of township enterprises.

2. Research on the development of township enterprises

The development power of township enterprises has been widely concerned by the academic circle. This paper defines it as: the driving force for those township enterprises who have basic conditions and have certain innovation ability. At present, the research on the development power of township enterprises mainly focuses on the source of development power, but also a part of the influence of development power. The sources of development motivation of township enterprises are diverse and different by enterprises / managers. Relevant theories can be classified into two categories. One is the direct application of motivation theory in management. For example, Dou Dahai and Luo Jin Lian (2011) divide development motivation into economic needs according to Maslow's level of demand theory and social needs. Yan Chunxiao (2010:7) believes that the development factors of township enterprises include guarantee motivation and achievement motivation. The second is to jump out of the framework of motivation theory, such as Huang Yongchun et al. (2021) based on the ability theory, that the development of township enterprises is the core driving mechanism driving enterprise innovation, and has a leading effect among many elements. At the same time, some scholars have reclassified the development dynamics. The type of development power divided by the Global Entrepreneurship Observation (GEM) report is widely recognized. According to the "driving theory" and "driving theory", it puts forward the survival and opportunistic development power, which correspond to the driving entrepreneurship and driving development power respectively. In addition, Zhu Huiling et al. (2010:32) proposed low, intermediate and advanced development motivation. Zeng Zhaoying and Wang Zhongming (2009:65) based on the literature regression and Chinese township enterprise managers interview data found that with GEM division of survival and opportunity development power, the development of Chinese township enterprise managers mainly includes career achievement and survival demand business achievement, mainly including achievement recognition, expand circle influence, become successful, entrepreneurial ideas, etc., survival demand type mainly includes salary income, provide economic security, hope no longer unemployment, etc. Lin Bao and LeiJiaSu (2012) through the analysis of data from different industries, found that China's township enterprises show three aspects of development power: fame and wealth motivation (including improving social status, social recognition, realize personal independence, accumulate wealth, solve employment), spiritual motivation (including creative ideas, challenge themselves, bring a sense of achievement), responsibility motivation (including promoting national economy, contribute to social development). Thus it can be seen that the development power of domestic township enterprises is mainly the extension and development of survival and opportunity. The research on different motives shows that the opportunistic development motivation is the main motivation for the development of township enterprises.

3. Research on the employment situation of township enterprises

The factors affecting the employment willingness of township enterprises can be mainly divided into individual factors and environmental factors. Individual factors include demographic characteristics, human capital, psychological characteristics, etc. Some scholars point out that with the growth of age, individuals usually have stronger work ability, more work experience, more economic and social support, and these personal resources provide the necessary support for individuals to choose non-township enterprises. In addition, there are also gender differences in the possibility of individual choosing employment in township enterprises. Women are significantly less likely to become workers in township enterprises than men, mainly because women are generally more risk-averse than men, and therefore tend

to avoid employment in township enterprises. In addition to age and gender, the most concerned demographic characteristics of scholars are marriage and child status. Based on work-life conflict theory, several studies have found that married women with children are more likely to choose employment in township businesses in order to balance work and family. In terms of family background, there is a certain intergenerational transmission of employment in township enterprises. According to 20 years of longitudinal panel data, the next generation of individuals such as farmers and migrant workers are more likely to become workers in township enterprises. In addition to parents, the study found that the type of work of spouses may also have an impact on whether women become township business workers. Specifically, spouses with employment from township enterprises are more likely to make women choose employment from township enterprises. In addition, the nearest workplace is also one of the factors that affect the individual to choose the township enterprise employment. Through semi-structured interviews with employees in township enterprises, it is found that being able to choose to work at home or in nearby areas is one of the important motivations to motivate individuals to become employees in township enterprises. In addition, the individual degree of education can significantly predict the township enterprise employment willingness, based on motivation theory, a number of studies found that the higher degree of education of individuals, have the necessary hard skills (such as qualifications, etc.) and soft skills (such as communication skills, etc.), in order to obtain a certain degree of freedom and challenges, it will choose the township enterprise employment. Conversely, the less educated groups are more likely to work in township enterprises. However, a small number of studies have found that the level of individual education is not related to the willingness of township enterprises.

Individual work experience can also affect the willingness of employees to choose township enterprises. Through in-depth interviews with individual employees of township enterprises, it is found that the past work experience may affect the employment willingness of individual township enterprises through two paths. Negative work experience will stimulate individuals to reflect on themselves and reconsider the possibility of occupation, thus prompting individuals to choose employment in township enterprises; and positive work experience can make individuals acquire knowledge and ability, expand vision, and make free of traditional organization employment become an ideal choice for future career. For work experience exploration can also be subdivided into short-term experience events and long-term experience accumulation, from the point of short-term events, Buttler et al (2020), was downgraded employees, especially female employees are more likely to become the township enterprise employers, from the perspective of long-term accumulation, the accumulation of work experience will greatly promote the individual choose the township enterprise employment. Individual tendency for risk will also affect the employment willingness of individual township enterprises. This is because the individuals who choose the township enterprises to work often only need to deal with the deterministic labor such as the production of low-end products, and do not need to be responsible for other affairs of the township enterprises, such as management, sales, decision-making and other activities. Therefore, the individuals who hate taking risks and taking risks are more likely to choose the township enterprises to work. Furthermore, individual work values can also have an impact on their career choices. In terms of internal values, individuals who pay more attention to the flexibility and autonomy of work and the balance between work and life are more likely to choose employment in non-township enterprises. In terms of external values, the pursuit of wealth also makes individuals choose employment in non-township enterprises.

In addition to individual level factors, in addition to individual level factors, environmental factors, such as working environment, organizational environment and economic environment, will also affect the employment willingness of township enterprises. Among them, the working environment is one of the most important influencing factors. A survey of employment and workers in township enterprises in the United States has found that free and flexible working places and flexible working hours are important "pulling forces" to attract individuals to choose employment in township enterprises. The impact of organizational environment is also mainly through the "thrust" to promote individuals to leave the original organization, and then choose township enterprises to work. Some studies believe that the individual shift from traditional employees to township enterprises is mainly due to the change of organizational environment. Domestic scholars Cui Yueqin and xiu-xiuli (2008) from the perspective of organization theory reveals the organization environment for individual choose township enterprise employment, research found that the organization forms tend to diversification, flexible employment relationship and the demand for highly skilled professionals is the individual choose the township enterprise employment, and bureaucratic and informal is also lead to the individual choose the township enterprise employment important "thrust". In the context of globalization with increasing capital liquidity and increasing competition pressure, on the one hand, the increasing employment pressure encourages individuals to choose township enterprises to increase their income. On the other hand, organizations are also facing increasing pressure, which will work on the working environment and reduce the employment demand of employees in township enterprises.

Based on the existing studies, there are few studies on the township enterprise groups. Most of the existing research focuses on the relatively mature field of entrepreneurs, and there is also a certain research on township enterprises.

Innovation ability, research status quo

1. Connotation of innovation ability

Economist Schumpeter was the first to put forward the relevant concepts of innovation, and pointed out that innovation is a combination of their existing knowledge assets to create new knowledge. Subsequently, scholars at home and abroad launched extensive discussions on the relevant topics of enterprise innovation. According to most scholars, corporate innovation should be defined as the ability of an organization to introduce new products / services or open up to the market by combining its strategic orientation and the organization's innovative behaviors and processes. Therefore, innovation ability is an important driving factor for enterprises to create value and maintain competitive advantage in an increasingly complex and rapidly changing environment. In addition, enterprise innovation ability can potentially generate economic value for the organization, thus increasing organizational profits and improving performance.

To sum up, this paper believes that the innovation ability can not only help enterprises to use the existing resources of the organization more efficiently, and improve the operational efficiency, the potential value of products and services, but also bring new intangible assets to the organization. In short, organizations with more innovative capabilities will be able to respond more successfully to customer needs and develop new products and services that will enable them to achieve better performance or achieve greater profitability.

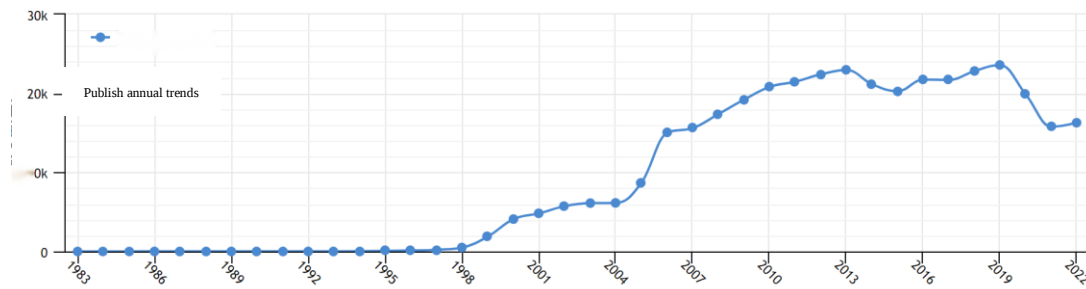

Figure 2 Domestic publication of "innovation ability" research literature

2. Measurement of innovation ability

On the measurement and evaluation of enterprise innovation ability, most scholars have discussed widely from the perspective of input and — output of innovation. Specifically, the evaluation indicators of enterprise innovation ability widely recognized by the academic circle are as follows: — scale and proportion of R & D personnel, R & D expenditure; output number of — patent index (including the number of new patent applications, the number of approved patents obtained, etc.) and enterprise sales revenue of new products. Jiang Tianying and Wang Junjiang (2009:8) stressed that the current r & d investment will not only affect the current innovation ability of the enterprise, but also be related to the later innovation ability of the enterprise, and affect the subsequent investment and allocation of innovation resources. Therefore, their research conclusions also support the idea that r & d investment represents the innovation ability of enterprises. On the other hand, from the perspective of R & D output, most scholars agree with the view that patents are the most important and reasonable form of innovation output for enterprises, but there are also some differences in this view. First of all, some scholars believe that patents are a concentrated reflection of the new products, technologies, new processes and services of enterprises, and that they are the best indicator of the innovation ability of enterprises. Some scholars believe that the importance of patents should be related to the number of citations. In other words, the innovation ability of enterprises cannot be directly characterized by the growth number of patents, but the number of enterprise patents cited in a period of time should be used to represent the potential value provided by patents for enterprise innovation. Similar to the value creation reflected in the patents, the research on 250 companies in the United States supports the innovation capacity of enterprises represented by the proportion of new products sales revenue to the total sales volume in the current period.

After sorting out the relevant literature, this paper finds that although the R & D investment reflects the changes of enterprise innovation investment, the R & D investment and new product sales revenue will be affected by many factors such as fraud in enterprise financial reports. The amount of patent applications can also objectively reflect the difference of enterprise R & d output and more intuitively reflect the technical level of the enterprise. Secondly, the current publicly available database in China fails to provide complete data on enterprise R & d expenditure. Patent application data are obtained through Guotai database, Wind database and iteng patent database; third, considering the time lag from application to approval, the number of patent applications can more timely feedback the impact of reverse transnational merger on enterprise innovation ability (Liu Xin et al., 2020).

3. Factors affecting innovation ability

Enterprise innovation ability has always been an important research topic of much attention. In the past, scholars have analyzed the different factors influencing the results of organizational innovation and its performance from different perspectives. However, the existing literature on the relationship between the influencing factors and enterprise innovation is often not comprehensive. The mechanism of the factors has not been analyzed in depth. Differences in the resource status, operation and management mechanism and other differences of different enterprises will directly have different effects on the innovation behavior and performance of enterprises. For example, organizational size, asset income situation, equity nature, financing constraints, enterprise knowledge base, and leadership behavior will all affect organizational innovation behavior. Among them, the difference of enterprise size represents the difference in organizational resources, organizational structure and other aspects, and large enterprises are significantly better able to resist market risks than small and medium-sized enterprises; small enterprises are more flexible in investment decisions and operations, especially have greater potential to improve innovation ability in the international market. However, no consensus conclusion has been reached among current scholars on what organization size is more conducive to promoting enterprise innovation (Lu Qiang et al., 2021). At the same time, some scholars believe that too high financing costs will affect the innovation incentive of enterprises. For example, excessive financing constraints hinder companies from discovering and developing promising innovation opportunities, and even lead to the organization's existing innovation projects. In addition, as an important subset of enterprise employees, senior executive team members are the key structural factors that influence enterprise information processing and organizational learning. On the one hand, executives with different domain experiences are more likely to build a broad knowledge base and have higher cognitive and information processing capabilities. Different cognitive modes and ideas in mutual communication and collision can create new value for enterprises.

Domestic and foreign research has a more mature research on entrepreneurs' ability, and also pays attention to innovation ability. However, the research on the innovation ability of township enterprises is still often mixed with the innovation ability and entrepreneurial ability of enterprises, with less targeted research.

Research Result

Based on the existing studies, there are few studies on the township enterprise groups. Most of the existing research focuses on the relatively mature field of entrepreneurs, and there is also a certain research on township enterprises. Combined with the existing research, the definition of township enterprises is defined as: the personality representative of undertaking operating risks, engaged in operating management and obtaining operating income for all kinds of enterprises below the county level (including township and village groups).

Discussion

Domestic and foreign research has a more mature research on entrepreneurs' ability, and also pays attention to innovation ability. However, the research on the innovation ability of township enterprises is still often mixed with the innovation ability and entrepreneurial ability of enterprises, with less targeted research. In addition, the innovation ability of township enterprises is usually discussed as a part of the entrepreneur ability, while the innovation ability of township enterprises is rarely studied.

Suggestion

In order to help the rural revitalization, the lack of research on the innovation ability of township enterprises should be filled. The research on the innovation ability of township enterprises can actively adjust their business strategy, improve their innovation ability, and effectively explore the development path of enterprises.

Reference

- Jiang Chunhai, and & Liu Xiaoyan. (2003). *Re-examination and thinking of township enterprises*. Township economy, (01).
- Jiang Tianying, A & Wang Junjiang.(2009) *Relation analysis between intellectual capital, organizational learning and enterprise innovation performance*.management of research and development. 30 (04).
- Wu love its.(2006). *The willingness and performance of rural enterprises to grow in the city: the investigation and analysis of Zhejiang Province*. Agricultural economic problems, (05).
- Xu Jianjun, & C & Yuan Hongqing. (2011). *Stochastic frontier model analysis of technology efficiency Growth*. Statistics and Decision-making, (12).
- Yan Chunxiao. (2010). *Research on the relationship between entrepreneurial ability, entrepreneurial motivation and enterprise performance of entrepreneurial enterprises in Zhejiang Province*. Zhejiang Technology and Business University.
- Zeng Zhao, & Wang Zhongming. (2009). *Investigation and analysis of the entrepreneurial motivation of the entrepreneurs in China*. Science and technology management research.29(09).
- Zheng Fengtian, Cheng Yu, & Ruan Rongping. (2011). *From "village company" to "company village": the village enterprise boundary and efficiency analysis in the post-township enterprise era*. China Rural Observation, (06).
- Zhu Huiling, & Zhou Lin. (2010). *Empirical study of gender differences in Xiamen University*. Higher Science Education, (04).

ภาวะผู้นำกับการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส : ศึกษาเฉพาะกรณี

อำเภอปรางค์ จังหวัดนครราชสีมา

Leadership and Performance of Buddhist abbots : a case Study Buddhist Temples in Pakthongchai District, Nakhonratchasima Province

พระครูวินัยธร บุลากร ฐานากโร (ผือฮีเขวา),

พระปลัดจักรกฤษณ์ จิตตทนโต (พุดบุรี), สุพจน์ พิมประสาร และ จักรกฤษณ์ กลุ่มยา

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

Phrakhruwinaithorn Burakon Phueheekhao,

Phrapalad Jakkrid Putburee, Supot Pimprasan and Chakkrit Klumya

Mahamakut Buddhist University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: maewburakon2527@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำและการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาสในอำเภอปรางค์ จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของเจ้าอาวาสกับภาวะผู้นำและการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส ในอำเภอปรางค์ จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสในอำเภอปรางค์ จังหวัดนครราชสีมา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยจำนวน 220 คน ได้แก่ พระภิกษุจำนวน 44 รูป ไวยาวัจกร จำนวน 44 คน กรรมการวัดจำนวน 44 คน และอุบาสก-อุบาสิกา จำนวน 88 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ โดยใช้ค่าความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การปฏิบัติภารกิจภาวะผู้นำของเจ้าอาวาส 7 ด้านของเจ้าอาวาส ได้แก่ (1) ด้านความคิดเห็น (2) ด้านการให้การยอมรับนับถือด้านการโน้มน้าวจิตใจ (3) การปรับปรุงแก้ไข (4) การให้ (5) ความช่วยเหลือ (6) การประสานงาน และ (7) ด้านการเข้าถึงคนอยู่ในระดับมาก มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์อยู่ระดับสูง มีความสามารถในการให้บริการ อำนวยความสะดวกอย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรม มีทักษะการบริหารงานบุคคล ปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด มีความซื่อสัตย์ เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนาตนเอง และแสวงหาความรู้อยู่เสมอ และมีความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำและ

*วันที่รับบทความ : 3 พฤศจิกายน 2565; วันที่แก้ไขบทความ 13 ธันวาคม 2565; วันที่ตอบรับบทความ :14 ธันวาคม 2565

Received: November 3, 2022; Revised: December 13, 2022; Accepted: December 14, 2022

การปฏิบัติงานของเจ้าอาวาสมีความสัมพันธ์กับการสร้างภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสในอำเภอปทุมธานี จังหวัดนครราชสีมา

2. ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา ภาวะผู้นำกับการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส :ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอ ปทุมธานี จังหวัดนครราชสีมา คือ ต้องช่วยเหลือให้เจ้าอาวาสมีความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนาเพื่อสร้างความศรัทธาในตัวบุคคลให้มากขึ้น และรัฐบาล หน่วยงานองค์การบริหารส่วนตำบลควรจะต้องกระตุ้นให้งบประมาณช่วยเหลือกิจการในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำ; การปฏิบัติงาน; เจ้าอาวาส

Abstracts

The objectives of this research were 1) to study the level of leadership and performance of the abbots in Pak Thong Chai District. Nakhon Ratchasima Province 2) to study the relationship between the characteristics of the abbot and the leadership and performance of the abbot. in Pak Thong Chai District Nakhon Ratchasima Province 3) to study the guidelines for building leadership of the abbots in Pak Thong Chai District Nakhon Ratchasima Province This research is a quantitative research. The research sample consisted of 220 people, including 44 monks, 44 Vaiyavakorns, 44 temple committees, and 88 laymen-upasikas by using specific random sampling. using a specific randomization method. The tools of this research were questionnaires and statistics used for data analysis, including frequency values. and average percentage

The results showed that

1. The performance of the abbot's leadership mission in 7 aspects of the abbot, namely: (1) opinion, (2) respect, persuasion, (3) improvement, (4) giving, (5) assistance (6) co-ordination and (7) socialization at a high level. There was a statistically significant positive correlation at the .05 level with a high correlation. have the ability to provide services Continuous facilitation, morality and personnel management skills. strictly follow the rules be honest Be a leader of change, self-improvement and always seek knowledge. And there is a relationship between the leadership and the performance of the abbot is related to the building of the leadership of the abbot in Pak Thong Chai District. Nakhon Ratchasima Province

2. The respondents made suggestions about problems and solutions. Leadership and the performance of the abbot :only study in the case of Pak Thong Chai District, Nakhon Ratchasima Province, which is to help the abbot to facilitate the mission of propagating Buddhism in order to build more faith in the people and the government Subdistrict Administrative Organizations should have to stimulate the budget to assist in the propagation of Buddhism.

Keywords: Leadership; Performance; Of Buddhist abbots

บทนำ

ประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของโลกที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงผลกระทบที่เกิดจากกระแสโลกาภิวัตน์ได้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการเมืองการปกครอง เป็นเหตุให้สังคมมนุษย์ยุคนี้ได้รับความกดดันจากสภาพเศรษฐกิจ และอื่น ๆ รวมทั้งความขัดแย้งทางด้านความคิดทำให้เกิดความเครียดสูง ผลกระทบดังกล่าวทำให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและศาสนาจำเป็นต้องปรับบทบาทหน้าที่ตัวเองให้ทันกับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), 2540 : 97) ผู้นำถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาองค์กร และพัฒนาประเทศ สามารถส่งแรงกระทำอันก่อให้เกิดการขับเคลื่อนกลุ่มคน และระบบองค์กรไปสู่การบรรลุเป้าประสงค์ (นิตย สัมมาพันธ์, 2546:45) พระภิกษุสามเณรถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีชีวิตจิตใจและความรู้สึกนึกคิด ซึ่งแสดงออกมาในรูปของพฤติกรรมการทำงานและขับเคลื่อนในการแก้ไขปัญหาในด้านการปฏิบัติงานที่หลากหลาย (พระมหาเฉลิมชัย ชยมงคล, 2541: 112) โดยเฉพาะปัญหาวัดขาดเจ้าอาวาสและวัดที่มีเจ้าอาวาสที่มีฝีมือระดับปฏิบัติหน้าที่บกพร่อง ใช้อำนาจไม่เป็นธรรม หรือแม้แต่มิมีประสิทธิภาพในการควบคุมบุคคลได้

จังหวัดนครราชสีมามีพระสงฆ์และวัดจำนวนมากเป็นอันดับ 1 ของประเทศ และอำเภอปักธงชัยมีวัด ประกอบไปด้วย 1) วัดที่มีพัทธสีมา จำนวน 67 วัด 2) สำนักสงฆ์ จำนวน 27 วัด 3) ที่พักสงฆ์ จำนวน 29 แห่งรวม 123 วัด/แห่ง มีพระภิกษุสงฆ์ 679 รูป สามเณร 84 รูป ศิษย์วัด 56 คน และพุทธศาสนิกชน 23,758 คน (สำนักงานเลขาธิการเจ้าคณะอำเภอปักธงชัย, 2563 : ออนไลน์)

การปฏิบัติงานของพระสงฆ์โดยเฉพาะเจ้าอาวาสหน้าที่สำคัญประกอบด้วย 7 ประการ คือการมีความคิดริเริ่ม การรู้จักปรับปรุงแก้ไข การให้การยอมรับนับถือ การให้ความช่วยเหลือ การโน้มน้าวจิตใจ การประสานงานและการเข้าสังคมได้ดี เมื่อเจ้าอาวาสมีอำนาจในการบริหารวัด 3 ประการ ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535 มาตรา 38 คือ (1) ห้ามบรรพชิตและคฤหัสถ์ซึ่งมิได้รับอนุญาตจากเจ้าอาวาสเข้าไปอยู่ในวัด (2) สั่งให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ซึ่งไม่อยู่ในโอวาทของเจ้าอาวาสออกไปจากวัดเสีย (3) สั่งให้บรรพชิตและคฤหัสถ์ที่มีที่อยู่หรือพำนักอาศัยในวัด ทำงานภายในวัดหรือให้ทำทัณฑ์บนหรือขอขมาโทษในเมื่อบรรพชิตหรือคฤหัสถ์ในวัดนั้นประพฤติดังคำสั่งของเจ้าอาวาสซึ่งสั่งโดยชอบด้วยพระธรรมวินัย (พระเทพปริยัติสุธี (วรวิทย์), 2540 : 134)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาภาวะผู้นำและการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาสในอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ทั้งนี้เพื่อจะได้เข้าใจถึงระดับภาวะผู้นำ คุณลักษณะของเจ้าอาวาส และแนวทางการสร้างภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสในอำเภอปักธงชัย ให้เหมาะสมกับพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา รวมถึงสร้างต้นแบบภาวะผู้นำในด้านการบริหารจัดการวัดอย่างมีประสิทธิภาพแก่วัดทั่วอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำและการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาสในอำเภอปงธงชัย จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของเจ้าอาวาสกับภาวะผู้นำและการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส ในอำเภอปงธงชัย จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสในอำเภอปงธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบผสม (Mixed Method) โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การศึกษาเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ วัดที่ตั้งอยู่ในเขตของพื้นที่อำเภอปงธงชัยจังหวัดนครราชสีมา โดยมีการแบ่งเขตการปกครองของคณะสงฆ์ออกเป็น 16 ตำบล มีวัดทั้งสิ้น จำนวน 127 วัด โดยมีพระภิกษุ ไวยาวัจกร กรรมการวัดและอุบาสกอุบาสิกา

ของเจ้าอาวาส ในอำเภอปงธงชัย จังหวัดนครราชสีมา 3) เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสในอำเภอปงธงชัย จังหวัดนครราชสีมา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างการวิจัยจำนวน 220 คน ได้แก่ พระภิกษุจำนวน 44 รูป ไวยาวัจกร จำนวน 44 คน กรรมการวัดจำนวน 44 คน และอุบาสก-อุบาสิกา จำนวน 88 คน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ โดยใช้ค่าความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละ

1.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ได้แก่ พระภิกษุจำนวน 44 รูป ไวยาวัจกร จำนวน 44 คน กรรมการวัด จำนวน 44 คน และอุบาสก-อุบาสิกา จำนวน 88 คน รวมจำนวน 220 คน โดยใช้เทคนิควิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.3 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยการอ้างอิงหลักเกณฑ์การวิเคราะห์องค์ประกอบตามหลักการของคอมเลย์และลี (Comrey & Lee, 1992 : 123-125) ที่กล่าวว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 220 คน ซึ่งจัดเป็นความเหมาะสมในระดับที่ดีมากในการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยกลุ่มตัวอย่างสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นกลุ่มพระสงฆ์และระดับปฏิบัติการ แล้วเลือกวิธีการ

2. เครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยดำเนินการ ดังนี้

2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยแบบสอบถามมีลักษณะปลายปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้ **ตอนที่ 1** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของเจ้าอาวาส ประกอบด้วยอายุและพรรษา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ **ตอนที่ 2** เป็นแบบวัดพฤติกรรมภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสโดยสอบถามถึงลักษณะพฤติกรรมความเป็นผู้นำของเจ้าอาวาสรวมเป็น 7 ด้าน **ตอนที่ 3** เป็นแบบวัดการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส โดยสอบถามการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาสรวม 4 ด้าน **ตอนที่ 4** เป็นการสอบถามปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส เป็นคำถามปลายเปิดโดยคำถามใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) วัดระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557 : 98) จากการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค รวมทั้งหมดเท่ากับ 0.876 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.8 นั่นคือ แบบสอบถามชุดนี้มีคุณภาพดี สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถาม จำนวน 220 ฉบับ โดยการแจกและเก็บคืนแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แบบสอบถามจากพระภิกษุ ไวยาวัจกร กรรมการวัด และอุบาสกอุบาสิกา โดยได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด 220 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 2) ทำการเก็บแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างทำการตอบเรียบร้อยแล้ว และ 3) ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

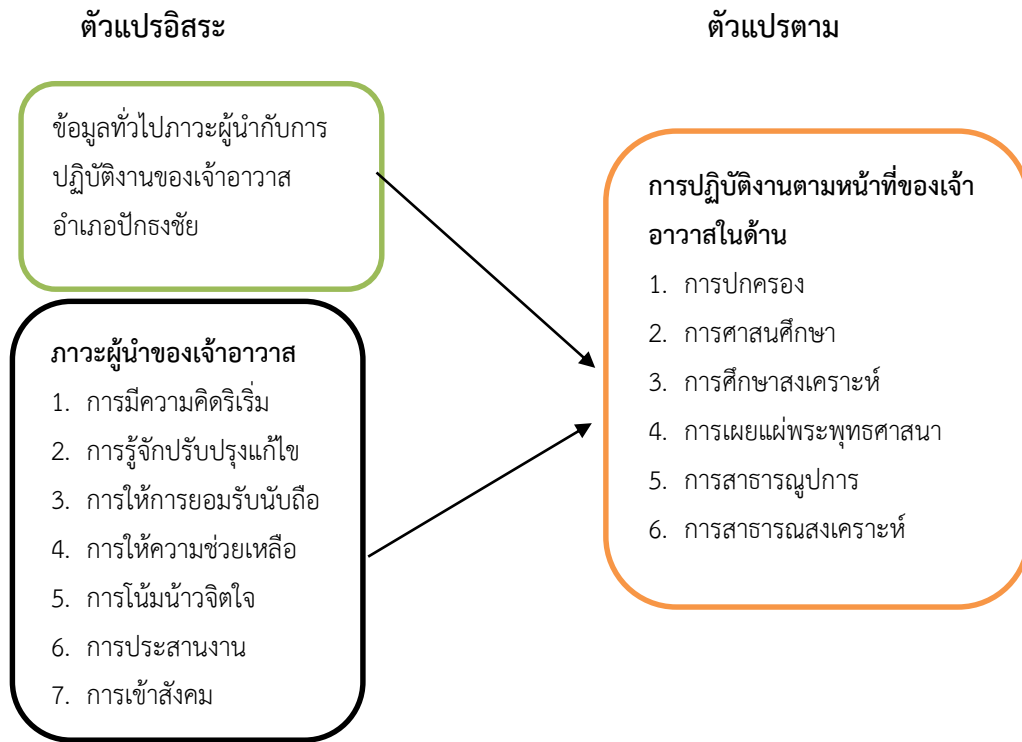
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สำหรับค่าสถิติ ข้อมูลคุณลักษณะของเจ้าอาวาส โดยใช้ค่าความถี่ และค่าเฉลี่ยร้อยละ และวิเคราะห์ข้อมูลภาวะผู้นำและการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด/ค่าสูงสุด และจำนวน (N) โดยนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำกับการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอปรางค์ชัย จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถสรุป ผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำและการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาสในอำเภอปรางค์ชัย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท ถึงไม่เกิน 18,000 บาท ซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นเกษตรกร เป็นเจ้าอาวาส มาตั้งแต่ 6 เดือน – 1 ปี ระดับสถานะของพระภิกษุ เป็นพระลูกวัด 33 รูป แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	123	55.30
หญิง	97	44.70
ระดับการศึกษาทางธรรมของพระภิกษุ		
1.ชั้นตรี	13	29.5
2.ชั้นโท	5	11.4
3.ชั้นเอก	17	38.6
4.ยังไม่มีวิทยฐานะ	9	20.5
จำแนกตามการศึกษา		
1.ต่ำกว่าประถมศึกษา	36	20.5
2.ประถมศึกษา	102	58.0
3.มัธยมศึกษา	23	13.1
4.ปริญญาตรี	14	8.0
5.ปริญญาเอก	1	.6
ระดับสถานะของพระภิกษุ		
1.เจ้าอาวาส	5	11.4
2.รองเจ้าอาวาส	3	6.8
3.ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	3	6.8
4.พระลูกวัด	33	75.0
จำแนกตามอาชีพ		
1.เกษตรกร	118	67.0
2.ค้าขาย	18	10.2
3.รับจ้าง	22	12.5
4.รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	17	9.7
5.อื่น ๆ	1	.6
จำแนกตามสถานะภาพ		
1.โสด	15	8.5
2.สมรส	139	79.0

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3.หม้าย	22	12.5

1.2 การปฏิบัติงานของเจ้าอาวาสตามภารกิจ 6 ด้าน

ตารางที่ 2 ระดับความคิดเห็นการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาสด้านการปกครอง

ลำดับ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการปกครอง				
1	การทำงานร่วมกันกับชุมชนได้ดี	4.00	.98	มาก
2	การส่งเสริมคนดีมีความสามารถเข้าทำงาน	3.80	.99	มาก
3	การสร้างการปกครองชุมชนให้เข้มแข็ง	3.62	1.00	มาก
4	การให้คณะสงฆ์มีส่วนร่วม	3.98	1.02	มาก
5	การสร้างทีมงานที่เข้มแข็ง	3.76	.95	มาก
6	การมีลักษณะเป็นผู้นำ	4.13	.94	มาก
7	การมีบุคลิกภาพที่น่าเลื่อมใส	4.16	.94	มาก
รวม		4.13	.98	มาก
ด้านการศึกษา				
1	การจัดตั้งศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์	3.11	1.40	ปานกลาง
2	การจัดตั้งศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ภายในวัด	2.97	1.45	ปานกลาง
3	การจัดวัดให้เป็นสถานที่ให้การศึกษา โรงเรียนแกชาบ้านในชุมชน	3.34	1.33	ปานกลาง
4	การจัดสรรพื้นที่ภายในวัดให้เหมาะสมกับการ ให้บริการชุมชน	3.93	1.07	มาก
5	การจัดสถานที่ภายในวัดให้สำหรับการใช้เป็น พื้นที่สาธารณประโยชน์แก่ชุมชน	4.04	1.08	มาก
รวม		3.63	1.17	มาก
ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา				
1	การจัดบรรยายธรรมในวันสำคัญทางพุทธ ศาสนาให้แก่ชุมชนในวันสำคัญต่างๆ	4.09	1.04	มาก

2	การแนะนำหลักการปฏิบัติตามหลักธรรม เพื่อให้ชีวิตอยู่ดี มีสุข	3.89	1.07	มาก
3	การออกเทศน์เสียงตามสายและเผยแพร่หลักธรรมทางพุทธศาสนาให้แก่ชุมชนเป็นประจำ	3.42	1.23	ปานกลาง
4	การให้คำแนะนำเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาแก่เยาวชนในสถานศึกษา	3.70	1.14	มาก
5	การจัดตั้งตัวแทนพระสงฆ์ในวัดร่วมกับคณะสงฆ์ออกอบรมประชาชนประจำตำบล	3.82	1.02	มาก
6	การเป็นแกนนำของเครือข่าย เผยแพร่ธรรมที่หลากหลายและต่อเนื่อง	3.62	1.11	มาก
	รวม	5.00	1.14	มาก

ลำดับ	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการสาธารณูปการ				
1	การจัดตั้งห้องสมุดเพื่อประชาชน ที่อ่านหนังสือและที่อ่านหนังสือพิมพ์ภายในวัด	3.34	1.19	ปานกลาง
2	การจัดตั้งคณะกรรมการช่วยกันดูแลชีวิตและทรัพย์สินของชุมชน	3.65	1.03	มาก
3	การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสาธารณะประโยชน์ในหมู่บ้านเช่น ร่วมพัฒนาชุมชนด้านต่างๆ	3.68	1.06	มาก
4	การจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือชุมชนผู้ประสบภัยจากธรรมชาติ	3.31	1.11	ปานกลาง
5	การปรับปรุงภูมิทัศน์วัด การก่อสร้าง ศาลา โบสถ์ วิหารกุฏิ วัดต่างๆ ภายในวัด	4.03	1.01	มาก
	รวม	4.50		มาก
ด้านการสาธารณสงเคราะห์				
1	การมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา กับชุมชนอย่างแท้จริง	3.83	1.11	มาก

2	การจัดให้วัดเป็นลานกีฬา	3.64	1.34	มาก
3	การให้คำแนะนำและปรึกษาทางด้านจิตใจแก่ประชาชนที่เดือดร้อน	3.83	1.13	มาก
4	การสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมในชุมชนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง	3.76	1.11	มาก
5	เจ้าอาวาสเป็นผู้นำในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ในชุมชน	4.01	1.04	มาก
6	การมีความมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือชุมชนอย่างจริงจังมิใช่เพื่อชื่อเสียงของตน	3.87	1.07	มาก
7	การจะเป็นผู้นำในการบริจาค และเสียสละอย่างแท้จริง	3.69	1.13	มาก
8	การจัดวัดให้เป็นศูนย์บำบัดผู้ติดยาเสพติด	3.40	1.28	ปานกลาง
รวม		3.33	1.04	ปานกลาง
ด้านความคิดริเริ่ม				
1	การขอคิดหางานใหม่ ๆ มาทำ	5.00	5.00	5.00
2	การขอหาวิธีการทำงานแบบใหม่ ๆ	3.80	1.00	มาก
3	การขอวางแผนอย่างเป็นระบบก่อนการจัดงานทุกครั้ง	3.84	1.00	มาก
4	การปฏิบัติงานตามแผนงานที่วางไว้	3.89	.98	มาก
5	การทุ่มเททั้งร่างกายแรงใจในการปฏิบัติงาน	4.10	1.02	มาก
6	การเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์	4.22	.95	มาก
7	การมีความภาคภูมิใจเมื่องานที่คิดริเริ่มไว้ประสบความสำเร็จ	4.25	.93	มาก
รวม		5.00	1.02	มาก
ด้านการปรับปรุงแก้ไข				
1	การมีการหาวิถีทางในการปรับปรุงงานให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ	4.00	.96	มาก
2	การส่งเสริมให้พระภิกษุสามเณรได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ	4.04	1.10	มาก

3	การยอมรับความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน	3.84	1.09	มาก
4	การสนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้ร่วมงานอย่างเท่าเทียมกัน	4.01	1.00	มาก
5	การยกย่องชมเชยผู้ร่วมงานตามโอกาสอันสมควร	3.97	1.00	มาก
6	การช่วยคิดหาวิธีทำงานใหม่ ๆ ให้แก่ผู้ร่วมงาน	3.93	.97	มาก
	รวม	3.97	1.10	มาก
ด้านการให้การยอมรับนับถือ				
1	การมีการประกาศเกียรติคุณแก่ผู้ร่วมงานประจำทุกปี	3.66	1.40	มาก
2	การไม่ฉวยโอกาสนำเอาผลงานผู้อื่นมาเป็นของตน	3.82	1.45	มาก
3	การประกาศเกียรติคุณผู้ปฏิบัติงานโดยประกาศยกย่องให้ผู้อื่นทราบ	3.79	1.33	มาก
4	การมอบหมายงานที่ท้าทายความสามารถของผู้ปฏิบัติ	3.84	1.07	มาก
5	การส่งเสริมผู้ร่วมงานให้สามารถทำงานได้จนสำเร็จ	3.94	1.08	มาก
6	การมีความเข้าใจปัญหาของงานในภาพรวม	3.92	.90	มาก
	รวม	3.83	1.08	มาก
ด้านการให้ความช่วยเหลือ				
1	การให้คำปรึกษา และข้อคิดเห็นแก่ผู้ร่วมงาน	3.90	.99	มาก
2	การรักษาประโยชน์และสิทธิ	3.91	.91	มาก
3	การให้ความสำคัญผู้ร่วมงานก่อนตนเองเสมอ	3.90	1.09	มาก
4	การให้ข้อเสนอแนะวิธีการแก้ปัญหาของผู้ร่วมงาน	3.97	.96	มาก
5	การไม่ละทิ้งผู้ร่วมงานจนกว่างานจะสำเร็จ	4.06	.94	มาก
	รวม	3.95	.99	มาก
ด้านการโน้มน้าวจิตใจ				
1	การรู้จักใช้โอกาสและกาลเทศะที่เหมาะสมในการพูด	4.09	.96	มาก
2	การมีจิตวิทยาในการพูดจา โน้มน้าวใจให้คล้อยตาม	3.93	.93	มาก
3	การสื่อความหมายกับผู้ร่วมงานได้อย่างถูกต้องชัดเจนและตรงประเด็น	4.00	.95	มาก

4	การประพุดิตนเป็นแบบอย่างที่ดี	4.11	.94	มาก
5	การมีอุปนิสัยพูดจริงทำจริง	4.24	.73	มาก
6	การถือเอาความซื่อสัตย์ สุจริตเป็นที่ตั้ง	4.25	.84	มาก
	รวม	4.10	.95	4.10
ด้านการประสานงาน				
1	การปรึกษาหารือกับผู้ร่วมงานก่อนการปฏิบัติงานทุกครั้ง	3.99	.99	มาก
2	การยอมรับความเห็นของผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงาน	3.95	1.00	มาก
3	การมอบหมายงานให้ผู้ร่วมงานได้ทำหน้าที่ตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ	4.08	.91	มาก
4	การอำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น	3.91	.95	มาก
5	การกระตุ้นให้แรงเสริมผู้ร่วมงานปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ	3.95	.91	มาก
6	การช่วยแนะนำและแก้ไขปัญหา	3.96	.89	มาก
	รวม	3.97	1.00	มาก
ด้านการเข้าสังคม				
1	การมีนิสัยชอบช่วยเหลือชุมชน ท้องถิ่นและสังคม อย่างมีจิตสาธารณะ	4.08	.93	มาก
2	การมีความสุขในการช่วยเหลือชุมชน ท้องถิ่นและสังคม	4.10	.95	มาก
3	การรู้จักการวางตนได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ	4.00	1.00	มาก
4	การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของสังคมก่อนที่จะร่วมงาน	3.90	1.00	มาก
5	การเข้าร่วมงานสังคมตามโอกาสที่เหมาะสม	4.06	.95	มาก
6	การร่วมปฏิบัติงานกับชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	4.03	1.05	มาก
	รวม	4.09	.97	มาก

1.3 วิเคราะห์ภาวะของเจ้าอาวาสที่มีความสำคัญสูงสุดความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของเจ้าอาวาสกับภาวะผู้นำและการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส ในอำเภอบึงระจิง จังหวัดนครราชสีมา

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Bata)	สถิติสอบ(t)	ค่านัยสำคัญ (sig)
ความคิดริเริ่ม	.162	2.731	.007
การปรับปรุงแก้ไข	.207	2.738	.007
การให้การยอมรับนับถือ	.207	3.594	.000***
การให้ความช่วยเหลือ	.247	3.407	.001**
การโน้มน้าวจิตใจ	-.087	-1.330	.185
การประสานงาน	.076	.983	.327
การเข้าสังคม	.173	2.592	.010

$R^2 = .81$, SEE = .812, F = 130.641, Sig. = .000

** ค่านัยสำคัญอยู่ที่ระดับ .000

1.4 แนวทางการสร้างภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสในอำเภอบึงระจิง จังหวัดนครราชสีมา

แนวทางการสร้างภาวะผู้นำของเจ้าอาวาส	ผลสรุป
ด้านการปกครอง	เป็นผู้นำในการทำงาน เข้ากับชุมชน ร่วมมือในการพัฒนา
ด้านศาสนศึกษา	จัดหาที่สาธารณะเพื่อเป็นที่ในการศึกษาผู้คนนิยมที่จะให้พระเทศน์ให้ฟัง มีแรงจูงในการอ่าน
ด้านการศึกษาสงเคราะห์	จัดหาทุนในการสนับสนุนจัดตั้งมูลนิธิในการศึกษา การศึกษาจัดตั้งมูลนิธิในการศึกษา
ด้านงานเผยแผ่	จัดเสียงตามสาย อบรมสั่งสอนญาติโยมที่เข้ามาในวัด การแสดงธรรม การทำวัตรเช้า เย็น
ด้านงานสาธารณูปการ	การสร้างห้องน้ำบวรณะโบสถ์ดำเนินการสร้างศาลาธรรมสังเวช การทำซุ้มประตู
ด้านงานสาธารณสงเคราะห์	การบริจาคให้ความช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย
ด้านความคิดริเริ่ม	พัฒนางานไปเรื่อย ๆ หาสิ่งที่ดีที่สุดมีการคิดงานใหม่
ด้านการรู้จักปรับปรุง	ปรับปรุงในทุกด้าน แก้ไขให้ทันกาลตลอดเวลา
ด้านการให้การยอมรับ	มีความเชื่อมั่น คนส่วนใหญ่ให้การยอมรับนับถือ

	มีการร่วมการแสดงความคิดเห็น ยอมรับผิชอบร่วมกัน
ด้านการให้ความช่วยเหลือ	ช่วยเหลือทุกด้านให้คำปรึกษา
ด้านการประสานงาน	การประสานระหว่างชาวบ้านกับวัด
ด้านการเข้าถึง	การเข้าถึงได้ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน

จากตารางดังกล่าวข้างต้น พอสรุปภาวะผู้นำกับการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

ตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีรายได้ตั้งแต่ 5,000 บาท ถึงไม่เกิน 18,000 บาท ซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นเกษตรกร เป็นเจ้าอาวาส มาตั้งแต่ 6 เดือน – 1 ปี ระดับสถานะของพระภิกษุ เป็นพระลูกวัด 33 รูป นั้นแสดงให้เห็นว่ารายได้เกษตรกรยังน้อย และเป็นเจ้าอาวาสเพียงร้อยละ 11.4

ตารางที่ 2 การปฏิบัติงานของเจ้าอาวาสตามภารกิจ 6 ด้าน ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา มีระดับที่ต่ำกว่าด้านอื่นที่ 5.0 และด้านที่ควรปรับปรุงด้านการสาธารณสงเคราะห์ซึ่งเป็นด้านที่ควรได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลือได้ระดับที่ 3.33

ตารางที่ 3 ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้ระดับที่ 5.0 แต่ในด้านการให้การยอมรับนับถือกลับมีระดับที่น้อยที่ 3.93 นั้นแสดงให้เห็นว่าจำเป็นต้องให้ความสำคัญที่จะสร้างความเชื่อมั่นและศรัทธาให้เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาสและพระภิกษุ

จากการวิเคราะห์ภาวะของเจ้าอาวาสที่มีความสำคัญสูงสุดความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของเจ้าอาวาสกับภาวะผู้นำและการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส ในอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ตัวแปรที่สำคัญการให้การยอมรับนับถือมีค่านัยสำคัญที่น้อย 0.000

แนวทางการสร้างภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสในอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ในแต่ละด้าน จะต้องมีการปรับปรุง แก้ไข พัฒนาและให้ความช่วยเหลือ โดยเฉพาะการสร้างให้เกิดความเชื่อมั่นของตัวเจ้าอาวาสและพระภิกษุที่มีศักยภาพที่เพียงพอต่อการเป็นผู้นำ และผู้ที่จะสามารถพาองค์กรไปสู่เป้าหมายที่ฉับไว และทันต่อเหตุการณ์ ทำให้คนส่วนใหญ่ให้การยอมรับนับถือมีการร่วมการแสดงความคิดเห็น ยอมรับผิชอบร่วมกัน โดยมีแนวทาง ดังนี้ 1)ด้านการปกครอง เป็นผู้นำในการทำงาน เข้ากับชุมชน ร่วมมือในการพัฒนา 2)ด้านศาสนศึกษา จัดหาที่สาธารณะเพื่อเป็นที่ในการศึกษาผู้คนนิยมที่จะให้พระเทศน์ให้ฟัง มีแรงจูงในการอ่าน 3)ด้านการศึกษาสงเคราะห์ จัดหาทุนในการสนับสนุนจัดตั้งมูลนิธิในการศึกษาการศึกษาจัดตั้งมูลนิธิในการศึกษา 4) ด้านงานเผยแผ่ จัดเสียงตามสาย อบรมสั่งสอนญาติโยมที่เข้ามาในวัด การแสดงธรรม การทำวัตรเช้า เย็น 5) ด้านงานสาธารณูปการ การสร้างห้องน้ำบารุณะโบสถ์ดำเนินการสร้างศาลาธรรมสังเวช การทำซุ้มประตูวัด 6) ด้านงานสาธารณสงเคราะห์ โดยการบริจาคให้ความช่วยเหลือผู้ประสบทุกข์

ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรู้และความร่วมมือ 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความคิดริเริ่ม พัฒนางานไปเรื่อย ๆ หาสิ่งที่ดีที่สุดมีการคิดงานใหม่ 2) ด้านการรู้จักปรับปรุง ปรับปรุงในทุกด้าน แก้ไขให้ทันกาลตลอดเวลา 3) ด้านการให้การยอมรับ มีความเชื่อมั่น คนส่วนใหญ่ให้การยอมรับนับถือมีการร่วมการแสดงความคิดเห็น ยอมรับผิดชอบร่วมกัน 4) ด้านการให้ความช่วยเหลือ ช่วยเหลือทุกด้านให้คำปรึกษา 5) ด้านการประสานงาน การประสานระหว่างชาวบ้านกับวัด และ 6) ด้านการเข้าสังคม การเข้ากันได้ระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงภาวะผู้นำกับการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอ ปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. การปฏิบัติการกิจด้านการปกครองของเจ้าอาวาส พบว่า อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของบุญช่วย จันทร์เหาะ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการบริหารของเจ้าอาวาสที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานวัดในเขตการปกครองคณะสงฆ์คณะจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 108 วัด ผู้ให้ข้อมูล คือ พระสงฆ์และมรรคทายก ผลการวิจัยพบว่า (1) ระดับพฤติกรรมการบริหารของเจ้าอาวาสและการปฏิบัติงานวัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (2) พฤติกรรมการบริหารของเจ้าอาวาสที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานวัด โดยภาพรวมมีสองด้าน คือ ด้านกระบวนการวินิจฉัยสั่งการ และด้านการควบคุมการปฏิบัติงาน เมื่อแยกพิจารณาการปฏิบัติงานวัดเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมที่ส่งผลมี 4 ด้าน คือ กระบวนการวินิจฉัยสั่งการ การกำหนดเป้าหมายสั่งการ การควบคุมการปฏิบัติงาน และการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานและการฝึกอบรม ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าอาวาสมีหน้าที่ที่จะต้องดูแล และปกครองทั้งพระภิกษุ และฆราวาสที่อยู่ในวัด จึงแสดงบทบาทและการกระทำภารกิจด้านการปกครองอย่างชัดเจน การปฏิบัติการกิจด้านศาสนศึกษาของเจ้าอาวาสอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของนงลักษณ์ ยุทธสุทธิพงษ์ (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติการกิจของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ตามทัศนะของหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ตามแนวคิดของ Daniel E. Griffiths 7 ประการ ทั้งนี้เนื่องจากการกิจเกี่ยวกับงานพระศาสนาและการเผยแผ่เป็นสิ่งกระทำอยู่แล้ว แต่ไม่เด่นชัด จึงไม่เป็นที่รู้จักของสังคมไทยมากนัก การปฏิบัติการกิจด้านการศึกษาสงเคราะห์ของเจ้าอาวาสอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภา อุทโท (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทของพระสงฆ์ไทยใน 2 ทศวรรษหน้า มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาถึงบทบาทที่พระสงฆ์ควรทำในการพัฒนาสังคมเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย ผลการศึกษาพบว่า บทบาทของพระสงฆ์ไทยใน 2 ทศวรรษหน้าควรมีบทบาท 3 ด้านด้วยกัน คือ บทบาทต่อตนเอง ได้แก่ การศึกษาพระธรรมวินัยให้แตกฉาน บทบาทต่อองค์กรสงฆ์ ได้แก่ การจัดวัดให้สงบ สะอาด และมีที่ปฏิบัติธรรม จัดกิจกรรมต่าง ๆ ส่งเสริมพัฒนาภูมิปัญญา

ท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องจากภารกิจเกี่ยวกับงานศึกษาสงเคราะห์เป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาสังคมให้มีความเจริญ และมีความสามัคคีในสังคมไทยของเราเป็นอย่างดี

การปฏิบัติภารกิจด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของเจ้าอาวาสอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสมชาย เจริญกิจ (2540) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องวัดในพระพุทธศาสนา ที่พึงประสงค์ ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของวัดในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์กับสภาพความเป็นจริงของวัดในสังคมไทย ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะของวัดในพระพุทธศาสนาที่พึงประสงค์เป็นสถานที่สงบ ร่มรื่น มีลักษณะเป็นป่าหรือสวนที่จะให้ความชื่นรมย์ใจ ทั้งนี้เนื่องจากภารกิจเกี่ยวกับงานพระศาสนาและการเผยแผ่เป็นสิ่งกระทำอยู่เป็นประจำอยู่แล้ว จึงทำให้สังคมไทยรู้จักหลักธรรมของพระพุทธศาสนามากมาย

การปฏิบัติภารกิจด้านสาธารณูปการของเจ้าอาวาสอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญณรงค์ หินเกิด (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทของพระสังฆาธิการกับการพัฒนาวัด ในจังหวัดมหาสารคาม โดยศึกษาจากเจ้าอาวาส ในจังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาท ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไขปัญหาการพัฒนาของพระสังฆาธิการในด้านการศึกษา ด้านการปกครอง ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ด้านสาธารณูปการ และด้านการสาธารณสงเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า พระสังฆาธิการส่วนใหญ่ใช้วัดตนเองเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมการศึกษาทางโลกและทางธรรม ปกครองวัดด้วยความเรียบร้อย เผยแผ่พระพุทธศาสนาตามบทบาทหน้าที่ด้วยดีเสมอมา ปรับปรุงสถานที่และบริเวณวัดให้สะอาดและร่มรื่น ทั้งนี้เนื่องจากภารกิจเกี่ยวกับ ด้านสาธารณูปการของเจ้าอาวาสเป็นสิ่งที่ช่วยวัดให้สะอาดและร่มรื่น จึงเป็นตัวอย่างในการพัฒนาสังคมให้มีการพัฒนาไปสู่ความเจริญ และมีความเป็นอยู่ที่อุดมสมบูรณ์สูงสุดได้

การปฏิบัติภารกิจด้านสาธารณสงเคราะห์ของเจ้าอาวาสอยู่ในระดับมากปานกลางสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาอนุศักดิ์ จันทราลักษณ์ (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาส ในจังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัญหาแนวทางการแก้ปัญหาและเปรียบเทียบปัญหาการบริหารจัดการวัดของเจ้าอาวาสในจังหวัดมหาสารคาม โดยศึกษาจากเจ้าอาวาส ทั้งนี้เนื่องจากภารกิจเกี่ยวกับ ด้านสาธารณสงเคราะห์ของเจ้าอาวาสบางรูป ยังขาดเรื่องการอนุเคราะห์ช่วยเหลือ พระสงฆ์ และสามเณร ในด้านการส่งเสริมปัจจัยสนับสนุน ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน และอุปกรณ์ในการศึกษาเรียนรู้เรื่องใหม่ เช่น คอมพิวเตอร์ สื่อการเรียนต่าง ๆ

2.การปฏิบัติภารกิจภาวะผู้นำของเจ้าอาวาส 7 ด้านของเจ้าอาวาส ได้แก่ (1) ด้านความคิดเห็น (2) ด้านการให้การยอมรับนับถือด้านการโน้มน้าวจิตใจ (3) การปรับปรุงแก้ไข (4) การให้ (5) ความช่วยเหลือ (6) การประสานงาน และ (7) ด้านการเข้าสังคมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางลักขณ์ ยุทธสุทธิพงษ์ (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทที่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติภารกิจของหัวหน้าการประถมศึกษา บทบาทที่สำคัญอันดับที่หนึ่ง คือ ผู้มีความคิดริเริ่ม สรุปภารกิจทั้ง 4 ด้าน พบว่า บทบาทที่สำคัญอันดับที่หนึ่ง คือ นักปรับปรุง (3) บทบาทที่ที่มีประสิทธิภาพ ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ในงานบริหารทั่วไป และงานการเจ้าหน้าที่ พบว่า บทบาทที่สำคัญอันดับ

ที่หนึ่ง คือ ผู้ประสานงาน งานการเงินและพัสดุ บทบาทที่สำคัญอันดับที่หนึ่ง คือ นักปรับปรุง และงานนิเทศ การศึกษา บทบาทที่สำคัญอันดับที่หนึ่ง คือ ผู้มีความคิดริเริ่ม สรุปภารกิจทั้ง 4 ด้าน บทบาทที่สำคัญอันดับ ที่หนึ่ง คือ ผู้ประสานงาน (4) การจัดอันดับความสำคัญของบทบาทที่มีประสิทธิภาพ ในการปฏิบัติการกิจ ของหัวหน้าการประถมศึกษา ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยความสัมพันธ์อยู่ระดับสูง (5) หัวหน้าการประถมศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน ประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยต้องการให้หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ มีบทบาทเพิ่มขึ้นคือ มีความสามารถในการให้บริการ การอำนวยความสะดวกอย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรม มี ทักษะการบริหารงานบุคคล ปฏิบัติตามระเบียบโดยเคร่งครัด มีความซื่อสัตย์ เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง พัฒนา ตนเอง และแสวงหาความรู้อยู่เสมอทั้งนี้เนื่องจาก ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำและการปฏิบัติงานของเจ้า อาวาสมีความสัมพันธ์กับการสร้างภาวะผู้นำของเจ้าอาวาสในอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำกับการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส :ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอ ปัก ธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. **ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้** ภาวะผู้นำกับการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาส :ศึกษาเฉพาะ กรณีอำเภอ ปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ควรใช้แนวทางการให้ประชาชน กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน ต้อง ช่วยเหลือให้เจ้าอาวาสมีความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่เผยแผ่พระพุทธศาสนาในมาก ๆ เพื่อสร้างความ ศรัทธาในตัวบุคคลให้มากขึ้น และรัฐบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลควรจะต้องกระตุ้นให้เงิน ช่วยเหลือ กิจการในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพื่อความมั่นคงของชาติ และศาสนา

2. **ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาต่อไป** ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับ (1) ปัจจัยที่ส่งผลทำให้เกิดภาวะ ผู้นำและการปฏิบัติงานของเจ้าอาวาสในอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา และ (2) ศึกษาการให้ความ ช่วยเหลือ จากภาครัฐเอกชน ในการสนับสนุนการเผยแผ่พระพุทธศาสนา

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2557). *การวิเคราะห์สถิติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตย สัมมาพันธ์. (2546). *ภาวะผู้นำพลังขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ*. กรุงเทพมหานคร : อินโนกราฟิก.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). 2540. *ภาวะผู้นำความสำคัญต่อการพัฒนาคนพัฒนาประเทศ*. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสภา.
- พระมหาเฉลิมชัย ชยมงคล.(2541). *การบริหารวัด*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิพุทธภาวนาวิชาธรรมกาย.
- สำนักงานเลขาธิการเจ้าคณะอำเภอปักธงชัย. (2563). *โครงการตรวจเยี่ยมวัดและประชาชน*. นครราชสีมา : สำนักงานเลขาธิการเจ้าคณะอำเภอปักธงชัย.

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ : การสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์ “เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย”
ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

**A Comparison of Learning Achievement: Learning about
“Thai Visual Arts” through Instructional Videos
for Lower Secondary School Students**

ภาณุสรณ์ รุรักศรี,

เกียรติศักดิ์ ล้วนมงคล และ กิตติมา เก่งเขตรกิจ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Panuson Ruraksri,

Kiattisak Luanmongkol and Kittima Kengkhetkij

Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: Angeloclub5@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างสื่อวีดิทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ “เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย” ด้วยการใช้สื่อวีดิทัศน์กับวิธีการสอนแบบบรรยาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจากห้องที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ ในวิชาทัศนศิลป์จำนวน 2 ห้อง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ กลุ่มที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 จำนวน 25 คน ใช้วิธีการสอนด้วยสื่อวีดิทัศน์ กลุ่มที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 จำนวน 25 คน ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องงานทัศนศิลป์ของไทย สื่อวีดิทัศน์และสื่อการสอนแบบบรรยาย แบบทดสอบเรื่องงานทัศนศิลป์ของไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบค่าที (Independent sample t-test)

ผลการศึกษาพบว่า 1) สื่อวีดิทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพสื่อวีดิทัศน์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ($\mu=4.70$, $SD=0.29$) มีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ 3.50 ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองด้วยวิธีการสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์สูงกว่าวิธีการสอนแบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์สูงกว่าวิธีการสอนแบบบรรยาย

คำสำคัญ: งานทัศนศิลป์ไทย, วิดีโอการสอน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstracts

The purpose of this study is 1) to develop instructional videos on Thai visual arts, and 2) to compare secondary school students' learning achievement in Thai visual arts using instructional videos. Purposive sampling was used to recruit participants in this research, with the criteria of a comparable level of learning achievement in the visual art subject. The participants were divided into two groups of 25 each: an experimental group and a control group. Lesson plans, instructional videos, lectures, and tests were used as study instruments. Mean scores, percentages, standard deviation, and an independent t-test are used to analyze the data.

The findings revealed that 1) the instructional videos developed by the researchers were at the good level ($\mu=4.70$, $SD=0.29$), which is higher than the established standard of 3.50 and can be used for instructional purposes, and 2) students who learned via instructional videos outperformed those who learned through lectures by a significant level of .05. This is consistent with the hypothesis that students who learned via instructional videos performed better than those who learned through lectures.

Keywords: Thai Visual Arts; Instructional Videos; Learning Achievement

บทนำ

นับตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2562 ทั่วโลกได้รู้จักเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อสังคมโลกเป็นอย่างมากทั้งในด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม ซึ่งระบบการศึกษาของไทยก็ได้รับผลกระทบนี้เช่นกัน ทำให้สถานศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ (Online learning) สื่อวีดิทัศน์เป็นสื่อหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อการศึกษา เพราะคุณสมบัติของวีดิทัศน์ เอื้ออำนวยให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาหลายประการ ถึงแม้จะใช้ในการเรียนการสอนมาอย่างยาวนาน แต่ก็ยังเป็นสื่อที่สามารถใช้งานได้เป็นอย่างดี สามารถแสดงทั้งภาพและเสียงสามารถนำไปใช้ร่วมกับโปรแกรม แอปพลิเคชันหรือสื่อสังคมออนไลน์ เป็นสื่อการสอนส่งเสริมการสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้สะดวกและรวดเร็ว อันจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติของผู้เรียนได้ สามารถเผยแพร่ได้ในวงกว้าง (จินตวิทย์ คล้ายสังข์, 2560 : 1) ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากขึ้น สามารถเรียนรู้ได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา (Bevan, 2020 : online) ดังนั้น วีดิทัศน์เป็นสื่อรูปแบบหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญให้ข้อมูลทั้งภาพพร้อมเสียง สามารถสร้างเนื้อหา (Content) ที่ยืดหยุ่นให้สั้นกระชับเหมาะสมและสามารถใช้งานได้ง่าย ๆ หรือใช้งานล่วงหน้าได้

งานทัศนศิลป์ (Visual Arts) เป็นศิลปกรรมประเภทหนึ่ง ซึ่งแสดงออกด้วยลักษณะที่เป็นรูปภาพหรือรูปทรง รับรู้ได้ด้วยการเห็น และสัมผัสได้ด้วยการจับต้อง เช่น ภาพจิตรกรรม งานประติมากรรม และงานสถาปัตยกรรม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : ออนไลน์) โดยทัศนศิลป์เป็นหนึ่งในเนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล สำหรับงานทัศนศิลป์ไทย (Thai Visual Arts) เป็นมองเห็นความงามของศิลปะที่ได้จากรูปลักษณ์ ผ่านการรับรู้ได้จากประสาทสัมผัสทางการมองเห็น ประสาทสัมผัสทางการที่จับต้องได้และกั้นระหว่างพื้นที่ในอากาศ ได้แก่ จิตรกรรมไทย ประติมากรรมไทย และสถาปัตยกรรมไทยที่มีรูปแบบเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติของไทย โดยลักษณะของงานทัศนศิลป์ไทยนั้นเป็นสิ่งที่สร้างสรรค์ขึ้นจากอุดมคติ (Idealistic) ซึ่งดัดแปลงจากธรรมชาติรอบตัวมีรากฐานแนวคิดเชื่อมโยงมาจากคตินิยมความเชื่อทางพระพุทธศาสนา มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวรรณคดีไทย วิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมไทย (วิฑูรย์ โสแก้ว, 2552 : 49) การเรียนการสอนรายวิชา ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเนื้อหาที่ค่อนข้างมาก จึงใช้วิธีการสอนแบบบรรยายซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการเตรียมเนื้อหาสาระ แล้วบรรยาย คือ พูด บอก เล่า อธิบาย เนื้อหาสาระหรือสิ่งที่ต้องการสอนแก่ผู้เรียน แล้วประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งตามความเหมาะสม วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียนที่มีเนื้อหาสาระค่อนข้างมาก (ทิตินา แชนมณี, 2559: 329) แต่ผู้เรียนในปัจจุบันเติบโตมาพร้อมกับโลกดิจิทัลและเทคโนโลยีต่างๆ ที่หลากหลาย มีความสามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างรวดเร็ว เรียนรู้ได้จากการปฏิบัติจริง มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก และสามารถเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีได้เป็นอย่างดี (ภัทรดา เอี่ยมบุญญฤทธิ์ และคณะ, 2563 : 1-11)

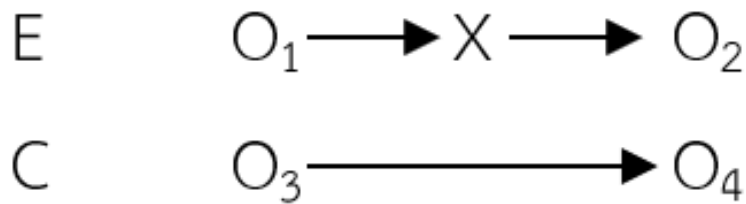
จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนรายวิชา ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเนื้อหาที่ค่อนข้างมากกับเวลาที่จำกัดทำให้ผู้สอนเลือกใช้วิธีสอนแบบบรรยาย จากการสังเกตและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านมา พบว่า ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย บางส่วนไม่สนใจในการเรียนรู้ ทำให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนลดลง ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาสื่อวีดิทัศน์เป็นสื่อที่ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ลดเวลาในการเรียนรู้ อีกทั้งสามารถนำมาศึกษาซ้ำ ๆ ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการสอนแบบใช้สื่อวีดิทัศน์กับการสอนบรรยายอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างสื่อวีดิทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย ด้วยการใช้สื่อวีดิทัศน์

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi experimental research) โดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

แผนภาพที่ 1 แผนภาพรูปแบบการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 13 ห้อง รวมทั้งสิ้น 463 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจากห้องที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทัศนศิลป์ใกล้เคียงกัน 2 ห้อง ได้แก่
กลุ่มที่ 1 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 จำนวน 25 คน ใช้วิธีการสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์
กลุ่มที่ 2 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 จำนวน 25 คน ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย
2. แบบทดสอบออนไลน์ (Google Form) เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย
3. สื่อวีดิทัศน์เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย

การสร้างเครื่องมือวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร หลักการ ทฤษฎี เอกสารเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สื่อวีดิทัศน์ ทัศนศิลป์ ทัศนศิลป์ไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ผู้วิจัยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย
3. ผู้วิจัยจัดทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย โดยเป็นแบบทดสอบออนไลน์ (Google Form)

4. ผู้วิจัยสร้างสื่อวีดิทัศน์เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 วางโครงเรื่องโดยกำหนดโครงเรื่อง คือ ชื่อเรื่อง, ส่วนนำเรื่อง, เนื้อหา และบทสรุปของเนื้อหาทั้งหมด

4.2 ลำดับเหตุการณ์เป็นฉากเป็นตอน คือ การเขียนสตอรี่บอร์ดของเนื้อหาเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง ตามยุคสมัยในงานทัศนศิลป์ของไทย

4.3 ลงมือสร้างวีดิทัศน์ ด้วยวิธีการตัดต่อภาพและเสียง เพื่อประกอบเข้าด้วยกันตามลำดับเหตุการณ์หรือโครงเรื่องรายละเอียดที่วางไว้

5. ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

5.1 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย มีค่าดัชนีความสอดคล้องภายใน (IOC) เท่ากับ 0.67 และผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องเหมาะสม

5.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย จำนวน 20 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องภายใน (IOC) ทุกข้ออยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

5.3 สื่อวีดิทัศน์เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย ผู้เชี่ยวชาญประเมินสื่ออยู่ในระดับดีมาก และมีข้อเสนอแนะให้เพิ่มเสียงประกอบ และใช้ภาษาที่เป็นทางการและเข้าใจง่าย

6. ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ : การสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์ “เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย” ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำเครื่องมือการวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

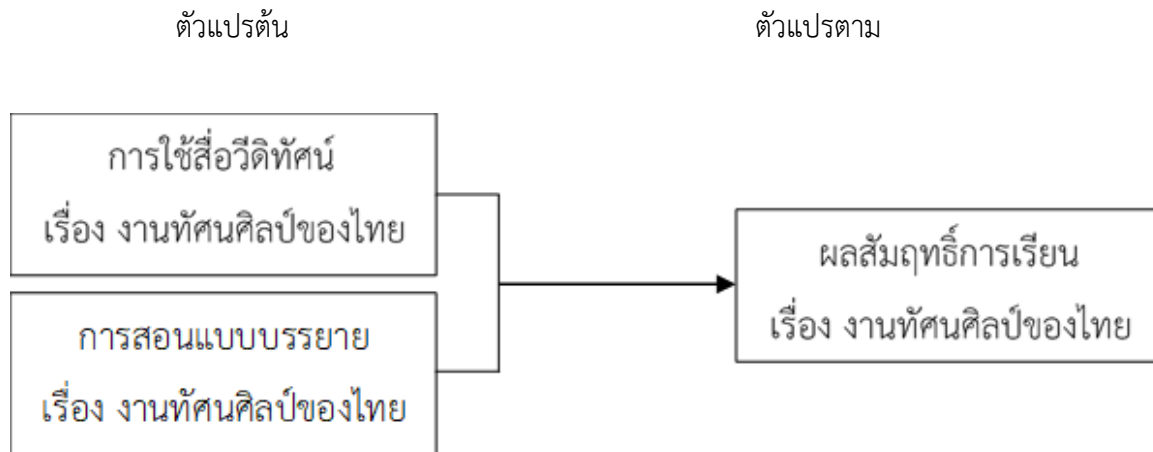
3. นำผลการทดลองเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เครื่องมือมีคุณภาพ

4. นำเครื่องมือไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 จำนวน 25 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 จำนวน 25 คน รวมทั้งหมด 50 คน

5. ผู้วิจัยนำผลการประเมินของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 ที่ใช้สื่อวีดิทัศน์ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 ที่ใช้การสอนแบบบรรยาย มาหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และทดสอบค่าทีเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent sample t-test) แล้วสรุปผลการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ : การสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์ “เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย” ใน
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. การประเมินคุณภาพวีดิทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย

การประเมินคุณภาพวีดิทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน สรุปผลการ
ประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ตาราง 1 การประเมินคุณภาพวีดิทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย

ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	สื่อมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์	5.00	0.00
2	สื่อมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.00
3	สื่อมีการลำดับเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม	5.00	0.00
4	ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	4.67	0.58
5	เนื้อหาถูกต้องชัดเจน	4.67	0.58
6	การใช้ภาษาชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.33	0.58
7	รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาน่าสนใจ	4.67	0.58
8	สื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน	4.00	0.00
9	สื่อมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	5.00	0.00

ลำดับ	รายการที่ประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
10	สื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้ดี	5.00	0.00
	รวม	4.70	0.29

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงผลการประเมินคุณภาพชีวิตทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า สื่อชีวิตทัศน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพโดยรวม ($M=4.70$, $SD=0.29$) สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ 3.50 จากการประเมินคุณภาพสื่อชีวิตทัศน์ค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้วยการสอนผ่านสื่อชีวิตทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้วยการสอนผ่านสื่อชีวิตทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 และการสอนแบบบรรยายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จำนวน 50 คน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย ด้วยการสอนผ่านสื่อชีวิตทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 และการสอนแบบบรรยายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

ห้องเรียน	n	M	SD	t	p
มัธยมศึกษาปีที่ 3/7	25	18.88	1.76	2.76*	.009
มัธยมศึกษาปีที่ 3/9	25	16.56	3.82		

$p \leq .05$

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนผ่านสื่อชีวิตทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 มีค่าเฉลี่ย 18.88 ค่าร้อยละ 94.4 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนแบบบรรยายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 มีคะแนนรวม 414 คิดเป็นค่าเฉลี่ย 16.56 คิดเป็นร้อยละ 82.3 ซึ่งผลการเปรียบเทียบคะแนนแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนผ่านสื่อชีวิตทัศน์สูงกว่าการสอนแบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ : การสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์ “เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย” ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการสร้างสื่อวีดิทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย

การสร้างสื่อวีดิทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย สรุปได้ว่า สื่อวีดิทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยที่ 4.70 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.29 มีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ 3.50 จากการประเมินคุณภาพสื่อวีดิทัศน์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดีมาก สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย ด้วยการใช้สื่อวีดิทัศน์

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 มีค่าเฉลี่ย 18.88 ค่าร้อยละ 94.4 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนแบบบรรยายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 มีคะแนนรวม 414 คิดเป็นค่าเฉลี่ย 16.56 คิดเป็นร้อยละ 82.3 ซึ่งผลการเปรียบเทียบคะแนนแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์สูงกว่าการสอนแบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้น การสอนด้วยสื่อวีดิทัศน์เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ดีขึ้น และบรรลุวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยในครั้งนี้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ : การสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์ “เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย” ในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถอธิบายผลตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. การสร้างสื่อวีดิทัศน์ เรื่อง งานทัศนศิลป์ของไทย มีค่าเฉลี่ยที่ 4.70 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.29 มีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ 3.50 จากการประเมินคุณภาพสื่อวีดิทัศน์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดีมาก สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้นั้น เนื่องจากผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวข้องกับสื่อวีดิทัศน์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์การจัดการเรียนการสอนออนไลน์กับบริบทของนักเรียนให้ได้มากที่สุด จึงมีการจัดทำเนื้อหา ภาพ เสียง และส่วนประกอบของวีดิทัศน์ในด้านอื่นๆอย่างเหมาะสม โดยมีการวางแผนการจัดทำสื่อให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งพัฒนาอย่างเป็นระบบทำให้สื่อวีดิทัศน์มีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของอดิศักดิ์ โคตรชุม (2561 : 74) พัฒนาสื่อวีดิทัศน์เพื่อประกอบการเรียนรู้รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การจัดและตกแต่งสวน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยพบว่า สื่อวีดิทัศน์เพื่อประกอบการเรียนรู้รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การจัดและตกแต่งสวน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.71/84.51 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แสดงว่า สื่อวีดิทัศน์ มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจ

เนื่องจากเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สามารถสร้างความสนใจและสร้างมุมมองที่หลากหลายให้กับนักเรียน นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน ทำให้เข้าใจง่ายและส่งเสริมให้เกิดทักษะปฏิบัติที่ดี

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 มีค่าเฉลี่ย 18.88 ค่าร้อยละ 94.4 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนแบบบรรยายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 มีคะแนนรวม 414 คิดเป็นค่าเฉลี่ย 16.56 คิดเป็นร้อยละ 82.3 ซึ่งผลการเปรียบเทียบคะแนนแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์สูงกว่าการสอนแบบบรรยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปได้ว่าการใช้สื่อวีดิทัศน์เพื่อประกอบการเรียนการสอนที่นอกเหนือจากการบรรยาย ทำให้นักเรียนมีความสนใจในเนื้อหา รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น เพราะวิชาทัศนศิลป์มีเนื้อหาที่สัมพันธ์กับภาพ ผู้วิจัยต้องขยายมุมมองความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อเนื้อหา ส่งเสริมการทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ได้มากที่สุดสอดคล้องกับภาวัน บัวเทศ (2557 : 82) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทัศนศิลป์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานีในชุดกิจกรรมการสอนได้กล่าวถึงด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนว่า การเรียนการสอนทัศนศิลป์จำเป็นต้องมีอุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งที่ช่วยเหลือการสอนหรือนำมาเป็นสื่อการสอน โดยการใช้สื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญอย่างมากที่ใช้สร้างความสนใจ หรือให้นักเรียนเห็นภาพความรู้ต่างๆได้ชัดเจนมากขึ้น เข้าใจและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากขึ้น ส่งผลทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้

1. ผู้สอนควรผลิตสื่อวีดิทัศน์ที่สอดคล้องกับบทเรียน นำเสนอเนื้อหาจากง่ายไปหายาก เหมาะสมกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียน ควรใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่ายและมีเพลงประกอบที่สนุกสนาน เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

2. ผู้สอนควรใช้สื่อวีดิทัศน์ควบคู่ไปกับการสอนวิธีอื่น ๆ และควรมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) กับผู้เรียนหลังจากการชมวีดิทัศน์

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการผลิตและหาประสิทธิภาพสื่อวีดิทัศน์ในเนื้อหาทางทัศนศิลป์อื่น ๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

2. ควรนำสื่อวีดิทัศน์ไปใช้ในการเรียนการสอนศิลปะแขนงอื่น ๆ เช่น การวาด การระบายสี การปั้น เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จินตวีร์ คล้ายสังข์. (2560). การผลิตและใช้สื่ออย่างเป็นระบบ เพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2559). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรดา เอี่ยมบุญญฤทธิ์, ชลธิชา ภูริปานิก และฐิติชัย รักบำรุง. (2563). การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กไทยยุค Gen Z. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 31 (3), 1-11.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). ทักษะศิลป์. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2564. แหล่งที่มา: <https://dictionary.orst.go.th/>
- ลภาวัน บัวเทศ. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาทัศนศิลป์ เรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ในชุดกิจกรรมการสอน. ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิฑูรย์ โสแก้ว. (2552). รายวิชาพื้นฐาน ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- อดิศักดิ์ โคตรชุม. (2561). การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ เพื่อประกอบการเรียนรู้รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การจัดและตกแต่งสวน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. โรงเรียนพระธาตุขามแก่นพิทยาลัย อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น.
- Bevan, M. (2020). Why Videos are Important in Education. Online. Retrieved October 21, 2021. from : <https://www.nextthoughtstudios.com/video-production-blog/2017/1/31/why-videos-are-important-in-education>

การพัฒนากระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน :
กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
**The Development of Student Activity Information System via Web
Application: Case Study Northeastern University**

จารุกิตต์ สายสิงห์
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
Jarukitt Saiying
Northeastern University, Thailand
E-mail : Jarukitt.sai@neu.ac.th

บทคัดย่อ

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง และรวดเร็ว ซึ่งปัจจุบัน เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการใช้งานทางด้านธุรกิจ ทางด้านจัดเก็บข้อมูล ทางด้านวิทยาศาสตร์ และด้านการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นยุคแห่งข้อมูล มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษา ขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการศึกษา และกิจกรรมนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของงานกิจการนักศึกษา แต่ กระบวนการจัดกิจกรรมนักศึกษายังขาดแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมที่จัดในบางครั้งจึงมีนักศึกษา เข้าร่วมจากการบังคับ ซึ่งไม่ได้เกิดจากความสมัครใจของนักศึกษาโดยแท้จริง ทำให้นักศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญและทุ่มเทกำลังกายกำลังใจ และกำลังความคิดอย่างเต็มที่ในการทำกิจกรรมนั้น ๆ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) ประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศกิจกรรม นักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 3) ประเมินความพึงพอใจผู้ใช้งานระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยครั้งนี้ได้พัฒนาระบบตามทฤษฎี SDLC กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการประเมิน ประสิทธิภาพระบบ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ มีประสบการณ์ด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศหรือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 200 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือในการวิจัย คือ ระบบกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และแบบประเมินประสิทธิภาพระบบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

* วันที่รับบทความ : 25 ตุลาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 4 พฤศจิกายน 2565; วันที่ตอบรับบทความ : 5 พฤศจิกายน 2565

Received: October 25, 2022; Revised: November 4, 2022; Accepted: November 5, 2022

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถใช้งานได้จริง นักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถเข้าถึงนำข้อมูลกิจกรรมนักศึกษาได้ตรงตามความต้องการ ซึ่งระบบดังกล่าวประกอบด้วย 9 ส่วนหลัก ได้แก่ ระบบแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์กิจกรรมนักศึกษา ระบบลงทะเบียนร่วมกิจกรรมนักศึกษา ระบบแจ้งเตือนกิจกรรมนักศึกษา ระบบแจ้งผลการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ระบบรายงานข้อมูลกิจกรรมนักศึกษา ระบบกำหนดปฏิทินกิจกรรมนักศึกษา(เจ้าหน้าที่) ระบบบริหารจัดการกิจกรรมนักศึกษา(เจ้าหน้าที่) ระบบตรวจสอบข้อมูล(ผู้บริหาร) และระบบจัดการข้อมูล(ผู้ดูแลระบบ) 2) ผลการประเมินประสิทธิภาพระบบ จากผู้เชี่ยวชาญมีผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$)=4.62, S.D. = 0.34) และ 3) ผลการประเมินความพึงพอใจผู้ใช้งานระบบ ผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$)=4.75, S.D. = 0.20)

คำสำคัญ: ระบบ; กิจกรรมนักศึกษา; เว็บแอปพลิเคชัน

Abstracts

Nowadays, technology is constantly evolving and fast. Whether it is for business use. Data storage, science and education It is also the information age. Encouraging student activities to be held as part of educational development and student activities as part of student affairs, but the process of organizing student activities lacks motivation to participate in activities. Events are sometimes attended by students. This is not purely voluntary. As a result, students do not give full attention and dedication to their physical strength and mental strength in carrying out such activities.

Objectives of this research were 1) To develop a student activity information system through a web application: a case study of Northeastern University, 2) To evaluate the effectiveness of student activity information system through web application: a case study of Northeastern University, and 3) To evaluate user satisfaction of student activity information system through web application: a case study of Northeastern University. This research developed a system based on SDLC theory. Experience in information system development or computer technology 200 undergraduate students were randomly assigned research tools such as the Northeastern University Student Activity System and the System Performance Assessment. The statistics used in the data analysis are mean and standard deviation

The results showed that 1) the development of information systems for student activities through web applications: a case study of Northeastern University can be used in practice. The system consists of 9 main parts: student activity notification system, student activity registration system, student activity notification system, and student activity notification system. Student Activity Information Reporting System Student Activity Calendar System (Staff) Student Activity Management System (Staff) Data Monitoring System (Administrator) and Information Management System (Administrator) 2) The results of the system performance assessment from experts were the highest overall ($\bar{x}$)=4.62, S.D. = 0.34) and 3) the results of the system user satisfaction assessment. Overall assessment results were highest ($\bar{x}$)=4.75, S.D. = 0.20).

Keywords: System; Student activities; Web applications

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีมีการพัฒนาไปอย่างต่อเนื่อง และรวดเร็ว ซึ่งปัจจุบัน เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการใช้งานทางด้านธุรกิจ ทางด้านจัดเก็บข้อมูล ทางด้านวิทยาศาสตร์ และด้านการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นยุคแห่งข้อมูล ซึ่งการเก็บข้อมูลและเรียกใช้ข้อมูลของหน่วยงานองค์กรต่างๆ จะใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์สื่อสารในการเข้าถึงข้อมูล การบันทึกข้อมูลและเก็บข้อมูล

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาขึ้น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการศึกษา และกิจกรรมนักศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของงานกิจการนักศึกษา ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจะต้องดูแลให้มีขึ้น เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสเลือกและเข้าร่วมทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของแต่ละคน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาตระหนักดีว่า การเรียนรู้ของนักศึกษาไม่ได้เกิดขึ้นแต่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่สิ่งที่นักศึกษาได้ปฏิบัตินอกห้องเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้นมานั้น นักศึกษาได้ใช้ทั้งกำลังกาย การร่วมมือจากเพื่อนนักศึกษา และความคิดในการทำกิจกรรมนั้น การมีส่วนช่วยให้นักศึกษามีการพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ในการร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น โดยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ส่งเสริมให้มีกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ มากมาย สนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านวิชาการ ด้านบริการวิชาการ ด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และด้านบริการสังคมจิตอาสา โดยได้มีการบันทึกข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ลงในสมุดบันทึกกิจกรรม ซึ่งพบอุปสรรคและปัญหาที่อาจเกิดการชำรุดหรือสูญหายได้ โดยที่กิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาเข้าร่วมถือได้ว่ามีความสำคัญกับนักศึกษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากเมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถที่จะนำผลการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ไปใช้เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาในการรับเข้าทำงานกับสถานประกอบได้ ซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งที่จะได้รับโอกาสในการพิจารณาเข้ารับเข้าทำงานได้มากขึ้น เมื่อนักศึกษามองไม่เห็นผลดีของการเข้าร่วมกิจกรรม แต่กระบวนการจัดกิจกรรมนักศึกษายังขาดแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรมที่จัดในบางครั้งจึงมีนักศึกษาเข้าร่วมจากการบังคับ ซึ่งไม่ได้เกิดจากความสมัครใจของนักศึกษาโดยแท้จริง ทำให้นักศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญและทุ่มเทกำลังกายกำลังใจ และกำลังความคิดอย่างเต็มที่ในการทำกิจกรรมนั้น ๆ นักศึกษาจึงไม่ได้รับประสบการณ์เท่าที่ควรจะเป็น แต่ถ้านักศึกษามีแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และมีการจัดเก็บผลการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทันสมัยเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลาผ่านอุปกรณ์สื่อสารต่างๆ ทำให้นักศึกษาทราบข้อมูลการจัดกิจกรรมทั้งหมด หรือกิจกรรมที่ตนเองได้สมัครเข้าร่วมจะทำให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ จะทำให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านวิชาการและประสบการณ์การทำกิจกรรมต่าง ๆ (มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ,2563) จากปัญหาดังกล่าว เห็นว่าหากมีการพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือขึ้นและนำไปใช้บันทึกข้อมูลการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มีการจัดเก็บข้อมูลที่เข้าถึงได้และสามารถพิมพ์รายงานผลการเข้าร่วมกิจกรรมให้แก่นักศึกษาทุกภาคเรียนแล้ว จะทำให้นักศึกษามีแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพราะเห็นประโยชน์

จากการเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัยจะได้ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา ที่สามารถบันทึกข้อมูลกิจกรรมของนักศึกษาได้ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสรุปกิจกรรม นักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา และจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด เพื่อนำข้อมูลไปใช้ได้ทันที โดยไม่ต้องเสียเวลารวบรวมข้อมูลใหม่ นอกจากนี้ ยังสามารถเข้าถึงข้อมูลกิจกรรมนักศึกษาได้ผ่านอุปกรณ์สื่อสารที่หลากหลาย

การพัฒนาสารสนเทศเป็นการสร้างระบบงานใหม่หรือปรับเปลี่ยนระบบงานเดิมที่มีอยู่แล้วให้สามารถทำงานเพื่อแก้ปัญหาการดำเนินงานได้ตามความต้องการของผู้ใช้งานโดยอาจนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบเนื่องจากในการพัฒนาระบบสารสนเทศขึ้นมาใช้นั้นการพัฒนาการใช้งานต้องพัฒนาในส่วนของการประมวลผลและส่วนของข้อมูลไปพร้อมๆกันและฐานข้อมูลเป็นส่วนสำคัญสำหรับระบบสารสนเทศที่ใช้ในคอมพิวเตอร์ดังนั้น การออกแบบระบบงานสารสนเทศจึงต้องให้ความสำคัญกับการออกแบบฐานข้อมูลและการออกแบบส่วนประมวลผล

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้มีการพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลการร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้วยระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน ประกอบด้วย ระบบแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ กิจกรรมนักศึกษา ระบบลงทะเบียนร่วมกิจกรรมนักศึกษา ระบบแจ้งเตือนกิจกรรมนักศึกษา ระบบแจ้งผลการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ระบบรายงานข้อมูลกิจกรรมนักศึกษา ระบบกำหนดปฏิทินกิจกรรมนักศึกษา (เจ้าหน้าที่) ระบบบริหารจัดการกิจกรรมนักศึกษา(เจ้าหน้าที่) ระบบตรวจสอบข้อมูล(ผู้บริหาร) และระบบจัดการข้อมูล(ผู้ดูแลระบบ) นอกจากนี้ผู้วิจัยต้องการประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชันว่ามีระดับประสิทธิภาพการทำงานอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อประเมินประสิทธิภาพการทำงานของระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจผู้ใช้งานระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดการดำเนินการดังนี้

1. เครื่องมือการวิจัย

1.1 แบบประเมินประสิทธิภาพระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน :
กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.2 แบบประเมินความพึงพอใจการใช้งานระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บ
แอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. กลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายในการประเมินประสิทธิภาพของระบบฯ จำนวน 3 คน ดังนี้

2.1 คณาจารย์มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีความเชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์
มีประสบการณ์ด้านการพัฒนาระบบสารสนเทศหรือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์

กลุ่มตัวอย่างในการประเมินความพึงพอใจการใช้งานของระบบฯ จำนวน 200 คน ดังนี้

2.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยวิธีการสุ่มแบบ
เจาะจงเฉพาะนักศึกษาที่ใช้งานระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา

3. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยและพัฒนาระบบประกอบด้วย 5 ขั้นตอน

1) ศึกษาความเป็นไปได้ และกำหนดปัญหา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
มีการจัดกิจกรรมนักศึกษา แต่กระบวนการจัดกิจกรรมนักศึกษายังขาดแรงจูงใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม กิจกรรม
ที่จัดในบางครั้งจึงมีนักศึกษาเข้าร่วมจากการบังคับ ซึ่งไม่ได้เกิดจากความสมัครใจของนักศึกษาโดยแท้จริง
ทำให้นักศึกษาไม่ได้ให้ความสำคัญและทุ่มเทกำลังกายกำลังใจ และกำลังความคิดอย่างเต็มที่ในการทำ
กิจกรรมนั้น ๆ นักศึกษาจึงไม่ได้รับประสบการณ์เท่าที่ควรจะเป็น แต่ถ้านักศึกษามีแรงจูงใจที่จะเข้าร่วม
กิจกรรมได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และมีการจัดเก็บผลการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทันสมัยเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลาผ่าน
อุปกรณ์สื่อสารต่างๆ ทำให้นักศึกษาทราบข้อมูลการจัดกิจกรรมทั้งหมด หรือกิจกรรมที่ตนเองได้สมัครเข้าร่วม
จะทำให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ จะทำให้เป็นคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านวิชาการและ
ประสบการณ์การทำกิจกรรมต่าง ๆ

2) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในขั้นที่ 1 โดยวิเคราะห์

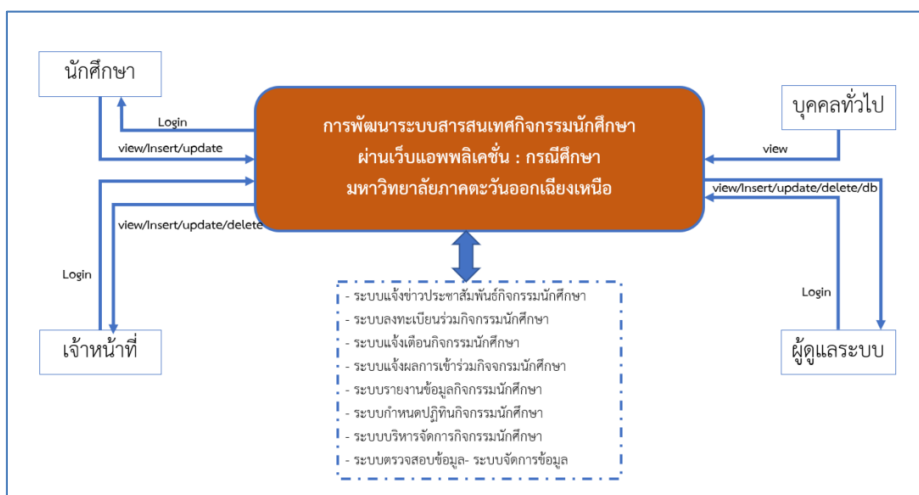
2.1) รวบรวมข้อมูลและความต้องการ ในการรวบรวมข้อมูลและความต้องการ
ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความต้องการและรายละเอียดของผู้ใช้งานของระบบ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการ
สอบถามถึงความต้องการของผู้ใช้งานของระบบสารสนเทศด้านข้อมูลกิจกรรมนักศึกษา การวิเคราะห์จะ
เกี่ยวข้องกับการออกแบบโครงสร้างของระบบและความสัมพันธ์ในการทำงานในขั้นตอนต่างๆ ในระบบเพื่อให้

สอดคล้องกับระบบปฏิบัติงานจริงและลักษณะของระบบงานที่ควรจะมีเพิ่มเข้าไป ทำให้การออกแบบสามารถ
ทำให้แม่นยำและตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน

2.2) การกำหนดความต้องการใหม่ ออกแบบระบบกิจกรรมนักศึกษาที่จะพัฒนาขึ้นให้สามารถที่จะประมวลผลการทำงานได้อย่างรวดเร็ว มีฟังก์ชันในการเรียกดูข้อมูล แต่ละด้านของกิจกรรมทั้งนักศึกษา เจ้าหน้าที่ และผู้ดูแลระบบอย่างชัดเจน เพื่อช่วยผู้ใช้งานเข้าถึงข้อมูลได้ตรงตามด้านที่ต้องการจากการศึกษาความเป็นไปได้แล้วนั้น จึงทำการออกแบบโดยอาศัยหลักการทฤษฎี UML (Unified Modeling Language) เข้ามาช่วยในการวิเคราะห์และออกแบบระบบงานใหม่ เพื่อให้เข้าใจและเห็นภาพระบบงานใหม่ โดยในการวิเคราะห์นั้นจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ Use Case Diagram, Activity Diagram, Sequence Diagram และ Class Diagram (กิตติภักดี วัฒนะกุลและจำลอง คุรุตสาหะ, 2544 : 63)

3) ออกแบบระบบโดยทำการออกแบบ

หลังจากได้ดำเนินการศึกษาปัญหาและวิเคราะห์ความต้องการของระบบจึงได้ทำการ
ออกแบบความสัมพันธ์ในการทำงานของระบบไว้ดังภาพที่ 1

แผนภาพที่ 2 ความสัมพันธ์การทำงานระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน :

กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4) พัฒนาระบบ

ผู้วิจัยได้พัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชันขึ้นตามขั้นตอนการวิเคราะห์และออกแบบระบบ เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงได้ทำการทดสอบระบบโดยผู้เชี่ยวชาญ (Testing) ขั้นตอนการทดสอบการใช้งานแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

4.1) การทดสอบขั้นแอลฟา (Alpha Test) และ 4.2) การทดสอบขั้นเบต้า (Beta Test)

5) เก็บรวบรวมข้อมูล

5.1) แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

5.2) ส่งหนังสือขอแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญพร้อมคู่มือให้ผู้เชี่ยวชาญ

5.3) นำระบบที่พัฒนาขึ้นไปนำเสนอและให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองใช้

5.3.1) ทดสอบการใช้งานระบบ และประเมินประสิทธิภาพของซอฟต์แวร์

5.3.2) รวบรวมข้อมูลคะแนนและข้อคิดเห็นที่ได้จากการทดสอบ

ประสิทธิภาพของซอฟต์แวร์

5.3.3) ปรับปรุงแก้ไขตามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะตามความเป็นไปได้

ของการพัฒนาระบบ

5.4) รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

5.5) สรุปผลการทดลอง

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าสถิติ (Dependent t-test) โดยนำผลที่ได้เทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (มนต์ชัย เทียนทอง, 2548 : 12)

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 – 5.00 หมายความว่า ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 – 4.50 หมายความว่า ระดับมาก

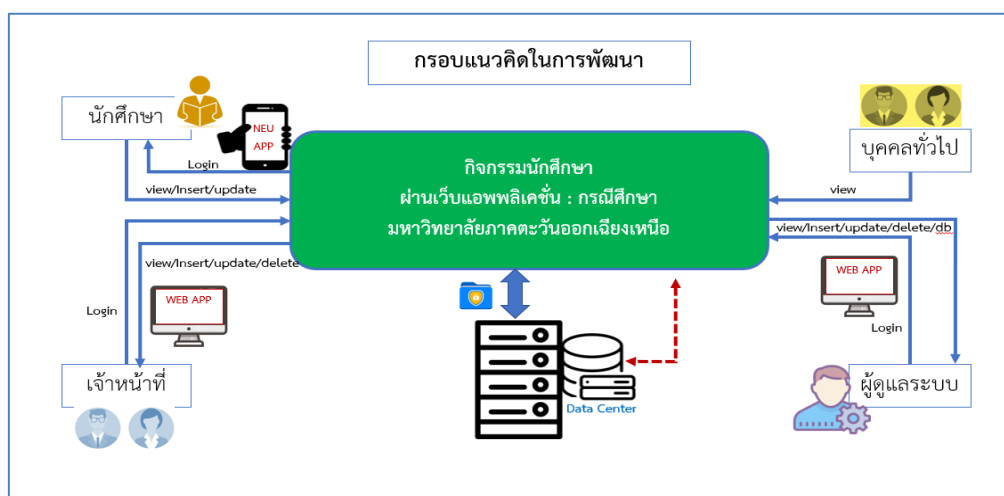
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 – 3.50 หมายความว่า ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 – 2.50 หมายความว่า ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.01 – 1.50 หมายความว่า ระดับน้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

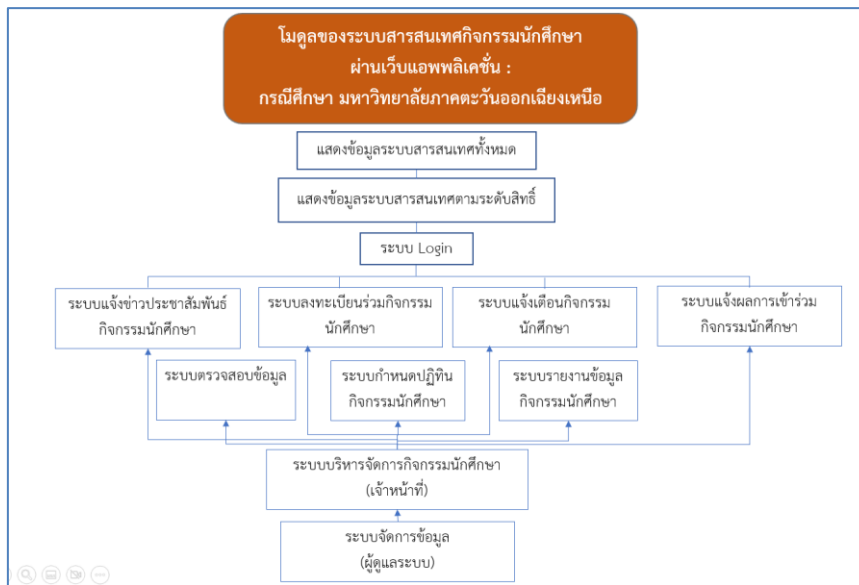

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

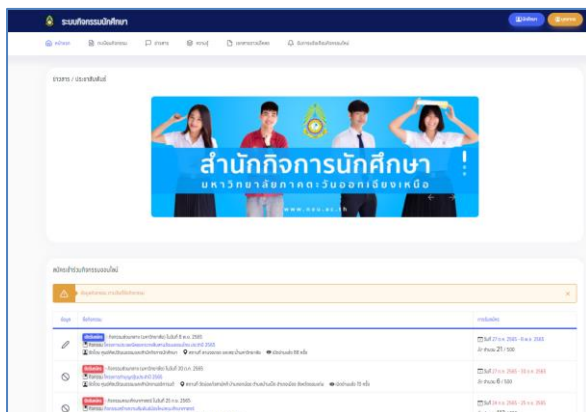
1. ผลการพัฒนาสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชันขึ้นตามขั้นตอนการวิจัย โดยได้นำข้อมูลจากการศึกษาและวิเคราะห์ มาจัดทำระบบขึ้นและสามารถใช้งานได้ตามขอบเขตงานที่กำหนดไว้ ดังนี้

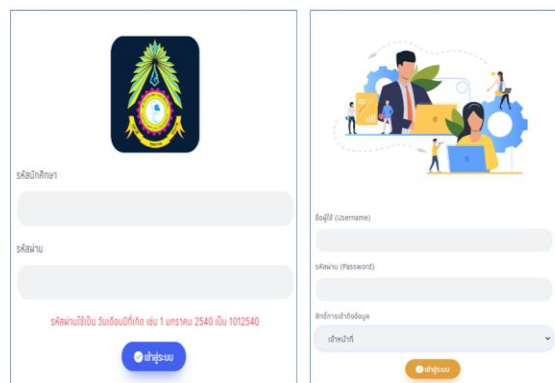

แผนภาพที่ 3 แสดงโมดูลที่ได้จากการวิเคราะห์และออกแบบระบบ

จากแผนภาพที่ 3 เมื่อผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และออกแบบระบบเสร็จสิ้น จึงได้โมดูลการทำงานของระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างโมดูลและระบบต่างๆ ดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 4 ฟอรัมหลัก

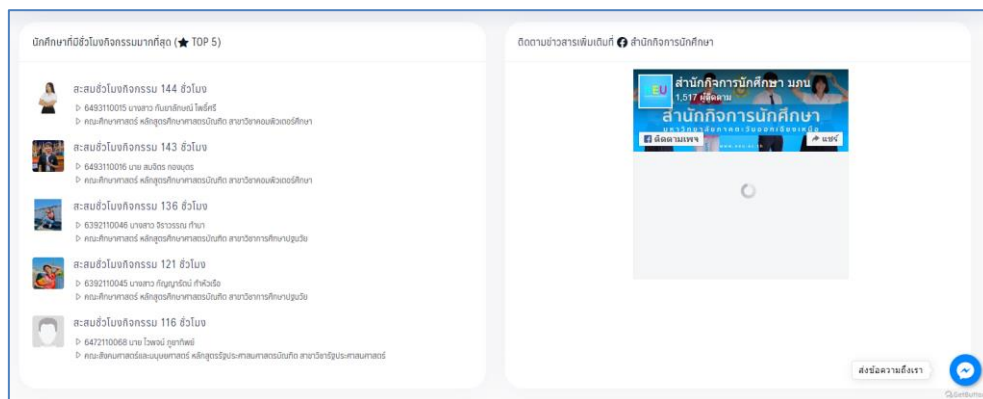

แผนภาพที่ 5 ฟอรัมการใช้งาน(สมาชิก)

ที่มาของภาพที่ 4 และ 5 : <https://activity.idcneu.com/>

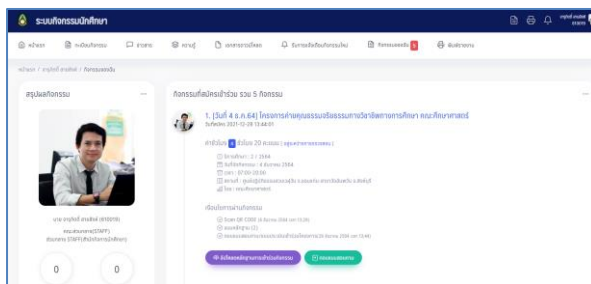
จากภาพที่ 4 ฟอรัมหลักของระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน ประกอบด้วยเมนูเข้าใช้งานระบบและเมนูการใช้งาน รวมถึงส่วนแสดงผลข้อมูลกิจกรรมนักศึกษา

จากแผนภาพที่ 5 ฟอรัมเข้าใช้งาน(สมาชิก) ประกอบด้วย ใช้งานสำหรับนักศึกษา และใช้งานสำหรับเจ้าหน้าที่/ผู้บริหาร/ผู้ดูแลระบบ

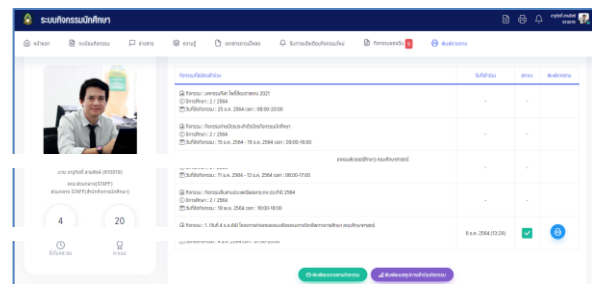

แผนภาพที่ 6 แสดงข้อมูลสถิติชั่วโมงกิจกรรมมากที่สุดของนักศึกษาและช่องทางติดตามข่าวสาร
ที่มาของภาพที่ 6 : <https://activity.idcneu.com/>

จากแผนภาพที่ 6 แสดงข้อมูลสถิติชั่วโมงกิจกรรมมากที่สุดของนักศึกษา โดยข้อมูลจะแสดงที่มีชั่วโมงกิจกรรมสะสมสูงสุด 5 ลำดับ และช่องทางติดตามข่าวสาร

แผนภาพที่ 7 ฟอรัมข้อมูลกิจกรรมของนักศึกษาที่

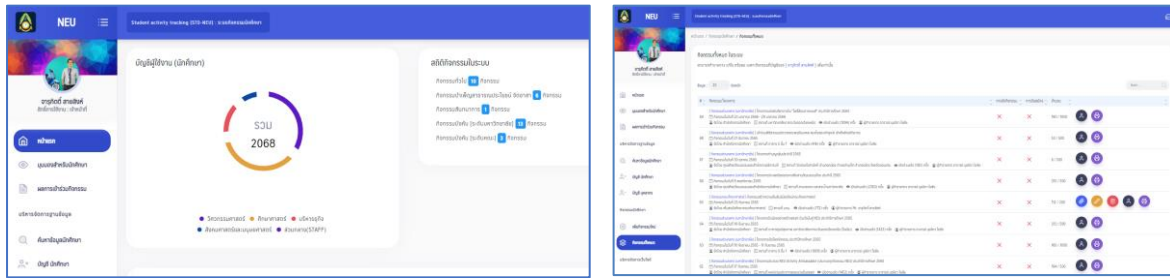

แผนภาพที่ 8 ฟอรัมข้อมูลรายงานสรุปผลการเข้าร่วม

ที่มาของภาพที่ 7 และ 8 : <https://activity.idcneu.com/>

จากแผนภาพที่ 7 ฟอรัมแสดงข้อมูลกิจกรรมของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเข้าร่วมไว้ โดยจะแสดงรายละเอียดกิจกรรม ปุ่มหลักฐานการร่วมกิจกรรมและปุ่มแบบสอบถาม นอกจากนี้ยังแสดงสถิติของการร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

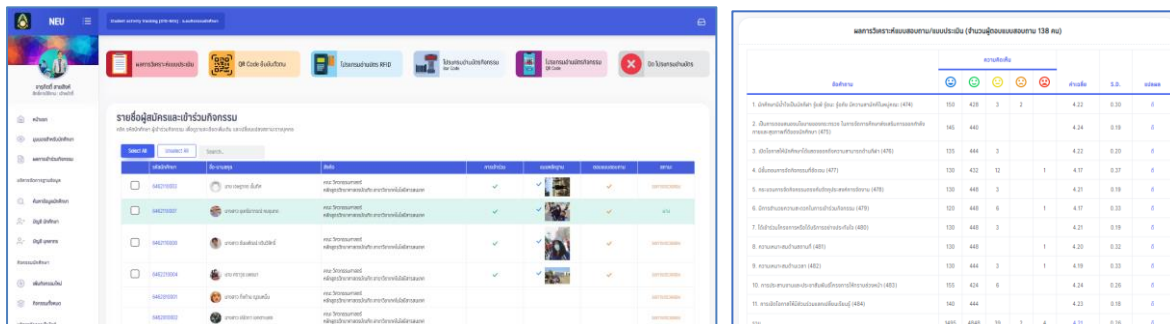
จากแผนภาพที่ 8 ฟอรัมแสดงข้อมูลรายงานสรุปผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ซึ่งหากนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น และส่งหลักฐานการเข้าร่วมครบถ้วน เจ้าหน้าที่จัดกิจกรรมจะตรวจสอบและอนุมัติให้ผ่านกิจกรรม และจะแสดงสถิติชั่วโมง และคะแนนที่ได้สะสม นอกจากนี้ ยังมีเมนูสำหรับพิมพ์รายงาน(ไอคอนสีฟ้า)

แผนภาพที่ 9 หน้าหลักของเจ้าหน้าที่จัดกิจกรรม แผนภาพที่ 10 แสดงข้อมูลตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรม
ที่มาของภาพที่ 9 และ 10 : <https://activity.idcneu.com/>

จากแผนภาพที่ 9 ฟอรัมหน้าหลักของเจ้าหน้าที่จัดกิจกรรมนักศึกษา แสดงข้อมูลสถิติของกิจกรรม
ต่างๆ มีแถบเมนูเพื่อควบคุมการใช้งานระบบในระดับสิทธิ์เจ้าหน้าที่

จากแผนภาพที่ 10 แสดงข้อมูลรายการกิจกรรมนักศึกษา และเมนูตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรม
โดยเจ้าหน้าที่กิจกรรมจะเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลหลักฐานการเข้าร่วมของนักศึกษา

แผนภาพที่ 11 เครื่องมือการตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรม แผนภาพที่ 12 แสดงผลประเมินการจัดกิจกรรม
ที่มาของภาพที่ 11 และ 12 : <https://activity.idcneu.com/>

จากแผนภาพที่ 9 แสดงหน้าจอเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา และ
นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นรายการว่านักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมและส่งหลักฐานการเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่และ
เมนูตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรม โดยเจ้าหน้าที่กิจกรรมจะเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลหลักฐานการเข้า
ร่วมของนักศึกษาและตรวจสอบผลการประเมินการจัดกิจกรรม

จากแผนภาพที่ 10 แสดงผลประเมินการจัดกิจกรรม โดยนักศึกษาที่เข้าร่วมเป็นผู้ตอบแบบประเมิน

2. ผลการทดลองประสิทธิภาพระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้ระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บที่พัฒนาขึ้นโดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาที่พัฒนาขึ้น จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐานเทียบกับเกณฑ์และสรุปผล แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของผู้เชี่ยวชาญ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
การประเมินด้านฟังก์ชันการทำงานของระบบ	4.83	0.29	มากที่สุด
การประเมินด้านการใช้งานของระบบ	4.67	0.49	มากที่สุด
การประเมินด้านผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ	4.67	0.29	มากที่สุด
การประเมินด้านความปลอดภัย	4.00	0.50	มาก
คู่มือการใช้งานระบบ	4.93	0.12	มากที่สุด
โดยรวม	4.62	0.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ประสิทธิภาพของระบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีผลการประเมินที่ระดับมากขึ้นไป และด้านที่มีผลการประเมินสูงที่สุด คือ ด้านคู่มือการใช้งานระบบ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.12) ด้านการประเมินด้านฟังก์ชันการทำงานของระบบ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.83$, S.D. = 0.29) และด้านการประเมินด้านการใช้งานของระบบ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93$, S.D. = 0.12) ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอระบบและทดลองใช้ระบบที่พัฒนาขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยวิธีเจาะจง เฉพาะนักศึกษาที่ใช้งานระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษา จำนวน 200 คน เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้งานระบบที่พัฒนาขึ้น จากนั้นนำผลมาวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐานเทียบกับเกณฑ์และสรุปผล แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน :
กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการประเมินความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการออกแบบหน้าจอใช้งานระบบ	4.66	0.48	มากที่สุด
ด้านประสิทธิภาพการทำงานของระบบ	4.76	0.43	มากที่สุด
ด้านเกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้งานระบบ	4.99	0.08	มากที่สุด
ด้านระบบสนับสนุนผู้ใช้งานระบบ	4.57	0.50	มากที่สุด
โดยรวม	4.75	0.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาความพึงใจของผู้ใช้ที่มีต่อระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้น พบว่า ผู้ใช้งานระบบมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($(\bar{x}) = 4.75$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้งานระบบ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($(\bar{x}) = 4.99$, S.D. = 0.08) ด้านประสิทธิภาพการทำงานของระบบ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($(\bar{x}) = 4.76$, S.D. = 0.43) และ ด้านการออกแบบหน้าจอใช้งานระบบ มีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ($(\bar{x}) = 4.66$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยและพัฒนาระบบสำเร็จสมบูรณ์ได้ทั้งนี้ เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาของการทำงานในแต่ละขั้นตอนว่ามีปัญหาด้านใดบ้าง จากนั้นทำการพัฒนาระบบขึ้นตามกระบวนการโดยใช้ทฤษฎี SDLC และทฤษฎี UML ทุกขั้นตอนมีการตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขไปพร้อมๆ กับการเขียนโปรแกรม จากนั้นนำระบบที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบและประเมินประสิทธิภาพของการทำงานระบบในแต่ละด้านและผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จึงส่งผลให้การพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชันสำเร็จสมบูรณ์ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พบว่าระบบมีประสิทธิภาพการทำงานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้วิจัยได้นำกระบวนการ ทฤษฎี SDLC และทฤษฎี UML มาช่วยในการออกแบบและวิเคราะห์ระบบงานตามขั้นตอนการทำงาน จากนั้นนำไปพัฒนาระบบจนแล้วเสร็จ

และนำระบบที่พัฒนาขึ้นเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทำการทดลองใช้งานระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน และทำการประเมินประสิทธิภาพการทำงานของระบบในแต่ละด้าน พบว่า ผลการประเมินประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.34) ผลการวิจัย พบว่าสามารถนำระบบดังกล่าวที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในงานด้านกิจการนักศึกษาในการติดตามกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ นักศึกษาหรือบุคลากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุกิตติ์ สายสิงห์ (2565 : 59-71) วิจัยเรื่อง การประเมินประสิทธิภาพระบบจัดเก็บฐานข้อมูลบุคลากรทางการศึกษา มีวัตถุประสงค์ 1) การพัฒนาระบบจัดเก็บฐานข้อมูลบุคลากรทางการศึกษาสามารถใช้งานได้จริง บุคลากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถเข้าถึงนำข้อมูลบุคลากรได้ตรงตามความต้องการซึ่งระบบดังกล่าวประกอบด้วย 16 ส่วน ได้แก่ ระบบแสดงข้อมูลบุคลากรทั้งหมด ระบบแสดงข้อมูลบุคลากรแบบแยกสังกัด ระบบสมัครสมาชิก ระบบล็อกอิน ระบบเพิ่มข้อมูลความเชี่ยวชาญ ระบบเพิ่มข้อมูลด้านคุณวุฒิ ระบบเพิ่มข้อมูลด้านงานบริหาร ระบบเพิ่มข้อมูลด้านงานสอน ระบบเพิ่มข้อมูลด้านเอกสารหรือตำรา ระบบเพิ่มข้อมูลด้านงานวิจัย ระบบเพิ่มข้อมูลด้านการตีพิมพ์งานวิจัย ระบบเพิ่มข้อมูลด้านบริการวิชาการ ระบบเพิ่มข้อมูลด้านทำนุศิลปวัฒนธรรม ระบบเพิ่มข้อมูลด้านวิทยากร-ถ่ายทอดความรู้ ระบบเพิ่มข้อมูลด้านผลงานหรือรางวัล และระบบเพิ่มข้อมูลด้านเกียรติบัตร-ประกาศนียบัตร 2) ผลการประเมินประสิทธิภาพระบบ จากผู้เชี่ยวชาญมีผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.50)

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้ใช้งานระบบมีความพึงพอใจระบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกรายการมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สาเหตุเช่นนี้เนื่องมาจากผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศของตนเองในระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชันได้อย่างครอบคลุม และสามารถตรวจสอบข้อมูลผลการเข้าร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นได้ผ่านอุปกรณ์สื่อสารที่หลากหลายตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภชัย ชัยประเสริฐ เพ็ญศรี อมรศิลป์ชัย และปฐมภรณ์ เก่าวพันธ์ (2561 : 1155-1166) จัดทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศงานกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ พบว่า ระบบสารสนเทศงานกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์ แบ่งผู้ใช้ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ผู้ดูแลระบบ ผู้ดูแลกิจกรรม และนักศึกษา กระบวนการทำงานประกอบด้วย 1) ระบบการลงทะเบียนเข้าร่วมกิจกรรม 2) ระบบอนุมัติการเข้าร่วมกิจกรรม และ 3) ระบบประเมินผลกิจกรรม ผลการประเมิน ประสิทธิภาพของระบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.52) และด้านความพึงพอใจต่อการใช้ระบบโดยภาพ รวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.53)

การพัฒนาระบบสารสนเทศกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถใช้งานได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ และตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ระบบสารสนเทศสามารถใช้งานได้ผ่านแพลตฟอร์มในอุปกรณ์ที่หลากหลาย และมีข้อเสนอแนะในการวิจัยดังนี้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการป้องกันการเข้าถึงข้อมูลบางส่วนบุคคลไม่ควรเปิดเผยก่อนได้รับการยินยอม
2. นำไปใช้ในหน่วยงานด้านการศึกษาที่มีกระบวนการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาคล้ายกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งต่อไปควรเชื่อมโยงข้อมูลกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น งานสำนักกิจการนักศึกษา งานทะเบียนและประมวลผล เป็นต้น
2. ในการพัฒนาต่อไปให้สามารถเข้าถึงข้อมูลโดยเทคโนโลยีบนมือถือเพื่อให้เข้าถึงได้สะดวกยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติภักดี วัฒนกุล และ จำลอง ครูอุตสาหะ. (2544). *การพัฒนาระบบสารสนเทศ*. กรุงเทพมหานคร: เคทีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์.
- กิตติภักดี วัฒนกุล และ จำลอง ครูอุตสาหะ. (2544). *วงจรชีวิตของการพัฒนาระบบฐานข้อมูล*. กรุงเทพมหานคร: เคทีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์.
- จารุกิตติ์ สายสิงห์. (2563). ระบบจัดเก็บฐานข้อมูลบุคลากรทางการศึกษาแบบ 360 องศา. *วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 7 (2), 59-71.
- ศุภชัย ชัยประเสริฐ, เพ็ญศรี อมรศิลป์ชัย และปฐมภรณ์ เถาว์พันธ์. (2561) การพัฒนาระบบสารสนเทศงานกิจกรรมนักศึกษาผ่านเว็บแอปพลิเคชัน กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีพนมวันท์. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตแห่งชาติ ครั้งที่ 47 วันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2561 โดย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 1155-1166

The Electone Improvisation Teaching and Learning Technique in China

Zeng Yawen,

Nicha Pattananon and Niwat Vannatham

Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

Corresponding Author, E-mail: nicha.musiced@gmail.com

Abstracts

Electone or Electronic organ improvisation is a performance ability similar to piano improvisation and requires higher overall quality of the performer than piano improvisation. Due to the diversity of musical instruments, it not only requires the performer's creativity but also requires the performer to master various musical styles, rhythm accompaniment patterns, orchestration methods, and composition methods. Because the instrument has three layers of keyboards, it also requires a higher level of physical coordination on the player's part. This academic article presented the electone improvisation teaching and learning technique in China.

Keywords: The Electone Improvisation Teaching; Learning Technique; China

Introduction

Keyboard instruments have a long history and are of various types, such as pianos that strike strings and percussion, pipe organs such as reeds, and electronic keyboards that utilize modern electronic technology. The electronic keyboard, a new family member, has recently become very popular in China. The uniquely designed Electone brings fresh blood to keyboard instruments, and its features of wide timbre, realistic timbre, and re-editable timbre further enhance its functions. With the continuous popularization and promotion of the electronic keyboard, the electronic keyboard plays a certain role in social and professional music education. Dozens of colleges and universities in China have successively offered electronic keyboard courses in music performance majors. Music education majors in some colleges also take electronic keyboard as a compulsory or elective course. However, it found that due to the relatively late origin of these musical instruments, many first-year students majoring in electronic organs are "halfway monks." Some students learn from the piano and some from the electronic keyboard. As a result, many students majoring in Electone are not well-founded and need more understanding of Electone, so they can only play the works they have learned before and cannot learn new works independently. Popular singing has been a new subject in recent years. It needed constant development and construction to be more mature. Due to the late start of popular singing teaching in Chinese universities, there needed to be a relatively perfect internationally acknowledged education system, teaching methods, and textbooks. How to better carry out popular singing teaching and train more talents in compound music to meet social needs? Its research and discussion are of great significance, and it also has a certain challenge and strong sense of the times. The integration and development of "The Musical" teaching mode are new paths for our teachers to explore the professional research and teaching field and establish a new subject. We need to think deeply about the significance of constructing "The Musical" courses and carrying out the teaching practice.

* Received: October 31; 2022; Revised: November 10, 2022; Accepted: November 14, 2022

In teaching popular singing, it should be realized that the teaching research of the sound skill training level can neither meet the needs of teaching nor the development needs of popular singing as a discipline. It must constantly reform and improve the course in colleges and universities. The theme of this paper is to integrate the "The Musical" course into the popular singing curriculum, which is in line with the law of discipline development and is of great significance to the future planning of teaching methods of this discipline.

The electone teaching

In China, the education and promotion of double-row keys is relatively late, and the teaching method of double-row keys needs to be improved. Among the existing double-row key teaching methods, some piano practice methods and etudes are used to help students improve their skills. The textbooks used are also compiled by themselves based on experience, and the content in the textbooks needs to form a complete system. This kind of teaching method is monotonous and has no learning focus. Especially in this teaching method, the learning focus is on performance, ignoring the development of composition and student skills.

On the other hand, the lack of professional teachers and the neglect of employment needs in teaching are also common. These problems have always existed in the double-row key teaching method. The scientific positioning of the subject will have an impact on the long-term development of the subject. If only the double-row key professional is positioned as the professional musical instrument performance, it will severely limit the long-term development of the professional. We need to cultivate academic talents with multiple abilities in instrument performance and music creation to explore more possibilities in the profession. Such a discipline positioning is scientific. Taking comprehensive development as the teaching goal, rationally designing courses, and gradually improving the subject's teaching materials and methods will promote the level of musical instruments and a reasonable path for subject construction.

The core of training the electone music talents with comprehensive abilities is to improve curriculum design. The electone has been developed in our country for nearly 40 years. From the initial exploration of a few schools, more than 30 colleges and universities have opened double-row keys. The electone have been unpopular at the beginning, and now they are showing off on large and small domestic stages, and they have established a solid foundation for the masses. In this process, many colleges and universities in our country have worked hard to promote the electone and played an important role in cultivating double-row keys. The electone has formed a relatively complete system under the continuous efforts of many colleges and universities. Its teaching innovation will continue to develop with the further development of college education (Yang, 2021 : 3-4)

The professionalism of music education in colleges and universities cultivates students' comprehensive music quality and promotes students' all-around development. At present, quite some colleges and music colleges have opened the Electone course. Teachers must set different teaching goals and choose different teaching materials according to the differences between students of different majors. Music majors focus on more practical content, such as music performance and performance. Students have mastered a certain number of the electone performance techniques, understand the performance methods and sound effects of commonly used timbres, and play different styles of works. The function of the electone is to edit the tone; the students of the normal major focus on learning music skills to lay the foundation for future work. When this kind of students teach, they mainly let the students master the basic playing

techniques and the touch training of different timbres, to play different styles of works. With the development of the Electone, the diversified development of Electone Music has been promoted. For example, Japanese Matsuda Masao's "Dao," Kashiwagi Reiko's "Dream of Dream," Watanabe Mutsuki's "Comical Train," and other classical-style works; Hirota Naashiko's "Anniversary," Iwanai Saori's "Song of the Sea" And other popular works. These works cover the basic, intermediate, and advanced teaching content of the Electone, with various music styles and clear rhythms. When choosing teaching materials, music teachers must choose different teaching materials according to the differences between students of different majors. Basic professional knowledge, such as the electone performance, common style performance, work analysis, etc., is the knowledge and skills every student should master. College Music (Zhang, 2020 : 111-112).

Most professional teaching adopts the single-person small class mode. When teaching, teachers must formulate different teaching goals according to the individual differences of different students. Some students have relatively strong hands-on skills. When practicing the Electone with their feet, some students cannot easily master the skills, and some students have flexible feet and higher comprehension skills. They may have mastered the practice skills in one lesson. According to the individual differences of different students, music teachers should adjust their teaching goals in time to maintain students' enthusiasm for learning.

The adaptation and creation of the Electone is an ability that high-level students must master. In the adaptation process, students need to use notation software to create. With the development of music informatization, there is more and more music notation software. The early Cakewalk, Muscator, and XG works have evolved into the current software such as MuseScore, Eduis, and Sibelius. This notation software have relatively high requirements for students. Students must not only master the different timbres and frequency spectrums of the basic electone, but also use computer software to make arrangements of these timbres and frequency spectrums, so they must master the computer operating ability. The traditional way of demonstrating and explaining is not suitable for arrangement teaching. Therefore, in the teaching process, teachers should fully use computer information technology and apply micro-classes to the teaching link of the Electone. According to the teaching requirements of the course, the teacher records the teaching course of the notation software. Students can watch the teacher's teaching using mobile phones and computers, solve the problems and problems encountered in the learning process, and improve teaching efficiency

Throughout the development of the electone in China, from the early 1980s to the present more than 20 years, double-row keys have emerged from scratch. From the establishment of the electone in some colleges and universities to the opening of this major in more than 30 colleges and universities, we can see that the education of the electone keys has been achieved with the efforts of many teachers. Rapid development. For example, Shanghai Conservatory of Music, Shenyang Conservatory of Music, Central Conservatory of Music, Tianjin Conservatory of Music, and other old colleges and universities have played a great role in the development of the electone, trained a large number of electone players, but also trained a large number of teachers. However, developing the electone for more than 20 years, the development of the electone is also difficult. Such as the shortage of teachers, the shortage of students, the expensive equipment, the lack of teaching materials, and many other factors are affecting and restricting the further development of the electone. The following is a discussion on teaching materials and teaching methods (Liu, 2019 : 78-80).

The electone entered the public's field of vision after the emergence of the Jiuyue miracle combination. In the past few years, more than 130 colleges and universities have offered electone majors, and the teaching resources and the construction of professional systems have been gradually improved. Analyze from the perspectives of the universality of learning electronics, the employment rate of graduates, and the employment situation. In addition to participating in popular teaching and promotion applications, graduates can also use the electone in various types of practice. Widely acclaimed. In recent years, the number of trainees of the electone has been increasing rapidly, which shows that the profession of the electone will have better development prospects in the future. There have been related music reports in the past few years, analyzing the future of the electone. The article pointed out that the future of electronic pipe organs will appear in China. Therefore, domestic efforts should be strengthened to promote and popularize the electone. Of course, This also requires the corresponding departments to invest a lot of human and material resources, and at the same time, improve the comprehensive quality of teachers, so that they can use better methods to teach knowledge and cultivate skills (Liu, 2020 : 135-144).

From the above scholars, researchers can conclude that electone teaching should be like this: Electone teaching activities have a relatively short history, probably for decades. It originated in Japan and was introduced to Asian countries in the 1980s. Electone teaching, represented by China, rose rapidly at that time. Now universities in Japan, Singapore, China, and other countries have specialized electone majors and undergraduate and postgraduate courses. In decades of teaching activities, most colleges and universities have focused on the teaching of electone performance. The sources of performances are mostly works arranged or created by electone players and composers, such as Japan and China. In recent years, many colleges and universities have also realized the importance of electone arrangement teaching and tried to reform and join arrangement training. The simple electone playing teaching system is relatively complete, but the electone teaching model for joining the arrangement training has yet to be constructed very maturely.

Electone work arrangement

The electone creation generally refers to original works and works re-arranged from original works. Original works refer to completely independent composition, including melody, harmony, and orchestration, and the presentation of the final performance on the electone. Of course, the works of some composers will be presented in various ways, such as band arrangement (symphony or pop band) and electone arrangement. The arrangement of original works is the most common arrangement method for electone. Whether it is classical or popular works, the second creation must be combined with the characteristics of the electone during the process of arranging. Otherwise, the presented works will lose the original There is a sense of hearing that corresponds to the performance of an instrument. However, there is no characteristic of the electone itself.

The creation process of the electone is diversified, and the types are also endless. In the study of the electone, creation and editing are undoubted. A skill must be mastered and determining the method of creation, or the style of creation is the beginning of completing a work. Common electone creation works can be roughly divided into three types. The first is to imitate the transcription based on the original work. This transcription follows the original work's musical structure, orchestration, and harmony and does not do any deletion work. This arrangement has two purposes. First, it is to maintain the integrity of the work; the second is to

use the electone arrangement to deepen the player's understanding of the original work and learn the composition's harmony and orchestration. The second kind of arrangement is to break the original works and innovate. In the development process of the electone, technology has always been with it. Because of the development of technology, the electone can realize more realistic musical instrument simulation and add more novel electronic musical instruments and effects. The electone music works further explore the meaning of "sound" and expand the scope of arranging and creating music to the field of "non-note" intentions.

In addition to the analog adaptation of orchestral works, more and more piano works are transplanted into the electone. With its unique timbre expressiveness, various style changes have been realized, and classical works have been adapted into the style of a jazz band or adapted for the "new age," this new style of music. For example, in Chopin's "Heroic Polish Dance," Japanese performer Uchikawa Genta reorchestrated it to create the grand vibe of the orchestra. Another example is Beethoven's "To Alice." The performer Naoko Hirota adapted it into the style of Flamenco, and the orchestration was changed to guitar, violin, bass, etc., adding the unique percussion music of the nation. The original classical piano music is transformed into brisk dance music. The third type of arrangement is originally based on the instrument's characteristics. The electone was introduced by the Shenyang Conservatory of Music in the 1990s. Then other music conservatories followed suit, such as the Wuhan Conservatory of Music and Xi'an Conservatory of Music. The creation and arrangement of the electone mentioned above are based on the original composer's work. During the development process, some players will create works unique to the electone based on the unique advantages of the electone, such as Japan Composer and performer Hiroshi Kubota has created a series of popular styles of the electone. Music such as 'Real in D' and Spin Kick are often used as selections in domestic professional competitions. After the development of the electone by China Yinfei Company, a large number of Chinese performers are no longer limited to the arrangement of original works but also create original works of different styles based on the knowledge of the function of the electone (Xu, 2021 : 52-56).

The relevant theoretical knowledge that the Electone arranger needs to master includes the orchestration method, the harmony method, and the texture knowledge. The music score orchestra table shows the configuration and types of all musical instruments. Understanding the types of musical instruments used in music is an effective way to master the framework of the score. The performance part should be fully considered in the arrangement of the Electone. Too many over-octave performances and long-term rapid repetitions are unsuitable for Electone, and this type of music should be handled flexibly in the arrangement. For the arrangement work, we can use the notation software to input the score of the music into the computer. Combining the software with the arranging work is useful for those with weak arranging abilities. When entering the score, we must deeply analyze each tone of the music and be familiar with the trend of the part. The Electone can play various types of music, which must be meticulously edited, including downsizing the score.

As the quality of the arrangement directly affects the performance, it is necessary to make preparations before the arrangement. We must study the orchestral score before double-row key arrangement, including extensive and intensive reading. Extensive reading includes musical structure, mode structure, orchestration arrangement, timbre characteristics of each section, harmony direction, and color matching. Intensive reading is for composers to use orchestration, divided into two types: vertical distribution of harmony proportions and horizontal combination and matching. The effect of a double-pipe orchestra is different from that of a mixed-type orchestra, which is related to the choice of timbre in the arrangement. Over

time, various morphological changes have been derived from the combination of instruments (Liu, 2021 : 121-124).

The electone can play various types of music, imitate the sounds of various musical instruments, and produce realistic effects of various bands in different combinations. This is its biggest advantage over other musical instruments. Such a function is determined by its special pronunciation principle, which is different from other musical instruments and the complicated pre-creation and editing mode. All the music of the electone must be edited very carefully, including the score's downsizing, timbre selection, and the adjustment of the volume ratio, reverberation, and sound equality, which are stored in the tone palette. The quality of the arrangement directly affects the performance, so it is used as a compulsory part of the course for learning the electone (Zhao, 2014 : 230).

"Arrange" is a word that has appeared in recent decades and first appeared in Japan. The arrangement is the process of using musical techniques to recreate the original song's structure and orchestration without affecting the original song's main melody to expand more in terms of expression, form, and expressiveness. The so-called "electone arrangement teaching" is designed and implemented based on the characteristics of theoretical composition combined with electone teaching. It relies on regulating the functions of musical instruments as a medium and uses music theory and composition techniques to realize the re-creation of melody or works. That is to say, in the teaching of double-row key professional courses, some music theory content learning should be appropriately added to simplify the boring knowledge of composition and arrangement and apply it to practice. Let students participate in the music production process while acting as performers and combine the learning content of the two subjects (Liu, 2020 : 135-144).

From the above scholars, researchers can conclude that the electone work arrangement should be like this: The arrangement of the electone, as the name suggests, is arranged on the electone. It can be roughly divided into three categories: the first category is transplanted arrangement, the second category is the second creation of folk songs, folk songs, pop songs, and vocal fragments, and the third category is the original arrangement. The first type of transplant arrangement is the transplantation and adaptation of large-scale symphonies, concertos, chamber music, etc., with scores to the electone, which are adapted into the electone solo, or ensemble works. Transplant type arranger requires the arranger to master the theoretical knowledge: reading of the score, reduction of the score, orchestration, and use of harmony, etc. The practical knowledge that needs to be mastered is notation software, the correct selection and use of timbre, Percussion settings, peripheral controllers, etc. Of course, the transplant arranger also requires the arranger to be able to adjust the sound, reverberation, and contrast of strength and weakness of the entire work, roughly like a conductor, after the entire work has been adapted. The second category: The second creation of folk songs, folk songs, pop songs, and vocal fragments, refers to the adaptation of certain vocal works to the electone, using some means such as expansion, variation, timbre change, and tuning to adapt it into a complete electone work. This arrangement requires the arranger to have a solid foundation in music theory and music performance and to be able to fully combine the diversified characteristics of the electone to enrich the pieces of music they want to arrange. The last type of arrangement refers to the arranger's original work, specifically for the electone. The musical score of the electone is a three-line score. The transplanted arrangement mentioned above reduces the score into a three-line score and then arranges and produces the timbre. The original arrangement is that the arranger writes three-line music from the beginning of the composition. The arranger gives full play to his imagination and uses his knowledge of

composition to create on the electone. Regardless of the type of arrangement, the arranger must combine performance to arrange not only the production of scores and timbre but also the design of actions, multi-layer keyboard combinations, and stage effects. The latest models of the electone can even control stage lighting. These are all the arrangers need to consider when arranging the electone works. Because the electone is a diversified musical instrument, with hundreds of tones, rhythms, accompaniment patterns, functions, etc., as an arranger of the electone works, he should be more open-minded and improve his musical performance.

The electone improvising

Compared with classical music, the improvisation of pop music, especially the electone, can be regarded as either the improvisation of an orchestra or band or the improvisation of an instrument according to the actual situation. Whether it is a pop band or an instrument, mastering the elements of improvisation is crucial. The most important thing in the electone improvisation is "the grasp of the tune." I say this because the tempo, rhythm, prelude, etc., are all determined by it. Getting the most natural melody out of the rhythm or phrase is very important. In order to grasp the tune, the performer first needs to conceive the musical idea or phrase without playing it. This requires quieting down and training yourself to capture the response of a musical thought or phrase in your mind and capture the most suitable tune. No matter what kind of music is thought or phrase, it can be changed into various tunes according to the speed, rhythm, and playing method. However, usually, there should be the most natural tempo, and the rhythm should be determined from that. A brisk melody needs a speed commensurate with it, while a melodious melody needs a speed that can be fully sung. If the tune idea is stuck and cannot be broken through, we can use the appropriate accompaniment rhythm to change the style. The accompaniment rhythm starts from the basic rhythm pattern, and we can choose the appropriate rhythm pattern according to various musical styles. The specific improvisation requires the organic cooperation of various elements to present a rich electone improvisation (Li, 2020 : 59-60).

Compared with other traditional instruments, the electone is more difficult to improvise. "The electone belongs to the major of keyboard performance from a physical point of view and the perspective of editing and creation. It belongs to the major of composition. From the point of view of the principle of sound production, it belongs to the major of electronic technology. Therefore, it should be a comprehensive course higher than keyboard performance and involve a major in sound and composition technology. The electone has three layers of keyboards, including the upper two layers of the hand keyboard and the lower layer of the pedal keyboard. These three keyboard layers also show the music's most basic structure: the melody layer, the harmonic texture layer, and the bass layer. First of all, the upper keyboard is generally played with the right hand, stating the main melody of the music, which is the most important element to describe the image and express the emotion of the whole music. Secondly, the lower keyboard is generally played with the left hand. According to the rhythm of the music, the appropriate harmony is used to set off the melody layer. It is important to set off the atmosphere and push the music to a climax—an important sign of being out of tune. The left and right hands sometimes alternate on the upper and lower keyboards. Finally, the Pedalboard is played with the left foot and sometimes with both feet as needed. The Pedalboard plays the bass layer, which determines the harmonic direction and rhythm of the piece. In addition to this, it sometimes plays a melody or sub-melody. Mastering the improvisation of the three-layer keyboard requires the player to have a high level of coordination. At the same time, performers are required to have solid basic skills in melody creation and harmony arrangement, as well as

the ability to apply theoretical knowledge to practice freely. In addition, the electone can play hundreds of musical instruments such as strings, woodwinds, brass, percussion, etc. It can control various musical styles and genres and shape a band's sound effects. Therefore, players are required to master the playing techniques and orchestration knowledge of various musical instruments and grasp various musical styles. Compared with other traditional musical instruments, the improvisation of the electone requires a higher and more comprehensive quality of the players. It not only requires the performer to have solid basic playing skills but also theoretically requires a wealth of comprehensive professional knowledge to support. This requires improving improvisation ability through long-term systematic practice (Yang, 2019: 3-4).

The principles of electone improvisation are 1) Aesthetics. The essential feature of the music is to give people a feeling of beauty. Therefore, when improvising, it is necessary to follow the framework of harmony and the rhythm system so that the music formed by improvisation has a unified style. 2) Integrity. Have a complete musical structure. The main part can have several themes, but there must be transitions between the parts, and the connection is natural. 3) Innovation. To keep the composition fresh, perform exploratory improvisations. The ways of improvisation include 1) Variation, a variation of the existing melody. 2) Creation type, that is, according to the player's sense of music, the new motive melody is re-created. 3) Accompaniment, improvising to accompany other art forms. The electone, also known as double row keys, is a "one-man orchestra." Its predecessor was the pipe organ. The electone retains the advantages of the pipe organ: the unique shape, playing style, and rich sound. In recent years, in major domestic and international electone competitions, improvisation has been included as one of the competition items, and the importance of improvisation has been paid more and more attention (Wu, 2013 : 87-88).

The electone is a multi-part musical instrument that can play complex multi-part music. Its improvisation is more complex than an instrument that can only play a single melody. That is, in addition to the melody part, there should be a good accompaniment part. Of course, such improvisations will be more colorful. The improvisation of the electone is an instrumental performance in which the melody and its accompaniment parts are improvised at the same time. In impromptu performance, the accompaniment parts, mainly composed of harmony and rhythm, play a role in rendering and contrasting the genre and style of the melody. At the same time, it can also enrich the improvisation of the melody, expand the idea of improvisation, and make the improvisation full of vitality. Many theoretical books on piano improvisation provide us with many improvisation techniques worth learning and researching. Due to the special structure and automatic accompaniment function of the electone, its accompaniment parts can be arranged very richly. Many accompaniment methods should be learned from the orchestration method. Some accompaniment textures of the band should be mastered. Due to the special performance of the electone, we can use percussion as the melody accompaniment or use guitar timbres, piano timbres, and pipe organ timbres to arrange various distinctive accompaniment patterns. You can also use the auto accompaniment function to assist in improvisation. These accompaniment methods are unmatched by other instruments. On the electone, collecting and arranging or creating fixed accompaniment patterns and mastering their usage is an important part of improvisation. This link can be gradually improved by the usual accumulation and training (Wang, 2013 : 59-60).

Conclusion

Electronic organ improvisation is a performance ability similar to piano improvisation and requires higher overall quality of the performer than piano improvisation. Due to the diversity of musical instruments, it not only requires the performer's creativity but also requires the performer to master various musical styles, rhythm accompaniment patterns, orchestration methods, and composition methods. Because the instrument has three layers of keyboards, it also requires a higher level of physical coordination on the player's part. Basic training is an important way to contact and learn music and is the only way to go. Students can only be confident in future music tests by laying a solid foundation. Our basic music training is like the cornerstones of a building. Only when the cornerstone is solid can the future building be solid. Basic music training has value and significance for the students' music department and patience training. Through basic music training, students can accurately grasp the lack of knowledge acceptance and the lack of music learning. Making up for it will play an important role in the development of music at a higher level in the future. At the same time, it can also improve students' overall music literacy, overall level of music learning, and ability to respond to emergencies and music in music learning to improve the comprehensive quality development of students.

References

- Li, X. (2020). Exploration of the Creation Form of Electronic Organ Works. *Drama Home*, (30), 59-60.
- Liu, H. (2020). Electric Organ Teaching Reform and Innovative Performance Exploration. *Northern Music*, (06), 135-144.
- Liu, L. (2019). The Exploration and Practice of Double-Row Key Arrangement Teaching in Secondary School Teaching. *Art Grand View*, (18), 78-80.
- Liu, S. (2021). Research on the arrangement of the double row keyboard. *Art Education*, (01), 121-124.
- Wang, O. (2013). A Preliminary Study on the Accompaniment Method of Electronic Organ Improvisation. *Northern Music*, (02), 59-60.
- Wu, T. (2013). The significance of cultivating students' electronic organ improvisation ability. *Art Education*, (05), 87-88.
- Xu, S. (2021). Creation and classification of electronic organ works and their second creation in performance. *Journal of Bengbu University*, (06), 52-56. doi:10.13900/j.cnki.jbc.2021.06.011.
- Yang, C. (2019). *A Practical Exploration of Variation Techniques in Electronic Organ Improvisation*, [Master's Thesis], Chongqing Normal University.
- Yang, Z. (2021). Exploration and development of double-row key teaching mode in higher music colleges. *Academic Weekly* (02), 3-4. doi:10.16657/j.cnki.issn1673-9132. 2021.02.001.
- Zhang, L. (2020). Electric keyboard teaching under the Suzuki teaching method. *Art View*, (30), 111-112.
- Zhao, G. (2014). On the performance of the double-row electronic keyboard. *Private Science and Technology*, (12), 230.

Teaching “Leibo Yi” Traditional Ethnic Folk Songs in China

Wu Xiaodi,

Panya Roongruang and Chuchat Pinpart

Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

Corresponding Author, E-mail: nicha.musiced@gmail.com

Abstracts

The Leibo Yi language has some differences in different regions. However, the prominent language features are the same as the Yi language, "there are few vowels, mainly including tense vowels, throat vowels, relaxed vowels, singing. During the period, it is necessary to achieve a degree of relaxation; there are many consonants, mainly voiced and unvoiced, and these consonants generally distinguish between aspirated and unaspirated." This academic article presented the teaching of "Leibo Yi," a traditional ethnic folk song in China.

Keywords: “Leibo Yi” Traditional Ethnic; Folk Songs in China; China

Introduction

The Leibo Yi folk songs are divided according to their regions. The dialect of "Shengzha" is used in the "Wagangsuoshuohuo" area; Nuo dialect is widely used in Xining, Mohong, Majingzi, Shanlinggang, and other places. Their language spelling is similar to Hanyu Pinyin, which can be used to assist non-native people in mastering the pronunciation of the Yi language as soon as possible.

The initials in the "Yi Nuo language" language system often have a strong nasal color. When singing, this nasal pronunciation (such as "En", "Mo", "New.") Yi Nuo folk songs are Leibo is the main carrier of traditional folk songs of Yi nationality. In addition to "orthodox words", there are many "lining words" in the songs. However, they have no actual meaning and only express some tone. Most of the "Yi Nuo" folk songs are nasal sounds in sentences. It has a decorative effect, and the "F" and "B" sounds are often used as "decorative sounds" of nouns to more vividly express the situation or mood depicted in the song (Wang, 2013 : 115-118).

Folk songs often exist as "Oral tradition" (Atkinson, 2004 : 456-483). Recording and printing folk songs are less vivid than word of mouth. They can exist at any time and place, and the object can be anyone. Due to the cumbersome form of books, oral communication is the decisive factor for the existence of folk songs. They all come from the artistic records of people's daily life, labor, communication, and oral education. Therefore, the singing of folk songs has many colloquialisms and modal words—many randomness's, not entangled in whether it conforms to the rules and the norms of the song.

* Received: October 27; 2022; Revised: November 2, 2022; Accepted: November 3, 2022

Minority folk songs in China are all sung in their language, also known as "dialects" is an important symbol of "regional color." To sing ethnic folk songs, the language must be restored. , although Mandarin has been promoted as the official language, there is no mandatory requirement for folk song singing, and the use of the local language is also encouraged. If the language is unfamiliar, Chinese pinyin can be used to mark and restore the language. Secondly (Zhu, 2016 : 54-56). To imitate and learn "tone, tone and sense of language," which is respect for the nation and culture.

Figure, 1 Leibo Yi Music Performance

Folk songs

In many developing countries, traditional folk songs are no longer an expression of art and entertainment. In community education, the audience and acceptance of folk songs are very broad. Regardless of gender, age, or child, folk songs have a certain degree of recognition. The folk songs of ethnic minorities can shorten the distance between people who do not understand the language and let people pass the approachable music. Art forms to get to know a nation step by step. At the same time, traditional folk songs can also play a special role in education and dissemination. Many scholars have recognized its educational significance.

At present, it can be seen that many music educators in various countries are trying their best to protect and inherit folk songs because they can spread. Those folk songs so far must have their unique charm and cultural precipitation. Only with catchy melodies and rhyming lyrics can they still be recognized and loved by the people in a rapidly developing society.

The melody of traditional folk songs often gives people a feeling of "déjà v" and stretches towards the "Lin" that people imagine. This is something that conventional musicians cannot achieve. Today's musicians may "Contemporary" folk songs with no musicality or conformity to the rules. However, traditional folk songs have their principles (Patnaik, 1979 : 7). "Its melodies are based on the progressions of underlying harmonies" and "Maybe it is respect for the nation of the country in which it is located. Traditional harmony has its characteristics.

Traditional folk songs are orally transmitted among some peasants in the countryside belonging to a certain nation (Bose, 1968 : 17-21). We should not, however, think of the peasantry as the Sole class who cultivated folk song, as Bartók. Folk songs should have a wider spread, not only limited to local ethnic groups and farmers with low cultural quality, but those also educated. High-quality people can often pay attention to a nation through the study of folk songs to interpret more cultural information, including the meaning of ethics and morality.

Traditional folk songs are different from Bel Canto or ethnic singing, and the way of singing will directly affect (Zhou, 2020 : 141-142). "The expression of the charm of folk songs" For example, Chinese Tibetan songs need to use a loud, high-pitched accent, Mongolian songs need There is a steady and heavy bass, and northwest folk songs need to exchange real and false voices. These are the singing rules that learners must respect and restore to the true nature of folk songs.

Chinese folk songs

China's traditional folk songs gradually moved from limited areas to more people's fields of vision. There are also many musicians to study and learn to sing various traditional folk songs. From exploring folk song singing from 1919 to 1949, singers gradually discovered Folk songs sung by Bel Canto or Chinese folk singing (Qiao, 2021 : 200-208). "Some problems of incongruity," 1949-1978, folk artists began to be known to the world and were active in stage performances. Their singing methods are various, making the art workers start to think and sing these folk songs with the western bel canto so that the folk songs break the "regional, language, folk customs, and other restrictions." The collision and promotion of Chinese and Western singing methods have provided a good academic environment for developing traditional folk song singing. Since 1978, traditional folk songs have begun to develop in a diversified way. With the development of the information age, traditional folk songs have been more and more displayed in front of the world. Artists continue to explore folk songs, hoping they can also be widely used in formal education. Although Chinese and Western singing methods are still debated, folk songs come from the folk, which is still different from the national singing method of the Conservatory of Music. Artists call for "original" singing and try to show the "original ecology" of folk songs. It is the best inheritance of folk songs.

Music and other literary works are very beneficial considering that they have numerous moral, religious, educational, and sociological Values...Singer, through the songs or the other literary works, tries to train and supply good morals for the humans (Hasanah, 2021 : 6).

Songs come from people's lives, and we often say, "This song sings in my heart." Indeed, lyrics have the magic power to move people's hearts, and the notes are abstract, but the lyrics can directly express people's emotions and values. Come out and be empathetic. Especially in the education of young people, songs can help them eliminate their resistance to education.

The truth of art is embodied by people, which is compatible with the truth of human morality... The subject of moral cognition correctly grasps the essence of the moral object and its laws, then achieves the cognition of truth and realizes morality. Unity with the real (Zhang, 2011 : 205-207+114).

A touching artistic product is closely related to its creator's ethical and moral level. The beauty of art can often make people impressive and unique. People have feelings, and they yearn for and pursue beautiful things. When people feel the "beauty" of artworks, artworks have value. On the contrary, art is also inseparable from the guidance of ethics. The complementarity of the two promotes social development and human progress. Folk songs are

also a form of artwork. It is the crystallization of the artistic accomplishment and wisdom of the working people. It is not difficult to find out why many folk songs can be widely used. To spread, not only because of musical value but also because of the spiritual awareness and moral connotation of transmission, which supports continuation.

Teaching ethnics music

Teaching is a two-way process, including the teacher's teaching and the student's learning, if only the student becomes one (Kember & Gow, 1994 : 58-74). "Empty vessel" pours knowledge into Students, which are doomed to fail to teach. What we need is to see students as creators of the future. First, we must change their concept of learning and turn theory into action. We can only change students' stubborn cognition and accept new ideas by engaging them in action. Learning mode, thinking, and reflection will also arise spontaneously in this process.

When students come to the classroom with enthusiasm and are ready to accept new knowledge, they will lose the vitality of learning if they are greeted with clichéd content and routine procedures. In higher education, some teachers think that in teaching (Hooks, 1996 : 316). "Excitement" will destroy the teaching order. However, if a fixed teaching procedure can no longer stimulate students' interest in learning, it can be broken. The teaching content is flexible and can go beyond the "boundary." Verbal promises of change are meaningless. We need to diversify teaching and enhance classroom vitality through concrete behavioral practices.

Teachers complete the main part of teaching. Whether teachers' strategies stimulate students' concentration and challenge determines teaching effectiveness. The lecture is only one part and must be given to students. "The principle of maximizing opportunity" gives students enough time to practice at all times. The purpose of teaching should be clear, the structure of the course is a means to accomplish the purpose, and students need to be explained before starting the course. "The teacher should ensure that students know what they will be learning and why it is important for them to learn it." The language design in the classroom should be rich use "Thoughtful discourse" to understand and respond to each other, and guide students to reflect and think critically. The practice of homework is to allow students to give theory to the key process in practice, and it is also the link with the least participation of teachers. In addition to practicing "skills," they also organize discussions to compensate for each other's shortcomings.

"Ethics comes from the Greek word Ethos, which means customs, character, and is related to our values and virtues. Neo-Confucianism is moral philosophy". Our usual behavior and experience are the subject of morality. It is divided into two parts: theoretical ethics and applied ethics. Professional ethics is one of the important branches of applied ethics. Professional ethics is connected to our majors. Education 2 exists alone, it can penetrate into the daily teaching of our majors, and it will be easier for students to learn philosophical thoughts in the majors by giving full play to the majors' characteristics and combining them (Gülcan, 2014 : 2622-2625).

Ethics refers to questions of flourishing and the struggle with our inconsistencies—and those of others. While morals refer to externally or internally "imposed constraints that govern how we should and should not treat other people."

The result of right music education, Plato concludes, is that the student so educated ("Music in Plato's Republic," 2009) "becomes noble and good." Many researchers have proved that music has an obvious role in shaping people's personalities and young people. It is the maturity period of character development. Their ability to receive information and process information often exceeds our expectations. Unlike other languages, music is "sound" and "silent," which can help people, infect people, and express emotions, to express "beautiful" emotions they cannot experience in words. I once saw one of my students. When she finished the third movement of Beethoven's sonata, "Passion," she felt her heartbeat faster. There is a surge of excitement in the body. This is a good example that can be seen. Music can tap the deepest emotions in the heart, maybe the students do not realize that it is because the notes, rhythms, and phrases are produced through the combination of "Chemistry" effects, unknowingly exaggerating her emotions and these effects are usually "positive."

Music can improve people's aesthetic ability. Aesthetic education is usually carried out through noble art. The purpose of music education is also to make students have the aesthetic ability. Beginning in the second half of the 20th century, the "utilitarian" purpose of music education (improving personal Aesthetic ability) is gradually weakened, its meaning has expanded, and it has developed into aesthetic philosophy. Educators hope that music education will exert its influence on social morality. Music can become the "medium" of aesthetic education philosophy because it is closely related to people. The senses are linked together. People say that music is beautiful, then the beautiful music will directly hit our hearts.

Music teaching is a social endeavor in which teachers' actions directly affect students' lives. It is also unavoidably moral." In the nurturing ethics of music education, practical guidance ultimately arises from the migration of teachers and students within the musical space. In the current teaching, the "imitation" learning behavior has been familiar to the students. It has a strong dependence, so the teacher's words and deeds will inevitably greatly impact the students.

Music educators must lead the development of meaningful music instruction and experience. The meaning of music education is broad, and the choice of music as a teacher should include all types of music except Western music, "provide meaningful music," and use transformative technology to achieve meaningful teaching goals. Music education institutions must go beyond reality to develop "new" music practice while developing traditional music teaching in schools and expand education to a larger sense of "music communication" so that this cause will develop more vigorously.

"From an ethical perspective, music students can be nurtured to be more sensitive beyond music by being educated to analyze musical elements such as melody and structure, understand different musical styles and meanings, and experience music making with others. Thus, better able to understand the feelings and needs of other people in the world" Diversified music education is a global behavior. Any country is constantly advocating this concept of education. Its importance and necessity are unquestionable. The most relevant research we can find on this topic is on Diversified music and national harmony, developing students' creativity, interdisciplinary cooperation, and contributions to the reform of teaching models. While the research on its relationship with ethics and morality has not been developed prosperously, ethnic music has its unique musical style. The sound system brings students a different auditory experience than Western music. The new sound through their sensory stimulation will make them curious and willing to learn and explore, which is very helpful for developing their brains'

unknown abilities. To enrich yourself. (Heimonen, 2012 : 62-80).

Teaching “Leibo Yi” traditional ethnic folk songs

Leibo Yi folk songs are mainly based on the Chinese national pentatonic mode, and there are few Western heptad scale modes. The structure of the song is based on the lyrics. It is repeated regularly, the tune does not change, and the singer will make slight changes in some sounds according to personal habits, such as adding decorative sounds, glissando, or increasing or decreasing the pitch length.

The language characteristics of the Yi people in Leibo County are diverse. Although there are three dialects, the "Yi Nuo" dialect folk songs are the most representative of the characteristics of Leibo folk songs. The tune is melodious, and the singing lines are gentle." The most popular and inherited folk songs in Leibo County are Yinuo folk songs, which can even become an alternative name for Leibo folk songs. Therefore, traditional Leibo folk songs often give people a feeling of being told slowly. Leibo's new folk songs it is gentler and more intimate.

The traditional folk songs in Leibo county come from the life of the local people. The content of the lyrics is "very close to the people's real life." Because it is related to people's lives, the tunes are often improvised. Pronouns and modal particles are common in the lyrics. The "decoration" and "glide" in the melody all express the feeling of people speaking, such as: "sigh," "happy," or "disappointed."

In the early days of China's founding, Liangshan Prefecture was still in the stage of a slave society. The social hierarchy was strict. The enslaved people in the lowest class were imprisoned by the ruling class both physically and ideologically. They were not allowed to gather in private. Therefore, their traditional folk songs do not have a chorus, they are a solo, duet, or turn singing, and there will be no exciting or fast tunes. Because people's lives are controlled, their thoughts and behaviors are relative. The rules also affect the form of their songs. To summarize, Leibo's Yi folk songs are "euphemistic in tune, stable in rhythm, and relatively regular in structure." In order to restore the true nature of this traditional folk song, pay attention to the "beautiful" and "softness" of the voice when singing (Yuan & Jing, 2013:7).

The content of the ethical folk songs of the Yi ethnic group in Leibo County comes from oral recitation or scriptures such as the Tao Te Ching and the Creation Classic. Sing at weddings, funerals, or sacrificial activities, and sing through generations of singers to educate younger generations and spread morality. In this way, the Yi people obtained self-identity in the process of repeatedly establishing the connection and dialogue with the sanctified and artistic history (Chao & Feng, 2012 : 5-12).

Leibo County is a small county in Liangshan Prefecture, belonging to the Yi Nuo dialect area of the Yi nationality. The local traditional folk songs also have a lot in common with the Yi folk songs of Liangshan Prefecture, which are reflected in the musical structure, rhythm, rhythm characteristics, and singing style. For example, the "commonly divided song composed of two parts, the main and the chorus," has a simple structure, and the melody has repetitions and changes. It is similar to the variation style in Western music. The rhythm is relatively free, and it is often They are all mixed rhythms, which are common in traditional Chinese folk songs. Unlike regular songs, the rhythm is fixed. Liangshan Prefecture Yi folk songs use mixed rhythms, "Deliberately destroying the symmetry and balance of the music rhythm." this can push the music forward. The rhythm of Leibo's traditional folk songs uses the rhythm of the

first sixteenth note a lot. In many songs, this rhythm is used almost from the beginning to the end. This is to avoid the feeling of burnout caused by the small beat of the melody when it comes to singing. "The pursuit of emotional expressiveness mainly with real voices, local singers ignore the method of vocalization. However, focus more on whether the song's emotion is expressed. This is one of the reasons why "lining words" and "glide" are frequently used in his singing. They are all naturally issued to express a tone (Duan, 2021 : 43-44).

Conclusion

The song's subject matter defines the classification of Leibo Yi traditional folk songs. Ethics is not included in the traditional definition and classification. It exists in almost all categories, including wedding, children, and festival songs. You can find traces of ethical songs. However, this also increases the difficulty of the collection work. Ethical songs are hidden in these songs and will not attract the special attention of singers and people. Only on some special occasions will a certain song's ethical and moral significance be remembered.

References

- Atkinson, D. (2004). Folk songs in print: text and tradition. *Folk Music Journal*, 456-483.
- Bose, F. (1968). Traditional Folksong and "Folklore" Singers. *Journal of the International Folk Music Council*, 20, 17-21.
- Chao, G. & Feng, W. (2012). An Analysis of Epic Identity Function. *Folklore Studies*, (05), 5-12. doi:10.13370/j.cnki.fs.2012.05.004.
- Duan, C. (2021). On the Musical Characteristics of Liangshan Yi Folk Songs. *Art appreciation*, (17), 43-44.
- Gülcan, N. Y. (2015). Discussing the importance of teaching ethics in education. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 174, 2622-2625.
- Hasanah, A. (2021). *An Analysis of Moral Educational Values in Harris J's selected Song lyrics in Salam Album*, [Doctoral dissertation], IAIN Ponorogo.
- Heimonen, M. (2012). Music Education and Global Ethics: Educating Citizens for the World. *Action, Criticism, and Theory for Music Education*, 11(1), 62-80.
- Hooks, B. (1996). Teaching to transgress: Education as the practice of freedom. *Journal of Leisure Research*, 28 (4), 316.
- Kember, D., & Gow, L. (1994). Orientations to teaching and their effect on the quality of student learning. *The Journal of Higher Education*, 65(1), 58-74.
- Patnaik, D. N. (1979). *Social significance of the folksongs of Orissa*.
- Qiao, B. (2021). A Century of Chinese Professional Folk Song Singing Art Overview. *Chinese Music*, (06), 200-208. doi:10.13812/j.cnki.cn11-1379/j.2021.06.025.
- Wang, R. (2013). The Expression Form and Mode Characteristics of Liangshan Yi Folk Songs. *Journal of Qujing Normal University*, (02), 115-118.
- Yuan, Y., & Jing, Z. (2013). *An Introduction to Minority Music Culture in Liangshan Prefecture*. Xichang College, China. Sichuan University Press.

- Zhang, Y. (2011). On the organic integration of art and morality, truth, goodness and beauty: Inspiration from Chinese traditional painting. *Art Hundred Schools* (S2), 205-207+114.
- Zhou, Z. (2020). Exploration of the Beauty of Life in Chinese Traditional Music——Inheritance and Innovation of Chinese Traditional Folk Songs in Music Teaching. *Modern Education Science*, (S1), 141-142.
- Zhu, J. (2016). Interpretation of the Importance of Dialect Singing in Traditional Folk Songs. *Art Review*, (07), 54-56.

การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล
ในการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย
**The Development of Public Management with Good Governance
in Local Administration in Thailand**

ณภัทร พันภัย, จิรัฏฐภัทร ทราฤทธิ์,
ปรางทิพย์ กระตุกฤษ, พลอยชมพู ทับเฒ และ โชติ บดีรัฐ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
**Naphat Phonphai, Jirattaphat Thararit,
Prangthip Kraturoek, Phloichomphu Tabem and Chot Bodeerat**
Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-mail : paprangthip@gmail.com

บทคัดย่อ

การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นในสังคมไทยช่วงวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเชื่อว่าสาเหตุสำคัญมาจากความบกพร่อง อ่อนแอ หย่อนประสิทธิภาพของกลไกด้านการบริหารจัดการทั้งภาครัฐและเอกชน จึงต้องวางรากฐานในการบริหารราชการแนวใหม่ ไปพร้อมกับการพัฒนาประสิทธิภาพ ด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือ **Good Governance** ซึ่งเป็นหลักการสำคัญในการพัฒนาราชการไทย บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลในการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย พบว่า การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลนั้นเป็นหลักการบริหารงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ซึ่งการพัฒนาดังกล่าวจึงเป็นการเพิ่มการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับหลักกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของทางราชการที่ได้มีการปรับปรุงให้มีความทันสมัยต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอีกด้วย

คำสำคัญ: การพัฒนา; การบริหารจัดการภาครัฐ; หลักธรรมาภิบาล; การปกครองท้องถิ่น

* วันรับบทความ : 26 ตุลาคม 2565; วันแก้ไขบทความ 8 ธันวาคม 2565; วันตอบรับบทความ : 9 ธันวาคม 2565

Received: October 26; 2022; Revised: December 8, 2022; Accepted: December 9, 2022

Abstracts

Good governance and social affairs is a concept arising in Thai society during the economic crisis in 1997, which is believed to be the main cause of deficiencies, weaknesses, and inefficiency of the management mechanisms in both the public and private sectors. Therefore, the foundation for a new way of government administration must be laid. along with improving efficiency with good governance or good governance, which is an important principle in the development of Thai government. The objective of this journal was to analyze the development of public management with the good governance in the local administration in Thailand. It was found that the development of public management with the good governance was the principle of public management for the achievement, the efficiency, the value in the public task, the suitable method of working, and improving the task up to date. The people were convenient and were responded in the demand. The evaluation of working was regularly for the benefit of the people. This development increased the working in accordance with the law and regulations updated.

Keyword : Development; Public Management; Good Governance; Local Administration

บทนำ

การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นในสังคมไทยช่วงวิกฤตเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเชื่อว่าสาเหตุสำคัญมาจากความบกพร่อง อ่อนแอ หย่อนประสิทธิภาพของกลไกด้านการบริหารจัดการทั้งภาครัฐและเอกชน จึงต้องวางรากฐานในการบริหารราชการแนวใหม่ ไปพร้อมกับการพัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือ **Good Governance** ซึ่งเป็นหลักการสำคัญในการพัฒนา ราชการไทยในช่วงที่ผ่านมานั้นต้องพิจารณาคำสองคำประกอบกัน คำแรกคือ **Governance** ซึ่งเป็นเรื่องของการบริหารการปกครอง เดิมนั้นเราคิดว่าภาครัฐเท่านั้นที่ดูแลกิจการบ้านเมือง คิดว่ามีการเลือกตั้ง มีรัฐบาล มีระบบราชการเป็นกลไกทำงานก็น่าจะเพียงพอต่อการพัฒนาบ้านเมืองแล้ว แต่เมื่อบ้านเมืองเจริญขึ้นก็คิดว่า ควรจะมีกลไกอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง จึงเริ่มมีความคิดเห็นของหลายฝ่ายขึ้นมา ฝ่ายแรก คือ นักเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเน้นการใช้ กลไกตลาด เน้นบทบาทภาคเอกชนและต้องการถ่ายโอนกิจการของรัฐให้เอกชนทำแทนส่วนอีก ฝ่ายหนึ่ง คือ นักรัฐศาสตร์ ก็ต้องการทำให้ภาครัฐมีบทบาทและขนาดเล็กลง กลไกที่นำมาใช้ไม่ใช่กลไกตลาด แต่เป็นภาคประชาสังคม เพื่อให้ประชาชนเข้ามาบริหารกิจการบ้านเมืองด้วยตนเอง สร้างพลังและการรวมเป็น กลุ่มชุมชน ฉะนั้นแนวคิดของการบริหารกิจการบ้านเมืองจึงเปลี่ยนไปภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากการ เป็นผู้ดำเนินการเอง มีการลดขนาดลง มีการเปิดให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม ในการดูแลกิจการบ้านเมือง มากขึ้น ซึ่งก็ต้องพยายามที่จะหาจุดสมดุลระหว่างกลไกภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อเข้ามา ร่วมกันดูแลกิจการบ้านเมืองของเราส่วนคำว่า **Good** ก็ต้องมีการนิยามว่าที่ดี ซึ่งก็มีตัวชี้วัดอยู่หลักธรรมาภิบาล สามารถสรุปปัญหาใหญ่ได้ดังนี้ คือ หลักธรรมมาภิบาลมี 6 หลัก คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความพร้อมรับผิด และหลักความคุ้มค่า (วิภาส ทองสุทธิ, 2551 : 7)

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2562 กำหนดให้ส่วนราชการปรับปรุงการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนและการติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการด้วยกันต้องกระทำโดยใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลกลางเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการและการบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2563 : 65)

ดังนั้นการพัฒนาการบริหารการปกครองท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลจึงเป็นกระบวนการที่คณะผู้เขียนได้เขียนขึ้นมาให้สอดคล้องกับตัวบท กฎหมาย เพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยได้นำไปเป็นแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติ และปรับใช้ในการบริหารจัดการท้องถิ่นที่สอดคล้องกับกฎหมายได้ได้ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้ทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบันต่อไป

แนวคิดการพัฒนา

การพัฒนา (Development) เป็นการเจริญขึ้นของระดับองค์กรทางสังคม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นการทำลายรูปแบบของโครงสร้างทางสังคมแบบเก่า และการเปลี่ยนแปลงจะเริ่มจากการจัดระบบในส่วนบนขององค์กรแล้วแผ่ขยายซึ่มลงสู่ส่วนล่าง และดำเนินเรื่อยไปจนครอบคลุมองค์การอย่างกลมกลืน (สุมิตรสุวรรณ, 2554 : 3) หรือ เป็นการทำให้เจริญ และการเปลี่ยนแปลงในทางเจริญขึ้น การคลี่คลายไปในทางที่ดี การกระทำที่เป็นเหตุให้บางสิ่งบางอย่างเจริญเติบโตขึ้น หรือขยายออกเพื่อให้ดีขึ้นกว่าที่มีอยู่เดิม และการพัฒนานั้นอาจจะเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม หรือมนุษย์ก็ได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 4) การพัฒนาเป็นวาทกรรมอย่างหนึ่ง (a discourse) ซึ่งได้รับความสนใจจากนักวิชาการอย่างกว้างขวาง โดยมีการศึกษา วิจัย วิเคราะห์ และวิพากษ์วิจารณ์ในหลาย ขณะเดียวกันการพัฒนาเป็นกระบวนการ (process) ที่ได้รับ การตีค่าในระดับสูงส่งผลให้สิ่งที่ตรงกันข้ามกับกระบวนการ การนี้ไม่ได้รับการตีค่ากลายเป็น “ความด้อยพัฒนา” สิ่งตรงกันข้ามกับแนวคิด “การพัฒนา” ที่อาจมีคุณค่าสูงยิ่งยากที่จะประเมินคุณค่า หลายอย่าง เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น แต่เพราะการพัฒนาเป็นกระบวนการที่สัมพันธ์กับค่านิยมสมัยใหม่ สิ่งตรงกันข้ามกับความสมัยใหม่จึงได้รับการประเมินค่าในระดับต่ำหรืออาจจะไม่มีค่าควรแก่การศึกษาและใช้ประโยชน์เลยก็ได้ ซึ่งการพัฒนาไม่ว่าจะในระดับใดก็ตาม มีแนวคิดที่สำคัญ 5 ประการ (ชัยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2560 : 3) คือ

1. การพัฒนาเป็นกระบวนการ (Process) การพัฒนาเป็นกระบวนการศึกษาวิเคราะห์ ปัญหา และความต้องการของมนุษย์ รวมทั้งศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหา และความต้องการของมนุษย์ทุกด้านอย่างเป็นบูรณาการและอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะเริ่มตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน และระดับประเทศชาติในที่สุด

2. การพัฒนาเป็นวิธีการ (Method) การพัฒนาประกอบด้วยวิธีการในการจัดการระบบทรัพยากรต่างๆ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการ เพื่อให้การพัฒนามีความต่อเนื่องวิธีการพัฒนานี้รวมเอาการสร้างองค์การพัฒนา และเสริมสร้างทักษะและความรู้ของประชาชนในสังคมโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันในแต่ละท้องถิ่น

3. การพัฒนาคือการเคลื่อนไหว (Movement) การพัฒนามีลักษณะเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่งอยู่กับที่ การพัฒนาจึงมีความเกี่ยวข้องกับการระดมความร่วมมือทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการระดมความร่วมมือจากกลุ่มบุคคลที่เป็นเป้าหมายของการพัฒนา ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลด้อยโอกาสในการแสดงความคิดเห็น สะท้อนปัญหาความต้องการรวมตัวและตระหนักถึงปัญหาความต้องการพื้นฐานร่วมกัน รวมทั้งร่วมกันคิดและแก้ปัญหาต่างๆ เหล่านั้น ขณะเดียวกันการพัฒนามีความจำเป็นที่จะให้กลุ่มบุคคลภายใต้โครงการพัฒนาต่างๆ เข้าใจบริบททางสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของตนรวมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน กลุ่มบุคคลจะต้องมีการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงความคิดเห็นและทัศนคติไปในทางก้าวหน้าและสร้างสรรค์และพัฒนาทักษะความรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาด้วย

4. การพัฒนาคือการจัดทำโครงการหรือโปรแกรม (Project or Program) โครงการหรือโปรแกรม เป็นการปฏิบัติการอย่างหนึ่งของการพัฒนาสังคมโครงการพัฒนาต่างๆ ทำให้วัตถุประสงค์ของการพัฒนาเป็นจริงได้ โครงการพัฒนาที่ได้รับผลสำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือจากบุคคลกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายของการพัฒนา ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นเป้าหมายของการพัฒนาประกอบด้วย บุคคลทุกระดับชั้น นับตั้งแต่กลุ่มผู้นำ กลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านต่างๆ จนถึงกลุ่มรักษาความสะอาดและรักษาความสงบเรียบร้อยในองค์กร

5. การพัฒนาคือการให้โอกาส (Opportunity) การให้โอกาสแก่บุคคลในการพัฒนาชีวิต สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่จำเป็น คนที่จะได้รับโอกาสมากยิ่งขึ้น คือคนยากจน หรือคนด้อยโอกาส ยิ่งด้อยโอกาสมากที่สุดยิ่งควรได้รับโอกาสมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งจะช่วยให้ได้รับสิทธิมากขึ้นในเรื่องความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice) และการพัฒนาคุณภาพของคน

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงตามแผนด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าหรือกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่มีการกำหนดทิศทาง นั่นคือการพัฒนาเป็นความพยายามของมนุษย์ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น มีการกำหนดทิศทางหรือกำหนดรายละเอียดเอาไว้ล่วงหน้าว่าใคร ทำอะไร อย่างไร เมื่อใด เป็นต้น โดยเป้าหมายสุดยอดของการพัฒนาอยู่ที่คนและคุณภาพชีวิตของคน การพัฒนาคนจึงรวมถึง

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การเมืองสังคมวัฒนธรรมและเทคโนโลยี นอกจากนี้ความหมายของการพัฒนายังเป็น เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจคุณค่าของคนในแต่ละสังคมอีกด้วย

แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐ

การบริหารกิจกรรมใดๆ ในภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคประชาชน ต่างก็มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มีพันธกิจ/ภารกิจ วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย/วัตถุประสงค์การหรือกระบวนการบริหารที่ คล้ายคลึงกัน เช่น การวางแผน การจัดองค์กร การนำ การควบคุม เป็นต้น แต่การบริหารภาครัฐนั้นมี เอกลักษณะเฉพาะซึ่งจะแตกต่างไปจากการบริหารจัดการในองค์กรเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็น สาธารณะ (Publicness) ขององค์กรภาครัฐ (พัชรวาลย์ ศุภมะ, 2562 : 6) กล่าวคือ 1) การบริหารภาครัฐมี องค์กรประกอบทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องมาก 2) การตัดสินใจในการบริหารภาครัฐมีผลกระทบกระเทือน กว้างขวางและรุนแรงกว่า 3) การบริหารภาครัฐได้รับการคาดหวังจากประชาชนสูงและมีการตรวจสอบ สาธารณะอย่างกว้างขวาง 4) การบริหารภาครัฐมีเป้าหมายกว้างขวาง ไม่ชัดเจนและค่อนข้างเป็นนามธรรม และ 5) องค์กรการบริหารภาครัฐใหญ่โต ซับซ้อน การปฏิบัติงานอิงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ มีพิธีการล่าช้า และโดยทั่วไปมักขาดประสิทธิภาพ ทั้งนี้โดยสาระสำคัญแล้วการบริหารจัดการภาครัฐสามารถสรุป (รังสรรค์ อินทจันทร์ และ พงษ์ศักดิ์ ชิมมอนด์ส, 2560 : 6) ดังนี้

1. การบริหารภาครัฐแยกออกจากการเมืองไม่ได้ เพราะนักการเมืองเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งจาก ประชาชนให้เข้ามาบริหารประเทศ และดำเนินนโยบายสาธารณะที่หาเสียงไว้ระบบราชการและองค์กรอื่น ๆ เป็นเพียงกลไกที่จะดำเนินยุทธศาสตร์และนโยบายของนักการเมือง แม้ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีความชำนาญ และมีประสบการณ์สูงกว่า แต่ก็เพียงเป็นผู้เสนอข้อมูลและความเห็นต่าง ๆ ให้กับฝ่ายการเมือง ในบางครั้ง เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีบทบาทเสนอและกำหนดนโยบายสาธารณะหรือร่างกฎหมายต่าง ๆ แต่ก็ยังคงอยู่ภายใต้ นักการเมืองและกระบวนการทางการเมืองอยู่นั่นเอง

2. การตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงมักได้รับอิทธิพลทางการเมืองระดับต่าง ๆ เช่น ผู้ว่า ราชการจังหวัดมักต้องเกี่ยวข้องกับนักการเมืองท้องถิ่น กลุ่มผลประโยชน์กลุ่มอิทธิพลต่าง ๆ รวมทั้งพลัง มวลชน นอกเหนือจากการรับคำสั่งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและนายกรัฐมนตรีการตัดสินใจใน การบริหารภาครัฐมีผลกระทบกว้างขวางและรุนแรงกว่าการตัดสินใจในภาคเอกชนหรือภาคประชาชน เพราะ การบริหารภาครัฐมีขอบเขตที่กว้างขวางกว่ามาก แม้ว่าบรรษัทข้ามชาติบางแห่งมีผลประกอบการสูงกว่า ผลผลิตมวลรวมประชาชาติของประเทศที่กำลังพัฒนาหลายประเทศ และการตัดสินใจของบรรษัทข้ามชาติเคย มีผลให้ล้มล้างรัฐบาล แต่การตัดสินใจในภาครัฐอาจทำให้เกิดสงครามโลกหรือผลทำให้ประชาชาติต้องล่มจม ดังนั้นในระยะหลังนักรัฐประศาสนศาสตร์มักให้ความสนใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์และการประเมินนโยบาย สาธารณะเพื่อให้นโยบายสาธารณะเกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

3. ความคาดหวังจากประชาชน เพราะความเป็นสาธารณะนี้เองที่ทำให้ประชาชนคาดหวังสูงจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของรัฐบาลหรือการบริหารภาครัฐ ในบริษัทเอกชนผู้ถือหุ้นต่างคาดหวังว่าจะได้รับเงินปันผลสูง และราคาหุ้นของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มสูงขึ้น ประชาชนต่างก็เสมือนเป็นผู้ถือหุ้นของประเทศย่อมมีความคาดหวังว่าจะได้รับบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ และคาดหวังว่า รัฐบาลจะนำประเทศไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองและมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม มีเกียรติภูมิที่ประเทศต่าง ๆ ยอมรับ ซึ่งความคาดหวังนี้จะมีผลต่อการเลือกตั้งทั่วไปในครั้งต่อไป แต่ขณะเดียวกันถ้าหากประชาชนไม่พอใจผลงานของรัฐบาลมากก็อาจเกิดการประท้วงหรืออาจถึงขั้นจลาจลได้ และไม่เลือกให้กลับมาเป็นรัฐบาลเลือกตั้งครั้งต่อไป นอกจากนั้นการเป็นสาธารณะทำให้ภาครัฐเองต้องมีความพร้อมที่จะถูกตรวจสอบ (Accountability)

4. การมีเป้าหมายกว้างขวาง ความแตกต่างระหว่างการบริหารภาครัฐและภาคเอกชนที่ชัดเจนคือ ภาครัฐมักมีเป้าหมายที่กว้างขวางไม่ชัดเจน และค่อนข้างเป็นนามธรรมในบางครั้งก็ขัดกันเอง เช่น นโยบายของรัฐวิสาหกิจว่าจะไม่แสวงหากำไร แต่รัฐวิสาหกิจจำนวนมากกลับมีกำไรสูง บางครั้งภาครัฐมุ่งกำไรทางสังคมแต่กำไรทางสังคมนั้นไม่สามารถประเมินในเชิงปริมาณได้ อย่างไรก็ตามในการบริหารการรัฐยุคใหม่ได้มีความพยายามกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนขึ้นโดยให้มีการกำหนดดัชนีวัดผลการปฏิบัติงาน (Key Performance Indicator: KPI) และมีการประเมินแบบดัชนีความสำเร็จแบบสมดุล (Balanced Scorecard) ซึ่งจะช่วยให้การบริหารภาครัฐมีเป้าหมายการปฏิบัติงานชัดเจนขึ้น

5. องค์กรภาครัฐขนาดใหญ่โต ซับซ้อน ปฏิบัติงานโดยมีกฎหมายเป็นหลักโดยเฉพาะองค์กรภาครัฐที่นำแนวคิดองค์กรในระบอบราชการแบบราชการ (Bureaucracy) ของ Max Weber ซึ่งยังนิยมใช้กันอยู่ทั้ง ๆ ที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมาก องค์กรแบบนี้เป็นองค์กรในอุดมคติที่คำนึงถึงเหตุผลความถูกต้องตามกฎหมายเกณฑ์ (rational-legal) ซึ่งจำเป็นสำหรับองค์กรภาครัฐ แต่การที่องค์กรแบบนี้ยึดสายการบังคับบัญชาตามขั้นตอน มีงานเอกสาร มีกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ฯลฯ ทำให้เกิดความใหญ่โต ซับซ้อน มีพิธีรีตองและความล่าช้า (red tape) และความไร้ประสิทธิภาพได้เช่นกันซึ่งทั้ง ๆ ที่ภาครัฐทราบปัญหานี้ แต่การปรับเปลี่ยนก็ทำได้ยาก ดังความพยายามปฏิรูประบบราชการในประเทศต่าง ๆ ซึ่งมักเริ่มจากการปรับบทบาทภาครัฐและการปรับโครงสร้างองค์กรรัฐบาล

กล่าวโดยสรุป การบริหารองค์กรภาครัฐ หมายถึง การบริหารจัดการที่มีความเกี่ยวข้องกับเกี่ยวข้องกับความเป็นสาธารณะ และ โดยมีการยึดหลักประสิทธิผล (Effective) และหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ในการดำเนินงาน โดยผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานขององค์กรภาครัฐนั้นมุ่งการตอบสนองต่อความต้องการของสาธารณะ โดยผ่านกระบวนการนโยบายสาธารณะผลประโยชน์สาธารณะ และกระบวนการทางการเมือง

หลักธรรมาภิบาล

หลักธรรมาภิบาล” หรืออาจเรียกได้ว่า “การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หลักธรรมรัฐ และบรรษัทภิบาล ฯลฯ” ซึ่งเรารู้จักกันในนาม “Good Governance” ที่หมายถึง การปกครองที่เป็นธรรมนั้น ไม่ใช่แนวความคิดใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคม แต่เป็นการสะสมความรู้ที่เป็นวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมของมวลมนุษยชาติเป็นพันๆปี ซึ่งเป็นหลักการเพื่อการอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองและสังคมอย่างมีความสุข สามารถประสานประโยชน์และคลี่คลายปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีและพัฒนาสังคมให้มีความยั่งยืน (ปฐม มณีโรจน์, 2554 : 51) ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 เป็นบทบัญญัติที่เป็นแนวทางให้ส่วนราชการปฏิบัติ พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ได้ให้ความหมายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีความมุ่งหมายให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามมาตราที่ 6 ว่า

1. เกิดประโยชน์สุขของประชาชน การบริหารราชการที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและพยายามมุ่งให้เกิดผลกระทบในเชิงบวกต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
2. เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของภาครัฐ การบริหารเพื่อให้ได้รับผลลัพธ์ ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยมีการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ และการจัดทำข้อตกลงว่าด้วยผลงาน ในทุกระดับ
3. มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐได้แก่ การบริหารที่จะต้องพิจารณาในเชิงเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยนำเข้า กับผลลัพธ์ ที่เกิดขึ้น โดยมีการทำ cost-benefit analysis ให้สามารถวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความคุ้มค่าของแผนงานหรือโครงการต่าง ๆ เทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งจัดระบบการวางแผนการทำงานและวัดผลงานของแต่ละบุคคล ที่เชื่อมโยงกับระดับองค์การ
4. ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น ได้แก่ การกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานและการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และจัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ เพื่อให้การปฏิบัติงานเสร็จสิ้นที่จุดบริการใกล้ตัวกับประชาชน รวมทั้งการปฏิบัติงานในรูปแบบ one stop service
5. มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ ให้ทันต่อสถานการณ์ มีการปรับภารกิจของส่วนราชการทันต่อเหตุการณ์ ได้แก่การทบทวนและปรับปรุงกระบวนการ และขั้นตอนทำงานใหม่อยู่เสมอซึ่งจำเป็นต้องทบทวนลำดับความสำคัญและความจำเป็นของแผนงานและโครงการทุกระยะ การยุบเลิกส่วนราชการที่ไม่จำเป็นและการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์อยู่เสมอ
6. ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ ได้แก่ การปฏิบัติราชการที่มุ่งเน้นถึงความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการเป็นหลัก โดยมีการสำรวจความต้องการของประชาชนและความพึงพอใจของผู้รับบริการ ในหลากหลายวิธีและเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำมาปรับปรุงการปฏิบัติราชการต่อไป

7. มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ การตรวจสอบ และวัดผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดระบบการควบคุมตนเอง ซึ่งจะทำให้สามารถผลักดันการปฏิบัติงานขององค์กรให้บรรลุหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดธรรมาภิบาลได้รับการถ่ายทอดผ่านหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งที่เป็นหน่วยงานภาครัฐ และองค์การพัฒนาเอกชนในระดับภายในประเทศ และระหว่างประเทศอย่างแพร่หลาย โดยเสนอแนวคิดที่ว่า ลักษณะที่สำคัญของการสร้างสถาบันของการปกครองหรือการอภิบาล และความสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพของระหว่างภาครัฐและเอกชน ซึ่งจะเน้นเรื่องของการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ หลักธรรมาภิบาลหรือแนวทางในการจัดการปกครองที่ดีสำหรับสังคมแบบเสรีประชาธิปไตย ซึ่งประกอบไปด้วยหลักการ 6 ประการ (รัชยา ภัคจิตต์, 2557 : 63) คือ

1. หลักนิติธรรม (Rule of Law) หมายถึง การตรากฎหมายที่ถูกต้องเป็นธรรม การบังคับใช้กฎหมาย การกำหนด กฎ กติกา และการปฏิบัติตามกฎกติกาที่ตกลงกันไว้อย่างเคร่งครัด โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพความยุติธรรมของสมาชิก

2. หลักคุณธรรม (Ethics) หมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์จริงใจ ขยันอดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติ

3. หลักความโปร่งใส (Transparency) หมายถึง การสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของ คนในชาติ โดยการปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใส

4. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และเสนอความเห็นในการตัดสินใจ ปัญหาสำคัญของประเทศไม่ว่าด้วยการแจ้ง ความเห็น การได้สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติหรืออื่น ๆ

5. หลักสำนึกรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาตลอดจนความเคารพในความเห็นที่แตกต่างและความ กล้าที่จะยอมรับผลดี และเสียจากการกระทำของตนเอง

6. หลักความคุ้มค่า (Value for Money) หมายถึง การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยให้เมืองค์กรหรือประชาชนมีความ ประหยัดใช้ของอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ใน เวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

กล่าวโดยสรุป หลักธรรมาภิบาลหรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เป็นหลักการบริหารงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

แนวคิดการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย

การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นระบบการบริหารและจัดการสาธารณะและทรัพยากรต่างๆ ของท้องถิ่น หนึ่งภายในรัฐหนึ่งเป็นท้องถิ่นที่มีขอบเขตชัดเจน ภายในรัฐนั้นมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีโครงสร้างด้านอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดโดยกฎหมายทั่วไปและหรือกฎหมายพิเศษ (อุดม ทุมโฆสิต, 2555 : 7) หรือเป็นการปกครองระดับที่ต่ำกว่ารัฐหรือประเทศ และองค์การส่วนท้องถิ่นที่มีองค์การตัดสินใจและบริหารภายในพื้นที่อันจำกัดของตนอาจเกิดโดยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายระดับสูงของรัฐบาลกลางหรือกฎหมายลำดับรองและทำหน้าที่ทางการบริหารและการนิติบัญญัติ ซึ่งการปกครองท้องถิ่นมีความสำคัญ (รศนธ์ รัตนเสริมพงศ์, 2554 : 7) คือ 1) การปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง 2) เป็นการพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย 3) เป็นโรงเรียนฝึกหัดประชาธิปไตย 4) การปกครองตนเองในรูปแบบของการกระจายอำนาจ และ 5) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นยังเป็นองค์กรที่ช่วยฝึกการบริหารราชการแผ่นดิน

การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงหน่วยงานปกครองที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดรูปแบบ หนึ่งโดยปกติการปกครองส่วนท้องถิ่นจะเปิดโอกาสให้ประชาชนในเขตท้องถิ่นนั้น ๆ เลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่เป็นผู้บริหารท้องถิ่น หรือเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นเพื่อเลือกผู้บริหารท้องถิ่นอีกทีหนึ่ง (เรียกว่าการเลือกตั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมตามลำดับ) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอำนาจอิสระ (autonomy) ในการบริหารจากรัฐได้ในระดับหนึ่งตามขอบเขตที่กฎหมายกำหนด ซึ่งการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทยของประเทศไทยในปัจจุบัน มี 2 รูปแบบด้วยกัน (อุดม ทุมโฆสิต, 2555 : 7) คือ 1. รูปแบบการปกครองท้องถิ่นทั่วไป ได้แก่ 1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) 2) เทศบาล 3) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 2. รูปแบบการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งมีฐานะเป็นทบวงการเมืองและนิติบุคคล โดยในประเทศไทยมีอยู่ 2 แห่ง คือ 1) กรุงเทพมหานคร 2) เมืองพัทยา

กล่าวโดยสรุป การปกครองท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีพื้นที่อาณาเขตของตนเองมีประชากรและมีรายได้ตามที่หลักเกณฑ์กำหนดโดยมีอำนาจและมีอิสระในการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตน รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ให้บริการในด้านต่าง ๆ แก่ประชาชน ซึ่งประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวจะมีส่วนร่วมในการบริหารและปกครองตนเอง อาทิ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในชุมชน หรือการมีส่วนร่วมในการบริหารและปกครองตนเอง โดยผ่านตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้ง เช่น การมีสภาท้องถิ่น เป็นต้น

วิเคราะห์กระบวนการการพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐตามธรรมาภิบาลในการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะเป็นองค์กรที่อยู่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด และเป็นหน่วยดำเนินการซึ่งทำหน้าที่แทนรัฐในการจัดบริการสาธารณะ การบริหารจัดการภารกิจต่าง ๆ ในพื้นที่รับผิดชอบแก่ประชาชน เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนเป็นประการสำคัญ ดังนั้นกระบวนการการพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐตามธรรมาภิบาลในการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย เพื่อเป็นแนวทาง กระบวนการปฏิบัติ และการพัฒนาปรับปรุงภารกิจ ความรับผิดชอบ คณะผู้เขียนเห็นว่า ควรดำเนินการดังนี้

1. การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน เน้นการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางโดยการกำหนดภารกิจและการบริการของรัฐจะต้องสามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ อีกทั้งต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมและประชาชนแต่ละรายควบคู่กัน โดยการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีความโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาลซึ่งความโปร่งใสจะเกิดขึ้นได้ เมื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลทุกขั้นตอนในการปฏิบัติราชการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตลอดจนสามารถติดตามและตรวจสอบการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ โดยจะต้องเปิดเผยข้อมูลให้มากที่สุด มิใช่อ้างเหตุข้อยกเว้นไม่เปิดเผยเป็นหลัก ในทางหนึ่งเพื่อสร้างกลไกการตรวจสอบและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักการที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2563 : 43) ได้ประมวลแนวทางการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.1 การเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติงานให้ประชาชนสามารถติดตามตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

1.2 การจัดทำรายงานการประเมินผลการควบคุมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการควบคุมภายในสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2561

1.3 การบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานภาครัฐ พ.ศ. 2562

1.4 การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี และการจัดซื้อจัดจ้างเพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้โดยสะดวก ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.5 ก่อนการดำเนินการต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีผลเสียทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน

1.6 ในภารกิจที่มีผลกระทบต่อประชาชน นอกจากต้องดำเนินการตามข้อ 1.4 ยังต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน และชี้แจงทำความเข้าใจเพื่อให้ประชาชนได้ทราบถึงประโยชน์ที่ส่วนรวมได้รับ

2. การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มุ่งส่งเสริมประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจแห่งรัฐจะต้องมีการจัดรูปแบบการบริหารราชการที่มีเป้าหมายชัดเจน วัดผลได้ มีผู้รับผิดชอบและโปร่งใส ตามหลักธรรมาภิบาล และต้องจัดระบบ เพื่อให้รัฐบาลสามารถให้รางวัลตอบแทนต่อส่วนราชการ หรือท้องถิ่นที่ทำงานมีผลสัมฤทธิ์ได้อย่างโปร่งใสและเป็นธรรมมากขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักการที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2563 : 43) ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

2.1 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2561

2.2 การประสานแผนในระดับพื้นที่

2.3 การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนา และนำผลที่ได้มาทบทวนปรับปรุงแผนพัฒนา

2.4 การนำแผนพัฒนามาใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.5 การจัดทำข้อตกลงการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นกับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผู้บริหารจะทำหน้าที่กำกับการปฏิบัติภารกิจให้ประสบความสำเร็จ และเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

2.6 ในกรณีที่ภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน หรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกันให้พิจารณาบูรณาการการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ

2.7 การส่งเสริมการพัฒนาความรู้ในหน่วยงาน โดยจัดให้มีระบบข้อมูลสารสนเทศรวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

3. การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มุ่งสร้างประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจ รวมถึงการดำเนินงานต้องมีความถูกต้องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล การบริหารราชการให้เกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ เป็นการจัดทำแนวทาง แผนงาน หรือโครงการพัฒนาและการดำเนินงานเพื่อให้บริการต่าง ๆ ของส่วนราชการจำเป็นต้องคิดวิเคราะห์อย่างจริงจังถึงประโยชน์และผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินโครงการ หรือการบริการสาธารณะ โดยวิเคราะห์ว่ามีผลประโยชน์คุ้มค่ากับเงินภาษีอากรเพียงใด โดยต้องคิดถึงความคุ้มค่าทั้งในเชิงการเงินและเชิงสังคมหรือ ปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่สามารถแปลงเป็นตัวเงินได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักการที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2563 : 43) ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

3.1 การกำหนดเป้าหมายแผนการดำเนินงาน ระยะเวลาแล้วเสร็จของงานหรือโครงการและงบประมาณที่ใช้ และต้องเผยแพร่ให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นและประชาชนทราบโดยทั่วกัน

3.2 การจัดซื้อหรือจัดจ้างให้ดำเนินการโดยเปิดเผยและเที่ยงธรรม พิจารณาถึงความคุ้มค่า โปร่งใส มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตรวจสอบได้ และผลประโยชน์ต่อประชาชนเป็นสำคัญ

3.3 หากส่วนราชการจำเป็นต้องได้รับอนุญาต อนุมัติหรือความเห็นชอบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือมติคณะมนตรีกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ แจ้งผลการพิจารณาให้ส่วนราชการที่ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอหรือตามประกาศกำหนดระยะเวลาการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3.4 การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาโดยเร็ว การตั้งคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยให้ทาเท่าที่จำเป็นและให้กำหนดกระบวนการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน เช่น การจัดทำบัญชีรับเรื่องราวร้องทุกข์การมอบอำนาจเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการกำหนดระยะเวลาในการแก้ไขปัญหา การติดตามผลการแก้ไขปัญหา และการรายงานผลการแก้ไขปัญหา เป็นต้น

3.5 การสั่งราชการให้กระทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่กรณีและผู้บังคับบัญชาที่มีความจำเป็นอาจสั่งราชการด้วยวาจาได้ แต่ให้ผู้รับคำสั่งนั้นบันทึกคำสั่งด้วยวาจาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และเมื่อได้ปฏิบัติภารกิจตามคำสั่งแล้ว ให้บันทึกรายงานให้ผู้สั่งการทราบต่อไป

4. การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน สามารถดำเนินการให้บังเกิดผลสำเร็จได้โดยเร็ว เกิดประโยชน์กับประชาชนโดยตรงเนื่องจากจะทำให้บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขั้นตอนที่สั้น และใช้เวลาดำเนินการน้อยกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการที่ดีขึ้น โดยการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการ อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักการที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2563 : 43) ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

4.1 การกระจายอำนาจการตัดสินใจการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติให้แก่ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินการในเรื่องนั้นโดยตรงเพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

4.2 การจัดให้มีการควบคุม ติดตามและกำกับดูแลการใช้อำนาจและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจและผู้มอบอำนาจไว้ด้วย

4.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือโทรคมนาคมตามความเหมาะสมและกำลังงบประมาณเพื่อช่วยลดขั้นตอน เพิ่มประสิทธิภาพ ประหยัดค่าใช้จ่าย และไม่เกิดผลเสียหายแก่ภารกิจ ทั้งนี้ ควรจะเผยแพร่ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน

4.4 ในการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชน ให้จัดทำแผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลาการดำเนินการรวมทั้งรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอน ประชาสัมพันธ์ไว้ ณ ที่ทำการและในระบบเครือข่ายสารสนเทศของหน่วยงาน เพื่อให้ประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

4.5 การจัดตั้งหรือสนับสนุนศูนย์บริการร่วม รวมถึงการให้บริการเชิงรุก เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการติดต่อขอทราบข้อมูล ขออนุญาต ขออนุมัติ หรือรับบริการในเรื่องที่เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานนั้น ๆ

4.6 การบริการประชาชนและการติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการด้วยกัน สามารถกระทำโดยใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลกลางที่สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) กำหนด

5. การปรับปรุงภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป้าหมายนี้มุ่งเน้นให้เกิดความถูกต้องทันสมัย และเป็นธรรม เน้นความคุ้มค่า มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วการดำเนินการของภาครัฐจำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตอบสนองความต้องการของประชาชน ภารกิจหรือขั้นตอนบางอย่างอาจมีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานในช่วงเวลาหนึ่ง แต่เมื่อเวลาผ่านไปภารกิจหรือขั้นตอนนั้นอาจไม่จำเป็นอีกหรือลดความจำเป็นลง หรือซ้ำซ้อนกับภารกิจอื่น ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานและการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ ประหยัด และมีความคุ้มค่ามากขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักการที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2563 : 43) ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

5.1 การพิจารณาทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกบทบาทภารกิจตามความจำเป็นโดยคำนึงถึงแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ในระดับต่าง ๆ ฐานะการเงินการคลังและสถานการณ์อื่นประกอบกัน

5.2 การจัดให้มีการแก้ไขปรับปรุง หรือยกเลิกข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงกฎหมาย กฎ และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

6. การอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน คุณภาพการให้บริการเป็นสิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญ นอกจากจะต้องดำเนินการตามกระบวนการที่กฎหมายได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว ยังต้องคำนึงถึงประชาชนเป็นศูนย์กลางของการให้บริการทั้งในการจัดให้มีการบริการที่ดีและมีคุณภาพ การปฏิบัติงานมีความรวดเร็ว อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการแก่ประชาชนในท้องถิ่น การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความเห็นหรือความพึงพอใจต่อการบริการ เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงการให้บริการประชาชนได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักการที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2563 : 43) ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

6.1 การกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานบริการสาธารณะแต่ละงานและประกาศให้ประชาชนทราบ

6.2 กรณีที่มีหนังสือร้องเรียน เสนอแนะ สอบถาม หรือเสนอความคิดเห็นจากประชาชนหรือส่วนราชการให้ตอบคำถามหรือแจ้งผลการดำเนินการภายในสิบห้าวันหรือภายในระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

6.3 การจัดให้มีช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่จะติดต่อสอบถามหรือขอข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7. การประเมินผลการปฏิบัติงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานถือเป็นกระบวนการวัดผลการบริหารและปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีผลสัมฤทธิ์ตรงตามเป้าหมายภารกิจ/วิสัยทัศน์ขององค์กรหรือไม่มีความต่อเนื่องและสอดคล้องกับความแผนการปฏิบัติงานหรือไม่ ตลอดจนเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่ามีการใช้บุคลากรและทรัพยากรในการปฏิบัติงานอย่างคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพหรือไม่ โดยจัดให้มีบุคคลภายนอกร่วมเป็นคณะกรรมการการประเมินผลการปฏิบัติการ เพื่อนำผลที่ได้จากการประเมินมาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการวางแผนบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริม พัฒนา หรือยุติการดำเนินการ ทั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพิจารณาบำเหน็จความชอบหรือเงินรางวัลประจำปี อีกทั้งยังสอดคล้องกับหลักการที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2563 : 43) ประกอบด้วยแนวทางปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

7.1 การจัดให้มีบุคคลภายนอกร่วมในการประเมินผลของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคุณภาพของบริการ ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ และความคุ้มค่าในภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7.2 การประเมินบุคคล ให้คำนึงถึงผลการปฏิบัติงานของข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นในตำแหน่งที่ปฏิบัติ และประโยชน์ที่หน่วยงานได้จากการปฏิบัติงานของข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้นั้น

7.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาจัดสรรเงินรางวัลให้ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ที่ ก.จ. ก.ท. หรือ ก.อบต. กำหนด และเป็นไปตามมาตรา 35 ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

สรุป

การบริหารภาครัฐในอดีตที่ผ่านมาย่อมถึงสิ่งที่เป็นปัจจัยที่ส่งผ่านความหลังของระบบราชการไทยที่เต็มไปด้วยวังงของโรคต่าง ๆ นอกจากนี้ในระบบการบริหารจัดการองค์กรรัฐที่หมักหมมไปด้วยปัญหาต่าง ๆ เช่น การขาดกลไกและกฎเกณฑ์ที่ดีพอ ความอ่อนด้อยและถดถอยของกลุ่มข้าราชการ เป็นต้น การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือ **Good Governance** โดยมีเป้าหมายเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน เพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ เพื่อประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ เพื่อลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น เพื่อปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ เพื่อความอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองต่อความต้องการ และเพื่อติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ การพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลในการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย ที่ได้กล่าวมานั้น จึงเป็นกระบวนการในการพัฒนาการบริหารงานของท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องกับ

หลักธรรมาภิบาล และกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ของทางราชการที่ได้มีการปรับปรุงให้มีความทันสมัยต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2563). *คู่มือหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.
- ชัยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2560). *วาทกรรมการพัฒนา : อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกสิทธิ์ และความเป็นอื่น*. กรุงเทพมหานคร : วิชาษา.
- ปฐม มณีโรจน์. (2554). *สาธารณคดี : ภาครัฐในมุมมองกฎหมาย การเมือง และการบริหาร*. กรุงเทพมหานคร: สุภาพรการพิมพ์
- พัชรราวลัย ศุภณะ. (2562). *นโยบายสาธารณะและการวางแผนเพื่อการจัดการองค์การภาครัฐ*. พระนครศรีอยุธยา: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- รสคนธ์ รัตนเสริมพงศ์. (2554). *แนวคิดและหลักการทั่วไปในการบริหารท้องถิ่น*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รังสรรค์ อินทน์จันทน์ และ พงษ์ศักดิ์ ชิมมอนต์ส. (2560). *การบริหารภาครัฐ*. มหาสารคาม: คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ.
- รัชยา ภักดีจิตต์. (2557). *ธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารภาครัฐและภาคเอกชน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์จำกัด.
- วิภาส ทองสุทธิ. (2551). *การบริหารจัดการที่ดี*. กรุงเทพมหานคร: อินทภาษ.
- สมิทร สุวรรณ. (2554). *รัฐกับแนวคิดและทฤษฎีการพัฒนา*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุดม ทุมโฆสิต. (2555). *การปกครองท้องถิ่นสมัยใหม่*. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

การส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นภายใต้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย 4.0

The Local Promotion and Development under Driving the Development of Thailand 4.0

อารีรัตน์ แก่นลิ้ม, ฐิตาภา จันทโรจน์,
วีรวัฒน์ วรสิริวัฒนนนท์, จิรเมธ จันทโชติ และ โชติ บดีรัฐ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

**Areerath kanluem, Thitapha Jantharote,
Weerawat Worasiriwatthananon, Jiramet Janthachot and Chot Bodeerat**
Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail : Nubow_tnw53@hotmail.com

บทคัดย่อ

กระบวนการพัฒนาประเทศไทยภายใต้ “ประเทศไทย 4.0” เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศไทยในระยะยาวเป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักการ กระบวนการ หรือแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นภายใต้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย 4.0 พบว่า ประเทศไทย 4.0 เป็นนโยบายที่เริ่มนำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาปรับใช้ในองค์กรและต่อการจัดทำบริการสาธารณะหรือการให้บริการประชาชน ซึ่งทำให้แต่ละองค์กรสามารถลดการใช้ทรัพยากรไปได้มาก และเป็นการลดขั้นตอนและเวลาในการให้บริการประชาชน ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้ทั่วถึงและสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการนำเอาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมเข้ามาประยุกต์ใช้ทั้งในองค์กรและการจัดทำบริการสาธารณะหรือการให้บริการประชาชนให้สอดคล้องกับนโยบายประเทศไทย 4.0 นี้ ท้องถิ่นยังต้องพัฒนาและส่งเสริมตนเองด้วยระบบดิจิทัลสร้างการเรียนรู้สร้างนวัตกรรมแสวงหาความร่วมมือเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากและยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งความสุข สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ตามหลักการของประเทศไทย 4.0 ต่อไป

คำสำคัญ: การส่งเสริม; การพัฒนาท้องถิ่น; การขับเคลื่อน; ประเทศไทย 4.0

Abstracts

The paradigm of national development under "Thailand 4.0" is another policy that lays the foundation for long-term national development as a starting point to drive towards a prosperous, stable and sustainable country in accordance with the government's vision. The objective of this journal was to study the principle, process or guidelines for the local promotion and development under driving the development of Thailand 4.0. It was found that Thailand 4.0 was the policy that applied the technology and innovation for the organization and the public services or the people service. These made the organization could reduce the resource use and the method and time in the people service. The people could approach the public services thoroughly and rapidly. However, the application of the technology and innovation for the organization and the public services or the people service in accordance with the policies of Thailand 4.0, the local had to develop and promote themselves with the digital system, make the learning, create the innovations, search for the collaboration to stimulate the local economy, hold on the good governance for the happiness of the organization, respond to the demand of the people stably, prosperously and sustainably in the principles of Thailand 4.0

Keywords: Promotion; Local Development; Propulsion; Thailand 4.0

บทนำ

กระบวนทัศน์ในการพัฒนาประเทศภายใต้ “ประเทศไทย 4.0” เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่จะเป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาลเป็นรูปแบบที่มีผลกระทบต่อการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัย การพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อม ๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด “ประชารัฐ” ที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในประเทศและระดับโลกทุกคนที่รับรู้ถึงวิกฤตในครั้งนี้ก็ได้แต่ฝากความหวังไว้ที่ Thailand 4.0 หวังว่ามันจะช่วยผลักดันให้ประเทศไทยหลุดพ้นกับดักทั้งหลายที่เคยเจอมาตลอดได้ ซึ่ง Thailand 4.0 นี้เป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรมนั่นเอง เปลี่ยนจากที่แต่ก่อนเราลงมือทำมาก แต่ได้ผลตอบแทนน้อย มาเป็นลงมือทำน้อย ๆ แต่ได้ผลตอบแทนมหาศาล โดยการเอาความคิดสร้างสรรค์เป็นแรงผลักดัน และนำนวัตกรรมเข้ามาช่วยเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าไปสู่การบริการมากขึ้น (สุวิทย์ เมษินทรีย์, 2559 : ออนไลน์)

หน่วยงานภาครัฐหน่วยหนึ่งที่ถือว่ามีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบลและกรุงเทพมหานคร มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้เป็นไปตามที่ได้รับมอบหมาย และกำหนดให้รัฐบาลเป็นผู้จัดสรรเงินอุดหนุนและเงินจากการจัดสรรภาษีและอากร เพื่อให้การดำเนินการด้านบริการสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (วุฒิสสาร ตันไชย, 2562 : ออนไลน์)

ดังนั้นการส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นภายใต้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย 4.0 จึงเป็นกระบวนการส่งเสริมให้ท้องถิ่นให้นำนโยบายประเทศไทย 4.0 ไปปฏิบัติและนำไปประยุกต์ใช้กับนโยบายสาธารณะ เพื่อมุ่งหาคำตอบที่ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดทำบริการสาธารณะในท้องถิ่นอย่างไร ซึ่งควรเริ่มจากอะไร เพื่อให้เป็นท้องถิ่นที่ทันสมัยตามนโยบายประเทศไทย 4.0 เพื่อตอบสนองความต้องการประชาชน เพื่อให้บริการประชาชน และประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้ทั่วถึงและสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

แนวคิดการพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาเป็นการทำให้เจริญทำให้เติบโตงอกงามและมากขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงที่เล็กละน้อย โดยผ่านลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ไปสู่ระดับที่ยาวตัวขึ้น หรือการกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าอย่างเป็นระบบหรือการทำให้ดีขึ้นกว่าเดิม การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นจากการเตรียมการของมนุษย์ไว้ล่วงหน้าในลักษณะของแผนงานหรือโครงการแล้วการบริหารจัดการให้เป็นไปตามแผนและโครงการจนประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น นับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาเพราะเป็นกระบวนการหรือแนวทางของผู้นำหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่สามารถทำงานร่วมกับประชาชนได้อย่างถูกต้องและทำงานให้มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ในระดับของการปฏิบัตินักพัฒนาท้องถิ่นได้กำหนดหลักการในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นไว้ 5 ประการ (กอบกุล ราชะนาคร และคณะ, 2555 : 7) ดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน (People Participation) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของงานพัฒนาชุมชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมที่ว่าประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจวางแผนงาน การปฏิบัติการและร่วมบำรุงรักษา

2. การช่วยเหลือตนเอง (Aided Self-Help) เป็นแนวทางในการพัฒนาที่ยึดหลักการที่ต้องพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นพึ่งตนเองได้มากขึ้น โดยมีรัฐคอยให้การช่วยเหลือ สนับสนุนในส่วนที่เกินขีดความสามารถของประชาชน ตามโอกาสและหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม

3. ความคิดริเริ่มของประชาชน (Initiative) ในการทำงานกับประชาชนต้องยึดหลักการที่ว่าความคิดริเริ่มต้องมาจากประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งต้องใช้วิถีแห่งประชาธิปไตย และหาโอกาสกระตุ้นให้การศึกษาให้ประชาชนเกิดความคิด และแสดงออกซึ่งความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น หมู่บ้าน ตำบล

4. ความต้องการของชุมชน (Felt - Needs) การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นต้องให้ประชาชนและองค์กรประชาชนคิดและตัดสินใจบนพื้นฐานความต้องการของท้องถิ่นเอง เพื่อให้เกิดความคิดที่ว่างงานเป็นของประชาชน และจะช่วยกันดูแลรักษาต่อไป

5. การศึกษาภาคชีวิต (Life-Long Education) การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นถือได้ว่าเป็นกระบวนการให้การศึกษาภาคชีวิตแก่ประชาชนนำไปสู่การพัฒนาคน การพัฒนาท้องถิ่น การให้การศึกษาต้องให้การศึกษาอย่างต่อเนื่องกันไปตราบเท่าที่บุคคลยังดำรงชีวิตอยู่ในชุมชน

การดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นหลาย ๆ ชุมชนจากอดีตถึงปัจจุบันทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนาทั้งที่เกิดจากชุมชนเอง และความร่วมมือจากภาครัฐส่งผลให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งและประชาชนในชุมชนท้องถิ่นอยู่ดีมีสุข มีความมั่นคงในชีวิต แต่ในขณะเดียวกันในบางชุมชนท้องถิ่นกลับต้องพบกับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนกระบวนการการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ทั้งนี้ด้วยมูลเหตุประการต่าง ๆ (อภิชาติ สถิตนิรามัย และคณะ , 2555 : 76) ดังนี้

1. บริบทของชุมชนเมืองหรือกึ่งเมือง ที่มีความหลากหลายของระบบทางสังคม พหุสังคม หรือพหุวัฒนธรรม ส่งผลทำให้กระบวนการการพัฒนาเป็นไปอย่างล่าช้าซึ่งแตกต่างจากระบบสังคมที่มีความเป็นเอกภาพที่สามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

2. วัฒนธรรมประชาธิปไตยที่เป่งบาน ประกอบกับการสื่อสารและระบบสนเทศที่ก้าวล้ำทำให้ประชาชนเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเท่าทันกัน กลับก่อให้เกิดความแตกแยกขึ้นในสังคม เช่น สื่อเหลือง สื่อแดง หรือหน้ากากขาว ซึ่งส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาในทุกระดับรวมทั้งในระดับท้องถิ่น

3. ขาดอิสระเชิงอำนาจระหว่างราชการส่วนกลางกับท้องถิ่น ที่ผิดเพี้ยนไปจากหลักการกระจายอำนาจที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารราชการท้องถิ่นเอง

4. ขาดกระบวนการการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม ในกระบวนการร่วมคิด ร่วมทำและร่วมกันรับผิดชอบ

ท่ามกลางกระแสสังคมโลกเปลี่ยนแปลงเร็ว เพราะความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสภาพสังคมไทยก็ปรับตัวและเปลี่ยนแปลงเร็วตามไปด้วยกระบวนการการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ควรที่จะปรับตัวให้ทันยุคทันเหตุการณ์และเปิดโลกทัศน์ให้กว้างขึ้นในประเด็นที่สำคัญ (มิ่งสรรพ ขาวสะอาด, อัครพงศ์ อันทอง และรังสรรค์ ณะพรพันธุ์, 2555 : 32) ดังนี้

1. ผู้จัดการชุมชนหรือสังคม หมายถึง ภาคการเมืองการปกครองซึ่งเป็นผู้นำสังคม ภาคราชการองค์กรต่าง ๆ จำต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิด กล่าวคือ ภาคการเมืองการปกครอง ต้องคิดในเชิงสร้างสรรค์ พัฒนาคุณภาพขีดความสามารถ มีความจริงใจ ซื่อสัตย์สุจริต โดยเอาผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้งดูประชาชนให้ออกและรู้จักรับฟังประชาชนภาคราชการ จะต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างจากแนวตั้ง (Vertical) มาเป็นโครงสร้างแบบแนวนอนหรือแนวนราบ (Horizontal) และจะต้องเปลี่ยนจากการสั่งการ การคิดแทนประชาชนมาเป็นการส่งเสริมสนับสนุน และรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เปิดโอกาสให้โอกาสประชาชนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง

2. บริบทอันหลากหลาย เช่น ระบบเศรษฐกิจ การศึกษา การสาธารณสุข และสวัสดิการสังคม เป็นต้น นอกจากต้องมีความเสมอภาคทั่วถึงและเท่าเทียมในเรื่องของโอกาสแล้วต้องมีคุณภาพด้วยระบบเศรษฐกิจควรเป็นเศรษฐกิจแบบพึ่งตนเองบนรากฐานศักยภาพแต่ละชุมชน ผลิตเพื่อบริโภคเองเป็นหลักเหลือจึงจำหน่ายจ่ายแจก การศึกษาเน้นคุณภาพ คิดเป็น มีทักษะปฏิบัติได้จริง ทั้งทักษะอาชีพและทักษะชีวิต มีจิตวิญญาณของการเรียนรู้และพัฒนาตนเองตลอดชีวิต และมีความเสมอภาค มีความเท่าเทียมในโอกาสการสาธารณสุข ที่เน้นการป้องกันและสร้างสุขภาพ นำการซ่อมสุขภาพ มีการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีคุณภาพสวัสดิการสังคม มีการกระจายรูปแบบให้หลากหลายมากขึ้น ไม่ใช่เพียงเรื่องของการเจ็บป่วย เรื่องการประกันชีวิตการประกันภัย เรื่องการฌาปนกิจ หรืออื่นใดที่มีอยู่ในสังคมไทยขณะนี้เท่านั้นและส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนเพื่อดูแลคนในชุมชนด้วยตนเอง

3. ประชาชนและชุมชน เวลานี้ประชาชนและชุมชนก็ต้องปรับตัวเองด้วย และเป็นโอกาสที่จะปรับตัวเองได้ เพราะทุกฝ่ายเริ่มเห็นความสำคัญและมุ่งเป้าการพัฒนาไปที่ประชาชนและชุมชน

3.1 การเรียนรู้ ประชาชนและชุมชนต้องเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเอง คือ จะต้องเพิ่มทักษะและความสามารถให้ตนเอง โดยเฉพาะทักษะและความสามารถในการอาชีพ

3.2 ความคิดพึ่งตนเองเป็นหลัก

3.3 เป้าหมายชีวิตหรือเป้าหมายชุมชน การมีสุขภาพที่ดีเป็นเป้าหมายสูงสุด คือชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนและชุมชนต้องปรับเปลี่ยนเป้าหมายชีวิตให้ถูกทิศทาง

3.4 การจัดการจะต้องมองตนเอง (ทั้งประชาชนและชุมชน) ในเชิงบูรณาการทั้งหมด (Holistic) และมองให้ครบถ้วน มนุษย์มีความสัมพันธ์ทั้งร่างกายและจิตใจ อวัยวะทุกส่วนถ้าเกิดเหตุที่ใดก็จะกระทบทั้งหมด และมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของสังคม เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทั้งระบบจะแยกส่วนใดส่วนหนึ่งไม่ได้ เกิดเหตุที่ส่วนใดก็กระทบกระเทือนกันทั้งระบบการจัดการจึงต้องจัดการให้ดีทุกภาคส่วนและทุกระบบ และประชาชนหรือชุมชนจะต้องจัดการด้วยตนเองเป็นหลัก

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นกระบวนการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของชุมชนท้องถิ่นในทางที่ดีขึ้นเจริญรุ่งเรืองขึ้นในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสามารถจัดการกับภาวะการถดถอยของกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ (Self-reliance) หรือช่วยตนเองได้ (Relf-help) ในการคิดตัดสินใจและดำเนินการแก้ไขปัญหา ตลอดจนตอบสนองความต้องการของตนเองและส่วนรวมซึ่งหลักการดำเนินงานพัฒนาชุมชนท้องถิ่น มาจากแนวคิดพื้นฐาน หลักการพัฒนาได้นำมาใช้เป็นหลักในการดำเนินงานพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยยึดหลัก 1) ความมีศักดิ์ศรี และศักยภาพของประชาชน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นใช้ศักยภาพที่มีอยู่ให้มากที่สุด และต้องเชื่อมั่นว่าประชาชนนั้นมีศักยภาพที่จะใช้ความรู้ ความสามารถที่จะปรับปรุงพัฒนาตนเองได้ จึงต้องให้โอกาสประชาชนในการคิดวางแผน เพื่อแก้ปัญหาชุมชนท้องถิ่นด้วยตัวของเขาเอง 2) การพึ่งตนเองของประชาชน ยึดมั่นเป็นหลักที่สำคัญว่าต้องสนับสนุนให้ประชาชนพึ่งตนเองได้ โดยการสร้างพลังชุมชนเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ส่วน

รัฐบาลจะช่วยเหลือ สนับสนุนอยู่เบื้องหลัง และช่วยเหลือในส่วนที่เกินขีดความสามารถของประชาชน 3) การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนร่วมคิด ตัดสินใจ วางแผน ปฏิบัติตามแผน และติดตามประเมินผลในกิจกรรม หรือโครงการใด ๆ ที่จะทำให้ชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการดำเนินงาน อันเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกในเรื่องความเป็นเจ้าของโครงการ หรือกิจกรรม 4) ประชาธิปไตย ในการทำงานพัฒนาชุมชนท้องถิ่น จะต้องเริ่มด้วยการพูดคุย ประชุมปรึกษาหารือร่วมกัน คิดร่วมกัน ตัดสินใจ และทำร่วมกัน รวมถึงรับผิดชอบร่วมกัน ภายใต้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย

แนวคิดการพัฒนาประเทศไทย 4.0

นับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์รัฐประหารในประเทศไทยเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 เป็นต้นมาในระยะแรกมีความกังวลจากหลายฝ่ายว่าจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นโดยรวมจากประเทศต่างๆ ที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทำให้รัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือ คสช. ตระหนักถึงการสร้างความเชื่อมั่นต่อนานาอารยประเทศและนักลงทุนต่างชาติ รัฐบาลจึงได้กำหนดแผนดำเนินการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นานาชาติในการนำพาประเทศไทยกลับสู่เส้นทางการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามเส้นทางของโรดแมปประชาธิปไตย 3 ขั้นตอน โดยแผนดังกล่าวจะนำไปสู่การเลือกตั้งทั่วไปภายในปลายปี พ.ศ. 2561 (สุรพงษ์ สืบพันธุ์, 2561 : ออนไลน์)

รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้กำหนดนโยบายต่าง ๆ ออกมามากมายเพื่อใช้ในการบริหารประเทศ ซึ่งหนึ่งในนโยบายหลักของรัฐบาลนั้นก็คือ นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งเป็น “วิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีการกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้จัดระบบปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงประเทศไทย 4.0 จึงมีความมุ่งมั่นที่จะปรับเปลี่ยนเป็น “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” (Value-Based Economy) โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น มีลักษณะเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่เป็นอยู่เดิมและรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ

Startup บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง(สุรัชพงศ์ สิกขาบัณฑิต, 2561 : ออนไลน์)

โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัย และพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น “5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม เป้าหมาย” ประกอบด้วย 1)กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ 2) กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ 3) กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม 4) กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว และ 5) กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง ทั้ง 5 กลุ่มเทคโนโลยี และอุตสาหกรรมเป้าหมายจะเป็นแพลตฟอร์มในการสร้าง New Startups ต่างๆมากมาย อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร ในกลุ่มที่ 1 เทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สปา ในกลุ่มที่ 2 เทคโนโลยีหุ่นยนต์ ในกลุ่มที่ 3 เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คนเทคโนโลยี การศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Marketplace) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) ในกลุ่มที่ 4 เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยวการเพิ่มประสิทธิภาพการบริการในกลุ่มที่ 5 เป็นต้น (สุรัชพงศ์ สิกขาบัณฑิต, 2561 : ออนไลน์)

กลไกการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 เป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน เพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่กลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง ถือเป็นโมเดลเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงจากการพึ่งพาการลงทุนจากต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาของประชาชน สร้างการวิจัยและพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อให้ไทยสามารถยืนอยู่ได้ด้วยตัวเองในระดับหนึ่งในศตวรรษที่ 21 (อารดา นิยมมากร และกฤตสุขิน พลเสน, 2561 : 57-65) ประกอบด้วย 1)ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์(Productive Growth Engine) เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ด้วยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ และการพัฒนาความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา 2)การกระจายรายได้ การสร้างโอกาสและความมั่งคั่งให้เกิดขึ้นกับประชาชน (Inclusive Growth Engine)เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน ด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งให้สามารถแข่งขันในเวทีโลกได้ การยกระดับขีดความสามารถเสริมสร้างทักษะและเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ตลอดจนการสร้างงานใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในชุมชนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและ 3)การสร้างความมั่งคั่งในอนาคต (Green Growth Engine) เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับเปลี่ยนแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงความ

ได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลักมาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) การสร้างความมั่งคั่งหัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนาระบบการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด เกิดประโยชน์กับประเทศชาติและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน

กล่าวโดยสรุปแล้วสิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้นโยบายประเทศไทย 4.0 ประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยความร่วมมือ และความมุ่งมั่นของคนไทยทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการพัฒนามนุษย์ หากประเทศไทยสามารถขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวไปได้จริง จะทำให้ภาพรวมเศรษฐกิจไทยหลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และสามารถลดการพึ่งพาต่างชาติ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำต่างๆ เป็นการสร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจและสังคมให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้อย่างแท้จริง

วิเคราะห์การส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นภายใต้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย 4.0

โลกในยุคปัจจุบันที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว มีความหลากหลาย รวมถึงการแข่งขันที่รุนแรง ซึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงก็คือ “กระแสโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีสารสนเทศ” ประเทศไทยในฐานะส่วนหนึ่งของประชาคมโลกก็ได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเช่นกัน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดในทุกมิติทั้งทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นทั้งโอกาส กับดัก และความท้าทายที่ประเทศไทยต้องผ่านไปให้ได้ ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ก้าวเดินต่อไปของประเทศไทยเราจะต้องระเบิดจากข้างใน ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและการดำเนินการพัฒนาประเทศตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมกับการเชื่อมโยงไปสู่ประชาคมโลก เพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล กลไกที่มีความสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนประเทศ คือกลไกประชารัฐ ที่จะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยอาศัยส่วนร่วมจากทุกภาคฝ่าย ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อสารมวลชน ประชาชน และภาคเอกชน ที่จะต้องสานพลังความร่วมมือ ผนึกกำลัง ขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ประเทศไทย 4.0 ดังนั้นกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงได้มีนโยบายที่สอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 เพื่อเป็นหลักการให้ท้องถิ่นได้ดำเนินการ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2560 : 6) คือ

1. การเสริมสร้างศักยภาพ และขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และแนวทางในการพัฒนาองค์กรในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อพัฒนาภารกิจ พัฒนาบุคลากรให้เติบโตอย่างมั่นคง

2. การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรดิจิทัล และองค์กรแห่งนวัตกรรม คือการส่งเสริมสนับสนุน องค์กรภาคีทุกภาคส่วนทั้งส่วนราชการ สถาบันการศึกษา องค์กร ภาคประชาชน ร่วมผลิต และ

พัฒนาผลงานทางวิชาการ องค์ความรู้ นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาภารกิจและบริการของให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

3. การกระจายทรัพยากร และการบริการตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือ การส่งเสริมการพัฒนาความรู้ ความสามารถ สร้างระบบการติดตาม การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนา รูปแบบการดำเนินงานขององค์การแบบมีส่วนร่วม

4. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพึ่งตนเอง และการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน คือ การส่งเสริมและสนับสนุนที่เน้นการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ให้ความสำคัญกับการจัดการความรู้

5. การพึ่งตนเองทางการเงิน การคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้มแข็ง คือ การสร้างมาตรการในการพัฒนาการคลังขององค์การให้มีความเข้มแข็ง

6. การให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ได้มาตรฐานสากล คือ การปรับรูปแบบและวิธีการดำเนินการขององค์การให้มีความร่วมมือกันระหว่างรัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคม ในลักษณะแบบประชารัฐมากขึ้น

ดังนั้นการส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นภายใต้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย 4.0 นั้น ท้องถิ่นในฐานะกลไกหลักกลไกหนึ่งซึ่งมีบทบาทสำคัญยิ่งในการดำเนินงานที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดจึงได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมให้มีเตรียมตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงต่อบทบาทในการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 คือ

1.การส่งเสริมและการพัฒนาทุนมนุษย์ โดยการสร้างคนในท้องถิ่นให้มีศักยภาพ ความรู้และทักษะ เพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยมีสำนึกรักท้องถิ่น ดำเนินชีวิตด้วยความพอเพียง และมีคุณธรรม จริยธรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างคนไทย 4.0 นอกจากนี้ท้องถิ่นยังมีบทบาทในการส่งเสริม Local Start Up ในอดีตที่ผ่านมาองค์กรกิจหน้าใหม่จำนวนไม่น้อยต้องเผชิญหน้ากับการทำมาก-ได้น้อยท้องถิ่นจึงต้องมียบทบาทในการส่งเสริม Local Start Up ให้ดำเนินธุรกิจ ทำน้อย-ได้มากโดยขับเคลื่อนธุรกิจด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยมีท้องถิ่นทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาโอกาส 4.0”

2. การส่งเสริมและการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความสามารถเชื่อมโยงสู่ประชาคมโลก ด้วยการพัฒนาตนเองให้มีมาตรฐานอยู่ในระดับสากล โดยคุณลักษณะของท้องถิ่น 4.0 นั้น ประกอบด้วย 4 ประการ ได้แก่ 1) **Moral** ท้องถิ่นจะต้องมีธรรมาภิบาลดำเนินงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้มีมาตรฐานเป็นธรรม เพื่ออำนวยความสะดวก และมีคุณธรรมจริยธรรม ในการดำเนินงาน 2) **Active** ท้องถิ่นจะต้องมีความกระตือรือร้น มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงพร้อมเรียนรู้มุ่งผลสัมฤทธิ์และมีประสิทธิภาพ 3) **Creative** ท้องถิ่นจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์บนฐานความรู้ คิดนอกกรอบริเริ่มต่อยอดเพื่อสร้างนวัตกรรมการบริหารจัดการ และการบริหารจัดการสาธารณะและ 4) **Strong** ท้องถิ่นจะต้องมีความเข้มแข็งในตนเอง ทั้งในการบริหารจัดการและการจัดบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐาน มีสถานภาพทางการคลังที่มีเสถียรภาพ และมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ

จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมและการพัฒนาด้านทุนมนุษย์ และการส่งเสริมและการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความสามารถเชื่อมโยงสู่ประชาคมโลกนั้น ทำให้ท้องถิ่นจะต้องปรับตัวเองเพื่อก้าวเป็นท้องถิ่น 4.0 ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องปรับเปลี่ยนตนเองให้ทันต่อการเหตุการณ์ คือ

1. การพัฒนาระบบดิจิทัล การใช้ระบบดิจิทัลในการดำเนินงานของท้องถิ่นคือ การให้บริการอินเทอร์เน็ตในสำนักงานการบันทึกข้อมูลในฐานข้อมูลการมีช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการการจัดทำฐานข้อมูลบุคลากรท้องถิ่นแห่งชาติการจัดทำและใช้งานแผนที่ภาษีและการใช้งานระบบ e-LAAS ในยุคดิจิทัลภาครัฐได้เริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งด้านการให้บริการแก่ประชาชน และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ในหลากหลายมิติ การสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ เพิ่มรายได้ การเข้าถึงบริการของภาครัฐ การออกแบบและปรับเปลี่ยนรูปแบบบริการของรัฐ โดยอาศัยข้อมูลดิจิทัล เพื่อสร้างบริการของรัฐในรูปแบบใหม่ผ่านเทคโนโลยี Mobile Social Cloud Technology ในยุค Internet มี 3 ประการ ได้แก่

1.1 Reintegration เช่น การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการกำกับควบคุมการบริหารภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

1.2 Need-based Holism เช่น การปรับปรุงองค์กรของรัฐเพื่อให้เกิดการให้บริการสาธารณะที่ให้ความสำคัญต่อการนำความต้องการของพลเมืองมาเป็นศูนย์กลาง

1.3 Digitalization เช่น การใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ในการนำระบบบริหารสารสนเทศมาใช้ รวมถึง การให้ความสำคัญต่อการสื่อสารผ่านทาง Internet ซึ่งจะเข้ามาแทนที่วิธีการทำงานแบบเดิม

2. การส่งเสริมและพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้และการจัดการความรู้คือการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้แก่บุคลากรการพัฒนาศักยภาพบุคลากรตามสายงานการดำเนินการขับเคลื่อนท้องถิ่นให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้การจัดการองค์ความรู้ในองค์กรการพัฒนาองค์ความรู้ให้บุคลากรของท้องถิ่นการส่งเสริมและพัฒนาขีดสมรรถนะสูง ให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

3. การส่งเสริมและการพัฒนาการสร้างนวัตกรรม คือ การสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นในการบริหารจัดการและจัดบริการสาธารณะท้องถิ่นควรมุ่งสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการปัญหา และความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่ โดยเป็นนวัตกรรมในเชิงบริหารจัดการ และการจัดบริการสาธารณะด้วยการบริการเชิงรุก มุ่งเน้นการบริการเชิงรุก เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ท้องถิ่นควรลดขั้นตอนการให้บริการ เช่น การจัดตั้งหรือสนับสนุนศูนย์บริการร่วม (OSS) การขยายเวลาให้บริการ การจัดชุดบริการเคลื่อนที่ทั้งในและนอกเวลาราชการ

4. การส่งเสริมการแสวงหาความร่วมมือ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการ มีโครงการบูรณาการ การทำงานร่วมกับท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่น เพื่อตอบสนองความคุ้มค่าตามหลักธรรมาภิบาล และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่น ด้วยการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญ มีประสิทธิภาพในการการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญเร่งด่วนของประเทศ

5. การส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก โดยใช้กลไกในระดับท้องถิ่น การส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่การส่งเสริมการท่องเที่ยวการกำกับดูแล และส่งเสริมการดำเนินกิจการตลาดการพัฒนาเสถียรภาพทางการคลัง พึ่งตนเองได้ มีรายได้เพียงพอในการบริหารงานท้องถิ่นการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ โดยพิจารณาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินภาษีและค่าธรรมเนียม ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บได้

6. การส่งเสริมให้ยึดมั่นธรรมาภิบาลดำเนินงานด้วยความโปร่งใสและมีคุณธรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีนโยบายและกิจกรรม เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในท้องถิ่นมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการงานมีมาตรฐานการให้บริการและมีระบบ/กลไก ในการจัดการกับเรื่องร้องเรียนไม่มีการถูกข่มขู่ความผิดจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบเงื่อนไขที่เป็นรากฐานสำคัญในการเป็นท้องถิ่น 4.0 ท้องถิ่นจะต้อง “ปฏิบัติความคิดปฏิรูปตนเอง” โดยต้องตระหนักว่า “หากไม่มีท้องถิ่น 4.0 ประเทศไทยจะไม่สามารถมุ่งสู่การเป็นประเทศไทย 4.0 ได้”

กล่าวโดยสรุปกระแสโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้ประเทศไทยในฐานะส่วนหนึ่งของประชาคมโลกก็ได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเช่นกัน ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ก้าวเดินต่อไปด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและการดำเนินการพัฒนาประเทศตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมกับการเชื่อมโยงไปสู่ประชาคมโลก เพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล กลไกที่มีความสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนประเทศ ดังนั้นรัฐบาลโดยทำให้รัฐบาลภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายต่าง ๆ ออกมามากมายเพื่อใช้ในการบริหารประเทศ ซึ่งหนึ่งในนโยบายหลักของรัฐบาลนั้นก็คือ นโยบายไทยแลนด์ 4.0ซึ่งเป็น “วิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ด้วยหลัก “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับเปลี่ยนเป็น“เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” ท้องถิ่นเองก็ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากรัฐบาลให้มีเตรียมตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงต่อบทบาทในการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 คือ 1)การส่งเสริมและการพัฒนาทุนมนุษย์ โดยการสร้างคนในท้องถิ่นให้มีศักยภาพ ความรู้และทักษะ เพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยมีสำนึกรักท้องถิ่น ดำเนินชีวิตด้วยความพอเพียง และมีคุณธรรมจริยธรรม และ 2)การส่งเสริมและการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความสามารถเชื่อมโยงสู่ประชาคมโลก ด้วยการพัฒนาตนเองให้มีมาตรฐานอยู่ในระดับสากล โดยคุณลักษณะของท้องถิ่น 4.0 นั้น ประกอบด้วยกัน4 ประการ ได้แก่1)Moral ท้องถิ่นจะต้องมีธรรมาภิบาล2)Active ท้องถิ่นจะต้องมีความกระตือรือร้น 3) Creative ท้องถิ่นจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์บนฐานความรู้ด้าน

นวัตกรรมและ 4) Strong ท้องถิ่นจะต้องมีความเข้มแข็งในตนเอง ทั้งในการบริหารจัดการและการจัดบริการ สาธารณะให้ได้มาตรฐาน จะเห็นได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งมีความตระหนักถึงการดำเนินการ ตามนโยบายประเทศไทย 4.0 ที่ได้รับการสนับสนุนและส่งเสริม จึงได้นำหลักการดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในด้าน ต่าง ๆ ทั้งการปฏิบัติงานภายในองค์กรและการจัดทำบริการสาธารณะแก่ประชาชน เห็นได้จากการนำ เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับบริบทของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งทำให้ประหยัดทรัพยากรลด ขั้นตอนและเวลาในการให้บริการประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณะได้สะดวกและรวดเร็วมากขึ้น

สรุป

นโยบายไทยแลนด์ 4.0 เป็นการผลักดันให้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ซึ่งรวมถึงการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดในทุกภาคส่วน การปฏิรูป กระบวนการทางธุรกิจการผลิต การค้าและการบริการ การปรับปรุง ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อันจะนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนของประเทศไทยตาม นโยบายของรัฐบาลในท้ายที่สุดโดยมีองค์ประกอบดังนี้¹⁾ เป้าหมายของการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ สังคม คือการที่สามารถสร้างสรรค์ และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานนวัตกรรม ข้อมูล ทุนมนุษย์ และทรัพยากรอื่นใด เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมของประเทศ ไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และ 2) เพื่อพัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม คือ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้วยดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วย เทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างสรรค์สังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล การปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่ การเป็นรัฐบาลดิจิทัล การพัฒนากำลังคนให้พร้อมให้เข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล และการสร้างความ เชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลดังนั้นการส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นภายใต้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ไทย 4.0 จึงเป็นกระบวนการให้ท้องถิ่นนำนโยบายไปประยุกต์ใช้กับการบริหารงานของท้องถิ่นต่อการจัดทำ บริการสาธารณะในท้องถิ่น เพื่อให้เป็นท้องถิ่นที่ทันสมัยตามนโยบายประเทศไทย 4.0 เพื่อให้ตอบสนอง ความต้องการประชาชน เพื่อให้บริการประชาชน และประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้ทั่วถึงและสะดวก รวดเร็วมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2560). *ยุทธศาสตร์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2560 – 2569*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.
- กอบกุล รายนาคและคณะ. (2555). *การปฏิรูปกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพและนวัตกรรมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. เชียงใหม่ : สถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด, อัครพงศ์ อันทอง และรังสรรค์ ธนะพรพันธุ์. (2555). *บทวิจารณ์รัฐธรรมนูญการกระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วมของประชาชน*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วุฒิสาร ตันไชย. (2562). การกระจายภารกิจหน้าที่ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคใหม่.ออนไลน์. ดึงข้อมูลเมื่อ 18 ตุลาคม 2565. จาก <http://www.local.moi.go.th/webst/botfam1.html>.
- สุรัชพงศ์ สิกขาบัณฑิต. (2561). นโยบายประเทศไทย 4.0 : โอกาส อุปสรรค และผลประโยชน์ของไทยในภูมิภาคอาเซียน. ออนไลน์. ดึงข้อมูลเมื่อ 18 ตุลาคม 2565 จาก file:///C:/Users/HP/Desktop/%E0%B8%9A%E0%B8%97%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1/article_20180302144136.pdf.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). ไชรทัต “ประเทศไทย 4.0” สร้างเศรษฐกิจใหม่ก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง. ออนไลน์. ดึงข้อมูลเมื่อ 18 ตุลาคม 2565. จาก <http://www.thairath.co.th/content/613903>.
- อภิชาติ สถิตนิรามัย. (2555). *ที่มาและความเป็นอิสระของคณะกรรมการการกระจายอำนาจ. ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร : เดือนตุลา.
- อารดา นิยมมากร และกฤตสุขิน พลเสน. (2561). การพัฒนาประเทศไทย 4.0 ด้วยหลักไตรสิกขา. *วารสารปรัชญาปริทรรศน์*. 23 (2), 57-65.

การบริหารงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศแบบบูรณาการ Administration for Local Development to Integrated Excellence

สุรพงษ์ ปราบปราม, ศุภฤกษ์ ริมใหม่,
จิรกร เจียมสกุล, ภณธกร ปู้ดหน้อย และ โชติ บดีรัฐ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Suraphong Prabpram, Suparlerk Rimmai,
Jirakorn Jeamsakul, Phonthasorn Pudnoi and Chot Bodeerat
Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail : Sp1980f@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การบริหารงานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศแบบบูรณาการ ซึ่งพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนา 4 ด้าน คือ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ และด้านการเมือง ซึ่งทั้ง 4 ด้านนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพัฒนาไปพร้อมๆ กันทั้ง 4 ด้านไม่ว่าจะเป็นด้านสังคมที่มีการปฏิสัมพันธ์ในครอบครัวแบบครอบครัวครัวรวม สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน อันจำเป็นจะต้องนำความทันสมัยด้านเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในด้านผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ของชุมชน ซึ่งจะส่งผลต่อด้านเศรษฐกิจโดยรวมของตำบลอีกด้วย และสิ่งสำคัญเป็นการสอดรับนโยบายด้านการเมืองของท้องถิ่น ที่สำคัญที่มีความเชื่อมโยงและเกี่ยวข้องกันอันเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนา แต่อีกหนึ่งประเด็นที่ควรจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อีกอย่างคือการดำเนินการต่าง ๆ ต้องอยู่ภายใต้กรอบคุณธรรม จริยธรรมพร้อมทั้งหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารการพัฒนาให้มากที่สุด

คำสำคัญ : การบริหารงาน; การพัฒนาท้องถิ่น; ความเป็นเลิศแบบบูรณาการ

Abstracts

The objective of this journal was to analyze the administration for the local development to the integrated excellence. It was found that the local administrative organizations had to give the importance in 4 aspects of development: the society, the technology, the economy, and the politics. The 4 aspects of development were necessary. The society had the interaction in the family and was strong. It had to apply the new technologies for increasing the value of the products. It affected to the economy of the local and conformed to the local political policies concerning to the development. Moreover, the operation was under the frame of themorality and the good governance in the administration.

* วันที่รับบทความ : 26 ตุลาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 8 ธันวาคม 2565; วันที่ตอบรับบทความ : 9 ธันวาคม 2565

Received: October 26; 2022; Revised: December 8, 2022; Accepted: December 9, 2022

Keyword: Administration; Local Development; Integrated Excellence

บทนำ

ประเทศไทยได้พัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผลลัพธ์โดยภาพรวมมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับน่าพอใจ มีการขยายตัวเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมมีอัตราการขยายตัวเติบโตสูงกว่าภาคเกษตรกรรมและรายได้ส่วนใหญ่อยู่ในเมืองมากกว่าในชนบท ส่งผลให้เกิดการพัฒนาแบบกระจุกตัวเฉพาะบางพื้นที่บางชุมชน โดยไม่กระจายความเจริญไปยังพื้นที่หรือชุมชนอื่นด้วยอย่างสมดุลเกิดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2550 : 32) ประกอบกับรูปแบบการประกอบอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไปจากการทำการเกษตรแบบเพื่อยู่ เพื่อกินมาเป็นการเกษตรแผนใหม่ที่มีมุ่งเพื่อการค้าขายเป็นหลักไม่ได้ตั้งอยู่บนฐานรากของความเป็นไทยและภูมิปัญญาไทยเดินตามแนวทางเกษตรกรรม เพื่อการพาณิชย์นำเอาเทคโนโลยีตะวันตกที่เน้นผลผลิตสูงมาใช้โดยละเลยการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพ (วิฑูรย์ เลี่ยนจำรูญ, 2554 : 5) ตราบใดที่การพัฒนายังมีความหมายครอบคลุมถึงการเปลี่ยนไปสู่สภาพที่ดีขึ้น (change for the better) ความสำคัญของการบริหารการพัฒนานั้นไม่เพียงจะมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารแต่จะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าของประเทศและช่วยเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งครอบคลุมสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนการเมืองการปกครองและการบริหารทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยทั้งระบบย่อยและระบบใหญ่ล้วนมีความสัมพันธ์กันและส่งผลต่อกันพร้อมกันปรับตัวเพื่อความสมดุล (equilibrium) และเพื่อให้อยู่รอด (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ, 2550 : 32)

การพัฒนาองค์กรมุ่งสู่ความเป็นเลิศจะทำให้องค์กรเติบโตและแข็งแกร่งขึ้น มีขีดความสามารถและศักยภาพเพิ่มขึ้น จะต้องคืนกลับสู่สังคมหรือชุมชนที่องค์กรจะได้ประโยชน์จากการนำความคิดของชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่ การใส่ใจกับชุมชนที่องค์กรตั้งอยู่จะช่วยให้เพียงอย่างเดียวองค์กรจะได้ประโยชน์จากการนำความคิดของชุมชนมาใช้ในระบบงานและเป็นสิ่งที่ช่วยผลักดันให้องค์กรมีระบบการบริหารจัดการที่มีความเป็นเลิศ (สุริยะ วิริยะสวัสดิ์, 2551 : 66) ซึ่งในการพัฒนาองค์กรมุ่งสู่ความเป็นเลิศมีองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านสิ่งแวดล้อม ทำให้มีมากขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมและอนุรักษ์ทรัพยากรพื้นฐานให้มั่นคง

2. ด้านสังคม มีการจัดสรรความเท่าเทียมกันในการใช้ทรัพยากรที่เป็นตัวชี้วัดพื้นฐานที่เพียงพอและจำกัดจำนวนประชากร

3. ด้านเศรษฐกิจที่ต้องเติบโตอย่างเหมาะสมไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและความสมดุลในระบบนิเวศ

ทั้ง 3 องค์ประกอบดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาสิ่งแวดล้อมเพื่อการอนุรักษ์การฟื้นฟูระบบนิเวศ การพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาการอนุรักษ์ทางสังคมและวัฒนธรรม และการพัฒนาทางการเมือง การพัฒนาทุกด้านมีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกันไม่สามารถ

แยกประเด็นการพัฒนาด้านใดออกไปได้ จึงเป็นลักษณะของการพัฒนาแบบบูรณาการซึ่งการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น ต้องอาศัยกลไกสำคัญ คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน เนื่องจากประชาชนย่อมรู้ปัญหาและความต้องการในพื้นที่ของตนได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่จากภายนอก การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนจึงเป็นการสร้างความเป็นเจ้าของในกิจกรรมการพัฒนาาร่วมกัน ทั้งนี้บนพื้นฐานของความรู้เทคนิควิชาการที่ถูกต้องประกอบการตัดสินใจ การพัฒนาที่ยั่งยืนจึงเป็นการพัฒนาชุมชนอย่างมีความสมดุลโดยมีปัจจัยหลักที่สำคัญ คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม (สรยุทธ จันสุข, 2556 : ออนไลน์)

การพัฒนาแบบบูรณาการนี้โดยการมีส่วนร่วมทุกฝ่ายนั้นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด คือ การปกครองส่วนท้องถิ่นเพราะรูปแบบการปกครองที่สำคัญที่สุดในระดับรากหญ้า เพราะเป็นการปกครองที่เกิดขึ้นโดยประชาชนที่รู้และเข้าใจในปัญหา รวมถึงความต้องการของประชาชนในชุมชนและหมู่บ้านด้วยกันอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังสามารถแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างตรงประเด็น รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเจตนาารมณ์ของการปกครองท้องถิ่นได้ถูกกำหนดขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎีการกระจายอำนาจและอุดมการณ์ประชาธิปไตย ที่มุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง และกิจกรรมการปกครองตนเอง ซึ่งถือเป็นความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น การพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศแบบบูรณาการ ต้องอาศัยการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ เพราะเป็นรูปแบบที่มีความใกล้ชิดประชาชนมากที่สุดย่อมเข้าถึงความต้องการของประชาชนได้อย่างชัดเจน จะส่งผลทำให้เกิดการบูรณาการในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนต่อไป

หลักการบริหารงาน

คำว่า “การบริหาร” (Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูงโดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูงเป็นคำนิยามใช้ในการบริหารรัฐกิจ (Public Administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการและคำว่า “ผู้บริหาร” (Administrator) จะหมายถึง ผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐหรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไรการบริหารคือ กลุ่มของกิจกรรมประกอบด้วยการวางแผน (Planning) การจัดองค์กร (Organizing) การสั่งการ (Leading/Directing) หรือการอำนวยการและการควบคุม (Controlling) ซึ่งจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทรัพยากรขององค์กร (6 M's) เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และด้วยจุดมุ่งหมายสำคัญในการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลครบถ้วน (ฐานปนา ฉินไพศาล, 2559 : 6) การที่กลุ่มบุคคลหรือบุคคลที่ทำหน้าที่วางแผนให้คนอื่นทำงานแทนโดยอาศัยศาสตร์และศิลป์เพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย (Attainment of the goal) ข้อกำหนดอย่างมีประสิทธิภาพโดยการบริหารต้องอยู่บนพื้นฐานของปัจจัยการบริหาร (Factor of management) ด้วย (ยุทธ ไกยวรรณ, 2555 : 65)

การบริหารงานในทุกองค์การไม่ว่าจะขนาดเล็กขนาดกลางขนาดใหญ่จำเป็นต้องมีปัจจัยขั้นพื้นฐานหรือองค์ประกอบหรือทรัพยากรทางการบริหารโดยทั่วไปถือว่าปัจจัยที่สำคัญของการบริหารมีอยู่ 4 ประการ ซึ่งรู้จักกันในนามของ “4M” ดังนี้

1. คน (Man) ได้แก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ร่วมกันทำงาน
2. เงิน (Money) ได้แก่งบประมาณที่ใช้ในการบริหารทุกส่วนขององค์การ
3. วัสดุสิ่งของ (Materials) ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ
4. การจัดการ (Management) ได้แก่ การบริหารงานองค์การของผู้บริหาร

การบริหารจัดการจึงเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นทางการศึกษาการอุตสาหกรรมหรือองค์การของรัฐประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ (Halpin, Andrew, 1966 : 65) คือ

1. งาน (Task) หมายถึง งานที่ต้องทำให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้องค์กรใดปราศจากงานหรือภารกิจที่ต้องกระทำแล้วองค์กรนั้นก็ไม่มีคามจำเป็นหรือมีเหตุที่จะดำรงอยู่อีกต่อไป

2. องค์กรที่เป็นทางการ (Formal Organization) หมายถึง กลุ่มชนิดพิเศษเป็นกลุ่มสังคมที่ประกอบด้วยผู้นำและสมาชิกของกลุ่มซึ่งสมาชิกขององค์กรต่างก็มีหน้าที่รับผิดชอบมีบทบาทที่คาดหวังหรือที่กำหนดเอาไว้แตกต่างกันออกไปโดยสมาชิกทุกคนร่วมมือกันทำงานเพื่อวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน

3. กลุ่มผู้ร่วมงาน (Work Groups) หมายถึง บุคคลซึ่งถูกเลือกให้ดำรงตำแหน่งตามที่ระบุไว้ องค์กรหนึ่งอาจมีผู้ร่วมงานกลุ่มเดียวหรือหลายกลุ่มก็ได้

4. ผู้นำ (Leaders) หมายถึง ผู้บริหารซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบต่อความสำเร็จขององค์กรในองค์กรหนึ่งอาจจะมีผู้บริหารหลายระดับทำหน้าที่รับผิดชอบต่อความสำเร็จของกลุ่มย่อยในองค์กรก็ได้ซึ่งแต่ละกลุ่มต่างก็มีส่วนร่วมรับผิดชอบการทำงานเพื่อความสำเร็จขององค์กร

การบริหารถือว่าเป็นกิจกรรมของกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันจัดการทรัพยากรที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์จัดการกระบวนการบริหารหรือหน้าที่การบริหาร (ศิริ ถิธาสนา, 2557 : 55) ประกอบด้วย

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การจัดวางโครงสร้างและแผนปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าว่าเราจะต้องทำอะไรบ้างและทำอย่างไร เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดหน่วยงาน การกำหนดโครงสร้างของหน่วยงาน การแบ่งส่วนงานการกำหนดสายงานตำแหน่งต่างๆ การกำหนดหน้าที่ให้ชัดเจน

3. การจัดคณะทำงาน (Staffing) หมายถึง การจัดตัวบุคคลเป็นการบริหารงานด้านบุคลากรอันได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี การประเมินผลการทำงาน และการให้พ้นจากการทำงาน

4. การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การอำนวยการ นับตั้งแต่การตัดสินใจ การวินิจฉัยสั่งการ การ ควบคุมบังคับบัญชา และการควบคุมการปฏิบัติงาน

5. การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานงาน ประสานกิจการด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานให้เกิดความร่วมมือเพื่อดำเนินไปสู่เป้าหมายเดียวกัน

6. การรายงาน (Reporting) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานให้แก่ผู้บริหาร และสมาชิกของหน่วยงานได้ทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินงานว่าก้าวหน้าไปเพียงใด

7. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การงบประมาณ การจัดทำงบประมาณ บัญชีการใช้ จ่ายเงิน การควบคุมและตรวจสอบด้านการเงิน

กล่าวได้ว่า ปัจจัยขั้นพื้นฐานในการบริหารการจัดการเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ต้องนำมาสู่กระบวนการของการบริหารงานในแต่ละองค์การเพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์ที่วางไว้จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ คือ 1) คน ได้แก่ ผู้นำและกลุ่มบุคคลที่ถูกต้องตั้งให้เป็นองค์กรที่เป็นทางการโดยสมาชิกทุกคนร่วมมือกันทำงานเพื่อวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน 2) เงิน ได้แก่ งบประมาณที่ใช้ในการบริหารทุก ๆ ส่วนขององค์การ 3) วัสดุสิ่งของ ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ 4) การจัดการ ได้แก่ การบริหารงานองค์การของผู้บริหารซึ่งทุกส่วนจะต้องเกื้อหนุนหรือสนับสนุนซึ่งกันและกันแต่ถ้าจะพิจารณาในแต่ละประการแล้ว “คน” นับได้ว่าเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดเพราะคนเป็นผู้ใช้หรือบริหารเงินวัสดุสิ่งของและการดำเนินงานทุกอย่างในองค์การ

หลักการบริหารงานแบบร่วมมือ

การบริหารจัดการแบบร่วมมือ หมายถึง การร่วมกันกำหนดข้อตกลงและปฏิบัติตามข้อตกลง เพื่อแก้ไขปัญหาร่วมกัน ระหว่างองค์กรภาครัฐกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่ใช่รัฐ ทั้งนี้ความเข้าใจนิยามการบริหารจัดการแบบร่วมมือเป็นเพียงความเข้าใจพื้นฐานที่นำไปสู่ความเข้าใจสาระสำคัญของตัวแบบการบริหารจัดการแบบร่วมมือของ Ansell and Gash (2008 : 543-571) ซึ่งเป็นตัวแบบที่พัฒนาเป็นกรอบการศึกษาการบริหารจัดการแบบร่วมมือในกรณีต่าง ๆ กล่าวคือ ตัวแบบการบริหารจัดการแบบร่วมมือเพื่อทำการวิเคราะห์แบบ Meta ผ่านกระบวนการคำนวณความสอดคล้องแบบต่อเนื่อง จนได้ตัวแบบการบริหารจัดการแบบร่วมมือโดยสามารถสรุปสาระสำคัญของตัวแบบการบริหารจัดการแบบร่วมมือของ Ansell and Gash ต่อไปนี้

1. เงื่อนไขการเริ่มต้น เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการร่วมมือ ซึ่งประกอบด้วย ความไม่สมดุลทางอำนาจหรือทรัพยากร การจูงใจให้เกิดการมีส่วนร่วม และประวัติความขัดแย้งและความร่วมมือ ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

1.1 ความไม่สมดุลทางอำนาจหรือทรัพยากร เป็นปัญหาโดยทั่วไประหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหารจัดการแบบร่วมมือ ซึ่งนำไปสู่การร่วมมือเพื่อปรับความสมดุลทางอำนาจหรือทรัพยากร แม้ว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางราย จะไม่มีความสามารถ องค์กร สถานภาพและทรัพยากรสำหรับการร่วมมือ หรืออาจจะมีความสามารถ องค์กร สถานภาพ และทรัพยากรสำหรับการร่วมมือดังกล่าวไม่เท่าเทียมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รายอื่น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้เปรียบจะเป็นฝ่ายดำเนินการปรับความสมดุลทางอำนาจหรือทรัพยากรทั้ง 2 กรณีอย่างใดก็ตาม ยังคงพบปัญหาของการปรับความสมดุลทางอำนาจหรือทรัพยากรระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอยู่ เนื่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายสำคัญ (ผู้มีส่วนเสียที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมาก) ไม่มีโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรที่รองรับการเป็นตัวแทนในกระบวนการบริหารจัดการแบบร่วมมือและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางรายไม่มีทักษะและความเชี่ยวชาญในการอภิปรายปัญหาทางเทคนิคขั้นสูง อีกทั้ง ยังไม่มีเวลา กำลังความสามารถ หรือเสรีภาพในการเข้าร่วมกระบวนการร่วมมือในเวลาเร่งรัดได้ จนมีผู้เสนอให้มีกลยุทธ์การเสริมสร้างอำนาจให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เสียเปรียบหรือเป็นตัวแทนได้ไม่สมบูรณ์ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว

1.2 การจูงใจให้เกิดการมีส่วนร่วม เกิดขึ้นจากความไม่สมดุลทางอำนาจหรือทรัพยากร และประวัติความขัดแย้งและความร่วมมือ ซึ่งเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมในลักษณะสมัครใจ และเป็นการสร้างความพร้อมทางสถาบัน ซึ่งมีความสำคัญต่อการจูงใจให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกันบริหารจัดการ จนเกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการร่วมมือ แต่ก็ไม่ได้เป็นเช่นนี้เสมอไปเนื่องจากผู้เข้าร่วมซึ่งได้รับตำแหน่งที่มีอำนาจ อาจเห็นว่าตนไม่จำเป็นต้องมีข้อผูกพันในการร่วมมือ แรงจูงใจในการมีส่วนร่วม จะเพิ่มขึ้นเมื่อมีการประชุมที่สำคัญ ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นว่า การมีส่วนร่วมในการคิด การแสดงออก และกำหนดผลบังคับของนโยบายมีความสัมพันธ์โดยตรงกับตน และมีผลต่อการบรรลุเป้าหมายของตน ส่วนการลดลงของแรงจูงใจในการมีส่วนร่วม จะลดลงเมื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทราบว่า ตนมีส่วนเกี่ยวข้องเพียงแค่เสนอแนะหรือมีส่วนร่วมในทางพิธีการเท่านั้น และลดลงเมื่อสามารถบรรลุเป้าหมายส่วนบุคคลหรือพบทางเลือกอื่นนั้น จึงต้องมีการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการแบบร่วมมือที่เป็นคำสั่งศาลหรือสภาเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีข้อผูกมัดสูง และทำให้การมีส่วนร่วมมีลักษณะสมัครใจอย่างมีแบบ แผนแต่คำสั่งดังกล่าว จะเป็นอุปสรรคในการบรรลุเป้าหมายส่วนบุคคลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งอาจทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่พอใจและเรียกร้องให้มีที่ชุมนุมอิสระ เพื่อบรรลุเป้าหมายของตนเพียงฝ่ายเดียว

1.3 ประวัติความขัดแย้งและความร่วมมือ เป็นความขัดแย้งและความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอดีตที่เกิดจากการถกเถียงกัน เพื่อแก้ไขปัญหาการหยุดชะงักของนโยบาย ซึ่งความขัดแย้งดังกล่าว เป็นสิ่งที่สนับสนุนให้เกิดการร่วมมือ แต่อาจจะทำให้ความไว้วางใจและความผูกพันอยู่ในระดับต่ำ หากไม่มีวิธีการจัดการความขัดแย้งให้กลายเป็นความร่วมมือ อาจนำไปสู่วงจรแห่งปัญหาความระแวง ความไม่ไว้วางใจ และการเกิดภาพพจน์เชิงลบในทางกลับกัน หากมีวิธีการจัดการความขัดแย้งให้กลายเป็นความร่วมมือ จะทำให้เกิดวงจรแห่งความรุ่งเรืองของการร่วมมือ

2. ภาวะผู้นำแบบอำนาจความสละสลวย คือ ความสามารถของผู้นำในการนำผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มาร่วมตัวกัน โดยการแทรกแซงด้วยความเป็นกลาง ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถร่วมมือได้โดยตรง และอำนวยความสะดวกในการสร้างฉันทามติที่เกิดจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเอง รวมทั้ง ให้ความสำคัญกับสิทธิการแสดงความคิดเห็น กระตุ้นการสร้างสรรค์แนวคิดและความเข้าใจรูปแบบใหม่ จากการสังเคราะห์ความรู้ของกลุ่มที่หลากหลาย หรือต้องมีทักษะ 4 ประการได้แก่ การส่งเสริมและจูงใจให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง การ

มีอิทธิพลและความสามารถในการควบคุมอย่างกว้างขวาง การกำกับดูแลความเป็นพลวัตของกลุ่มผู้ให้ผลผลิต และการขยายขอบเขตกระบวนการร่วมมือ ทั้งนี้หากมีการจูงใจให้เกิดการมีส่วนร่วมน้อย และเกิดความไม่สมดุลทางอำนาจและทรัพยากรสูง ผู้นำจะต้องเป็นคนกลางที่สัจย์ซื่อ เพื่อเข้าแทรกแซงและมอบอำนาจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เสียเปรียบ และหากมีความขัดแย้งในระดับสูง จะต้องอาศัยคนกลางจากภายนอกและถ้าหากมีการแบ่งสรรอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันอย่างมากรวม หรือมีการจูงใจให้เกิดการมีส่วนร่วมต่ำหรือไม่เท่าเทียมกัน จะต้องอาศัยผู้นำโดยกำเนิดที่ได้รับการยอมรับและไว้วางใจจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งแต่แรกเริ่มกระบวนการ เพื่อให้กระบวนการร่วมมือเกิดผลสำเร็จ

3. การออกแบบสถาบัน เป็นการออกแบบองค์กรให้มีลักษณะเอื้อต่อการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย มีความเฉพาะตัวของการอภิปราย มีหลักเกณฑ์พื้นฐานที่ชัดเจน และมีความโปร่งใสของกระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย เป็นคุณลักษณะของสถาบันที่ได้รับการออกแบบให้สามารถเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมได้อย่างเป็นธรรม และสามารถพัฒนาไปสู่ความผูกพันต่อกระบวนการได้ ด้วยการสร้างการมีส่วนร่วมในขอบเขตที่กว้างขวาง เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบเชิงลบ ได้มีโอกาสร่วมระบุปัญหาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังต้องมีการพิจารณาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่จะเข้ามามีส่วนร่วม เนื่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางราย อาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การมีส่วนร่วมเกิดความล้มเหลวได้ ความเฉพาะตัวของการอภิปราย เป็นคุณลักษณะของสถาบันที่ได้รับการออกแบบการอภิปรายภายใต้ระเบียบวาระการประชุม ซึ่งกำหนดขึ้นตามความประสงค์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อใช้อภิปรายปัญหาและความต้องการระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หลักเกณฑ์พื้นฐานที่ชัดเจน และความโปร่งใสของกระบวนการเป็นคุณลักษณะของสถาบันที่ได้รับการออกแบบความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างองค์กรให้เกิดความเป็นธรรมและความไว้วางใจต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เนื่องจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนใหญ่ที่เข้าสู่กระบวนการร่วมมือ ต่างกังวลต่อความไม่เสมอภาค อำนาจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายอื่น และความเป็นไปได้ในการปรับสถานะระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เหมาะสม จึงต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์พื้นฐานให้มีความชัดเจนในเรื่องความยุติธรรม ความเสมอภาค และการเปิดกว้างทางโอกาส รวมทั้ง ต้องสร้างความโปร่งใสของกระบวนการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นข้อเท็จจริงในการเจรจาต่อรองสาธารณะ และไม่ได้เป็นกระบวนการร่วมมือที่ถูกดัดแปลงมาจากข้อสัญญาทางธุรกิจเอกชน สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของการออกแบบสถาบัน คือ การกำหนดเวลาสิ้นสุดการออกแบบสถาบัน เนื่องจากความร่วมมือเกิดขึ้นอย่างไม่มีการสิ้นสุด ทำให้การกำหนดเวลาสิ้นสุดการออกแบบสถาบันไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน แต่ถ้าต้องการกำหนดหลักเกณฑ์ที่แน่นอนจะต้องใช้ความระมัดระวังในการกำหนด เนื่องจากการกำหนดเวลาสิ้นสุดของการออกแบบสถาบันเป็นการลดความต่อเนื่อง และลดแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือในระยะยาว

4. กระบวนการร่วมมือ เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การเสวนาแบบเผชิญหน้า การสร้างความไว้วางใจ ความผูกพันต่อกระบวนการ ความเข้าใจร่วมกัน และผลลัพธ์ก่อนสิ้นสุดการดำเนินงาน ซึ่งสามารถอธิบายรายละเอียดได้ ดังนี้

4.1 การเสวนาแบบเผชิญหน้า เป็นการสื่อสารกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้เกิดฉันทามติ ถือเป็นหัวใจสำคัญต่อกระบวนการสร้างความไว้วางใจการยอมรับซึ่งกันและกัน ความเข้าใจร่วมกัน และความผูกพันต่อกระบวนการ อีกทั้ง ยังช่วยปรับระดับการติดต่อสื่อสารให้เป็นการสื่อสารในระดับง่าย อย่างไรก็ตาม การเสวนาแบบเผชิญหน้าอาจเป็นการเพิ่มความขัดแย้ง และการไม่เคารพซึ่งกันและกันได้เช่นกัน ดังนั้น จึงต้องกำหนดการเสวนาแบบเผชิญหน้า ให้มีลักษณะเป็นการเจรจาต่อรองที่ยุติธรรมต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และต้องระมัดระวังการเกิดความขัดแย้งและการไม่เคารพซึ่งกันและกัน

4.2 การสร้างความไว้วางใจ ต้องอาศัยผู้นำแบบร่วมมือในการสร้างความไว้วางใจ ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความขัดแย้งกันในอดีต และต้องดำเนินการก่อนการปรับความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้ การดำเนินการสร้างความไว้วางใจ ไม่ได้เป็นการดำเนินการในอีกช่วงเวลาหนึ่ง ต่างห่างจากช่วงการเจรจาต่อรองและการเสวนา แต่ต้องดำเนินการระหว่างที่กำลังเจรจาต่อรองและเสวนา ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลานาน เพื่อสร้างความผูกพันจนบรรลุผลลัพธ์ของการร่วมมือ และถ้าหากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความขัดแย้งกันในอดีตสูง ผู้กำหนดนโยบายหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต้องมีการปรับงบประมาณและเวลาให้เท่าเทียมกัน หากไม่สามารถปรับให้เท่าเทียมกันได้ ก็ไม่ควรเริ่มดำเนินกลยุทธ์การร่วมมือ

4.3 ความผูกพันต่อกระบวนการ บางครั้งเรียกว่า ความเป็นเจ้าของของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าร่วมกระบวนการร่วมมือ หรือเป็นการแบ่งปันความรับผิดชอบ ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และเป็นการป้องกันการเกิดความไม่สมดุลทางอำนาจหรือการเกิดความคิดเห็นที่ต่างกันเกี่ยวกับผู้ริเริ่มกระบวนการ ด้วยการพัฒนาการเจรจาต่อรองให้มีความยุติธรรมในผลประโยชน์ร่วมกัน และบรรลุผลลัพธ์ทางนโยบายที่น่าพอใจ ซึ่งต้องอาศัยความสนใจตั้งแต่เริ่มแรก จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนความไว้วางใจ ความใกล้ชิด ความยุติธรรม และความโปร่งใสของกระบวนการ ขณะเดียวกัน ต้องระมัดระวังความล้มเหลวที่อาจเกิดจากความเป็นพลวัตของการเจรจาต่อรอง ซึ่งทำให้เกิดข้อตกลงที่ไม่คาดหวัง กลายเป็นแรงกดดันที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องปรับตัว โดยไม่สามารถทำตามข้อตกลงได้อย่างสมบูรณ์

4.4 ความเข้าใจร่วมกัน เป็นการยอมรับหรือตระหนักถึงการกำหนดปัญหาร่วมกันว่า จะต้องร่วมกันนำความรู้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละราย มาใช้ในการกำหนดประเด็นปัญหา ซึ่งมีส่วนทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันทั้งนี้ ความเข้าใจร่วมกัน อาจเรียกเป็นอย่างอื่นได้ว่า พันกิจร่วม วัตถุประสงค์ร่วม วิสัยทัศน์ร่วม อุดมคติร่วม เป้าหมายที่บริบูรณ์ คำสั่งที่บริบูรณ์และมีกลยุทธ์ หรือการวางแนวทางค่านิยมหลัก เป็นต้น

4.5 ผลลัพธ์ก่อนสิ้นสุดการดำเนินงาน เกิดผลขึ้นเมื่อผลประโยชน์และความได้เปรียบในการร่วมมือ รวมถึง ความสำเร็จก่อนสิ้นสุดการปฏิบัติงาน แผนกลยุทธ์ และการค้นพบความจริงร่วมกัน ได้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งผลลัพธ์ก่อนสิ้นสุดการดำเนินงานอาจถือได้ว่า เป็นผลผลิตที่รับรู้ได้ และอยู่ในกระบวนการร่วมมือ ซึ่งมีความสำคัญต่อการส่งเสริมการสร้างแรงผลักดันที่นำไปสู่ความสำเร็จของการร่วมมือ โดยความพอใจในผลการดำเนินงานบางส่วนก่อนสิ้นสุดการดำเนินงาน ช่วยให้มั่นใจได้ว่า จะเกิดความร่วมมือ

ต่อไปในระยะยาวทั้งนี้ หากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้กำหนดนโยบาย ไม่สามารถคาดการณ์การเกิดความสำเร็จ ก่อนสิ้นสุดการปฏิบัติงานได้ ก็ไม่ควรเริ่มดำเนินการตามแนวทางการร่วมมือ และหากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมี เป้าหมายเพื่อตนเองมากกว่าผลลัพธ์ก่อนสิ้นสุดการดำเนินงาน จะทำให้ไม่สามารถสร้างความไว้วางใจ ด้วย ความสำเร็จก่อนสิ้นสุดการปฏิบัติงานได้แต่สามารถสร้างความไว้วางใจ ด้วยการร่วมกันค้นหาค่านิยมร่วมของ การร่วมมือได้

กล่าวโดยสรุป การบริหารแบบร่วมมือกัน เป็นการรวมกันในกระบวนการตัดสินใจแบบร่วมกันอย่าง เป็นทางการมุ่งเน้นฉันทามติ และการอภิปรายร่วมกันโดยมีจุดมุ่งหมายในการกำหนดหรือนำนโยบาย สาธารณะไปปฏิบัติหรือการจัดการโครงการหรือทรัพยากรต่าง ๆ ของรัฐแบบร่วมมือกันอันเกิดขึ้นมาเพื่อการ ตอบสนองต่อการบริหารงาน การดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และยังเป็นความร่วมมือกันกำหนดข้อตกลงและปฏิบัติ ตามข้อตกลง เพื่อแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ระหว่างองค์กรภาครัฐ เอกชน ประชาชน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ไม่ใช่ รัฐต่อการดำเนินการต่าง ๆ

การปกครองท้องถิ่นไทย

การปกครองท้องถิ่นเป็นราชการส่วนกลางได้มอบอำนาจในการปกครองและบริหารกิจการงานให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขอบเขตอำนาจหน้าที่และพื้นที่ของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย โดยมีความเป็น อิสระตามสมควร ไม่ต้องอยู่ในบังคับบัญชาของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนกลางเป็นเพียงหน่วยคอยกำกับ ดูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินกิจการไปด้วยความเรียบร้อย หรืออีกนัยหนึ่ง การปกครองส่วน ท้องถิ่น คือ การกระจายอำนาจของราชการส่วนกลางเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ปกครองตนเองตาม ระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นอิสระต่างหากจากการปกครองของราชการส่วนกลาง ที่ให้อำนาจแก่ประชาชนใน ท้องถิ่นได้ปกครองตนเอง (ปธาน สุวรรณมงคล, 2555 : 7) ทั้งเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่บริหารงานในแต่ละ ท้องถิ่น มีผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบต่อการบริหารอย่างอิสระในเขตพื้นที่ที่ กำหนด มีอำนาจในการบริหารการเงินและการคลังและกำหนดนโยบายของตนเองรวมทั้งหน้าที่ดำเนิน กิจกรรมภายในกรอบที่กฎหมายบัญญัติไว้เพื่อประโยชน์ของรัฐและของประชาชนในท้องถิ่น โดยองค์กร ดังกล่าวในประเทศไทย ในปัจจุบัน มี 2 รูปแบบด้วยกัน (รศนธ์ รัตนเสริมพงศ์, 2554 : 43) คือ (1) รูปแบบ พิเศษ คือ กรุงเทพมหานคร (กทม.) และเมืองพัทยา และ (2) รูปแบบทั่วไป คือ องค์การบริหารส่วน จังหวัด (อบจ.) เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) โดยมีรูปแบบและโครงสร้างการปกครองท้องถิ่นไทย แต่ละประเภท มีดังนี้

1. กรุงเทพมหานคร เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีขนาดใหญ่ระดับมหานคร และเป็นที่ตั้งเมืองหลวงของประเทศ มีพื้นที่ปกครองครอบคลุมกรุงเทพมหานครและกรุงเทพมหานคร มีหัวหน้าฝ่ายบริหารและสมาชิกสภาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีความพิเศษอีกประการคือนอกจากจะมีสภากรุงเทพมหานครแล้ว ยังมีสภาเขตอีก 50 เขต

2. เมืองพัทยา เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีหัวหน้าฝ่ายบริหารและสมาชิกสภาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีพื้นที่ปกครองคือพื้นที่เมืองพัทยาทั้งหมด ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศมาช้านาน ในปัจจุบันเมืองพัทยามีลักษณะคล้ายเทศบาลนคร แต่คงความพิเศษไว้อย่างเดียว คือ ปลัดเมืองพัทยาหรือหัวหน้าข้าราชการมาจากการว่าจ้าง มีวาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี ซึ่งต่างจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นของไทย ที่ปลัดหรือหัวหน้าข้าราชการเป็นข้าราชการมีวาระดำรงตำแหน่งจนมีอายุของผู้ดำรงตำแหน่งครบ 60 ปี

3. องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปที่มีมาช้านานหลังการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองของไทยเป็นระบอบประชาธิปไตย พ.ศ.2475 ได้ไม่นาน มีหัวหน้าฝ่ายบริหารและสมาชิกสภาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน แต่ในปัจจุบันองค์การบริหารส่วนจังหวัดไม่มีพื้นที่ปกครองเป็นของตนเอง จึงทำให้การดำเนินงานไม่มีความชัดเจน

4. เทศบาล เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปที่มีมาช้านานที่สุดหลังการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองของไทยเป็นระบอบประชาธิปไตย พ.ศ.2475 เพียงปีเดียวและถือได้ว่าเป็นการปกครองท้องถิ่นที่สมบูรณ์แบบที่สุภาพแรกของไทย และยังคงใช้จนถึงปัจจุบัน มีหัวหน้าฝ่ายบริหารและสมาชิกสภาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน โดยในปัจจุบันเทศบาลแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และ เทศบาลตำบล

5. องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปที่เกิดขึ้นหลังสุดและมีจำนวนมากที่สุดของไทย คือ ในปี พ.ศ. 2537 ประเทศไทยได้ยกระดับสภาพตำบลและสุขาภิบาลเป็นเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล มีหัวหน้าฝ่ายบริหารและสมาชิกสภาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยทั้ง 6 ประเภทมีความเป็นอิสระซึ่งกันและกันและกับส่วนกลางและส่วนภูมิภาค กล่าวคือ ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไม่ได้เป็นหัวหน้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ไม่ได้เป็นหัวหน้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก โดยส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีหน้าที่กำกับ ดูแล และส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น สอดคล้องกับปธาน สุวรรณมงคล (2555 : 7) กล่าวว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีอำนาจตามกฎหมาย และมีความเป็นอิสระในการบริหารกิจการของตนเอง ดังนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีอำนาจตามกฎหมาย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชน จัดตั้งขึ้นโดยมีกฎหมายรับรองในรัฐ เดี่ยวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายระดับชาติ ส่วนในรัฐรวมองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะจัดตั้ง

โดยกฎหมายของมลรัฐ ในฐานะเป็นนิติบุคคล องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมี อำนาจในการถือสิทธิและใช้สิทธิตามกฎหมาย เช่น การเป็นเจ้าของที่ดิน การซื้อการจ้าง เป็นต้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถทำได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงาน

2. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการบริหารกิจการของตนเองเมื่อรัฐบาลกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองตนเองประชาชนในท้องถิ่น ความเป็นอิสระในการดำเนินการปกครองท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของตนเองเพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารกิจการของท้องถิ่นสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนท้องถิ่นได้ตามเป้าหมายอย่างแท้จริง

อาจสรุปได้ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นรูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่สำคัญที่สุดในระดับรากหญ้า และมีบทบาทสำคัญในระบอบประชาธิปไตยขั้นพื้นฐาน เพราะเป็นการปกครองที่เกิดขึ้นโดยประชาชนที่รู้และเข้าใจในปัญหา รวมถึงความต้องการของประชาชนในชุมชนและหมู่บ้านด้วยกันอย่างแท้จริง นอกจากนั้นยังสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่รับผิดชอบได้อย่างตรงประเด็น รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเจตนารมณ์ของการปกครองท้องถิ่นได้ถูกกำหนดขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎีการกระจายอำนาจและอุดมการณ์ประชาธิปไตย ที่มุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง และกิจกรรมการปกครองตนเอง ซึ่งถือเป็นความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

วิเคราะห์การบริหารงานและพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศแบบบูรณาการ

การบริหารงานการพัฒนาของท้องถิ่นจะต้องดำเนินการตามแผนพัฒนาของท้องถิ่นทั้ง 6 ด้าน คือ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว 5) ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ 6) ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การบริหารการพัฒนาตามแผนพัฒนาของท้องถิ่นทั้ง 6 ด้านนี้จึงมีความสำคัญต่อองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เนื่องจากแผนพัฒนาเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง และมุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้พิจารณาอย่างรอบคอบให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยง และส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุน และเป็นอุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาตัดสินใจกำหนดแนวทางการดำเนินงาน และใช้ทรัพยากรในการบริหารท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุดนั้น เมื่อสรุปรวมการบริหารทั้ง 6 ด้านนี้เข้าด้วยกันจะเป็นการบริหารในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม แต่การจะบริหารงานและพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศแบบบูรณาการนั้น คณะผู้เขียนเห็นว่า

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนา 4 ด้าน คือ ด้านสังคม (Social) ด้านเทคโนโลยี (Technology) ด้านเศรษฐกิจ (Economic) และด้านการเมือง (Politics) ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ด้านสังคม (Social) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนให้การรวมกลุ่มทางสังคมที่มีองค์ประกอบตามหลัก “บวร” คือ บ้าน วัด โรงเรียน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องคอยสนับสนุนให้การรวมกลุ่มนั้นมีความเข้มแข็ง ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทั้งในด้านอาชีพ สวัสดิการ และการดำรงชีพ โดยให้ชุมชนประสานความร่วมมือกันในชุมชน ให้เกิดความรักความสามัคคี เคารพกฎกติกาของชุมชน เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขด้วยการมีปฏิสัมพันธ์ จากการร่วมกันดำเนินกิจกรรมด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย และการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

2. ด้านเทคโนโลยี (Technology) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีเก่าและเทคโนโลยีใหม่ได้อย่างเหมาะสม โดยไม่ละทิ้งวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นแบบดั้งเดิม มีการรวมกลุ่มเพื่อจัดหาวัสดุ อุปกรณ์การผลิตที่เป็นเทคโนโลยีใหม่เป็นของส่วนร่วมเพื่อให้สมาชิกได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันใช้ เทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการดำเนินงานในหลาย ๆ เรื่อง ทั้งยังตอบสนองต่อการทำงานได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคสังคม ต่างนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ต่อการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทั้งตนเองและคนในชุมชน ต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบเครือข่ายในการดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ

3. ด้านเศรษฐกิจ (Economic) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือผู้นำต้องมีความตื่นตัวและรู้เท่าทันความเป็นไปของเศรษฐกิจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ต้องคิดค้นกลยุทธ์ทางเศรษฐกิจที่ทำให้ชุมชนมีเศรษฐกิจดี มีการจัดวางแผนการจัดการระบบการผลิต การจำหน่ายที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันให้สมาชิกในชุมชนได้รับประโยชน์สูงสุดในรูปของการรวมกลุ่มการใช้องค์ความรู้ในชุมชนมาเป็นองค์ประกอบในการแปรรูปการผลิตของชุมชน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเข้าไปสนับสนุนมีระบบการผลิตที่มุ่งตอบสนองความต้องการในการดำรงชีพของชุมชนเป็นหลัก ทั้งยังต้องส่งเสริมความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจของชุมชน ให้สามารถนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ก่อให้เกิดการประกอบอาชีพจากทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนของแต่ละท้องถิ่นซึ่งมีความแตกต่างกันออกไป โดยเอาจุดเด่นของแต่ละท้องถิ่นมาส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นจุดเด่นของชุมชนต่อไป

4. ด้านการเมือง (Politics) หน่วยงานต่าง ๆ ต้องเข้าไปสนับสนุนต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของชุมชน ในการช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้ชุมชนมีการพัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนอาจจะแบ่งเป็น การสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการ การสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องมือหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการพัฒนาต่อยอดการดำเนินงาน หรือการสนับสนุนด้านองค์ความรู้ให้กับชุมชน ในลักษณะการดำเนินงานแบบเครือข่าย

สรุป

การบริหารงานและพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศแบบบูรณาการต้องเป็นการดำเนินงานร่วมกันของทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน ซึ่งจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญจะทำให้การบริหารงานของท้องถิ่นเพื่อพัฒนาชุมชนนั้น เป็นการพัฒนาท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศแบบบูรณา โดยต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนา 4 ด้าน คือ ด้านสังคม (Social) คือ การให้ความสำคัญในรูปแบบ บวร คือ บ้าน วัด โรงเรียน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องค่อเป็นพี่เลี้ยงให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จนชุมชนเองเกิดความเข้มแข็งสามารถดำเนินการได้เองในส่วนทางด้านเทคโนโลยี (Technology) ซึ่งเป็นความจำเป็นต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ดังนั้นให้การสนับสนุนด้านความรู้เพื่อให้ชุมชนสามารถนำเทคโนโลยีไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลให้ชุมชนมีเศรษฐกิจ (Economic) ที่ดี โดยต้องเน้นความรู้ที่เกิดขึ้นในชุมชน หรือทรัพยากรในชุมชนที่มีจุดเด่น อันจะเป็นการสร้างรายได้ สร้างอาชีพที่เกิดขึ้นจากทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนเอง ซึ่งจะสอดคล้องกับนโยบายของท้องถิ่นทางด้านการเมือง (Politics) ที่ค่อให้การสนับสนุนชุมชนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ อันจะส่งผลให้การบริหารงานเพื่อการพัฒนาของท้องถิ่นมีความเป็นเลิศอย่างบูรณาการอย่างสมบูรณ์ และบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- ฐานปนา ฉินไพศาล. (2559). *องค์การและการจัดการ*. นนทบุรี: ธนธการพิมพ์.
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2555). *การเมืองการบริหารท้องถิ่นเปรียบเทียบ*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2555). *การควบคุมคุณภาพ*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- รสคนธ์ รัตนเสริมพงศ์. (2554). *แนวคิดและหลักการทั่วไปในการบริหารท้องถิ่น*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิฑูรย์ เลี่ยนจำรูณ. (2554). *ปฏิรูปเกษตรกรรมเพื่อความมั่นคงทางอาหาร : บทวิเคราะห์และการปฏิรูปทางนโยบาย*. สมุทรสาคร: พิมพ์ดี.
- วิรัช วิรัชนิการวรรณ. (2550). *การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: เอ็กชเปอร์เน็ท.
- ศิริ ถิอาสา. (2557). *เทคนิคการจัดการคุณภาพแนวใหม่ : แนวคิด หลักการสู่การบริหารจัดการ คุณภาพการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สรฤทธ จันสุข. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนการพัฒนาชุมชน. *ออนไลน์*. ดึงข้อมูลวันที่ 18 ตุลาคม 2565. จาก <https://www.gotoknow.org/posts/328530>.
- สุริยะ วิริยะสวัสดิ์. (2551). *เกร็ดการบริหารจัดการงาน จัดการคน*. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คเบ็งค์.

- Ansell, C., & Gash, A. (2008). Collaborative Governance in Theory and Practice. *Journal of Public Administration Research and Theory*. 18 (4), 543-571.
- Halpin, Andrew. (1966). *Theory and Research in Administration*. New York : Mcmillan Company.

กระบวนทัศน์ในการบริหารท้องถิ่นยุคใหม่ Paradigm in New Local Administration

กิติยรัตน์ จันทร์หอม, ศุภวรรณ คงเสมา,
นภาพร ตาแก้ว, สุภาษา บุญยงค์ และ โชติ บดีรัฐ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

**Kitiyarat Chunhom, Suphawan Kongsema,
Naphaporn Takaew, Suphasa Boonyong and Chot Bodeerat**
Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail : Suphawan.kongsema@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิวัฒนาการของระบบการบริหารจัดการท้องถิ่นของไทยในรูปแบบกระบวนทัศน์เก่าและการปกครองท้องถิ่นในกระบวนทัศน์ใหม่ที่สามารถนำมาปรับใช้ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกให้ประเทศไทยต้องเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่าง ๆ ภายในประเทศ ทั้งปัจจัยทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ดังนั้นบทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนทัศน์ในการบริหารท้องถิ่นยุคใหม่พบว่า กระบวนทัศน์ หรือแนวความคิดอย่างเป็นระบบในการพัฒนาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ปกครองปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีประโยชน์สุขของประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญเพื่อการพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน ทำให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมีความเข้มแข็งมีความรู้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพภูมิสังคมของท้องถิ่นนั้นๆให้เกิดความเสมอภาค ซึ่งหัวใจสำคัญของสังคมประชาชนทุกคนต้องมีความเท่าเทียมกันในการได้รับโอกาสจากการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเสมอภาค มีการกระจายอำนาจ ให้ประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้เกิดการพัฒนาและการแก้ปัญหาสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงทั้งยังต้องมีความคุ้มค่า (Productivity) เน้นการบริหารที่มีประสิทธิภาพมีต่อประโยชน์สาธารณะโดยมุ่งที่ประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก

คำสำคัญ: กระบวนทัศน์; การบริหารท้องถิ่น; ยุคใหม่

* วันที่รับบทความ : 26 ตุลาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 8 ธันวาคม 2565; วันที่ตอบรับบทความ : 9 ธันวาคม 2565

Received: October 26; 2022; Revised: December 8, 2022; Accepted: December 9, 2022

Abstracts

The evolution of Thailand's local administration system in the form of the old paradigm and the new paradigm of local governance that can be adapted under the changing global trend has forced Thailand to change various factors within the country, including those Political, social and economic to be in line with the changes that occur, There objective of this journal was to study the paradigm in the new local administration. It was found that the paradigm was important to the leaders of the local administrative organizations in the local development for the benefit of the people as the important goal for the sustainable development. It made the people could be self-reliance, had the good quality of life, were strong and had the knowledge. The local administrative organizations could apply the local wisdom for the local development suitable to the social geography of the local. It made the equity that was the heart of the society. The people were equal and got the opportunity in the development of the local administrative organizations equally. The local administrative organizations had the empowerment to the people with the process of the people participation for the development and solution in accordance with the demand of the people in the local and the productivity focusing on the administration efficient to the public benefit for the benefit of the people.

Keyword: Paradigm; Local Administration; New

บทนำ

ประเทศไทยในระยะของการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 เป็นยุคที่ประชาชนจำนวนมากตื่นตัวเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ข้อเสนอ ความคิด การวิพากษ์วิจารณ์ และ การศึกษาด้านนี้เริ่มมีมากขึ้น แต่ผลงานทางวิชาการในการนำทางความคิดของสังคมไปในทางที่คนส่วนใหญ่ยอมรับยังน้อยอยู่ นักวิชาการแต่ละสำนักมีการเสนอแนวคิดที่หลากหลาย กระจัดกระจาย ยากต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัย ซึ่งทำให้ขาดพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีขึ้นในประเทศไทย (ดำรงวัฒนา และคณะ, 2544 : 4) แนวคิดการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีเน้นความสัมพันธ์ของระบบการบริหารจัดการที่ดีการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น และการพัฒนาภาคประชาสังคม หากรัฐบาลกลางมีระบบบริหารจัดการ (Governance) ที่กระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็จะทำให้ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งและมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนบทบาทของภาคประชาสังคม นอกจากนี้ ประชาสังคมจะเป็นปัจจัยสังคมวัฒนธรรมที่จะมีผลต่อการพัฒนาประชาธิปไตยและการบริหารจัดการของท้องถิ่นที่ดี สำหรับการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและการรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมตามหลักธรรมาภิบาล (ปธาน สุวรรณมงคล, 2558 : 5)

ดังนั้นกระบวนการพัฒนาในการบริหารท้องถิ่นยุคใหม่จึงเป็นการอภิปรายในประเด็นวิวัฒนาการของระบบการบริหารจัดการท้องถิ่นของไทย ในรูปแบบกระบวนการทัศน์เก่าและการปกครองท้องถิ่นในกระบวนการทัศน์ใหม่ที่สามารถนำมาปรับใช้ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ให้ประเทศไทยต้องเปลี่ยนแปลงปัจจัยต่าง ๆ ภายในประเทศ ทั้งปัจจัยทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ ตามแนวคิดของการสร้างระบบธรรมาภิบาล ซึ่งการเปลี่ยนแปลงปัจจัยดังกล่าวมีผลกระทบต่อระบบบริหารงานภาครัฐ การกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น

และการสนับสนุนบทบาทของภาคประชาสังคมซึ่งจะช่วยพัฒนาระบบบริหารจัดการท้องถิ่นของไทยให้มีลักษณะของระบบบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี (local governance) อย่างแท้จริง

การปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย

ประวัติศาสตร์ของการปกครองท้องถิ่นในประเทศไทยได้เริ่มต้นในช่วงรัชสมัยของรัชกาลที่ 5 โดยได้มีการเริ่มตราพระราชกำหนดสุขาภิบาลกรุงเทพ ร.ศ.116 (พ.ศ.2440) เพื่อเป็นตัวอย่างในการพัฒนาเมืองแก่หัวเมืองทั่วไป แต่การบริหารงานของสุขาภิบาลกรุงเทพฯ นี้ดำเนินการโดยข้าราชการทั้งหมด จึงไม่อาจกล่าวได้ว่าสุขาภิบาลกรุงเทพฯ ร.ศ.116 เป็นการปกครองท้องถิ่น เนื่องจากประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2448 (ร.ศ.124) กระทรวงมหาดไทย จึงได้มีการจัดตั้งสุขาภิบาลแห่งแรกขึ้นที่ตำบลท่าฉลอมจังหวัดสมุทรสาคร อันถือเป็นสุขาภิบาล แห่งแรกของชาติไทย ปฐมบทแห่งการปกครองท้องถิ่นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงได้ถือเอาวันที่ 18 มีนาคมของทุกปีเป็นวันท้องถิ่นไทย อันถือเป็นจุดเริ่มต้นของการกระจายอำนาจการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริงและเป็นการวางรากฐานในการปกครองท้องถิ่น ครั้นถึงรัชสมัยของรัชกาลที่ 6 ได้มีการทดลองจัดตั้ง “ดุสิตธานี” เพื่อเตรียมการเป็นแบบอย่างในการปกครองท้องถิ่นและทดลองการปกครองแบบประชาธิปไตย ในรัชสมัยของรัชกาลที่ 7 ได้มีการปรับปรุงกิจการสุขาภิบาลให้เป็นรูปแบบการบริหารแบบประชาธิปไตย หรือเทศบาลในปัจจุบัน (ปิ่นนคร เจริญชัยพฤกษ์, 2561 : 183-196)

วิวัฒนาการของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ชัดเจนพิจารณาจากกฎหมายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ ซึ่งทยอยมีออกมามากมาย ตั้งแต่ พ.ศ.2476 มีการตราพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ.2476 ให้เทศบาลมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีงบประมาณ มีทรัพย์สิน มีเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจในการปฏิบัติงานในเขตท้องถิ่นนั้น ๆ จนกระทั่งถึง พ.ศ.2540 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ.2540 ถือกำเนิดพร้อมมีเนื้อหาสนับสนุนการปกครองท้องถิ่นและการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นบัญญัติเอาไว้ในรัฐธรรมนูญมากมาย สำคัญได้แก่ การประกาศใช้กฎหมายกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มี “คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” มากำหนดรายละเอียดอำนาจหน้าที่ การกำหนดให้นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองและเทศบาลนครมีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนเป็นครั้งแรก การกำหนดให้มีคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) เข้ามาควบคุมดำเนินการจัดการเลือกตั้งท้องถิ่นทุกประเภทแทนกระทรวงมหาดไทย ตลอดจนได้มีการเร่งรัดปรับปรุงโครงสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่น ๆ ให้เป็นมาตรฐานแบบเดียวกันทั้งหมด นั่นคือ รูปแบบนายกสภา หรือเป็นแบบผู้บริหารเข้มแข็ง พร้อมทั้งทยอยยกเลิกคณะผู้บริหารที่มาจากมติของสภาท้องถิ่นด้วยการระบุให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบล ตลอดจนนายกองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง และกำหนดรายละเอียดกลไกความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายสภาให้มี

ความชัดเจนขึ้นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่ดีต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบททางสังคมด้วยการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย มีวิวัฒนาการสู่การกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นและประชาชนได้บริหารจัดการชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่นมากขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ซึ่งได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นเอาไว้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรมมากที่สุด จากรัฐธรรมนูญที่มีมาทั้งหมดสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญต่อการปกครองในท้องถิ่น คือ การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมของประชาชนตลอดจนความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักสากล รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 นำไปสู่การยกเลิกหรือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปกครองท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลัง พ.ศ.2542 ซึ่งบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญสิ้นสุดลง จะพบว่ารูปแบบและกฎหมายเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากดังที่นักวิชาการหลายท่านจึงถือว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 คือต้นกำเนิดของการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นไทยยุคปัจจุบันอย่างแท้จริง แม้ว่าในปัจจุบันมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 แต่หลักการสำคัญของการปกครองท้องถิ่นไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป

แนวคิดการบริหารท้องถิ่นยุคเก่า

การปกครองท้องถิ่นในกระบวนทัศน์เก่ามีลักษณะที่ยึดโยงอยู่กับการให้ความสำคัญในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างท้องถิ่นกับรัฐบาลกลาง ให้ความสำคัญกับรูปแบบที่เป็นทางการที่ขาดความยืดหยุ่น ให้ความสำคัญกับการมีเขตแดน พื้นที่ และประชากรที่ชัดเจน ความเป็นสถาบันที่มีโครงสร้างตายตัว หรือให้ความสำคัญกับแง่มุมทางกฎหมายที่แข็งกระด้าง ความเป็นระบบราชการ และการรวมบทบาทการพัฒนาและการให้บริการไว้ที่หน่วยงานรัฐคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Imrie & Raco, 1999 : 45-63) การปกครองท้องถิ่นตามความคิดดั้งเดิมนั้น มีลักษณะที่สำคัญคือ 1) เป็นการจัดการปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่น เลือกคณะบุคคลเข้ามาดำเนินการจัดการปกครองตนเอง 2) เป็นหน่วยการปกครองที่มีลักษณะขั้นพื้นฐานคือ มีอาณาเขตและประชากรของท้องถิ่น อย่างชัดเจน มีลักษณะจำเพาะของตัวเองในด้านต่าง ๆ เช่น เขตแดน ประชากร วัฒนธรรม ประเพณี และทรัพยากร มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการปกครองท้องถิ่นไว้เป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติงาน มีฐานะทางกฎหมายและมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม ดำเนินการตามอำนาจที่ได้รับสิทธิตามกฎหมาย เช่น สิทธิในการตรากฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ และสิทธิในการดำเนินการบริหารท้องถิ่น ด้วยลักษณะของการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้การปกครองท้องถิ่นในกระบวนทัศน์เก่ามีความแข็งตัว ขาดความยืดหยุ่นในการดำเนินงานของท้องถิ่น เนื่องจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจจะมีลักษณะเป็นแนวดิ่ง อำนาจในการปกครองจึงอยู่ที่คณะบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งหรือแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนของประชาชน ในขณะที่ประชาชนจะเป็นเพียงผู้ถูกปกครองหรือเป็นเพียงผู้ต้องรับผลของการจัดทำบริการไม่ได้มีส่วนร่วมในการใช้อำนาจ ความคิดสร้างสรรค์ และร่วมดำเนินการอย่างแท้จริง

การดำเนินกิจการโดยเฉพาะการจัดทำบริการสาธารณะจะทำโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้ เพราะมีข้อจำกัดในหลักการและข้อกฎหมายที่มุ่งดำเนินงานให้ถูกต้องตามระเบียบสนองเป้าหมายของทางการ มากกว่าสนองความต้องการของประชาชน (อุดม ทุมโฆสิต, 2551 : 7)

นอกจากนั้น การเปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลรวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ส่งผลให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณภาพมีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครองการบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบ และห่วงหาพันต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัย อันจะนำมาซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด การเรียนรู้ความเป็นพลเมืองไม่สามารถทำให้เกิดได้จริงในห้องเรียน หากแต่ต้องเป็นเรื่องของการมีประสบการณ์จริงสำคัญของการปกครองท้องถิ่นในฐานะเป็นโรงเรียนประชาธิปไตยนำเสนอโดยนักวิชาการอาทิ เช่น นักปรัชญาชาวฝรั่งเศส อเล็กซิส เดอ ท็อกเกอร์วิลล์ (Alexis de Tocqueville) ในผลงานเรื่องประชาธิปไตยในอเมริกา (Democracy in America) ได้กล่าวว่า “ที่ประชุมของเมืองมีความหมายต่อเสรีภาพเสมือนกับโรงเรียนมีความหมายต่อการเรียนรู้ เพราะการประชุมเมืองนั้น ทำให้ประชาชนมีโอกาสไขว่คว้าหาเสรีภาพ สอนประชาชนให้รู้จักเสรีภาพ เช่นเดียวกับ จอห์น สจวร์ต มิลล์ (John Stuart Mill) เช่นกันชี้ให้เห็นบทบาทของการปกครองท้องถิ่นในด้านให้การศึกษาทางการเมือง แมคคิก (H. Madd) เสริมว่าจุดประสงค์หลักของการปกครองท้องถิ่นอยู่ที่การสร้างความสำเร็จทางการเมืองที่ดี ประชาชนจะสามารถเรียนรู้จากนักการเมืองลงโลก ไม่เลือกผู้สมัครที่ขาดความสามารถ สามารถเรียนรู้การอภิปรายประเด็นต่าง ๆ ได้และเข้าใจบรรยายอย่างกับบรรยายได้และคิดเพื่ออนาคต สำหรับ โกวิท พวงงาม (2550 : 43) เชื่อว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นรูปแบบพื้นฐานอย่างหนึ่งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่มีความสำคัญต่อการฝึกหัดประชาธิปไตย โดยเฉพาะแก่ชุมชนท้องถิ่นที่จะได้มีส่วนร่วมในการตอบสนองปัญหาความเป็นอยู่และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติของตนเองได้เป็นอย่างดี เพราะลำพังเพียงรัฐบาลกลางไม่อาจดูแลตอบสนองความต้องการหรือแก้ปัญหาของประชาชนได้อย่างตรงใจและทั่วถึงอย่างแท้จริง ประการที่สอง การปกครองท้องถิ่นเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง (Political leadership) การปกครองท้องถิ่นเป็นการเมืองสนามเล็ก บุคคลที่สนใจการเมืองสามารถใช้สนามระดับท้องถิ่นเป็นจุดเริ่มต้นและเรียนรู้เพื่อเป็นนักการเมืองในระดับชาติต่อไป ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมืองการได้รับเลือกตั้งและการสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตนและยังฝึกฝนทักษะทางการบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย ในประเทศไทย ผู้นำทางการเมืองหลายท่าน สมาชิกรัฐสภามากกว่าครึ่งล้วนแต่มีผลงานจากการเป็นนายกเทศมนตรี หรือผู้บริหารท้องถิ่นมาก่อน จนสามารถประสบความสำเร็จเป็นนักการเมืองที่มีชื่อเสียงในระดับชาติ สำหรับผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการ ของท้องถิ่นนับได้ว่าเป็นผู้นำในท้องถิ่นจะได้ใช้ความรู้ความสามารถบริหารงานท้องถิ่น เกิดความคุ้นเคยมีความชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป

กล่าวได้ว่า รูปแบบการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวนั้นก็ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายเป็นเวลานาน แต่เมื่อสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ เปลี่ยนไปจากปัจจัยหลายด้าน เช่น กระแสโลกาภิวัตน์สภาพการแข่งขันระหว่างประเทศ วิกฤติทางเศรษฐกิจ กระแสความคิดในการลดบทบาทและขนาดของภาครัฐที่เกิดจากแนวคิดอนุรักษนิยม การเติบโตและการมีบทบาทมากขึ้นขององค์การประชาสังคม และที่สำคัญคือ การเติบโตและเข้มแข็งของภาคธุรกิจเอกชน รวมทั้งปัญหาของการทุจริตคอร์รัปชัน และความไม่มีประสิทธิภาพของรัฐบาล ตลอดจนระบบการทำงานของรัฐบาลที่มีลักษณะเชิงตัว ไม่ยืดหยุ่น เหมาะกับงานประจำและการควบคุม แต่ไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่มีความเป็นพลวัตรและมีลักษณะของปัญหาที่ซับซ้อนมากขึ้น แนวคิดในการมองท้องถิ่นแบบเดิมจึงถูกท้าทายโดยนักวิชาการรุ่นใหม่ โดยเฉพาะผลงานทางวิชาการหลังทศวรรษที่ 1990 ที่มีแนวโน้มมองท้องถิ่นในกระแสการปฏิรูปมากขึ้น โดยสนใจหลักการของการจัดการปกครองท้องถิ่นหรือ Local Governance มากขึ้น

หลักการบริหารท้องถิ่นยุคใหม่

จากปัญหาที่รูปแบบการปกครองท้องถิ่นในกระบวนทัศน์เก่าไม่อาจตอบสนองหรือแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนและมีความเป็นพลวัตรสูงได้ดังกล่าวแล้ว จึงได้มีการแสวงหากระบวนทัศน์ใหม่ที่มีความเหมาะสมมากกว่า ในส่วนของการปกครองท้องถิ่นปรากฏมีแนวโน้มของกระบวนทัศน์ใหม่ที่น่าสนใจกับการปกครองท้องถิ่นมี 2 กระแสที่สำคัญคือ

1. การจัดการสาธารณะแนวใหม่ (New Public Management: NPM) แนวคิดการจัดการสาธารณะแนวใหม่ (NPM) ได้ถูกนำมาใช้กับการบริหารงานภาครัฐโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ 1) เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายของรัฐบาลที่เป็นจำนวนมากเนื่องจากโครงสร้างทางการบริหารที่ใหญ่และจำนวนบุคลากรที่มาก 2) เป็นการปรับปรุงการดำเนินงานของรัฐบาลให้มีลักษณะเป็นรัฐวิสาหกิจหรือกึ่งรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการการบริการสาธารณะแก่ประชาชนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น 3) เป็นการปรับปรุงระบบอัตโนมัติ กล่าวคือ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการบริหารงานภาครัฐและการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชน 4) เพื่อเป็นการปรับปรุงระบบการว่าจ้างบุคลากรภาครัฐให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถ ความรู้ และความชำนาญ และ 5) เพื่อพัฒนาการจัดการภาครัฐ การกำหนดนโยบาย การตัดสินใจ และการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการดำเนินกิจการภาครัฐ (Hood, 1991 : 3) รูปแบบของการบริหารของกระบวนทัศน์ใหม่ (New Public Management) จึงเน้นที่ความคล่องตัว ความประหยัด ความเป็นประสิทธิภาพ และผลลัพธ์จากการดำเนินงานมากกว่าที่จะเน้นตัวปัจจัยนำเข้า และกระบวนการของการบริหารในกระบวนทัศน์ใหม่ เรียกว่า การจัดการภาครัฐแนวใหม่ จึงมีหลักการที่สำคัญ ประกอบด้วย 1) ความเป็นมืออาชีพ 2) มีความชัดเจนในการประเมินผล 3) เน้นที่ผลลัพธ์ 4) ทำให้หน่วยงานเล็กลง 5) สร้างระบบของการแข่งขัน 6) นำเอารูปแบบของการบริหารงานของภาคเอกชนมาปรับใช้ 7) มีความประหยัดและมีความมีวินัยในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (จักรินทร์ ภูเขียวและคณะ, 2563 : 212-223)

การจัดการภาครัฐแนวใหม่ จะให้ความสำคัญกับนักบริหารที่มีมืออาชีพ มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และมีวิสัยทัศน์ในงานและองค์การที่ตนเองรับผิดชอบ เข้าสู่ตำแหน่งด้วยความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ในการปฏิบัติงานจะให้ความสำคัญกับการประเมินผลงาน ที่มีความชัดเจนโปร่งใส การบริหารกิจการภาครัฐแบบใหม่จะเน้นผลลัพธ์มากกว่าปัจจัยนำเข้าหรือกระบวนการให้ความสำคัญกับการแยกหน่วยงานภาครัฐให้ออกมาเป็นหน่วยงานย่อยเล็ก ๆ แล้วทำการจัดระบบบริหารของแต่ละหน่วยงานที่ได้ทำการแยกย่อยแล้วนั้นให้มีความเหมาะสมตามลักษณะงานที่รับผิดชอบ ให้ความสำคัญกับเรื่องวินัยและการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดการใช้งบประมาณและทรัพยากรของรัฐที่มีอยู่ จะต้องมีการศึกษาถึงความต้องการและความเป็นไปได้ว่าความคุ้มค่าหรือไม่ และเป็นการใช้อย่างประหยัดแต่เกิดประโยชน์สูงสุด (ภราดร แก้วบุตรดี, ศศิกิจจ์ อัจฉัย , สมบัติ นวลระยองและอาณัติ เดชจิตร, 2565 : 303-310) การจัดการภาครัฐแนวใหม่เป็นแนวคิดหลักในการปฏิรูประบบราชการโดยการนำเอาหลักการจัดการสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ เพื่อการพัฒนาระบบราชการให้เป็นระบบราชการยุคใหม่ ซึ่งสามารถทำงานสนองการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งระบบราชการตามแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในปัจจุบันมีลักษณะ(ทวีศักดิ์ สุททวาทิน, 2550 : 8) ดังต่อไปนี้

1. เป็นระบบราชการที่มีความหลากหลาย แต่ยึดถือค่านิยมหลักเดียวกัน ซึ่งแตกต่างจากระบบราชการในอดีตที่พยายามทำทุกอย่างในระบบราชการให้เป็นโหลเดียวกันทั้งหมด
2. นิยามความหมายของระบบคุณธรรมใหม่ ให้หมายถึง ระบบคุณธรรมที่เน้นให้ข้าราชการทำงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้นและยอมรับความแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการมีขีดความสามารถที่ไม่เท่าเทียมกัน ซึ่งแตกต่างจากระบบคุณธรรมของระบบราชการในอดีตที่เน้นการปกป้องสิทธิประโยชน์ตอบแทนให้กับข้าราชการในอดีตที่ปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกันและมีขีดความสามารถแตกต่างกันได้
3. มุ่งเน้นสัมฤทธิ์ผลของการปฏิบัติงาน โดยมีตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน ซึ่งแตกต่างจากระบบราชการในอดีตที่เน้นการทำงานตามกฎระเบียบตามกระบวนการและขั้นตอนการทำงานที่กำหนดไว้
4. การจ้าง การถนอมรักษา ตลอดจนการส่งเสริมความก้าวหน้าของข้าราชการ เน้นที่การแสวงหาผู้ที่มีขีดความสามารถสูงและส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าโดยเปิดโอกาสให้ได้ทำงานที่มีความท้าทาย ซึ่งตรงกันข้ามกับระบบราชการแบบเดิม ซึ่งเน้นให้ข้าราชการมีความรู้ ความสามารถทางเทคนิคที่ตรงกับตำแหน่งงานเป็นสำคัญ
5. มีมุมมองต่อข้าราชการที่มีขีดความสามารถว่า เป็นสินทรัพย์หรือเป็นทุนมนุษย์ที่มีค่าขององค์การ ยิ่งลงทุนให้ได้รับการพัฒนา ยิ่งสามารถทำงานสร้างประโยชน์ให้ระบบราชการ ได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งแตกต่างจากระบบราชการในอดีตที่มองข้าราชการในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยการผลิต รายจ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับข้าราชการจึงถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลืองของระบบราชการ
6. การจ้างงานมีหลากหลายรูปแบบ มีทั้งกลุ่มที่เป็นข้าราชการประจำภายใต้ระบบการจ้างงานจนถึงการเกษียณอายุกลุ่มพนักงานข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ ภายใต้รูปแบบการจ้างงานตามสัญญาที่มี

กำหนดระยะเวลาจ้าง และกลุ่มที่จ้างเหมาแรงงานมาจากเอกชน เป็นต้น ซึ่งแตกต่างจากระบบราชการแบบเดิมที่มีรูปแบบการจ้างงานแบบเดียว คือ ข้าราชการประจำ ซึ่งจ้างจนเกษียณอายุราชการ แม้ว่าจะมีลักษณะการจ้างงานที่หลากหลาย แต่ทุกกลุ่มต้องยึดถือค่านิยมหลักของระบบราชการเป็นแบบเดียวกัน

7. ลักษณะการจ้างงานไม่เน้นที่ความมั่นคงในการจ้างงาน แต่เน้นที่ผลการปฏิบัติงานถ้าผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจก็สามารถยกเลิกการจ้างได้ ทั้งนี้เพราะระบบราชการเองก็มีข้อจำกัดในการหารายได้ไม่แตกต่างจากภาคเอกชน จึงต้องคำนึงถึงความสามารถในการจ้างงานของภาครัฐเองด้วย ซึ่งแตกต่างจากระบบราชการในอดีตที่เน้นความมั่นคงของการจ้างงานเป็นหลักที่สำคัญ การจ้างงานของภาครัฐแบบเดิมจึงมีลักษณะเหมือนกับการให้สังคมสงเคราะห์แก่ ข้าราชการ

8. การประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการมีส่วนต่อความสำเร็จของเป้าหมายขององค์กร ซึ่งแตกต่างจากการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการในแบบเดิมที่ประเมินตามกิจกรรมการทำงานของข้าราชการแต่ละคน

9. ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการกับฝ่ายบริหารอยู่บนพื้นฐานความร่วมมือระหว่างกันในการผลักดันให้องค์การบรรลุเป้าหมาย ในขณะที่เดียวกันองค์กรก็ใส่ใจความพึงพอใจการทำงานของข้าราชการ รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในกระบวนการทำงาน ซึ่งแตกต่างจากความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการกับฝ่ายบริหารภายใต้ระบบราชการแบบเดิมที่มีลักษณะเป็นการทำงานตามสายการบังคับบัญชา การทำงานตามกฎหมายและระบบงาน ซึ่งมักก่อให้เกิดความขัดแย้งในประเด็นต่าง ๆ ระหว่างกัน เช่น ข้าราชการมีเป้าหมายที่ไม่สอดคล้องกับองค์กร ทำให้เกิดข้อพิพาทที่ต้องแสวงหาแนวทางการแก้ไข

10. องค์กรกลางบริหารงานบุคคลกระจายอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการต่างๆ มีอำนาจและหน้าที่บริหารงานบุคคลได้อย่างเต็มที่ ซึ่งแตกต่างจากระบบราชการแบบเดิมที่องค์กรกลางบริหารงานและสงวนอำนาจและหน้าที่การบริหารบุคคลเพื่อดำเนินการเองเป็นส่วนใหญ่

การจัดการภาครัฐแบบใหม่ (NPM) จึงเป็นแนวทางของการจัดการของภาครัฐการเปลี่ยนแปลงไปทำให้การจัดองค์กรระบบการบริหารราชการ และการงบประมาณภาครัฐแบบดั้งเดิมไม่เพียงพอต่อการบริหารงานภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่มีลักษณะเป็นพลวัตรได้ซึ่งความเป็นพลวัตรเกิดขึ้นได้หลายลักษณะมีผลกระทบและส่งผลต่อการจัดรูปแบบและวิธีการบริหารภาครัฐด้วยความตื่นตัวทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างประชากรและสังคม การพัฒนาทางเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพ ความต้องการด้านการศึกษาและการสาธารณสุข รวมถึงความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีล้วนส่งผลต่อความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการจัดบริการสาธารณะจากรัฐเพิ่มขึ้น ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องมีความเข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อเชื่อมโยงสู่การบริหารเพื่อประโยชน์สาธารณะได้อย่างแท้จริง

2. การจัดการปกครองที่ดี (Governance) คือการจัดการปกครองที่ดีเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมายและการจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมร่วมกับสังคมการประสานเชื่อมโยง การกำกับดูแล และความรับผิดชอบต่อการตรวจสอบ นั่นคือ การจัดการปกครองที่ดีจะเน้นถึงการใช้ศิลปะในการบริหารมากกว่าอำนาจหรือกฎหมาย กล่าวคือ ในการดำเนินงาน ในเบื้องต้นจะให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของสังคมหรือชุมชนที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อกิจกรรม นโยบาย แผนงานหรือโครงการ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังถึงสิ่งที่จะดำเนินการให้แก่ชุมชนหรือสังคม ประการต่อมาคือ การประสานเชื่อมโยงสิ่งที่จะดำเนินการกับสังคมหรือชุมชนด้วยการประสานงาน ทำความเข้าใจกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องถึงเป้าหมาย พันธกิจและกิจกรรมของหน่วยงานที่จะต้องทำให้มีความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน แนวคิดการจัดการปกครองจะเน้นการกำกับดูแล (steering) มากกว่าการควบคุม (control) การกำกับดูแลดังกล่าว อาจอยู่ในรูปของกฎระเบียบ แนวทาง การชี้แนะ และการสนับสนุนให้หน่วยงานที่รับผิดชอบและดำเนินการของรัฐให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้ หลักการอันหนึ่งที่สำคัญของการจัดการปกครองที่ดีคือ ความรับผิดชอบต่อตรวจสอบ เพราะเมื่อหน่วยงานภาครัฐทำความตกลงร่วมมือหรือทำสัญญาจ้างเหมากับหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่หน่วยงานภาครัฐเพื่อจัดหาบริการให้แก่ประชาชน หน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่หน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะหน่วยงานภาคเอกชน จะดำเนินงานโดยมุ่งเน้นถึงผลลัพธ์เป็นหลักแต่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการหรือขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ดังนั้น กระบวนการจัดการปกครองดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อตรวจสอบ (Pierre & Peters, 2005 : 87) การบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีมีลักษณะที่สำคัญ (อานวย บุญรัตน์ไมตรี, วัฒนา นนทชิต และธณกฤษ งามมีศรี, 2559 : 110-127) คือ

1. มีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน (interdependence) ในด้านการบริการสาธารณะ (public service) ซึ่งในที่นี้ จะมีความหมายกว้างกว่าการให้บริการสาธารณะโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่แนวคิดการกระจายอำนาจเข้าใจ แต่จะครอบคลุมถึงองค์กรที่ไม่ใช่ภาครัฐ (non-state actors) ที่มีส่วนร่วมในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งการมองการบริหารจัดการท้องถิ่นในแง่มุมนี้เป็นการมองถึงการเปลี่ยนแปลงขอบเขตการให้บริการสาธารณะ (boundary) ของภาครัฐภาคธุรกิจเอกชน และภาคอาสาสมัครที่เคยแบ่งหน้าที่อย่างชัดเจน ไปสู่การให้บริการสาธารณะที่ไม่มีการแบ่งขอบเขตกันชัดเจน โดยทุกภาคส่วนในสังคมสามารถให้บริการสาธารณะได้ตามขีดความสามารถโดยไม่แบ่งแยกว่าเป็นงานของราชการหรือของราษฎร

2. ภาคต่าง ๆ ในเครือข่ายท้องถิ่นมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กันอย่างต่อเนื่อง เพราะแต่ละภาคในท้องถิ่นมีความต้องการที่จะแลกเปลี่ยนทรัพยากรและเป้าหมายร่วมกันอยู่ตลอดเวลา

3. การปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นมีลักษณะคล้ายเกมแข่งขัน (game-like) โดยมีรากฐานจากการเชื่อใจกัน (trust) และการใช้กฎเกณฑ์ของเกมที่มีอยู่ร่วมกัน เพื่อการต่อรองและตกลงโดยมีภาคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาร่วมในเกมที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง

4. ความเป็นอิสระจากรัฐในระดับหนึ่ง รัฐไม่ได้สร้างเครือข่ายขึ้น แต่เครือข่ายต่าง ๆ ก่อตัวขึ้นมาเองโดยอิสระและสัมพันธ์กันในแนวราบ เหตุที่รัฐไม่มีอำนาจเหนือเครือข่ายนี้ จึงทำให้รัฐไม่สามารถชี้ทิศทางของเครือข่ายได้ทั้งหมด แต่จะใช้วิธีทางอ้อมในการกระตุ้นและส่งเสริม

กล่าวได้ว่า หลักการบริหารท้องถิ่นยุคใหม่จึงเป็นหลักการที่อยู่บนพื้นฐานการรวมศูนย์หรือกระจายอำนาจและมีลักษณะของการผูกขาดในการให้บริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีรัฐบาลกำกับดูแล แต่หมายถึงการกระจายการให้บริการสาธารณะในท้องถิ่นออกไปให้กว้างมากขึ้น สู่ขอบเขตของสังคมส่วนรวมด้วยการให้ภาคต่าง ๆ ในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่นในรูปแบบของเครือข่าย (network) เพื่อการร่วมมือกันอย่างต่อเนื่องในการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชน ซึ่งหากเปรียบเทียบระหว่างการบริหารจัดการท้องถิ่นแบบเดิมและแบบการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีจะมีความแตกต่างที่สำคัญการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีเป็นการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ประกอบกันขึ้นจากแนวคิดของการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดี (good governance) และประชาสังคม (civil society) โดยทั้งนี้ การบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีจะเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพ การบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีลักษณะของการบริหารงานแนวใหม่และการส่งเสริมประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วม

วิเคราะห์กระบวนทัศน์ในการบริหารท้องถิ่นยุคใหม่

ปัจจุบันสังคมไทยได้มีการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึงครอบคลุมทั่วทุกภูมิภาคโดยมีรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แตกต่างกันออกไปอาทิองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเก่าแก่มากมายมากที่สุดอย่างเทศบาลถดถา คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นหลังสุดอย่างองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) รวมทั้งการปกครองพิเศษอีก 2 รูปแบบคือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ดังนั้นความสำเร็จในการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นจึงฝากไว้กับผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ที่นำจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ กระบวนทัศน์ (Paradigm) หรือแนวความคิดอย่างเป็นระบบในการพัฒนาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีประโยชน์สุขของประชาชนเป็นเป้าหมายสำคัญซึ่งสามารถสังเคราะห์ออกมาเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ในการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) การพัฒนาที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนหมายถึงเป็นการพัฒนาที่ทำให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอยู่ท่ามกลางสภาพแวดล้อมและสังคมที่ตึงต้ามเข้มแข็งพอที่จะช่วยเหลือผู้อื่นและเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ

2. ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) การพัฒนาที่ดีนั้นไม่จำเป็นต้องติดยึดอยู่กับตำราหรือทฤษฎีการพัฒนาแบบตะวันตกที่อาจไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทย ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นจึงเป็นแนวทางที่นักบริหารการพัฒนาพึงให้ความสำคัญเป็นความ

จำเป็นที่ผู้นำองค์กรท้องถิ่นต้องรู้เท่าทันมองเห็นโลกทั้งใบแต่ต้องเข้าใจท้องถิ่นของตนเองอย่างแท้จริงเพื่อออกแบบการพัฒนาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพภูมิสังคมของท้องถิ่นนั้นๆ

3. ความเสมอภาค (Equity) เป็นหัวใจสำคัญของสังคมประชาธิปไตยที่ให้ความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกันกระบวนการพัฒนาที่เช่นเดียวกันประชาชนทุกคนต้องมีความเท่าเทียมกันในการได้รับโอกาสจากการพัฒนานโยบายสาธารณะและโครงการพัฒนาด้านต่างๆขององค์กรท้องถิ่นจึงต้องอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคไม่ใช่กำหนดมาจากพรรคพวกหัวคะแนนหรือฐานคะแนนเสียงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเศรษฐกิจนั้นก็ต้องคำนึงถึงโครงสร้างของการกระจายรายได้ควบคู่ไปกับความเจริญเติบโตด้วย

4. การกระจายอำนาจ (Empowerment) สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการกระจายอำนาจทั้งในระดับโลกระดับชาติและระดับท้องถิ่นด้วยความเป็นโลกแห่งการสื่อสารไร้พรมแดนการกระจายอำนาจจึงเป็นแนวคิดสำคัญสำหรับการพัฒนาทุกระดับภายใต้หลักการที่ว่าไม่มีผู้ปกครองใดที่เข้าใจใกล้ชิดและเข้าถึงประชาชนและการแก้ปัญหาได้ดีเท่ากับผู้ปกครองที่มาจากประชาชนด้วยกันเองการบริหารการพัฒนายุคใหม่จึงต้องเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้การพัฒนาและการแก้ปัญหาสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริงและวิธีการพัฒนานั้นต้องเป็นแบบจากล่างขึ้นบนไม่ใช่แบบบนลงล่างเหมือนอย่างในอดีต

5. ความคุ้มค่า (Productivity) หมายถึงการพัฒนาต่าง ๆ นั้นมีความคุ้มค่าหรือไม่เมื่อเปรียบเทียบกับทรัพยากรที่ใช้ไปกับผลที่ได้รับกลับมาในภาคเอกชนนั้นมักจะเน้นการบริหารที่มีประสิทธิภาพคือทำถูกวิธีเพื่อให้ต้นทุนต่ำสุดได้กำไรสูงสุดแต่ในภาครัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีประโยชน์สาธารณะเป็นเป้าหมายนั้นควรเน้นการบริหารที่มีประสิทธิผลคือทำถูกเรื่องโดยมุ่งที่ประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลักโครงการพัฒนาบางอย่างอาจไม่คุ้มค่าในเชิงเศรษฐกิจแต่ถ้ามีความคุ้มค่าในเชิงสังคมวัฒนธรรมการศึกษาหรือคุณภาพชีวิตของประชาชนก็อาจดำเนินการได้

สรุป

วิวัฒนาการของการพัฒนาระบบการบริหารงานท้องถิ่นได้เริ่มจากการยึดการวิเคราะห์และการปฏิรูปโครงสร้างเป็นหลัก ต่อมา แนวคิดของการจัดการสาธารณะแนวใหม่ (new public management) แนวคิดของการบริการสาธารณะแนวใหม่ (new public service) แนวคิดการจัดการปกครองที่ดี (governance) และแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดี (local governance) ที่เน้นการให้ความสำคัญของเครือข่ายความสัมพันธ์ของคนในท้องถิ่นในกระบวนการที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวทางสังคม ก็ได้ถูกพัฒนาต่อ ๆ มาตามลำดับการมองปรากฏการณ์ผ่านกระบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมรูปแบบใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น องค์การภาคประชาชน องค์การวิชาชีพ องค์การพัฒนาเอกชน และขบวนการประชาสังคมที่เคลื่อนไหวของ

ภาคพลเมืองเพื่อการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการบริหารการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีแนวโน้มที่จะได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งในอดีตที่ผ่านมา แนวทางการพัฒนากระแสหลักในสังคมไทย ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ อุดมการณ์ทุนนิยมและอุดมการณ์ของชาติ ซึ่งเป็นลักษณะวัฒนธรรมที่ยึดติดกับรูปแบบตายตัว ทำให้ทิศทางการพัฒนาไปสู่ความทันสมัยเพียงทางเดียว และจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจทุนนิยม การส่งเสริมระบบกรรมสิทธิ์เอกชน การพัฒนาอำนาจรัฐและกฎหมายเป็นหลักผลจากการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นในรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งถือว่าเป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่น สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง นอกจากนั้น ยังมีความเป็นอิสระในการมีอำนาจในการตัดสินใจในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ในระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชนในท้องถิ่นอีกทางหนึ่งด้วย กระแสชุมชนท้องถิ่นนิยมเป็นอีกกระแสหนึ่งที่ส่งผลให้การพัฒนาการเมืองการปกครองไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีจึงมีบทบาทในการสร้างความโปร่งใส และความพร้อมรับผิดของท้องถิ่น และสามารถบรรเทาปัญหาข้อจำกัดของภาครัฐทั้งในด้านขีดความสามารถในการจัดบริการ ปัญหางบประมาณที่จำกัด ปัญหาการขาดสำนึกรับผิดชอบของภาครัฐในการให้บริการในทุกกระดับ

เอกสารอ้างอิง

- โกวิท พวงงาม. (2550). *100 ปีการปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ.2440 – 2540*. กรุงเทพมหานคร: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- จักรินทร์ ภูเขียวและคณะ. (2563). การจัดการตนเองของชุมชนและท้องถิ่นในภาวะการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*, 5(3), 212-223.
- ดำรงค์ วัฒนา และคณะ. (2544). *การปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: การวิจัยประเทศไทยกองทุน.
- ทวีศักดิ์ สุททกวาทิน. (2550). *การถ่ายโอนความสามารถด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์จากองค์การกลางบริหารงานบุคคลภาครัฐให้กับหัวหน้าส่วนราชการ*. กรุงเทพมหานคร :คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2558). *การบริหารงานภาครัฐกับการสร้างธรรมาภิบาล*. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า.
- ปณณธร เขียวชัยพลกษ. (2561). ทิศทางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยในอนาคต. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*, 3 (2), 183-196.
- ภาราตร แก้วบุตรดี, ศศิกิจจ์ อ่ำจ้อย, สมบัติ นวลระยองและอาณัติ เดชจิตร. (2565). กระบวนทัศน์ใหม่กับการจัดการท้องถิ่นของประเทศไทย. *วารสารวิจัยวิชาการ*. 5 (3), 303-310.
- อำนาจ บุญรัตน์ไมตรี, วัฒนา นนทิตและธณกฤษ งามมีศรี. (2559). กระบวนทัศน์ใหม่ในการบริหารท้องถิ่น. *วารสารรัฐประศาสนศาสตร์*. 11 (2), 110-127.

- อุดม ทุมโฆษิต. (2551). *การปกครองท้องถิ่นสมัยใหม่ : บทเรียนจากประเทศพัฒนา*. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Hood, C. (1991). A public management for all seasons. *Public Administration*, 69(1), 3-19.
- Imrie, R., & Raco, M. (1999). How new is the new local governance Lessons from the United Kingdom. *Transactions*. 24 (1), 45-63.
- Pierre, J., & Peters, B. (2005). *Governing Complex Societies: Trajectories and Scenarios*. New York: Palgrave Macmillan.

The China's Aesthetic Education Reform in High School Music Education

Zhao Yue,

Nicha Pattananon and Priwan Nanongkham

Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

Corresponding Author, E-mail: nicha.musiced@gmail.com

Abstracts

Aesthetic education is an important way to guide social individuals to discover beauty, perceive beauty, express beauty, and create beauty. It is an important part of the Party's educational policy. Since the founding of the People's Republic of China, China's aesthetic education has made remarkable achievements. However, aesthetic education is still a weak link in the entire educational cause, especially for high school students. The promotion and implementation of aesthetic education are hindered by the physical and mental pressure brought by the heavy academic burden. This article presents the Chinese education system and the reform of Chinese education, then finally, how the educational policy applies in high school music education.

Keywords: China's aesthetic education reform; High school music education; China

Introduction

The Chinese education system consists of four parts: basic education, secondary vocational and technical education, general higher education, and adult education. Chapter II of the Education Law of the People's Republic of China stipulates that China implements a school education system consisting of preschool, primary, secondary, and higher education. The state establishes a scientific school system. The establishment, forms of education, length of schooling, enrollment targets, and training objectives of schools and other institutions of education within the school system shall be prescribed by The State Council or by the administrative department of education authorized by The State Council (Sun & Fan, 2018 : 70-75).

The state implements a nine-year compulsory education system. People's governments shall take various measures to ensure that school-age children and adolescents attend school. Parents or other guardians of school-age children or adolescents, as well as social organizations and individuals concerned, shall have an obligation to ensure that school-age children or adolescents receive and complete compulsory education for the prescribed number of years. The state practices a system of vocational education and a system of adult education. People's governments at various levels, relevant administrative departments, enterprises, and institutions shall take measures to develop and ensure that citizens receive vocational school education or various forms of vocational training. The state encourages the development of various forms of adult education so that citizens can receive appropriate forms of political, economic, cultural, scientific, technical, and vocational education and lifelong education.

* Received: October 27; 2022; Revised: November 2, 2022; Accepted: November 3, 2022

The state implements a national educational examination system. The country educates an examination decided by The State Council educational administrative branch sort, the organization that carries out educational examinations approved by the country undertakes. The state implements the schoolwork certificate system. Schools and other institutions of education established or recognized with the state's approval shall, by the relevant regulations of the state, issue educational qualification certificates or other education certificates. The state implements the academic degree system. In accordance with the law, degree-conferencing units shall grant corresponding academic degrees and issue academic degree certificates to persons who have reached a certain academic or professional, or technical level. People's governments at all levels, self-governing organizations of a mass character at the grass-roots level, and enterprises and institutions shall adopt various measures to carry out the educational work of eliminating illiteracy. Citizens capable of receiving education for the eradication of illiteracy, according to state regulations, shall receive education for the eradication of illiteracy.

Chinese education system

Basic education

Basic education refers to preschool education and ordinary primary and secondary education. Primary education (primary school) for six years; Secondary education is divided into junior secondary school and senior secondary school, usually three years each. There are also a few nine-year schools that combine elementary and middle schools.

1) Preschool education: The main form of preschool education in China is mainly kindergarten in urban areas, which can be three year, one year, or two year. There are full-time, half-day, boarding, and hourly. In rural areas, preschool classes are the main form, and there are seasonal kindergartens. In the elderly, minority, border, and poor areas, there are flexible forms of non-formal education, such as children's activity stations, playgroups, touring tutoring stations, and caravan services. China's early childhood education is conducted by the principle of multi-channel and multi-form development by the state, collectives, citizens, and individuals, which has greatly promoted early childhood education. The current curriculum of the senior high school consists of subject courses and activities. Subject courses take two forms compulsory courses and elective courses. Activities include extracurricular activities and practical activities. In 1999, the Ministry of Education began to organize and design a new curriculum system for basic education facing the 21st century (Liu, 2017 : 6-8)

2) Primary and secondary education. China's primary and secondary schools are divided into three stages, namely primary, junior and senior, for 12 years. Primary school. Most junior secondary schools are three years, and very few are 4 years. Primary school and junior middle school are 9 years in total, which is compulsory. The general high school education system is 3 years. Each school year is divided into two semesters. All children at least 6 years old can study in the nearest primary school, where conditions do not meet, can be postponed to 7 years old school. In places where compulsory junior high school education has been universal, primary school graduates can enter the nearest junior high school without taking an examination. Junior high school graduates raise the stage of their study and want to pass the unified examination that the local educational administrative branch organizes. The result is qualified and can raise high school stage study (Hu, et. al, 2021 : 79-82)

Secondary vocational and technical education

Secondary vocational and technical education is conducted in the senior high school education stage, which also includes some post-high school vocational training. Its orientation is to train hundreds of millions of skilled talents and high-quality workers based on nine-year compulsory education. Secondary vocational education is the main body of vocational education in China, mainly implemented by secondary vocational schools. The enrollment objects are mainly junior high school graduates and those with the same junior high school education degree. The basic length of the schooling system is mainly three years. While teaching senior high school cultural knowledge to students, such schools should carry out targeted vocational knowledge education and skills training according to the requirements of vocational positions. At present, there are four types of secondary vocational schools in China:

Secondary professional schools (abbreviated as "technical secondary school"). This kind of school mainly recruits junior high school graduates for three or four years of schooling. The traditional training objectives are mainly intermediate technical personnel, managers, and primary school teachers. Since the reform and opening up, especially in recent years, the training target has been expanded to all kinds of skilled talents.

They have a skilled workers' school. This kind of school mainly recruits junior high school graduates with three years of schooling. The training goal is middle and primary technical workers.

Vocational Senior High school (abbreviated as "vocational high school"). Such schools are developed based on reforming the educational structure. Most of them are rebuilt from ordinary middle schools. Generally, they recruit junior high school graduates for three years, including two and four years. The training target is similar to technical secondary and technical schools, mainly for frontline production and service operators.

General higher education

General higher education refers to professional education that mainly recruits high school graduates for full-time study. *General education* is the concept corresponding to adult education. The object of general education is mainly the teenagers in the growth stage, taking the form of full-time teaching. Ordinary higher education includes

- ordinary full-time college,
- ordinary full-time undergraduate course (ordinary full-time unified four-year undergraduate and through the unified exam two-year undergraduate course),
- ordinary full-time second bachelor's degree,
- ordinary full-time unified master's degree graduate (academic master and professional master),
- part-time unified master's degree (academic master and professional master),
- Ordinary full-time doctoral degree.

As of 2020, China's general higher education college number about 32.853 million, and schoolmaster number about 3.139600, nearly 20 years of rapid development also let China's higher education successfully from higher education elite to higher education popularization (2003) and higher education popularization (2019) breakthrough.

Yang, Zhu, Pan, Liu, and Zhang (2022 : 14-17) point out that China's higher education institutions have achieved a leapfrog development from 2001 to 2020, with the number of universities increasing by 123.5%. The growth rate of the graduate training institutions was

13.6%. Overall, the number of junior colleges in China is significantly higher than that of ordinary undergraduate colleges. In terms of regional distribution, the average number of universities per province in central and eastern China is significantly higher than that in the northeastern regions in western China. From the perspective of high-quality university resources, the eastern region is significantly higher than the other regions.

In contrast, the central region is China's low-lying area of higher education. In addition, the ratio of the number of registered students to the number of teachers on the roll is one of the important indicators to measure the conditions and benefits of running schools in a broad sense, and also one of the important indicators for international and regional comparison of education. With the expansion of the enrollment scale of Chinese colleges and universities, the overall number of students and teachers shows a growing trend. The number of teachers in Chinese colleges and universities is still insufficient. It is suggested that education departments at all levels and relevant universities should increase the introduction of full-time teachers to meet the needs of education and teaching and improve the quality of talent training.

Adult education

Adult education is to point to a form different from ordinary full-time teaching. Adult education does not limit age or gender. It implements education by all kinds of adult schools. Through this education process, make the members of society are willing to accept the system of education people's growth ability and rich knowledge, improve technical and professional qualifications, or make them to a new direction in the comprehensive development of people and participate in the social economy, cultural balanced and independent development of two aspects, make their attitude and behavior change. Adult education is relative to ordinary education character, concerning its academic record level is concerned, respectively have adult primary school, adult junior high school, adult senior high school and adult technical secondary school, adult this and specialized subject.

The object of its education determines the essential characteristics of adult education. Adult education can be understood as a process of guiding education in an adult way. Adults are mature people and experienced people. The characteristics of adult education are mainly for the promotion of in-service education, professional education, and education after general education. Most of the education at this stage is coming out of age. From an educational point of view, when we say that a person entering adulthood means that his cognitive ability and learning ability have reached maturity.

China's aesthetic education reform

For a long time, China's aesthetic education theory attaches more importance to personality cultivation and lacks an understanding of aesthetic education's function in promoting creativity development. In 1998, the Ministry of Education issued the Action Plan for Education Revitalization in the 21st Century. The cultivation of innovation ability has been paid attention to: "Aesthetic education can not only cultivate students' noble sentiment, but also stimulate students' learning vitality, promote the development of intelligence, and cultivate innovation ability. "This is the first time that the government has listed the cultivation of innovation ability as one of the main tasks of aesthetic education. In the Opinions of The General Office of the State Council on Comprehensively Strengthening and Improving Aesthetic Education in Schools issued in 2015, "stimulating imagination and innovating consciousness" was also included in the "guiding ideology." All these not only conform to the world trend but also conform to the law of aesthetic education. However, these

requirements have not been timely, specific, and prominently reflected in the national art curriculum standards. This requires us to study the huge role and laws deeply as methods of aesthetic education to promote the development of students' creativity, carry out experiments and exploration of multidisciplinary participation, and actively promote the further reform of China's aesthetic education curriculum.

Du (2016 : 9-21) puts forward ways to improve students' creativity by using the reform of aesthetic education. The reform of aesthetic education teaching in China should reform the teaching organization and method according to the special law of aesthetic education and the requirements for developing students' creativity. Aesthetic appreciation is a process with prominent personalized characteristics. The teaching of aesthetic education should be fully engaged in activities under the organization and guidance of teachers. Students can fully participate in all kinds of aesthetic activities and provide them with as many conditions as possible for a personalized experience, free attempts, and full self-expression. The personality of each student should be fully respected. Only in this way can students' initiative and enthusiasm be stimulated to the greatest extent, which is conducive to students developing their creativity in a free and tolerant atmosphere. Aesthetic education teachers should fully respect students' freedom of personalized expression and creation under the premise of healthy and upward ideological content. They should give more encouragement to those creative students. At present, especially creativity should be taken as an important index of aesthetic education teaching evaluation. To change the evaluation method based on imitation and memory and avoid the same evaluation criteria, more can not take the teacher's likes and dislikes to kill the originality of students.

Since 2013, China's aesthetic education reform has achieved rich results. Regarding aesthetic education curriculum construction, 93.5% of the provinces, autonomous regions, and municipalities directly under the Central Government in the compulsory education stage provided music and fine arts courses with 9% of the class hours stipulated by the state. In senior high schools, 86.43 percent of the country's schools can offer compulsory art courses of six credits, and 75.7 percent of secondary vocational schools have included art courses in compulsory public basic courses and guaranteed 72 class hours. Regarding aesthetic education resources, the construction of aesthetic education teachers has achieved remarkable results. The number of aesthetic education teachers in basic education increased from 465,000 in 2007 to 739,700 in 2017. Colleges and universities have established a relatively stable contingent of full-time and part-time teachers for public art education. Aesthetic education equipment and site facilities have been greatly improved. From 2007 to 2017, the proportion of primary school art equipment meeting standards rose from 40.7 percent to 79.5 percent, and that of junior middle schools rose from 55.6 percent to 88.9 percent. The influence of the school aesthetic education brand project is deepening day by day. The campaign has been carried out for 11 consecutive years, with a total investment of 657.44 million yuan from the central financial fund. The art performances of college, primary and secondary school students explore a three-stage model of school, provincial and national, and become a normal mechanism to promote aesthetic education in all regions.

Sun Yong and Fan Guorui (2018 : 70-75) mention that the current understanding of school aesthetic education work understanding is not clear. Aesthetic education is utilitarian and memory. Aesthetic education teachers have a serious shortage of aesthetic education evaluation systems. They think they can build from the scientific, aesthetic education curriculum system, strengthen the school aesthetic education resources support, improve the

school aesthetic education evaluation mechanism, use information crack the general direction, and better help the implementation of the aesthetic education reform.

There are some narrow theories about aesthetic education. The Marxist aesthetic education view is one of the important theoretical bases for constructing Aesthetic education in China. He believes that aesthetic education theory guided by Marxism is an effective way to solve the problems of aesthetic education development. This paper discusses the formation and development of aesthetic education and the Marxist aesthetic education concept. It focuses on interpreting Xi Jinping's socialist aesthetic education concept with Chinese characteristics in the new era.

Through questionnaires, Zhang Jian and Chen Benyou (2017 : 109-116) conducted surveys and studies on mobile aesthetic functions and aesthetic behavior patterns among people of different ages, occupations, and educational backgrounds. It is proposed to strengthen the construction of an aesthetic education platform based on mobile Internet, promote the deep integration of aesthetic education and modern information technology, and enrich and innovate aesthetic education and teaching methods, which are the hot issues of current aesthetic education research and reform.

Music education in high school

In July 1994, the state education commission issued about ordinary high school "art appreciation" course opening notice put forward: "to fully implement the education policy, open high school students' cultural vision, improve the artistic accomplishment, edify sentiment, to establish the correct aesthetic concept, to promote its comprehensive development, the research, since the autumn of 1994, open art appreciation class in ordinary high school". According to the requirements, in the autumn of 1994, the national high school began adding art appreciation classes and music and art classes as compulsory courses in the school curriculum plan. At the same time, the teaching materials of music appreciation courses have also been developed accordingly. The education administrative department implements the policy of "one outline and multiple books." That is to say. The whole country uses a unified outline. However, various versions of each material are compiled according to the actual situation, and teachers use books, and relevant audio-visual materials are also published together. At this stage, China's high school music education has made a significant milestone of progress and accumulated much experience. After entering the 21st century, there are old and difficult teaching materials in front-line music teaching. There are many knowledge points in the way of learning or students to rote, in the teaching evaluation or emphasize the examination, elimination system. Excessive emphasis on music knowledge ignores the music discipline's emotional and aesthetic characteristics. It is difficult for teachers and students to adapt, and under this background, the General High School Music Curriculum Standards (Experiment) entered the public eye in 2003. Given the ordinary high school music curriculum standard (experiment), the problems in the front-line music teaching emphasized the following basic concepts: ordinary high school music education should pay attention to music practice, enhance students 'creative consciousness, promote folk music, help students understand multiple cultures; focus on stimulating students' interest in music, and should not ignore students' personality development while facing all students. At the same time, according to the comprehensive cultivation of ordinary high school education objectives, combined with the music curriculum nature characteristics and its basic concept, to reflect the ordinary high school music curriculum needs of the time, basic and selective high school

music curriculum set up music and dance, music and drama, music appreciation, singing, playing, creation, performance and so on six modules. Music appreciation is compulsory, and the other five modules are elective courses.

In addition, the "General High School Music Curriculum Standards (Experiment)" also sets curriculum objectives with values and emotional attitudes, knowledge, skills, processes, and methods as the main content. The three-course aim to, through the form of music works, style, and emotional humanities connotation experience, comparison, and exploration, students, get basic music knowledge and basic skills based on cultivating students for music appreciation and evaluation ability, make the students 'emotional world infection and edification. At the same time, music practice gradually strengthens the students' teamwork consciousness, improves cooperation and communication ability, and cultivates the spirit of collectivism.

In the more than ten years since the promotion and implementation of the "Normal High School Music Curriculum Standard (Experiment)," the music education of ordinary high schools in China has developed by leaps and bounds, and the student's aesthetic consciousness has been relatively greatly improved. Economic development at home and abroad has risen rapidly in the past decade. At the same time, the rapid development of the Internet has made the global sharing of resources extensive, people have various access to information, video, and audio channels, and their thoughts have become more diversified and open.

In the more than ten years since the promotion and implementation of the "Normal High School Music Curriculum Standard (Experiment)," the music education of ordinary high schools in China has developed by leaps and bounds, and the student's aesthetic consciousness has been relatively greatly improved. Economic development at home and abroad has risen rapidly in the past decade. At the same time, the rapid development of the Internet has made the global sharing of resources extensive, people have various access to information, video, and audio channels, and their thoughts have become more diversified and open.

In January 2018, China's music education again ushered in a new reform. The Regular High School Music Curriculum Standard The quasi-approval (2017 edition) is open to society through the official website of the Ministry of Education. Normal High School Music Curriculum Standards (2017 Version) in the "General High School Music Curriculum Standards (experiment)" era, basic and selective three courses based on the quality, a new correlation is added. In terms of the basic concept, it highlights the function of aesthetic education and improves aesthetic appreciation.

Interest: emphasizes music practice, develops creative potential; deepens the hierarchical emotional experience, highlights the features of the music itself; carries forward national traditional music, understands the diversity of culture, enriches curriculum diversity, meets the needs of development full core quality, and improves the evaluation mechanism. In addition, aesthetic perception, artistic expression, and cultural principles Solve the core quality of the music discipline as the main content, based on aesthetics as the core, more attention to students as a whole, and improvement of quality and comprehensive quality. In terms of curriculum setting, in addition to the compulsory courses, the General High School Music Curriculum Standards (2017 edition) also adds optional courses composed of the chorus, ensemble, dance performance, drama performance, basic music theory, visual and ear training, and elective courses.

Chen (2020 : 53) investigates the current situation of music education in several different high schools in Linfen city, China, and finds that the main problems in music teaching are the following: 1. Students lack learning initiative and emotional experience. The reason is that teachers lack teaching design in music classes and do not give full play to their subjective initiative. Teachers do not regard students as the main learning body and have insufficient interaction with students. Students are in a passive state in most cases. 2. Students' participation in extracurricular practical activities is low. More than half of the students did not show much interest in participating in extracurricular activities. The main reason is that talented students are in the minority of the overall students. As the learning pressure of the students increases, it takes less and less time to practice vocal or instrumental music. In addition, teachers do not design simple music programs is also one of the reasons for the low student participation. 3. Lack of periodic evaluation and integration. As a compulsory course for high school music, the attention between schools is different. Some schools do not require the final examination of music subjects, which also leads to the neglect of music courses by teachers and students in some schools. 4. Teachers' professional skills need to be improved. Fewer than half of the music teachers surveyed majored in piano and vocal music majors.

In contrast, other instrumental music majors have insufficient accompaniment ability, while some other non-music majors will face greater problems in teaching. Therefore, there is still a lack of music teacher resources. In addition, the teaching, research, and training for music teachers are very few compared with other subjects, unfavorable to teachers' teaching reflection and improvement.

Li (2015 : 4), through a survey of the music status of three ordinary high schools in Shanyang County, finds that the music classes in these three schools are only open to senior one and senior two students. Senior three students have no music classes because of the pressure of learning. This situation is also common with most high schools in China. Parents of students are concerned about whether their children can be admitted to a good university, and few people view the problem from the perspective of quality education or aesthetic education. Schools and higher education authorities also regard the high school enrollment rate as a measure of the ability level of leaders, schools, and teachers. Secondly, he found that although the music courses are equipped with special textbooks, the use rate of music textbooks in class is very low, and schools do not fully use music software and other resources to carry out teaching work. Another compulsory education requires music courses to have the content of 6 big modules: feeling, appreciation, performance, creation, music, and related culture. However, the teachers' teaching content is very similar to gender and single form. Main classroom content is directly from the Internet download audio and video for students to appreciate. It violates the basic requirements of compulsory education.

Dong (2022 : 141-142) believes that the new curriculum standard reform has brought opportunities to high school music education through the clear direction of music education and student training, the specific content, and the way. It is to improve the school and relevant departments on the importance of music discipline, for music teachers' lessons and teaching provides a reference and standard. It is conducive to enhancing the overall level of contemporary high school music education. He believes high school music teachers should first understand students' music learning ability and cognitive level through scientific evaluation. Then design and implement the corresponding development methods and methods of high school music education and teaching according to their level to improve students' comprehensive music literacy scientifically. In addition, he also mentions that creative ability is a part of the content that is easy to ignore in music teaching. Moreover, teachers should

actively use various ways and methods to improve their practical ability to apply various musical factors and their creative ability.

Xu (2012 : 54) summarizes the development status of music education in the United States, Japan, and Germany, which is of great reference significance for the development of music education in China.

1) USA. In the 21st century, school music education in the United States has been transformed from persistently learning German classical music to accepting ethnic music worldwide, from a single western traditional music education model to a diversified music education model. The United States government and social foundations have provided a strong guarantee for the development of music education, and the academic system of music education majors is sound. Secondly, a strict teacher qualification certificate system has been implemented in the United States. Only by passing the strict relevant subject examinations can we obtain the teacher qualification certificate. On the one hand, the issuance of teacher qualification certificates standardizes the working methods of music education and teaching workers in schools.

On the other hand, it also improves the status of music teachers in the whole United States the society.

2) Japan: Japan's middle school music education, both classroom music teaching, and extracurricular music activities, attaches great importance to the cultivation of the collective concept, every year regularly held national and regional chorus and playing music competition activities, in the middle school chorus level and playing level continuously improved at the same time, and the collectivism training for students, cultivate the Japanese student teamwork spirit, and accord with the national conditions of Japan. Japanese high school music courses are mainly divided into "appreciation" and "performance." In terms of music profiteers, the main content is world-famous songs and Japanese folk songs with various themes, such as the symphony, concerto, and opera excerpts. In instrumental music teaching, students must learn to play a musical instrument. It is worth mentioning that teachers attach great importance to the cultivation of students' visual singing and visual playing ability. Every song in Japanese high school music textbooks is equipped with an accompaniment score, a good exercise for students' listening. It can also enrich students' musical experience.

3) Germany: As the origin of classical music, Germany has great advantages in teachers and atmosphere. At the same time, German teachers attach great importance to cultivating students' interests, the interaction process between students and music, participation, emphasis on practice, and music as a tool to beautify life.

Conclusion

It can be said that the party and the country attach unprecedented importance to aesthetic education, and the development environment of aesthetic education is unprecedented. As a researcher of Hunan music education, following the guidance of national top-level design based on the local Hunan province to carry out music education research for high school students is not only the objective requirement of national aesthetic education reform and development but also the realistic need of Hunan aesthetic education development. It not only conforms to the general trend of international education development but also faces up to the aesthetic education demands of Hunan high school students.

References

- Chen, J. (2020). *Survey on the Current situation of High School Music Education in Linfen City, Shanxi Province*, [master's thesis]. Xi'an Conservatory of Music.
- Dong, B. (2022). On the Opportunities and Challenges brought by the Reform of New Curriculum Standard to High School Music Education. *Examination questions and research*, (17), 141-142.
- Du, W. (2016). The three principles of aesthetic education. *Literary and artistic research*, (11), 9-21.
- Hu, Y., Kong, F., & Gong, S. (2021). Online and offline integration: a new road for primary school aesthetic education. *Educational Research and Experiment*, (03), 79-82.
- Li, Y. (2015). Investigation and Countermeasures of Music Education in Shanyang County General High School, [Master's thesis]. Shaanxi Normal University.
- Liu, F. (2017). On the Aesthetic Education Function of Children's Literature in Preschool Education. *Prose hundred schools*, (01), 6-8.
- Sun, Y., & Fan, G. (2018). The current situation, problems and countermeasures of school aesthetic education in China. *Educational Science Research*, (10), 70-75.
- Xu, R. (2012). Investigation and analysis of the status of music education in Yanfu area, [master's thesis]. Yangzhou University.
- Yang, M., Zhu, L., Pan, R., Liu, J., & Zhang, X. (2022). Statistical analysis of the development status of general higher education in China in the past 20 years. *Journal of Higher Education*, (17), 14-17. doi:10.19980/j.CN23-1593/G4.2022.17.004.
- Zhang, J. & Chen, B. (2017). Research on "Internet +" mobile aesthetic Education with mobile phone as the terminal. *Journal of East China Normal University (Education Science edition)*, (05), 109-116, 162. doi:10.16382/j.cnki.1000-5560.2017.05.009.

The Teaching of Piano Skills and Training Methods in China

He Zhifei,

Nicha Pattananon and Nopadon Poonsawat

Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

Corresponding Author E-mail: nicha.musiced@gmail.com

Abstracts

Piano performance needs to be gradually formed through continuous training, and the correct piano performance methods and skills need scientific methods. Mastering certain practice methods are the key to learning the piano. In teaching, it found that the student's play strength and speed is uneven and irregular practice method to practice low efficiency, rhythm concept, unable to express musical mood, learning no sense of achievement, and slowly losing interest in the piano. Leading to test results is not ideal. So, it is necessary to give the method to improve students playing ability. This academic article presented the teaching of piano skills and training methods used in China.

Keywords: The Teaching of Piano Skills; Training Methods; China

Introduction

With the popularization of piano education, parents, students, and schools' requirements for admission, high schools began to develop piano courses (Yu, 2019 : 1) Piano courses can not only improve the college enrollment rate of high music students, but help students overcome their lazy attitude and learning attitude, but also help students to use their imagination (Zhao, 2017 : 4) The most important thing in piano class is basic skills training because, without solid basic skills, the students cannot have good playing skills (Jia, 2020 : 50-51)

With the development of the popularization economy of piano education in China, parents also pay more and more attention to their children's education, followed by increasing pressure on students. Every high school student has a college dream, but some people could be better at cultural knowledge and are more talented and interested in other aspects. For example, some people are more sensitive to drawing, while others are more sensitive to music. Some Chinese high school students will realize their college dream through art or sports skills. Art high school students try to improve their piano technical level, take the music college entrance examination, can realize their dream of college entrance examination. At the same time, some high schools offer piano courses to train music students, which can also improve the graduation rate of the college entrance examination (Yu, 2019 : 1)

At the end of the 19th century and the beginning of the 20th century, the world economy gradually prospered, and piano instruments were promoted worldwide. The development of productivity greatly promoted piano production and reduced the price. The piano became an acceptable musical instrument for schools and home music education in economically developed areas. The widely established professional music colleges in Europe in the 19th century also provided systematic and professional teachers for basic piano education. With the

* Received: October 27; 2022; Revised: November 2, 2022; Accepted: November 3, 2022

development of universal music education, the piano teaching objects were gradually popular, grassroots, and younger. Traditional piano education began to transform into modern basic piano education. Since the middle and late 20th century, the piano has gradually become a common musical instrument in school and home music education worldwide. The piano education circle attaches great importance to the law of human cognition and scientific music learning order, and the modern piano basic music education concept was born. In 1950, Swiss child psychologist Jean Piaget introduced epistemology (3 volumes) for cognitive psychology to provide the scientific basis for developing music education and music learning theory. Music learning theory developed from perceptual to rational, known to unknown, and muscle to muscle music enlightenment. In music time, space energy aesthetic experience and body action based on coordination improve piano playing skills, cultivate music creativity, laid the foundation for shaping all-round development

Piano-playing technology gradually stabilized in the mid-to and late 20th century. Influenced by the development of brain science, motor neuroscience, and music education theory and practice. The modern piano basic piano education concept takes piano as the medium to stimulate students to explore and create in music, respect the law of human cognition and physical and mental development, and cultivate all-round development as the ultimate goal. The modern piano basic education evaluation system, which evaluates the experience and expression of basic music elements, music theory, ear training, impromptu accompaniment, improvisation, and visual music, has generally appeared in international piano education. (Ding, 2019 : 6)

Integrating various music education methods to cultivate sensitive music listening and motion perception connection is crucial, and this artistic feeling must be addressed after developing skills or completing some course. Through the combination of hearing and action, modern piano basic piano education naturally establishes the connection between auditory and motor nerves at the beginning of learning piano and lets the brain reconstruct the connection between music and action.

The Development of Modern Piano Education theory in China

Theory in China From the beginning of the 20th century to the founding of the People's Republic of China was the initial stage of piano teaching theory and the initial period of the development of piano theory in China. At this time, most of the piano teaching was the piano players who had returned to China abroad. They brought strict finger technology. Chinese piano teaching has yet to form a system, just some scattered and fine pianos. From the founding of the People's Republic of China to the end of the Cultural Revolution was the exploration stage of piano teaching. The Shanghai Conservatory of Music led the Central Conservatory of Music to improve the national piano teaching and performance level steadily. At that time, experts from the former Soviet Union assisted China, and international students were studying abroad. Several outstanding young Chinese pianists won many awards in important international competitions. At this time, the second generation of pianists and their theoretical works appeared in China. They gradually absorbed piano teaching and used foreign theory with Chinese characteristics to explore the piano teaching theory. China's reform and opening up to the end of the 20th century was the pioneering stage of piano teaching theory. The new generation of young pianists has reembarked on the world stage and witnessed the achievements of piano teaching. The nationwide piano fever is in full swing, creating a good piano education environment. Frequent Chinese and foreign piano exchange

activities, a large number of excellent piano literature, and piano teaching concepts enter, to provide good conditions for the rapid development of piano teaching in China. In addition, the rapid development of Chinese journals, master and doctoral papers, and piano teaching materials are increasing, touching all aspects of piano teaching. Through the category analysis of Chinese piano teaching theory in the 20th century, analyzing the results of Chinese piano teaching theory and piano teaching materials, each kind of achievement tries to summarize the piano teaching theory with Chinese characteristics (Li, 2017 : 6)

The important piano skills

Study on the importance of basic skills in piano performance

Basically, all piano performance is based on basic piano training, and many famous pianists keep their fingers before learning and performing the piano. This shows the importance of basic piano training in piano learning. Whether simple or complex repertoire, they are inseparable from the basic skills of training. Basic piano skills training mainly includes the training of continuous music, jumping music, arpeggios, and sound scales.

Failure to correctly understand the importance of basic piano training in piano performance will become the process of piano learning. Basic skills training is very important in the study of piano performance.

Mastering piano performance skills is an important link in piano performance and the basis for the artistic performance of the works in the process of piano performance. In piano learning, students can not only pursue the difficulty of performance and learning progress, but give up the most important piano skills training, contrary to the purpose of piano learning, and their piano performance level will be difficult to improve. Therefore, in learning piano performance, students should pay attention to training basic piano skills and carry out targeted basic skills training. The playing skills can be improved through the basic skills training Level, but the basic skills training is gradual. Students must persevere in the process of basic skills training. Piano, basic skills training is boring, so students should have a certain patience to cultivate students' interest in basic skills training so that they can unswervingly do a good job in basic skills training (Jia, 2020 : 50-51)

The importance of the hand-shaped skeleton and one finger frame

Piano beginners must train in the scientific hand shape. A good hand shape is a part of basic piano skills. To make the strength of the arm to the fingertips solid to the piano keyboard, this must look at more than just the appearance. The first key point is that the finger's first joint cannot be concave. When playing, we should make the first joint, metacarpal, wrist, elbow, and arm form a natural and complete Angle and state in order to ensure that the blood flow to the fingertips, the strength to the fingertips, and the feeling of the sound to the bottom of the key. Secondly, based on the first joint cannot be concave, the metacarpal joint is slightly long, the wrist needs to remain horizontal, and the elbow joint is outward, be careful not to shrug the shoulders. Each finger must actively touch the key to make the keyboard sound even, full and controlled, to play a good hand shape effect. When playing the piano, our hand shape is like a house. Without a roof is incomplete, and without support, it is not easy to run smoothly. The metacarpal transmits touch key force to the fingertips, and the correct hand shape is crucial. Therefore, we need to practice more six degrees, octave range and in situ chords, and transfer chords. In the practice process, the need to be tight inside and outside and pay attention to appropriate relaxation (Long & Li, 2019 : 89-91)

Piano skills and training methods

Scale and arpeggio training

To make the piano play smoothly, later can also reach a certain speed, scale, and arpeggio tame is essential. The scale practice mainly focuses on the lateral movement of the hand, thumb transfer, accurate fingering, and uniform sound. When playing the scale, the first thing to ensure the natural bending of the finger, the whole hand forms an arc and the finger's first, second, and metacarpal joints are prominent. Second, actively raise your fingers and touch the key with your fingertips when playing. Here is a frequent playing problem that needs to pay attention to. Many students pay attention to the sound but ignore the play before the sound lifts, accidentally to the front of the sound, leading to two overlapping sound adhesion phenomena, forming a feeling that the sound color is not clean. In addition, the thumb must be prepared in advance to reach the next sound in advance. Students in practice can specifically check whether, after the thumb play, they immediately into the palm for the bottom A sound preparation. When turning, the wrist cannot shake at will and should maintain a stable and balanced state. Generally, the whole scale is a big phrase. That is, there is a big breath when playing, the shoulders, arms, and fingers have to walk together, and the body should also shift the center of gravity with the movement of the scale. Practice scale, first one-hand training, then close hands, one-hand playing, and follow the reading to ensure the accuracy of fingering. Fingering confusion is easy to lead to mistakes. When one-hand practice, you can slowly close your hands, then accelerate step by step, and finally achieve fast and smooth performance. After practicing the same scale, you can increase the difficulty and practice the reverse practice, which is a new challenge for the brain to control (Liu, 2020 : 79-80)

Legato and staccato training

Correct piano-playing technology requires close cooperation with fingers, wrists, arms, and other aspects. Mastering certain piano practice skills are the key to learning the piano.

Staccato refers to a method of jumping. Each sound is disconnected to form the effect of disconnected. Staccato is the first touch of piano beginners. This playing skill can effectively train finger standing and wrist support. Just like a baby learning to walk, the first thing to learn is to stand, only standing firmly, to walk more stable, and after walking stable, can run. Before practicing the staccato play, feel how the arm is completely relaxed. The method is to first hang the whole arm on the sides of the body, then through the elbow force, lift the forearm, drive the wrist, and finally, the arm to relax, letting the fingers naturally fall on the keys. When the finger is in touch with the key, the finger should immediately stand on the key. The wrist also needs support. Then the whole arm can feel slightly tense. All the strength is concentrated on the fingertip of one finger. Staccato mainly includes finger staccato, wrist staccato, and arm staccato.

Legato is the opposite of staccato to connect each note. Legato is often used in lyric phrases, scale arpeggios running, etc. Legato can partially touch the key with the fingertips like a staccato. Legato wants a soft, lingering tone. In order to achieve this effect, you need to use the fingertip close to the position of the finger abdomen, but you can only partially rely on the finger abdomen. Otherwise, it is easy to cause the phenomenon of folding fingers. It must be remembered that the legato changes based on the staccato, so no matter what, the legato should have the shadow of the staccato in it. Legato focuses more on the beauty of the melody, so when entering the learning stage of legato. It is best to cultivate a sense of music, appreciate some classic works in the classical period, experience the composer's feelings at that time, and improve your understanding of music so that you can have your understanding when playing a melody. Playing mainly includes high finger lifting and wrist (Berman, 2018 : 8)

Octave training

There are many octaves in middle and advanced piano music, so playing the octave well is also crucial. To play the octave well, we must first pay attention to the "hand shelf." That is, we need big and small fingers with strong and powerful support. Although the two fingers do not play, they also support well, the two fingers to feel something in the top. This way, elastic and unaffected fingers are naturally curved and upright, and the palm forms a solid, stable arch. The wrist should be loose and unremitting, not too nervous or stiff when playing with the wrist as the axis of the up and down movements. Action size, depending on the strength of the playing volume. Generally speaking, the higher the volume, the greater the movement. The lower the volume, the smaller the movement. However, the range can be larger for the beginning to play the octave. The volume can be loud, and the solid key, until you master the essentials of the octave technology. The wrist has a certain foundation in the actual performance. The range can be determined according to the requirements of the work. When playing the normal hand key in the octave, the small fingers are supported by the muscles outside the palm, so build this muscle solid. The big finger is generally much more convenient than the small finger because the front edge joint of the big finger can bend slightly inward and then touch the key with the outside of the fingertip.

Rhythm training

Rhythm is an important element of music. High-quality music works need to be based on accurate rhythm, so cultivating students' sense of rhythm in piano performance is of great significance. When implementing the piano playing skills teaching, we should ensure that students can clearly understand the piano music beat so that the beat and playing speed are consistent. Teachers should first help students to develop the habit of counting beats and reasonable use of metronome teaching equipment. In the process of long-term exercise, students can hear the piano music and unconsciously appear to the concept of beats. In addition, students should be guided to grasp deeply, understand the rhythm sense of piano performance from different perspectives, such as rhythm classification and grouping, and conduct piano practice with the inner rhythm. Single rhythm factor practice is the basis of rhythm is very important. Teachers can put the music important or representative rhythm factors, let the students for training alone, through much time training to grasp the main rhythm changes, feel the notes in the change of the rhythm node, and through the tapping or clapping the form of these nodes. In this way, students can feel the changes in the piano rhythm more intuitively in the rhythm training, master the rhythm control, and write down all the representative rhythm characteristics in the music to lay a good foundation for the subsequent training. After the single rhythm, the basic practice is solid. We also need to strengthen the two-to-three rhythm training. This rhythm training is mainly done by beating with both hands, generally not a simple unified slapping but an exchange slapping. For example, in the same rhythm, the left-hand beat twice. Then the right-hand beats three times simultaneously. Then the hands exchange through such continuous exercise to exercise the students 'sense of rhythm, which can effectively improve the students' ability to control the music rhythm. In rhythm training, students can also let students knock on the table at slow, medium, and fast speeds to knock. In this process, they carefully feel the rhythm and speed changes. At the same time, it is also convenient for students to grasp the problem of rhythm so that students can always feel the change of rhythm, to have a certain understanding of the strength (Zhang,2019 : 196-197)

Pedal training

As a polishing tool of piano music, the pedal greatly increases the volume or coherence of music, so pedal training is also one of the important contents of piano playing skills training. Most players only value the training of the skills on the piano keyboard and lack the emphasis on pedal training. From the perspective of the piano performance, whether the piano players can properly use the pedal has a very direct impact on the effect of the piano performance. In the specific pedal training process, the pedal training should be regarded as a basic content of the piano playing skill training. At the same time, piano players also need to master the use of pedals, and by playing many songs, the role of the pedals can fully understand (Chen, 2016 : 111-113) The piano has three pedals: left, middle, and right, and the right pedal is called the extended pronunciation pedal. The main use of the pedal is split pedal and split pedal, and the weight is very exquisite, divided into full pedal 1 / 2, 1 / 3, 1 / 4, deep and shallow are different effects, can also use shake pedal. When stepping on the pedal:

- 1) Be close enough to the piano inside or with the heart of the foot to step so that when changing the pedal is very ineffective.
- 2) Stay within the piano, which makes your feet particularly stable.
- 3) Do not leave the ground.
- 4) Use the heel as a support point and press the pedal with the sole of the front foot.

Let the sound be coherent, and you cannot let the sound mix not only distinguish the sentence, strengthens the rhythm, and foil the atmosphere of the music. Using an extended tone pedal has three main functions: the connection of chord and chord, the emphasis on stress, and the change of color. The piano has two pedals in addition to the right pedal. One is the left pedal, which is a weak sound pedal. The other is the middle step, which is used to make the sound smaller. (Long & Li, 2019 : 89-91) If the right pedal is not stepped on enough, the continuity of the music will be affected, and the performance effect will not be satisfactory. However, if the pedal is over pressed, it will also affect the performance effect. Therefore, in the specific performance process, it is necessary to use the pedal reasonably according to the specific piano repertoire (Wang, 2018 : 10-11)

Touch key training

The piano performance effect often has a great relationship with the timbre played, and the key touch skill significantly influences the timbre effect. On the one hand, the piano works can only show good artistic effect with the objective reasons of the piano itself, such as better piano timbre with good material and stable performance, and vice versa. On the other hand, the more familiar the player is with the touch method, the better the piano timbre effect. So touch-key training is also very important.

The research on performance techniques generally believes that the three key elements of key touch skills are key touch strength, key touch Angle, and finger key touch mode. The key touch speed is a key factor affecting the timbre. Playing with different touch speeds will produce different effects when the finger strength and touch point are the same. For example, the "strong, fast touch button" generally produces a full, bright, decisive, and crisp granular sound, while the "strong slow touch button" has a deep and warm sound color. For example, playing a fast staccato piece with high speed produces a strong, bulky, stiff tone if ignoring the touch speed. Instead, if the quick key touch and staccato are combined with popping up the staccato, the elastic tone of the particles can be heard. Therefore, touch speed, key strength, and Angle can form various key touch techniques. These different touch techniques can bring different styles to different works to achieve the sound effect with a rich timbre. The strength

of the touch button must be addressed. From the physical sound principle, the more strength you play, the higher the volume, and the volume is lower. Practice key strength can be divided into several combination methods: slow key strong; slow key weak; fast key strong; fast key weak, etc. Of course, according to the needs of different works, we must work hard on the subtle control of the key. The control degree of the key strength is also the key to affecting the level of timbre. For example, a good performer can pop up 20 different strengths with the same sound, and the music level must be very rich. On the other hand, if only two or three efforts are made, the space of the music is limited.

Music reading training

Reading music belongs to the basic skill training content of the piano performance. At present, some players need to pay more attention to the memory and understanding of the musical emojis when reading the music but rather record and play mechanically, unable to express the profound connotation of the music works (Chen, 2016 : 111-113)

Reading music correctly is a very important skill training. Read music, not only read the table, tone, temporary lift, pitch, fingering, rhythm, common music strength, expression, voice and music and between division, sentences, rest, etc. These are the composer of the spectrum, more importantly. We should read, check, and read related literature or audio data so the player can play incisively and vividly (Yang, 2021 : 65-66)

Through the in-depth study of the score, we can understand the author's inner thoughts and feelings and master the music-playing skills better and faster. In the process of music research and training, students can mark the scoring practice through the teacher's guidance and guidance to better master the piano playing skills and fingering, play the music more smoothly, and improve students' musical performance. In the teaching process, students should also cultivate a strict certification habit of reading music, which can accurately express all notes, musical terms, and resting values, carefully study the marks on the score, and clarify the relationship between phrases to play better. In addition, students should master the beat, notation, play, and pitch, clear the music harmony and structure, fully grasp the basic feelings of the work, and understand the work's content. Let students form rational thinking of the work, strengthen their thinking ability, and finally improve their music performance and perception (Liu, 2021 : 67-69)

Conclusion

With the improvement of students' performance ability, the training content will constantly change, and the training difficulty will continue to increase. If there is no basic piano training, you cannot play the perfect music. Therefore, students need to spend more time on basic piano skills training and conduct systematic and solid basic piano skills training, which can lay a solid foundation for future piano performance. Students need to pay more attention to training basic piano skills, so they cannot complete the piano work playing well. It isn't easy to deepen the understanding of the works, which is not conducive to improving students' piano performance skills. The piano teaching stage is mainly divided into the basic strengthening and exam preparation stages. The basic strengthening stage mainly improves finger skills and allows students to play advanced tunes, and the preparation stage mainly selects the advantages and disadvantages. The learning effect of the basic reinforcement stage determines the difficulty of choosing songs and indirectly affects students' scores in the college entrance examination. Therefore, music candidates must have skilled playing skills, which is significant to their music college entrance examination.

References

- Berman, B. (2018). *Notes from pianist teach*. Shanghai world Ji Publishing Group.
- Chen, C. (2016). The Application of Piano Playing Skills in Music Teaching. *Journal of Hulunbuir College*, (12), 111-113. doi: 10.3969/j.issn.1009-4601.2016.06.027
- Ding, F. F. (2019). Thoughts on Basic Piano Education in China in the New Era. *Chinese Music*. (2019). doi:10.13812/j.cnki.cn11-1379/j.2019.02.018
- Jia, L. (2020). Study on the importance of basic skills in piano Performance. *The home of drama*. (28), 50-51.
- Li, S. N. (2017). *Research on the Development of Chinese Piano Teaching Theory in the 20th Century*. doi: CNKI: CDMD: 1.1018.012142
- Liu, S. Q. (2020). On staccato and legato in piano playing skills. *Northern Music*, (1), 79-80.
- Liu, X. (2021). The training of piano performance skills and the training strategy of musical performance. *Music and dance*, (4), 67-69.
- Long, X. & Li, H. (2019). On the training of basic piano skills. *Contemporary music*, (3), 89-91. doi: CNKI: SUN: DDMU. 0.2019-03-042
- Wang, L. X. (2018). From the perspective of physics, we can pray for the piano playing skills on the effect of pronunciation. *Middle school physics teaching reference*, (4), 10-11. doi: <http://www.cnki.com.cn/Article/CJFDTotol-ZXWL201808012.htm>
- Yang, Y. (2021). The role of piano performance skills on music performance and the training method. *The home of drama*, (30), 65-66.
- Yu, Z. D. (2019). Thinking and exploration of the piano teaching mode of high school music special students. *North music*. doi: 10.3969/j.issn.1002-767X.2019.12.081
- Zhang, D. (2019) Analysis of rhythm and strength in technical secondary school piano teaching. *Art education*, (5), 196-197. doi: <http://www.cnki.com.cn/Article/CJFDTotol-NQRR201914140.htm>
- Zhao, X. H. (2017). *Study on the piano teaching in senior high school art class-In art class thirtieth Middle School of Kunming city as an example*.

The Teaching of Chorus Courses in Chinese Higher Education

Lin Xiaofang,

Nicha Pattananon and Thanomsri Saengthong

Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

Corresponding Author, E-mail: nicha.musiced@gmail.com

Abstracts

Chorus is a collective form of musical expression as a form of vocal expression in which the human voice is used to express musical works. It not only refers to those larger and more complete choral works but also includes all vocal singing forms except opera. This makes chorus an easy-to-implement, easy-to-accept, and attractive collective musical activity. A good chorus rehearsal or performance can improve musicians' musical ability, collective cohesion, and aesthetic ability. Participating in the chorus is both performing and appreciating music. Nowadays, educators in ordinary colleges and universities in various regions of China pay more and more attention to the development of chorus teaching for students' comprehensive quality.

Keywords: The Teaching of Chorus Courses; Chinese Higher Education; China

Introduction

The origin of the chorus is very early, almost germinated, and developed with human civilization at the same time. In the West, there has been a chorus in today's sense, at the latest, in ancient Greece and Rome. After the Middle Ages, people used the chorus to sing polyphonic music with multiple voices. The emergence of polyphonic music laid the foundation for the later generation of the polyphonic chorus. In a word, as far as the Western chorus is concerned, it traces its development history, which can be briefly divided into the following stages:

The first stage is the ancient Greek period. Hymns in the ancient Greek period—this period can also be said to be the prototype of the development process of the chorus. The singing form of collective aura appeared around the 6th century BC. The singing content must be religious themes, and the singing method is mainly based on unison. In the plays of this period, the chorus was mainly monophonic, integrated with other arts. The basic feature of the chorus at this stage is monophonic music, mainly in unison.

The second stage was the choral art of the Middle Ages. Christian Music in the Middle Ages - opened the prelude to Christian music and established the position of chorus in the history of Western music. At the end of the 11th century, religious music developed further, and multi-voice music appeared, forming polyphonic music. The earliest polyphonic music was called "Organon." The trend of polyphonic music development laid the foundation for the polyphonic chorus. It also made a powerful attempt to develop a multi-part chorus in later generations.

In the third stage, the chorus of the Renaissance. The multi-voice chorus of the Renaissance, that is, the Western chorus, has entered an extremely magnificent multi-voice chorus, and chorus works are also emerging in an endless stream with various themes, metrical

* Received: October 27; 2022; Revised: November 2, 2022; Accepted: November 3, 2022

psalms, hymns. The penetration of secular music made the chorus art in this period show a variety of charm and development.

The fourth stage is the chorus of the Baroque period. During the maturity and development of the chorus in the Baroque period, a new form of combining music and drama emerged, namely opera. With the birth of opera, the chorus took place in opera performances and created world-renowned works such as Handel's "Israel in Egypt" and "Messiah," of which "Hallelujah" in "Messiah" has been praised by the world and continues to this day.

In the fifth stage, the chorus of the classical period. Secular music in the classical period occupied an important position. During this period, the art of chorus has also been greatly developed, and scenes of chorus music participating in large-scale activities have appeared. It is more cautious about using gradual acceleration and gradual slowing down. The main genres are Messiah, Symphony Chorus, and Requiem. For example, the composer Beethoven's Ninth Symphony "Chorus" added human voices to expand the work. The expressive force has opened up a new world for the creation of later choral works.

The sixth stage is the choral art of the romantic period. The choral art of the nineteenth century entered the period of Romanticism. The high nationalism sentiment mainly influenced the choral art of this period. People paid more attention to national music, and national choral art was favored. At the same time, secular music attracted people's attention during this period, and large-scale choral works began appearing. Artists such as Schubert, Weber, Liszt, and Mendelssohn created numerous choral works. These works generally discriminate into more grandiose and long melodies. The rhythm is more lively, and the chorus combination is freer.

In the chorus of the modern period, from the end of the 19th century to the beginning of the 20th century, the art of the chorus gradually transitioned to the modern period. Many chorus art schools emerged during this period, such as Impressionism, Expressionism, and Neoclassicism. Impressionism's expression techniques are relatively concise, and at the same time, it also gives people a sense of erratic and hazy. Impressionist artists require people to grasp the impression of a certain moment; expressionist musicians use a lot of intense, tense, stern, and so on. Harmonious notes and complex and exaggerated rhythms express people's deep inner contradictions, conflicts, anxiety, fear, pain, and other emotions, deliberately highlighting new artistic expression techniques. Compared with expressionism, neoclassicism emphasizes the balance between emotion and art form. However, they oppose expressionism for the sake of expression. They also attach great importance to the importance of form. They believe that form is the main thing compared to emotion. In addition, the chorus of the modern period has several genres, such as neo-romanticism and contingency. In a nutshell, the main artistic features of the modernist chorus are the richness of chorus combination styles, the full excavation of voice expressiveness, and the extensive use of dissonant chords (Reames, 2001 : 122-135)

Chorus is a vocal genre requiring the coordination of multiple music parts. From the point of view of sound types, it includes different categories. The children's choir consists of children who have not changed their voices, including the chorus of the boys' and girls' organization of the primary school and the chorus of the boys' and girls' organization of the lower middle school. Chorus has two basic parts: high and low parts. According to the singing needs of a specific choir, each part can be further divided into the first and second parts. The number of parts can be divided into two parts chorus, three parts chorus, and four parts chorus. From the perspective of style, the chorus includes lyric chamber music and drama (Powell, 2015 : 233-243)

For example, the mixed four-part chorus adapted from Brahms' Lullaby has the characteristics of a lyric chamber music chorus; The Blue Danube chorus adapted from the waltz of Johann Strauss is characterized by dance and scherzo. The "Guess Tune" adapted from Yunnan folk songs is lively and humorous. "Singing Two Small Cowboys" presents a sense of praise and narrative. Of course, symphonic choral pieces with rich emotional color are another category, including Xian Xinghai's "Defending the Yellow River" and so on. Large-scale symphonic choruses and oratorios, similar to the above choral genres, develop their concerts according to the changes in characters and the advancement of the story. As a whole, the genre and style of the chorus usually need to be determined in combination with the song. Therefore, the singing content is very rich. The chorus genre is common. According to different genres, the choral chorus can be divided into the religious choral chorus, symphony chorale chorus, and folk song choral chorus. Because of each type of chorus's different characteristics and singing styles can be divided into the lyric, choral joke, and dramatic chorus. According to the principles of composition, from the point of view of musical structure, the chorus includes three types, the first is the tonic chorus, the second is the polyphonic chorus, and the third is Acappella chorus.

In a word, the chorus of choral music developed into the modern music of the 20th century and experienced from being dependent on the opera to being completely independent of the opera stage. It became an important part of professional and popular cultural life that other artistic performances cannot replace. The chorus's development at this stage profoundly impacts the West and even the world.

Teaching methods of chorus courses

The first is a study on the teaching skills of teachers in chorus courses. Scholars such as Napoles pointed out in the article "The Influence of Piano Playing on the Ability of Pre-service Teachers to Discover Errors in Choral Scores" that in chorus teaching, if chorus teachers play while listening, they will distract themselves, especially in the low voice of students. Compared with the high part, the mistakes of the chorus are more difficult to find. Therefore, they suggest that chorus teachers rely only a little on the piano and other instruments when rehearsing a piece early to distinguish better the mistakes students made during the practice process. In "Shaping Identity Through Choral Activities: Perception of Singers and Conductors," Durrant emphasized that choral teachers should have the ability to demonstrate. Choral teachers should be able to demonstrate the rhythm, intonation, rhythm accurately and sound quality of chorus works. The suggestions in this article may not seem surprising, but they have a very important reminder in our specific chorus classroom. Especially in rural schools, due to practical factors such as teachers' professional skills and limited chorus facilities, in many places, students are more likely to watch related videos in the chorus classroom. The chorus teaching by letting students watch chorus videos is undoubtedly not in person. The sense of experience is intuitive (Colin, 2005 : 88-98)

In the existing literature, the Kodály music teaching method is often discussed and applied to chorus teaching. "Music should be the core of curriculum teaching. It is a basic subject alongside mathematics and language. Any comprehensive education is inseparable from music education." This is the Hungarian musician and educator Zordan Kodaly in the 20th century. One of the teaching ideas is presented on the first half of the page. This concept spirit has been inherited and developed over more than 100 years. Kodály is not a step-by-step text-based teaching method, but he advocates a spiritual, metaphysical philosophy about musical development. The greatness of Kodály is not only that he summarized the teaching methods in

practice in the 20th century and made the theory of music teaching method systematized but also that he put these ideas into practice in the music classroom, which improved the learners' musical literacy and education. Musical ability. As we study Kodály's teaching philosophies, we will find that most of Kodály's ideas are sourced and built on children's music education. For example, he advocated that "participation in music is the best way to learn; children's music education depends on their instructors, so instructors must be the best musicians and educators; what is learned in school will never be Forgotten by the child..." and so on. However, in practice, nearly a hundred years after the formation of the theory, it has been found that it is also applicable to adult music teaching activities. For example, it is widely used in adult vocal music training, especially in chorus training. Today, children and adults can use the Kodály method in their curriculum to improve their musical abilities. Combined with Kodály's teaching ideas, we should pay attention to singing and natural Acappella vocals and view music education as an art and skill everyone can access and learn. In the research of Kodály's music teaching method, we found that apart from emphasizing the importance of music in shaping personal integrity, Kodály paid more attention to the quality of personal voice. Singing is the main teaching method he admires to improve the universality of the public learning music. He specifically pointed out that the highest manifestation of high-quality sound and music is the vocal cords that are guided correctly. Chorus is the highest form of expression in singing. The instructor in chorus rehearsal is the conductor. The conductor can harmonize and concentrate the players' voices during the training to spread the music in the best way, bring the music enthusiast to everyone, and make the singers enjoy it for a lifetime. Have a love for music. The basic training methods in Kodály music teaching method include the first key solfa method, rhythmic time value syllable reading, alphabet notation, Colvin gestures, systematic sight-singing training for listening, reading, and writing, excellent training materials, pentatonic scales training, and other important educational methods (Braudy & Caporella, 2019 : 2556-2575)

The main problems that arise in chorus training are:

1) Rhythm problem. Before singing, it is necessary to be familiar with the rhythm of the work. The short sixteenth notes appear in them, which often cause unevenness in singing. The dotted notes in the rhythm need to be sung accurately, resulting in a cluttered effect in group singing. The singing speed of some rhythmic styles is unstable, such as the notes of the first sixteen and the eighth and the first eight and the sixteenth notes, which are often indistinguishable when singing.

2) Tone problem. Tone recognition problems are exposed in multi-voice singing, resulting in chord dissonance. Due to the difference in singing state and singing position, timbre problems often occur. In addition, in chorus training, the atmosphere's mobilization and the state's maintenance are also very important.

3) Pitch problem. Problems such as inaccurate chromatic singing, unstable interval singing of harmony, and incoherence of horizontal or vertical melody in works often occur.

4) Spectrum problems. The lack of sense of sight-singing ability and major and minor functions of the players led to the inability to consciously form a good reading ability in the process of the visual spectrum.

5) Due to the different starting points of music learning, the choir members have different musical qualities. In the early stage of choral training, the learning progress and efficiency could be higher, especially when exposed to new works. In traditional chorus training, no targeted training methods are added, so the memory ability of the players cannot be deepened. In training, the single explanation method lengthens the training period, the repeated error rate

is high, and the rehearsal time is wasted. For example, when reading music and playing rhythm, the mastery of the chorus members at the same time is far different, and the players with a weak foundation will sing along and fish in troubled waters.

6) After the chorus members have a preliminary understanding of the rhythm and rhythm of the work, their focus is shifted to the conductor's gestures. It takes time for the chorus members and the conductor to get in touch. A good choir should cultivate tacit understanding and use some means to make the players understand the conductor's gestures and intentions more quickly. In singing, the team members generally do not consciously and emotionally process the work but rely more on the conductor to convey "instructions." Certain gestures of the command make conditioned responses.

Because of the above obstacles in choral rehearsal, using the Kodály music teaching method can greatly solve these problems or shorten the training time to solve these problems. Necessary in chorus training. Using the Kodály music teaching method in chorus training enables the players to express and interpret a piece of work well in the rehearsal with a small amount of time. When the Kodály music teaching method has not been widely used in chorus training, problems in chorus rehearsal, such as pitch and rhythm, will still be corrected. However, the method is relatively simple, and teachers spend time in the process of correction. , the team members' awareness of error recognition in memory is not deep enough, which leads to the subsequent correction of mistakes and a longer error recognition cycle.

The advantages of the Kodály music teaching method in choral training are:

1) Intuitive image of teaching means. For example, learn how to stabilize the beat and rhythm through the Kodály method of music. As a whole set of teaching theories, the practical support of the Kodály teaching method lies in practice. The training characteristics of visualizing theory in the Kodály teaching method make it easier for the team members to understand when they receive the commander's instructions so that the problems in training can be solved efficiently.

2) Face the problem head-on and propose a variety of solutions. In chorus training, the players need clear instructions from the conductor, and the conductor should learn simple and clear training methods through his system. For example, the assistance of gestures and alphabet notation, simplifying the rhythm to improve the accuracy of the rhythm, and cultivating inner hearing through multi-voice aural recognition and model singing.

3) The Kodály teaching method has developed the players' potential in various aspects of the chorus training - in terms of music memory ability, the players can have a deep memory of the pieces of music through the alternate cycle of the parts in the compound training. Develop inner hearing by guiding team members to develop their creative auditory imagination.

4) Using the Kodály teaching method, the training activities to develop the physical coordination ability of the players have improved the trainers' interest in the rehearsal content. The compound training of melody pitch, rhythm slap, and polyphonic hearing focuses on the players' music experience. It not only activates the rehearsal atmosphere but also makes the players more focused on rehearsal and fundamentally achieves the purpose of improving the efficiency of chorus rehearsal.

The chorus training course is collective. A good chorus trainer must train a good voice within a certain time, and efficiency is the priority. Not only must there be a way to shape the sound, but at the same time, the players must remember what a good state is and improve their timbre memory ability.

The development of Chinese choral art

The development of the Chinese chorus followed the spread of Western Christian music in China and the development of the modern education system in the early 20th century. It is closely related to the emergence and rise of the "School Music" movement. The singing method of chorus songs also changed from the original chorus to the multi-voice chorus. At that time, most of them were group singing, whether it was singing "school music" or singing military songs. However, this way lays a solid foundation for developing a multi-voice chorus. Although China is not the birthplace of the chorus, Chinese opera has also permeated the musical elements of the chorus, such as chorus and chorus, all of which have the characteristics of the chorus. China has a vast territory, many ethnic groups, and various types of music. Some ethnic minorities have their chorus forms, such as the original ecological auxiliary melody of Miao ancient songs and other multi-voice parts, which have the characteristic factors of the chorus. Since ancient times, people have sung chants when working, pronounced one after the other, but the same sound is produced. This singing form is also a simple chorus form. Looking back on the chorus development in China, it has gone through a hundred years of twists and turns. The rise of school music in the "May Fourth Movement" in the 20th century promoted the development of the chorus from scratch. Some primary and secondary schools created chorus works, which enriched children's extracurricular activities and life (Ding, 2021 : 74-76)

After the reform and opening up, people's economic conditions gradually improved. With the continuous need for spiritual life, chorus, as a form of collective singing, has been welcomed by various regions. China's chorus career has appeared in a new situation. There are choirs in almost all primary and secondary schools, amateur choral groups, and various industries. Many professional conductors have devoted themselves to the chorus career, which has promoted the level of the Chinese chorus to a professional and high level (Li, 2020 : 70-71)

To sum up, with the development of a whole new culture and education in China, the Chinese chorus has been running through all kinds of music creations in China. It has also paid more and more attention to the music life of people of all walks of life, especially in all walks of life. The love of chorus art on the youth stage occupies a large proportion.

The teaching of chorus courses in Chinese higher education

Direct research on the teaching of chorus education in colleges and universities, such as curriculum setting, teaching content, teaching objectives, teaching design, and teaching reform, is "intuitive" and "practical."

Research on "Introduction to the Teaching of Chorus and Conducting in Colleges and Universities" selects four representative colleges and universities, namely: higher professional colleges (China Conservatory of Music and Shanghai Conservatory of Music), higher normal colleges (Capital Normal University and Liaoning Normal University) the University). From the current situation of the chorus and conducting in these four colleges and universities, detailed analysis and research on the curriculum, teaching content, teaching objectives, and other aspects are carried out. The chorus of foreign colleges and universities (Hungarian national higher professional colleges) is also tracked and introduced to the current command situation, such as Kodály teaching. Looking at the current situation of chorus teaching in China's colleges and universities from the current situation of chorus conducting teaching abroad. It reveals that the chorus and conducting teaching in colleges and universities in China

still needs to be continuously improved regarding curriculum settings and teaching concepts (Zou, 2018 : 174-175)

Chorus Class Teaching Design in Higher Normal Colleges mainly designs the teaching design of chorus classes in higher normal colleges and universities from three aspects. The first chapter focuses on this article's writing background and reasons. The second chapter focuses on discussing the author's plan for the teaching design of the chorus course in higher normal colleges from six aspects. The third chapter is the author's summary statement on the teaching design of chorus courses in higher normal colleges and universities, selects some problems existing in the teaching of chorus courses in higher normal colleges and universities, and gives some suggestions for popularizing chorus education on campus.

Research on the Teaching Reform of Chorus and Conducting in Teachers Colleges demonstration and the combination of theory and practice to compare the teaching system of "Chorus and Conducting" courses at home and abroad, the teaching research of chorus and conducting in higher normal schools, and the countermeasures of teaching reform. In addition, he has also discussed in detail the aspects of teaching reform and put forward his own unique conception and implementation plan in terms of teaching reform measures. Starting from the theoretical analysis, he designed and applied the feasible theory to the practice of teaching reform of the "Chorus and Conducting" course.

The current situation of chorus courses in Chinese college education

The education at the China Professional Conservatory of Music is mainly focused on developing personal and professional skills. The chorus is compiled in basic music courses such as solfeggio, harmony, and musical analysis as a compulsory course. Individual conservatories that have established conducting departments have chorus conducting majors. The Conducting Department of the China Conservatory of Music has the most standardized curriculum for the choral conducting major of all Chinese music conservatories. The learning content of the basic course for students is equivalent to that of an orchestra conductor and composition majors, and chorus literature singing, vocal music, score reading, introduction to the chorus, digital bass, keyboard harmony, and chorus intonation. Chorus work arrangements are also specially offered for chorus conductor majors. The chorus education in normal colleges and universities takes students majoring in music education as the teaching object. The compulsory common course of the chorus is offered in the first and second grades of the university, mainly teaching the knowledge about the chorus and the singing of works. After entering the third grade, some students can be transferred to the training of chorus conducting professional courses after examination, but most of them only learn some gesture signal techniques. In recent years, more and more colleges and universities have begun to set up music majors and recruit music majors. Most music majors in such colleges and universities are based on vocal piano. Choral education is also established here as an integral part of the Music Fundamentals curriculum. The main chorus courses are appreciation of choral works, chorus, ensemble, and conducting and training (Zong, 2012 : 216-217)

Colleges and universities are the places where students receive the most information. On the one hand, the development of chorus education improves the students' aesthetic cognition ability, and on the other hand, promotes the students to develop self-discipline consciousness, which is beneficial to the college students to form a correct world outlook, outlook on life, and values. Developing chorus education in colleges and universities and cultivating excellent chorus conductors is the best way to improve the average level of chorus education and chorus art in China. The current chorus education curriculum in China's colleges and universities is

concerned mainly focuses on three courses: appreciation of choral works, singing of choral works, and chorus conducting method. These courses play a complementary and integrated role in each other.

1) Appreciation of chorus works. The teaching content is divided into three parts. The chorus's origin and the historical chorus's types and forms. The development trend of the chorus in the world today. The appreciation of choral works is more than just a simple appreciation of choral works or a work analysis class. Some schools also think it is enough to study chorus singing and choral conducting. So, they do not include this course in their syllabus editing or only put it as a restricted elective course for majors after compulsory courses such as choral composition singing and choral conducting courses. However, this is not the case. Through this course, students appreciate many choral works and understand the history, types, and forms of the chorus world trends. At the same time, through the correct guidance of teachers, students gradually build up their interest in this course and subsequent courses, establishing that the aesthetic concept of chorus sound makes up for the lack of singing skills and their inability to sing by themselves. Therefore, the establishment of the course plays a pivotal role in chorus singing and chorus conductor training.

2) Sing chorus works. After the chorus work appreciation class, students can enter the chorus work singing course. The content is to train students' singing abilities. Multi-part auditory training is to sing works of various historical periods, countries, and styles. Some teachers need some clarification in their understanding of this course. They regard the singing of chorus works only as a chorus rehearsal course and this course as a conductor rehearsal course, which only trains students in command gesture skills. This course should be systematically taught with the analysis of comprehensive knowledge such as sight-singing, harmony, musical form, language, and body rhythm to lay a solid foundation for learning chorus conducting skills.

3) Choral Conducting. Conducting is a comprehensive art that integrates theory, creation, and performance. The training of command method requires the conductor to make a profound analysis of each piece and, on this basis, propose a vivid and feasible rehearsal plan. Therefore, the content of the chorus conducting method course is divided into two parts. Prepare for desk work of command. The conductor's desk work is the preparatory work that the conductor must do after getting the score and rehearsing the chorus. Conductors need to be familiar with the score and analyze the era and style of the work. The deeper the conductor's analysis of the work, the better he can understand the composer's conception. With the accumulation of his usual understanding of music, he can re-create the work and move the audience to arrange the work plan of each link in the production process of the work. Notation styles deal with the conducting skills required for each stage of rehearsal. Students conducting knowledge in school is limited, so they must strengthen their musical accomplishments and rehearse accurately so that the composer's achievements can flourish in the second creation.

Conclusion

The development of chorus education in Chinese colleges and universities is divided into four modes: the popularization of college quality education centers, choral education in professional music colleges, choral education in music majors in normal colleges and universities, general, choral education in the direction of music majors in colleges and universities. The art popularization course of the quality education center of colleges and universities is set up to improve full-time college students' artistic and quality accomplishment.

In terms of chorus education, there are public elective and restricted courses such as chorus appreciation, chorus training, and chorus conducting, which are offered to students from different majors. Electives of college students. The center will also set up one or two student choirs for long-term effective choral training. The singing level of some university student choirs has surpassed that of professional colleges and reached the international first-class level.

References

- Colin, D. (2005). Shaping Identity Through Choral Activity: Singers' And Conductors' Perceptions. *Research Studies in Music Education*, 24 (1), 88-98.
- Ding, Y. (2021). Teaching Exploration of Choir in Ordinary Colleges and Universities: A Case Study of the Tsinghua University Student Art Troupe Choir Student Team. *Art Review* (02), 74-76.
- Harris, P. B., & Caporella, C. A. (2019). Making a university community more dementia friendly through participation in an intergenerational choir. *Dementia (London, England)*, 18 (7-8) :2556-2575.
- Li, C. (2020). The role of university aesthetic education in promoting the all-round development of college students. *Cultural and educational materials*, (20), 70-71.
- Powell, S. J. (2015). Masculinity and choral singing: An Australian perspective. *International Journal of Music Education*, 33(2), 233-243.
- Reamesn, R. (2001). High School Choral Directors' Description of Appropriate Literature for Beginning High School Choirs. *Journal of Research in Music Education*, 49(2), 122-135.
- Zong, Z. (2012). Analysis of choir teaching countermeasures in colleges and universities. *Grand Stage*, (12), 216-217.
- Zou, J. (2018). Research on the teaching practice of choral singing characteristics of college art education. *Music Composition*, (10), 174-175.

Pop Singing Education in Music Universities and Conservatories of China

Li Yun,

Chutasiri Yodwised and Pattararin Sirirat

Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

Corresponding Author, E-mail: nicha.musiced@gmail.com

Abstracts

The development of popular singing in China has experienced rapid and complex development. With the implementation of China's reform and opening-up policy, the development trend of China's pop music industry is generally positive. Chinese pop music lovers focus on relevant research and strive to develop pop music to a higher level. Pop singing majors have been established in various music colleges and universities and incorporated into the formal teaching system. It means that pop music is a professional discipline. The promotion of music variety shows and the widespread of new media in China have given rise to several excellent singers and artists and produced some new popular creations. This academic article presented pop singing education in music universities and conservatories in China.

Keywords: Pop Singing Education; Music Universities; China

Introduction

In the 21st century, the information age is developing rapidly. On the one hand, people's material life is getting richer and richer, so their demand for spiritual life becomes more urgent. On the other hand, with the increasing integration of China and the world, the development and popularity of TV culture and network culture, and the development and integration of Hong Kong and Taiwan pop music to the mainland due to saturation, Chinese pop music has entered an era of diversified development featuring fast propagation speed, international style, a popular variety, and differentiated audience groups. In 2004, the "Super Girl" talent show was born. In 2007, the "Happy Boys" talent show was held for the first time. The era of pop music talent shows has lasted for nearly ten years. In 2012, "The Voice of China" premiered, and in 2013, "I Am a Singer" debuted, and pop music entered the era of variety shows. Today, the twentieth century will soon be over, the first twenty years of Chinese pop music to internationalization tide and adapt to the appreciation of the people level. It came in the process of continuous change, and today's Chinese pop music, while its development is not in terminal decline, but the approximate period of "stagflation." On the one hand, the development of pop music keeps up with the international pace, excessively copies mature foreign communication forms and means, and blindly promotes new scientific and technological means. The commercialized atmosphere is too strong, which has lost the "Chinese characteristics" that should be firmly grasped.

On the other hand, in the development process of pop music and merely content with the service the fond of young people, the growth of the young people concerned about insufficient attention is not enough in respect of personal development and the individuality demanded. At the same time, they cannot well realize the value of a lead to young people. In other words, the excessive importance of meeting young people and ignoring the connotation,

* Received: October 27; 2022; Revised: November 2, 2022; Accepted: November 3, 2022

the form of pop music developing power is insufficient. Pop music education is lagging, which seems to be thriving but hides a development crisis. Where Chinese pop music should go and how to develop is becoming an issue of deep discussion in academic and educational circles (Piao, 2018 : 7)

The pop singing

Since the development of pop music in the late 19th and early 20th century, the public has different opinions on its definition. Pop music originated in Britain in the mid-1950s as a description for Rock and Roll and the new youth music styles it influenced. It was a spin-off from pop art, and the pop word 'Pop' was used to refer to non-classical music and was usually interpreted as songs performed by The Beatles, The Rolling Stones, and ABBA. (The Concise Oxford Dictionary of Music 5th, 2007) It generally refers to a kind of music that is easy to understand, easy to live, easy to spread, and has a large audience; culture, coined slightly earlier, refers to a whole range of new, often American, media-culture products. The etymology is less important than the sense, widespread at the time on both sides of the Atlantic, that a decisive break was taking place in both musical styles and cultural patterns.

Pop music originally referred to music that appealed to a large audience. In 1858, the London Pop Concert was founded. Later in the 1950s, it became different from serious music, classical music, and traditional folk music, also known as flow music. Some people regard stream music as commercial music, used to relieve and entertain people, and pop music as the manifestation of 'industrialization' (Encyclopedia of China, 1989 : 54) European and American pop music is an inherent and specialized word, a new type of music art category born in modern times' new social and cultural background. It is an art form developed with the rise of modern industrial civilization and industrial cities in Europe in the first half of the 19th century. It developed rapidly in the United States in the early 20th century. Pop music in Europe and America is an art genre composed of many types and styles of music, including blues, jazz, country music, rock, and roll.

Moreover, many schools, celebrities, and masterpieces have emerged and have a wide social influence. The pop music of developed countries in Europe and America has occupied an important position worldwide (Xu, 2015 : 21-25)

The pop singing in China

Music is an inseparable branch of culture influenced significantly by the current social context. Reviewing China's history, the Qing dynasty's regime was in turbulence because of the 1840s Opium war. The imperialist powers were forced to sign unequal treaties with the Qing dynasty and seized "concessions." Gradually China became a semi-colonial and semi-feudal country. During this period, western culture started spreading in China. Many Chinese intellectuals thought about the situation and tried to figure out how to fight back those invaders who seemed to have dominated them. They got chances to travel through western countries and bring many important values that later integrated with Chinese ones. At the same time, some pieces of western culture were brought to China, and foreign and local cultures were mixed deeply. In the 1915s, the writers of New Youth magazine launched a new culture movement, where those intellectuals revolted against Confucianism and promoted a new Chinese culture based on advanced, modern, and western ideals like democracy and science. Li Jinhui (often cited as the "father of Chinese popular music") became involved in the

movement. He found music was the better form to promote their ideals and then advocated a new musical movement.

Figure, 1 Li Jinhui (Tuan Jie Press, 2011)

Li Jinhui is the most outstanding composer in modern Chinese popular history. He created a new musical form moving away from the established musical form and took Chinese music in a new direction. From the 1920s, Li stayed in Shanghai, a commercial city that attracted people from different cultural backgrounds to invest in it. The prosperity of the city inspired Li's creativity greatly. Western music, like American Jazz, flowed into China via various media. Those soft and lilting melodies corresponded with the demand of local cultural life. Under such circumstances, Li wrote those songs which combined Chinese musical elements with western music and were well known as Shidaiqu. 'Drizzle' (Mao Mao Yu) and 'sister, I love you are marking the birth of Chinese pop songs and have become popular in China. Li created this form of Chinese Pop song. Wang Yong concluded, "In popular vernacular or ballad style and slightly Chinese classical rhyming lyrics, the music with Chinese national folk flavor song tone, but supplemented by foreign dance rhythm type (such as jazz, tango) band accompaniment. This model, the artistic style, adapts to the average public taste and can use a variety of media such as movies, radio, music, and stage widespread, has communication in the sense of modernity. This pattern is the attitude of 'folk music,' the present popular music creators follow for Chinese popular music. Even the development of the whole mass culture has an enlightening effect; The important carrier of Li Jinhui's musical dream -- Mingyue Society, the meaning of its original name is enough to show that Li Jinhui regards' folk music as the great treasure of national culture: We hold high the banner of folk music, just like the bright moon in the sky, sharing the beauty of moonlight, and everyone can enjoy it. Let us call it 'Mingyue Concert'" (Wang & Bao, 2009 : 6) His greatest source of Jazz influence came from American Buck Clayton, who worked with Li for two years.

Clayton played a major role in shaping the musical scores written by Li. Li's revolutionary Chinese jazz music dominated the nightlife scene, and it was performed at cabarets, cafes, and nightclubs around southeast Asia. Li himself led the first all-Chinese jazz band, which played at an upscale Shanghai nightclub. Li's songs were often performed by different "song-and-dance troupes" composed of female singers and male musicians, many of whom had formerly

been members of Li's groups (Jones, 2001 : 43) He fostered many female singers like Zhou Xuan and Wang Renmei, who later became superstars in China. From 1931 to 1936, Li also composed music for many films, such as "Fairies on earth," most of which were pop songs. At the same time, he was also engaged in other styles of music: ballroom music, jazz, and folk. Record companies like "EMI" and "victory" published many of his pop songs. Li achieved great success in his career though his work was stigmatized in the specific era. His pop music creation was rooted in Shanghai. In the 20th century, it became the main genre of music in Hong Kong and Taiwan. Despite Li making great contributions to Chinese pop music, his music creation was criticized as "vulgar" and "common" for a long time, so he died in fear and loneliness in his old age. For a long time, the orthodox history of music appraised Li Jinhui and his works as follows. These so-called 'adult songs and dances' and various love songs quickly flooded movie theaters, dance halls, and other entertainment venues, forming a wave of vulgar waste in coastal cities in China in the early 1990s. Although the current was resisted by the cultural and art circles and criticized by the educational circles at the time, it still criticized the development of the early stage of electronic film music in China. Moreover, the entertainment pop music in Taiwan and Hong Kong had a considerable influence (Wang, 2005 : 6)

After the Japanese invasion, the whole of China descended into chaos and warfare heavily. Leftist music creations became the main scordatura full of patriotic enthusiasm and counter-Japanese sentiment, while Shidaiqu faded on the mainland stage. Under the emergent situation, many musicians from Shanghai sought another habitable place, "Hong Kong, "to escape the war. They brought away lots of valuable resources, which completely shifted the pop music industry's focus. The migration brought unprecedented flourishes in the Hong Kong music scene and later stimulated the development of the Cantopop. Recording companies were not just satisfied with restoring Shidaiqu. They were committed to discovering those talented local singers and released new works such as "Spring breeze kiss my face" and "Nan Ping evening bells." As an ideal medium, Song and dance movies became an effective and important form soon to propagate new singles by the companies. With the increasingly fierce competition and demands of citizen's mental life, the creative inspiration of composers takes time to follow the pace. In that case, recording companies started buying musical copyrights from Europe and America filled with Chinese lyrics. It is conceivable that Hong Kong developed into an international metropolis based on inclusive culture at that time. Bright prospects gave the citizens a strong sense of belonging, encouraging them to search for a way to show their cultural confidence. The Cantonese dialect, a perfect selection, was embedded in the melody as a distinguishing territorial feature. It marked the birth of Cantopop, which gradually developed into one of the most important parts of Chinese pop music and became the representative of Hong Kong culture in the following years.

The political-economic forces shape Taiwanese musical diversity in different periods, including native folk songs, Japanese songs, Shanghai Shidaiqu, and English songs. Taiwan was under Japanese colonization between 1895 and 1945. The recording industry developed rapidly and set the modern conditions for the production, distribution, and consideration of "Taiwan music." Gramophones and records were taxed heavily as luxury goods, prompting domestic labels to enter merger and co-investment deals with international companies from the West. In the 1930s, colonial Taiwan, Columbia, Victor, and about ten other companies with varied Japanese and western investments competed in the making of pop songs. Sung in classical Chinese or Taiyu, these songs expressed prevailing social sentiments. The music style revealed familiarity with traditional Han music, aboriginal tunes, Japanese ryūkōka, jazz, and even religious hymns. (Eva Tsai,2020) In 1949s, the KMT (the ruling party in Taiwan 1949)

took over Taiwan with the support of the American army. (Fang- Chih Irene Yang,2008) Due to powerful containment measures, the Taiwanese lived in a repressive atmosphere while American entertainment deeply influenced the local music scene. Compared with Shidaiqu, fashionable western pop music walloped existing aesthetic ideas of music. It brought ideological freedom and the concept of equal rights, which inspired local youth to obsess over the writing and singing of their original works (in Mandarin), later becoming known as the campus folk-song movement. With the local economic soaring, Taiwanese pop music began to emerge as a capitalistic trait in the 1980s. Mandarin pop, the mainstream music type, evolved into the fierce commercial competition that produced many superstars. It generated a significant impact on mainland China in the future. It is worth mentioning that the most important pop diva of Asia—— Teresa Teng (Deng Lijun), was born in Taiwan. Her sweet, clear voice attracted many fans who span a wide range of ages. She passed away many years, but her works are still alive and quite popular. When Teng's songs began to spread among the people of the mainland, they were denounced as "decadent songs of the bourgeoisie." This should have a certain relationship with the popular songs at that time. Teng's singing style had matured, with a slow, lyrical tone and a low pitch that met their criteria. For most people, Teresa Teng's lyrical voice comes as a fresh touch, accustomed to catchy songs that preach and extol content. In particular, the theme of love in the song brought a kind of "eager" driving force to the young people who had not completely broken away from the "blue and gray" atmosphere at that time. Although the mainstream media never play Teresa Teng's songs, in daily life, Teresa Teng's songs have almost become fashionable symbols of young people. According to Teresa Teng's song "instigated" about love, many young people talk about love. Lovers also dare to hold hands and hug shoulders in public. It is hard for young people today to imagine the impact Teresa Teng's singing had on the social life of the mainland at that time (Wang & Wang, 2011 : 246–247)

Figure, 2 Teresa Teng (An Hui Literature &Art Press, 2008)

In the mainland, the establishment of the reform and opening policy has the most obvious impact on the development of Pop music. After experiencing the "Cultural Revolution" period from 1966 to 1976, China's economy, culture, and other aspects were affected. After the third Plenary Session of the eleventh Central Committee of the Communist Party of China was held, the national musical trend of thought began to change, and "pop music" began to return to the life of the people. In 1984, The CCTV Spring Festival Gala invited Hong Kong singers Zhang Mingmin and Xi Xiulan to sing "My Chinese Heart," "My Grandmother's Penghu Bay," "Why are Flowers So Red," and "Girls from Alishan." In this way, CCTV Spring Festival Gala gave mainland audiences a chance to better understand pop music in Hong Kong and Taiwan. In April 1985, the British band WHAM held a concert in The Workers' Stadium in Beijing, the first concert by a foreign pop band in China after the reform and opening-up policy. In 1986, pop music called "decadent music" was officially accepted by mainstream culture. From 1986 to 1990, the law of the People's Republic of China on "the national economic and social development of the seventh five-year plan" period.

The part of "literature and art career" emphasizes the emphasis on literature and art career. The planning for the determination of the reform and opening up fully reflects the country for the rapid development of popular music and provides a good social system guarantee. During this period, there were two gorges. The improvement of shore relations promoted the exchange of music culture at that time. Suri's "Follow my Feelings" and other records were introduced earlier. In the 1990s, China's culture and art industry developed vigorously after the deepening of institutional reform. As for pop music, the pop music style is more diversified, and the signing company and artist signing system prevail. During this period, due to the "explosion" of signed singers, many mainland albums were released, reflecting the original ability of pop music and the singing ability of singers who released records at that time (Song, 2018 : 34-36)

Chinese pop music golden age was not long continuous, in the late nineties, because of the outbreak of the Asian financial crisis affected by the larger society economy, combined with the "rampant piracy, loss of the system, the music split, external shock," the influence of many factors, such as Chinese pop music at the turn of the century. There was an inconceivable rapid decline. The decline of a direct impact on the understanding of pop music is fresh by the Renaissance period, yearning to the gold period of excitement and the pursuit of decline thinking. Looking at such a significant change, people began to calm down and think about the future development of Chinese pop music, starting with the new development of popular music in the new thousand.

Pop singing education in Chinese Universities and Conservatories

In 1989, the Vocal Music Department of Wuhan Conservatory of music began to train pop music singers. The teacher was Professor Yaofeng (the father of singer Yao Being). Subsequently, Shenyang Conservatory of Music, Beijing Institute of modern music, Xinghai Conservatory of music, Nanjing Academy of art, Xi'an Conservatory of music, PLA Academy of art, Sichuan Conservatory of Music, Tianjin Conservatory of Music and Jilin Academy of art began to recruit undergraduates majoring in Pop music performance, performance, composition, and theory. The cultivation of talents related to the direction of pop music in universities and conservatories will force the establishment of the discipline of Pop music in the future, which will promote the development of the discipline of Pop music to be more scientific, standardized, and systematic. Pop musicology's real significance and value are mainly in universities and conservatories because universities and conservatories are the main base for Pop music education and theoretical research (Wang, 2017 : 92-104)

There are eleven professional music conservatories in China, among which China Conservatory of Music, Central Conservatory of Music, Shanghai Conservatory of Music, Xi'an Conservatory of Music, and Harbin Conservatory of Music have not set up the Pop singing major. The article gives a brief overview of several conservatories of music with popular singing majors.

The popular Singing Department at Xinghai Conservatory of Music was established in Oct.2015. The brand major of the college -- Pop Music Singing, is one of the music performance majors with the most social influence in South China. In 2013, it was rated as the Excellent course of Guangdong Colleges and universities and won the second prize in the sixth Guangdong Higher Education Teaching Achievement Award. The whole chain of the pop music industry system into the course, the international pop music industry system, and other aspects of beneficial exploration and practice. Adjust professional direction and content according to the rapid change in the pop music market. Increase the integration, communication, and cross of talents training among majors, and promote the integration of teaching practice in all majors.

The pop music department at Si Chuan Conservatory of Music was established in 2001. Cultivate the all-round, having both abilities and political integrity, has high artistic accomplishment. A popular singing performance and theory of professional quality and ability can adapt to the contemporary popular music industry. Development needs and the future of globalization set "sing, play, create, and Xuan" comprehensive ability in one popular music professional compound applied creative talents. Senior professional music talents capable of performing, creating, teaching, and researching pop music in relevant professional art organizations, media organizations, and colleges. In 2013, in order to adapt to the law of development of popular Music, this major, major teaching reform in the national popular music education in the first courses in pop music features, such as "popular music rhythm and rhythm," "harmony" popular, "pop music style analysis," "popular songs writing," "popular songs cover and adaptation," "music recording practice lesson." In the teaching of pop Music, the major always follows the characteristics of "diversity, individuality, and creation" and adheres to the teaching principle of teaching students according to their aptitude.

The pop music department at Zhe Jiang Conservatory of Music was established in 2016. The Department of Popular Music takes "both performance and creation, science and development" as the purpose and "exploring the growth rules of popular music talents and cultivating outstanding popular music talents in line with the requirements of The Times" as the discipline construction characteristics. It actively explores the school-running mode of fully relying on the traditional professional basis of the school of Music and setting up high-quality popular music education. It is a vigorous science teaching and research performance entity. Based on studying and drawing lessons from the major of pop music performance at home and abroad. The Department of Pop Music has always taken Music as the guide in the setting of specialized courses, specialized basic courses, and elective courses, optimized and improved the curriculum system, and paid attention to the all-around cultivation of students.

The Academy for performing arts in Wu Han Conservatory of music was established in 2003. As vibrant new departments to training to adapt to the market demand of new music talents as the goal, adhere to the "equal emphasis on academic and application, teaching and practice" for the discipline construction characteristic, based on the principle of practical, enhancing the application, in pay attention to the traditional music of steady development. At the same time, actively explore the popular direction of subjects, and perfect the education mode of cultivating high-quality music performance and applied talents.

Department of Modern Music in Tian Jin Conservatory of music in 2001. The Department of Modern Music has a team of teachers and experts with great experience in pop music teaching and stage performance. They take responsibility for training senior talents in modern pop music singing and performance. In terms of school philosophy, the Department of Modern Music of Tianjin Conservatory of Music insists on laying a solid foundation, strengthening practice, actively expanding the extension of knowledge, and paying attention to cultivating students' creative spirit and practical ability. In the professional setting, curriculum system, teaching reform, artistic practice, and other aspects, we strive to cultivate a wide range of knowledge, strong practical ability, and high comprehensive quality of "one specialty, multi-ability" type of composite talents.

The Institute of modern music in Shen Yang Conservatory of music was established in 2016. There are 97 teachers, 17 with senior professional titles, 13 master supervisors, and an excellent undergraduate teaching team at Shenyang Conservatory of Music. Some teachers have been under the State Council special government allowances of Liao Ning province, Liao Ning distinguished professor, "pacesetter project" one hundred level, one thousand level, outstanding teachers, colleges and universities in Liao Ning province, Liao Ning province outstanding young scholars growth plan, a higher education teaching achievement, the second prize in Liao Ning province, Shen Yang model workers, the May 4th medal in Shen Yang, Shen Yang music college teaching masters such as the honorary title.

With the promotion of the construction and development of pop music specialty in Chinese colleges and universities, the academic activities and achievements related to the construction and education of pop music specialty in colleges and universities are increasing year by year. In 2017, Guangzhou University successfully held the "2017 National College pop music singing and teaching seminar" this is the first nationwide academic seminar with the theme of pop music singing and teaching. The conference has launched a new discussion on many issues, such as "pop music singing and methods, pop music teaching theories and methods, pop music curriculum construction in Colleges and universities, and the development status of contemporary Chinese pop music" (Luo, 2017 : 55) In 2018, the China pop music theory research and professional construction high-end forum was held in Beijing. The conference conducted extensive discussions on "College pop music education, pop music creation and performance, pop music styles and genres, pop music history, pop music aesthetics, culture and criticism, and pop music theory and research methods." It established the college Pop Music Education Alliance. Two conferences marked that the construction of pop music majors in Chinese universities has entered a new stage (Piao, 2018 : 7)

Throughout the development of pop singing in China, we can see that the change in musical form is profoundly associated with human interest, political environment, and culture. Compared with the traditional music style, people did not accept pop singing at the beginning. It was criticized for being decadent and vulgar. However, it could not stop pop singing from spreading widely as a virus and gradually becoming mainstream music. During the developing period, it generated many valuable albums and outstanding singers, which gave an indelible impression. Unfortunately, in recent years some practitioners have chosen to earn "quick money" in the environment of musical commercialization. Many scholars consider this issue a serious risk to the music ecosystem. Recently, pop singing was criticized for its vulgarization tendency. Most works showing violence and pornography meet public criticism and restrict their development (Ren, 2012 : online). Having just one single and becoming famous is very common nowadays. These singers even need to gain proper knowledge and understanding of what they do. The thing they care about is the frame (Tang, 2021 : 78-80) Facing the current

dilemma, scholars should not only focus on the problem's origin but also explore the corresponding solution that will benefit the growth of pop singing in the future.

The establishment of Pop singing education in Chinese Universities and Conservatories is of great significance and plays an important role in guiding the direction of pop singing in China. On the one hand, educators should clarify professional training objectives to construct and optimize the teaching system actively. On the other hand, educators should intentionally strengthen the connection between school and society. For example, academic lectures and practical artistic activities are beneficial to improve the public's aesthetic. Pop singing education in Chinese Universities and Conservatories should pay attention to developing the level of major and comprehensive quality and a humanistic spirit to cultivate professional talents with both virtuous and artistic abilities (Shao, 2019 : 172-174)

Conclusion

The development path of Pop singing in China is short but pretty complicated. Having reached its peak, pop singing in China gave birth to many talented artists and works. Furthermore, nowadays, we have the opposite picture. All the things in our life face some challenges, so make music. We should be focused on something other than the bad sides of development, but we need to understand how to gain some opportunities for a prosperous future. Quality should become our priority. More and more pop singing education was established in universities and conservatories. Educators should confront the challenge and analyze the current situation instead of complaining about it. Besides, they can combine the native cultural characteristics with excellent experiences from abroad to explore a new style and distinctive development path, which prepares for the secondary heyday.

References

- Encyclopedia of China. (1989). *Encyclopedia of China: Music and dance volume*. China Encyclopedia Press.
- Jones, A. F. (2001). *Yellow music: Media culture and colonial modernity in the Chinese jazz age*. Duke University Press.
- Luo, H. (2017). *Proceedings of the 2017 national symposium on pop music singing and teaching in colleges and universities*. Jinan University Press.
- Piao, H. (2018). *Research on the construction of pop music majors in Chinese universities*. [Doctoral dissertation], Northeast Normal University. CNKI.
- Ren, F. (2012). *Analysis of Chinese contemporary popular music from a communication perspective*. [Doctoral dissertation], Shandong University. CNKI. <https://kns.cnki.net/KCMS/detail/detail.aspx?dbname=CDFDLAST2022&filename=1013140591.nh>
- Shao, B. (2019). Research on the evolution and development of popular singing vocal music courses in colleges and universities. *Modern Music*, (9), 172-174. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1007-2233.2019.09.066>
- Song, Y. (2018). The development of popular music in mainland China after the reform and opening up. *Art Sea*, (7), 34-36. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1673-1611.2018.07.013>
- Tang, C. (2021). Aesthetic dimension of pop music and its current worries. *Journal of Changzhou Institute of Technology (Social Science Edition)*, 39(6), 78-80. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1673-0887.2021.06.014>

- Wang, C., & Wang, X. (2011). On the influence of Teresa Teng on the development of Chinese pop music. *Economic Research Guide*, (10), 246-247. <https://doi.org/10.3969/j.issn.1673-291X.2011.10.104>
- Wang, W. (2017). The setting of popular musicology. *Higher Education Development and Evaluation*, 33(3), 92-104. <https://doi.org/10.3963/j.issn.1672-8742.2017.03.009>
- Wang, Y. (2005). *History of modern and contemporary Chinese music*. People's Music Press.
- Wang, Y., & Bao, J. (2009). *Voices at sea—talking about Shanghai's old songs*. Shanghai Music Press.
- Xu, Y. (2015). On the status quo and development of Chinese pop music. *Journal of Zhejiang Normal University (Social Sciences)*, 40(6), 21-25.

Applying Carl Orff Method in Preschool Music Education in China

Liu Qiuju,

Nicha Pattananon and Songphon Sukhumvat

Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

Corresponding Author, E-mail: nicha.musiced@gmail.com

Abstracts

Chinese people have continuously accepted Orff's educational theory system. In 2012, the "learning and Development Guide for children aged 3-6" issued by the Ministry of education pointed out that we should follow the growth law of children, explore the characteristics of children's life and games, protect children's curiosity, cultivate children's interest in learning, and create a free educational environment. In the field of art, "feeling and appreciation" and "expression and creation" are proposed. Educators should "guide children to feel and discover beauty with their hearts, and express and create beauty in their way." This is consistent with the original, comprehensive, improvisational, and creative ideas that Orff's teaching method advocated.

Keywords: Carl Orff Method; Preschool Music Education; China

Introduction

Orff's music teaching method is suitable for children's physical and mental development. The originality, openness, improvisation, and creativity advocated by Orff in music teaching are constantly accepted by people. Orff music education, "people-oriented" music education concept, spontaneous music activity design, diversified music teaching content, creative music activity materials, starting from the instinctive needs of children, so that every child can really and actively participate in music learning, which is a kind of music education suitable for children.

Orff music activities provide kindergarten teachers with better music teaching. The use of Orff instruments can not only meet the needs of children for music but also bring convenience to preschool teachers' music teaching. In China's traditional kindergartens, music activities unilaterally pursue the learning of music knowledge and skills, ignore children's active nature, and separate music and games, which makes the method of music activities rigid and single. It is not conducive to cultivating children's unique personalities, contrary to the "people-oriented" concept of early childhood education. The emergence of Orff music education has fundamentally overcome the shortcomings of the single teaching method of traditional music education, making the kindergartens' music activities more vivid and active. Orff's music teaching method advocates integrating art, drama, recitation, singing, dancing, improvisation, rhythm, and other ways into a comprehensive art form, and with its "people-oriented" music education concept, diversified activity content, spontaneous educational design, creative educational materials, from the perspective of children's psychology and instinct, every child can really and actively participate in activities, Experience and learn by yourself in a simple, happy and game way, create music, help children pay full attention, cultivate children's thinking and reaction ability, understanding ability, coordination ability

* Received: October 31; 2022; Revised: November 10, 2022; Accepted: November 14, 2022

between physical and mental parts and interpersonal communication ability, and promote children's healthy growth (Wang, 2013 : 1-65)

Orff's musical instruments can help children express themselves. Orff music education emphasizes that rhythm is the first element and advocates language recitation and action teaching from rhythm, and the expression of rhythm is mainly musical instruments. Therefore, Orff instruments play an irreplaceable role in musical activities. China's "learning and Development Guide for children aged 3-6" requires children to use different materials, tools, and ways of expression to express their imagination and emotional experience. Orff's musical instrument performance is children's spontaneous and natural expression of true feelings from inside to outside.

Orff emphasized the "originality" of music, which means that people participate as performers. The biggest advantage of Orff instruments is that their sound production principle is simple, easy to operate, and there is no great technical difficulty. They are for all children and are not specifically for children who only have special abilities. They are the most suitable basic instruments for children to use by themselves. This series of instruments are divided into two parts: a string instrument with a fixed pitch and a percussion instrument without a fixed pitch. Children can knock and play. Exploring the different sounds of various musical instruments can not only meet the playful nature of children but also express different emotions according to the different timbres and tones of musical instruments. Orff's performance of musical instruments advocates starting with children themselves, allowing children to create music by themselves and express their emotions with music (Li, 2009 : 226-228)

Current Situation and Policies of Preschool Education in China

Preschool education in China refers to the care and education of children aged 3-6 or 7. With the rapid development of China's economy and the improvement of people's living standards since the reform and opening up, the country and people pay more and more attention to children's education. Early childhood education aims to provide space for children's physical and mental health development based on a healthy upbringing method but also to provide children with more comprehensive and extensive knowledge experience. At the same time, it also provides a method to build knowledge, requiring children to learn and combine the attitude, values, learning ability, and other corresponding behavior patterns formed in the learning process so children's personalities.

In 2001, the Ministry of Education issued *the Guidelines for Kindergarten Education*, which emphasizes the humanistic education for children, taking children as the main body, respecting their physical and mental integrity and respecting their personality and rights, ensuring that children have their dignity, feelings, thoughts, independent will, and pursuit, starting with their life activities, teaching activities and game activities. The activities carried out by kindergartens should have the nature of games in essence. It advocates equal education, puts respect for children's physical and mental development laws and learning characteristics in the first place, and permeates the spirit of equality and respect into various activities, "let education return to real life, let children return to the natural environment."

The Outline states: "The position of art education in the whole education is incomparable with that of other fields. As one of the means of art education, music plays a special role in fostering children's imagination and creative thinking. The determination of the goal of music education plays an important role in developing talents in early childhood education (Ministry of Education, 2001 : online)

On October 9, 2012, the Ministry of Education issued the *Learning and Development Guide for Children Aged 3-6*, describing children's learning and development from five areas: health, language, society, science, and art. It puts forward reasonable expectations on what children should know, what they can do, and what development level they can achieve at the end of the three age groups, namely, 3 to 4, 4 to 5, and 5 to 6. Because of the widespread confusion and misunderstanding in preschool education, this paper provides specific and operable guidance and suggestions for parents and kindergarten teachers.

The above review shows that Orff's concept of music education is consistent with the guiding ideology of Chinese preschool education. The guiding ideology of preschool education in China puts forward the view of safeguarding children's nature, respecting children, respecting the law of their physical and mental development, and protecting and guiding children's nature. However, Orff's teaching method advocates an "appeal to sensibility and return to humanism." In Orff's music teaching, games are widely used, and a lot of learning and training get knowledge in games. Children are willing to participate and try to play the leading role, which is not only interesting but also can fully mobilize children's enthusiasm and let them release their nature.

Orff's educational thought is consistent with the direction of preschool education reform in China. The direction of China's children's music education reform and development is to stand in the perspective of children, to tap and stimulate children's potential and interest in music art, encourage children's self-expression, pay attention to the cultivation of children's imagination, and attach importance to children's active participation and creation process. Orff's music education system focuses on the original. In Orff's view, "the original music is not just a separate music, it is closely combined with action, dance, and language, and it is a kind of music that people must participate in themselves." This kind of behavior is in line with children's nature. He emphasized that "children are not passive listeners, but active participants in music creation. They are simple and easy to operate, have no appendages and complex structures, and are close to life, nature, and children's nature. They are good teachers and helpful friends for children" (Cao, 1990 : 40-41)

Orff's music education

Orff Schulwerk is a famous music educator and composer in the world. Carl Orff initiated the music education system. It is one of the famous contemporary music education systems, which endows music education with brand-new anti-traditional concepts and methods. It has profoundly impacted music education in many countries and regions.

Orff emphasizes the "original nature" of music. Orff believes that expressing thoughts and emotions is an instinctive human desire. It is integrated into a comprehensive art form through language, singing (including musical instrument playing), dance, improvisation, rhythm, games, and other forms. It is suitable for children's physical and mental development characteristics, easy to be accepted by children, and has obvious effects on the cultivation of children's creativity and expression ability. Orff's teaching method emphasizes that music education's primary task is to inspire and enhance the expressive force of human instinct constantly. At the same time, good performance is not the ultimate goal.

Since 1980, Mr. Liao Naixiong has visited Carl in China. It has been 41 years since Orff and Orff College began to promote Orff's teaching method. Since then, Mrs. Schneider's visit to China and Li Tanna's establishment of the Orff Concert have made Orff's music teaching method more and more powerful, with more and more fields of application. It has

been introduced into kindergarten music teaching more and more frequently and is gradually known by others, which has had a significant and profound impact in China.

All major cities in China have begun to establish training institutions for teachers of the Orff music teaching method, and some art colleges have also begun to use the Orff music teaching method for teaching. With the development of China's education system, Orff's music teaching method has gradually become a new teaching method and is widely used in China's music education.

Main monograph: *Orff's Thought and Practice of Music Education* (Li, et.al, 2002 : 226-228) This monograph comprehensively introduce Orff, and it is illustrated by a large number of classroom examples, providing readers with the practical reference value. "*The Theory and Practice of Orff's Music Teaching*" (Xu, 2021 : 76) describes Orff's music teaching theory in detail and systematically and presents the author's notes on his learning, refining the basic concept and method of Orff's music teaching through learning, and providing kindergarten practice cases of local transformation and time verification. *Elemental Music Education and Introduction to Chinese and Foreign Music Teaching Methods* (Qin, 1989 : 43) systematically introduced Orff's music teaching method. It briefly introduces relevant music teaching methods in primary and secondary schools and kindergartens, including traditional and excellent foreign music teaching methods, such as Orff's, etc. This book describes the main theories and teaching characteristics of each teaching method. It is an early book that describes all kinds of music teaching methods in detail.

Main thesis: *Orff's Music Education Thought and Practice* ((Li, et.al, 2002 : 226-228) systematically analyzed and summarized the basic concept of Orff's music education and believed that the first problem to be solved was the original nature of music education, followed by the effective application of humanism in the process of music education. *The Application of Orff's Educational Concept in Kindergarten Music Teaching* (Li, 2009 : 226-228) proposed that this is bold self-expression and mutual communication and a process of gradual maturity from inside to outside. *The Interpretation of the Conformity of Orff's Music Education Concept with the New Music Curriculum Standard in China* (Wang, 2011 : 1-65) believes that the core content of Orff's music course needs to reflect the concept and Orff's music education concept is to cultivate the ability of art appreciation as the core, stimulate students' interest in learning as the driving force, focus on students' personality development, attach importance to students' participation in music practice activities, and encourage students to create music. *Activating Children's Natural Nature - Giving Orff "Original Music" Education Thought* (Shu, 2017 : 81-82) believes that the education core of "Original Music" is to cultivate children's nature and promote the free growth of children's instinct.

Orff's teaching content

Orff's music education activities include voice modeling, action modeling, and voice modeling. Voice modeling includes singing and rhythm reading; Action modeling includes dance, drama performance, rhythm, command, and momentum activities (clapping, finger twisting, foot stamping). Sound modeling refers to the performance of musical instruments. Orff has written five volumes of *School Children's Music Textbook*, mainly composed of German proverbs, folk songs, and games, and is well known to local children. Orff advocates that only materials from life and nature will likely develop into the most original and dynamic things that conform to children's natural nature.

Introduction to General Music Pedagogy (Cao, 1990 : 40-41) focuses on the complete introduction of Orff's music education system. The Flexible Application of *Children's Songs Recitation in Orff Music Class* (Zhang, 2015 : 125-127) believes that children can experience different notes at different times through children's song recitation and feel the difference of rhythmic recitation through diversified ways of children's song recitation. *The Application of Orff Music Teaching Method in Children's Singing Teaching* (Wang, 2018 : 1-65) believes that the scientific application of sound force teaching and percussion instrument teaching in singing activities is of great significance in cultivating children's sense of rhythm and intonation (Liu, 2019 : 153-154). attract children's enthusiasm and initiative through image, rhythm, story playing, and other teaching methods. It plays a role in promoting children's creativity.

Localization of Orff's teaching method

Orff's textbooks and teaching methods have been widely adopted worldwide and localized in various countries. Orff said, "Start from the children's experience." To carry out Orff's teaching materials and teaching methods abroad, we must start from scratch based on the experience of local children. Compared with children in Hamburg or Stralsund, African children's experiences are completely different, as well as those in Paris or Tokyo. It can be seen from this that in the process of carrying out the theoretical research on localized music education. We should integrate foreign cultures with the cultures of our nation and region, form a music education culture with our characteristics, and create and promote excellent music works with high practical application value.

In 1985 Mrs. Schniter, Wolfgang Hardman, and dozens of Orff education experts came to China to lecture. Among them, Mrs. Schniter used folk songs such as *Jasmine* to teach, which opened up the idea of localized teaching for Chinese teachers.

On June 2, 1989, the Chinese Orff Professional Committee was established. In addition to training teachers, the organization also carried out Orff's teaching practice on the front line for a long time. Teacher Li Dana's works on localization research include Orff's Music Teaching in China, Orff's Music Education Thought and Practice, and the localized curriculum created by her, such as *Words*, *Little Mouse*, *A Xi Tiaoyue*, *Jasmine* and *Moonlight on the Spring River*, These lessons come from the local and form a unique teaching style.

A Preliminary Study on the Localization Process of Orff's Music Teaching Method in China (Cao, 2007 : 40-41) outlines the specific embodiment of the development of Orff's music teaching method in China from the perspective of the education concept, textbook construction, instrument production, and teaching practice. *The research on the Localization of Orff's Music Teaching Method in Guangxi* (Pang, 2006 : 42) is based on Orff's music education principle. Through the investigation and analysis of the current situation of music teaching in primary and secondary schools in Guangxi, from theory to practice, it tells the feasibility of Orff's music teaching method being integrated into the classroom of primary and secondary schools in Guangxi. Moreover, go deep into local research. *Research on the Application of Orff's Teaching Method in Instrumental Music Teaching* (He, 2018 : 201-202.) advocates the application of pipa, bamboo flute, zither, and other national instruments to music activities in kindergartens and the use of Orff's music teaching model in Chinese instrumental music teaching to enlighten the new ideas of traditional instrument teaching in China. *The research on the Localization of Orff's Music Teaching Method* (Chen, 2020 : 110-111) believes that using local materials or using local musical instruments can enable children to participate in

the performance of music in the middle of the music and let them experience the charm of excellent national traditional culture happily.

Orff's teaching method

Orff's music teaching method considers the characteristics of children's psychological development. Orff believes that rhythm is the first element of music. Rhythm and melody exercises include starting from recitation and extracting the "rhythm cornerstone." *Talking about the Characteristics of Rhythm Teaching in Orff's Teaching Method* (Li, 2018 : 226-228) believes that music rhythm training is mainly characterized by artistic comprehensiveness, practicality, interest, and creativity. In the process of children's music teaching, music rhythm is an important component, and the quality of music rhythm teaching will directly affect the quality of children's music teaching. *The Application of the Experiential Teaching Method in Music Teaching* (Liao, 2018 : 84-84) starts with the experiential teaching method and believes that the experiential teaching method mainly includes three aspects: teachers' observation and guidance, students' participation, and experience, and teacher-student interaction. It also explores the teaching method of combining language recitation with decoupling teaching and rhythm and rhythm teaching. *Analyzing the Orff Rhythm Teaching Method in Kindergarten Music Curriculum* (Wang, 2019 : 1-65) studied the application of the Orff rhythm teaching method in kindergarten music classrooms in China. The main characteristics of Orff's music teaching method are rhythm teaching, physical teaching, and emotional teaching. Rhythm teaching can promote the balanced development of students' bodies and minds, keep rhythm training and body rhythm known, and cultivate students' quick reaction ability and creativity. Rhythm practice is the starting and end point of music learning, which runs through the whole process. Body teaching is to express and exchange musical emotions by making sounds through the body. The momentum training does not require other teaching props and instruments and has no special requirements for the venue and environment. It is a more practical teaching method. Emotional teaching refers to the development of children's inner world. Regarding curriculum methods, we advocate active music learning and focus on cultivating children's creativity. Children will not regard learning music as a burden but will devote themselves to the music world.

The Application of Orff's Music Teaching Method in Kindergarten

Research on the Application of Orff's Music Teaching Method in Singing Teaching in Kindergarten (Wang, 2015 : 1-65), which, through the analysis of Orff's growth environment, the research on the generation of Orff's teaching method and the understanding of the development status of the singing teaching in kindergarten, a more detailed discussion, and analysis is carried out on the singing teaching of children. *Research on the Practice of Orff's Teaching Method in Rural Preschool Children* (Wang, 2013 : 1-65), In this paper, the author conducts a semester of field teaching of Orff music teaching method in kindergartens, analyzes and compares the existing problems in music teaching in rural kindergartens, and puts forward some creative solutions and suggestions according to the teaching philosophy and principles of Orff music teaching method. *"Research on the Application of Orff's Music Teaching Method in the Teaching of Percussion in the Large Class of Kindergarten"* (Wang, 2019 : 1-65) and conducted case studies on the teaching activities of striking in the large class of kindergarten and put forward suggestions for improvement. *Research on the Localization of the Orff Music Teaching Method* (Wang, 2012 : 1-65) and *Research on the Practice of the Orff Music Teaching*

Method in Kindergarten (Wang, 2014 : 1-65) think that you can make instruments by yourself and propose specific methods for making Orff instruments.

Conclusion

Through the collation and analysis of relevant research results of literature, we first learned that Orff's "original" education concept plays a guiding role in the application of Orff's music teaching method. In order to effectively organize music teaching, we must deeply understand Orff's "original" education concept, pay attention to children's participation and team cooperation, and then we can promote children's physical and mental development. Secondly, Orff's music teaching activities include singing activities and rhythm recitation activities, movement modeling, and sound modeling. Orff instruments are bound to be used in vocal activities and instrument performance. Adding Orff instruments to singing, rhythm recitation, and music games can effectively improve the teaching effect.

To sum up, the Orff music teaching method has spread to every corner of the world, and its development in China has a certain history. Guangdong, at the forefront of China's reform and opening up, introduced and studied the Orff music teaching method early. Guangzhou has established an Orff music training center, a local kindergarten normal school, and a music college, and opened Orff music teaching method professional courses. However, there needs to be more research on the application of Orff's music teaching method in the music activities of local kindergartens. The author will take this gap as the starting point for research, and in the form of case studies, discuss the basic situation and effectiveness of the application of Orff's music teaching in the music activities of kindergartens in Yuexiu District, Guangzhou, and find out the influencing factors, and put forward countermeasures to promote the better application and promotion of Orff's teaching method in kindergarten music activities. On theory and practice of Orff –schulwerk.

References

- Cao, L. (1990). Introduction to *General Music Education*. *Chinese Music Education*, (2), 40-41.
- Cao, Q. (2007). *A preliminary study on the localization process of Orff's music teaching method in China* (Publication Number 2008033512) [Master's thesis], Nanjing Arts Institute. CNKI.
- Chen, J. (2020). The research on the localization of Orff's music teaching method *Art Critique*, (9), 110-111.
- He, X. (2018). Research on the application of Orff's teaching method in instrumental music teaching. *Northern Music*, 38(14), 201-202.
- Li, D., Xiu, H., & Yin, A. (2002). *Orff's thought and practice of music education*.
- Li, T. (2018). Talking about the characteristics of rhythm teaching in Orff's teaching method. *Curriculum Education Research*, (52), 226-228.
- Li, Y. (2009). The application of Orff's educational concept in kindergarten music teaching. *Journal of Chifeng University*, (11), 226-228.
- Liao, J. H. (2018). On the application of experiential teaching method in music teaching. *The Voice of the Yellow River*, (19), 84-84
- Liu, Z. (2019). Orff music teaching method and animal simulated rhythm. *Scientific Consulting*, (7), 153-154.

- Ministry of Education. (2001). *Guidelines for kindergarten education*. Baidu. <https://baike.baidu.com/item/%E5%B9%BC%E5%84%BF%E5%9B%AD%E6%95%99%E8%82%B2%E6%8C%87%E5%AF%BC%E7%BA%B2%E8%A6%81/6604495?fr=aladdin>
- Pang, W. (2006). *The research on the localization of Orff's music teaching method in Guangxi* [Paper presentation]. National Higher Music Education Curriculum Development and Teaching Research Symposium, Dalian.
- Qin, D. (1989). *Elemental music education*. Nanjing University Press.
- Shu, S. (2017). Activating children's natural nature - Giving Orff "original music" education thought. *Contemporary Music*, (1), 81-82.
- Wang, H. (2014). *Research on the practice of Orff music teaching method in kindergarten* (Publication Number 1015541755) [Master's thesis], Hebei Normal University. CNKI.
- Wang, L. (2011). The interpretation of the conformity of Orff's music education concept with the new music curriculum standard in China. *Northeast Normal University Journal*, (4),
- Wang, L. (2012). *Research on the localization of Orff music teaching method* (Publication Number 1013142212), Northeast Normal University. CNKI.
- Wang, T. (2018). The application of Orff music teaching method in children's singing teaching. *Journal of Lvliang Institute of Education*, (4),
- Wang, W. (2019). Analysis on the application of Orff rhythm teaching method in kindergarten music curriculum. *Curriculum Education Research*, 6,.
- Wang, X. (2019). *Research on the application of Orff's music teaching method in the teaching of percussion in the large class of kindergarten* (Publication Number 1019065119) [Master's thesis], Tianshui Normal University. CNKI.
- Wang, Y. (2015). *Research on the application of Orff's music teaching method in the singing teaching in kindergarten* (Publication Number 1015590540) [Master's thesis, Xinyang Normal University]. CNKI.
- Xu, Z. (2021). *The theory and practice of Orff's music teaching*. East China Normal University Press.
- Zhang, Y. (2015). Children's songs recitation in Orff music class. *Northern Music*, (5), 125-127.

Analysis of the Teaching Artistic Characteristics of the Love Trilogy of the Opera "Sorrowful Death"

Ni Jing,
Panya Roongruang and Wirat Leangsomboon
Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand
Corresponding Author E-mail: nicha.musiced@gmail.com

Abstracts

The opera "Sorrowful Death" is adapted from Lu Xun's novel of the same name. It was created by composer Mr. Shi Guangnan to commemorate the 100th anniversary of Mr. Lu Xun's birth. One of the important representative works of creation. "A Touch of Sunset," "Falling Wind," and "Unfortunate Life" are the three arias of the heroine Zijun in the opera, that is, the love trilogy. The expression of its music draws on the artistic techniques of Western operas, combines the characteristics of art operas in the 1920s and 1930s and the background of the times, and uses chorus, lead singing, duet, quartet, ensemble and chorus fusion, and other opera singing forms to enhance the performance of the opera itself. Lyrical and dramatic. This academic article analyzed the teaching artistic characteristics of the opera "Sorrowful Death."

Keywords: Analysis of the Teaching Artistic Characteristics, Trilogy of the Opera, Sorrowful Death

Introduction

Chinese national operas have inherited the essence of opera for thousands of years and learned from the excellent creative techniques of Western operas. They have been tempered in the past 100 years. A classic opera is not only worthy of our study and research in performance. Its culture and its method of creation deserve further study. As far as the overall layout is concerned, the opera "Sorrowful Death" is a typical operetta. Its birth has led to the development and innovation of Chinese opera. The area of opera "Sadness of Death" has promoted the development of China's current vocal music career and national opera. The techniques and ideas greatly influenced opera works after the 1980s and brought the development of Chinese opera to a new level.

The opera "Sorrowful Death" is one of the most famous and lyrical plays in the history of Chinese opera. It is also the first bold attempt and exploration of the opera works by the famous composer Shi Guangnan. The lyrical, dignified and sad spirit and style of Mr. Lu Xun's original works, especially the psychological portrayal of the characters, many arias in the play are derived from the melody of the music, the artistic conception of the lyrics, and the structure of

* Received: October 27; 2022; Revised: November 2, 2022; Accepted: November 3, 2022

the musical form. In-depth description of the opera's perfect combination of lyricism and drama (Li, 1981 : 2-5). In the colorful interpretation of opera, with drama and lyricism, it is easier to set off the atmosphere of the scene in the singing, promote the climax of the whole opera, and present the theme to the audience. Generally speaking, any song has its lyrical function. It is an inherent aesthetic of music. From the perspective of musical performance, it embodies genre lyricism and style. Lyrical.

Background introduction to the love trilogy of the opera "Sorrowful Death"

Plot introduction

Opera " Sorrowful Death" tells the story of the hero, Juansheng, a young intellectual who works as a staff member in the Education Bureau. He was dissatisfied with the feudal system due to the impact of the "May 4th Movement" and the impact of conceptual and moral reforms. However, it was partially broken by society. After he lost confidence in life and felt very lonely, lonely, and empty, the heroine Zijun came into his life, let him see hope, and started a love life between two people. The character weakness of Juansheng and Zijun themselves doom their love to a tragedy. In the face of heavy housework and trivial life, the color of love gradually fades away, and the differences between the two people in character and thinking become obvious. There are some small frictions, indifference, and incomprehension of relatives and friends, coupled with the darkness of the old feudal social forces, Juansheng lost the opportunity to work in the Education Bureau. The two fell into difficulties and contradictions without any financial resources, facing the cruel reality and heavy blows. Juansheng's hopes of relying on his translation work and writing to make a living were also crushed by the ruthless reality.

Facing the indifferent eyes and the dark society, Juansheng gradually realized that he and Zijun were only immersed in the blind obedience of love and completely ignored the true meaning of life (Qian, 1996 : 39- 42.). Her doubts about love made her try several times, adding more troubles and inexplicable pain to Juansheng, forcing him to analyze Zijun's misfortune. They had been living together in a very extreme way and proposed that it should end This blind obedience love life, each to find a way out of life. His decision made Zijun disappointed and even despaired. Zijun, who had always worked hard and had a resolute attitude toward happiness and love, suffered a fatal blow. Zijun changed from an innocent woman to a grieving woman full of sorrows. She was mercilessly pushed into the dark abyss.

Songwriters

Wang Quan was the playwright and director of Tianjin Song and Dance Theater. Han Wei is a famous lyricist and playwright. The opera "Sorrowful Death" is one of his most famous masterpieces, and they have made great contributions to the arrangement of the whole opera. Due to their tacit understanding of cooperation with Mr. Shi Guangnan, many popular vocal works have been produced, such as: "The Toast Song," "Singing with a Tambourine," and "The Grapes Are Ripe in Turpan," are all classic songs. They have made great contributions to the development of Chinese opera and left a valuable wealth for more music lovers in China.

Shi Guangnan (1940-1990), whose native place is Jinhua City, Zhejiang Province, was born in Chongqing in 1940. After graduating from middle school in 1957, he was admitted to the Central Conservatory of Music by exception. In 1959, he studied in the Composition Department of Tianjin Conservatory of Music. He graduated from the Tianjin Conservatory of Music in 1964. In 1964, he worked as a creator in Tianjin Song and Dance Theater. He is the first musician in China to be awarded the title of "People's Musician" after the founding of New China. Shi Guangnan is a new generation of composers cultivated by our country after the founding of New China and is known as the "Singer of the Times." Shi Guangnan's works are more lyrical. He has created a large number of popular works such as "Fengwei Bamboo in the Moonlight," "On the Field of Hope," "Toast Song," "The Grapes Are Ripe in Turpan," "Lullaby," and so on. Favorite New Age song. Around 1970, he created new and refreshing lyrical songs, such as "The Most Beautiful Hymn Dedicated to the Party," "Driving Horses to the Mountains and Villages," "Playing the Tambourine and Singing Songs." The broad masses have recognized it (Zhao, 2018 : 19-20).

The teaching artistic features of the love trilogy of the opera "Sorrowful Death"

In the love trilogy in the opera "Sorrowful Death" - "A Touch of Sunset," "Wind Desolation," and "Unfortunate Life," the whole lyrical performance is particularly prominent. The psychological changes of the whole plot are ups and downs, expressing the emotional progression. The three songs are also full of strong singing lyrical effects, whether they are expressing feelings or expressing inner resentment. The melody of the music is not only euphemistic and affectionate but also emotional and sad.

In a lyrical opera, it has a dramatic part. Opera, like drama, is mostly rich in dramatic color in character arias or arias. The opera "Sorrowful Death" has contrasts in character and plot changes. Changes are taking place in phrases, passages, musical, and structural styles—the mutual formation of language and music (Ju, 1999 : 15-17). In opera singing, the lyrical melody is not only in opera or folk art but also has a strong lyrical effect, especially in the melody of vocal music. It is more diverse and richer, a feature of language and music, and the narrative function of the language itself is perfect. From the overall point of view of "Sorrowful Death," its plot is completely saturated with the feudal concept of marriage in the old society and the spirit of the struggle for freedom of love. At the same time, the combination of recitative and aria makes better use of the contrast and adjustment of timbre in the play.

Among the vocal works of dramatic plot, opera belongs to "the works of musical drama," which contains two meanings: the musicality of the drama and the drama of the music. The musicality of drama is the lyrical means often used by opera to depict the characters' thoughts, feelings, and character. The drama of an opera is manifested in the combination of music and characters in the plot. It comes from the plot and integrates the plot. At the same time, it constantly promotes the development of the plot and determines the plot of the entire story in the plot. The dramatic plot of the music of "Sadness" is outstanding, reflected in the extremely subtle changes in dynamics, speed, tonality, color, rhythm, and rest in the stylistic features of the music, such as phrases, passages, and musical structure. It is closely related to music drama regarding the characters' thoughts, psychology, and music. "Sorrowful Death" is a play

with a character image of a specific character, reflecting the living characters' psychological and language actions. It is a dramatic work in which music is combined and has a dramatic melody.

The love trilogy in the opera "Sorrowful Death" - "A Touch of Sunset," "Wind Frost," and "Unfortunate Life" are all lyrical arias, which expound Zijun's inner monologue and add comparisons. Singing performance. "A Touch of Sunset" begins the love between the protagonist Zijun and Juansheng. As the sun sets, Zijun stands in front of the window. The girl's feelings and infatuation reflect lyrical beauty. Zijun's mood is always difficult to calm, and his thoughts are heavy in the middle. I feel like a bird out of a cage, a fish out of a broken net, eager to break out of the cage of a feudal family, bravely pursue my happiness, and sing my complicated songs with longing and expectation mood.

The beautiful lyrics poetically depict Zijun's ignorant and innocent "little girl" character. "Wind Desolation" is one of the heroine's most representative arias, and it is also an Aria that can express Zijun's emotions most vividly in the whole opera. It describes Zijun and Juansheng after their short-lived happy love life was hit and suffered a heavy blow. As a result, Juansheng lost his job, and his family life became poor. Zijun sold his clothes to maintain his "happiness." Confused life. It depicts the heroine Zijun, who has completely changed from an innocent girl to a confused young woman after experiencing all kinds of hardships and suffering. He began to complain and rebuke life blindly. In the face of the fallen leaves narrating the misfortune of Zijun's love, he added a combination of drama and lyricism, contextualizing the whole love story. The whole image of Zijun appeared more vivid and real. From the analysis of the whole storyline, the aria "Unfortunate Life" describes Juansheng and Zijun after experiencing a beautiful and happy love, facing sudden brokenness. Zijun cannot face the pressure of society and the despair in his heart, eventually losing confidence in life, and could only walk towards the end of her life with her nostalgia for Juansheng, ending her unfortunate life. Mixed with sadness, despair, and helpless thoughts and emotions, the heroine's nostalgia for her past love life, her disappointment in her lover's farewell, and her fear of reality vividly shape the emotional tone of the entire heroine's image. The combination of lyricism perfectly reflects the whole "sadness" of the plot. Zijun, who is confused about her feelings, no longer has the cuteness and simplicity of the past. In the face of innocent feelings, blind love, indifferent family, and ruthless society, she has no choice but to move towards herself step by step. The excavated tomb left a string of ellipses for his life. The three representative arias are particularly vivid and vivid in the combination of lyricism and drama, reflecting the musical characteristics of the opera itself.

As far as the language of the whole opera is analyzed, the entire shape of its music is based on every phrase and melody of the opera music and the development of the storyline, which reflects Zijun's changes in language modality and emotional intonation. In addition to specific plot solos, there are also duet and duet parts with dramatic characters communicating on the same stage. More forms are added, further elevating the opera's drama and lyricism.

Having figurative features in vocal language

The entire musical image of a song is unified with the artistic image of the lyrics. The lyrics represent the entire process of shaping the musical image. A musical work without lyrics is without the musical image of the song itself. The entire storyline of the novel "Sad Death" truly shows the tragic love of Juansheng and Zijun, who were oppressed in the old society. Mr. Lu Xun gave a comprehensive and concise narration of the whole story, creating literature with a more touching artistic image. Opera works are produced in this way. Based on the spirit of the original work, the plot is expanded, and the artistic image is vividly portrayed. In the creation of the opera, the composer Mr. Shi Guangnan and the lyricist Wang Quan and Han Wei, carefully integrated and combined specific and vivid images to combine Mr. Lu Xun's knowledge and understanding of society, people and things, and then. It is not only a play with strong lyricism but also a product of a new era in the history of Chinese opera. In terms of vocal language, it has three basic elements: authenticity, typicality, and integrity (Yu, 2011 : 8).

The singer's overall shaping of the artistic image of the song is inseparable from the imagination, and the creation of the lyrics of an opera work cannot be separated from the authenticity of the artistic image itself. In the whole opera, the artistic image of the lyrics is real. It comes from the portrayal of the social reality at that time. In terms of characters, scenery, and things, the main line is to describe the emotional story of Zijun and Juansheng and the true reflection of the time social life and the inner world of the hero and heroine. In "A Touch of Sunset," "a touch of the setting sun reflects on the window lattice, and a string of vine flowers brings fragrance, looking at the familiar figure on the window lattice ... " The lyricist looked forward to Zijun's shyness in the face of love and the complex emotions in his heart. While maintaining the beautiful image of Zijun, the composer also made her whole image more vivid in melody and made further breakthroughs and development through the original performance. "The fishermen who break the net swim to the sea, the birds that come out of their cages fly to the sky, break out of the cage of the feudal family, and seek free love ... " This part expresses Zijun's desire for freedom in love extremely strongly. Breaking out of the shackles of reality to seek love, the whole song uses a strong and sharp contrast before and after, showing the complex mood of young girls in the old society who are full of expectations for freedom, love, and loss. Looking forward to loving in the sunset, seeking the direction of freedom, repeating the short lyrics and beautiful melody paved the way for the follow-up of the whole story.

The creation of the lyrics of an opera work must be distinct from the typicality of its artistic image itself. A typical artistic image has a more general definition. The lyrics have more distinct and unique characteristics and fully reflect some social life's essential phenomena and development law. Such a development phenomenon can be called typical (Yu, 2005 : 7). In "Wind Depression," "The wind is desolate, the leaves are falling, why is life so confusing. A storm suddenly hits, drowns out the sweet laughter, and the glorious ideal peels off in a roar" Real life All kinds of oppression caused Zijun and Juansheng's love life to end. Zijun lost hope in life, was full of despair in love and sighed at his life in the roar of the wind. All became unacceptable. Ultimately, they can only cry alone in the face of fallen leaves. In "Repent sincerely, but do not know your fault, repent sincerely, but do not know your fault ... " typically describes the emotional story of a mature woman like Zijun, under the oppression of the dark society, from the characters who stubbornly believe in love and finally

cry to reality in despair. In a typical social environment, the typical characters and storylines are advanced layer by layer, shaping the plot connotation of the entire opera.

The creation of opera works in terms of lyrics must be separate from the integrity of its artistic image. The entire artistic image of the lyrics is the overall artistic image described by the lyricist in the lyrics of the entire play, based on which he analyzes, conceives, and recreates the processing and finally displays the processed musical image of the song. In "Unfortunate Life," "It is dead silence again, and ice cold again, my heart is torn with pain and scars. Maybe he is right. We should take part. This way of survival is full of hardships ..." The lyricist vividly described Zijun's despair in life and love, from a naive and romantic Zijun through life oppression, love betrayal, and finally into a scarred and resentful woman. The yearning has turned into despair to make the real story more complete in "Farewell, goodbye, blind sacrifice. Innocent love, blind sacrifice, my tears, dripping on the tomb I dug" Every word in the lyrics is from the overall character of the image as a starting point, and each sentence is a support point. It is continuously promoted to deepen the entire image, express the emotional connotation of the story, and progress layer by layer, reaching the depths of people's hearts.

The entire opera work of the opera "Sadness" pays more attention to the expression of the emotional content of the original work, which meets the aesthetic needs of more music lovers. You can deeply understand the work by watching the opera and appreciating music, and then get better enjoyment from it. If you grasp the image well, you will have a different spiritual perception of the work. Under the combination of rational perception and figurativeness, the opera's characterization and the plot's description become more vivid.

Having emotional features in vocal language

" Emotion " is a word that is most appropriate to the content of people's lives. It includes two aspects of moral sense and value, embodied in love, happiness, disgust, hatred, and beauty. (Wang, 1998 : 37-46). In the field of singing art, vocal music itself is a relatively comprehensive art. More than the existence of music is needed, and the combination of language is more commensurate. The core of vocal music art is the integration of emotion and emotion. The expression of emotion and emotion in each piece comes from lyrics, that is, language.

Language enriches life, enriches vocal art, and integrates emotion into vocal art. We call it "emotional." A wonderful song endows it with a kind of sustenance in its soul, which comes from the vocal language's emotionality (Wang, 2017 : 31-32). Each song has requirements for its sound part, and the intonation, word meaning, and emotional movement. of the language are connected. Of course, lyrics also have intonation, which is an important function of language. Even written language, when expressed through sound, is not only emotionally charged but emotionally expressive. Opera pays more attention to the expression of language in singing. If you ignore it, you will lose the performance's meaning and the opera's color contrast. Language intonation has two basic melody elements, pitch, and rhythm (Shi, 1991 : 54). The intonation of the lyrics is intrinsically related to the song's melody, or they are an inseparable relationship. In the process from song to creation, it is the combination of the certainty of lyrics and the vagueness of music. From the performance perspective, it is the combination of language logic and music logic. That is, the musical melody deepens the expressive role of language. Lyrics and melody are not only different but also coordinate with

each other. The two are unified, so the combination of lyrics and melody can achieve an organic harmony.

The whole character image of Zijun in "A Touch of Sunset" is very innocent and cute. Her longing for love makes her forget all her sorrows, so she always hopes that He Juansheng can be happy. When singing and expressing, the tone of her voice should be Sweet and tender, she is still in the ignorant period of love, and the entire image must be shaped concisely. "A touch of the setting sun reflects on the window lattice, and strings of rattan flowers bring fragrance, looking at the lattice, a familiar figure, my heart, my thoughts are heavy" pay attention to the expression of language when singing. Only after the language image can be extended to the performance the language and emotion of vocal music be an art. It is not only a kind of internal psychology but also the external world. In the combination of art practice and life practice, we can achieve the emotion that moves with the object in the process of touching the scene and generating emotion. For a singer, artistic practice is to constantly release the emotional information carried by the role he performs and then classify, combine and sublimate the works, which arouses the singer's passion for singing performances.

In terms of the emotional intonation of sadness and distress, the rhymes of "Huailaizhi" and "Suo Bozhi" in the "softer" rhymes are usually used to express their emotional intonation. The rhyme of "Bozhe" is performed by Zijun alone from the beginning to the end of the song, adding some crying at the same time, which rightly expresses Zijun's desperate mood and sad and painful thoughts about life and love. Of course, "Unfortunate Life" also has the same characteristics. They all use a relatively heavy tone to complete Zijun's farewell to life, his farewell to Juansheng, and his silent farewell to life. The unfortunate life and the grief-stricken state of mind are described with twists and turns in the same tone. Emotion comes from the bits and pieces in life. It can be conveyed not only through expressions but also through language. With emotions and emotions, there will be a corresponding emotional tone, so it is easy to convey feelings. Opera is a relatively wonderful art form. More actors want to do it perfectly, but only expressing and performing with heart is important. No matter which work it is, it has its shining points. Finding the sustenance of emotions on the shining points is a realm and a momentary feeling.

The emotional nature of the whole story of "Sadness" is very tortuous, and Zijun's psychological changes are more prominent. In opera singing, its emotional performance has a strong contemporary and national character (Wang, 1994 : 2-6). The epochal is reflected in the story depicting the tragedy of Zijun and Juansheng, who came together because of love and separated "because of love" in the dark old society. The feudal society and the stubbornness of people's thoughts created the twists and turns of the story. In the face of different times, opera actors should pay attention to the combination of the times and the characters' storylines when singing. They cannot perform and interpret the whole story in a modern way. To achieve successful singing, at least they must understand Zijun and Juan. The personalities and thoughts, and emotions of these two characters are born. Otherwise, it will be counterproductive and lose the artistic and emotional tone of the entire opera itself. Opera has strict requirements on the expression of emotions and also pays more attention to performance. The works of the famous composer Shi Guangnan have the most obvious national character. The biggest feature of his works is that he integrates strong national characteristics into lyrical art. In terms of Western composition methods, he is a composer obsessed with national styles. From the opera "Death of Sadness," "Wind Desolation" is the

most prominent. It uses the characteristics of national style, expands its tone, and creates recitatives and arias that are more lyrical and dramatic.

The love trilogy of the opera "Sorrowful Death" has distinct characteristics of second-degree creation

Opera singing needs to re-create its works. The most important thing is to have imagination and to understand and supplement it creatively based on imagination to achieve better results (Sun, 2000 : 17-18). In the artistic atmosphere, if there is no imagination, it is not a performance and cannot bring more aesthetic awareness to the audience. The imagination of the whole opera is mainly manifested in character and scene imagination, which play a pivotal role in our understanding of the work—the creation of a song, which mainly describes people and scenery. From the perspective of character images, the singer's imagination of the entire character image is an effective way to interpret and re-create the song on his own. When we get a song, we need to understand and imagine it, add imagination based on understanding, and make the whole character image specific, real and vivid. For the character image of the entire opera "Sadness," the requirements for portraying the characters are relatively high, so imagination is even more important. From the beginning to the end of the story, Zijun's character image is from "a setting sun, reflecting on the window lattice. ... " to "You suddenly hit the storm--- peeling off in your roar" "Why is life like this? I am wrong. What is wrong? Life asks you to tell me what is wrong. I only have to search hard for answers. In " Following "Unfortunate Life," the character's imagination plays an important role in the whole story, returning to the reality of life. For different characters, we have to return to life to imagine.

From the perspective of scene imagination, a song is like a beautiful painting. For the needs of the storyline and scene, there are often some scene descriptions or scenes to express emotions. The love trilogy in the opera "Grief" begins with the scene as the focus, depicting the beautiful scene of Zijun standing under the wisteria flowers, which makes people full of endless reverie (Wang, 2000 : 15-17). In the transitional period of the story, Zijun cries and complains about his misfortune in the face of the leaves, and finally leaves Juansheng forever and walks towards the tragedy of life. The singer's and the audience's imagination is mainly carried out through the lyrics, and some imagination is added based on the lyrics. It shows that the whole story ended in a silent depression, and Zijun ended his unfortunate life, leaving many ellipses for his life, making people deeply regret it.

The most basic imaginative activity of a qualified opera actor is a process of emotional experience, but this imaginative activity has become a key point (Zou, 2009 : 53). Vocalist Lamberti pays more attention to the use of imagination in teaching. He pointed out: "A sound must start from one's own will, just like the eruption of the spark of life, like the collision of positive and negative electrodes, feel your voice is free, add wings to it with energy." He also said, "Overtones are its colors, rhythm is its heartbeat, resonance is its body, vowels are its thoughts, consonants are its hands, feelings are its lifeblood, imagination is its eyes and ears, thoughts It is its footsteps, its wishes are its wings, and its melody is its language." (from "Music Handbook") Imagination adds some artistic and emotional color to vocal music.

Conclusion

The love trilogy "Sorrowful Death" laid the foundation for the development of Chinese opera. It is a work with outstanding artistry and individualized creation. The character image and psychological activities of the opera Zijun run through the whole plot. Whether it is the yearning for freedom or the desire for love, it is necessary to deeply understand and analyze it to achieve the real "connection of love, beauty in it," Subtle emotions are displayed. "A Touch of Sunset," "Wind Depression," and "Unfortunate Life" are all relatively representative works. The main purpose of writing them is to help more vocal music lovers, on the basis of learning singing works, understand opera's artistic characteristics. The brand-new understanding method has played the role of reference, establishing correct coordination for the development of Chinese opera.

References

- Qian, G. R. (1996). Talking about Sadness and Death. *Lu Xun Research Monthly*, 12 (6), 39- 42.
- Ju, Q. H. (1999). Opera Plot: From "Sorrowful Death" to "Qu Yuan" - A Brief Comment on Shi Guangnan's Opera Creation. *People 's Music*, 12 (7), 15-17.
- Li, H. Z. (1981). New Achievements of New Operas - Feelings of Watching the Opera "Sorrowful Death". *People's Music*, 12 (11), 2-5.
- Shi, G. N. (1991). *How do I write songs?* Hunan Literature and Art Publishing House.
- Sun, X. C. 2000. The Musical Image and Artistic Treatment of Zijun's Aria. *Huang Zhong (Supplement)*, 17-18.
- Wang, B. (2000). The inner meaning and symbolic meaning of the death. *Shaanxi Normal University Journal*, 4 (2), 15-17.
- Wang, W. D. (1998). The Intricate World of Repentance—Rereading the Death. *Lu Xun Research Monthly*, 4 (2), 37-46.
- Wang, Y. H. (1994). Music that expresses the voices of thousands of people—On Shi Guangnan's artistic style from several lyrical songs and the opera "Sadness". *People's Music*, 12 (5), 2-6.
- Wang, Y. (2017). I performed the opera "Death". *Journal of the PLA Academy of Arts*, 4 (2), 31-32).
- Yu, D. G. (2005). *Sound Art Aesthetics*. People's Music Publishing House.
- Yu, J. (2011). *Musical Language of Opera*. People's Music Publishing House.
- Zhao, Y. Q. (2018). A Review of Shi Guangnan's Opera "Death". *Northern Music*, 24 (6), 19-20.
- Zou, C. H. (2009). *Vocal Art Linguistics—Speech and Singing*. People's Music Publishing House.

Philosophical reflections on Study in Chinese bamboo Flute in China

Shi Shou,

Sakchai Hirunrux and Nayos Sartjinpong

Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

Corresponding Author E-mail: nicha.musiced@gmail.com

Abstracts

In the early 1980s, the teaching of national instrumental music began to explore how to diversify and make teaching methods of national instrumental music scientific. Many researchers began to ponder the deep problems of bamboo flute teaching in expanding new thinking space and academic dimensions. Due to the rigidity of performance, teaching, and creation of national instrumental music for a long time and the repression of conservative ideas, it has been unable to find new ideological resources and thinking perspectives. It cannot produce a new thinking platform from the old teaching system. This article presents philosophical reflections on a study of the Chinese bamboo flute.

Keywords: Chinese Bamboo Flute; Philosophical; China

Introduction

Philosophy is the basic subject of all academic research. By studying the essence, purpose, and means of bamboo flute art with philosophical viewpoints and speculative ways, we can grasp the overall bamboo flute art well. Philosophy is the abstraction of knowledge. Music is the abstraction of feeling; Philosophy faces the real world, while music creates the world of the mind; Philosophers use logic to explain the world. Musicians use sound to contain the world; The philosopher's thinking is cold criticism, and the musician's thinking is fierce singing (Zhang, 1988 : 28).

As a part of music, bamboo flute art also embraces the world, describing the world with heart and eulogizing the world with sound. The bamboo flute originated from nature, and through the continuous creation and evolution of human wisdom, it has become a tool to transmit human hearts.

Ancient Chinese people used the phrase "jade can be broken without changing its whiteness, bamboo can be burned without destroying its knots" to describe the integrity of people. Bamboo flute grows in nature, while music pursues the nature of the heart. Physicists search for the fundamental formula that unifies everything. Mathematicians work on proofs of a series of conjectures. Dialectical materialism holds that human society is not only relatively independent from nature but also unified with nature, which constitutes the contradictory movement of both opposition and unity between society and nature, and has the relationship of unity of opposition. The musical instrument itself should also follow the relationship between opposition and unity under the control of human beings (Zhao, 2011 : 174).

* Received: April 24; 2023; Revised: April 29, 2023; Accepted: April 30, 2023

The comparison between bamboo flutes and other Musical Instruments has similarities and personalities. The unique timbre of the bamboo flute is its distinctive personality. For example, the timbre of Wooden Clapper Di is high, and the timbre of Qudi is gentle and wan. The unity of opposites between individuality and commonness is always important for researchers. Philosophy is full of contradictions. Music must also be between harmony and disharmony—philosophy in the search for absolute truth and music in the pursuit of perfection. A good philosophical system is as beautiful as a player playing a perfect piece of music. The development of philosophy and bamboo flute art both lead to or pursue beauty, and their ultimate goal must be beauty. In the future, "beauty" will no longer be the exclusive concept of artists, and all human pursuits will be unified under the principle of beauty (Geng, 2003 : 69).

In music interpretation, relative truth can be seen everywhere in the pursuit of absolute truth, and relative perfection often appears in expressing absolute perfection. Therefore, researchers believe philosophers and musicians should have broad spiritual and emotional worlds. At the same time, the development of bamboo flute art will be based on the study and speculation of philosophical thinking and find its unity of opposites in the combination of sensibility and reason (Lin, 1999 : 102).

Aesthetics of bamboo flute

Aesthetics takes art as the main object, according to the aesthetic appeal of human to The real world is to study the aesthetic consciousness of beauty, ugliness, sublimity, and other aesthetic categories of people, aesthetic experience and aesthetic creation, development, and beauty rules. As a branch of philosophy, aesthetics is also known as "the philosophy of beautiful art." *Aesthetics* is a super-secular and utilitarian knowledge that reflects people's ultimate concern and pursuit. Different from the "absolute rational spirit" of philosophy, aesthetics integrates the ultimate concern and pursuit into poetry, interprets the objectified artistic form with rich life experience and lively cognitive ability, and achieves the isomorphism of spiritual value in line with perceptual experience at the national level, so it is easier to be accepted by people (Zhang, 2011 : 36).

The modern society boasts scientific rationalism. The objective, rigid, and core value orientation created by the continuous development of industrial mechanization has made people's spirits tend to the physical pursuit of material, advocating technological revolution and commercial civilization, and making money worship, materialism, and hedonism prevail. This is worrying both for society and for individuals themselves. Aesthetics is different. It can improve people's aesthetic cognition ability, cultivate their spirit and integrity, and make them get rid of the ordinary and humble to inhabit the earth poetically (Li, 2012 : 67).

"The Book of Rites • The Book of Music" begins with the words: "Every sound is born by the human heart. When the human heart moves, it is caused by things, and the things move the feeling. Therefore, the form is in the sound, and the sound is corresponding. This passage is the first to tell us that the origin of music is "born in the human heart." The human heart is moved by nature. As the spiritual character of Chinese traditional music, bamboo flute art is bound to be deeply introduced by aesthetics. Analyze its cultural character, interpret its connotation, and sort out its cultural extension to become a veritable carrier of Chinese traditional music culture. Indeed, aesthetics has played a decisive role in the development and influence of bamboo flute art (Zhan, 1997 : 155).

Methodology and bamboo Flute

The problem is mainly the need for more use of scientific methodology platforms (Kang, 2008 : 40).

How to make scientific use of the results of methodology and specific experience to guide and further study the bamboo flute discipline is necessary for educational methodology to be a teaching method that applies teaching theory to teaching practice. It is the fundamental principle for people to understand and improve education.

The flute is scientific. For complex scientific reasons, it can produce such a wonderful and varied sound on a piece of bamboo. Bamboo flute art belongs to the branch of humanities. The researchers envisage finding the foundation for the transformation of humanities in the name of "science" to obtain the possibility of transforming the academic thoughts of humanities in scientific methodology (Kang, 2008 : 46).

For a long time, people's understanding of the meaning of music noumenon has been separated from the noumenon, and to reach the deep meaning of music noumenon, there must be a new way. New scientific methodologies can not only outshine rigid consciousness and conservative mindsets but also track the latest ways of thinking in the world, even the methods of natural science. Like other national instrumental music, a bamboo flute began to develop in the middle of the 20th century after more than 70 years of enthusiasm. However, it also experienced neglect, loneliness, and wandering. From the perspective of reflection, we can see researchers make some common-sense discussions here.

The unity of experience and experience

In the theoretical tradition of deep, from the 1870s, "experience" became a distinction with "experience" of the idiom. Gadamer, a modern German philosopher, once argued: "If something has not only been experienced, but its experienced existence has acquired a character that makes it meaningful to continue to exist, then this thing belongs to experience. What becomes experienced this way acquires a new state of being in artistic expression." There are many methods for us to choose and apply in the study of musicology, among which the unity of experience and experience and the unity of logic and history are the most common methods.

People have their own experiences in social life. From childhood to adulthood, they must go through many life stages and encounter many things. They have their own experiences and experiences. These personal observations, experiences, and acquired knowledge and skills are collectively called experiences. It is often said that a doctor has much experience treating diseases. This is a precise understanding of the concept of "experience." The experience becomes an experience when you see deep meaning and emotion. An experience is a special form of experience. Experience is also to see deep meaning in experience (Lin, 2009 : 231).

The form of poetry and individuality. For example, we listen to music every day, just general everyday behavior that is experienced. If, at one time, music is rich, and arouses in it profound emotion, evocative contemplation, and ineffable poetry, then "listening to music" is an experience. Furthermore, experience is generally pre-scientific knowledge, which points to the world of truth. In contrast, experience is a kind of valuable knowledge and understanding which requires "to be tested by the body and by the mind," which points to the world of values. In other words, experience is connected with profound meaning, distinguishing experience from experience and illustrating the close relationship between experience and art. Experience or experience is immediate, easily forgotten, and therefore has no meaning to continue to exist.

For example, we eat every day, every day. Its meaning is realistic, that is, to meet people's immediate needs. However, some experiences are retained in memory for a long time for various reasons and obtain the "significance of continuing existence," which is "experience." When condensed in literature and art, it will acquire profound meaning and poetic sentiment and become a "new condition of existence." Marx once said: "Man is a social being," and the essence of man is "the sum of social relations." In this sense, human life is not a purely biological existence. Human life is closely related to social relations, culture, and history. Individual feelings, emotions, memories, associations, joy, hope, vision, disappointment, pain, helplessness, and other inner activities, must not be separated from social existence and social relations. Therefore, human experience is first confronted with social existence, social relations, and cultural history. Experience is social, but when an individual experiences society, he does not reflect passively and negatively, but the whole input of the subject's life, which is the whole development of human life. As Marx said in "Economics - Philosophical Manuscripts of 1844", human class characteristics are human's free and conscious life activities. Man's free and conscious life activities make all objects become the expansion of man's essential power. For example, when a child throws a stone into a lake, the lake loses its calm and ripples. When the child appreciates the ripples happily, he actually appreciates the power of his life. It is in the object world that he affirms himself; in the object world, he affirms the existence of his life force. This process of appreciation and experience includes the external world in one's life, and the world has been subjected to and emotionalized (Yang, 1981 : 42).

So, in the study of music learning and musicology, we also need to first go through a large number of empirical learning and research, in the summary of previous experience, to increase their own experience and understanding, to enrich their mind, enrich their knowledge, and broaden their vision. When we learn to play or sing, we must first imitate teachers' or others' methods, skills, and styles. This process is the process of accumulating experience. Through the analysis of these experiences and the summary of various versions, various styles and techniques can be formed, and this grasp is built based on experience. Invisibly, this achieves the unity of experience and experience. Moreover, this unity is based, on the one hand, on the improvement of the ability to rise from experience to experience. On the other hand, self-appreciation improves the emotional process (Sun & Zhou, 2012 : 156).

Unity of logic and history

Hegel first put forward the idea of unity between logic and history. For the first time, Hegel explicitly put forward the idea of the unity of logic and history. He pointed out that "the series of forms that consciousness has experienced on this road can be said to be a detailed history of the formation of consciousness itself towards science." According to the thought he put forward, Hegel roughly arranged the sequence of the development of logical categories and the sequence of the emergence of various philosophical systems in the history of philosophy. The unification of logic and history is a basic principle of dialectical logic and an important method of dialectical thinking. The principle of the unification of logic and history has rich content and important significance. The so-called history includes three aspects of meaning, first refers to the objective world (including nature and human society) own historical development process; Secondly, it refers to the historical development process of human's practical activities (including production practice, the practice of dealing with social relations and scientific experiment). Finally, the historical development process of objective reality reflects the historical development process of human cognition, that is, the history of human

cognition (Xu, 2005 : 247).

The so-called logical things refer to the laws and forms of thinking, such as the concept, judgment, reasoning and theoretical system, and other subjective things. The unity of the logical and the historical means that history is the first, the objective existence, or the objective meaning, which is independent of the will of man. The logical thing, the secondary thing, reflects the historical thing in thought.

The historical thing is the objective source and basis of the logical thing, and the logical thing should take the historical thing as the prototype and criterion. The law of thinking mentioned by Engels should be consistent with the law of the objective world in essence. The law of logic pointed out by Lenin has the nature of axioms because of the hundreds of millions of repetitions of human practice. Logic is the generalization and summary of the history of knowledge, and it is the principle and method emphasizing the unity of logic and history (Pu, 2003 : 114).

Starting from dialectical materialism, Marx and Engels criticized and absorbed the rational core of Hegel's thought of Logitech and the unification of history, abandoned the essence of his idealism, and gave it a scientific transformation based on materialism, making it a scientific principle and method. When talking about the characteristics of Hegel's way of thinking, Engels pointed out: "What makes Hegel's way of thinking different from all other philosophers is that his way of thinking is based on a huge sense of history. Abstract and idealistic as the form is, the development of his thought is always in close parallel with the development of world history."

Conclusion

Musicology research has a strong logic. The researchers believe that the philosophy - logic method has a more metaphysical temperament and can be in the overall grasp of strategic momentum. However, it is easy to be vague and break away from the characteristics of literature and art in a specific time, which often fails to interpret works. The method of history can study the noumenon of artistic works in a down-to-earth and accurate way, but it is easy to result in crude and illogical. As Confucius said: quality is better than literature is wild, and literature is better than quality in history, urbanity, and then a gentleman. Therefore, only logic and historical methods complement each other to provide accurate technical support for our research.

The art of bamboo flute, as a special study in the music discipline, should follow the unity of experience and experience; The unification of logic and history will make this study go deeper.

References

- Geng, T. (2003). On the Main Characteristics of the Development of Chinese Bamboo Flute Art in Different Historical Periods, *Music of China*.
- Kang, T. (2008). A Preliminary Study on Kunqu and Flute Music. *Yihai*.
- Li, Z. (2012). *Basic Course of Music Analysis and Creation*, Baihua Literature Publishing House.
- Lin, K. (2009). History of Chinese Xiao and Flute. Shanghai Jiao Tong University Press.
- Lin, Q. (1999). *An Examination of East Asian Musical Instruments*. People's Music Publishing House.
- Pu, D. (2003). *50 Years of Folk Music Records*. China Literary Federation Press.

- Sun, J., & Zhou, Z. (2012). *General History of Chinese Music*. Shandong Education Publishing House.
- Xu, H. (2005). *The New Breakthrough of "Dong Xiao Fu" and "Flute Fu" to the Music Theory of Han Dynasty*. Chinese Historical Literature Research Society.
- Yang, Y. (1981). *Historical Manuscript of Ancient Chinese Music*. People's Music Publishing House.
- Zhan, Y. (1997). The Style of North-South Diqu and Its Playing Schools. *Music of China*.
- Zhang, W. (1988). Five Folk Music, *Music of the People*.
- Zhang, W. (2011). *Bamboo Flute Art Research*. People's Music Publishing House.
- Zhao, X. (2011). *Diyi Spring and Autumn*. People's Music Publishing House.

Phleng-ruang Mahori : A New Invention Thai Musical Genre

Panya Roongruang,
Pakorn Rodchangphoen and Arthorn Thanawat
Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand
Corresponding Author E-mail: panyaroongruang@gmail.com

Abstracts

Phleng-ruang is an instrumental music created during Ayuthaya period (C 15-16) and usually performed by the *piphat* (wind and percussive instruments) ensemble. A *Phleng-ruang* is a series of variety pieces of music put together in kind of medley, a complete *phleng-ruang* consists of three tempi; *adagio* (slow), *moderato* (medium) and *allegro* (fast) and end up with a coda call *phleng-la*. There were many pieces of *phleng-ruang* in the past but nowadays remain only 36 compositions. Because *phleng-ruang* was never been performed by any other ensembles but the *piphat-maikhane* (hard mallets *piphat*) so that the researcher created a new type of *phleng-ruang* called “*phleng-ruang mahori*” for *mahori* ensemble which is consisted of three movements: *phleng-cha* (a slow tempo), *phleng-sawngmai* (a medium tempo) with vocal music, and *phleng-rio* (fast tempo) each movement has four pieces, then end up with the finale *phleng-la* (literally farewell music). This music use to be performed by *mahori* ensemble which is consisted of *saw-sam-sai* (three string fiddle), *saw-duang* (high fiddle), *saw-ou* (low fiddle), *jakhe* (floor zither), *khlui* (recorder), *thon-ramana* (a pair of goblet drum and frame drum) and *ching* (finger cymbals) with no vocalist. In the *phleng-la*, traditionally the beats must articulate by *klawng-that* (barrel drum) but for *phleng-ruang-mahori* it is substituted with *klawng-taphoe*.

Keywords: Phleng-ruang; Mahori; Thai Musical

Introduction

Phleng-ruang Mahori: A New Invention Thai Musical Genre is research and creative in which researcher studied the related knowledge in order to create a new piece entitled

Principle knowledge on Thai musical genres

Ensembles

There are five main types of Thai ensemble: *khab-mai* ensemble, *khruang-pra-khome* ensemble, *khruang-sai* ensemble, *piphat* ensemble and *mahori* ensemble.

1. *Khab-mai* ensemble consist of vocal solo, *saw-sam-sai* (three string fiddle), and *bandawh* (waisted drum), this is a special ensemble found in late *Sukhothai* period (13th century) and use for the royal ceremony only.

2. *Khruang prakhom* (a ceremonial ensemble) on the other hand is called *wong khruang klawng khaeng*, it is divided into two subcategory, *klawng malayu* type and *klawng khaek* type. both drums are derived from Malaysia, but their shapes are different:

The *klawng malayu* type consists of four *klawng malayu* (drums), one *pi Java* and one *khawng-meng*. Sometime this ensemble is called “*wong glawng si pi nueng*” (four drums and one oboe ensemble). It usually accompanied the King's parades and the cremation parade by

the king's permission. Then it became the normal ensemble for funeral ceremonial music, with just two drums and one *pi* were used, and was known by the new name *bualoi* and sometimes these were used together with the *piphat* leaving the gong out. This ensemble was called as "*piphat nang hong*".

The *klawng khaeg* type consist of a pair of *klawng-khaek* (high pitch and low pitch) one *pi Java* and one *khawng-mong* (single gong) and widely use to accompany the *wai-khru* (greeting to the teacher) in Thai boxing.

3. *Khruang-sai* (string ensemble). The string ensemble consists of *saw-duang*, *saw-ou*, *jakhe*, *khui* and the set of percussion *ching*, *chaab*, *tone-ramana* and *mong*. This ensemble is further divided into four kinds in accordance with its size and the different instruments.

4. *Piphat* ensemble (wind and percussive instruments) Its being used since Sukhothai period and has developed gradually especially in the Bangkok period being divided into seven kinds as following: *Piphat chatri*, *piphat khruang-ha*, *piphat khruang-khu*, *piphat khruang-yai*, *piphat nang-hong*, *piphat duegdamban*, and *piphat-Mon*, detail is not available.

5. *Mahori* ensemble, this ensemble is a combination of string ensemble and the *piphat* together; the *piphat* instruments (*ranad* and *khawng-wong*) reduced to a small size suitable to play with the strings by lady performers. During the early Bangkok period the *mahori* Orchestra was played only in the palace by the ladies. The *mahori* is divided into three sizes: *mahori wong-lek* (small size), *mahori khruang-khu* (pair of melodic instruments), and *mahori khruang-yai* (including metalophone).

The composition "*Phleng-ruang mahori*" to be performed by a small mahori ensemble comprise of three groups of instruments; chordophones (string), aerophones (wind), idiophones (xylophones, gong and finger cymbals) and membranophones (drums).

The strings instruments include in the ensemble is a group of bowed string instrument: These are classified as members of the fiddle family; *sa-sam-sai* (three stringed spike fiddle), *saw-duang*, and *saw-ou*. *Saw-duang* is a two-stringed fiddle with a sound chamber made of hard wood covered with skin of snake on one side; leave opened a sound hold on the other side. *Saw-ou* has its sound chamber made of coconut shell. These fiddles have their bows laid down on the body between the two strings, one of which giving high pitch and the other low pitch and being tuned in 5th perfect. *Saw-ou* has a coconut shell sound chamber covered with cow skin, with a sound hole on the opposite side of the skin surfacing; being usually played in accompaniment of a *saw-duang*. *Saw-sam-sai* is the most beautiful fiddle, it is a spike bowed lute that had been used in the Thai ensemble for quite a long time probably in the *Sukhothai* period (1350). This instrument is played in a leader of mahori ensemble and sometimes being used also for the music accompanying a King's ceremony.

Saw-duang

Saw-sam-sai

saw-ou

Jakhe (floor zither) is a plucked string which is approximately 20 cm. high and 140 cm. long, and the width of the sound box is about 30 cm; with its first two strings made of silk yarn and the last of brass. The player of this instrument used his right hand to strike the strings with an ivory plectrum tied to the index finger.

Jakhe

The aerophones used in small mahori ensemble is *khloi*, a bamboo recorder having seven sound holes of one and half octave.

Khloi

Idiophones group are xylophones and gongs: the xylophone has two *kinds ranad-ek* and *ranad-thum*: *ranad-ek* is a high pitch which consists of 21-22 wooden bars strung together into a bridging set, being hooked on top of a long resonant box by both ends making an oblong curved shape that looks like a boat. The bars can be made either of bamboo or a kind of hard wood such as *mai-ching-chan*. *Ranad-ek* is played as the leading instrument of an ensemble; and its playing method has been known of developing into very high degree of skill. *Ranad* playing in this mahori ensemble is played by soft hammers. *Ranad thum*; a low-pitched xylophone having 18 bars in the set. Its shape looks like a *ranad-ek*, but lower and wider and is usually played in different variation to accompanies *ranad-ek*.

Ranad-ek

Ranad-thum

Khawng-wong has two sizes, a large one and a small one; the large one is *khawng-wong-yai* (large circle gong set) is played both hands of the performer to strike in octave, sixth, fifth, fourth, and third and some occasion second to give principle melody or theme of the tunes. *Kawng-wong-lek* (small circle gong set) comprises of 18 kettles and is a higher pitch than which of *khawng wong-yai*; being played by the same method but with different variation that is based on principle melody.

Khawng-wong-yai

Khawng-wong-lek

Membranophones group used here are a couple of small sized single head drum, *thone* and *ramana* which is used for articulating the rhythmic patten by their fore strokes of playing *tung, ting, jo* and *jah* together with instrument in percussion group; *ching, chaab, krab-phuang* and a single gong (*mong*).

Ching is a pair of fingers cymbals it is the most important percussion made of brass and have two ways of playing; one by open cymbal to produce sound like *ching* and the other by closed produces *chab* sound. *Ching* is being used to articulate the rhythm to control the performance as a conductor. *Chaab* is a small cymbal made of metal and looks like a plate being used to accompany *ching* in a syncopation manner. There are two types of *chaab*, one is *chab-lek* (small size) being small and the other being big one is *chab-yai* (larger size). *Mong* s a single small gong use for articulating the main beat at the end of the main melodic phrase.

Phleng-ruang

Phleng-ruang (ceremonial suite) has long been developed since Ayuthaya period (14 century), it was a series of many preexisted single pieces put together for continuously performances.

Phleng-ruang has a specific structure in which consists of three movements, each movement has many compositions. There are three types of *phleng-ruang* structure: A complete *phleng-ruang* structure contains all three movements; *phleng-cha* (slow tempo), *phleng-sawng-mai* (moderate tempo), *phleng-rio*; others are the two movements structure (*phleng-sawng-mai* and *phleng-rio*) and the one movement structure (only *phleng-rio*), and ever types of *phleng-ruang* must end up with *phleng-la* (farewell).

This type of composition aims for the purpose of long playing; example of *phleng-ruang* such as *phleng-ruang Tao kin phak-boong*, *phleng ruang jin-sae*, *phleng ruang nang-hong*, *phleng-ruang tam-khwan*, etc.

There are three ways of naming the piece; one by using the name of the first piece for example: *Tao kin phak-boong*; two, using the name of *nathab* (rhythmic pattern) of the suite such as *nang-hong*; three, naming bases the occasion of playing (*tam-khwan* suite). Some suites are for entertainment, other for the ceremonies such as *tam-khwan* suite is for the *tam-khwan* (spiritual invitation) ceremony, *phleng-ching pra-chan* for food offering to the monks in a Buddhist ceremony, *phleng-ruang nang-hong* for a cremation, etc.

The new composition “*Phleng-ruang mahori*” do not follow manner of title’s naming but it’s named after the type of ensemble to be played the “*mahori* ensemble”. Traditionally the *piphat* instruments; *ranad* (xylophone) and *gong-wong* (circle gongs set) was reduced to a small size suitable to play with the strings by lady performers. During the early Bangkok period the *mahori* orchestra was played only in the palace by the ladies but in the present time, it normally play by men and women both so that the normal size of xylophone and circle gong set is allowed for the modern *mahori* ensemble.

A new composition “*phleng-ruang mahori*” will be performed by a small *mahori* ensemble consists of each of following instrument; *saw-sam-sai*, *saw-duang*, *saw-ou*, *khlu*, *ranad-ek*, *ranad-thum*, *khawng-wong-yai*, *khawng-wong-lek*, *thone-ramana* and *ching*.

Creation of *phleng-ruang mahori*

Ideal background and inspiration

In 2021, there was a new composition composed by Assistant Professor Dr. Chutasiti Yodwised, Associate Prakorn Rodchangpoen and companies entitled “*Phleng tab mahori*” and performed for public which was inspired researcher to get an idea to invent a new type of Thai composition that has never been found in Thai musical category the “*phleng-ruang mahori*”. *Phleng-ruang* usually being performed by *piphat* ensemble only but the new composition will perform by *mahori* ensemble. This is the newest kind of composition in Thai category.

Creating the “*phleng-ruang mahori*”.

According to the *phleng-ruang* structures mention earlier, the “*phleng-ruang mahori*” is a full scale three tempi type consists of *phleng-cha* (slow), *phleng sawng-mai* (medium) and *phleng-rio* (fast) end up with *phleng-la* (Coda). Steps of creation are 1 layout the main idea of the composition, 2 laying a musical structure, 3 constructing the principal melodies or the musical theme, 4 composing the variations of others instruments.

Main idea of the composition is to portray a scenery of a noble man in his mansion that located in a large area of trees, flowers, bushed and pond surrounding with servants, musicians, and dancers. The mansion is among the trees and flowers in a nice park, it is calm and beautiful. The music portrays the atmosphere of the whole daytime and nighttime, begins which early morning, at dawn through the daytime, sun set in the evening, at night and next morning. The composition divides into 10 parts:

Part 1: *Phleng-cha* (slow tempo)

1. Early morning: Rising of the sun warm up the cool morning and the dew on the plants and evaporated; the music section entitled “*nam-khang tong saeng ta-wan*”

(น้ำค้างต้องแสงตะวัน) literally, the dew touching with the sun ray.

2. In the daytime: The sun shines brightly showing six colors of ray all day long; the music section entitled “*chapananrat-rujee*” (ฉัพพรรณรัตน์รุจี) literally, six colors ray of sunshine.

3. In the evening: The sun is falling and disappeared afterward; the music section entitled “*duang suree la lap*” (ดวงสุรีย์ลาลับ) literally, disappearance of the sun.

Part 2: *Phleng sawng-mai* (medium tempo)

A series of this movement are derived from “*phleng-tab Mahori*” which mention earlier. Original pieces are “*prateep-kio, prio-rasami, amata-norathi* and *thawiwat*. And the new three pieces of the new revision version has changed the titles to match with this new series these are; “*sadab sang mahori, darunee roeng rabam* and *phra tham nam thang*” as follow:

4. At night: Hearing sound of music performed by mahori ensemble; the music section entitled “*sadab sang mahori*” (สดับเสียงมโหรี) literally, hearing the mahori music).

5. Entering of the dancers: Group of lady dancers enter the hall and performing nice dances; the music section entitled “*darunee roeng rabam*” (ดรุณีเรจระบำ) literally, young ladies enjoying dance.

6. Enlightening of dhamma: After listen to music and watching the dance for a while, a noble enlightening in to dhamma and seeing the truth of life: the music section entitled “*phra tham nam thang*” (พระธรรมนำทาง) literally, dhamma leads the way of life. This piece includes vocal music portrayal the feeling when the mind gets in to deep entrance after understanding of the Buddha’s teaching

Part 3: *Phleng-rio*

7. At night: The earth getting cool, and the dew has covered the plants and flowers; the music section entitled “*nam-khang prao*” (น้ำค้างพร่าว) literally, the dew showers.

8. The stars twinkle all over the dark and clear sky: the music section entitled “*dao kloen*” (ดาวเกลื่อน) literally, stars spread over the sky.

9. At late night, the moon set, left over darkness under the shining stars; the music section entitled “*doen tok*” (เดือนตก) literally, the moon is falling.

Part 4: Coda

10. Phleng la: The phleng-ruang traditionally is end up with a Coda called. “*phleng-la*” which is a kind of normal *naphat* (movement music) usually performs by *piphat* ensemble, in this case the *klawng-that* (a pair of barrel drums) is substituted by *klawng-taphone* for suiting with the mahori ensemble.

Musical form

The musical form of the piece *phleng-ruang mahori* is as shown below

<i>Phleng-cha</i>	<i>Phleng sawng-mai</i>	<i>Phkeng-rio</i>	<i>Phleng-la</i>
Adagio	Moderato	Allegro	Coda
A – B – C –	----- D – E – F	----- G – H – I	----- J

Movements/tempo	Sections	Titles
<i>Phleng-cha</i> Adagio	A	Namkhang Tong Saeng Tawan
	B	Chapanarat Rujee
	C	Duang Suree La lab
<i>Phleng sawng-mai</i> Moderato	D	Sadab Siang Mahori
	E	Darunee Roeng Rabam
	F	Phra-tham Nam Thang (with song text)
<i>Phleng rio</i> Allegro	G	Nam-khang Phrao
	H	Dao Kloen
	I	Doen Tok
Coda	J	Phleng la

Musical notation

The musical notation here available only the theme or principle melody on *khawng-wong-yai* (large circle gong set) and only on some selected pieces: *phleng-cha*, *Namkhang Tong Saeng Tawan*; *Phleng sawng-mai*, *Sadab-siang-Mahori*, *Darunee Roeng Rabam*, *Pratham Nam thang*. *Phleng-rio* is not included, and finally the Coda - *Phleng La* is available due to the limitation on the pages amount of the paper.

Phleng-cha

Namkhang Tong Saeng Tawan

The piece contains 12 cycles of the rhythmic pattern in a slow tempo (*phleng-cha* or *sam-chan*) portraying the evaporation of the dew. The theme or principle melody (*look-khawng*) is as shown in notation below. Due to the limitation of the paper that cannot contain every section of music completely, so that only the first section of this slow movement is shown below.

$\bullet = 80$

The musical notation is presented in a single system with 10 staves. The first staff begins with a tempo marking of 80. The notation is in 2/4 time. The piece consists of 12 cycles of a rhythmic pattern. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and bar lines. The piece is in a slow tempo and is intended to portray the evaporation of dew.

2

ห้องวงใหญ่

41

45

49

53

57

61

65

69

73

77

81

The musical score is written for a single melodic line in treble clef. It consists of ten staves of music, each beginning with a measure number. The notation includes various rhythmic values such as eighth, sixteenth, and thirty-second notes, as well as rests and ties. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 4/4. The score is titled 'ห้องวงใหญ่' (Big Band) and is numbered '2' in the top left corner.

Phleng Sawng-mai

Sadab Siang Mahori

① ♩ = 60

5

9

13

17 ②

21

25

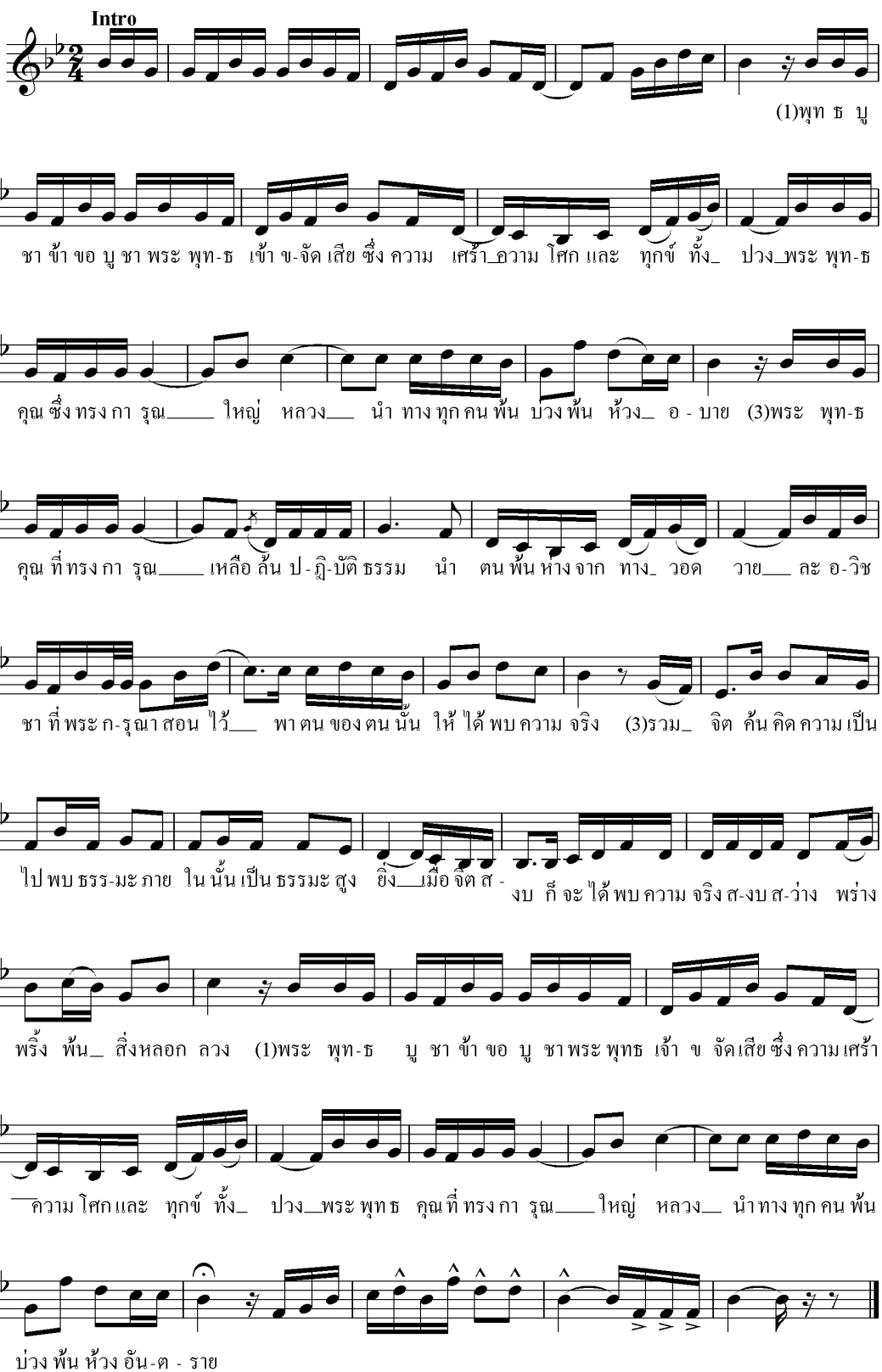
29

Darunee Roeng Rabam**Phra-tham Nam Thang**

song text

Phutabuch kha khaw bucha Praputhachao	Kajat sia sueng kwan sao kwan soke lae tuk tung puang
Praphutha kun tee song karun yai luang	Nam thang tuk khon phon buang pon huang a-bai
Praphuthakun tee song klarun lua lon	Patibat tham nam ton pon hang jak thang wot wai
La awicha tee prakaruna sawn wai	Pa ton khawng ton nan hai dai phob kwam jing
Ruan jit kon kit kwam penpai	Phob thamma pai nai nan pen tham soong ying
Mua jit sangon kaw ja dai phab kwam jig	Sa-aad sawang phrang pring pon sing lok luang
Phutabuch kha khaw bucha Praputhachao	Kajat sia sueng kwan sao kwan soke lae tuk tung puang
Praphutha kun tee song karun yai luang	Nam thang tuk khon phon buang pon huang pon huang
antarai	

Intro

(1)พุท ธ ู

4
ชา ข้า ขอ ู ชา พระ พุท-ธ เข้า ข-จัด เสีย ซึ่ง ความ เสร้า-ความ โศก และ ทุกข์ ทั้ง ปวง-พระ พุท-ธ

8
คุณ ซึ่ง ทรง กา รุณ_____ใหญ่ หลวง_____ นำ ทาง ทุก คน พัน บวง พัน ห่วง_____ อ - บา ย (3)พระ พุท-ธ

13
คุณ ที่ ทรง กา รุณ_____เหลือ ล้น ป-ฏิ-บัติ ธรรม นำ ตน พัน หาง จาก ทาง_____ วอด วย_____ ละ อ-วิช

18
ชา ที่ พระ ก-รณา สอน ไว้_____ พา ตน ของ ตน นั้น ให้ ได้ พบ ความ จริง (3)รวม_ จิต คั่น คัด ความ เป็น

23
ไป พบ ธรรม-ะ ภาย ใน นั้น เป็น ธรรมะ สูง ยิ่ง_____มือ จิต ส-งบ ก็ จะ ได้ พบ ความ จริง ส-งบ ส-ว่า พรั่ง

28
พรั่ง พัน_____สิ่ง หลอก หลวง (1)พระ พุท-ธ ู ชา ข้า ขอ ู ชา พระ พุท-ธ เข้า ข จัด เสีย ซึ่ง ความ เสร้า

32
_____ความ โศก และ ทุกข์ ทั้ง ปวง-พระ พุท-ธ คุณ ที่ ทรง กา รุณ_____ใหญ่ หลวง_____ นำ ทาง ทุก คน พัน

37
บวง พัน ห่วง อัน-ต - ราช

Phleng rio Nam-khang Prao

Dues to limitation of the paper, the two pieces of *phleng-rio* section; *dao-kloen*, *doen-tok* and *phleng la* are not available here.

Conclusion

Phleng-ruang mahori is a new creative Thai music composition under *phleng-ruang* genre. The composer was inspired by the composition entitled “*phleng tab mahori*” for creating a new piece which is comprise of three movements: 1. A slow tempo (*phleng-cha*) contains three sections *namkhang tong saeng tawan*, *chapanarat rujee* and *duang sure lalab*: 2. A medium tempo (*sawng-mai*) contains three sections *sadab siang mahori*, *darunee roeng rabam* and *phratham nam thang* (song text is included): 3. A fast section (*phleng-rio*) contains three sections, *namkhang-prao*, *dao-kloen*, and *doen tok*. The composition ends with *phleng-la* following Thai musical traditional style and to be performed by *mahori* ensemble that has never happen before.

References

- Panya Roongruang. 2002. *Prawat kan dontri Thai* (Thai music history), Bangkok, That Wathanapanich
- Panya Roongruang. 2002. *Lak kan taeng phleng Thai* (Principle of composing Thai music), Teaching material. Kasetsart University.
- Panya Roongruang. 1988. *Aan lae fang dontri Thai, dontri Thai prakawb siang* (Read and listen to Thai music, Thai music with sound), Bangkok, Chulalongkorn Press.
- Panya Roongruang. 2018. *Kan wijai thnag dontri lae natsin* (A research on Music and dance), Bangkok, Music Educators Association (Thailand).
- Panya Roongruang. 2001. *The New Grove dictionary of Music and Musicians, "Thailand"*. London, Macmillan Publishers Limited

การบริหารงานท้องถิ่นภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

The Local Administration under Change Situations

ไพฑูรย์ สนสาย, รัฐภูมิ มีศิริ,
มณีนุช จ้อยเอี่ยม, ปราโมทย์ ลีสินลา และ โชติ บดีรัฐ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

**Paitoon Sonsai, Rattapoom Meesiri,
Maneenuch Juiiam, Pramote Leesinla and Chot Bodeerat**
Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail : Maneenuch594@gmail.com

บทคัดย่อ

การเปลี่ยนแปลงมักถูกมองว่าเป็นเรื่องปกติวิสัยที่สามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา โดยพื้นฐานถือเป็นเรื่องธรรมชาติที่มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป หรืออาจเกิดจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน ที่เป็นผลของการกระทำของบุคคลที่ตกอยู่ในภาวะความผันผวนของสถาบันการเงินโลก วิกฤตทางการเมือง สภาพสังคมที่วุ่นวายซึ่งมีทั้งการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ที่เรียกว่า การพัฒนา ส่วนการเปลี่ยนแปลงที่แย่ลงกว่าเดิมเรียกว่าไม่มีการพัฒนา บทความนี้วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การบริหารงานท้องถิ่นภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง ซึ่งพบว่า การเรียนรู้และทำความเข้าใจในสาเหตุและผลของการเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงการมีความรู้สึกที่ไวต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์กรจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการบริหารจัดการความเปลี่ยนแปลงให้เกิดประสิทธิผล ท้องถิ่นจึงต้องมีสนับสนุนการเรียนรู้ของบุคลากร การนำดิจิทัลใหม่ ๆ มาใช้เพื่อให้เกิดนวัตกรรม การออกแบบโครงสร้างให้มีความยืดหยุ่น มีกลไกในการกำหนดวัฒนธรรมองค์กร การใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานให้คุ้มค่า ทั้งนี้เพื่อให้มีความพร้อมในการปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งในปัจจุบันและอนาคตถือว่าการเปลี่ยนแปลงนำมาซึ่งการสร้างความสำเร็จและการสร้างเสถียรภาพต่อการ

คำสำคัญ : การบริหารงานท้องถิ่น; สถานการณ์; การเปลี่ยนแปลง

Abstracts

The change could happen all the time, proceed gradually, was unexpected and was the result of the action under the unstable conditions of financial institution, political crisis and the trouble social state. The better change was called the development. However, the worse change was called no development. The objective of this journal was to analyze the local administration under the changeable situations. It was found that the learning and understanding in the cause and result of the change, and having the feeling sensitive to the

* วันที่รับบทความ : 3 พฤศจิกายน 2565; วันที่แก้ไขบทความ 13 ธันวาคม 2565; วันที่ตอบรับบทความ :14 ธันวาคม 2565
Received: November 3, 2022; Revised: December 13, 2022; Accepted: December 14, 2022

change of the organizations were necessary in managing the change efficiently. The local had to support the learning of the personnel, the application of new digital for building the innovation, designing the structure flexible, having the mechanism in making the organization culture, using the resources in working worthily for the readiness to adjust in the change. In the present and future, the change led to the strength and stability of the organizations

Keyword: Local Administration; Situation; Change

บทนำ

ปัจจุบันองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมมาที่มีการควบคุมการทำงานอย่างเข้มงวดมาเป็นการมอบอำนาจและการมอบหมายงานตามความรับผิดชอบมากขึ้น มีความร่วมมือและการทำงานเป็นทีม มีการสร้างความสำคัญมีการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้ คือ การนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงให้สำเร็จโดยลดกระแสการต่อต้าน ตลอดจนการคำนึงถึงผลกระทบต่อบุคคลในการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง ซึ่งอาจทำให้เกิดการต่อต้าน การที่บุคคลเสียผลประโยชน์ของตน สูญเสียอำนาจและชื่อเสียงค่าตอบแทน รวมถึงประโยชน์ต่าง ๆ ที่เคยได้รับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งของการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้การสร้างความเข้าใจที่ดี การลดกระแสข่าวลือต่างๆ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในองค์การ สามารถทำได้โดยการให้พนักงานมีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ ซึ่งจะช่วยลดการต่อต้านได้ แม้จะเสียเวลาแต่พนักงานจะเข้าใจการเปลี่ยนแปลงได้ดีขึ้น มากกว่าการบังคับ และให้ความร่วมมือมากขึ้น (กัลยารัตน์ ธีระธนชัยกุล, 2562 : 8) ดังนั้นสภาพแวดล้อมที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทำให้นักบริหารต้องมีการปรับตัวให้ทันต่อสภาวะแวดล้อม เนื่องจากผลของการเปลี่ยนแปลงก่อให้เกิดการสูญเสียได้ ไม่ว่าจะเป็นเงินทุน ทักษะ เวลา กำลังคน และทรัพยากรอื่นๆ ซึ่งนักบริหารจะต้องตัดสินใจว่าเวลาใดควรจะมีการปรับเปลี่ยนองค์การ หรือเวลาใดจะต้องทำการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ โดยนักบริหารจะต้องมีการเรียนรู้และมีความคิดสร้างสรรค์ องค์การจำเป็นจะต้องมีความยืดหยุ่นมีรูปแบบองค์การที่ทันสมัย และมีการพัฒนาเตรียมพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการบริหารท้องถิ่นภายใต้ความเปลี่ยนแปลง จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อนักบริหารอย่างยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อโลกได้ก้าวเข้าสู่ยุคของข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี ซึ่งทำให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและการคาดการณ์เพื่อเตรียมวางแผนไว้ล่วงหน้าทำได้ยาก การเปลี่ยนแปลงองค์การจึงเป็นกลยุทธ์ที่ทำให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจความสามารถของนักบริหาร รวมไปถึงความร่วมมือจากบุคคลในองค์การด้วย จึงจะทำให้สามารถบริหารภายใต้ความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นเป็นรากฐานที่สำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นสถาบันที่ให้การฝึกฝน ให้การศึกษาเกี่ยวกับการเมืองแก่ประชาชน โดยการทำให้ประชาชนมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองเกิดสำนึกและตระหนักถึงความสำคัญคุ้นเคยกับการใช้สิทธิทางการเมือง หน้าที่พลเมือง อันจะนำไปสู่ความศรัทธาและความเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย การปกครองท้องถิ่นมีลักษณะสำคัญ 6 ประการ (วุฒิสาร ตันไชย, 2559 : 3) คือ

1. มีพื้นที่เขตการปกครอง ที่แน่นอนและชัดเจน
2. มีองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล สำหรับบริหารกิจการในความรับผิดชอบ โดยมีเจ้าหน้าที่งบประมาณและทรัพย์สิน เป็นของตนเองต่างหากจากส่วนกลาง
3. มีสภา ซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ และมีผู้บริหารซึ่งได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน ในท้องถิ่นโดยทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน เพื่อให้ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครอง
4. มีอำนาจอิสระในการปกครองหรือการบริหารได้ตามสมควร เพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่นในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด
5. มีทรัพย์สิน งบประมาณ และรายได้ของตนเอง โดยงบประมาณดังกล่าวแยกต่างหากจากส่วนกลาง และมีรายได้จากการเก็บภาษีอากร และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ
6. มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานของตนเอง โดยเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไม่ได้ขึ้นหรือสังกัดในกระทรวง ทบวง กรม ในส่วนกลางโดยตรง แต่เป็นเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นแต่ละแห่งนั่นเอง

การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงแต่บางส่วนในการปกครองท้องถิ่น ตามหลักการที่ว่า ถ้าอำนาจปกครองมาจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลของท้องถิ่นนั้นย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ดังนั้น การบริหารการปกครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเอง อันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลางโดยให้องค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลาง มีอำนาจในการตัดสินใจ และบริหารงานภายในท้องถิ่นในเขตของตน หลักการปกครองท้องถิ่นที่เป็นสาระสำคัญ (โกวิทย์ พวงงาม, 2555 : 9) ประกอบด้วย

1. การปกครองท้องถิ่นนั้น หมายถึง การปกครองของชุมชนหนึ่งซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาจมีลักษณะแตกต่างกันในด้านความเจริญ จำนวนประชากร หรือขนาดของพื้นที่ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น
2. การปกครองท้องถิ่นนั้นองค์กรปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม

3. องค์การปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal rights) ที่จะดำเนินการปกครองตนเอง ซึ่งแบ่งได้ 3 ประการคือ 1) องค์การปกครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมาย หรือข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์การปกครองท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ และเพื่อใช้บังคับแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น เช่น ข้อบัญญัติจังหวัด ข้อบังคับตำบล เป็นต้น 2) องค์การปกครองท้องถิ่น มีสิทธิในการกำหนดงบประมาณของตนเอง ในการที่จะดำเนินงานท้องถิ่นนั้น ๆ และ 3) มีองค์การที่จำเป็น (Necessary organization) ในการปกครองตนเองโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ องค์การฝ่ายบริหาร และองค์การฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปกครองท้องถิ่น ในรูปองค์การบริหารส่วนตำบล มีคณะกรรมการบริหารเป็นฝ่ายบริหาร และมีสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ

4. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ซึ่งมุ่งเน้นในการที่ประชาชนสามารถส่งตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่แทนตน

องค์การปกครองท้องถิ่นเป็นองค์การที่ทำหน้าที่บริหารงานในแต่ละท้องถิ่น มีผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบต่อการบริหารอย่างอิสระในเขตพื้นที่ที่กำหนด มีอำนาจในการบริหารการเงินและการคลังและกำหนดนโยบายของตนเองรวมทั้งหน้าที่ดำเนินกิจกรรมภายในกรอบที่กฎหมายบัญญัติไว้เพื่อประโยชน์ของรัฐและของประชาชนในท้องถิ่น โดยองค์กรดังกล่าวในประเทศไทย ในปัจจุบัน มี 2 รูปแบบด้วยกัน (รศชนธ์ รัตนเสริมพงศ์, 2554 : 54) คือ

1. รูปแบบพิเศษ

1.1 กรุงเทพมหานคร เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีขนาดใหญ่ระดับมหานคร และเป็นที่ตั้งเมืองหลวงของประเทศ มีพื้นที่ปกครองครอบคลุมกรุงเทพมหานครและกรุงเทพมหานครทั้งหมด

1.2 เมืองพัทยา เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ มีหัวหน้าฝ่ายบริหารและสมาชิกสภาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน มีพื้นที่ปกครองคือพื้นที่เมืองพัทยาทั้งหมด ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศมาช้านาน ในปัจจุบันเมืองพัทยามีลักษณะคล้ายเทศบาลนคร แต่คงความพิเศษไว้อย่างเดียว คือ ปลัดเมืองพัทยาหรือหัวหน้าข้าราชการมาจากการว่าจ้าง มีวาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี

2. รูปแบบทั่วไป คือ

2.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปที่มีมาช้านานหลังการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองของไทยเป็นระบอบประชาธิปไตย พ.ศ.2475

2.2 เทศบาล เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปที่มีมาช้านานที่สุดหลังการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองของไทยเป็นระบอบประชาธิปไตย พ.ศ.2475

2.3 องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบทั่วไปที่เกิดขึ้นหลังสุดและมีจำนวนมากที่สุดของไทย คือ ในปี พ.ศ. 2537

กล่าวโดยสรุป การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองตนเองของชุมชนแห่งใดแห่งหนึ่งที่มีบทบัญญัติของกฎหมายรองรับสภาพนิติบุคคลขององค์กรที่เกิดขึ้น โดยปฏิบัติหน้าที่ในเขตพื้นที่ที่กำหนด มีภารกิจหลัก

ในการจัดบริการสาธารณะและมีอำนาจในการบริหารงานคลัง การตัดสินใจ และมีองค์ประกอบของความ เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่นที่มีแนวโน้มที่จะนำไปสู่การพัฒนาบทบาท และหน้าที่ให้เป็นองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในรูปแบบพิเศษที่ต้องปรับปรุงบทบาท ภารกิจให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของความเป็นเมืองใน สังคมโลกยุคใหม่ต่อไป

การบริหารงานท้องถิ่น

การกระจายอำนาจการเมืองการปกครอง คือ การโอนหรือโยกย้ายอำนาจหน้าที่ (Transfer of Authority) จากส่วนกลางหรือศูนย์กลางการปกครองของรัฐไปสู่ท้องถิ่นสำหรับในด้านกฎหมายนั้น การ กระจายอำนาจการปกครอง เป็นวิธีการที่รัฐมอบอำนาจบางอย่างให้แก่องค์กรปกครองอื่น เพื่อจัดทำบริการ สาธารณะบางประการด้วยตนเอง โดยมีอำนาจอิสระตามสมควรไม่ต้องขึ้นอยู่กับบัญชาของ ราชการบริหารส่วนกลาง หรืออีกนัยหนึ่งคือราชการบริหารส่วนกลางมอบอำนาจหน้าที่บางประการในการ ปกครองให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น ซึ่งมีได้เป็นส่วนหนึ่งของราชการบริหารส่วนกลางรับไปดำเนินการเอง หลักการนี้เป็นการลดอำนาจของราชการบริหารส่วนกลางในการปกครองท้องถิ่นลง เพราะมีการมอบอำนาจ บางส่วนให้องค์กรปกครองท้องถิ่น อันประกอบไปด้วยการได้รับเลือกจากประชาชนให้เข้าบริหารงานท้องถิ่น ด้วยตนเอง การบริหารส่วนกลางจะไม่เข้าไปมีอำนาจหรือบังคับบัญชาโดยตรง แต่จะทำหน้าที่ในการควบคุม และกำกับดูแลเท่านั้น (ศุภชัย ยาวะประภาส และปิยากร หวังมหาพร, 2563 : 54)) หลักการกระจายอำนาจ การปกครอง หมายถึง การที่รัฐได้มอบอำนาจบางประการให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น จัดทำบริการสาธารณะ ต่าง ๆ เพื่อบริการประชาชนแทนราชการบริหารส่วนกลางโดยองค์การท้องถิ่นมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ใน การปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอ นอกจากนี้ การกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วย หลักการสำคัญ 3 ประการ (อุดม ทุมโฆสิต, 2555 : 3) คือ

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นนิติบุคคลและเป็นเอกเทศ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ หน้าที่ได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งมีเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนเองด้วย

2. องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง หลักการนี้เป็น หลักการสำคัญของการกระจายอำนาจการปกครอง เพราะการขาดความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่โดยต้องรอ คำสั่งจากรัฐบาลกลางอยู่ตลอดเวลา องค์การนั้นย่อมมีลักษณะไม่ผิดไปจากหน่วยงานการปกครองส่วนภูมิภาค ซึ่งมีฐานะเป็นเพียงตัวแทนกลางที่ประจำอยู่ในภูมิภาคเท่านั้น อย่างไรก็ตามอำนาจอิสระขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จะต้องไม่พอสวมคร่อมมากเกินไป เพราะอำนาจอิสระที่มากเกินไป อาจทำให้เกิดความ กระทบกระเทือนต่อเอกภาพและอธิปไตยของประเทศ (Unity and Sovereignty)

3. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวาง การมีส่วนร่วมในการ ปกครองท้องถิ่นของประชาชน อาจกระทำได้หลายลักษณะขึ้นอยู่กับความสามารถและความสนใจของ

ประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ อาทิการออกไปใช้สิทธิเลือกผู้บริหารของตน การรับสมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนท้องถิ่นหรือการมีส่วนร่วมในการติดตามควบคุม กำกับดูแลการทำงานของผู้แทนที่ตนเลือกเข้าไป เป็นต้น

การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองตนเองของชุมชนใดชุมชนหนึ่งที่มียุทธศาสตร์การเกิดขึ้น และทำหน้าที่ในเขตพื้นที่ที่กำหนดโดยมีอำนาจในการบริหารงานคลัง การวินิจัยตัดสินใจรวมทั้งมีสภาของท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญขององค์กรนี้ การกระจายอำนาจการบริหาร หรือการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวอาจสรุปได้ว่าการกระจายอำนาจการบริหารท้องถิ่น ประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ (วุฒิสาร ตันไชย, 2559 : 3) ดังนี้

1. รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง โดยมีอำนาจตัดสินใจในการบริหารการคลัง และการจัดบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้แก่ชุมชนภายใต้ขอบเขตที่รัฐบาลกลางให้ความเห็นชอบ

2. ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจในการเลือกผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่บริหารท้องถิ่นและมีอำนาจในการให้คะแนนและโทษแก่ผู้บริหารของตนโดยตรง กล่าวคือ หากผู้บริหารทำการบริหารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนในท้องถิ่นอาจเลือกให้กลับมาทำหน้าที่ต่อไปเมื่อถึงคราวหมดวาระ ในทางตรงกันข้ามถ้าหากผู้บริหารทำการบริหารโดยไร้ประสิทธิภาพ หรือประพฤตินิมิชอบ ประชาชนในท้องถิ่นมีอำนาจถอดถอนได้

3. องค์กรท้องถิ่นเป็นนิติบุคคลและเป็นเอกเทศ จึงมีอำนาจอิสระที่จะจัดสรรบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้โดยตรง ตามที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจหน้าที่ให้

4. การบริหารงานท้องถิ่น เป็นกลไกที่เกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยมีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เรียนรู้ และมีประสบการณ์โดยตรงในการปกครองตนเอง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นตระหนักในคุณค่าของการมีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติ

5. ความสำเร็จของการบริหารท้องถิ่น ขึ้นอยู่กับความจริงจังของรัฐบาลกลางในการกระจายอำนาจ การบริหารตนเองให้แก่ท้องถิ่น โดยจะต้องกระจายทั้งอำนาจทางการเมืองและการคลังโดยเฉพาะอำนาจทางการคลัง รัฐบาลกลางจะต้องส่งเสริมให้รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดหารายได้ให้เหมาะสมกับภารกิจในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง จนกระทั่งสามารถพึ่งพาตนเองได้เป็นส่วนใหญ่

6. ความสำเร็จในการกระจายอำนาจการบริหารท้องถิ่น จะทำให้เกิดชุมชนเมืองที่มีคุณภาพกระจายอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดปัจจัยดึงดูด (Pull Factor) มิให้ประชากรในท้องถิ่นอพยพเคลื่อนย้าย (Migrate) เข้าสู่กรุงเทพมหานครจนกลายเป็นเอกนคร (Primate City) ดังเช่นในปัจจุบัน ซึ่งนำไปสู่ความสูญเสียในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างมากมายและไม่รู้จบสิ้น

7. การกระจายอำนาจการบริหารท้องถิ่น จะเป็นกุญแจสำคัญในการกระจายโอกาสในการส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่น มีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและเสมอภาคซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งเสริมการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นชนบทปรากฏเป็นจริง

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐและโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้จัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง วัตถุประสงค์ของการปกครองท้องถิ่นที่สำคัญ 3 ประการ (โกวิท พวงงาม, 2555 : 9) ดังนี้

1. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ และเข้าใจถึงการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยการเรียนจากของจริงปฏิบัติจริง มิใช่เรียนแต่เฉพาะทางทฤษฎีซึ่งถือได้ว่าการปกครองท้องถิ่นเป็นโรงเรียนหรือสถานที่ฝึกหัดและปลูกฝังการเมืองการปกครอง และการบริหารตามหลักการประชาธิปไตย

2. เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในส่วนกลางไปให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น อันเป็นลักษณะของการกระจายอำนาจการปกครองและการบริหารไปให้ประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง

3. เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่เป็นตัวแทนของรัฐบาลในส่วนกลางเพื่อปฏิบัติงานด้านการปกครอง การบริหาร และการจัดบริการสาธารณะเพื่อประชาชนส่วนร่วมในท้องถิ่น โดยการปฏิบัติงานดังกล่าวด้วยตนเอง

การบริการสาธารณะของท้องถิ่นได้ดำเนินการตามรูปและวิธีการที่ยึดจากนโยบาย ยุทธศาสตร์ของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน สรุปโดยภาพรวมมีดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประเภทสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพราะเป็นปัจจัยหลักพื้นฐานที่ก่อให้เกิดความสะดวกสบายกับชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีมาตรฐาน เน้นตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การรับฟังปัญหา ความต้องการของประชาชนผ่านกระบวนการประชุม และการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด ภาคเอกชนและส่วนราชการ

2. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต จะดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้มีความเป็นอยู่ที่เหมาะสม การดูแลผู้ป่วยติดเตียง การช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ โดยการร่วมมือกับส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยเป็นการดำเนินการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัยโรงพยาบาลและสาธารณสุขสถานอื่น ๆ การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว เป็นการวางแผน เพื่อส่งเสริมการลงทุนในการส่งเสริมอาชีพโดยการดำเนินการพัฒนาให้ประชาชนมีรายได้พอเพียงแก่การดำรงชีพ ทั้งในเชิงพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวในชุมชน

5. ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมการบริหารจัดการและรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นประเภทบริการสาธารณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของท้องถิ่น เนื่องจากการดำเนินงานของท้องถิ่นสามารถก่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกต่อการบริหารจัดการและรักษาสิ่งแวดล้อมได้ รัฐบาลท้องถิ่นสามารถขับเคลื่อนนโยบายและกระบวนการของท้องถิ่นในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม

6. ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น จะดำเนินการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีในรูปแบบต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป การปกครองส่วนท้องถิ่น (Local government) ถือเป็นการบริหารราชการรูปแบบหนึ่งที่เป็นพื้นฐาน การพัฒนาประเทศและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนท้องถิ่นที่มีสภาพปัญหาสังคม วัฒนธรรม ความเป็นอยู่และทรัพยากรธรรมชาติ ที่แตกต่างกัน หากมีการหวังพึ่งรัฐบาลกลางในฐานะที่ต้องดูแลประชาชนโดยรวมทั่วประเทศ ย่อมไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างทั่วถึง และตรงตามความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนา และเข้าไปแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นได้ อย่างทันทั่วถึง โดยให้สิทธิแก่ชุมชนในการตัดสินใจดำเนินการกิจต่าง ๆ ของท้องถิ่น การให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม โดยท้องถิ่น

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงในโลกยุคทันสมัยมีการเปลี่ยนแปลงในหลายประเด็น ซึ่งแต่ละส่วนของสังคมต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาภาวะความสมดุลของโครงสร้างทางสังคม สถาบันทางสังคมเพื่อความอยู่รอด การดำรงอยู่ และการดำเนินกิจกรรมทางสังคมต่อไป และเมื่อโครงสร้างทางสังคมเกิดปัญหา สถาบันทางสังคมไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างปกติ สังคมก็จะมีการปรับตัวโดยให้โครงสร้างทางสังคมส่วนอื่นเข้ามาทำหน้าที่แทนโครงสร้างที่เป็นปัญหาเพื่อให้สังคมดำเนินกิจกรรมต่อไปได้เพื่อมีความมีเสถียรภาพและความมั่นคงของสังคม และเพื่อที่จะสามารถฉายให้เห็นภาพถึงการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างทางสังคมที่มีการปรับตัวเพื่อการดำรงอยู่ของสังคมในยุคทันสมัยนั้น ซึ่งหากพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโลกอาจมีถึง 5 ด้าน (ธนาธิ นุ่มนนท์, 2565 : ออนไลน์) คือ

1. การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีดิจิทัล ที่ทำให้เกิดกระแส การเปลี่ยนแปลงผกผันเชิงดิจิทัล (Digital Disruption) จนทำให้อุตสาหกรรมหลายอย่างต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก

2. การเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ ที่จำนวนประชากรของโลกจะเพิ่มขึ้นอีกมาก แต่ขณะเดียวกันผู้คนจะมีชีวิตที่ยืนยาวขึ้น ทำให้หลายชาติจะเข้าสู่สังคมของผู้สูงอายุ

3. การเปลี่ยนแปลงมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ ที่อาจจะเห็นบทบาทผู้นำเศรษฐกิจอย่างสหรัฐอเมริกาหรือแม้แต่กลุ่ม G7 มีอำนาจต่อรองและมีความสำคัญน้อยลง ในขณะที่ประเทศในกลุ่มตะวันออกอย่างจีนหรือกลุ่ม BRIC อาจกลายเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในการกำหนดทิศทางเศรษฐกิจของโลกมากขึ้น

4. การเปลี่ยนแปลงของสังคมเมือง ซึ่งมีการคาดการณ์ว่าผู้คนทั่วโลกจะย้ายเข้ามาอาศัยอยู่ในเมืองถึง 60% ในปี 2030 ซึ่งหากเทียบกับในปี 2007 มีเพียงร้อยละ 30 ทำให้คนจะมาแออัดอยู่กันในเมืองมากขึ้น

5. การเปลี่ยนแปลงด้านภูมิอากาศ การปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์มากเกินไป ทำให้เกิดภาวะโลกร้อน จนทั่วโลกต้องมีการกำหนดนโยบายเพื่อทำให้การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมหรือผลิตภัณฑ์เป็นศูนย์ (Net Zero)

ในปีที่ผ่านมา เริ่มเห็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงผกผันที่ชัดเจน 3 ด้าน คือ ด้านของดิจิทัล (Digital Disruption) ด้านของโควิด-19 (Pandemic Disruption) และ ด้านของกลุ่มอายุ (Generation Disruption) จนทำให้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน เช่น ธุรกิจหลายอย่างไม่สามารถจะดำเนินกิจการต่อไปในช่วงโควิด ที่อาจมาซ้ำเติมการผกผันทางดิจิทัล ทำให้ไม่สามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงที่ถาโถมเข้ามาอย่างรวดเร็วขึ้นได้ ในด้านของ Generation Disruption เราเริ่มเห็นปัญหาระหว่างกลุ่มอายุมากขึ้น ที่คนรุ่นใหม่มีวิธีคิดที่ไม่เหมือนคนรุ่นเก่า มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกัน การรับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างไป หรือรูปแบบการทำงานที่เปลี่ยนไป จนทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมาอย่างมากมาย ตั้งแต่เรื่องของการทำงานไปจนถึงเรื่องของสังคมและการเมือง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารในองค์กรต้องตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโลกในด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การเปลี่ยนแปลงเชิงประชากรศาสตร์ อาจไม่เพียงแต่ทำให้จำนวนผู้สูงอายุมีมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ อาจมีผลตั้งแต่ห่วงโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป การนำเข้าหรือส่งออกสินค้าและบริการที่ต้องให้ความสำคัญกับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจกลุ่มใหม่มากขึ้น หรือแม้แต่ระบบการเงินทั่วโลกที่ความสำคัญของเงินดอลลาร์สหรัฐอาจลดลง ทั่วโลกหันไปพึ่งพาเงินหยวนมากขึ้น หรือแม้แต่การพึ่งพาเงินดิจิทัล เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ก็มีผลต่อนโยบายการทำงานขององค์กร ที่จำเป็นจะต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เพราะอาจมีผลกระทบต่อความยอมรับของสังคมตลอดจนรายได้ขององค์กรในอนาคต การวางแผนที่เตรียมพร้อมกับการรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงผกผัน จึงมีความจำเป็นยิ่งของผู้บริหารในองค์กรต่างๆ ต้องมีการวางแผนการในอนาคตที่ดี ต้องเตรียมบุคลากรให้ดีขึ้น ต้องสร้างความสามารถในการแข่งขันในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปให้ได้ มิฉะนั้นองค์กรก็จะต้องพบกับคลื่นสึนามิที่ถาโถมเข้ามาอีกหลายระลอกนอกเหนือจากคลื่นสินามิดิจิทัล ดังนั้นจึงอย่ามองเพียงเฉพาะการ

เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลเท่านั้น เราควรให้ความสำคัญและตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านอื่นๆ ควบคู่ไปด้วย เพราะความผกผันเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา

จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงดังที่กล่าวมาทั้ง 5 ประเด็นนี้สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในยุคทันสมัยได้ชัดเจน สามารถทำให้เห็นถึงภาพของการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวของสังคมเพื่อรักษาซึ่งสภาวะความสมดุล ความมีเสถียรภาพ และความอยู่รอดของสังคมในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยสถาบันทางสังคมทั้งที่เป็นสถาบันดั้งเดิมและสถาบันเฉพาะที่เกิดขึ้นมาใหม่นั้นต้องมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันกับการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสถานการณ์ของสังคมโลก นอกจากนี้แล้วยังมีการเปลี่ยนแปลงในประเด็นการเปลี่ยนแปลงของประชากร การขยายตัวของสังคมเมือง การเปลี่ยนแปลงในส่วนของคุณภาพสัมพันธภาพ การเกิดขึ้นของสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กัลยารัตน์ ชีระธนชัยกุล, 2562 : 8) ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงของประชากร ในยุคทันสมัยประชากรมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างสูงและรวดเร็วทั้งจากการอพยพโยกย้ายถิ่นฐานเข้ามาทำงานในเมือง เนื่องจากการเติบโตของสังคมเมืองที่มีการขยายตัวค่อนข้างสูงโดยเฉพาะทางด้านโรงงานอุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานในการผลิตสินค้าต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นผลมาจากการปฏิวัติอุตสาหกรรม (Industrial revolution) นอกจากนี้ประเด็นการเพิ่มขึ้นของอัตราการเกิดและการลดลงของอัตราการตาย ทำให้ประชากรมีเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากซึ่งเป็นผลมาจากวิทยาการทางการแพทย์ที่เจริญก้าวหน้า สามารถลดอัตราความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตขณะคลอดได้สูงและช่วยต่ออายุให้กับผู้เฒ่าผู้แก่ที่กำลังจะตายให้มีชีวิตต่อไปได้ ด้วยสาเหตุเหล่านี้ประชากรในยุคทันสมัยจึงมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มสูงขึ้นกว่าสมัยก่อนมาก และด้วยโครงสร้างของประชากรที่เพิ่มมากขึ้น สถาบันทางสังคมอื่นๆ ต้องมีการปรับตัวหรือเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงเพื่อการรักษาสภาวะความสมดุลของจำนวนประชากรกับสังคมไว้ เช่น ในประเทศไทย ประชากรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นสถาบันทางสังคมต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาสภาวะความสมดุลระหว่างประชากรกับสังคมไว้ เช่น การเพิ่มของประชากรมีผลต่อความต้องการในการบริโภคอาหารที่เพิ่มขึ้นด้วย สถาบันที่เกี่ยวข้องกับการผลิต เช่น ภาคการเกษตรกรรม โรงงานอุตสาหกรรม ต้องมีการเพิ่มจำนวนการผลิตให้เพียงพอกับความต้องการของจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นเพื่อให้ประชากรสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมและไม่เกิดการแก่งแย่งแข่งขันกันในการแย่งชิงอาหารที่สามารถนำไปสู่ความขัดแย้งทางสังคมได้เช่นเดียวกัน

2. การขยายตัวของสังคมเมือง (urbanization) เป็นผลมาจากภาวะ modernityที่มีการปฏิวัติอุตสาหกรรมทำให้เกิดการสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขึ้นในสังคมเมืองทำให้สังคมมีการขยายตัวเพื่อรองรับกับอัตราการเติบโตของประชากรที่จะมีการหลั่งไหลจากชนบทเข้าสู่เมือง เมืองหลวงและเมืองใหญ่ของประเทศจะมีแรงดึงดูดสูงมากในการดึงดูดให้ประชากรอพยพจากชนบทเข้าสู่เมือง ซึ่งมีอยู่ 2 สาเหตุหลักด้วยกันคือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและการศึกษา การขยายตัวของสังคมเมืองก็เป็นการปรับตัวเพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมทั้งในเรื่องของจำนวนประชากร การประกอบอาชีพ ถิ่นฐานที่อยู่อาศัย เป็นต้น ซึ่งการขยายตัว

ดังกล่าวเป็นการสร้างความสมดุล ความสำเร็จ และความมั่นคงของสังคมแต่ในอีกด้านหนึ่ง ผลลัพธ์ของการขยายตัวของสังคมเมืองทำให้เกิดปัญหาตามมาอย่างมากมาย เช่น มลพิษสิ่งแวดล้อม ที่อยู่อาศัยแออัด การจราจร เป็นต้น อีกทั้งพื้นที่ชนบทเปรียบเสมือนพื้นที่ระยะที่ไม่ได้รับการดูแลจากการอพยพของคนเข้าสู่การทำงานในเมือง

3. การเปลี่ยนแปลงในส่วนของการสัมพันธ์ การเปลี่ยนแปลงส่วนนี้มีผลต่อโครงสร้างทางสังคมเช่นกัน กล่าวคือ ระบบความสัมพันธ์ของคนในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงจากความสัมพันธ์ทางเครือญาติที่แน่นแฟ้น เนื่องจากเป็นสังคมแบบครอบครัวขยาย แต่เมื่อสังคมเปลี่ยนมาเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้นทำให้ระบบความสัมพันธ์แบบเครือญาติลดน้อยลงโดยเฉพาะในสังคมเมืองการปรับตัวของสถาบันครอบครัวในแต่ละสังคมตามความสัมพันธ์ก็เพื่อให้มีความเหมาะสมและสมดุลกับสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และการที่สังคมเมืองมีความเป็นอยู่แบบครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ความสัมพันธ์แบบเครือญาติลดน้อยลงซึ่งมีผลต่อสถานะของการหย่าร้างที่เพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากความยึดมั่นในระบบเครือญาติทั้งสองฝ่ายของคู่แต่งงานลดลง แต่ละคนมีสิทธิและอำนาจในการตัดสินใจที่ค่อนข้างอิสระ และสามารถทำงานหาเลี้ยงชีพให้กับตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพิงฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจึงทำให้การตัดสินใจที่จะแต่งงานหรือหย่าร้างกระทำได้ง่ายมากขึ้นกว่าในสังคมชนบท การเกิดการหย่าร้างขึ้นในสังคมเมืองที่มากขึ้น สังคมก็จะปรับตัวให้ผู้ที่หย่าร้างดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่เกิดปัญหาจนอาจจะกลายเป็นปัญหาของสังคม เช่น การเกิดสถาบันทางจิตวิทยาเพื่อให้คำปรึกษากับสถานะทางจิตที่อาจจะเกิดจากการหย่าร้างหรือปัญหาต่าง ๆ ช่วยให้คำปรึกษาเพื่อลดภาวะความตึงเครียดของคนในสังคมให้น้อยลง เป็นต้น การเกิดสถาบันดังกล่าวเป็นทางออกอย่างหนึ่งของสังคมที่จะปรับตัวให้ผู้ที่หย่าร้างที่อาจจะเกิดความเครียดมีปัญหาน้อยลงและเป็นการป้องกันการเกิดปัญหาทางสังคมเพื่อความสะดวกทางสังคม

4. การเกิดขึ้นของสถาบันต่าง ๆ ทางสังคม สังคมที่มีความหลากหลาย คนในสังคมมีการประกอบอาชีพที่แตกต่างกันทำให้เกิดสถาบันที่มีความชำนาญเฉพาะด้านในสังคม เช่น การเกิดขึ้นของสถาบันการศึกษา โรงเรียน มหาวิทยาลัย เป็นต้น ซึ่งในสมัยก่อน (ยกตัวอย่างสังคมไทย) การศึกษาจะเน้นอยู่ที่วัด มีพระเป็นอาจารย์ผู้สอนศิลปวิทยาการ วิชาความรู้ต่างๆ แต่เมื่อมีการจัดตั้งโรงเรียนความสำคัญของวัดที่เป็นสถาบันการศึกษาจะลดลงโดยกลายเป็นหน้าที่ของโรงเรียนในการให้ความรู้ต่าง ๆ แก่เด็ก และนอกจากการศึกษาเล่าเรียนแล้ว กระบวนการขัดเกลาทางสังคม (socialization) ซึ่งแต่เดิมระบบของครอบครัวทำหน้าที่นี้แต่เมื่อมีโรงเรียนเกิดขึ้นกระบวนการขัดเกลาเด็กกลายเป็นหน้าที่ของโรงเรียนทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในกระบวนการขัดเกลาทางสังคมจากเดิมที่เป็นไปอย่างไม่เป็นทางการเปลี่ยนไปสู่การเป็นทางการ เป็นต้น การเกิดขึ้นของสถาบันทางสังคมที่เน้นความชำนาญเฉพาะด้านมากขึ้นเป็นการปรับตัวของโครงสร้างทางสังคมในโลกสมัยใหม่ที่รองรับกับการเปลี่ยนแปลงของความชำนาญของมนุษย์ที่แยกแยะเฉพาะสาขาวิชามากขึ้นและเพื่อให้บุคคลที่จบจากสาขาวิชาเฉพาะที่ไม่สามารถทำงานในด้านอื่นๆ ได้นั้นมีทางออกในการประกอบอาชีพของตนเพื่อไม่ให้กลายเป็นปัญหาการว่างงานของแรงงานในสังคม และยังเป็นการรักษาความสมดุล และเสถียรภาพทางสังคมไว้ด้วย

5. การเปลี่ยนแปลงในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างทางสังคมที่ทำให้สังคมดำรงอยู่ได้ แต่ด้วยภาวะของความทันสมัยที่เข้ามาทำให้มีการเน้นพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกันอย่างกว้างขวาง แต่ได้หลงลืมการอนุรักษ์หรือรักษาวัตถุดิบตามธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์เหมือนเดิมจึงทำให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติอย่างไม่สามารถเรียกคืนกลับมาได้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนในชุมชนเป็นอย่างมาก เช่น การตัดไม้ทำลายป่า ทำให้ฝนไม่ตกตามฤดูกาล เกิดเหตุน้ำป่าไหลหลากเนื่องจากไม่มีต้นไม้คอยดูดซับน้ำไว้ตามธรรมชาติเกิดมลพิษทางอากาศ ทางน้ำ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมในโลกยุคทันสมัย ดังที่กล่าวมาทั้ง 5 ประเด็นนี้สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในยุคทันสมัยได้ชัดเจน โดยการอธิบายในเชิงโครงสร้างการหาที่นั้นสามารถทำให้เห็นถึงภาพของการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวของสังคมเพื่อรักษาซึ่งสภาวะความสมดุล ความมีเสถียรภาพ และความอยู่รอดของสังคมในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยสถาบันทางสังคมทั้งที่เป็นสถาบันดั้งเดิมและสถาบันเฉพาะที่เกิดขึ้นมาใหม่นั้นต้องมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ทันกับการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสถานการณ์ของสังคมโลก และนอกจากการอธิบายโดยใช้แนวคิดโครงสร้างการหาที่แล้ว ความขัดแย้งทางสังคมและกระบวนการใช้เหตุผลก็เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในโลกยุคทันสมัยได้เช่นเดียวกัน

วิเคราะห์การบริหารงานท้องถิ่นภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

การที่องค์กรใด ๆ ก็ตามจะรองรับและพร้อมต่อการก้าวเข้าสู่ยุค 4.0 นั้น องค์กรเองก็ต้องมีความพร้อมในการก้าวสู่ความเป็นองค์กร 4.0 คำถามคือแล้วผู้บริหารจะพัฒนาองค์กรอย่างไร ให้พร้อมสำหรับการก้าวสู่ความเป็นองค์กร 4.0 ในสัปดาห์นี้ก็เลยขอเสนอแนะแนวทางสำหรับการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็น 4.0 ไว้ 5 ประการดังนี้

ประการที่ 1 ท้องถิ่นจะต้องสามารถบริหารความหลากหลายและแตกต่างเพื่อให้เกิดผลสูงสุดแก่องค์กร เนื่องจากในยุค 4.0 ที่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทั้งจริงและปลอม ถูกกระจายออกไปได้เพียงแค่ปลายนิ้วสัมผัส ทำให้บุคลากรในองค์กรมีความคิดที่แตกต่างและหลากหลายมากขึ้น ทุกคนพร้อมและกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเอง นอกจากนี้ในยุคที่คนวัย Gen 2 จะทำให้สถานที่ทำงานยุคใหม่กำลังจะประกอบด้วยคน 4 ยุคที่เกิดขึ้นมาในช่วงเวลาที่แตกต่าง และนำไปสู่วิธีคิด วิธีทำงานที่แตกต่างและหลากหลาย ซึ่งปัจจัยข้างต้นทั้งหมดทำให้ภายในองค์กรจะประกอบด้วยบุคลากรที่มีวิธีคิด ความเชื่อ ลักษณะการทำงานที่แตกต่างและหลากหลายกันมากขึ้น ดังนั้นผู้บริหารจะต้องเรียนรู้ที่จะบริหารงานท่ามกลางความแตกต่าง และใช้ความประโยชน์จากความแตกต่าง เพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จให้ได้

ประการที่ 2 ท้องถิ่นจะต้องให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตของบุคลากร เนื่องจากในยุค 4.0 นั้น ความรู้ที่เรียนมาในสถาบันการศึกษานั้น เพียงแค่ก้าวออกจากรั้วมหาวิทยาลัยก็จะล้าสมัยแล้ว ดังนั้น

จะต้องแสวงหาทุกหนทางในการที่จะพัฒนาบุคลากรอยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตามการพัฒนาไม่ใช่เพียงแค่การพัฒนาความรู้ (Knowledge) เท่านั้นแต่จะต้องพัฒนาทักษะและวิธีการคิดที่จำเป็นและสำคัญสำหรับยุค 4.0 ด้วยผู้บริหารจะต้องคอยทบทวนว่าบุคลากรของตัวเองมีวิธีคิดและทักษะในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้หรือยัง เช่นการติดตามและมองเห็นถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้และอยู่ร่วมกับเทคโนโลยีใหม่ การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking) ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) การคิดรวบยอด (Conceptual Thinking) การทำงานร่วมกับผู้อื่น และความฉลาดทางอารมณ์

ประการที่ 3 การทำงานภายในท้องถิ่นยุค 4.0 นั้นจะไม่สามารถทำงานแบบยุค 2.0 หรือ 3.0 ได้อีกต่อไป การบริหารงานในลักษณะของการสั่งการและควบคุม (Command and Control) แบบเดิม ๆ นั้นจะไม่เหมาะสมต่อทั้งกลุ่มบุคลากรที่มีความหลากหลายมากขึ้นและบุคลากรที่จะต้องมีการคิดและทักษะสำหรับยุค 4.0 ในต่างประเทศมีแนวคิดของระบบอะมีบา (Holacracy) คือ องค์กรรูปแบบใหม่ที่ไม่มีเจ้านายไม่มีลูกน้อง ไม่มีโครงสร้างไม่ยึดติดกับตำแหน่งต่าง ๆ มาปรับใช้มากขึ้น ถึงแม้แนวคิดของระบบอะมีบาจะยังไม่ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย แต่ก็แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มการบริหารองค์กรในอนาคตที่บุคลากรจะต้องมีการบริหารกันเองในลักษณะของ Self-managed, Self-motivated Teams กันมากขึ้นบุคลากรในท้องถิ่น 4.0 จะต้องมีอิสระมากขึ้นในการบริหารความสำเร็จของการทำงานของตนเอง

ประการที่ 4 ท้องถิ่นจะต้องสามารถนำดิจิทัลใหม่ ๆ เข้ามาปรับใช้ในการทำงานของท้องถิ่นมากขึ้น และอาจจะถึงขั้นของการนำดิจิทัลเทคโนโลยีมาปรับเปลี่ยนท้องถิ่นเลย ไม่ว่าจะเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานภายใน การสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับประชาชน หรือ การสร้าง Business Model แบบใหม่ อย่างไรก็ตาม สำหรับท้องถิ่น 4.0 ในประเทศไทยนั้นการนำดิจิทัลเทคโนโลยีมาใช้นั้นก็ยังคงควรที่จะต้องผสมผสานให้เข้ากับ Human Touch อยู่ด้วย

ประการที่ 5 ท้องถิ่นจะต้องสามารถส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงภายในท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องระวังไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในท้องถิ่นช้ากว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายนอก

สรุป

การบริหารงานองค์กรมีองค์ประกอบสำคัญที่นักบริหารงานควรคำนึงเพื่อให้การบริหารงานประสบความสำเร็จประกอบไปด้วยเงิน (Money) วัตถุดิบ (Materials) เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ (Machine or

Equipment) และแรงงานหรือคน (Man) รวมถึงองค์ความรู้ในการบริหารงานในยุคต้น ๆ ของการพัฒนาการบริหารงานสมัยใหม่ จะคิดถึงองค์ประกอบสำคัญดังกล่าว เพื่อพิจารณากำหนดเป้าหมายขององค์กร ว่าจะมีทิศทางหรือแนวทางในการบริหารองค์กรอย่างไรแต่ต่อมาได้มีการพัฒนาระบบการบริหารงาน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงขององค์กรตามโลกาภิวัตน์ที่มีการแข่งขันสูง จึงมีการสร้างระบบการบริหารงานที่เน้นคนมากยิ่งขึ้นรวมทั้งปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงานสมัยใหม่ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายขึ้นจึงได้มีแนวความคิดในการบริหารคนหรือทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรของตน เพื่อความสำเร็จและบรรลุผลสำเร็จโดยให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เข้ามาสนับสนุนการบริหารงานขององค์กร เพราะเนื่องจากประเทศไทยต้องยอมรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งถือว่าเป็นประเด็นที่สำคัญของสังคมไทย หรือองค์กรต้องให้ความสนใจเพราะว่าการบริหารจัดการจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เนื่องจากโลกในอนาคต เป็นโลกที่ทำงานในสิ่งแวดล้อมที่เป็นพลวัตมากขึ้น การแข่งขันจะมีอัตราที่สูงขึ้นและเป็นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของความคาดหวังทางสังคมเพิ่มขึ้น และจะกดดันเรียกร้องในองค์กร มีการปรับตัวเพื่อแสวงหาแนวทางในการบริหารจัดการองค์กรให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยเฉพาะการพยายามให้เกิดการมีส่วนร่วมมากขึ้น การให้อำนาจ การเข้าไปเกี่ยวข้อง การทำงานเป็นทีม ทั้งหมดจะต้องพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน โดยผ่านกระบวนการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล. (2562). *การจัดการการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2555). *การปกครองท้องถิ่นไทย : หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*. กรุงเทพมหานคร: วิญญูชน.
- ธนาชาติ นุ่มนนท์. (2565). การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโลกที่มีมากกว่า “เทคโนโลยีดิจิทัล”. *ออนไลน์*. สืบค้นวันที่ 18 ตุลาคม 2565. แหล่งที่มา: <https://www.bangkokbiznews.com/columnist/999342>.
- รศ.ดร. รัตนเสริมพงศ์. (2554). *แนวคิดและหลักการทั่วไปในการบริหารท้องถิ่น*. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วุฒิสาร ตันไชย. (2559). *รูปแบบและประเภทการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- ศุภชัย ยาวะประภาส และปิยากร หวังมหาพร. (2563). *นโยบายสาธารณะระดับท้องถิ่นไทย (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- อุดม ทุมโฆสิต. (2555). *การปกครองท้องถิ่นสมัยใหม่*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

แผนพัฒนาท้องถิ่น : หลักการ วิธีการ และกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

Local Development Plan : Principle, Method and Process of Sustainable Local Development

นพพล อินทรีย์, ปาณิสรา นาเลิศ,

ธีรพล เขียวเหลือง และ โชติ บดีรัฐ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Nopphon Insee, Panisara Nalert,

Teerapol Khiawlueng and Chot Bodeerat

Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author, E-Mail: nopphon-phon@hotmail.com

บทคัดย่อ

แผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่นเป็นเครื่องมือในการสร้างการเรียนรู้ของคนในชุมชน การแก้ไขปัญหาของชุมชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ดังนั้นบทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักการ วิธีการ และกระบวนการในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน พบว่า หลักการ วิธีการ และกระบวนการในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ควรดำเนินการตามขั้นตอน 9 ขั้นตอนสู่การจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น คือ 1) การสร้างวิทยากรการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น 2) เวทีการสร้างความรู้ความเข้าใจของทีมงานวิทยากร 3) การวิเคราะห์ข้อมูลเรียนรู้ตนเองและชุมชน 4) การวิเคราะห์และสังเคราะห์ ข้อมูลชุมชน 5) การยกร่างแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น กำหนดเป้าหมายและทิศทางการพัฒนา 6) การกำหนดแผนงานโครงการพัฒนาชุมชน 7) การประชาสัมพันธ์หรือประชาคมแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น 8) การปฏิบัติตามแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และ 9) การติดตามประเมินผลแบบเสริมพลังและสรุปบทเรียน

คำสำคัญ : แผนพัฒนาท้องถิ่น; หลักการ วิธีการ และกระบวนการ; การพัฒนาท้องถิ่น

Abstracts

The local development plan was the tool for building the learning of the people in the community and solving the problems of the community with the process of the people participation in the community as the key of the local development. The objective of this journal was to study the principle, method and process in making the local development plan for the sustainable local development. It was found that the principle, method and process in making the local development plan should manage in 9 steps for making the local development

* วันที่รับบทความ : 28 ตุลาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 8 ธันวาคม 2565; วันที่ตอบรับบทความ : 9 ธันวาคม 2565

Received: October 28, 2022; Revised: December 8, 2022; Accepted: December 9, 2022

plan: 1) coaching the trainers for making the local development plan, 2) the forum for making the understanding of trainers, 3) analyzing the data in learning of themselves and the community, 4) the analysis and synthesis of the community data, 5) drafting the local development plan, 6) specifying the plans and projects for the community development, 7) the public hearing for the local development plan, 8) following the local development plan, and 9) evaluating and summarizing the lessons.

Keywords: Local Development Plan; Principle Method and Process; Local Development

บทนำ

ในยุคโลกาภิวัตน์ปัญหาต่าง ๆ มีความสลับซับซ้อน และเปลี่ยนแปลงรวดเร็วยิ่งขึ้นการแก้ปัญหาจำเป็นต้องมีความรอบคอบโดยคำนึงถึงผลกระทบอย่างรอบด้าน มีความรอบรู้และอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่าย จะต้องสร้างการเรียนรู้ร่วมกันตั้งแต่กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมสรุปบทเรียน จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อทุกคนยอมรับซึ่งกันและกัน การรวมตัวของประชาชนที่หลากหลายทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นความรู้ และเชื่อมประสบการณ์อย่างกว้างขวาง เป็นการเสริมพลังซึ่งกันและกัน สร้างโอกาสให้ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนฐานรากให้ชุมชนท้องถิ่นมีสิทธิ หน้าที่และบทบาทในการจัดการทรัพยากรสาธารณะมากขึ้น ทำให้ท้องถิ่นเข้มแข็ง เกิดการประสานงานงบประมาณระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งในแนวราบกับท้องถิ่นหน่วยงานอื่นๆ และในแนวดิ่งกับส่วนกลาง (กัลยารัตน์ อธิระณชัยกุล, 2562 : 65) การให้ความสำคัญในการส่งเสริมการบริหารจัดการชุมชน โดยใช้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เป็นเครื่องมือในการสร้างการเรียนรู้ของคนในชุมชน การแก้ไขปัญหาของชุมชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนสิ่งสำคัญของการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นที่จะสามารถทำงานกับประชาชนได้อย่างถูกต้องและทำให้งานมีประสิทธิภาพ อันประกอบด้วยแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในระดับการปฏิบัติ (โกวิทย์ พวงงาม, 2562 : 76) ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นหัวใจของงานพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยยึดหลักของการมีส่วนร่วมที่ว่า ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจวางแผนงาน การปฏิบัติการและร่วมบำรุงรักษา
2. การช่วยเหลือตนเอง เป็นแนวทางในการพัฒนาที่ยึดเป็นหลักที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ต้องพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นพึ่งตนเองได้มากขึ้น โดยมีรัฐคอยให้การช่วยเหลือสนับสนุน ในส่วนที่เกินขีดความสามารถของประชาชน ตามโอกาสและหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม
3. ความคิดริเริ่มของประชาชน ในการทำงานกับประชาชน ต้องยึดหลักการที่ว่าความคิดริเริ่มต้องมาจากประชาชนในชุมชนท้องถิ่น ซึ่งต้องใช้วิถีแห่งประชาธิปไตยและหาโอกาสกระตุ้นให้การศึกษาให้ประชาชนเกิดความคิด และแสดงออกซึ่งความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น หมู่บ้าน ตำบล
4. ความต้องการของชุมชน การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นต้องให้ประชาชนและองค์กรประชาชนคิดและตัดสินใจบนพื้นฐานความต้องการของท้องถิ่นเอง เพื่อให้เกิดความคิดที่ว่างงานเป็นของประชาชนและจะช่วยกันดูแลรักษาต่อไป

5. การศึกษาภาคชีวิต การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นถือเป็นกระบวนการให้การศึกษาภาคชีวิตแก่ประชาชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคน พัฒนาท้องถิ่น การให้การศึกษาต้องให้การศึกษาอย่างต่อเนื่องกันไป ครอบคลุมทั้งบุคคลยังดำรงชีวิตอยู่ในชุมชน

ดังนั้นการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดความยั่งยืนนั้นต้องเกิดจากการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นซึ่งจะเป็นหลักการ วิธีการ และกระบวนการในการกำหนดอนาคตและกิจกรรมการพัฒนาของชุมชน โดยเกิดขึ้นจากคนในชุมชนที่มีการรวมตัวกันจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่นขึ้นมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่นของตนเอง ให้เป็นไปตามที่ความต้องการและสามารถแก้ปัญหาที่ชุมชนเผชิญอยู่ คนในชุมชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมกำหนดแนวทางและทำกิจกรรมการพัฒนาร่วมกัน ยึดหลักการพึ่งตนเอง ลดการพึ่งพิงภายนอก คำนึงถึงศักยภาพ ทรัพยากร ภูมิปัญญาวิถีชีวิต วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นเป็นหลัก

การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นมีหลักพื้นฐานดั้งเดิมว่าเป็นกระบวนการให้การศึกษา (Education Process) แก่ประชาชนเพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด ให้มีความสามารถพึ่งตนเองได้ (Self-Reliance) หรือช่วยตนเองได้ (Self-Help) ทั้งในการคิดตัดสินใจและดำเนินการแก้ปัญหาตนเอง ตลอดจนตอบสนองความต้องการของตนเองและส่วนรวมด้วยกระบวนการกลุ่ม (Group Process) กับกระบวนการกระตุ้น จิตสำนึก (Consciousness Process) ดังนั้น การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นจึงเป็นการพัฒนามนุษย์ให้ครบถ้วนถึงความพร้อมทุกด้าน เพื่อจัดการกับปัญหาและความต้องการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จึงกล่าวได้ว่าการดำเนินงานพัฒนาชุมชนเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และต้องการผู้ปฏิบัติงานที่มีสมรรถภาพ (Competence) ซึ่งจะต้องใช้ความเป็นทั้งศาสตร์ (วิชาการ) และเป็นทั้งศิลปะ (ปฏิบัติการ) (โกวิทย์ พวงงาม, 2562 : 76) ดังนี้

1. คนมีความสำคัญมากที่สุด (Man is a Most Important) การพัฒนาชุมชนเชื่อมั่นในศักยภาพหรือพลังความสามารถของคน เพราะการดำรงอยู่หรือการล่มสลายของชุมชน การพัฒนาหรือการเสื่อมถอยของชุมชน ขึ้นอยู่กับคนในชุมชนเป็นสำคัญ จึงต้องให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาด้วย การพัฒนาคนให้มีศักยภาพในการพัฒนาตนเองและชุมชน ร่วมกันสร้างมาตรฐานในการดำรงชีวิตหรือมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความพร้อมที่จะพัฒนาชุมชนของตนเอง

2. การมีส่วนร่วมของประชาชน (People Participation) เป็นหัวใจของงานพัฒนาชุมชน โดยยึดหลักของการมีส่วนร่วมที่ว่า ประชาชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมวิเคราะห์ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติงาน ร่วมประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า การพัฒนาชุมชนนั้นเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชนนั่นเอง

3. การช่วยเหลือตนเอง (Aided Self-Help) เป็นแนวทางในการพัฒนาที่ยึดเป็นหลักที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ต้องพัฒนาให้ประชาชน พึ่งตนเองได้มากขึ้น โดยมีรัฐคอยให้การช่วยเหลือสนับสนุนในส่วนที่เกินขีดความสามารถของประชาชนตามโอกาสและหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม

4. การพึ่งตนเอง (Self-Reliance) จากความเชื่อในศักยภาพและพลังความสามารถของชุมชน แนวความคิดของการพัฒนาชุมชนจึงเชื่อมั่นว่าการเสริมสร้างขีดความสามารถของประชาชนและชุมชนนั้น ทำให้คนสามารถที่จะพัฒนาชุมชนได้ด้วยตนเอง สามารถสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้

5. ความคิดริเริ่มของประชาชน (Initiative) ในการทำงานกับประชาชนต้องยึดหลักการที่ว่า ความคิดริเริ่มต้องมาจากประชาชน ซึ่งต้องใช้วิธีแห่งประชาธิปไตยและหาโอกาสกระตุ้นให้การศึกษาให้ประชาชนเกิดความคิด และแสดงออกซึ่งความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อหมู่บ้าน ตำบล เป็นแนวความคิดที่เชื่อมั่นในสิทธิเสรีภาพของคน การพัฒนาชุมชนต้องเกิดจากความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในชุมชน โดยประชาชนเป็นผู้ริเริ่มในการศึกษาวิเคราะห์ปัญหา จัดทำแผนและโครงการไม่ใช่ถูกกำหนดโดยบุคคลหรือหน่วยงานนอกชุมชน การดำเนินงานพัฒนาในขั้นตอนต่างๆ ต้องให้ประชาชนในชุมชนเป็นผู้ริเริ่มและรับผิดชอบ หน่วยงานนอกชุมชนอื่นๆ เป็นหน่วยที่สนับสนุนส่งเสริมเท่านั้นแนวความคิดดังกล่าวนี้จะเกิดขึ้นได้โดยวิธีให้การศึกษาแก่คนในชุมชนจนมีความรู้ความสามารถ ในระดับที่เรียกว่า "คิดเป็น ทำเป็น" จนสามารถที่จะค้นหาปัญหา วิเคราะห์ปัญหา กำหนดวิธีการแก้ไขปัญหา และดำเนินการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

6. ความต้องการของชุมชน (Felt-Needs) การพัฒนาชุมชนต้องให้ประชาชนและองค์กรประชาชนคิดและตัดสินใจบนพื้นฐานความต้องการของชุมชนเองเพื่อให้เกิดความคิดที่ว่างงานเป็นของประชาชนและจะช่วยกันดูแลรักษาต่อไป

7. การใช้ทรัพยากรในชุมชน (Community Natural Resources Utiliz) ผลประโยชน์ในการพัฒนาชุมชนโดยย่อมเกิดขึ้นแก่ชุมชนนั้น จึงต้องใช้ทรัพยากรต่างๆ ของชุมชนเช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ ทูทางสังคม และทรัพยากรต่างๆ ไม่พึ่งพาชุมชนอื่นๆ ในการพัฒนาชุมชนของตนเอง เพราะแต่ละชุมชนต่างก็มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ทรัพยากรเพื่อพัฒนาชุมชนของตนเช่นเดียวกัน

8. ขีดความสามารถของชุมชนและรัฐบาล (Community and Government Capaciv) การพัฒนาชุมชนมุ่งเน้นให้ดำเนินการโดยคนและทรัพยากรในชุมชนเป็นสำคัญเพราะรัฐบาลมีขีดความสามารถจำกัด ทั้งด้านบุคลากร งบประมาณและระบบการบริหารส่วนชุมชนก็มีขีดจำกัดในเรื่องความไม่พร้อมของคน และทรัพยากรที่ใช้ในการพัฒนาไม่เพียงพอ ดังนั้น การดำเนินงานพัฒนาชุมชนจึงต้องคำนึงถึงขีดความสามารถของชุมชนและรัฐบาล กล่าวคือ ชุมชนที่มีความพร้อมมากก็พึ่งตนเองให้มาก ชุมชนที่มีความพร้อมน้อย รัฐก็ให้การสนับสนุนมากขึ้น ขีดความสามารถของชุมชนและรัฐนี้จะต้องได้สัดส่วนและสอดคล้องซึ่งกันและกัน

9. การร่วมมือกันระหว่างรัฐกับประชาชน (Co-Operations Between Government with People) การพัฒนาชุมชนจะประสบความสำเร็จได้ต้องเกิดจากการร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลและประชาชนไม่ปล่อยให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดรับผิดชอบเพียงฝ่ายเดียว เพราะทั้งรัฐบาลและประชาชนในชุมชนต่างก็มีข้อจำกัด ไม่

สามารถดำเนินงานพัฒนาชุมชนให้มีประสิทธิภาพได้เต็มที่ดังกล่าวนำมาแล้ว การร่วมมือระหว่างรัฐบาลและประชาชนนี้ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการช่วยเหลือตัวเอง การใช้ทรัพยากรในชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชน และการสนับสนุนส่งเสริมของรัฐบาลอย่างเหมาะสมเป็นสำคัญ

10. การพัฒนาแบบบูรณาการ (Integrated Development) การพัฒนาชุมชนต้องดำเนินการไปพร้อมๆ กันหลายๆ ด้าน จะมุ่งเพียงด้านใดด้านกิจกรรมในการพัฒนาชุมชนมีหลายกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องสอดคล้องและเป็นแนวทางเดียวกันเพื่อการประหยัดแรงงานงบประมาณ และเวลาที่ใช้การดำเนินงานพัฒนาชุมชนจึงต้องประสานงานกับคน หน่วยงาน องค์กรต่างๆ และงบประมาณจึงจะประสบความสำเร็จ

11. ความสมดุลในการพัฒนา (Development as Equality) การพัฒนาชุมชนต้องดำเนินการไปพร้อมกันทุกด้าน ไม่มุ่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะเพราะทุกกิจกรรมมีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด จึงต้องคำนึงถึงความสมดุลในการพัฒนาด้วย เช่น ความสมดุลระหว่างการพัฒนาคนกับสิ่งแวดล้อม ความสมดุลระหว่างสิ่งที่เป็กรูปธรรมกับนามธรรม ความสมดุลระหว่างพัฒนาวัตถุกับการพัฒนาจิตใจของคน ความสมดุลระหว่างเพศและวัย ความสมดุลระหว่างภูมิปัญญาท้องถิ่นกับภูมิปัญญาสากล เป็นต้น

12. การพัฒนาชุมชนเป็นการศึกษาภาคชีวิต (Lifelong Education) คือมีลักษณะเป็นการให้การศึกษาแก่ประชาชนทุกเพศทุกวัยอย่างต่อเนื่องกันไปตลอดชีวิตเป็นการให้การศึกษาที่เน้นให้รู้จักตัวเอง รู้จักโลก และเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับสรรพสิ่งทั้งที่เป็นมนุษย์ ธรรมชาติ หรือสิ่งเหนือธรรมชาติ อันก่อให้เกิดปัญหา เพื่อปรับสภาพความเป็นอยู่ให้สอดคล้องสมดุล การศึกษาภาคชีวิตเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ซึ่งจะทำให้มีความสามารถปรับตัวอยู่ในชุมชนและสังคมได้อย่างเป็นสุขตามอัตภาพ การนำเสนอแนวคิดการศึกษาภาคชีวิต (Lifelong Education) เป็นผลจากรายงานขององค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ที่ได้นำเสนอไว้ว่า "มนุษย์แต่ละคนจะต้องอยู่ในภาวะแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตของเขา ฉะนั้นแนวความคิดของการศึกษาภาคชีวิตจึงเปรียบเหมือนกุญแจดอกสำคัญของสังคมแห่งการเรียนรู้" ดังนั้นการพัฒนาชุมชนที่เป็นกระบวนการเรียนรู้พื้นฐานของการทำความเข้าใจชีวิต จึงนับได้ว่าเป็นการศึกษาภาคชีวิต และเป็นการศึกษาที่มีความต่อเนื่องกันไปตราบเท่าอายุขัยของบุคคล นั้นแสดงว่า การพัฒนาชุมชนนั้นจะมีไม่สิ้นสุด แต่หมุนเวียนเปลี่ยนไปตามความต้องการ และสถานการณ์ของชุมชน

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาชุมชนเป็นการเปลี่ยนแปลง การสร้างสรรค์ปรับปรุงอย่างมีกระบวนการ (Process) และเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมีโครงสร้างและแบบแผน (Planned and Structured Change) หรือมีการกำหนดทิศทางเป้าหมายที่แน่นอน (Ultimate Goal) ที่อาจเป็นไปได้ทั้งการกระทำของภาครัฐและภาคเอกชน หรือเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชน ทั้งนี้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตด้านต่างๆ ให้ดีขึ้น เช่น เศรษฐกิจ การศึกษาเรียนรู้ สุขภาพอนามัย วัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพื่อให้มีความสามารถที่จะพึ่งตนเองได้ ในขณะเดียวกันยังอาจหมายถึงการเรียนรู้และการดำรงไว้ซึ่งทุนทางสังคม

(Social Capital) ที่ชุมชนมีมาแต่ดั้งเดิม คือ ภูมิปัญญาละบานบนิเวศ ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมประเพณี ขนบธรรมเนียม ขาดิพนธ์ ศาสนา และภาษาอีกด้วย

แผนพัฒนาท้องถิ่น

นับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นต้นมา บทบาท อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น โดยกำหนด กรอบความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนและความเป็นอิสระในการกำหนด นโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะนอกจากนี้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้บัญญัติให้มืองค์กรรับผิดชอบในการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นคือ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำหนดหน้าที่ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น ทำให้เห็นได้ว่า มีการกำหนดตัวบท กฎหมายและกลไกทางกฎหมายเพื่อให้การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างโปร่งใสและสามารถถูกตรวจสอบจาก ประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคหลังรัฐธรรมนูญ ฉบับปัจจุบันประกาศใช้ จึงมีบทบาท อำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการ สาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยายบทบาท หน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพ ชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น (กรมส่งเสริมการ ปกครองท้องถิ่น, 2552 : 74)

การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันนี้ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้โดยเพียง ลำพัง เพราะการดำเนินการนั้นจะต้องสอดคล้องและตรงกับความต้องการของประชาชนดังนั้นองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการวางแผนในการดำเนินงาน ซึ่งปัจจุบันนี้ได้มีการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นเครื่องมือที่ ช่วยในการสนับสนุนให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละ ท้องถิ่นได้ นอกจากนี้ยังทำให้ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้รับการตอบสนองอย่าง สอดคล้องตรงกับปัญหาและความต้องการ อีกทั้งยังเป็นการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิด ประโยชน์สูงสุดการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกระบวนการกำหนด การใช้ทรัพยากรขององค์กร โดยกำหนด กิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้าให้บรรลุภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบายและเป้าหมาย โดยเป้าหมายขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนในท้องถิ่นในอนาคต การกำหนดทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์และแปลงมาสู่การปฏิบัติ ดังนั้น ระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 จึงได้กำหนดให้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาไว้ 2 ประเภท คือ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งมีลักษณะเป็นแผนระยะยาวและแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นแผนพัฒนาแบบหมุนเวียนที่ต้องมีการทบทวนและจัดทำทุกปี ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปกครองส่วนท้องถิ่น (โกวิท พวงงาม, 2550 : 76)

แผนพัฒนาท้องถิ่นจึงถือเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดรายละเอียดของกระบวนการแผนพัฒนาท้องถิ่นตั้งแต่การจัดทำ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า แผนพัฒนาท้องถิ่นจึงมีลักษณะเป็นเอกสารที่แสดงความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แสดงแนวทางการพัฒนาและวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ชัดเจน และมีลักษณะเฉพาะตัวที่จะดำเนินการให้เกิดผลเป็นเอกสารที่แสดงโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาที่จะดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะ ตามที่กำหนดในปีนั้นเป็นเอกสารที่แสดงความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากับงบประมาณรายจ่ายประจำปี (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2552 : 74)

กล่าวโดย แผนพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่น มีความเชื่อมโยงและเกี่ยวเนื่องกันโดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นเสมือนแผนตั้งต้น ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งต้องทำเป็นอันดับแรก เพราะเป็นเสมือนกรอบทิศทางการพัฒนาท้องถิ่นในระยะยาว โดยมีวิสัยทัศน์ ที่แสดงถึงเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นตามระยะเวลาที่กำหนด เช่น กำหนดไว้เป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ระยะ 5 ปี หมายความว่า ในอีก 5 ปีข้างหน้าการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะไปสู่วิสัยทัศน์ที่วางไว้ให้ได้ ส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น จะเป็นแผนที่แสดงรายละเอียดที่ประกอบด้วยโครงการ/กิจกรรม วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และงบประมาณที่จะดำเนินการ ซึ่งความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่น จะเป็นสิ่งสะท้อนให้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนابرลุเป้าหมายไปด้วย ดังนั้น โครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนาท้องถิ่น จึงเป็นโครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแต่ละยุทธศาสตร์ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

วิเคราะห์หลักการ วิธีการ และกระบวนการในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

การจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่นเป็นวิธีการที่ต้องให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำมากที่สุด โดยใช้วิธีการจัดทำประชาคมหรือประชาพิจารณ์ ซึ่งการจัดทำแผนพัฒนามีหลักการสำคัญ คือ เพื่อให้ชาวบ้านซึ่งเป็นเจ้าของชุมชนได้กำหนดอนาคตของชุมชนตนเอง เพื่อให้เกิดกระบวนการในการจัดการชุมชน มีการเรียนรู้ร่วมกัน เพิ่มคุณค่าทางสังคม และทุนทางเศรษฐกิจ เพื่อนำไปสู่การวางแผนพัฒนา และแก้ไขปัญหาและชุมชน เพื่อให้ชุมชนได้มีเป้าหมาย แนวทางที่ชัดเจนในการพัฒนาให้คนในชุมชนอยู่ดีมีสุข เพื่อให้ชุมชนได้มีแผนรองรับการสนับสนุนจากภายนอกได้อย่างครอบคลุมสมบูรณ์ ดังนั้นคณะผู้เขียนจึงวิเคราะห์หลักการ วิธีการ และกระบวนการในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2552 : 74) การจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่นจะเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดประโยชน์ให้กับชุมชน และประชาชนในชุมชนได้ ดังนี้ คนในชุมชนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน คนในชุมชนได้เห็นข้อเด่น ข้อดี โอกาสและข้อจำกัดของชุมชนในการพัฒนามีเป้าหมาย คนในชุมชนมีช่องทางในการแก้ไขปัญหาของชุมชนได้อย่างเหมาะสมและครอบคลุม คนในชุมชนสามารถกำหนดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของชุมชน และลงมือทำงานร่วมกันได้ ทำให้คนในชุมชนสามารถคิดเป็นและกล้าที่จะตัดสินใจด้วยตนเองได้ ชุมชนสามารถวางแผนจัดการกับทรัพยากรหรือทุนในชุมชนทั้งทุนบุคคลและทุนสังคมที่มีอยู่ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพชุมชน คนในชุมชนสามารถรับผลประโยชน์ร่วมกันได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ความร่วมมือกันของคนในชุมชนจะก่อให้เกิดทัศนคติที่ดี เอื้ออาทรต่อกันได้ ปลุกฝังทัศนคติ ค่านิยมที่ดีให้กับลูกหลาน และถ่ายทอดสืบต่อกันได้ และสามารถภาคีแนวร่วมในการทำงานเพื่อพัฒนาชุมชนของตนเอง โดยเฉพาะภาคท้องถิ่นและภูมิภาค ได้อย่างประสานประโยชน์ร่วมกัน (สำนักสนับสนุนสภาพองค์กรชุมชน, 2559 : 65) ควรดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ คือ

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างวิทยากรการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น โดยการเตรียมทีมวิทยากรที่หลากหลายอาชีพประกอบไปด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนปราชญ์ชาวบ้าน พระ อบต. เทศบาล ปกครอง ตำรวจ สาธารณสุข เกษตรกร นักพัฒนาชุมชน กศน. ประมง ปศุสัตว์ ผู้แทนกลุ่ม องค์กรชุมชน เพื่อให้ทีมวิทยากรเป็นผู้เผยแพร่แนวคิด ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในการจัดกระบวนการแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมรวมถึงประเด็นการเรียนรู้ ควรดำเนินการดังนี้

- 1) เป้าหมายของการทำงานเพื่อชุมชนและความสำคัญของประชาชนทุกคนในการทำงานเพื่อชุมชน
- 2) สถานการณ์ของชุมชน
- 3) สถานการณ์การทำงานจากภาครัฐ ได้แก่ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับปัจจุบันหรือที่เกี่ยวข้อง
- 4) แนวคิดการจัดกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

ขั้นตอนที่ 2 เวทีการสร้างความเข้าใจของทีมงาน เป็นเวทีที่จุดประกายความคิด กระตุ้นให้เกิดความในใจที่จะทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและสร้างความร่วมมือในการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน ควรดำเนินการดังนี้

1) เตรียมทีมงานกระบวนการ โดยค้นหาบุคคลที่อยู่ในพื้นที่เป้าหมาย จากหลากหลายหน่วยงาน องค์กร เครือข่าย โดยจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและเข้าใจในกระบวนการจัดทำแผนชุมชน เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเป็นวิทยากรแผนชุมชนรู้เทคนิคการจัดเวทีกระบวนการจัดทำแผนชุมชน

2) ออกแบบการเปิดเวทีในแต่ละขั้นตอนด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนกระบวนการ และเทคนิคที่ใช้รวมทั้งวิทยากรหลัก และวิทยากรผู้ช่วย

3) ซักซ้อมแนวคิด กระบวนการ เทคนิค วิธีการ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับวิทยากรกระบวนการแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

4) เตรียมประเด็นการพูดคุยในเวที เช่น แนวคิดของแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เนื้อหาของการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เตรียมข้อมูลทั่วไปของชุมชนล่วงหน้า เช่น ข้อมูลสภาพของพื้นที่ของชุมชน อาณาเขตของชุมชน ประชากร และครัวเรือน การประกอบอาชีพ รวมทั้งประเด็นปัญหาที่สำคัญของชุมชนนั้นๆ

5) เตรียมพื้นที่ เช่น เตรียมคน เตรียมสถานที่ที่มีความพร้อมสำหรับการจัดเวที เตรียมอุปกรณ์ และสื่อที่ใช้ในการจัดทำเวที

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเรียนรู้ตนเองและชุมชน เพื่อให้ชุมชนได้เรียนรู้ข้อมูลตนเองเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชุมชน ประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อหาแนวทางความต้องการพัฒนาหรือการจัดการชุมชน ที่ชุมชนต้องการให้มีความเข้าใจในแนวความคิด กระบวนทัศน์ และกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น บทบาทความรับผิดชอบของฝ่ายต่างๆ ตลอดจนการสร้างความรู้ความผูกพันและการค้นหบุคคลที่อาสาเป็นกลุ่มแกนในการดำเนินงาน ควรดำเนินการดังนี้

1) จัดเวทีชี้แจงให้ประชาชน กลุ่มแกนนำ ชุมชนองค์กรชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเข้าใจแนวความคิดกระบวนทัศน์ และแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น แบบองค์รวมโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของทุกฝ่ายและมีการกระทำร่วมกัน

2) ค้นหา กำหนดตัวบุคคล กลุ่มอาสาสมัครที่จะเป็นผู้นำหรือแกนในการผลักดันดำเนินการต่างๆ ตามกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาต่างๆ โดยเน้นความสมัครใจ และให้ชุมชนเป็นผู้เสนอแนะ

3) การจัดเวทีทำได้ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น การเปิดเวทีอย่างเป็นทางการการพูดคุยภายหลังการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา การพูดคุยในร้านกาแฟ และการพูดคุยในกิจกรรมร่วมต่างๆ ของชุมชน

4) ควรให้เวลากับชุมชนในการทำความเข้าใจดังนั้นการจัดเวทีทำความเข้าใจและกระตุ้นสำนึกของชุมชน จึงมักจะต้องทำหลายครั้งและหลายรูปแบบตามที่มีโอกาส

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ ข้อมูลชุมชน เพื่อเข้าสู่การวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล โดยให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูล เพื่อสะท้อนข้อมูลที่ค้นพบ เช่นรายรับ รายจ่าย หนี้สิน แยกแยะ ทุนทางสังคมและสภาพสาเหตุปัญหา ศักยภาพที่มีอยู่และสภาพปัญหาที่เป็นแนวโน้มกำลังเกิดขึ้นกับชุมชน ซึ่งชุมชนจะได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นจริงที่รวบรวมมาได้อย่างมีระบบโดยชุมชนเอง ควรดำเนินการดังนี้

1) จัดเวทีชี้แจงให้ประชาชนกลุ่มแกนนำชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้าใจในการประเมินศักยภาพของชุมชน

2) กำหนดแนวทางและขั้นตอนในการดำเนินงานและทำความเข้าใจร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

3) กำหนดประเด็นของข้อมูลที่จะทำการศึกษามีประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ ประวัติหมู่บ้านหรือชุมชน ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ที่ดิน ที่ทำกิน ป่าไม้ แม่น้ำ ฯลฯ ทรัพยากรที่คนสร้าง เช่น โรงเรียน โบสถ์ ศาลา หอกระจายข่าว ฯลฯ และทรัพยากรบุคคลเช่น ผู้รู้หรือปราชญ์ ชาวบ้าน ผู้ประกอบพิธีกรรม ผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชีพ ผู้นำตามธรรมชาติอื่นๆ ผู้นำทางการรวมถึงกลุ่มองค์กรต่างๆ จารีตประเพณี วัฒนธรรม เศรษฐกิจชุมชน เช่น กลุ่มอาชีพต่างๆ กองทุนชุมชน รายรับ-รายจ่าย หนี้สิน คนยากจน ผู้ด้อยโอกาส สวัสดิการชุมชน รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ สถานการณ์ของชุมชนในปัจจุบัน เช่นภัยคุกคาม จุดแข็ง ข้อจำกัด และปัญหา

4) รวบรวมข้อมูลตามประเด็นที่กำหนด โดยอาจแบ่งเป็นกลุ่มๆ ทำการเก็บข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่น ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว บันทึกรายงานของหน่วยงานต่างๆ การสอบถามจากผู้รู้ การประชุมกลุ่มย่อยแล้วจึงนำมารวมกันช่วยกันตรวจสอบปรับปรุงให้สมบูรณ์

5) การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่ได้ออกมาแยกแยะ และหาความสัมพันธ์ในมิติต่างๆ และนำไปสู่ข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหา จุดอ่อน ข้อจำกัด ความเข้มแข็ง และศักยภาพของชุมชน ซึ่งสามารถบันทึกในรูปแบบของแผนที่การตั้งถิ่นฐานของชุมชน พร้อมแสดงแหล่งทรัพยากรต่างๆแผนผังความสัมพันธ์ขององค์กร สถาบันต่างๆ เป็นต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ จะเป็นพื้นฐานสำคัญในกระบวนการทำงานขั้นตอนต่อไป

6) ข้อมูลในเชิงศักยภาพของการพัฒนาและแนวโน้มของสภาพแวดล้อมต่างๆ ประชาชนกลุ่มแกนนำ องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้าใจสภาพที่แท้จริงของชุมชนทั้งในแง่ปัญหา ข้อจำกัด และศักยภาพ

7) ประชาชน องค์กรชุมชนและกลุ่มแกนนำต่าง ๆ เกิดความตระหนักและสำนึกร่วมในการที่จะช่วยแก้ไขปัญหของชุมชน และมีความเชื่อมั่นในศักยภาพที่ชุมชนมีอยู่

8) เป็นการเริ่มกระตุ้นให้ประชาชน กลุ่มองค์กรชุมชน และที่เกี่ยวข้องต่างๆ ได้คิดถึงชุมชนและเห็นความสัมพันธ์ของตัวเอง ครอบครัว กลุ่ม กับชุมชน ในแง่มุมต่างๆ มากขึ้น มากกว่าที่จะคิดถึงแต่เรื่องราว

ของตนเอง ครอบครัว หรือกลุ่มที่ตัวเองสังกัดเท่านั้น อันจะนำไปสู่การเกิดความตระหนัก และสำนึกร่วมในการพัฒนาของชุมชนต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 การยกร่างแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น กำหนดเป้าหมายและทิศทางการพัฒนา เพื่อให้ชุมชนกำหนดเป้าหมายว่าจะพัฒนาไปเป็นชุมชนแบบไหนในอนาคตพร้อมทั้งกำหนดทิศทางและแนวทางการพัฒนาตามศักยภาพของชุมชน เป็นการปรับฐานคิดการหาทางแก้ปัญหาของชุมชนโดยใช้ทุนทางสังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีรายละเอียดชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง เช่น จะทำกิจกรรมอะไร ใครเป็นคนทำ ทำที่ไหน ทำอย่างไร ทรัพยากรมาจากไหน ใครประเมินผล ใครรับผิดชอบ โดยการจัดเวทีร่วมกับเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เพื่อนำผลการวิเคราะห์ศักยภาพชุมชนและปัญหา ผสมผสานกับความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งกรอบสถานการณ์ภายนอกเพื่อช่วยกันกำหนดเป็น

- 1) วิสัยทัศน์การพัฒนาชุมชนท้องถิ่น
- 2) แนวทางในการพัฒนาของแต่ละชุมชน
- 3) จุดมุ่งหมายในการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม
- 4) ชุมชนมีวิสัยทัศน์การพัฒนา โดยมีกรอบแนวทางและจุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ชัดเจนของชุมชน ที่ให้ทุกฝ่ายยึดมั่นร่วมกันประชาชน องค์กรชุมชน กลุ่มแกนนำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน มีจุดมุ่งหมายการพัฒนาของชุมชนร่วมกัน

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดแผนงานโครงการกิจกรรมพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ชุมชนมีแนวทางในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น สู่การเป็นชุมชนที่ปรารถนา เป็นการร่วมกันกำหนดแผนงานโครงการกิจกรรมที่เหมาะสม เป็นไปได้และสอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและกลยุทธ์ที่วางไว้ เพื่อสานต่อ เสริมสร้าง สิ่งที่ชุมชนทำได้ดียิ่งขึ้น หรือเพื่อบรรเทาข้อจำกัดและแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ ของชุมชน

- 1) ตรวจสอบว่ามีกิจกรรม โครงการอะไรบ้างที่คนชุมชน และองค์กรชุมชนทำอยู่และเป็นประโยชน์ นำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ และเป้าหมายการพัฒนาชุมชนและสอดคล้องกับกลยุทธ์การพัฒนาของชุมชน ก็ให้เลือกไว้

2) พิจารณากิจกรรม โครงการว่ามีเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาของชุมชน หรือบรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายของการพัฒนาชุมชนหรือไม่ ยังมีกิจกรรม โครงการใดอีกหรือไม่ที่ควรทำเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาของชุมชน โดยกิจกรรมที่จะทำเพิ่มเติมนั้นควรจะสอดคล้องกับศักยภาพของชุมชน หรือเป็นไปเพื่อมุ่งแก้ไขจุดอ่อน และข้อจำกัดในการพัฒนาชุมชน

3) แยกกิจกรรมออกเป็นสามกลุ่ม คือ

3.1) กิจกรรมที่ ชุมชน กลุ่มองค์กรในชุมชนสามารถดำเนินการได้ ด้วยตนเอง : กำหนดเป็นกิจกรรมที่ชุมชนทำเอง

3.2) กิจกรรมที่ชุมชนไม่สามารถดำเนินการได้เองแต่สามารถได้รับการสนับสนุนจาก อบต. : กำหนดขอรับการสนับสนุนจาก อบต.

3.3) กิจกรรมที่ชุมชน และ อบต. ไม่สามารถดำเนินการได้ด้วยตนเองทั้งหมด หรือ บางส่วน : กำหนดเสนอขอรับการสนับสนุนจากอำเภอจังหวัด ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรเอกชน

4) พิจารณาจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมให้ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 7 การประชาพิจารณ์หรือประชาคมแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้สะท้อนข้อมูลภาพรวมของตำบลและนำเสนอร่างแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้ชาวบ้านรับรู้และเปิดโอกาสให้ร่วมกันพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของแผน เหมาะสม ตรงความต้องการของชุมชนหรือไม่ จัดเรียงลำดับก่อนหลังของการแก้ไขปัญหาถูกต้องหรือไม่ เพื่อให้ประชาชนทั้งชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานภาครัฐ ได้มาร่วมกันพิจารณาความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของการนำไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งให้ความเห็นชอบและร่วมมือกันส่งเสริมสนับสนุนแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมในแผนชุมชน โดยการเปิดเวทีเพื่อให้ชุมชนและหน่วยงานสนับสนุนที่ไม่ได้มาร่วมเวทีจัดทำแผน พัฒนา ชุมชนท้องถิ่น ตั้งแต่ต้นได้มาร่วมในการแสดงความเห็น ให้ข้อเสนอแนะหรือเพิ่มเติมข้อมูลต่างๆเพื่อให้แผนพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นที่ได้จัดทำ ขึ้นเป็นแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่นที่สมบูรณ์และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

ขั้นตอนที่ 8 การปฏิบัติตามแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการร่วมมือกันของชุมชนที่จะปฏิบัติตามแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ที่ได้ผ่านกระบวนการคิดร่วมกันและประชาพิจารณ์มาแล้วว่าเหมาะสมกับชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

ขั้นตอนที่ 9 การติดตามประเมินผลแบบเสริมพลังและสรุปทบทวน เป็นการประเมินว่านำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติได้จริงหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรค หรือต้องการความช่วยเหลือเรื่องอะไร และเมื่อดำเนินกิจกรรมระยะหนึ่ง จะต้องสรุปทบทวนหรือถอดประสบการณ์เพื่อค้นหาข้อบกพร่อง ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมจะขยายผลให้ชุมชน หรือตำบลอื่นได้เรียนรู้ต่อไป

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น 9 ขั้นตอน ดังกล่าวข้างต้นเป็นแนวทางที่สนับสนุนสภาองค์กรชุมชนได้ศึกษาค้นคว้าจากกรณีศึกษาแผนพัฒนาชุมชนที่ประสบความสำเร็จอาจปรับให้เข้ากับบริบทหรือภูมิสังคมแต่ละพื้นที่ได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการดำเนินงานนั้นๆ สรุปสั้นๆ ได้ว่า 1) ปัจจุบัน เราอยู่จุดไหน โดยการวิเคราะห์ SWOT 2) เราต้องการไปสู่จุดไหน โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ ตำแหน่ง ทิศทาง 3) เราจะไปสู่จุดนั้นได้อย่างไร โดยการสร้างแนวทางแก้ไข แผนยุทธศาสตร์ 4) เราจะต้องทำอะไรเพื่อไปถึงจุดนั้น โดยการแปลงแผนยุทธศาสตร์สู่กิจกรรมแผนงานและโครงการ และ5) ลงมือทำ ยื่นขอรับการสนับสนุนต่อหน่วยงานและติดตามประเมินผลแบบเสริมพลัง

สรุป

การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นจะเดินหน้าหรือก้าวไปในทิศทางใดจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ด้วยแนวคิดพื้นฐานการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น หลักการพัฒนา กระบวนการขับเคลื่อนการพัฒนา โดยมีกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม และรวมทั้งภาวการณ์เปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ที่เกิดการพลวัตตลอดเวลาเป็นตัวแปร การพัฒนาชุมชนตามแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่นจึงมีส่วนสำคัญทำให้ประชาชนรับรู้รับทราบดังนี้ 1) เกิดการรู้ตัวเอง แทนที่ชาวบ้านจะทำตามหน่วยงานอย่างเดียว แต่กลับตั้งสติ ได้เริ่มคิดเริ่มจัดการข้อมูลและดูปัญหา ดูแนวทางการพัฒนา นำมาสู่การเริ่มจัดการทุกอย่างด้วยตนเอง 2) มีข้อมูล รับรู้ข้อมูล รู้ว่าทำเรื่องนี้ไปทำไม นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอะไร มีการเชื่อมโยงรวมตัวเป็นการทำงานเป็นเครือข่ายร่วมกัน หรือเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างขบวนที่ทำงานต่างกัน และ 3) กระบวนการทำแผน เป็นการเปลี่ยนความสัมพันธ์ให้ชาวบ้านด้วยกันเองและระหว่างชาวบ้านกับหน่วยงาน ซึ่งตรงนี้ถือเป็นสาระสำคัญมาก

เอกสารอ้างอิง

- กัลยารัตน์ ธีระชนชัยกุล. (2562). *การจัดการการเปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- โกวิท พวงงาม. (2562). *การจัดการตนเองของชุมชนและท้องถิ่น*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: ธรรมสาร.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2552). *คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- โกวิท พวงงาม. (2550). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เอ็กสเปอร์เน็ท.
- สำนักสนับสนุนสภาพองค์กรชุมชน. (2559). *คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์กรมหาชน).

การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่น
ที่มีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน
**The Promotion and Development of Local Public Services
to Life Quality of People**

ปาริชาติ ละดาไส, กนกกาญจน์ คำบุญชู,
ศรสวรรค์ รามบำเพ็ญ, ศิรประภา รอดแก้ว และ โชติ บดีรัฐ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

**Parichat Ladasai, Kanokkan Khamboonchoo,
Sornsawan Rabbamperng, Siraprapa Rodkaew and Chot Bodeerat**
Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, E-Mail :parichat-l@hotmail.com

บทคัดย่อ

การบริการสาธารณะเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับการเกิดขึ้นของสังคมมนุษย์ เมื่อมนุษย์มาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มสังคมทำให้เกิดภารกิจบางประการที่ไม่ใช่ภารกิจของคนใดคนหนึ่ง บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน พบว่ากระบวนการและวิธีการส่งเสริมและพัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นความสำเร็จในการจัดบริการสาธารณะที่เกิดจากความร่วมมือของภาครัฐ เอกชน และประชาชน ที่มีปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะประสบผลสำเร็จซึ่งสามารถแยกกระบวนการและวิธีการส่งเสริมและพัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่น คือ การสร้างสรรค์ประเภทของบริการ โดยท้องถิ่นต้องมีความสามารถในการสร้างสรรค์ประเภทบริการสาธารณะใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของแต่ละท้องถิ่นได้มาจากการตัดสินใจของท้องถิ่นเองมาจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นผู้เสนอและดำเนินการเพิ่มเติม จากการริเริ่มของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเสนอ หรือบางบริการสาธารณะอาศัยเพียงการปรับเปลี่ยน “วิธีการ” บริหารจัดการบริการสาธารณะที่มีอยู่เดิมให้ได้ประโยชน์สูงสุดและตอบสนองของประชาชนและท้องถิ่น

คำสำคัญ: การส่งเสริมและพัฒนา; บริการสาธารณะ; ท้องถิ่น; คุณภาพชีวิตของประชาชน

Abstracts

The objective of this journal was to study the promotion and development of the local public services to the life quality of the people. It was found that the public service was the activities that occurred with the human society. Grouping the people made some tasks. The process and method of the promotion and development of the local public services to the life quality of the people was the success in providing the public services that occurred from the collaboration of the public and private sector, and the people. It made the local administrative organizations providing the public services successful. It could separate the process and method of the promotion and development of the local public services: creating the types of service. The local had the capability in creating the new public services to respond to the demand changeable in the local that occurred from the decision of the local and the related organizations. Some public services depended on the change of the method in the public service management for the maximum benefit and responded to the demand of the people and the local.

Keyword: Promotion and Development; Public Service; Local; life quality of the people

บทนำ

การจัดบริการสาธารณะเป็นภารกิจใหญ่ที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ควรจัดบริการสาธารณะให้ได้อย่างครอบคลุมความต้องการของกลุ่มเป้าหมายและมีคุณภาพดี ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2554 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2549 และกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ระบุอำนาจหน้าที่และขยายขอบเขตประเภทและรูปแบบบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นสามารถจัดทำ

ขณะเดียวกันแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการระบุถึงการถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะของส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปดำเนินการและรูปแบบการจัดบริการสาธารณะที่สามารถจัดทำได้อีกด้วยอย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยยังใช้รูปแบบบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเองในทุกขั้นตอน และยังมีข้อจำกัดในการใช้รูปแบบบริการสาธารณะอื่นๆ เช่น กิจการพาณิชย์ สหกรณ์ การร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (PPPs) ขณะเดียวกันประเภทบริการสาธารณะที่ท้องถิ่นดำเนินการยังขาดความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างและจัดหาบริการสาธารณะใหม่ ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนทั้งที่มีสาเหตุจากข้อจำกัดทางกฎหมายและจากศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ดังนั้นการยกระดับบริการสาธารณะของไทยย่อมหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ต้องทำให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะในประเภทและรูปแบบที่หลากหลายยิ่งขึ้น (วุฒิสสาร ตันไชย, 2559 : 75)

การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยต้องทำให้ท้องถิ่นสามารถจัดบริการ “ได้” และ “ดี” โดยมองว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้อง “จัดบริการสาธารณะได้อย่างกว้างขวางและมีอิสระในการเลือกประเภทและรูปแบบตามหลักความสามารถทั่วไปของท้องถิ่น (General Competence) และปฏิบัติตามหลักการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่ดี” จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นในอนาคตได้ ดังนั้นคณะผู้เขียนเห็นว่า การส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงเป็นการจัดบริการสาธารณะที่มีรูปแบบและวิธีการที่ท้องถิ่นควรสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายในปัจจุบัน ที่มีเป้าหมายและทิศทางที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และบริบททางสังคมเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นด้วย เพื่อตอบสนองต่อความเท่าเทียม (Equity) และมุ่งสร้างการหลอมรวมคนทุกคนและทุกกลุ่มในสังคม (Inclusiveness) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต (Quality of Life) ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศในภาพรวม

แนวคิดการบริการสาธารณะของท้องถิ่น

การบริการสาธารณะของท้องถิ่นเป็นการกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่นไทยที่ถูกกล่าวถึงอยู่เสมอคือการพัฒนาบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน พื้นที่ และการพัฒนาประเทศโดยรวม โดยที่ท้องถิ่นต้องมีอิสระในการกำหนดทิศทางการจัดบริการสาธารณะรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจจำนวนมากให้ความสำคัญต่อการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นตัวอย่างเช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 มาตรา 283 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น “ย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแล และจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย” (ราชกิจจานุเบกษา, 2560 : 6) เช่นเดียวกับการตราพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ก็มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ (ศุภชัย ยาวะประภาส และปิยากร หวังมหามพร, 2563 : 1)

นอกจากนี้การกระจายอำนาจและการถ่ายโอนภารกิจในการจัดบริการสาธารณะให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินงานได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้นรวมถึงพยายามเสริมสร้างศักยภาพในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ท้องถิ่นจนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ (ภควัต อัจฉริยปัญญา, 2558 : 2) ขณะเดียวกันผู้ปฏิบัติงานในท้องถิ่นก็ให้ความสนใจต่อการจัดบริการสาธารณะ โดยฝ่ายบริหารที่มาจากกรเลือกตั้งโดยประชาชนย่อมพยายามหามาตรการและวิธีการต่าง ๆ ที่ทำให้ท้องถิ่นของตนเองสามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างราบรื่นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ที่เป็นฐานเสียงสำหรับการเลือกตั้งของผู้บริหารท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กและมีความใกล้ชิดกับ

ประชาชนทั้งด้านกายภาพ ความสัมพันธ์ทางสังคม และการมีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่ การตัดสินใจเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นขึ้นอยู่กับความสามารถในการนำงบประมาณและการพัฒนาโครงการต่าง ๆ ภายในพื้นที่อภิชาต สถิตนิรามัย, ยุกติ มุกดาวิจิตร, นิติ ภาวครพันธุ์, (2556 : 7) อีกทั้งความเอาใจใส่ของฝ่ายบริหารในท้องถิ่นย่อมส่งผลดีต่อการจัดบริการสาธารณะอีกด้วย ตัวอย่างเช่น จากการสำรวจระดับผลสัมฤทธิ์การให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสุพรรณบุรีพบว่าบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์สูงสุดมีสาเหตุส่วนหนึ่งจากความเอาใจใส่ของผู้บริหารเพราะ “ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มักให้ความสำคัญกับการให้บริการสาธารณะในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างมาก ซึ่งเห็นว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นที่เกี่ยวข้องในการดำรงชีวิตของประชาชน ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ถือได้ว่าล้วนแต่เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตของประชาชน” (ธัญญรัตน์ เรียนกะศิลป์, เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ และสุพร เสียนสลาย, 2556 : 78)

เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งต้องเผชิญคำถามนี้อยู่เสมอว่า บริการสาธารณะประเภทใดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถ “ทำได้” หรือ “ทำไม่ได้” แม้โดยหลักการผู้ที่ตัดสินใจในเรื่องนี้ควรเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองที่ต้องบอกว่าท้องถิ่นของตนจะจัดบริการสาธารณะที่เหมาะสมต่อท้องถิ่นประเภทใดได้บ้าง อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติมักมีหน่วยงานรัฐภายนอกผู้ทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เป็นผู้กำหนดมาตรฐานเพื่อกำกับดูแลสินค้าและบริการสาธารณะให้เป็นไปตามมาตรฐาน ที่จะให้คำแนะนำหรือตัดสินว่าอะไรคือบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น “ทำได้” หรือ “ทำไม่ได้” เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดบริการสาธารณะตามประเภทหรือรูปแบบกฎหมายกำหนด รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดบริการสาธารณะให้เป็นไปตามมาตรฐาน อาทิกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในฐานะผู้ให้คำปรึกษาแนะนำและกำกับดูแลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมีข้อวินิจฉัยว่าประเภทและรูปแบบบริการสาธารณะใดบ้างที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถทำได้หรือทำไม่ได้ (วุฒิสาร ตันไชยและคณะ, 2558 : 7) หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาผู้ทำหน้าที่ในการให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐก็มีบทบาทสำคัญในการชี้ถึงรูปแบบและประเภทบริการสาธารณะใดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำได้อีกได้มีความเห็นที่สำคัญต่อการกำหนดทิศทางการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยทั้งประเทศเป็นอย่างมาก (วุฒิสาร ตันไชย, 2559 : 75)

ด้วยเหตุนี้การกำหนดว่าบริการสาธารณะประเภทใดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำได้และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้รูปแบบและวิธีการใดจัดทำบ้างจำเป็นต้องมีประเภทบริการสาธารณะที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำได้ควรรียดหลักความสามารถทั่วไปของท้องถิ่น (General Competence) หรือหลักความสามารถของท้องถิ่น (Local Capability) อันเกิดจาก “พื้นฐานแนวคิดว่าการดำเนินกิจกรรมสาธารณะทั้งหมดเป็นหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นในระดับล่างสุดเสมอ หน่วยการ

ปกครองท้องถิ่นในระดับสูงขึ้นไปจะเลือกดำเนินกิจกรรมสาธารณะใดๆก็ต่อเมื่อท้องถิ่นระดับล่างไม่มีศักยภาพที่จะดำเนินการได้ หรือหากดำเนินการได้ก็อาจเกิดปัญหากระทบกับท้องถิ่นอื่น ๆ หรือเป็นผลเสียหายต่อประเทศชาติโดยรวม” หลักการที่ถือว่าท้องถิ่นสามารถกระทำการหรือดำเนินการในเรื่องที่สำคัญสำหรับท้องถิ่นได้ ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นไปเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่กระทบกับอำนาจของส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในบางประเทศได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ตามหลักความสามารถทั่วไป โดยให้อำนาจให้ท้องถิ่นกระทำ(ศุภชัย ยาวะประภาส และปิยากร หวังมหาพร, 2563 : 1)

กล่าวโดยสรุป การให้บริการสาธารณะจึงนับเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องที่อาจเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการให้แก่ประชาชนผู้มารับบริการ ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือ การให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างทั่วถึงและเสมอภาค โดยหน่วยงานที่ให้บริการจะต้องส่งมอบบริการแก่ประชาชนด้วยจิตสำนึกที่ดีในการให้บริการ และมีการนำผลสะท้อนกลับจากประชาชนในฐานะผู้มาใช้บริการ เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการให้มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวข้องกับข้อร้องเรียน ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า การบริการสาธารณะจำเป็นต้องคำนึงถึงคุณภาพ และประสิทธิภาพของการให้บริการโดยอาศัยเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมายที่ให้บริการช่วงเวลา และสถานที่การให้บริการการจัดทำบริการสาธารณะระดับท้องถิ่นจึงเป็นการดำเนินการภายใต้หลักการกระจายอำนาจ ซึ่งพัฒนามาจากหลักการบริหารราชการที่มีข้อจำกัดในเรื่องความล่าช้าและไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ รัฐจึงมีแนวคิดในการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปยังส่วนท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพ ระหว่างอำนาจในการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างกันไว้ในกฎหมาย และให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระภายใต้กฎหมายในการจัดทำบริการสาธารณะ รวมถึงการบริหารงานบุคคลและงบประมาณ เพื่อให้สามารถบริหารราชการสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยรัฐบาลเป็นผู้ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายใต้กรอบของกฎหมายเท่านั้น

แนวคิดคุณภาพชีวิตของประชาชน

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต (Quality of Life) เป็นการดำรงชีวิตมนุษย์จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีต้องประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของการดำเนินชีวิต และแต่ละองค์ประกอบนั้น ก็ล้วนแต่มีความสำคัญ สิ่งเหล่านี้ก็ล้วนแต่จะเป็นไปตามทัศนคติของแต่ละบุคคลในสังคม อาจจะสามารถกล่าวได้ว่าปัจจัยที่มีความสำคัญที่เป็นองค์ประกอบของนิยามคุณภาพชีวิตนั้น จะต้องมียปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ทางสังคม ทางการเมืองทางค่านิยม ทางจิตใจ เป็นต้น ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีนักวิชาการหลายท่านเสนอว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษย์คือ

คุณภาพชีวิตเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของในแต่ละสังคมและยังเป็นองค์ประกอบในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เราสามารถสังเกตได้จากความต้องการที่เรามองเห็นได้ชัดเจนคือ ปัจจัยสี่ส่วนที่เป็นองค์ประกอบของ

การอยู่ร่วมในสังคมคือ ความต้องการภายนอก หรือความรู้สึกที่พึงปรารถนา เช่น ความรู้สึกสบายใจ ความมั่นคงปลอดภัย ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นความร่วมมือร่วมใจ หรือ ความสัมพันธ์ทางสังคมที่มนุษย์อยู่ในสังคมเดียวกัน (กิตติ ประพิตรไพศาล, 2550 : 6) ซึ่งคุณภาพชีวิตของประชาชน เป็นคุณภาพชีวิตที่มีความสุขพอสมควร ทั้งกายและจิตใจ ความสุขกาย คือได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอ เช่น การได้รับการเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนจากครอบครัวอย่างดีพอการมีสุขภาพอนามัยแข็งแรง การศึกษาดี อาชีพการงานดี โอกาสเลื่อนฐานะตามความเหมาะสม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่วนความสุขใจ คือการหล่อหลอมปัจจัยทางด้านความเชื่อค่านิยม ศีลธรรมและจริยธรรม ให้เกิดความสมดุล(สุภา ศรีสวัสดิ์, 2550 : 3) คุณภาพชีวิตที่ดีเป็นสภาพความเป็นอยู่ของบุคคลทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมความคิดและจิตใจ ซึ่งได้รวมเอาทุกด้านของชีวิตไว้หมด ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลสามารถดำรงอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเหมาะสม โดยสามารถแสดงมิติต่าง ๆ ของคุณภาพชีวิตไว้ ดังนี้

1. คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย เป็นสิ่งที่ต้องการ เช่น อาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย สุขภาพอนามัยพลังงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในครอบครัวและในการประกอบอาชีพ
2. คุณภาพชีวิตด้านอารมณ์ การพักผ่อนหย่อนใจที่มีคุณภาพประโยชน์ความนิยมชมชอบในศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น ความอบอุ่นในครอบครัวและในชุมชน ความรักและความเป็นเจ้าของที่มีต่อหมู่คณะ
3. คุณภาพชีวิตด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภาวะแวดล้อมที่บริสุทธิ์สะอาด และเป็นระเบียบปราศจากมลภาวะในดิน น้ำ อากาศและเสียง มีทรัพยากรที่จำเป็นแก่การดำรงชีพ และการคมนาคมที่สะดวก
4. คุณภาพชีวิตด้านสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม โอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่เท่าเทียมกัน การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ ความปลอดภัยในชีวิตร่างกายและทรัพย์สิน การปกครองที่ให้สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค ความเป็นธรรมด้านรายได้ความร่วมมือร่วมใจในสังคม ความเป็นระเบียบวินัย มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันและมีความนิยมสอดคล้องกับหลักธรรมในศาสนา
5. คุณภาพชีวิตด้านความคิด ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโลก ชีวิตและชุมชนกับการศึกษา วิชาชีพความสามารถในการป้องกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของตัวเอง การยอมรับตัวเองและการมีเป้าหมายในชีวิตที่เหมาะสม
6. คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ ความมีคุณธรรมในตัวและสังคม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีเมตตา กรุณา ช่วยเหลือเกื้อกูล กตัญญูกตเวที ความจงรักภักดีต่อชาติ ความศรัทธาในศาสนา ความเสียสละและการละเว้นอบายมุขต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป คุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นการดำรงชีวิตในระดับที่เหมาะสมของมนุษย์ตามสภาพความจำเป็นพื้นฐานในสังคม ซึ่งสนองต่อสิ่งที่ต้องการทางร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคมและความคิดอย่างเพียงพอ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเหมาะสมไม่เป็นภาระและไม่ก่อให้เกิดปัญหากับสังคม

ดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ค่านิยมของสังคม มีความชอบธรรม สามารถแก้ไขปัญหา ตลอดจนการแสวงหาสิ่งที่ตนปรารถนาให้ได้มาอย่างถูกต้องภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่ จนก่อให้เกิดความสุข มีสุขภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดีอีกด้วย

วิเคราะห์กระบวนการและวิธีการส่งเสริมและพัฒนาการบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน

การบริการสาธารณะเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับการเกิดขึ้นของสังคมมนุษย์ เมื่อมนุษย์มาอยู่รวมกันเป็นกลุ่มสังคมจะทำให้เกิดภารกิจบางประการที่ไม่ใช่ภารกิจของคนใดคนหนึ่ง เช่นการดูแลความสงบเรียบร้อย การจัดทำสิ่งสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ทุกคนต้องใช้ เป็นต้น ภารกิจเหล่านี้มักจะไม่มีปัจเจกชนใครรับไปดำเนินการ สังคมจึงจัดให้มีโครงสร้างทางสังคมขึ้นมามีการดำเนินการ เช่นระบบการเมืองและระบบบริหารรัฐกิจ เป็นต้น เพื่อทำหน้าที่ผลิต จัดหาเพื่อบริการแก่สาธารณชนกิจกรรมเหล่านี้จึงถูกเรียกว่า “การบริการสาธารณะ” การบริการสาธารณะของท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ตามที่กฎหมายกำหนด และความสามารถของท้องถิ่นเอง ในปัจจุบันการบริการสาธารณะของท้องถิ่นได้ดำเนินการตามรูปและวิธีการที่ยึดจากนโยบายยุทธศาสตร์ของแต่ละจังหวัดที่แตกต่างกัน ดังนั้นคณะผู้เขียนจึงยกรูปแบบและวิธีการของวุฒิสภา ต้นไชย (2562) มาเพื่อวิเคราะห์ให้เห็นกระบวนการและวิธีการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อให้ตอบสนองต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนมากที่สุด คือ

1. **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประเภทสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพราะเป็นปัจจัยหลักพื้นฐานที่ก่อให้เกิดความสะดวกสบายกับชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีมาตรฐาน เน้นตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การรับฟังปัญหา ความต้องการของประชาชนผ่านกระบวนการประชาคม และการประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด ภาคเอกชนและส่วนราชการ โดยมีแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินการได้แก่ (1) ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนนที่เชื่อมโยงระหว่างตำบล ระหว่างอำเภอ ให้ได้มาตรฐานตามหลักวิศวกรรมโยธา การติดตั้งเครื่องหมายจราจรสัญญาณไฟตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์ในการสัญจร และการขนส่งสินค้าเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ (2) การติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะ และแสงสว่างถนนในเขตชุมชนหนาแน่น และจุดอันตราย เพื่อการลดอุบัติเหตุ และเพิ่มความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน (3) การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรตามอำนาจหน้าที่ และภารกิจที่เป็นของ อบจ. การขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อการเกษตร เป็นต้น

2. **ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต** จะดำเนินการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้มีความเป็นอยู่ที่เหมาะสม การดูแลผู้ป่วยติดเตียง การช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ โดยการร่วมมือกับส่วน

ราชการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น โดยมีแนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินการ ได้แก่ (1) ดำเนินการแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมสนับสนุนการสาธารณสุขมูลฐาน การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ เช่น การยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ตลอดจนการแก้ไขปัญหา และผลกระทบที่มีต่อประชาชน (2) การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) เพื่อให้บุคลากรกลุ่มนี้ สามารถเป็นแกนหลักในการพัฒนางานด้านสาธารณสุขมูลฐานอย่างมีประสิทธิภาพ (3) การดำเนินโครงการสนับสนุนพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น โครงการจัดการหัดรับ – ส่ง ผู้ป่วย เพื่อให้สามารถรับ – ส่งผู้ป่วยฉุกเฉินไปสถานพยาบาลได้ทันเวลาที่ (4) การสนับสนุนส่วนราชการ หน่วยงานองค์กรต่างๆ ดำเนินการโครงการรณรงค์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ เพื่อป้องกันมิให้การแพร่ระบาดของยาเสพติด โครงการบริหารผู้สูงอายุ โดยการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุโครงการพัฒนาศักยภาพผู้นำสตรี และองค์กรเครือข่าย โครงการพัฒนาผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ สตรี เด็ก และเยาวชน เป็นต้น (5) การรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยจะดำเนินการตามโครงการต่างๆ เช่น โครงการรณรงค์ความปลอดภัยทางถนนช่วงเทศกาล โครงการติดตั้งโทรทัศน์วงจรปิดในพื้นที่เสี่ยงภัยและสถานที่ท่องเที่ยว โครงการพัฒนาศักยภาพ อปพร. เป็นต้น (6) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จะดำเนินการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ การพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชน

ตัวอย่างเช่นกรณีของโครงการคลินิกครอบครัวอบอุ่น โรงพยาบาลใกล้บ้าน สถานีอนามัยใกล้ใจ โดยเทศบาลตำบลหาดทอง อำเภอมืออู้อัยธานี จังหวัดอุทัยธานีเป็นการถ่ายโอนสถานบริการด้านสาธารณสุข สถานีอนามัยตำบลหาดทองได้ถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 จากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตั้งแต่ 1 ธันวาคม 2550 ให้กับเทศบาลตำบลหาดทอง จึงทำให้เทศบาลตำบลหาดทองมีสถานบริการ ด้านสาธารณสุขที่ให้บริการด้านการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรค และการฟื้นฟูสภาพร่างกาย ซึ่งเป็นภารกิจในการให้บริการประชาชนตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496การลดขั้นตอนในการเข้าถึงบริการ และบริการด้านสาธารณสุขแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) จากการติดตามผลการรักษาพยาบาลของประชาชนในพื้นที่ตำบลหาดทองที่ต้องเดินทางไปตรวจรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลอุทัยธานี และคลินิกหมดครอบครัวตำบลเกาะเทโพ ตามสิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ทำให้มีค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และใช้ระยะเวลาในการเข้าบริการดังกล่าวสิทธิจากระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โครงการคลินิกครอบครัวอบอุ่น โรงพยาบาลใกล้บ้าน สถานีอนามัยใกล้ใจ เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้รับการตรวจคัดกรองสุขภาพการรักษาพยาบาลการส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรค และการฟื้นฟูสภาพร่างกายโดยทีมสหวิชาชีพด้านสุขภาพอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมและเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในการลดขั้นตอนการรับบริการด้านสุขภาพจากโรงพยาบาลตามสิทธิ ที่พึงจะได้รับในสถานบริการใกล้บ้าน บริการใกล้ใจแหล่งเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การดูแลผู้ป่วยในชุมชนจตุรบัณฑิตศึกษาฝึกปฏิบัติงานหลักสูตร

สาธารณสุขศาสตร์บัณฑิตมหาวิทยาลัยมหิดล โครงการจัดตั้งวิทยาเขตเขาทอง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 จนถึงปัจจุบัน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้การถ่ายโอนสถานีนามัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงการถอดบทเรียนการถ่ายโอน สถานีนามัยของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) และสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2565 : 6)

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย เป็นการดำเนินการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัยโรงพยาบาลและสาธารณสุขอื่น ๆ การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่การรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตัวอย่างเช่นกรณีของโครงการ “การบริหารจัดการระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในชุมชนเทศบาลเมืองวารินชำราบประจำปี 2564 ” โดยเทศบาลเมืองวารินชำราบ ตำบลวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี มีความโดดเด่นของโครงการการบริหารจัดการโครงการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ของเทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ถือเป็นต้นแบบการจัดการด้านเทคโนโลยีเพื่อช่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันเฝ้าระวังและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนตลอดจนการบริหารจัดการระบบจราจรที่มีประสิทธิภาพ ตามกรอบแนวทาง CCTV Operational Requirement (OR) เป็นความต้องการเชิงด้านการดำเนินงาน ตามหลักการออกแบบสถาปัตยกรรมด้านการประมวลผล ซึ่งได้ออกแบบระบบเพื่อตอบสนองกับความต้องการระบบ (System Requirement) และความเหมาะสมกับบริบทของสภาพเมือง ภายใต้งบประมาณที่มีจำกัดและใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด (ทำที่ละน้อยพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง) พร้อมกับการมีโครงสร้างพื้นฐาน การติดตั้งเสาไฟฟ้า ระบบแสงสว่างตามท้องถนนและบริเวณสถานที่สาธารณะในทุกซอยทุกถนนรวมทั้งมีการมอบหมายบุคคลและหน่วยงานที่รับผิดชอบชัดเจน(กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2565 : 6)

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว เป็นการวางแผนเพื่อส่งเสริมการลงทุนในการส่งเสริมอาชีพโดยการดำเนินการพัฒนาให้ประชาชนมีรายได้พอเพียงแก่การดำรงชีพ ทั้งในเชิงพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวในชุมชน โดยมีแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินการ ได้แก่ (1) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำและประสานแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด กับแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เพื่อให้ระบบแผนพัฒนาเกิดผลเป็นรูปธรรม (2) สนับสนุน ส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรชุมชน มุ่งเน้นการรวมตัวของประชาชนในชุมชนต่างๆ เพื่อทำกิจกรรมด้านการพัฒนาชุมชนให้คนในชุมชนใช้ชีวิตอย่างเหมาะสม โดยสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมขององค์กรต่างๆ เพื่อมุ่งให้เกิดการรวมตัวกัน ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ เพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วม และเกิดความยั่งยืนในการพัฒนาต่อไป (3) การพัฒนาอาชีพโดยมุ่งเน้นให้มีการรวมกลุ่มเพื่อจัดตั้งเป็นกลุ่ม

อาชีพผลิตสินค้า และบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยใช้กลไกตลาดนำการผลิตการจัดกิจกรรมการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้กลุ่มอาชีพต่างๆได้นำสินค้ามาจำหน่าย สร้างรายได้ เช่น โครงการตลาดสินค้าเกษตร โครงการตลาดนัดสินค้าชุมชน เป็นต้น (4) สนับสนุนการประกอบอาชีพตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยการผสมผสานเกษตรอินทรีย์และเกษตรทางเลือก เป็นต้น (5) การปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อม และมีมาตรฐานเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ได้เข้ามาท่องเที่ยวพักผ่อนในจังหวัดสิงห์บุรีมากยิ่งขึ้น (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2565 : 6)

ยกตัวอย่างเช่นในกรณีของ โครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลคุณใหญ่ อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม มีความโดดเด่นของโครงการคือ มีภาควิชาพัฒนาจัดทำ MOU สร้างเครือข่ายการทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนมในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับบริบทในพื้นที่ ร่วมกับศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอนาหว้า ในการเป็นวิทยากรจิตอาสาสร้างความรู้เกี่ยวกับหลักการออมการจัดทำบัญชี ความรู้ในการเรื่องการฝึกอาชีพ การทำบัญชีครัวเรือน การออมกองทุนผู้สูงอายุเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมตำบลนาคุณใหญ่เป็นตำบลแห่งการจักสานมีภูมิปัญญาการประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ในรูปแบบเรียบง่าย ด้วยสถานการณ์สังคมในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงจึงมีการปรับรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย เพื่อเพิ่มราคาและเป็นที่สนใจของตลาด เช่น กระเป๋าโคมไฟ แจกัน กล่องทิชชู ฯลฯ ทำให้สามารถเพิ่มรายได้ ลดรายจ่ายให้กลุ่มผู้สูงอายุตำบลนาคุณใหญ่อย่างยั่งยืนส่งผลให้เกิดหลักสูตรตำบลศูนย์เรียนรู้จากการจัดการเรียนรู้ระบบดูแลผู้สูงอายุโดยชุมชน ก่อให้เกิด "หลักสูตรการพัฒนาระบบเศรษฐกิจชุมชนสำหรับผู้สูงอายุโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน" ผู้สูงอายุในตำบลนาคุณใหญ่มีรายได้เพิ่มขึ้นเกิด"ศูนย์การเรียนรู้ระบบการดูแลผู้สูงอายุ" โดยการสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นในตำบลนาคุณใหญ่ ในการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุอย่างเป็นรูปแบบและเข้มแข็ง เปิดโอกาสให้หน่วยงานและกลุ่มต่างๆ ที่ได้เข้ามาเรียนรู้กับกลุ่มผู้สูงอายุในตำบลนาคุณใหญ่ การดำเนินกิจกรรมของผู้สูงอายุเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุครอบคลุมทั้ง 5 ด้านด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านสภาพแวดล้อม ด้านสุขภาพ และด้านนวัตกรรม

5. ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมการบริหารจัดการและรักษาสิ่งแวดล้อมเป็นประเภทบริการสาธารณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของท้องถิ่น เนื่องจากการดำเนินงานของท้องถิ่นสามารถก่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกต่อการบริหารจัดการและรักษาสิ่งแวดล้อมได้ รัฐบาลท้องถิ่นสามารถขับเคลื่อนนโยบายและกระบวนการของท้องถิ่นในประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ การเสื่อมโทรมของดินประเด็นด้านของเสียและสารเคมี เป็นต้น รัฐบาลท้องถิ่นมีความสามารถในการใช้วิธีการปรึกษาหารือและประสานความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวนมากเพื่อสร้างการพัฒนาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนโดยมีแนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินการ ได้แก่ (1) จัดทำโครงการเพื่อกระตุ้นจิตสำนึก สร้างความตระหนักในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ประชาชนตระหนักถึงคุณค่า และความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้ง

เข้ามามีส่วนร่วมในการบำรุงรักษา พื้นที่พุทธศาสนารธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยความสมัครใจ อันเป็นหนทางนำไปสู่การพัฒนาแบบยั่งยืนในอนาคต (2) การจัดทำโครงการพื้นที่พุทธศาสนารธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้เมือง (3) แก้ไขปัญหาด้านขยะมูลฝอย โดยร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เพื่อก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะรวมที่ถูกหลักสุขาภิบาล การจัดเก็บขยะอันตรายที่มีมาตรฐาน เพื่อให้บริการรับกำจัดขยะให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นๆ เพื่อให้สามารถกำจัดขยะมูลฝอยได้อย่างถูกต้องหลักวิธี ปราศจากมลพิษภายใต้การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ (4) การอนุรักษ์พุทธศาสนารธรรมชาติ โดยการร่วมมือกับองค์กรต่างๆ เพื่อจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมเช่น โครงการนำผักตบชวามาใช้ประโยชน์

ตัวอย่างด้านรักษาสิ่งแวดล้อมเช่นในกรณีของ การจัดการขยะของชุมชนชลประทาน เทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เทศบาลเมืองวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ได้มีการดำเนินนโยบายชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste) ในพ.ศ. 2553 โดยทางเทศบาลได้เปลี่ยนวิธีการจัดบริการสาธารณะจากเดิมที่ฝ่ายรัฐและท้องถิ่นเป็นผู้จัดบริการการจัดการขยะให้กับประชาชนในพื้นที่ฝ่ายเดียวมาเป็นการบริหารจัดการที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นโดยเทศบาลเมืองวารินชำราบได้นำร่องทดลองการใช้การจัดการขยะในรูปแบบประชาชนมีส่วนร่วมในชุมชนชลประทาน โดยคณะกรรมการชุมชนชลประทานได้จัดทำประชาพิจารณ์กับสมาชิกในชุมชนและสมาชิกในชุมชนเห็นด้วยและมีความต้องการในการเข้าร่วมโครงการดังกล่าวตั้งแต่พ.ศ. 2553 ทางเทศบาลเมืองวารินชำราบได้กำหนดวิธีการจัดการขยะที่ประชาชนมีส่วนร่วมโดย 1) การสนับสนุนทางวิชาการและเครื่องมือเทศบาลเมืองวารินชำราบ 2) การร่วมออกแบบการบริหารจัดการขยะโดยคณะกรรมการชุมชนชลประทาน คณะกรรมการชุมชนฯ และ 3) การดำเนินโครงการในรูปแบบคณะทำงานประจำ ความสำเร็จของโครงการชุมชนปลอดขยะของชุมชนชลประทาน ส่วนหนึ่งมาจากการสนับสนุนของเทศบาลเมืองวารินชำราบแม้ว่าทางเทศบาลจะไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการจัดการขยะเองโดยตรง แต่ก็สามารถผลักดันให้ชุมชนดำเนินโครงการดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เทศบาลเมืองวารินชำราบ, 2564 : ออนไลน์)

6. ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นจะดำเนินการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณีในรูปแบบต่างๆโดยมีแนวทางการส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินการได้แก่(1) สนับสนุนส่งเสริมการจัดกิจกรรมด้านศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น เช่น การจัดงานประเพณี การจัดงานสืบสานวัฒนธรรมของอำเภอต่างๆและการจัดงานวันอนุรักษ์มรดกไทย เป็นต้น (2) สนับสนุน ส่งเสริมให้มีการบำรุงรักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์เพื่ออนุรักษ์ให้อนุชนรุ่นหลังได้ศึกษาเรียนรู้ (3) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน เพื่อให้ศิลปะพื้นบ้านได้มีโอกาสถ่ายทอดความงดงามของศิลปวัฒนธรรมประจำถิ่นไปยังประชาชน และเยาวชนเพื่อการศึกษาเรียนรู้ และสืบทอดต่อไปยังอนุชนรุ่นหลัง เป็นต้น (4) สนับสนุน ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพผู้นำศาสนา การศึกษาวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสืบทอดให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาและอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ตลอดไป (5) ส่งเสริมสนับสนุนพระพุทธศาสนา และศาสนาอื่นๆในการจัดกิจกรรมทางศาสนา เพื่อพัฒนาจิตใจประชาชน

ยกตัวอย่างเช่น กรณีของ โครงการ “อนุรักษ์สืบสานศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นชนเผ่าผู้ไทหนองห่าน” โดยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองห่าน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีความโดดเด่นของโครงการ ตำบลหนองห่าน เป็นชุมชนที่มีมรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นและทรัพยากรธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการเรียนรู้ที่สะท้อนให้เห็นถึงการหล่อหลอมทางวัฒนธรรมของผู้คนในชุมชนเช่น แหล่งโบราณคดี ภาษาพูด การแต่งกาย ความเชื่อ จารีต ประเพณีพิธีกรรม และภูมิปัญญาของคนในชุมชน ชนเผ่าผู้ไทหนองห่าน มีอัตลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น มีความงามทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์ที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต ความเชื่อขนบธรรมเนียมประเพณี เช่น การแต่งกายของหญิงผู้ไทจะแตกต่างจากการแต่งกายของชาวผู้ไทถิ่นอื่น การฟ้อนละครผู้ไท บูรณาการมีส่วนร่วมของชุมชน ทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณจากหลายหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อร่วมอนุรักษ์ สืบสานการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น(กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2565 : 6)

จะเห็นได้ว่ากระบวนการและวิธีการส่งเสริมและพัฒนากิจการสาธารณะของท้องถิ่นที่มีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นความสำเร็จในการจัดบริการสาธารณะที่เกิดจากความร่วมมือของภาครัฐ เอกชน และประชาชน ที่มีปัจจัยสำคัญที่ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะประสบผลสำเร็จซึ่งสามารถแยกออกกระบวนการและวิธีการส่งเสริมและพัฒนากิจการสาธารณะของท้องถิ่นได้ 2 ประการ คือ 1) การสร้างสรรค์ประเภทของบริการ คือ ท้องถิ่นต้องมีความสามารถในการสร้างสรรค์ประเภทบริการสาธารณะใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของแต่ละท้องถิ่นได้ซึ่งความคิดริเริ่มดังกล่าวก็มาจากการตัดสินใจของท้องถิ่นเองจากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นพบว่าบริการสาธารณะส่วนใหญ่มาจากการริเริ่มจากตัวท้องถิ่นเองที่เล็งเห็นปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ในบางกรณีก็มาจากการริเริ่มของผู้บริหารเมืองที่มีวิสัยทัศน์หรือมาจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นผู้เสนอและดำเนินบริการสาธารณะเพิ่มเติมจากรัฐหรือท้องถิ่นเองหรือมาจากการริเริ่มของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเสนอและร่วมดำเนินงานกับรัฐและท้องถิ่น หรือบางบริการสาธารณะอาศัยเพียงการปรับเปลี่ยน “วิธีการ” บริหารจัดการบริการสาธารณะที่มีอยู่เดิมให้ได้ประโยชน์สูงสุดและตอบโจทย์ของประชาชนและท้องถิ่น ดังนั้นการค้นหาปัญหาและการสร้างสรรค์แนวทางการแก้ปัญหาจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญต่อการพัฒนาบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) การมีรูปแบบการจัดบริการสาธารณะที่หลากหลาย จากตัวอย่างที่ยกมาข้างต้นพบว่าบริการสาธารณะแต่ละประเภทอาศัยรูปแบบการจัดบริการที่หลากหลายแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์และความจำเป็นของท้องถิ่นทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเลือกใช้รูปแบบการจัดบริการสาธารณะที่หลากหลายจะช่วยให้เกิดการปรับปรุงและขยายบริการสาธารณะได้อย่างไรก็ตามปัจจัยที่เอื้อให้เกิดการสร้างสรรคประเภทและการใช้รูปแบบบริการสาธารณะที่หลากหลายต้องอาศัยกฎหมายและการตีความทางกฎหมายที่เปิดกว้างให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะแต่ละประเภทให้หลากหลายและสามารถเลือกใช้รูปแบบได้อย่างอิสระสอดคล้องกับความจำเป็นของท้องถิ่น

สรุป

การจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งของไทยโดยหลักการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะได้ในหลายรูปแบบ เช่น การว่าจ้าง (Out Sourcing) การร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership - PPP) สหการ (Cooperative) และกิจการพาณิชย์และกิจการเพื่อสังคม (Local Public Enterprise and Social Enterprise) อีกทั้งมีการจัดบริการสาธารณะในหลายประเภท เช่น การสาธารณสุขและการศึกษา การคมนาคมและขนส่งการบริหารจัดการและรักษาสิ่งแวดล้อม บริการเพื่อผู้สูงอายุและผู้พิการ เป็นต้น คณะผู้เขียนเห็นว่าถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย “จัดบริการสาธารณะได้อย่างกว้างขวางและมีอิสระในการเลือกประเภทและรูปแบบตามหลักความสามารถทั่วไปของท้องถิ่น (General Competence) และปฏิบัติตามหลักการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นที่ดี” จะเป็นการเริ่มต้นเพื่อยกระดับบริการสาธารณะของท้องถิ่นในอนาคตได้อีกมากอย่างไรก็ตามถ้าท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะแต่ละประเภทเพียงเพื่อให้เป็นตามหน้าที่และภาระงานในชีวิตประจำวัน โดยไม่ตอบโจทยหรือเป้าหมายทางสังคมเศรษฐกิจ รวมถึงวิถีชีวิตของท้องถิ่น ย่อมเป็นเรื่องที่ไม่ดีโดยตัวของมันเอง เพราะนอกจากจะทำให้ท้องถิ่นในฐานะผู้จัดบริการสาธารณะขาดความตั้งใจจริงและขาดเป้าหมายที่แท้จริงต่อการจัดบริการสาธารณะแต่ละประเภทแล้ว อาจทำให้บริการสาธารณะที่ได้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน รวมถึงเป้าหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นหรือประเทศชาติโดยรวม ซึ่งในท้ายที่สุดอาจทำให้ท้องถิ่นประสบปัญหาและถูกตั้งคำถามว่าท้องถิ่นมีความจำเป็นในการจัดบริการสาธารณะในระบบบริหารงานภาครัฐหรือไม่ ดังนั้นการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นต้องอาศัยการวางเป้าหมายเพื่อช่วยกำหนดทิศทางการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นให้มีคุณภาพที่ดีและตอบโจทยความต้องการของทุกภาคส่วนมากยิ่งขึ้น เพื่อตอบโจทยความเท่าเทียม (Equity) ทุกมิติทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ รวมถึงสร้างการหลอมรวมคนทุกคนและทุกกลุ่มในสังคม (Inclusiveness) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต (Quality of Life) กลายเป็นเป้าหมายและความคาดหวังที่สำคัญของการจัดบริการสาธารณะในประเทศไทยทั้งระดับชาติและท้องถิ่นอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2565). *องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น ประจำปี 2564*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงมหาดไทย.
- กิตติ ประพิตรไพศาล. (2550). *การศึกษาคุณภาพชีวิตของกำลังพลนายทหารชั้นประทวนกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ จังหวัดปราจีนบุรี*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจมหาวิทยาลัยบูรพา.

- เทศบาลเมืองวารินชำราบ. (2564). ชุมชนชลประทานและเทศบาลเมืองวารินชำราบรับโล่รางวัลเชิดชูเกียรติ (Online) โครงการชุมชนปลอดขยะ Zero Waste ปี 2564. ออนไลน์. ดึงข้อมูลเมื่อ 18 ตุลาคม 2565 จาก : https://www.warincity.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=12472:---online--zero-waste--2564&catid=123:2013-03-27-14-29-37&Itemid=414.
- ธัญญารัตน์ เรียนกะศิลป์, เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ และ สุพร เสียนสลาย. (2556). ผลสัมฤทธิ์ในการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี, *วารสารการจัดการสมัยใหม่*, 11 (1), 78.
- ภควัต อัจฉริยปัญญา (บรรณาธิการ) (2558). *รางวัลพระปกเกล้า 58*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หน้า 1 เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก 6 เมษายน 2560.
- วุฒิสาร ตันไชย และคณะ. (2558). *ข้อเสนอเชิงนโยบายนวัตกรรมการพัฒนารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- วุฒิสาร ตันไชย. (2559). *รูปแบบและประเภทการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพระปกเกล้า.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ และปิยากร หวังมหาพร. (2563). *นโยบายสาธารณะระดับท้องถิ่นไทย (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพมหานคร : โอ เอส. พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- สุภา ศรีสวัสดิ์. (2550). *สภาพปัญหาการดำรงชีวิตของแรงงานในสถานประกอบการแห่งหนึ่งย่านบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร*. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อภิชาติ สถิตนิรามัย, ยุกติ มุกดาวิจิตรและนิติ ภาวครพันธุ์. (2556) *ทบทวนภูมิทัศน์การเมืองไทย. ภายใต้แผนงานสร้างเสริมนโยบายสาธารณะที่ดี (นสธ.)*. เชียงใหม่ : สถาบันศึกษา นโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review)

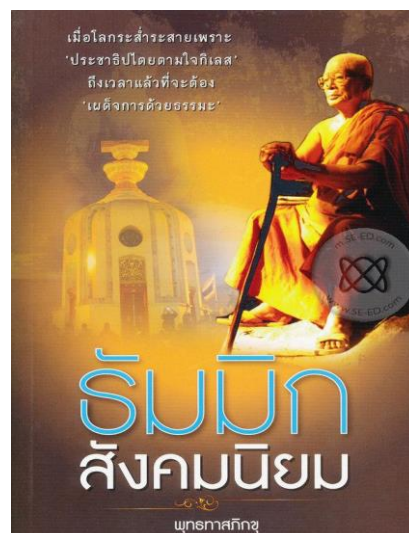
เรื่อง “ธัมมิกสังคมนิยม”

Dhammic Socialism

ผู้เขียน : พุทธทาสภิกขุ (พระธรรมโกศาจารย์)

ISBN : 9786165264693 (ปกอ่อน)

สำนักพิมพ์ : อักษรสัมพันธ์

พระครูสิริปัทสสรคุณ (ปภสฺสโร)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย

Phrakhru Siripapassarakun (Paphassaro)

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nongkhai Campus

E-Mail : jacknitikorn2517@gmail.com

บทนำ

หนังสือเรื่อง “ธัมมิกสังคมนิยม” เป็นหนังสือที่รวบรวมบทบรรยายธรรมของท่านพุทธทาสภิกขุ โดยเลือกเนื้อหาการบรรยายที่เกี่ยวข้องกับระบบการเมืองที่ท่านบรรยายไว้ในโอกาสต่างๆ ในทุกๆ บทของการบรรยายท่านได้กล่าวถึงระบบการเมืองควรจะเป็น และได้นำเสนอว่าเป็นระบบที่เหมาะสมแก่การอยู่ร่วมกันทางสังคมมากที่สุดคือระบบสังคมนิยมท่านเรียกระบบการเมืองเช่นนี้ว่า “ธัมมิกสังคมนิยม” หนังสือเล่มนี้มีขนาดประมาณครึ่งกระดาษ A4

พิมพ์ครั้งที่ 1 เมื่อเดือนสิงหาคม 2548 โดยสำนักพิมพ์สุภาพใจ มีความหนา 221 หน้า ปกหน้ามีเจตนาทำเป็นภาพขาวดำ มีรูปท่านพุทธทาสภิกขุครึ่งตัวปรากฏเต็มหน้าปกด้านบนขวาเขียนว่า ธัมมิกสังคมนิยม

* วันที่รับบทความ : 16 ธันวาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 9 กุมภาพันธ์ 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 10 กุมภาพันธ์ 2566

Received: December 16, 2022; Revised: February 9, 2023; Accepted: February 10, 2023

นิยม เป็นตัวหนังสือสีแดง ปกหลังมีภาพท่านพุทธทาสภิกขุขนาดเล็ก ปรากฏอยู่บริเวณด้านขวาบนพื้นปกหลัง เป็นสีน้ำตาลเข้มเต็มพื้นที่และมีตัวอักษรเป็นลายมือของท่านพุทธทาสภิกขุ ข้อความแสดงแง่มุมเกี่ยวกับ อัมมิกสังคมนิยมว่า ระบบอัมมิก สังคมนิยมนั้น เป็นการรวมเอาทุกๆ เจตนารมณ์ทางการเมืองทุกๆ ระบบเข้าด้วยกัน ตามสัดส่วนที่เหมาะสมเป็น “ประชาธิปไตย - สังคมนิยม - เผด็จการโดยธรรม” ประโยคที่ว่าเป็ประชาธิปไตย - สังคมนิยม - เผด็จการโดยธรรม คือการนำเสนอแก่นความคิดหลักของหนังสือเล่มนี้

เนื้อหาหนังสืออัมมิกสังคมนิยม

หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 บท บทที่ 1 ชื่อว่า “ประชาธิปไตยแบบสังคมนิยม” โดยท่านบรรยายแก่นักสังคมสงเคราะห์ฝ่ายศาสนา ที่สวนโมกขพลารามเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2516 ท่านเสนอว่า กิจกรรมสังคมสงเคราะห์ที่เหมาะสมที่สุด คือทำให้ทุกฝ่ายปฏิบัติตามหลักศาสนา ในบทนี้ท่านได้เสนอสาระสำคัญไว้ 3 ประการ คือ

1. การสังคมสงเคราะห์ในสถานการณ์ปัจจุบัน ควรจะเป็นการถอยหลังเข้าคลอง ในความหมายนี้คือ ความเป็นอยู่ในทางสังคมปัจจุบัน ได้เดินอยู่นอกเส้นทางแห่งศีลธรรมและศาสนา คนทั่วไปยังไม่รู้ว่าศาสนาคืออะไร มันจะช่วยให้ชีวิตส่วนตัวและสังคมมีความถูกต้องอย่างไร เมื่อความเข้าใจเรื่องนี้ผิดพลาดพฤติกรรมของคนในสังคมก็จะสร้างปัญหาอย่างไม่รู้จบเราจึงแก้ปัญหาไม่ได้ เพราะหาปมไม่พบ ท่านจึงเสนอว่า การสังคมสงเคราะห์ที่ดีที่สุด คือการถอยกลับมามีชีวิตในวิถีของพุทธศาสนา ท่านแนะว่าพุทธศาสนาเป็นเรื่องของ การปฏิบัติ ไม่ใช่การอ่อนน้อมหรือท่องจำ และพุทธศาสนาเป็นวิทยาศาสตร์โดยตรง ท่านหมายความว่า เป็นสิ่งที่แสดงความจริงอย่างเป็นระบบสามารถพิสูจน์ได้ เช่น ความทุกข์เกิดได้อย่างไร ดับได้อย่างไร การไม่มีตัวกูของกู มีแต่กฎธรรมชาติที่เป็นไปเองนั้นเป็นอย่างไร พุทธศาสนาสามารถพิสูจน์ได้อย่างเป็นระบบ ดังนั้นมนุษย์ควรถอยกลับไปมีชีวิตตามคำสอนทางศาสนา แล้วเราจะแก้ปัญหาสังคมได้เอง เพราะเมื่อไม่มีความเห็นแก่ตัว ทรัพยากรก็มีเพียงพอสำหรับให้ทุกคนได้ใช้สอยเพื่อดำรงชีวิตได้ตามสมควร

2. ท่านอธิบายว่าสังคมนิยมก็คือการเห็นแก่สังคม หมายถึง เห็นความสำคัญของส่วนรวมเป็นอันดับแรก ความเป็นไปของกิจกรรมต่างๆ ก็เป็นไปเพื่อสังคม เมื่อสังคมส่วนรวมอยู่ได้ ชีวิตส่วนตัวก็พลอยได้รับผลในทางที่ดี การประสานสอดคล้องกันทางสังคม จะทำให้มนุษย์แต่ละคนมีความก้าวหน้าทางจิตวิญญาณไปในคราวเดียวกัน แต่ถ้าทุกคนเห็นแก่ตัวผลก็จะ เป็นไปในฝั่งตรงกันข้ามเช่นเดียวกัน

3. ประการต่อมาท่านให้ความเห็นว่า การละทิ้งโดยไม่ปฏิบัติตามคำสอนทางศาสนาถือเป็นปัญหาต่อมนุษย์โดยตรง เพราะเมื่อละทิ้งศาสนา ก็จะเห็นแก่ตัว กอบโกยสิ่งต่างๆ เพื่อตัวเองอย่างไม่จำกัด จึงทำให้เกิดปัญหาความยากจน สังคมเช่นนี้จะไม่มีการเห็นใจผู้อื่นเลย ท่านจึงเสนอว่าการปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาจึงเป็นสังคมนิยมโดยตรง ท่านเรียกระบบนี้ว่า อัมมิกสังคมนิยม โดยขยายความว่าคำว่า ธรรมะ นั้น มีความหมายกว้างขวาง หมายถึง พระเจ้าก็ได้ การเข้าถึงธรรมะจะเป็นระบบที่แก้ไขปัญหาได้โดยตรง ท่านจึงสรุปว่าการที่

สังคมมีปัญหาต้องหาทางสงเคราะห์กันอยู่ มีต้นเหตุมาจากความเห็นแก่ตัว โดยไม่พระธรรม หรือพระเจ้าเองเสียเลย

บทที่ 2 ชื่อว่า “สังคมนิยมตามหลักแห่งพระศาสนา” เป็นการบรรยายเพื่ออบรมผู้ช่วยผู้พิพากษารุ่นที่ 15 ที่สวนโมกขพลาราม เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2517 ในบทนี้ท่านเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับสังคมนิยมไว้หลายแง่มุม และระบุว่าระบบสังคมนิยมที่จะกล่าวถึงนี่ย่าเข้าใจว่าเป็นระบบสังคมนิยมที่เป็นปฏิปักษ์กับระบบเสรีประชาธิปไตย แต่จะกล่าวถึงระบบสังคมนิยมที่เป็นไปตามหลักศาสนา โดยต้องเป็นไปตามหลักแห่งศีลธรรมศีลธรรม

หมายถึง การปฏิบัติในทุกๆ ระบบตามกฎหมายชาติ หมายถึงระบบสังคมที่มีสภาพเป็นปกติ โดยทุกกิจกรรมของมนุษย์ที่เคลื่อนไหวอยู่นั้น จะต้องเป็นไปเพื่อความสงบ หรือความหยุด ดังนั้นความวุ่นวายทั้งหลายที่เกิดขึ้น เป็นผลจากการไม่มีศีลธรรม ระบบสังคมจึงเป็นศีลธรรมระบบหนึ่ง การจัดทำสังคมนิยมมีความสงบสุขเป็นปกติจึงเรียกว่า “สังคมนิยม”

ท่านเริ่มให้ความหมายของการเมืองว่า คำว่า **Politics** หมายถึง เป็นเรื่องของคนหมู่มาก แน่แน่นอนว่าต้องมีปัญหาระหว่างกัน เมื่อมีปัญหาที่ต้องใช้ศีลธรรมและศาสนาเพื่อแก้ปัญหา ดังนั้นถ้าการเมือง หมายถึง ศีลธรรมและศาสนาจะเป็นความหมายที่ดีมาก เพราะศีลธรรมจะเป็นหลักของการแก้ปัญหาสำหรับการอยู่ร่วมกันของคนหมู่มากได้ เพราะศีลธรรมและศาสนาเป็นการสอนให้มีชีวิตเป็นหนึ่งเดียวกับกฎธรรมชาติ ในกฎธรรมชาตินั้น ไม่มีการกำหนดให้ใครเห็นแก่ตัวเลย และกำหนดให้ทุกสิ่งมีหน้าที่เพื่อส่วนรวมโดยตรงท่านเสนอว่าในกฎธรรมชาตินั้นเป็นสังคมนิยมโดยตรง โดยกำหนดให้สิ่งหนึ่งต้องพึ่งพาอีกสิ่งหนึ่งอยู่เสมอ เช่นการเติบโตของต้นไม้ก็ต้องพึ่งพาสีอื่น ส่วนสีอื่น ๆ ก็จะต้องพึ่งพาต้นไม้อีกต่อหนึ่งอย่างมนุษย์ เป็นต้น และสร้างระบบไว้ไม่ให้กบฏทรพยากรเอาไว้เป็นของตนจนเกินความพอดี ท่านแนะนำให้สังเกตการบริโภคอาหารของสิ่งต่างๆ ธรรมชาติได้ให้ขนาดกระเพาะอาหารแก่สัตว์ต่างๆ อย่างคน อย่างคน มาในปริมาณที่สามารถบริโภคได้เท่าที่จำเป็น รวมทั้งต้นไม้และอย่างอื่นก็เป็นแบบเดียวกัน ทรพยากรที่เหลื้อมอดตกเป็นของส่วนกลาง ไม่มีใครเป็นเจ้าของ แต่เมื่อสังคมละทิ้งศีลธรรม ละทิ้งระบบตามธรรมชาติ จึงเกิดการสะสมทรพยากรส่วนรวมเป็นของส่วนตน จนผู้อื่นเริ่มขาดแคลน ปัญหาทางสังคมก็เริ่มขึ้น ระบบการเมือง ระบบจัดสรรความเป็นธรรม จึงถูกสร้างขึ้น โดยสามารถสืบไปในทางประวัติศาสตร์ ซึ่งมีหลักฐานเขียนเอาไว้ ในการกล่าวถึงการกำเนิดกฎหมายโบราณของอินเดีย โดยเล่าว่าเมื่อมีมนุษย์คนหนึ่งออกไปเก็บข้าวสาลี อันเป็นทรพยากรของทุกคน แต่กลับเก็บข้าวทั้งหมดมาเป็นของตัวเอง ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเกิดการแย่งชิง มีการเข่นฆ่ากัน สังคมจึงกำหนดให้มีคนกลางเป็นผู้ตัดสิน เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่คนทุกคน โดยยกอำนาจให้คนใดคนหนึ่ง เมื่อคนนั้นทำหน้าที่แบ่งปันทรพยากรจนเกิดความพอใจแก่ทุกฝ่ายจึงเรียกคนๆ นี้ว่าพระราชา แปลว่า พอใจ และพระราชาที่ว่านี้ก็ไม่สะสมอะไรไว้เป็นของตนเอง มีแต่การสร้างความเป็นธรรมโดยยึดมั่นในหลักที่เรียกว่า ทศพิธราชธรรม 10 ประการการทำหน้าที่ของพระราชาจึงหมายถึง ระบบสังคมนิยมโดยตรง และท่านเสนอต่อไปอีกว่า พระราชาในระบบนี้ต้องเป็นเผด็จการด้วย หมายความว่า ต้องมีการบังคับอย่างเด็ดขาดเพื่อให้ทันกับการแก้ปัญหา ท่าน

ยกตัวอย่างกรณีของพระเจ้าอโศกที่บังคับให้ราษฎรต้องขุดบ่อน้ำไว้ใช้ ต้องปลูกต้นไม้ตามที่จำเป็น เพื่อไว้ใช้สอยไม่ให้ขาดแคลน

ท่านเสนอว่า ในระบบสังคมนิยมดังกล่าว ควรเติมคำว่าเผด็จการต่อท้ายลงไปด้วย เพื่อเป็นการบังคับให้ต้องทำให้ทันแก่เวลา ท่านเรียกระบบนี้ว่า “ธัมมิกสังคมนิยมเผด็จการ” เรื่องสุดท้ายในบทนี้ ท่านได้แสดงให้เห็นว่า ตามหลักพุทธศาสนากิจการจะรักษาความเป็นสังคมนิยมไว้ได้นั้น ต้องใช้ระบบเผด็จการดูได้จากวินัยของสงฆ์ซึ่งเขียนเอาไว้อย่างเผด็จการ เช่น ห้ามไม่ให้สร้างกุฏิที่มีขนาดเกิน 7x12 ฟุต มีเครื่องนุ่งห่มได้เพียง 3 ผืน มีบาตรได้ไม่เกิน 1 ใบ เป็นต้น ไม่เช่นนั้นการรวมตัวของคนหมู่มากก็จะอยู่รวมกันไม่ได้ ถ้าไม่ออกกฎเอาไว้อย่างเผด็จการ ส่วนระบบประชาธิปไตยนั้น ยากแก่การควบคุมให้เกิดความเรียบร้อยได้ ระบบเสรีนิยมก็พอกัน เพราะมีช่องโหว่มากมาย ท่านจึงสนับสนุนระบบสังคมนิยมที่ประกอบด้วยธรรมและเป็นเผด็จการ

บทที่ 3 ชื่อว่า “สังคมนิยมชนิดที่ช่วยโลกได้” โดยมุ่งการอธิบายเพื่อแสดงให้เห็นว่า สังฆะธรรมหรือกฎธรรมชาติ มีลักษณะเป็นสังคมนิยมโดยตรง และพุทธศาสนาได้สอนเรื่องนี้อยู่เสมอ ธรรมะหรือธรรมชาติเป็นระบบสังคมนิยม ในระบบนี้ไม่มีอะไรที่อยู่อย่างโดดเดี่ยวได้ต้องมีการอาศัยกันและกัน เช่น ถ้าไม่มีต้นไม้แล้วแผ่นดินจะอยู่ได้อย่างไร นอกจากนั้นการที่เราใช้ชีวิตอยู่ได้ก็ต้องอาศัย ดิน ฟ้า อากาศ ต้องมีธาตุต่างๆ อย่าง ธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ อากาศ และวิญญาณ ธรรมชาติกำหนด ให้มีสิ่งต่างๆ อย่างมนุษย์บ้าง สัตว์บ้าง มีคลอง มีบึง มีความชื้น มีความอบอุ่นพอดี สิ่งทั้งหลายจึงมีชีวิตอยู่ได้ สังคมนิยมจึงหมายถึงการอยู่ร่วมกันได้อย่างพอดี แม้ตัวอย่างตามวินัยของสงฆ์ตามที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น เป็นตัวอย่างของการไม่กอบโกย สังคมนิยมดังกล่าวจึงยังคงสภาพปกติเอาไว้ได้ ในบทนี้ท่านจึงสรุปว่า ระบบในร่างกายและระบบของสังคมที่อยู่รอดมาได้ เพราะธรรมชาติได้กำหนดมาให้อยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มและช่วยเหลือกัน

บทที่ 4 ชื่อว่า “ค่าและความจำเป็นที่ต้องมีศีลธรรม” ท่านเสนอว่า ปัญหาของโลกทุกวันนี้มีสาเหตุจากการขาดศีลธรรม ถ้าผู้ปกครองขาดศีลธรรม พ่อค้าขาดศีลธรรม กระทั่งว่าทนายความ ตำรวจ ผู้พิพากษาขาดศีลธรรม แล้วสังคมจะเป็นอย่างไร ความไม่ปกติของบ้านเมือง หรือสังคมยอมเกิดจากการขาดศีลธรรม แต่ส่วนใหญ่หันไปโทษอย่างอื่น โทษเศรษฐกิจบ้าง การเมืองบ้าง แต่ไม่มองว่า ต้นเหตุแท้จริงคือการขาดศีลธรรม แม้แต่คำว่าศีลธรรมก็ยังเข้าใจไม่ตรงกันว่ามันคืออะไร เรื่องนี้จึงสับสนไปหมด ท่านเสนอให้ยึดความหมายตามภาษาบาลีเป็นการดีที่สุด โดยคำว่า สี-ละ แปลว่า ปกติ ดังนั้นการทำให้บ้านเมือง สังคม และชีวิตมีความปกติ จึงเป็นการรักษาระบบศีลธรรมเอาไว้โดยตรง ในชีวิตคนเรานั้น ความปกติมี 2 ความหมายคือ การทำให้ชีวิตเป็นปกติตามธรรมชาติ คือการรักษาร่างกายให้ปกติ เช่น การกิน ยืน เดิน นอน นี้อย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งคือการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมเพื่อรักษาความปกติของสังคมเอาไว้

อย่างไรก็ตามแม้ศีลธรรมจะเป็นหน้าที่ตามกฎธรรมชาติ แต่สังคมให้ค่าหรือคุณค่าต่อสิ่งนี้น้อยมากแล้วไปกำหนดคุณค่าให้กับสิ่งอื่นอย่างสูงส่ง เช่น ให้คุณค่ากับเรื่องปากท้อง คุณค่าของวัตถุ คุณค่าของไสยศาสตร์ คุณค่าทางเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น การพิจารณาให้คุณค่าที่ไม่ถูกจุด จึงเป็นต้นเหตุของปัญหาต่างๆ แม้แต่การ ให้คุณค่าในเรื่องเล็กๆ อย่าง ความดีกับความชั่วการยึดถือเช่นนี้ไม่สามารถทำให้มนุษย์ก้าวพ้นสิ่ง

ดังกล่าวได้ การหลุดพ้นที่แท้จริงคือการมีสภาพจิตปกติอยู่เหนือความแตกต่างของสองสิ่งนี้ ทุกปัญหาของโลกจึงเป็นปัญหาของการขาดศีลธรรม ชีวิตและสังคมจึงไม่สามารถคงความปกติตามกฎธรรมชาติได้ ระบบการเมืองที่เป็นไปเพื่อการกอบโกย เป็นการทำให้ทุกระบบในสังคมผิดปกติไปหมด ท่านจึงเรียกร้อง ให้คนเรากลือครองทรัพยากรเท่าที่จำเป็น และเหลือทรัพยากรส่วนกลางไว้ เพื่อป้องกันการขาดแคลน โดยท่านแสดงให้เห็นว่ากฎธรรมชาติได้วางหลักเกณฑ์ของการอยู่รอดไว้เช่นนี้ ถ้าผิดจากหลักเกณฑ์นี้ ชีวิตและสังคมก็จะมีปัญหาอย่างแน่นอนเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ แม้ท่านจะบรรยายไว้มาก 40 ปีที่แล้ว และสำนักพิมพ์ทำการรวบรวม

เนื้อหาพิมพ์อีกครั้งในปี 2548 ซึ่งเนื้อหาทางการเมืองดังกล่าว มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันอย่างมาก และคาดว่าจะเหมาะสมกับสถานการณ์ทางการเมืองทุกช่วงเวลา เพราะหนังสือเกี่ยวกับหลักธรรมทางพุทธศาสนานั้น แตกต่างจากหนังสือประเภทอื่น ตรงที่สามารถแสดงความจริงข้ามกาลเวลาได้ เพราะไม่ว่าเวลาใดกฎธรรมชาติหรือสัจธรรมก็ยังประกาศตัวเอง ว่ามีการคงสภาพแห่งการเป็นอย่างนั้น คือยังคงสภาพเป็นไปตามกฎธรรมชาติ โดยในกฎธรรมชาตินั้น ท่านพุทธทาสภิกขุกล่าวโดยภาษาธรรมว่า ในกฎธรรมชาติไม่มีคน ไม่มีสิ่งนั้น สิ่งนี้ ไม่มีเกิด ไม่มีดับ มีแต่การเป็นไป ไม่มีต้นไม่มีปลาย การกล่าวถึงปรากฏการณ์อย่างที่ว่านี้ ท่านเรียกว่า เป็นการให้ความหมายที่สูงสุด เป็นการเข้าใจที่ถูกต้องที่สุด ซึ่งคนทั่วไปที่เข้าใจเฉพาะภาษาคน จึงไม่สามารถเข้าใจได้แม้ท่านจะกล่าวถึงระบบการเมือง ซึ่งดูแล้วจะเป็นการจัดระบบของมนุษย์ด้วยกันเสียมากกว่า แต่ในหลายตอนของหนังสือนี้ ท่านแสดงให้เห็นว่า

แม้เราจะเรียกกิจกรรมนี้ว่าเป็นเรื่องการเมือง แต่กิจกรรมการเมืองที่ถูกต้อง ก็เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ต้องทำไปตามเกณฑ์ ตามที่ธรรมชาติกำหนดไว้ ว่าทุกชีวิตจะอยู่รอดได้อย่างไร ทั้งในแง่ของร่างกายและจิตวิญญาณ เนื้อหาในหนังสือจึงแสดงกฎธรรมชาติที่ชี้ทางเอาไว้อย่างตายตัว กฎธรรมชาติในหนังสือดังกล่าว ยังต้องคงเดิมไว้เสมอ เนื้อหาดังกล่าวจึงข้ามกาลเวลาได้ เพราะเวลาใดๆ มนุษย์ก็มีปัญหา คือมีปัญหาว่าชีวิตคืออะไร การไม่เข้าใจว่าชีวิตคืออะไร เป็นต้นเหตุของปัญหาต่างๆ รวมทั้งปัญหาการเมืองด้วย นี่คือลักษณะเด่นของหนังสือที่เป็นบทบรรยายธรรมของท่าน คืออ้างอิงได้โดยไม่มีขอบเขตของเวลา ดังนั้นตราบใดที่มนุษย์ยังมีความเห็นแก่ตัว และความรู้สึกดังกล่าวนี้กำลังสร้างปัญหาให้กับสังคม หนังสือเล่มนี้สามารถหยิบมาอ่านทบทวนได้ตลอดเวลา เพราะเนื้อหาได้ชี้ไปที่ความเห็นแก่ตัวของมนุษย์โดยตรง โดยขอร้องให้เปลี่ยนไปเห็นแก่สังคมเสียบ้าง ไม่เช่นนั้นจะเดือดร้อนกันไปทั้งหมด เพราะเราอยู่ในโลกใบเดียวกัน ธัมมิกสังคมนิยม ที่ท่านนำเสนอ นั้น ท่านได้เน้นว่ามนุษย์เราได้ละทิ้งระเบียบทางศีลธรรมและศาสนาในบทแรกท่านจึงการนำเสนอให้มีการถอยหลังเข้าคลอง โดยฟังแล้วอาจเข้าใจว่าเป็นการล้าหลัง แต่เป็นการส่งความหมายว่าแต่เดิมเราไม่มีปัญหาการเมือง เพราะมีความละอายต่อบาป แต่ในระยะหลังนี้เราเห็นแก่ปากท้องอย่างเข้มข้นพร้อมที่จะละเมิดคำสอนทางศาสนาได้ทุกเมื่อ คำสอนทางศาสนาจึงจำเป็นป้อมปราการที่สำคัญในการป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้ง และเป็นการสร้างสันติภาพไปในตัว

เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ขณะที่ท่านกล่าวถึงคำสอนทางพุทธศาสนา ท่านยังเปิดกว้างว่าศาสนาไหนๆ ก็ย่อมมีเป้าหมายคล้ายๆ กัน คือพยายามไม่ให้เห็นแก่ตัวและเข้าถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้าหรือใจกลางของศาสนานั้นๆ การแทรกความเห็นไว้ในข้อความดังกล่าว เพื่อไม่ให้เราเอาความแตกต่างทางศาสนามาทำให้เป็นเรื่องของการเมืองเสียอีก ปัญหานี้ได้ปรากฏอยู่ในบางมุมของโลก และไม่ชัดเจนว่าการต่อสู้ระหว่างความแตกต่างทางศาสนาเป็นการนำเอาศาสนามาเป็นโล่เพื่ออำพรางความต้องการของตนเองไว้หรือไม่ ท่านเสนอว่าความแตกต่างทางศาสนาแตกต่างกันเพียงเปลือกนอกเท่านั้น แต่แก่นแท้ตรงกันหมดนี้คือการตีความว่าศาสนามีจุดหมายหรือมีใจกลางแบบเดียวกัน

การเสนอให้มีการถอยหลังเข้าคลองในบทแรก คือการขอร้องให้กลับไปมีชีวิตตามเส้นทางของศาสนานั้นๆ ชีวิตในขอบเขตของศาสนาย่อมมีความเรียบง่ายมีความสุขกับการบริโภคแต่ความพอดี ทรัพยากรจึงมีเพียงพอต่อการใช้สอยของทุกๆ คน ความเห็นนี้ในระบบการเมืองที่ได้กระทำกันอยู่ก็คือระบบการจัดเก็บภาษีแก่ผู้ถือครองทรัพยากร เพื่อไม่ให้ถือครองไว้มากจนสังคมขาดแคลน หรือเป็นไปในทางเดียวกับการจัดการทรัพยากรสาธารณะที่คนในชุมชนต้องช่วยกันดูแลและสามารถใช้สอยเพื่อเลี้ยงชีวิตตามที่จำเป็น

ส่วนหัวใจสำคัญที่เราควรพิจารณาซึ่งปรากฏอยู่ในสาระสำคัญของทุกๆ บท คือการกล่าวถึงระบบทางศีลธรรมและศาสนา โดยท่านถือว่าเป็นระบบเดียวกันกับการเมืองแบบธัมมิกสังคมนิยม ท่านให้ความหมายว่าศีลธรรม แปลว่า ปกติ ความปกติจะต้องมีขึ้นทั้งในร่างกายและจิตใจ แม้ความรับผิดชอบพื้นฐานทางร่างกาย ที่ต้องดูแลบริหารให้เกิดความสมดุลก็จัดเป็นหน้าที่ทางศีลธรรม ส่วนทางจิตนั้นมีความเข้มข้นมากเพราะจิตที่เป็นปกติเท่านั้นที่จะดำรงความเป็นสังคมนิยมเอาไว้ได้ หากเราจัดการกับจิตไม่ดีพอ สิ่งนี้จะละเมิดจากหน้าที่ของความปกติ และไปยึดถือความเป็นตัวตนตามการปะทะกันของประสาทสัมผัสทางตา หู จมูก ลิ้น กายและใจ จนเกิดความต้องการที่เกินพอดี และเดินออกนอกเส้นทางแห่งความปกติ ท่านจึงเสนอให้พิจารณาว่าการที่ไปโทษว่าเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมแท้จริงเป็นปัญหาของการขาดศีลธรรมต่างหาก กิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์จึงมีปัญหาอย่างไม่สิ้นสุด ในบางตอนท่านกล่าวถึงลงไปว่า ความปกติทางจิตในทางพุทธศาสนานั้นเป็นการระบุงไปว่า ในกฎธรรมชาติทุกอย่างเป็นแค่สิ่งที่เป็นไปตามกฎแล้วจะเกิดความเรียบร้อยดี การที่พุทธศาสนาสอนเรื่องความว่าง สอนเรื่องอนัตตา คือการเสนอว่าโลกนี้ไม่มีคน ไม่มีสิ่งใด มีแต่กฎธรรมชาติเท่านั้น เมื่อทุกคนเห็นว่าทุกอย่างเป็นของธรรมชาติ จึงไม่มีความรู้สึกเป็นส่วนตัวเราจึงมีหน้าที่จัดการตัวเอง ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบในส่วนรวม ธรรมชาติได้สร้างให้สิ่งทั้งหลายมีการเกิดดับอย่างเท่าเทียมกัน ความเป็นปกติของจิตจึงหมายถึงการไม่แบ่งแยกว่าเป็นเราเป็นสิ่งอื่น การขัดแย้งการแย่งชิงกันทางการเมืองที่เราเผชิญกันอยู่นี้จึงเป็นสภาพที่ผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ

ส่วนการที่ท่านเสนอให้เติมคำว่าเผด็จการต่อท้ายคำว่า ธัมมิกสังคมนิยม ที่กล่าวไว้ในบทที่สอง ซึ่งเป็นจุดที่นักเสรีประชาธิปไตยไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอนี้ของท่านเลย จนบางรายเสนอว่าเป็นจุดอ่อนในคำสอนเรื่องการเมืองของท่าน แต่ในความเห็นของท่านแล้ว เรื่องนี้มีความจำเป็นแม้ในการบัญญัติวินัยของสงฆ์ถือเป็นการบังคับหรือเป็นเผด็จการโดยตรงที่ระบุให้สงฆ์ใช้สอยสิ่งของเพียงเท่าที่จำเป็น ถ้าเกินจากที่ห้ามไว้ถือเป็นการ

กระทำความผิดต้องบทลงโทษ ซึ่งเป็นไปในทำนองการใช้บทบัญญัติทางกฎหมายในทางโลกที่ต้องมีความเด็ดขาด ไม่เช่นนั้นถ้าปล่อยให้ความเห็นแก่ตัวโดยอิสระ ความเป็นสังคมก็จะดำรงอยู่ไม่ได้ เพราะเรากลับเห็นแก่ตัวเอง โดยไม่เห็นแก่คนหมู่มาก การกล่าวถึงเรื่องเสรีภาพในการเห็นแก่ตัวกำลังเป็นปัญหาในระบบประชาธิปไตยที่กำลังเผชิญกันอยู่ทั่วโลก และกลัวกันว่าการออกกฎหมายเพื่อจำกัดความเห็นแก่ตัวจะไปกระทบต่อเสรีภาพพื้นฐาน ซึ่งท่านไม่เห็นว่าเป็นเสรีภาพดังกล่าวจะเป็นเสรีภาพจริง เป็นแต่เสรีภาพภายใต้อำนาจของกิเลสเท่านั้น คนทั่วโลกจึงมองเสรีภาพที่คิดว่าเป็นอิสระในการมีชีวิต และท่านเสนอว่าเสรีภาพสูงสุดควรเป็นการเข้าถึงนิพพาน ซึ่งทำให้ความเป็นตัวตนนั้นหายไป ความเป็นอิสระ คือ จิตที่ไม่ต้องมีสิ่งใดลากไปทางไหนเลย ดังนั้นการบังคับให้กระทำการที่ขัดกับเสรีภาพในทางโลก แต่ในทางธรรมนั้นถือเป็นเรื่องปกติที่ต้องระงับความต้องการจากภายใน การบังคับให้เห็นแก่สังคมส่วนรวมจึงเป็นเรื่องจำเป็น คำว่าเผด็จการ คือ การบังคับให้ทำในสิ่งที่ประโยชน์ต่อร่างกายและจิตใจ โดยเป็นไปเพื่อการมีชีวิตรอดทางสังคมนั่นเอง ซึ่งตรงข้ามกับเสรีนิยมที่ไม่ได้มีเสรีภาพจริงและกำลังสร้างปัญหาเพราะเสรีภาพในการเห็นแก่ตัว คำว่าเผด็จการ คือ การเผด็จการต่อเสรีภาพที่สร้างปัญหานั้นเอง

นอกจากนั้นท่านแนะนำให้พิจารณาปรากฏการณ์ที่เราพอสังเกตได้ในชีวิตประจำวันว่ากฎธรรมชาติได้สร้างสิ่งต่างๆ ให้มีผลต่อการดำรงอยู่ของอีกสิ่งหนึ่งอยู่เสมอ โดยเฉพาะมนุษย์และสิ่งมีชีวิตต่างๆ จะดำรงชีวิตอยู่ได้ก็ต้องอาศัยการมีอยู่ของสิ่งอื่น ในกฎธรรมชาติดูเหมือนเป็นอย่างนี้อยู่เสมอ เช่น แผ่นดินจะดำรงอยู่ได้อย่างไร หากไม่มีต้นไม้และต้นไม้จะอยู่ได้อย่างไรหากไม่มีแผ่นดิน ท่านยกตัวอย่างว่าสวนโมกขพลารามก็อยู่ไม่ได้หากไม่มีนกตัวเล็กๆ คอยจิกกินหนอนกินแมลงที่ทำลายต้นไม้ นี่เป็นการแสดงให้เห็นว่าสังคมนิยมของธรรมชาติสร้างให้สิ่งทั้งหลายรวมตัวกันไม่ได้แยกเป็นส่วนตัว การเห็นแก่ตัวโดยไม่เห็นแก่สังคม ไม่เห็นแก่สิ่งอื่นคือความผิดพลาดและจะสร้างปัญหาในที่สุด ซึ่งเราสัมผัสกันได้ในทุกวันนี้ การมีชีวิตของเราจึงมีการโยงใยอย่างเป็นระบบ การมีชีวิตของสิ่งอื่นจึงเท่ากับการมีชีวิตของเราด้วย นี่ก็เป็นคำสอนว่าความเป็นเรานั้นไม่มี มีแต่การเรียงตัวต่อกันของกฎธรรมชาติเท่านั้น เมื่อบางสิ่งดับลงชีวิตเราก็ดับลงไปด้วย การมีชีวิตที่อยู่เหนือการเกิดดับก็คือการไม่ยึดถือว่ามีเรานั้นเอง สิ่งที่เราเรียกว่าความว่างจึงเกิดขึ้นได้ ท่ามกลางการเรียนรู้จากสิ่งที่ไม่ว่างนี้เอง

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ ได้ทำให้การเมืองมีความลึกซึ้งอย่างถึงที่สุด คือการเห็นแก่ความหลุดพ้นจากความทุกข์ในใจเรา และสอดคล้องกับการเห็นแก่ส่วนรวมโดยตรง ซึ่งตรงข้ามกับการเมืองในปัจจุบันที่ไม่ได้มีความหมายเพื่อความปกติและการหลุดพ้น แต่เป็นการเพิ่มความรุนแรงในใจตนเองและในขณะเดียวกันก็เพิ่มความรุนแรงให้แก่ส่วนรวมด้วย จึงดูราวกับว่าท่านเสนอทฤษฎีการเมืองที่กลับด้านกับความต้องการทางโลก แต่เป็นการเมืองที่ถูกต้องที่สุดในการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับกฎธรรมชาติของความสงบทางจิตใจ ระบบการเมืองที่มีคุณภาพจึงต้องเริ่มต้นจากความปกติทางจิตใจของตนเอง ที่ไม่หวังกอบโกยทรัพยากรของส่วนรวมมาเป็นของตนเองอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อเป็นอย่างนี้ การเมืองก็คือการประสานสอดคล้อง เพื่อให้ทุกชีวิตดำรงอยู่ได้ทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ

สรุป

"ธัมมิกสังคมนิยม" ผลงานของท่าน "พุทธทาสภิกขุ" เป็นแนวคิดที่วิเคราะห์จุดอ่อนของระบบเศรษฐกิจการเมืองแบบ "ประชาธิปไตยเสรีนิยม" รวมทั้ง "คอมมิวนิสต์" อันเป็นคู่ปฏิปักษ์ จากแง่มุมของพุทธธรรมไว้อย่างละเอียด ซึ่งเมื่อท่านพุทธทาสเสนอวิธีแก้ปัญหาที่ประชาธิปไตยเสรีนิยมสร้างขึ้นแล้ว ท่านก็ได้ละเลยประเด็นเรื่องความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง เพราะปัญหาของโลกไม่ได้ต้องการแค่ความคิดที่ "ฟังดูดี" เท่านั้น แต่ต้องการความคิดที่ฟังดูดีแล้วก็ต้อง "ปฏิบัติได้จริง" ด้วยวิธีที่จะทำให้คำสอนของพุทธศาสนาฟังดูดีและปฏิบัติได้จริงตามแนวคิดของท่านพุทธทาสก็คือ เอา "ธรรมะ" ไปผสมผสานกับ "สังคมนิยม" ผลที่ได้ก็คือ "ธัมมิกสังคมนิยม" หรือ "เผด็จการโดยธรรม" ซึ่งจะต่างจากสังคมนิยมทั่วไปที่ตรงที่นักคิดในสายสังคมนิยมคนอื่น ๆ คิดถึง "คาร์ล มาร์กซ์" บิดาแห่งคอมมิวนิสต์ ในขณะที่ท่านพุทธทาสคิดถึง "พระพุทธเจ้า" นั่นเอง หนังสือเล่มนี้จะเป็นหนทางสู่การหลุดพ้นไปจากทุนนิยมและเสรีประชาธิปไตย "ตามใจกิเลส" ที่กำลังกัดกร่อนโลกอยู่ ณ เวลานี้ หนังสือเรื่อง "ธัมมิกสังคมนิยม" เป็นหนังสือที่รวบรวมบทบรรยายธรรมของท่านพุทธทาสภิกขุ โดยเลือกเนื้อหาการบรรยายที่เกี่ยวข้องกับระบบการเมืองที่ท่านบรรยายไว้ในโอกาสต่างๆ ในทุกๆ บทของการบรรยายท่านได้กล่าวถึงระบบการเมืองควรจะเป็น และได้แนะนำเสนอว่าเป็นระบบที่เหมาะสมแก่การอยู่ร่วมกันทางสังคมมากที่สุดคือระบบสังคมนิยมท่านเรียกระบบการเมืองเช่นนี้ว่า "ธัมมิกสังคมนิยม" หนังสือเล่มนี้มีขนาดประมาณครึ่งกระดาษ A4

พิมพ์ครั้งที่ 1 เมื่อเดือนสิงหาคม 2548 โดยสำนักพิมพ์สุภาพใจ มีความหนา 221 หน้า ปกหน้ามีเจตนาทำเป็นภาพขาวดำ มีรูปท่านพุทธทาสภิกขุครึ่งตัวปรากฏเต็มหน้าปกด้านบนขวาเขียนว่า ธัมมิกสังคมนิยม เป็นตัวหนังสือสีแดง ปกหลังมีภาพท่านพุทธทาสภิกขุขนาดเล็ก ปรากฏอยู่บริเวณด้านขวาบนพื้นปกหลังเป็นสีน้ำตาลเข้มเต็มพื้นที่และมีตัวอักษรเป็นลายมือของท่านพุทธทาสภิกขุ ข้อความแสดงแง่มุมเกี่ยวกับ ธัมมิกสังคมนิยมว่า ระบบธัมมิก สังคมนิยมนั้น เป็นการรวมเอาทุกๆ เจตนารมณ์ทางการเมืองทุกๆ ระบบเข้าด้วยกันตามสัดส่วนที่เหมาะสมเป็น "ประชาธิปไตย - สังคมนิยม - เผด็จการโดยธรรม" ประโยคที่ว่า "เป็นประชาธิปไตย - สังคมนิยม - เผด็จการโดยธรรม" คือการนำเสนอแก่นความคิดหลักของหนังสือเล่มนี้

หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยสาระสำคัญ 4 บท บทที่ 1 ชื่อว่า “ประชาธิปไตยแบบสังคมนิยม” – ประชาธิปไตยแบบสังคมนิยม บทที่ 2 ชื่อว่า สังคมนิยมตามหลักแห่งพระศาสนา บทที่ 3 ชื่อว่า สังคมนิยมชนิดที่ช่วยโลกได้ บทที่ 4 ชื่อว่า ค่าและความจำเป็นที่ต้องมีศีลธรรมโดยท่านบรรยายแก่นักสังคมสงเคราะห์ฝ่ายศาสนา ที่สวนโมกขพลารามเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 2516 ท่านเสนอว่า กิจกรรมสังคมสงเคราะห์ที่เหมาะสมที่สุด คือทำให้ทุกฝ่ายปฏิบัติตามหลักศาสนา ในบทนี้ท่านได้เสนอสาระ สำคัญไว้ 3 ประการ คือ 1. การสังคมสงเคราะห์ในสถานการณ์ปัจจุบัน 2. ท่านอธิบายว่าสังคมนิยมก็คือการเห็นแก่สังคม 3. ประการต่อมาท่านให้ความเห็นว่า การละทิ้งโดยไม่ปฏิบัติตามคำสอนทางศาสนาถือเป็นปัญหาต่อมนุษยโดยตรง

เอกสารอ้างอิง

พุทธทาสภิกขุ. (2518). *ธัมมิกสังคมนิยม*. พิมพ์แจกเป็นที่ระลึกในงานฌาปนกิจศพ นางมณฑา หมื่นนิกร ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม. กรุงเทพมหานคร: อักษรสัมพันธ์

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้เขียนบทความ

1. ส่วนประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

1.1 บทความพิเศษ (Special Article) บทความทางวิชาการพิเศษ ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการอย่างเข้มข้น และผ่านการอ่านและพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้นๆ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักวิชาการในวงการวิชาการ/วิชาชีพ

1.2 บทความวิจัย (Research Article) ได้แก่ รายงานผลงานวิจัยใหม่ที่มีองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ จะต้องไม่เคยตีพิมพ์ในวารสารใดๆ มาก่อน

1.3 บทความทางวิชาการ (Academic Articles) ที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการมีความโดดเด่น เพื่อนำเสนอองค์ความรู้ใหม่สู่สังคม

1.4 บทความปริทรรศน์ (Review Article) เป็นบทความที่รวบรวมความรู้จากตำรา หนังสือ และวารสารใหม่ หรือจากผลงานและประสบการณ์ของผู้เขียนมาเรียบเรียงขึ้น โดยมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิเคราะห์ เปรียบเทียบ

1.5 ปกิณกะ (Miscellany) ได้แก่ บทความ ทบทวนความรู้ เรื่องแปลก ย่อความจากวารสารต่างประเทศ การแสดงความคิดเห็น วิวิจารณ์ แนะนำเครื่องมือใหม่ ตำราหรือหนังสือใหม่ที่น่าสนใจ หรือข่าวการประชุมทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ

2. การส่งบทความ

บทความที่จะตีพิมพ์ใน Journal of Modern Learning Development ให้ผู้เขียนทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลด Template บทความวิจัย หรือ Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ Template บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ซึ่งเป็นตัวอย่างของการเขียนบทความวารสาร โดยสามารถดาวน์โหลดได้ดังนี้

2.1.1 Template บทความวิจัย (.pdf) ตัวอย่างบทความ (.pdf) (.docx)

2.1.2 Template บทความวิชาการ บทความพิเศษ (.pdf) ตัวอย่างบทความ (.pdf) (.docx)

2.1.3 Template บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ (.pdf) ตัวอย่างบทความ (.pdf) (.docx)

2.2 ให้ผู้เขียนบทความดาวน์โหลดหนังสือรับรองก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Modern Learning Development โดยสามารถดาวน์โหลดได้ที่ (.pdf) และให้กรอกรายละเอียดให้ครบถ้วน พร้อมทั้งบทความที่เขียนส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสารเพื่อตรวจสอบเบื้องต้น

2.3 รอเจ้าหน้าที่ติดต่อกลับตามเอกสารที่แนบของผู้เขียนบทความที่ส่งเข้า คิวอาร์โค้ด Line หน้าเว็บวารสาร เจ้าหน้าที่ส่งแบบ Google Form ให้ผู้เขียนดำเนินการตามแบบฟอร์มดังกล่าว

2.4 เจ้าหน้าที่แจ้งให้เข้าในระบบสมัครสมาชิกออนไลน์ของวารสารและ/หรือ (กรณีผู้สมัครแล้วต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ 2.1 และ 2.2 เช่นเดียวกัน) ถึงให้เข้าระบบได้ตามลิงค์นี้ <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/user/register> (สามารถศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ระบบ Thaijo) เมื่อส่งบทความเข้าระบบแล้ว เจ้าหน้าที่จะดำเนินการตรวจสอบและดำเนินการตามขั้นตอนในการจัดทำบทความให้ผู้เขียนบทความทราบตามลำดับต่อไป

3. การตรวจสอบบทความและพิสูจน์อักษร

ผู้เขียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความให้กับบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

4. รูปแบบการจัดเตรียมบทความ

4.1 สำหรับภาษาไทย บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ดีด โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH SarabunPSK) ขนาดอักษร 16 จัดกั้นหลังตรง ส่วนบทความภาษาอังกฤษให้ใช้แบบอักษร Times New Roman ขนาดอักษร 12 ในการจัดให้มีระยะห่างระหว่างบรรทัดหนึ่งช่อง (Double spacing) ตลอดเอกสาร พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดเอ 4 (A4) ระยะขอบกระดาษบน 1.5 นิ้ว, ล่าง 1 นิ้ว, ซ้าย/ขวา 1 นิ้ว พร้อมใส่หมายเลขหน้ากำกับทางมุมขวาบนทุกหน้า บทความไม่ควรยาวเกิน 20 หน้ากระดาษพิมพ์สี่ โดย นับรวมภาพประกอบและตาราง

4.2 ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง

4.3 ชื่อผู้เขียน ตำแหน่งทางวิชาการ สาขา คณะ สังกัด/หน่วยงานของผู้ร่วมหรือที่ปรึกษาทุกคน โดยเรียงจากผู้เขียนบทความ 1 ผู้ร่วม 2,3,4 ตำแหน่งได้ชื่อเรื่อง เยื้องชิดฝั่งขวาของหน้ากระดาษ มี E – mail ที่ติดต่อในการส่งบทความได้

4.4 มีบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 500 คำต่อบทคัดย่อ

4.5 กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 3-5 คำ

4.6 การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจากหัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษรและหัวข้อย่อยขนาดเดียวกันต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ควรเว้น ระยะพิมพ์ 0.5 ช่วงบรรทัด

4.7 การใช้ตัวเลข คำย่อ และวงเล็บ ใช้เป็นตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Network Organization) เป็นต้น

บทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction) ระบุความสำคัญของปัญหาการวิจัย
- 3) วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)
- 4) ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ระบุแบบแผนการวิจัยการได้มาซึ่งกลุ่ม ตัวอย่าง และการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 5) กรอบแนวคิดในการวิจัย
- 6) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Results) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปตารางหรือแผนภูมิ
- 7) อภิปรายผล/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยง ของ ผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อๆ แต่ ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของ ตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- 8) ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ระบุข้อสรุปที่สำคัญและข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และประเด็นสำหรับการวิจัยต่อไป
- 9) เอกสารอ้างอิง (References) ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ในเชิงบรรณเท่านั้น เป็นภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

บทความพิเศษ บทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ บทความวิจารณ์หนังสือ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- 1) บทคัดย่อ (Abstract)
- 2) บทนำ (Introduction)
- 3) เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับและมีกรอบแนวคิดผลสัมฤทธิ์ของบทความ
- 4) บทสรุป (Conclusion)
- 5) เอกสารอ้างอิง (References)

ตัวอย่างการจัดพิมพ์บทความ

←	1 นิ้ว	↑ 1. นิ้ว ชื่อบทความภาษาไทย (20 pt) Articles English (14 pt)	→ 1 นิ้ว	ระบุหมายเลขไว้ด้านบนขวา (16 pt)
ชื่อ – นามสกุล ผู้เขียนบทความ (16 pt) หน่วยงานต้นสังกัด (16 pt) Name - Surname of Article author (12 pt) Agency (12 pt) E-mail (12 pt)				

บทคัดย่อ (18 pt) (16 pt ไม่เกิน 350 คำ)				
.....				
คำสำคัญ : 3-5 คำ (16 pt) Abstract (14 pt) (12 pt ไม่เกิน 350 คำ).....				
.....				
Keywords : 3-5 words (12 pt) บทนำ (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....				
.....				
เนื้อหาแต่ละประเด็น ตามแบบบทความวิชาการ/วิจัยและอื่นๆ (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....				
.....				
สรุป (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....				
.....				
เอกสารอ้างอิง (18 pt) (16 pt ไม่เกิน) แสดงเนื้อหาสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ.....				
.....				
↓ 1 นิ้ว				

สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้นใช้ระบบ APA ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยใช้ วงเล็บ เปิด-ปิด และระบุชื่อ-นามสกุล ของผู้เขียน ปี พ.ศ. และเลขหน้า ของเอกสารที่นำมาอ้างอิงกำกับท้ายเนื้อความที่ได้ อ้างอิง เอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และผู้เขียน บทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด การอ้างอิงเป็นภาษาไทยหรือ ภาษาอังกฤษ โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

1. หากชื่อผู้แต่งอยู่หน้าข้อความที่อ้างถึงให้ใช้ชื่อผู้แต่ง (ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2545 : 15-16) หรือ Baruard, Chester L, (1938 : 50)

2. หากชื่อผู้แต่งอยู่ท้ายข้อความที่อ้างถึง ให้ใช้ (ชื่อผู้แต่ง, ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น

1) กรณีผู้แต่ง 1 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อผู้เขียน, ปีที่พิมพ์ : เลขหน้า) เช่น (ชวลิต ประภาวนนท์, 2545 : 19) หรือ (Chandler, Alfred D, 1962 : 42)

2) กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้เขียนเป็น (ชื่อที่ 1 และชื่อที่ 2, ปีที่พิมพ์: เลขหน้า) เช่น (ทองใส นามดี และวิทยา แสงทอง, 2556 : 20) หรือ (Chandler,Ralph C. and Plano Jack C, 1982 : 3)

3) กรณีผู้แต่งมากกว่า 3 คนขึ้นไป ครั้งแรกให้เขียนชื่อผู้เขียนทั้งหมด และครั้งต่อไปให้เขียนเป็น คณะ เช่น (ชื่อผู้เขียนคนที่ 1 และคณะ, ปีที่พิมพ์: เลขหน้า) เช่น (สมศักดิ์ วานิชยาภรณ์ และคณะ, 2556 : 23) หรือ (Argyris et al.,1972 :9)

4) การอ้างอิงท้ายบทความ ให้ใช้รูปแบบ APA เวอร์ชัน 6 ดังตัวอย่างนี้ (<http://www.apastyle.org>)

1) หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์. เช่น

1.1) ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. (2543). 2475 การปฏิวัติสยาม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

1.2) Simon,Herbert A. (1976). *Administrative Behavior*. (3rd ed.). New York: The Free Press.

2) บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่ (ฉบับที่), เลขหน้าที่ ปรากฏ บทความในวารสาร. เช่น

2.1) ฉลอง พัฒนา. (2556). การสร้างฐานความรู้ในการบริหารจัดการชุมชน. *วารสารปกครองท้องถิ่น*, 1(1), 52-67.

2.2) Jurkovich,R (1974). A Core Typology of Organization Environments. *Administrative Science Quarterly*, 19 (2), 380-394.

3) วิทยานิพนธ์/ดุษฎีนิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานการวิจัย

ชื่อผู้วิจัย. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ระดับของงาน.หน่วยงานที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัย

3.1 สมพร เกษตรศิริ (2550). *การบริหารจัดการองค์กรในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*.

วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

3.2 Jaffee,D. (2001). *The Development on New Generation of Thai Farmers to Propel Thai Economy* . Research Report. College : Thepsatri Rajabhat University.

4) แหล่งข้อมูลจากเว็บไซต์

ชื่อผู้เขียน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ วัน เดือน ปี. แหล่งที่มา : Url
เช่น

พิรพล หาญพิชัยยุทธ. (2553). การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย. *ออนไลน์*.สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน 2555. แหล่งที่มา <http://www.buddhismth.com/index.hp?y>.

BBC New. (2016). Etical Alzheimers or Social Advocates solution. *Online*. Retrieved May 3, 2017. from : <http://www.bbc.com/2016/ WORLD>

5) รายงานการประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ชื่อเอกสารรวมเรื่องรายงานการประชุม. วัน เดือน ปี. สถานที่จัด. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น สมาน นิตดาทอง. (2550). การพัฒนาการเรียนรู้แห่งศาสตร์ทางการจัดการ.*เอกสารประกอบการประชุมการประชุมงานชุมชน*. 25 พฤศจิกายน 2550. โรงแรมณานิมิตร. กรุงเทพมหานคร: พิสดการพิมพ์.

Natthabhan, S. (2000). The Besuty of Wonmen in Theravada Philosopy. *Nebraska Symposium on Motivation : voll. 38. Perspectives on Motivation*. 18 July 2000. Lincoln. USA: University of Nebraska Prees.

6) พจนานุกรม

ชื่อหนังสือ. (ปีที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2525). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน.

Shoter Oxford English dictionary. (2002). New York: Oxford University Press.

6. ส่วนภาพประกอบ (Figure) และส่วนตาราง (Table)

ภาพประกอบและตารางควรมีเท่าที่จำเป็น โดยพิมพ์หน้าละ 1 ภาพ หรือ 1 ตาราง สำหรับคำบรรยายภาพและตารางให้พิมพ์เหนือภาพหรือตาราง ส่วนคำอธิบายเพิ่มเติมให้ใส่ใต้ภาพหรือตาราง

7. ลิขสิทธิ์

เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายลิขสิทธิ์ ผู้เขียนทุกท่านต้องลงลายมือชื่อในแบบฟอร์มใบมอบลิขสิทธิ์บทความให้แก่วารสาร พร้อมกับบทความต้นฉบับที่ได้แก้ไขครั้งสุดท้าย นอกจากนี้ ผู้เขียนทุกท่านต้องยืนยันว่าบทความต้นฉบับที่ส่งมาตีพิมพ์นั้น ได้ส่งมาตีพิมพ์เฉพาะใน **Journal of Modern Learning Development** เพียงแห่งเดียวเท่านั้น หากมีการใช้ภาพหรือตารางของผู้เขียนอื่นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์อื่นมาแล้ว ผู้เขียนต้องขออนุญาตเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน พร้อมทั้งแสดงหนังสือที่ได้รับการยินยอมต่อบรรณาธิการ ก่อนที่บทความจะได้รับการตีพิมพ์

8. การติดต่อโฆษณาและการสมัครสมาชิก

การติดต่อโฆษณา การสั่งซื้อ และการสมัครเป็นสมาชิกวารสารพัฒนาระบบการจัดการ กรุณาติดต่อ “กองบรรณาธิการวารสาร” ศูนย์พัฒนาเรียนรู้สมัยใหม่ บจก.พัฒนาเรียนรู้สมัยใหม่ เลขที่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190

<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/index>

E-mail: journal1990jmsd@gmail.com

9. กำหนดการออกวารสาร

ฉบับที่ 1 มกราคม – กุมภาพันธ์

(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 28 กุมภาพันธ์)

ฉบับที่ 2 มีนาคม – เมษายน

(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 เมษายน)

ฉบับที่ 3 พฤษภาคม – มิถุนายน

(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 มิถุนายน)

ฉบับที่ 4 กรกฎาคม – สิงหาคม

(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 สิงหาคม)

ฉบับที่ 5 กันยายน – ตุลาคม

(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ตุลาคม)

ฉบับที่ 6 พฤศจิกายน – ธันวาคม

(เผยแพร่ทางเว็บไซต์ 30 ธันวาคม)

10. อัตราค่าวารสาร

กำหนดออกวารสารปีละ 6 ฉบับ จำหน่ายราคาฉบับละ 300 บาท (ไม่รวมค่าส่ง)

11. อัตราค่าสมาชิก

ปีละ 500 บาท

ใบสมัครเป็นสมาชิก
Journal of Modern Learning Development

ที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน บรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development

ข้าพเจ้า (ชื่อภาษาไทย).....

(ชื่อภาษาอังกฤษ).....

ที่อยู่ (ที่สามารถติดต่อได้).....

.....

E-Mail :โทรศัพท์ โทรสาร.....

มีความประสงค์จะขอรับสมัครเป็นสมาชิก Journal of Modern Learning Development

() สมาชิกประเภทรายปี 500 บาท

() เล่มละ 300 บาท

พร้อมนี้ ข้าพเจ้าได้ส่ง

() เงินสด

() อื่นๆ.....

โปรดนำส่ง Journal of Modern Learning Development

สถานที่ติดต่อ ☐ ที่บ้าน ☐ ที่ทำงาน

เลขที่.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์ มือถือ.....

โทรสาร.....E-Mail :

ลงชื่อ.....
(.....)

(สำหรับเจ้าหน้าที่)

ค่าบำรุงปี พ.ศ.....

เลขที่ใบเสร็จ.....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงบัญชีแล้ว.....

หนังสือรับรอง

ก่อนตีพิมพ์บทความใน Journal of Modern Learning Development

เรียน บรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development

ตามที่ ข้าพเจ้า.....
ได้ส่งบทความเรื่อง.....
.....
.....
.....

เพื่อตีพิมพ์ใน Journal of Modern Learning Development

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม ขอรับรองว่า บทความที่เสนอมา (ถ้ามี)นี้ยังไม่เคยได้รับการตีพิมพ์ หรือไม่ได้อยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารหรือแหล่งตีพิมพ์อื่นใด หรือได้รับการตอบรับให้ตีพิมพ์ในวารสารฉบับอื่น ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วมยอมรับหลักเกณฑ์การพิจารณาต้นฉบับ ทั้งยินยอมให้กองบรรณาธิการมีสิทธิพิจารณาและตรวจแก้ต้นฉบับได้ตามที่เห็นสมควร พร้อมนี้ขอมอบลิขสิทธิ์บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ให้แก่ **ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่** หากมีการฟ้องร้องเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์เกี่ยวกับภาพ กราฟ ข้อความส่วนใดส่วนหนึ่ง และหรือข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความ ข้าพเจ้าและผู้เขียนร่วม/ยินยอมรับผิดชอบแต่เพียงฝ่ายเดียว

หาก กองบรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development ตรวจพบว่าคำรับรองดังกล่าว ไม่เป็นความจริง กองบรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development มีสิทธิยกเลิกบทความของผู้นิพนธ์ออกจาก Journal of Modern Learning Development ได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้นิพนธ์ทราบล่วงหน้า และผู้นิพนธ์ทุกท่านขอรับรองและยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว พร้อมทั้งลงนามรับรองไว้ที่ข้างท้ายของหนังสือรับรองฉบับนี้

ลงนามผู้เขียนหลัก (ชื่อที่ 1)

.....
(.....)

ลงนามผู้เขียนร่วม (ชื่อที่ 2)

.....
(.....)

ข้อมูลติดต่อ (เฉพาะผู้เขียนหลัก)

Facebook :

ID : Line

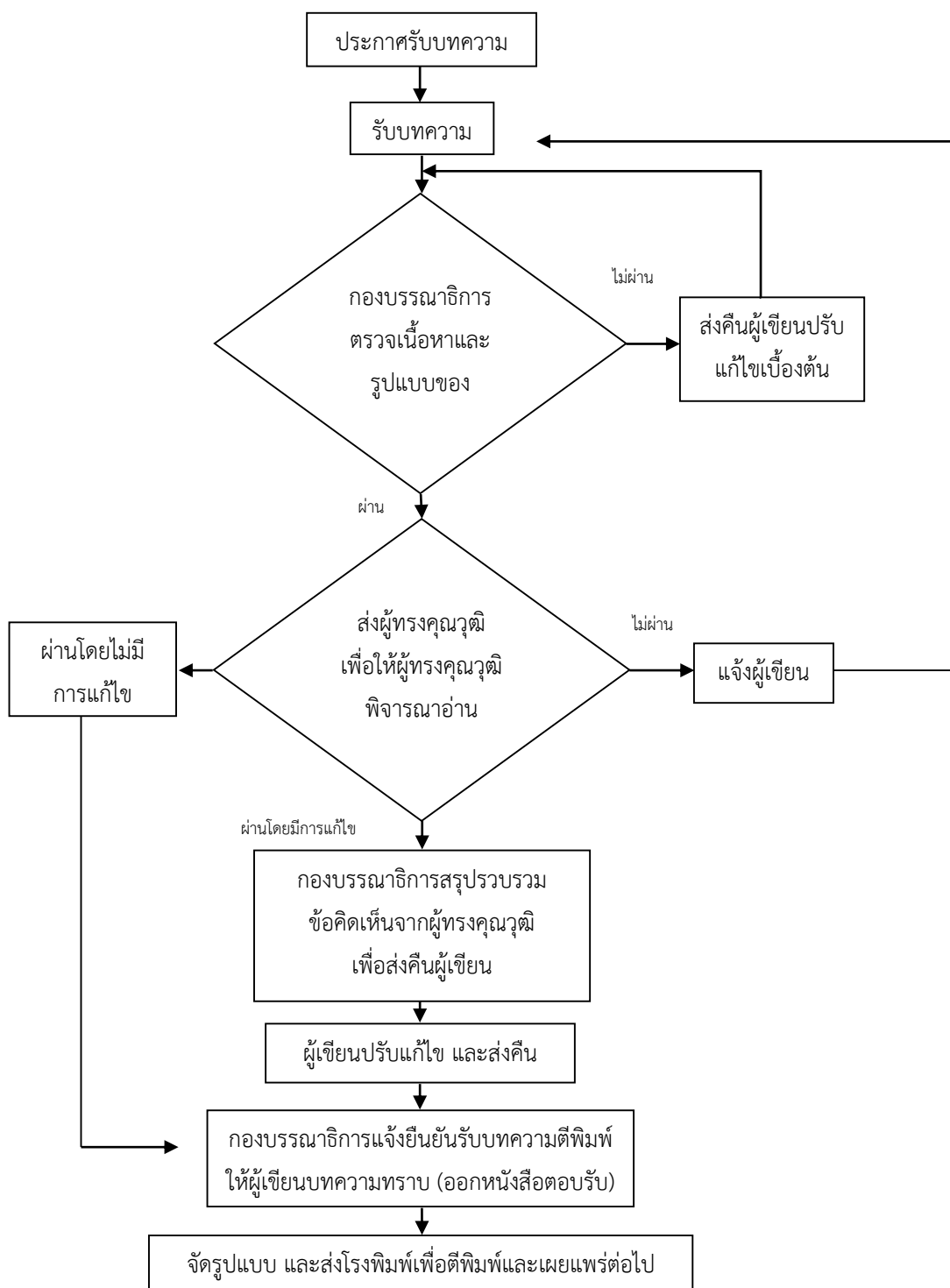
E : mail

เบอร์โทร

หมายเหตุ: ให้ผู้เขียนหลักและผู้เขียนร่วมลงนามให้ครบทุกท่าน หากมีผู้เขียนมากกว่า ท่าน สามารถเพิ่มเติมรายชื่อผู้ลงนาม 2
ข้างท้ายได้ตามจำนวนผู้เขียนบทความทั้งหมด

รูปแบบการตีพิมพ์

Journal of Modern Learning Development

จริยธรรมในการตีพิมพ์

จริยธรรมการตีพิมพ์

บทบาทและหน้าที่ของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารนักรับผิดชอบ และต้องคัดลอกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้ว โดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสารเป็นสำคัญ และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ อันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ
2. บรรณาธิการจะต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เขียน และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ
3. บรรณาธิการจะต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์ที่อื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และใช้โปรแกรมที่เชื่อถือได้ เพื่อให้แน่ใจว่า บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารไม่มีการคัดลอกผลงานของผู้อื่น และหากตรวจพบ การคัดลอกผลงานของผู้อื่น จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้นๆ
4. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้เขียน และผู้ประเมิน
5. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง
6. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง และให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้ว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่
7. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่ผู้เขียนปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้เขียนซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ

บทบาทและหน้าที่ของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องรับรองว่า บทความที่ส่งมาพิจารณาไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ที่ไหนมาก่อน และไม่ส่งต้นฉบับบทความซ้ำซ้อนกับวารสารอื่น
2. ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย จะต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง
3. ผู้เขียนจะต้องปรับแก้ไขบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของวารสารในหัวข้อ “คำแนะนำสำหรับผู้เขียน”
4. ผู้เขียนที่มีชื่อในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัย
5. ผู้เขียนจะต้องอ้างอิงผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ (หากมีการฟ้องร้องจะเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว ทางวารสารจะไม่รับผิดชอบใดๆ ทั้งสิ้น)
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารวิชาการที่ไม่ได้อ่านมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในอ้างอิง และควรอ้างอิงเอกสารเท่าที่จำเป็นอย่างเหมาะสม ไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากเกินไป
7. ผู้เขียนจะต้องปรับแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ประเมินบทความและกองบรรณาธิการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด
8. ผู้เขียนจะต้องระบุชื่อแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนในการทำวิจัย (ถ้ามี) และจะต้องระบุผลประโยชน์ทับซ้อน (ถ้ามี)
9. ในบทความผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
10. ผู้เขียนไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่ถูกถอดถอนออกไปแล้ว เว้นแต่ข้อความที่ต้องการสนับสนุนนั้นเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการถอดถอน และจะต้องระบุไว้ใน เอกสารอ้างอิงด้วยว่า เป็นเอกสารที่ได้ถูกถอดถอนออกไปแล้ว

บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาแก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ
2. หลังจากได้รับบทความจากกองบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่า ตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้กองบรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้นๆ

3. ผู้ประเมินบทความ ควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขาวิชานั้นๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน แต่ผู้เขียนบทความไม่ได้อ้างถึง เข้าไปในการประเมินบทความด้วย ผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ

4. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วนหรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง

5. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่นๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ

Publication Ethics

Duties of Editors

1. The editor will assess the paper quality for publication and select only those passing through the reviewing process, in which the clarity of and congruence with the journal policy must be prioritized. The selected paper must contain a body of knowledge that reflects valuable perception and a theoretical framework derived from experiences or textual/research synthesis. A grounded theory or a conceptual model contributing to further research must be preferably included.

2. No information regarding the paper's author(s) or reviewers shall be revealed to irrelevant parties during the paper reviewing process.

3. The paper published formerly elsewhere must not be accepted by the editor for publication. Plagiarism must be scrutinized seriously by using the credible detecting software. The paper detected as bearing plagiarism must be frozen for further evaluation, the author(s) will be contacted to ask for explanation to support the editor's decision to accept or reject the said paper.

4. The editor must not bear any conflict of interest with the author(s) or the reviewer(s).

5. The editor must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

6. The editor must consider for publication only the paper conducted with valid methodology and yielding accurate findings, and the quality of which serves as the main indicator for publication.

7. In case the editor detects plagiarism or false data in the submitted paper and hence deciding for revocation with which the author(s) refuse(s) to comply, the editor has thus full rights and responsibility to proceed with the revocation process without the author(s)'s prior consent.

Duties of Authors

1. The author has to assure that his/her paper has not been previously published in nor simultaneously submitted to other journals.

2. The author shall not commit any degree of plagiarism in his/her paper.

3. The author shall produce his/her manuscript format in accordance with the 'guideline to authors' stated in the journal.

4. The author whose name listed in the paper shall contribute to paper production or research-related procedure.

5. All pictures, figures, or tables appearing in the paper must be cited properly with their source(s) accurately identified. The author(s) shall be solely liable to any legal suit, if any.

6. The author shall verify the accuracy of content and format in both 'in-text' citations and references, no citation(s) shall be made for unread references, and the proper number of citations is preferable.

7. The author is required to correct or rework on their paper in due time as assessed and advised by reviewers and the editorial board.

8. The author shall identify the source(s) of research fund (if any) as well as any applicable conflict of interest.

9. Findings must be presented in accordance with the acquired data. No exploitation (false summary, or distortion or biased selection of data/finding) shall be committed.

10. No reference shall be made to any revoked article unless the cited statement refers to that in the revocation procedures. A statement must be additionally provided in the said reference as ‘the revoked article’.

Duties of Reviewers

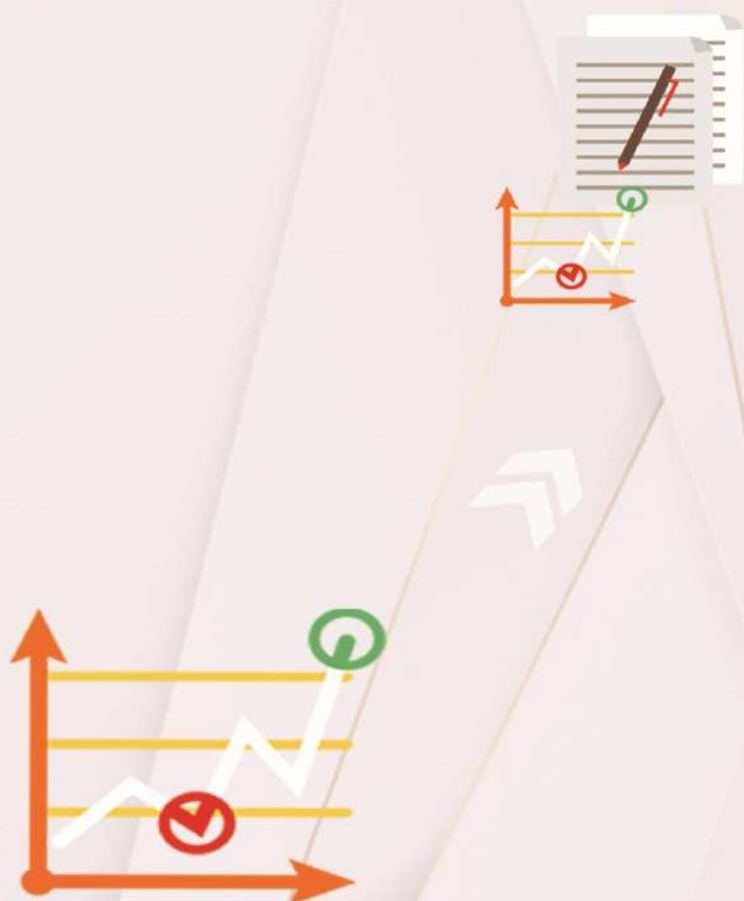
1. The reviewer must keep confidential of the submitted paper and avoid revealing a partial or all of the information of the said paper to irrelevant parties during the paper reviewing process.

2. Perceiving as having a conflict of interest with the paper’s author(s) that may inhibit his/her freedom of expression, the reviewer should notify the editor at once and deny taking part in the reviewing process of the said paper.

3. The reviewer should evaluate the paper that fits with their area of his/her expertise, by assessing the paper’s contribution to the discipline, quality of analysis, and intensity of literature review related to the topic of study. Advices should also be provided regarding the literature failed to be included by the author(s), and personal judgment without supportive evidences should not be used as a criterion for paper evaluation.

4. The reviewer must not claim a partial or all of the submitted paper as his/her own.

5. In case of the plagiarism detecting, the reviewer must notify the editor at once.

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่

บจก.พัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี

<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/index>

E-mail : journal1990jmsd@gmail.com

